உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

நான்காந் திருமுறை

திருஅதிகை வீரட்டானம்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென ... ற்றி னகம்படியே
குடரோடு து... முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட் டானத்துறை யம்மானே.

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன
நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட

...லிவதனை
...காமற் றுரந்து கரந்துமிடீர்
அஞ்சேலு மென்னீ ரதிகைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலைதொ
டணிந்தீரடி கேளதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

முன்னம்அடி யேனறி யாமையினான்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடி யேனுமக் காளும்பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான்
அன்னநடை யாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
...க்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியே
...தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புன லாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்

இடமால் தழுவிய பாக மிருநில னேற்ற சுவடும்
தடமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

பலபல காமத்த ராகிப் பதைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே
கலமலக் கிட்டுத் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ரு

கரந்தன கொள்ளி விளக்குங் கறங்கு துடியின் முழக்கும்
பரந்த பதினெண் கணமும் பயின்றறி யாதன பாட்டும்
அரங்கிடை நூலறி வாள ரறியப் படாததோர் கூத்தும்
நிரந்த கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. சா

கொலைவரி வேங்கை யதளுங் குலவோ டிலங்குபொற் றோடும்
விலைபெறு சங்கக் குழையும் விலையில் கபாலக் கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மார்பும் மணியார்ந் திலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. எ

ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையி லசைத்த அரவும்
பாடல் பயின்றபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள் கருவி
நாடற் கரியதோர் கூத்தும் நன்குயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
ஓடுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. அ

சூழு மரவத் துகிலுந் துகில்கிழி கோவணக் கீளும்
யாழின் மொழியவ ளஞ்ச அஞ்சா தருவரை போன்ற
வேழ முரித்த நிலையும் விரிபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தாழுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. கூ

நரம்பெழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
உரங்களெல் லாங்கொண் டெடுத்தா னொன்பது மொன்று மலற
வரங்கள் கொடுத்தருள் செய்வான் வளர்பொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
நிரம்பு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகம் சமணர்களேவிய யானை அஞ்சும்படி ஓதியருளப்பட்டது.

திருவையாறு

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௧

போழிளங் கண்ணியி னானைப் பூந்துகி லாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றியென் றேத்தி வட்ட மிட் டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் றேத்தும் ஐயா றடைகின்ற போது
கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௨

எரிப்பிறைக் கண்ணியி னானை யேந்திழை யாளொடும் பாடி
முரித்த இலயங்க ளிட்டு முகமலர்ந் தாடா வருவேன்
அரித்தொழு கும்வெள் ளருவி ஐயா றடைகின்ற போது
வரிக்குயில் பேடையொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ௩

பிறையிளங் கண்ணியி னானைப் பெய்வளை யாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பனமலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன
அறையிளம் பூங்குயி லாலும் ஐயா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொ டாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. ச

ஏடு மதிக்கண்ணி யானை யேந்திழை யாளொடும் பாடிக்
காடொடு நாடு மலையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட லமர்ந்துறை கின்ற ஐயா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. ரு

தண்மதிக் கண்ணியி னானைத் தையனல் லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தைய னாகி யுணரா வுருகா வருவேன
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற ஐயா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகன்றிலொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். சு

கடிமதிக் கண்ணியி னானைக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும வாய்வேண் டுவசொல்லி வாழ்வேன
அடியிணை ஆர்க்குங் கழலான ஐயா றடைகின்ற போது
இடிகுர லனனதொ ரேன மிசைந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. எ

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலா காலை யெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொனமணி யுந்தும் ஐயா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிக கலந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. அ

முறபிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறறுக் கில்லேன் பாடியும் ஆடா வருவேன
அறறருள் பெற்றுநின் றாரோ டையா றடைகின்ற போது
நறறுணைப் பேடையொ டாடி நாரை வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. கூ

திங்கள் மதிக்கண்ணி யானை தேமொழி யாளொடும் பாடி
எங்கருள் நல்குங்கொ லெந்தை யெனக்கினி யென்று வருவேன
அங்கிள மங்கைய ராடும் ஐயா றடைகின்ற போது
பைங்கிளி பேடையொ டாடிப் பறந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. க0

வளாமதிக் கண்ணியி னானை வார்குழ லாளொடும் பாடிக்
களவு படாததொ ராலங் காண்பான கடைக்கணிக கின்றேன
அளவு படாததொ ரனபோ டையா றடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி யேறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங கண்டறி யாதன கண்டேன. கக

திருச்சிற்றம்பலம

திருவாரூா

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடிளம் பூதத்தி னானும் பவளச்செவ வாய்வண்ணத் தானும
கூடிள மென்முலை யாளைக் கூடிய கோலத்தி னானும்
ஓடிள வெண்பிறை யானும் ஒளிதிகழ் சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. க

நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகரைத் தேவுசெய் வானும
விரதங்கொண் டாடவல் லானும விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசதிர்ந் தானைமுன னோட முனபணிந் தனபர்க ளேத்த
அரவரைச் சாத்திநின றானு மாரூ ரமர்ந்தவம மானே. உ

நீறுமெய் பூசவல் லானு நினைப்பவர் நெஞ்சத்து ளானும்
ஏறுகந் தேறவல் லானும் எரிபுரை மேனியி னானும்
நாறு கரந்தையி னானு நான்மறைக கண்டத்தி னானும்
ஆறு சடைக்கரந் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ங

கொம்புநல் வேனி லவனைக் குழைய முறுவல்செய் தானும்
செம்புனல் கொண்டெயில் மூன்றுந் தீயெழக் கண்சிவந் தானும்

வம்புநற் கொன்றையி னானும் வாட்கண்ணி வாட்டம தெய்த
அம்பர வீருரி யானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௪

ஊழி யளக்கவல் லானு முகப்பவ ருச்சியுள் ளானும்
தாழிளஞ் செஞ்சடை யானுந் தண்ணமர் திண்கொடி யானும்
தோழியர் தூதிடை யாடத் தொழுதடி யார்கள் வணங்க
ஆழி வளைக்கையி னானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௫

ஊர்திரை வேலையுள் ளானு முலகிறந் தொண்பொரு ளானும்
சீர்தரு பாடலுள் ளானுஞ் செங்கண் விடைக்கொடி யானும்
வார்தரு பூங்குழ லாளை மருவி யுடன்வைத் தவனும்
ஆதிரை நாளுகந் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௬

தொழற்கங்கை துன்னிநின் றார்க்குத் தோன்றி யருளவல் லானும்
கழற்கங்கை பன்மலர் கொண்டு காதல் கன்றநின் றானும்
குழற்கங்கை யாளையுள் வைத்துக் கோலச் சடைக்கரந் தானும்
அழற்கங்கை யேந்தவல் லானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௭

ஆயிரந் தாமரை போலும் ஆயிரஞ் சேவடி யானும்
ஆயிரம் பொன்வரை போலும் ஆயிரந் தோளுடை யானும்
ஆயிர ஞாயிறு போலும் ஆயிர நீண்முடி யானும்
ஆயிரம் பேருகந் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௮

வீடரங் காநிறுப் பானும் விசும்பினை வேதி தொடர
ஓடரங் காகவைத் தானும் ஓங்கியொ ரூழியுள் ளானும்
காடரங் காமகிழ்ந் தானுங் காரிகை யார்கண் மனத்துள்
ஆடரங் கத்திடை யானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௯

பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுள்ளத் தானும்
கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த் தானும்
பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்புரிந் தார்க்கருள் செய்யும்
ஐயஞ்சி னப்புறத் தானு மாரூ ரமர்ந்தவம் மானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பழமொழி - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான தாள்தொ ழாதே
உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிதூக்கி யுழிதந்தென னுள்ளம் விட்டுக
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலு மாரூரரைக்
கையினாற் றொழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வ னேனே.

என்பிருத்தி நரம்புதோல் புகப்பெய்திட் டெனனையோ ருருவ மாக்கி
இன்பிருத்தி முனபிருந்த வினைதீர்த்திட் டெனனுள்ளங் கோயி லாககி
அனபிருத்தி யடியேனைக் கூழாட்கொண் டருள்செய்த வாரூ ராதம
முன்பிருககும் விதியினறி முயலவிட்டுக் காககைப்பின போன வாறே.

பெருகுவித்தென பாவத்தைப் பண்டெலாங் குண்டர்கள்தஞ் சொல்லே கேட்டு, உருகுவித்தென னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்த கள்ளத் தைத் தள்ளிப் போக்கி, அருகுவித்துப் பிணிகாட்டி யாட்கொண்டு பிணிதீர்த்த வாரூ ராதம், அருகிருககும் விதியின்றி அறமிருக்க மறம் விலைக்குக் கொண்ட வாறே. ௩

குண்டனாய்த் தலைபறித்துக் குவிமுலையார நகைநாணா துழிதர் வேனைப்
பண்டமாப் படுத்தென்னைப் பாலதலையிற றெளித்துத்தன பாதங் காட்
டொண்டெலா மிசைபாடத் தூமுறுவ லருள்செயயு மாரூரரைப் [டித்
பண்டெலா மறியாதே பனிநீராற பரவைசெயப் பாவித் தேனே. ௪

துன்னாகத் தேனாகித் துர்ச்சனவா சொற்கேட்டுத் துவர்வாய்க் கொண்டு
என்னாகத் திரிதந்தீங் கிருகையேற் றிடவுண்ட ஏழை யேனான்
பொனனாகத் தடியேனைப் புகப்பெய்து பொருட்படுத்த வாரூரரை
எனனாகத் திருத்தாதே யேதனபோர்க் காதனா யகப்பட் டேனே. ௫

பப்போதிப் பவணனாய்ப் பறித்ததொரு தலையோடே திரிதா வேனை
ஒப்போட வோதுவித்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்தங் குறுதி காட்டி
அப்போதைக் கப்போது மடியவர்கட் காரமுதா மாரூரரை
எப்போது நினையாதே யிருட்டறையின் மலடுகறந் தெய்த்த வாறே.

கதியொன்று மறியாதே கண்ணழலத் தலைபறித்துக் கையி லுண்டு
பதியொன்று நெடுவீதிப் பலாகாண நகைநாணு துழிதா வேறகு
மதிதந்த வாரூரில் வார்தேனை வாய்மடுத்துப் பருகி யுய்யும
விதியின்றி மதியிலியேன் விளக்கிருக்க மின்மினித்தீக் காய்ந்த வாறே.

பூவையாய்த் தலைபறித்துப் பொறியற்ற சமண்சேர சொல்லே கேட்டுக்
காவிசேர் கண்மடவார்க் கண்டோடிக் கதவடைக்குங் கள்வ னேன்றன
ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வாரூரரைப்
பாவியே னறியாதே பாழூரிற் பயிக்கம்புக் கெய்த்த வாறே. அ

ஒட்டாத வாளவுணர் புரமூன்று மோரம்பின் வாயின் வீழக்
கட்டானைக் காமனையுங் காலனையுங் கண்ணினொடு காலின் வீழ
அட்டானை யாரூரி லம்மானை யார்வச்செற் றக்கு ரோதம்
தட்டானைச் சாராதே தவமிருக்க அவஞ்செய்து தருக்கி னேனே. கூ

மறுத்தானோர் வல்லரக்க னீரைந்து முடியினொடு தோளுந் தாளும்
இறுத்தானை யெழின்முளரித் தவிசினமிசை யிருந்தான்றன் தலையி
அறுத்தானை யாரூரி லம்மானை யாலால முண்டு கண்டம் [லொன்றை
கறுத்தானைக் கருதாதே கரும்பிருக்க இரும்புகடித் தெய்த்த வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்கின் றாளால்
சினபவளத் திண்டோண்மேற் சேர்ந்திலங்கு வெண்ணீற்ற னென்கின்
அனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளால் [றாளால்
கனபவளஞ் சிந்துங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

வண்டலவுகொன்றைவளர்புன்சடையானேயென்கின்றாளால் [றாளால்
விண்டலர்ந்து நாறுவதோர் வெள்ளெருக்க நாண்மலருண் டென்கின்
உண்டயலே தோன்றுவதோர் உருத்தரியப் பட்டுடையனென்கின்றாளால்
கண்டயலே தோன்றுங் கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள்கொல்லோ.

பிறந்திளைய திங்களெம் பெமமான முடிமேல தெனகின ருளால
நிறஙகிளருங குங்குமததின மேனி யவனநிறமே யெனகின ருளால்
மறஙகிளாவேற கண்ணுள் மணிசோ மிடற்றவனே யெனகின ருளால
கறஙகோத மல்குங் கழிப்பாலைச் சோவானைக கண்டாள் கொலலோ.

இருமபாாந்த சூலத்த னேந்தியோா வெணமழுவ னெனகின ருளால
சுரும்பாா மலாககொனறைச சுண்ணவெண் ணீறறவனே யெனகின
பெருமபால ஞகியொா பிஞ்ஞகவே டததனெனகின ருளால [ருளால்
கரும்பானல் பூக்குங கழிப்பாலைச் சோவானைக கணடாள் கொலலோ.

பழியிலான புகழுடையன பால்நீறறன ஆனேறற னெனகின ருளால்
விழியுலாம் பெருநதடங்கண் ணிரண்டலல மூனறுளவே யெனகினரு
சுழியுலாம் வருகஙகை தோய்ந்த சடையவனே யென்கினருளால்[ளால
கழியுலாஞ சூழ்ந்த கழிபபாலைச் சோவானைக கண்டாள் கொல்லோ ங

பண்ணூாந்த வீணை பயினற விரலவனே யெனகின ருளால
எண்ணா புரமெரித்த எந்தை பெருமானே யெனகின ருளால
பண்ணுர் முழவதிரப் பாடலொ டாடலனே யெனகின ருளால்
கண்ணா பூஞ்சோலைக கழிப்பாலைச் சேர்வானைக கணடாள்கொல்லோ.

முதிருஞ் சடைமுடிமேல் மூழ்கு மிளநாக மெனகின ருளால்
அதுகண் டதனருகே தோனறு மிளமதிய மெனகின ருளால்
சதுரவெண் பளிககுக குழைகாதின மினனிடுமே யெனகின ருளால்
கதிர்முத்தஞ சிந்துங கழிப்பாலைச சோவானைக் கண்டாள் கொலலோ.

ஓரோத மோதி யுலகம் பலிதிரிவா னெனகின ருளால
நீரோத மேற நிமிர்புன சடையானே யெனகின ருளால்
பாரோத மேனிப் பவளம் அவனிறமே யெனகின ருளால்
காரோத மல்குங கழிப்பாலைச் சோவானைக் கண்டாள கொல்லோ. அ

வானுலாந் திஙகள் வளாபுன சடையானே யெனகின ருளால்
ஊனுலாம் வெண்டலைகொண் டூா பலிதிரிவா னெனகின ருளால்
தேனுலாங் கோதை திளைக்குந் திருமாா பனெனகின ருளால்
கானுலாஞ் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச சோவானைக கண்டாள் கொல்லோ. கூ

அடாப்பரிய இராவணனை அருவரைககீ ழடாததவனே யென கின ருளால, சுடாப்பெரிய திருமேனிச சுண்ணவெண் நீற்றவனே

யெனகின ருளால், மடற்பெரிய ஆலினகீ ழறநால்வர்க கனறு ரைத்தா னெனகின ருளால், கடற்கருவி சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர் வானைக கண்டாள் கொல்லோ. க0

திருச்சிற்றமபலம்

திருக்கச்சி யேகம்பம்

பண் - காந்தாரம்

தி ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம்

கரவாடும் வனனெஞ்சாக கரியானைக் கரவாாபால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. க

தேனேகுங் கிளிமழலை உமைகேள்வன செழும்பவளம்
தானேக்குந திருமேனி தழலுருவாஞ சஙகரனை
வானேகும் வளாமதிசேர் சடையானை வானோக்கும்
ஏனோக்கும பெருமானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. உ

கைப்போது மலாதூவிக காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலாதூவி ஐம்புலனு மகத்தடககி
எப்போது மினியானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ங

அண்டமா யாதியா யருமறையொ டைம்பூதப்
பிண்டமா யுலகுக்கொர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்தாம் மலாதூவிச் சொன்மாலை புனைகினற
இண்டைசேர் சடையானை யெனமனத்தே வைததேனே. ச

ஆறேறு சடையானை ஆயிரம்பே ரம்மானைப்
பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரம்பரனை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏறேறும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ரு

தேசனைத் தேசங்கள் தொழநின்ற திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைக ளுகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலநீர் தீவளியா காசமாம்
ாசனை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௬

நல்லானை நல்லான நான்மறையொ டாறங்கம்
வல்லானை வல்லாகள் மனத்துறையும் மைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்ந்த பொருளானைத் துகளேதும்
இல்லானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௭

விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவவேறு வேதங்கள்
புரித்தானைப் பதஞ்சநதிப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தானைக் கங்கைநீா தாழ்சடைமேல் மதினமூன றும்
எரித்தானை யெம்மானை யெனமனத்தே வைதடதேனே. ௮

ஆகம்பத் தரவணையா னயனறிதற் கரியானைப்
பாகம்பெண் ணுண்பாக மாயநின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோதும் இறையானை மதிற்கச்சி
ஏகம்ப மேயானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௯

அடுத்தானை யுரித்தானை யருச்சுனற்குப பாசுபதம்
கொடுத்தானைக குலவரையே சிலையாகக் கூரமபு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சுனைமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - சிவனெனுமோசை

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனெனு மோசை யல்ல தறையோ வுலகிற் றிருநினற செம்மை யுளதே, அவனுமோ ரைய முண்ணி யதளாடை யாவ ததனமேலோ ராட லரவம், கவணள வுள்ள வுள்கு கரிகாடு கோயில் கலனுவ தோடு கருதில், அவனது பெற்றி கண்டு மவனீர்மை கண்டு மகனோர்வர் தேவ ரவரே. ௧

விரிகதிர் ஞாயி றல்லர் மதியல்லா வேத விதியல்லர் விண்ணு நிலனும்
திரிதரு வாயு வல்லர் செறுதீயு மல்லர் தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்
அரிதரு கண்ணி யாளை யொருபாக மாக அருள்கா ரணத்தில் வருவார்
எரியர வார மாப ரிமையாரு மல்ல ரிமைபபாரு மல்ல ரிவரே. உ

தேய்பொடி வெள்ளை பூசி யதனமேலொர் திங்கள் திலகம் பதித்த நுதல
காய்கதிர வேலைநீல வொளிமா மிடற்றர் கரிகாடர் காலொர் கழலா [ர
வேயுட ளுடு தோளி யவள்விம்ம வெய்ய மழுவீசி வேழ வுரிபோர்த்
தேயிவ ராடு மாறு மிவள்காணு மாறு மிதுதா னிவர்க்கொ ரியல்பே. ௩

வளர்பொறி யாமை புல்கி வளர்கோதை வைகி வடிதோலு நூலும் வளரக், கிளர்பொறி நாக மொனறு மிளிர்கின்ற மார்பா கிளா காடு நாடு மகிழ்வர், தளிர்பொறி மஞ்ஞையன்ன தளிரபோனற சாய லவள் தோன்று வாய்மை பெருகிக, குளிர்பொறி வண்டுபாடு குழலா ளொருத்தி யுளள்போல் குலாவி யுடனே. ச

உறைவது காடு போலு முரிதோ லுடுப்பா விடையூர்வ தோடு கலனு, இறையிவர் வாழும் வண்ண மிதுவேலு மீச ரொருபா லிசைந்த தொருபால், பிறைநுதல் பேதை மாத ருமையென்னு நங்கை பிறழ்பாட நினறு பிணைவான், அறைகழல் வண்டு பாடு மடிநீழ லாணை கடவா தமரா ருலகே. ரு

கணிவளர் வேங்கை யோடு கடிதிங்கள் கண்ணி கழல்கால் சிலம்ப அழகார், அணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்சுண்ண வண்ண மியலா ரொருவ ரிருவா, மணிகிளர் மஞ்ஞை யால மழையாடு சோலை மலையான் மகட்கு மிறைவர், அணிகிள ரனன வண்ண மவள் வண்ண வண்ண மவர் வண்ண வண்ண மழலே. சு

நகைவளர் கொன்றை துன்று நகுவெண் தலையர் நளிாகங்கை தங்கு முடியர், மிகைவளர் வேத கீத முறையோடும் வல்ல கறைகொள் மணிசெய் மிடறர், முகைவளர் கோதை மாதர் முனிபாடு மாறு மெரி யாடு மாறு மிவர்கைப், பகைவளர் நாகம் வீசி மதியங்கு மாறு மிது போலு மீச ரியல்பே. எ

ஒளிவளர் கங்கை தங்கு மொளிமா லயன்ற னுடல்வெந்து வீய சுடர்நீ
றணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்சுண்ண வண்ணர் தமியா ரொருவ ரிருவர்

களிகிளர்வேட முண்டொர்கடமாவுரி த்தவுடைதோல்தொடுத்தகலனார்
அணிகிளா ரனைன தொல்லை யவள்பாகமாக எழில்வேத மோது மவரே. அ

மலைமட மங்கை யோடும் வடகங்கை நங்கை மணவாள ராகி மகிழ்வா
தலைகல னாக வுண்டு தனியே திரிந்து தவவாண ராகி முயல்வா
விலையிலி சாந்த மென்று வெறிநீறு பூசி விளையாடும் வேட விகிர்தர்
அலைகடல் வெள்ள முற்று மலறக கடைந்த அழல்நஞ்ச முண்ட வவரே.

புதுவிரி பொனசெ யோலை யொருகாதொர் காது சுரி சங்க நின்று
புரள, விதிவிதி வேத கீத மொருபாடு மோத மொருபாடு மெல்ல நகு
மால், மதுவிரி கொன்றை துன்று சடைபாக மாதர் குழல்பாக மாக
வருவா, இதுவிவா வண்ண வண்ண மிவளவண்ண வண்ண மெழில்
வண்ண வண்ண மியலபே. கO

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அங்கமாலை

பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீவணங்காய்—தலை மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய். க

கணகாள காண்மினகளோ—கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன றனை
எண்டோள் வீசிநின றாடும பிரான றனைக கணகாள் காண்மினகளோ.

செவிகாள் கேண்மினகளோ—சிவன எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப்பி ரானறிற மெப்போதுஞ் செவிகாள் கேண்மின

மூக்கே நீமுரலாய்—முது காடுறை முககணனை
வாககே நோக்கிய மங்கை மணாளனை மூககே நீமுரலாய். ச

வாயே வாழ்த்துகண்டாய்—மத யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடுமபி ரான்றனை வாயே வாழ்தது கண்டாய்.

நெஞ்சே நீநினையாய்—நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கை மணாளனை நெஞ்சே நீநினையாய். கூ

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்—கடி மாமலர் தூவிநின் று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழீர் எ

ஆக்கை யாற்பயனென்ன—அரன் கோயில் வலம்வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னாதஇவ் ஆக்கை யாற்பயனென்ன. அ

கால்க ளாற்பயனென்—கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக் கால்க ளாற்பயனென்ன. கூ

உற்றா ராருளரோ—உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக் குற்றா ராருளரோ. கo

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ—ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென் றங்கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ

தேடிக் கண்டுகொண்டேன்—திரு மாலொடு நான்முகனும்
தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுளேதேடிக்கண்டுகொண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம் - திருக்கெடிலவாணர்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைக்கதி ரிளம்பிறை மூழ்க வெள்ளநீர்
வளைத்தெழு சடையினர் மழலை வீணையர்
திளைத்ததோர் மான்மறிக் கையர் செய்யபொன்
கிளைத்துழித் தோன்றிடுங் கெடில வாணரே. க

ஏறின ரேறினை யேழை தன்னொரு
கூறினர் கூறினர் வேதம் அங்கமும்
ஆறின ராறிடு சடையர் பக்கமும்
கீறின வுடையினர் கெடில வாணரே. உ

விடந்திகழ் கெழுதரு மிடற்றர் வெள்ளைநீ
றுடம்பழ கெழுதுவர் முழுதும் வெண்ணிலாப்
படர்ந்தழ கெழுதரு சடையிற் பாய்புனல்
கிடந்தழ கெழுதிய கெடில வாணரே. ௩

விழுமணி யயிலெயிற றம்பு வெய்யதோர்
கொழுமணி நெடுவரை கொளுவிக் கோட்டினார்
செழுமணி மிடற்றினார் செய்யர் வெய்யதோர்
கெழுமணி யரவினார் கெடில வாணரே. ௪

குழுவினார் தொழுதெழு மடியர் மேல்வினை
தழுவின கழுவுவார் பவள மேனியார்
மழுவினார் மானமறிக் கையார் மங்கையைக்
கெழுவினர் யோகினர் கெடில வாணரே. ௫

அங்கையி லனலெரி யேந்தி யாறெனும்
மங்கையைச் சடையிடை மணப்பார் மாலவரை
நங்கையைப் பாகமு நயப்பார் தென்றிசைக்
கெங்கைய தெனப்படுங் கெடில வாணரே. ௬

கழிந்தவர் தலைகல னேந்திக் காடுறைந்
திழிந்தவ ரொருவரென் றெள்க வாழ்பவர்
வழிந்திழி மதுகர மிழற்ற மந்திகள்
கிழிந்ததேன் நுகர்தருங் கெடில வாணரே. ௭

கிடந்தபாம் பருகுகண் டரிவை பேதுறக்
கிடந்தபாம் பவளையோர் மயிலென் றையுறக்
கிடந்தநீர்ச் சடைமிசைப் பிறையு மேங்கவே
கிடந்துதா னகுதலைக் கெடில வாணரே. ௮

வெறியுறு விரிசடை புரள வீசியோர்
பொறியுறு புலியுரி யரைய தாகவும்
நெறியுறு குழலுமை பாக மாகவும்
கிறிபட உழிதர்வார் கெடில வாணரே. ௯

பூண்டதே ராக்கனைப் பொருவின மால்வரைத்
தூண்டுதோ ளவைபட அடர்த்த தாளினார்
ஈண்டுநீர்க் கமலவாய் மேதி பாய்தரக்
கீண்டுதேன் சொரிதருங் கெடில வாணரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொறறுணை வேதியன சோதி வானவன
பொறறுணைத திருநதடி பொருந்தக் கைதொழக்
கறறுணைப் பூட்டியோர கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. க

பூவினுக கருஙகலம் பொஙகு தாமரை
ஆவினுக் கருஙகலம் அரனஅஞ் சாடுதல்
கோவினுக கருஙகலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக கருஙகலம் நமசசி வாயவே. உ

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவவழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயினற பாவத்தை
நண்ணினின றறுப்பது நமச்சி வாயவே. ங

இடுககணபட டிருககினு மிரந்தி யாரையும்
விடுககிற பிரானெனறு வினவுவோ மல்லோம
அடுககறகீழ்க கிடக்கினு மருளின நாமுற்ற
நடுககததைக கெடுபபது நமச்சி வாயவே. ச

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணரக் கருஙகலம் அருமறை யாறங்கம
திங்களுக கருஙகலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. ரு

சலமிலன சஙகரன சாரந்த வர்க்கலால்
நலமிலன நாடொறு நல்கு வான்நலன
குலமில ராகிலுங குலத்துக கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. சா

வீடினா ருலகினில விழுமிய தொண்டரகள்
கூடினா ரநெறி கூடிச் செனறலும்

ஓடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே. எ

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே அ

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. கூ

மாப்பிணை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இது சமணர்கள் கற்றூணிற் கட்டிக் கடலிலே வீழ்த்தின போது ஓதி அருளப்பட்டது.

திருப்பழனம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வானோ. க

கண்டகங்காள் முண்டகங்காள் கைதைகாள் நெய்தல்காள்
பண்டரங்க வேடத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்

வண்டுலாந் தடமூழ்கி மற்றவனென் றனிவண்ணம்
கொண்டநாள் தானறிவான் குறிக்கொள்ளா தொழிவானே. உ

மனைக்காஞ்சி யிளங்குருகே மறந்தாயோ மதமுகத்த
பனைக்கைம்மா வுரிபோர்த்தான் பலபாடும் பழனத்தான்
நினைக்கின்ற நினைப்பெல்லா முரையாயோ நிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளை மலர்க்கண்ணாள் சொற்றூதாய்ச் சோர்வாளோ. ௩

புதியையா யினியையாம் பூந்தென்றல் புறங்காடு
பதியாவ திதுவென்று பலபாடும் பழனத்தான்
மதியாதார் வேள்விதனை மதித்திட்ட மதிகங்கை
விதியாளன் என்னுயிர்மேல் விளையாடல் விடுத்தானே. ச

மணம்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானைப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனஞ்சேர் அப்பனையென்
கண்பொருந்தும் போதத்துங் கைவிடநான் கடவேனே. ரு

பொங்கோத மால்கடலிற் புறம்புறம்போ யிரைதேரும்
செங்கால்வெண் மடநாராய் செயற்படுவ தறியேனென்
அங்கோல வளைகவர்ந்தான் அணிபொழில்சூழ் பழனத்தான்
தங்கோல நறுங்கொன்றைத் தாரருளா தொழிவானே. சு

துணையார முயங்கிப்போய்த் துறைசேரு மடநாராய்
பணையார வாரத்தான் பாட்டோவாப் பழனத்தான்
கணையார இருவிசும்பிற் கடியரணம் பொடிசெய்த
இணையார மார்பனென் னெழில்நலமுண் டிகழ்வானே. எ

கூவைவாய் மணிவரன்றிக் கொழித்தோடுங் காவிரிப்பூம்
பாவைவாய் முத்திலங்கப் பாய்ந்தாடும் பழனத்தான்
கோவைவாய் மலைமகள்கோன் கொல்லேற்றின் கொடியாடைப்
பூவைகாள் மழலைகாள் போகாத பொழுதுளதே. அ

புள்ளிமான் பொறியரவம் புள்ளுயர்த்தான் மணிநாகப்
பள்ளியான் தொழுதேத்த இருக்கின்ற பழனத்தான்
உள்ளுவார் வினைதீர்க்கு மென்றுரைப்ப ருலகெல்லாம்
கள்ளியே னனிவற்கென் கனவளையுங் கடவேனே. கூ

வஞ்சித்தென வளைகவர்ந்தான வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகனனம பரந்தார்க்கும பழனத்தான
அஞ்சிப்போய்க கலிமெலிய அழலோம்பும அப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நினற சேவடியாய் கோடியையே. கூ௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம

விடகிலேன அடிநாயேன வேண்டியககா லியாதொன்றும
இடைகிலேன அமணாகள்தம மறவுரைகேட் டலமந்தேன
தொடாகினறே னுனனுடைய தாமலாச்சே வடிகாணபான
அடைகினறே னையாறாக காளாயநா னுய்ந்தேனே. க

செம்பவளத திருவுருவா திகழ்சோதி குழைககாதா
கொமபமருங கொடிமருஙகுற் கோல்வளையா ளொருபாகர்
வம்பவிழு மலாகொனறை வளர்சடைமேல வைததுகந்த
அம்பவள வையாறாக காளாயநா னுயந்தேனே. உ

நணியானே சேயானே நமபானே செம்பொனனின
துணியானே தோலானே சுண்ணவெண் ணீற்றானே
மணியானே வானவாக்கு மருந்தாகிய பிணிதீாககும்
அணியானே யையாறாக் காளாய்நா னுய்நதேனே. ௩

ஊழித்தீ யாய்நினறா யுள்குவா ருள்ளததாய
வாழித்தீ யாய்நினறாய் வாழ்த்துவார் வாயானே
பாழித்தீ யாய்நினறாய் படாசடைமேற் பனிமதியம
ஆழித்தீ யையாறாக காளாயநா னுய்ந்தேனே. ௪

சடையானே சடையிடையே தவழுந்தண் மதியானே
விடையானே விடையேறிப் புரமெரித்த வித்தகனே
உடையானே யுடைதலைகொண் டூருண் பலிககுழலும
அடையானே வையாறாக் காளாய்நா னுயந்தேனே. ரு

நீரானே தீயானே நெதியானே கதியானே
ஊரானே உலகானே உடலானே உயிரானே
பேரானே பிறைசூடீ பிணிதீர்க்கும் பெருமானென
றூராத வையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௬

கண்ணானாய் மணியானாய் கருத்தானாய் அருததானாய்
எண்ணானா யெழுத்தானா யெழுத்தினுக்கோ ரியல்பானாய்
விண்ணானாய் விண்ணிடையே புரமெரிதத வேதியனே
அண்ணனை வையாறாக் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௭

மினனானா யுருவானாய வேதத்தின பொருளானாய
பொனனானாய் மணியானாய் பொருகடல்வாய முத்தானாய்
நின்னானா ரிருவாக்குங காண்பரிய நிமிர்சோதி
அனனானே யையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௮

முத்திசையும் புனறபொன்னி மொய்பவளங கொழித்துந்தப்
பத்தாபலர் நீராழ்கிப் பலகாலும் பணிந்தேத்த
எத்திசையும் வானவர்க ளெம்பெருமா னெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையா மையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௯

கருவரைசூழ் கடலிலங்கைக் கோமானைக கருத்தழியத
திருவிரலா லுதகரணஞ் செயதுகந்த சிவமூாததி
பெருவரைசூழ் வையகத்தார் போற்றியெனறேத்தும்
அருவரைசூ ழையாறாக் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. ௧௦

திருசசிறறம்பலம்

பொது - தசபுராணம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிறறமபலம

பருவரை யொன்று சுற்றி யாவங்கை விட்ட விமையோ ரிரிந்து பயமாய்த், திருநெடு மால்நிறத்தை யடுவான விசும்பு சுடுவானெழுந்து விசைபோயப், பெருகிட மற்றி தற்கொர் பிதிகார மொன்றை யருளாய் பிரானே யெனலும, அருள்கொடு மாவிடததை யெரியாம லுண்ட அவனண்ட ரண்ட ரரசே. ௧

நிரவொலி வெள்ள மண்டி நெடுஅண்ட மூட நிலநின்று தமப மதுவப
பரமொரு தெய்வ மெய்த விதுவொப்ப தில்லை யிருபாலு நின்றுபணியப்
பிரமனு மாலும்மேலை முடியோடு பாதம அறியாமை நின்ற பெரியோன
பரமுத லாய தேவர் சிவனுய மூர்த்தி யவனு நமககொர சரணே. உ

காலமு நாள்க ளூழி படையாமு னேக வுருவாகி மூவ ருருவில்
சாலவு மாகி மிகக சமயங்க ளாறி னுருவாகி நின்ற தழலோன [மேல
ஞாலமும மேலை விண்ணொ டுலகேழு முண்டு குறளாயொ ராலின இலை
பாலனு மாய வறகொர பரமாய மூர்த்தி யவனு நமககொர சரணே ந

நீடியா விண்ணு மண்ணும நெடுவேலை குன்றொ டுலகேழு மெங்குநலியச்
சூடிய கையராகி யிமையோா கணங்கள் துதியோதி நின்று தொழலும
ஓடிய தார கன்ற னுடலம பிளந்தும ஒழியாத கோபம் ஒழிய
ஆடிய மாநடத்தெ மனலாடி பாத மவையா நமககொர சரணே. ச

நிலைவலியின் றியெங்குமநிலனொடுவிண்ணுநிதனனுசெயதோடுபுரமூன
றிலைநலி வஞ்சி யோடி யரியோடு தேவ ராணம புகதத னருளால
கொலைநல வாளிமூள அரவங்கை நாணும அனலபாய நீறு புரமாம
மலைசிலை கையி லொல்க வளைவித்த வள்ள லவனு நமக்கொர சரணே.*

நீலநன மேனி செஙகண வளைவெள் ளெயிறற னெரிகேச னேடி வருநாள, காலநன மாலை கொணடு வழிபாடு செய்யு மளவின கண வந்து குறுகிப், பாலனை யோட வோடப பயமெயது வித்த உயிரவவு பாசம விடுமக, காலனை வீடு செய்த கழல்போலும் அண்டா தொழுதோது சூடு கழலே. சு

உயாதவ மிகக தகக னுயாவேளவி தனனி லவியுண்ண வந்தவிமை யோா, பயமுறு மெச்சனங்கி மதியோனு முறற படிகண்டு நின்று பய மாய், அயனொடு மாலுமெங்க ளறியாமை யாதி கமியென றிறைஞ்சி யகலச், சயமுறு தனமை கண்ட தழல்வண்ண னெந்தை கழலகண்டு கொள்கை கடனே. எ

நலமலி மங்கை நஙகை விளையாடி யோடி நயனத் தலங்கள் கரமா [கண்
உலகினை யேழு முற்றும் இருள்மூட மூட இருளோட நெற்றி யொரு
அலர்தர வஞ்சி மற்றை நயனங்கை விட்டு மடவா ளிறைஞ்ச மதிபோல்
அலாதரு சோதி போல அலாவித்த முகக ணவனு நமககொர சரணே.

கழைபடு காடு தெனறல குயில கூவ வஞசக கணையோ னணைநது
புகலும், மழைவடி வணண னெண்ணி மகவோனை விட்ட மலரான
தொட்ட மதனன, எழிலபொடி வெநது வீழ இமையோா கணஙகள
எரியென றிறைஞசி யகலத், தழல்படு நெறறி யொறறை நயனஞ
சிவந்த தழலவண்ண னெங்கை சரணே. ௯

தடமல ராயி ரஙகள குறைவொன றாக நிறைவென று தனகணதனால்
உடனவழி பாடுசெயத திருமாலை யெந்தை பெருமா னுகந்து மிகவும
சுடாடி யானமுயனறு சுழல்வித தாககன இதயம் பிளந்த கொடுமை
அடலவலி ஆழி ஆழி யவனுக களித்த வவனு நமககொா சரணே. ௧0

கடுகிய தோசெலாது கயிலாய மீது கருதேலுன வீர மொழிநீ
முடுகுவ தனறு தனம மெனநின றுபாகன மொழிவானைநன றுமுனியா
விடுவிடுவென றுசென றுவிரைவுறறரககனவரையுறறெடுககமுடிதோள
நெடுநெடு இறறு வீழ விரலுறறபாத நினைவுறற தெனறன மனனே

திருசசிறறமபலம

பொது - பாவநாசத் திருப்பதிகம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருசசிறறம்பலம

பறறற ரூரசோ பழமபதியைப பாசூா நிலாய பவளததைச்
சிற்றம பலததெந திகழ்கனியைத தீண்டற கரிய திருவுருவை
வெற்றி யூரில விரிசுடரை விமலா கோனைத் திரைசூழ்ந்த
ஒற்றி யூரெம உத்தமனை உளளத துள்ளே வைத்தேனே. க

ஆனைக காவி லணங்கினை ஆரூர் நிலாய அம்மானைக
கானப் பேரூாக கடடியைக் கானூா முளைத்த கரும்பினை
வானப் பேரார் வந்தேத்தும் வாய்மூா வாழும் வலம்புரியை
மானக் கயிலை மழகளிற்றை மதியைச் சுடரை மறவேனே. உ

மதியங் கண்ணி நாயிற்றை மயககந தீாககும் மருந்தினை
அதிகை மூதூா ராசினை ஐயா றமாந்த வையனை

விதியைப் புகழை வானோர்கள் வேண்டித் தேடும் விளக்கினை
நெதியை ஞானக் கொழுந்தினை நினைந்தேற் குள்ளம் நிறைந்ததே. ௩

புறம்ப யத்தெம் முத்தினைப் புகலூ ரிலங்கு பொன்னினை
உறந்தை யோங்கு சிராப்பள்ளி யுலகம் விளக்கு ஞாயிற்றைக்
கறங்கு மருவிக் கழுக்குன்றிற் காண்பார் காணுங் கண்ணானை
அறஞ்சூ ழதிகை வீரட்டத் தரிமா னேற்றை யடைந்தேனே. ௪

கோலக் காவிற் குருமணியைக் குடமூக் குறையும் விடமுணியை
ஆலங் காட்டி லந்தேனை யமரர் சென்னி யாய்மலரைப்
பாலிற் றிகழும் பைங்கனியைப் பராய்த் துறையெம் பசும்பொன்னைச்
சூலத் தானைத் துணையிலியைத் தோளைக் குளிரத் தொழுதேனே. ௫

மருக லுறைமா ணிக்கத்தை வலஞ்சுழியின் மாலையைக்
கருகா வூரிற் கற்பகத்தைக் காண்டற் கரிய கதிரொளியைப்
பெருவே ளூரெம் பிறப்பிலியைப் பேணு வார்கள் பிரிவரிய
திருவாஞ் சியத்தெஞ் செல்வனைச் சிந்தை யுள்ளே வைத்தேனே. ௬

எழிலா ரிராச சிங்கத்தை யிராமேச் சுரத்தெம் மெழிலேற்றைக்
குழலார் கோதை வரைமார்பிற் குற்றா லத்தெங் கூத்தனை
நிழலார் சோலை நெடுங்களத்து நிலாய நித்த மணாளனை
அழலார் வண்ணத் தம்மானை அன்பி லணைத்து வைத்தேனே. ௭

மாலை தோன்றும் வளர்மதியை மறைக்காட் டுறையும் மணாளனை
ஆலைக் கரும்பி னின்சாற்றை அண்ணா மலையெம் அண்ணலைச்
சோலைத் துருத்தி நகர்மேய சுடரிற் றிகழுந் துளக்கிலியை
மேலை வானோர் பெருமானை விருப்பால் விழுங்கி யிட்டேனே. ௮

சோற்றுத் துறையெஞ் சோதியைத் துருத்தி மேய தூமணியை
ஆற்றிற் பழனத் தம்மானை ஆல வாயெம் அருமணியை
நீற்றிற் பொலிந்த நிமிர்திண்டோள் நெய்த்தா னத்தெந் நிலாச்சுடரைத்
தோற்றக் கடலை யடலேற்றைத் தோளைக் குளிரத் தொழுதேனே. ௯

புத்தூ ருறையும் புனிதனைப் பூவ ணத்தெம் போரேற்றை
வித்தாய் மிழலை முளைத்தானை வேள்விக் குடியெம் வேதியனைப்
பொய்த்தார் புரமூன் றெரித்தானைப் பொதியின் மேய புராணனை
வைத்தேன் என்றன் மனத்துள்ளே மாத்தூர் மேய மருந்தையே. ௧௦

முந்தித் தானே முளைத்தானை மூரி வெள்ளே றூர்ந்தானை
அந்திச் செவ்வான படியானை அரக்க னாற்ற லழித்தானைச்
சிந்தை வெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சொன்மாலை யடிசேர்த்தி
எந்தை பெம்மா னென்னெம்மா னென்பார் பாவ நாசமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யர் வெண்ணூலர் கருமான் மறிதுள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினர்
மெய்யர் மெய்ந்நின் றவர்க்கல்லாத் தவர்க்கென்றும்
பொய்யர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. க

மேகநல் லூர்தியர் மின்போல் மிளிர்சடைப்
பாக மதிநுத லாளையொர் பாகத்தர்
நாக வளையினர் நாக வுடையினர்
போகர் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. உ

பெருந்தாழ் சடைமுடி மேற்பிறை சூடிக்
கருந்தாழ் குழலியுந் தாமுங் கலந்து
திருந்தா மனமுடை யார்திறத் தென்றும்
பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ௩

அக்கா ரணிவடம் ஆகத்தர் நாகத்தர்
நக்கா ரிளமதிக் கண்ணியர் நாடொறும்
உக்கார் தலைபிடித் துண்பலிக் கூர்தொறும்
புக்கார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ச

ஆர்த்தா ருயிரடு மந்தகன் றன்னுடல்
போர்த்தார் பிறைநுதற் பெண்ணினல் லாளுட்கக்
கூர்த்தார் மருப்பிற் கொலைக்களிற் றீருரி
போர்த்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ரு

உதைத்தார் மறலி உருளவோர் காலால்
சிதைத்தார் திகழ்தக்கன் செய்தநல் வேள்வி
பதைத்தார் சிரங்கரங் கொண்டுவெய் யோன்கண்
புதைத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

தூமன் சுறவந் துதைந்த கொடியுடைக்
காமன் கணைவலங் காய்ந்தமுக் கண்ணினார்
சேம நெறியினர் சீரை யுடையவர்
பூமன் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ௭

கரிந்தார் தலையர் கடிமதின் மூன்றுந்
தெரிந்தார் கணைகள் செழுந்தழ லுண்ண
விரிந்தார் சடைமேல் விரிபுனற் கங்கை
புரிந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே ௮

ஈண்டா ரழலி னிருவருங் கைதொழ
நீண்டார் நெடுந்தடு மாற்ற நிலையஞ்ச
மாண்டார்தம் என்பு மலர்க்கொன்றை மாலையும்
பூண்டார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ௯

கறுத்தார் மணிகண்டங் கால்விர லூன்றி
இறுத்தா ரிலங்கையர் கோன்முடி பத்தும்
அறுத்தார் புலனைந்து மாயிழை பாகம்
பொறுத்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் அரநெறி

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்திசை புகினு மெமக்கொரு தீதிலை
தெத்தே யெனமுரன் றெம்முள் உழிதர்வர்
முத்தீ யனையதொர் மூவிலை வேல்பிடித்
தத்தீ நிறத்தா ரரநெறி யாரே. ௧

வீரமும் பூண்பர் விசயனொ டாயதோர்
தாரமும் பூண்பர் தமக்கன்பு பட்டவர்
பாரமும் பூண்பர்நற் பைங்கண் மிளிர்அரா
வாரமும் பூண்ப ரரநெறி யாரே ௨

நஞ்ச வண்ணத்தர் சடையினர் தாமுமோர்
வஞ்ச வண்ணத்தர்வண் டார்குழ லாளொடும்
துஞ்ச வண்ணத்தர் துஞ்சாதகண் ணார்தொழும்
அஞ்ச வண்ணத்த ரரநெறி யாரே. ௩

விழித்தனர் காமனை வீழ்தர விண்ணினை
றிழித்தனர் கங்கையை யேத்தினர் பாவம்
கழித்தனர் கல்சூழ் கடியரண் மூன்றும்
அழித்தன ராரூ ரரநெறி யாரே ௪

துற்றவர் வெண்டலை யிற்சுருள் கோவணம்
தற்றவர் தம்வினை யானவெல் லாமற
அற்றவ ராரூ ரரநெறி கைதொழ
உற்றவர் தாமொளி பெற்றனர் தாமே ௫

கூடர வத்தர் குரற்கிண் கிணியடி
நீடர வத்தர்முன் மாலை யிடையிருள்
பாடர வத்தர் பணமஞ்சு பைவிரி
தாடர வத்த ரரநெறி யாரே. ௬

கூடவல் லார்குறிப் பில்லுமை யாளொடும்
பாடவல் லார்பயின் றந்தியுஞ் சந்தியும்
ஆடவல் லார்திரு வாரூ ரரநெறி
நாடவல் லார்வினை வீடவல் லாரே. ௭

பாலை நகுபனி வெண்மதி பைங்கொன்றை
மாலையுங் கண்ணியு மாவன சேவடி
காலையு மாலையுங் கைதொழு வார்மனம்
ஆலய மாரூ ரரநெறி யார்க்கே. ௮

முடிவண்ணம் வானமின் வண்ணந்தம் மார்பின்
பொடிவண்ணந் தம்புக ழூர்தியின் வண்ணம்

படிவண்ணம் பாறகடல வண்ணனுசெஞ் ஞாயி
றடிவண்ண மாரு ரரநெறி யார்க்கே. ௯

பொனனவில் புனசடை யானடி யினனிழல்
இனனருள சூடியென் காதுமி ராப்பகல
மனனவா கினனரா வானவா தாங்தொழும
அனனவ ராரூ ரரநெறி யாரே. ௧௦

பொருள்மன னனைபபற்றிப் புட்பகங கொண்ட
மருள்மன னனையெற்றி வாளுட னீந்து
கருள்மன னுகண்டங கறுககநஞ் சுண்ட
அருள்மன்ன ராரூ ரரநெறி யாரே. ௧௧

திருசசிற்றம்பலம

பொது - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிறறமபலம

ஒனறுகொ லாமவா சிநதை யுயாவரை
ஒனறுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவா
ஒனறுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒனறுகொ லாமவ ரூாவது தானே. ௧

இரண்டுகொ லாமிமை யோாதொழு பாதம
இரண்டுகொ லாமிலங குங்குழை பெண்ணாண்
இரண்டுகொ லாமுரு வஞ்சிறு மானமழு
இரண்டுகொ லாமவ ரெய்தின தாமே. ௨

மூன்றுகொ லாமவா கண்ணுத லாவன
மூனறுகொ லாமவா சூலததின மொய்யிலை
மூனறுகொ லாங்கணை கையது வினாண்
மூன்றுகொ லாம்புர மெய்தன தாமே. ௩

நாலுகொ லாமவா தம்முக மாவன
நாலுகொ லாஞ்சன னம்முதற் றோற்றமும்

நாலுகொ லாமவ ரூதியின பாதஙகள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே. ௪

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர வினபடம்
அஞுசுகொ லாமவா வெல்புல னவன
அஞ்சுகொ லாமவா காயப்பட் டானகணே
அஞுசுகொ லாமவ ராடின தாமே. ௫

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவா தம்மக னாமுகம்
ஆறுகொ லாமவா தார்மிசை வண்டினகால்
ஆறுகொ லாஞ்சுவை யாக்கின தாமே. ௬

ஏழுகொ லாமவ ரூழி படைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்ட விருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளு முலகஙகள
ஏழுகொ லாம்இசை யாக்கின தாமே. ௭

எட்டுகொ லாமவ ரீறில் பெருங்குணம்
எட்டுகொ லாமவா சூடு மினமலா
எட்டுகொ லாமவா தோளிணை யாவன
எடடுகொ லாந்திசை யாககின தாமே. ௮

ஒனபது போலவர் வாசல் வகுத்தன
ஒனபது போலவா மார்பினில் நூலிழை
ஒனபது போலவா கோலக குழறசடை
ஒனபது போலவா பாரிடந் தானே. ௯

பத்துக்கொ லாமவா பாம்பினகண் பாம்பின்பல்
பததுக்கொ லாமெயி றுநநெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காயப்பட் டான்றலை
பததுக்கொ லாமடி யாாசெய்கை தானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இது அப்பூதிநாயனுர் புத்திரரைத் தீண்டிய அரவின விஷம் நீங்
படி அருளிச்செய்யப் பட்டது.

திருவாரூா

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றமபலம்

சூலப் படையானைச சூழாக வீழருவிக
கோலத்தோட் குங்குமஞ்சோ குனறெட் டுடையானைப்
பாலொத்த மெனமொழியாள் பஙகனைப் பாஙகாய
ஆலத்தின கீழானை நானகணட தாரூரே க

பககமே பாரிடங்கள் சூழப படுதலையில
புககூராப் பிசசையேற றுணடு பொலிவுடைததாயக
கொககிறகின் றூவல் கொடியெடுதத கோவணத்தோ
டககணிந்த அம்மானை நானகணட தாரூரே. உ

சேய உலகமுஞ செல்சாாவு மானானை
மாயப்போா வல்லானை மாலைதாழ் மாாபனை
வேயொத்த தோளியாதம் மெனமுலைமேற றண்சாந்தின
ஆயத திடையானை நானகண்ட தாரூரே. ங

ஏறேற்ற மாவேறி யெண்கணமும் பினபடா
மாறேற்றாா வல்லரணஞ் சீறி மயானத்தில
நீறேற்ற மேனியனாய் நீள்சடைமேல் நீாததும்ப
ஆறேற்ற அந்தணனை நானகண்ட தாரூரே. ச

தாங்கோல வெள்ளெலும்பு பூண்டுதம் ஏறேறிப்
பாங்கான ஊர்க்கெல்லாஞ் செல்லும் பரமனாா
தேங்காவி நாறுந் திருவாரூர்த தொன்னகரில்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்து போகா திருந்தாரே. ரு

எம்பட்டம் பட்ட முடையானை யேர்மதியின
நும்பட்டஞ் சேர்ந்த நுதலானை அந்திவாய்ச்
செம்பட் டுடுத்துச் சிறுமா னுரியாடை
அமபட் டசைத்தானை நான்கண்ட தாரூரே. சு

போழொத்த வெண்மதியஞ் சூடிப் பொலிந்திலங்கு
வேழத் துரிபோர்த்தான வெள்வளையாள் தான்வெருவ

ஊழித்தீ யனலானை ஓங்கொலிமாப் பூண்டதோர்
ஆழித்தேர் வித்தகனை நானகண்ட தாரூரே. ௭

வஞ்சனையா ராராடுஞ் சாராத மைந்தனைத்
துஞ்சிருளி லாட லுகந்தானைத் தன்றொண்டர்
நெஞ்சிருள் கூரும் பொழுது நிலாப்பாரித்
தஞ்சுடராய் நின்றானை நான்கண்ட தாரூரே. ௮

காரமுது கொன்றை கடிநாறு தண்ணென்ன
நீரமுது கோதையோ டாடிய நீண்மார்பன
பேரமுத முண்டாராக ளுய்யப் பெருங்கடனஞ்
சாரமுதா வுண்டானை நானகண்ட தாரூரே. ௯

தாடவுடுக் கையன தாமரைப்பூஞ் சேவடியன
கோடலா வேடத்தன கொண்டதோர் வீணையினான்
ஆடரவக் கிண்கிணிக்கா லன்னானோர் சேடனை
ஆடுந்தீக் கூத்தனை நானகண்ட தாரூரே. ௧௦

மஞ்சாடு குன்றடர வூன்றி மணிவிரலால்
துஞ்சாப்போர் வாளரக்கன தோள்நெரியக் கண்குருதிச்
செஞ்சாந் தணிவித்துத் தன்மார்பிற் பால்வெண்ணீ
றஞ்சாந் தணிந்தானை நானகண்ட தாரூரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம

காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன மனம்புகுந்தாய் கழலடி
பூண்டுகொண் டொழிந்தேன புறம்போயி னலைறையோ
ஈண்டுமாடங்கள் நீண்டமா ளிகைமே லெழுகொடி வானி ளம்மதி
தீண்டிவந் துலவுந் திருவாரூ ரம்மானே. ௧

கடம்படந்நட மாடினாய்களை கண்ணினக்கொரு காதல் செய்தடி
ஒடுங்கி வந்தடைந்தே னொழிப்பாய் பிழைப்பவெல்லாம்

முடங்கிறானமுது நீர்மலங்கிள வாளைசெங்கயல் சேல்வ ரால்களி
றடைந்த தண்கழனி யணியாரூ ரம்மானே. ௨

அருமணித்தடம் பூண்முலை யரம்பையரொ டருளிப் பாடியர்
உரிமையிற் றொழுவா ருருத்திர பல்கணத்தார்
விரிசடைவிரதிக ளந்தணா சைவாபாசுப தாக பாலிகள்
தெருவினிற பொலியுந் திருவாரூ ரமமானே. ௩

பூங்கழல்தொழுதும் பரவியும் புண்ணியாபுனி தாவுன பொறகழல்
ஈங்கிருககப் பெறறேற னெனனகுறை யுடையேன
ஓஙகுதெங்கிலை யாரகமுகிள வாழைமாவொடு மாது ளமபல
தீஙகனி சிதறுந் திருவாரூ ரம்மானே. ௪

நீறுசேரசெழு மாாபினுயங்றம் பாமதியொடு நீள்ச டையிடை
ஆறுபாய வைத்தா யடியே யடைந்தொழிந்தேன
ஏறிவண்டொடு தும்பியஞ்சிற கூன றவிண்ட மலரி தழ்வழி
தேறலபாய்ந தொழுகுந் திருவாரூ ரமமானே. ௫

அளிததுவந்தடி கைதொழுமவா மேலவினைகெடு மென்றி வையகம
களித்துவந் துடனே கலந்தாடக காதலராய்க்
குளித்துமூழ்கியுந் தூவியுஙகுடைந தாடுகோதையர் குஞ்சி யுள்புகத்
தெளிக்குந் தீாத்தமறுத் திருவாரூ ரமமானே. ௬

திரியுமூவெயில் தீயெழச்சிலை வாங்கிநின்ற வனேயென சிந்தையுள்
பிரியுமா றெங்ஙனே பிழைத்தேயும் போகவொட்டேன
பெரியசெந்நெற பிரம்புரிகெந்த சாலிதிப்பிய மெனறி வையகத்
தரியுந் தண்கழனி யணியாரூ ரம்மானே. ௭

பிறத்தலும்பிறந் தாற்பிணிப்பட வாய்ந்தசைந்துட லம்பு குந்துநின்
றிறக்குமா றுளதே யிழித்தேன் பிறப்பினைநான
அறத்தையேபுரிந் தமனத்தனு யாாவச்செற்றகசு ரோத நீக்கியுன
திறத்தனு யொழிந்தேன திருவாரூ ரம்மானே. ௮

முளைத்தவெண்பிறை மொய்சடையுடை யாயெப்போதுமென்
னெஞ்சிடங் கொள்ள, வளைத்துக் கொண்டிருந்தேன் வலிசெய்து போகவொட்டேன், அளைப்பிரிந்த அலவன் போய்ப்புகு தந்தகால முங கண்டு தனபெடை, திளைக்குந் தண்கழனித் திருவாரூ ரம்மானே.

நாடிஞாகம லம்மலராய ஞேடிராணியன ஆகங கீண்டவன
நாடிக காணமாட்டாத தழலாய நம்பானைப்
பாடுவார்பணி வார்பல்லாண்டிசைக் கூறுபத்தர்கள் சிததத துள்புககுத
தேடிக கண்டுகொண்டேன திருவாரூ ரம்மானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம

திருவாரூர் - திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்

பண் - குறிஞ்சி

தி ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம்

முததுவிதான மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பததாக ளோடு பாவையர் சூழப பலிப்பினனே
விததகக கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அதத ஞரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௧

நணியாா சேயாா நல்லாா தீயாா நாடோறும்
பிணிதான தீரு மென்று பிறஙகிக கிடப்பாரும
மணியே பொனனே மைந்தா மணாளா எனபாாகட்
கணியா ஞரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௨

வீதிகள் தோறும் வெண்கொடி யோடு விதானஙகள்
சோதிகள் விட்டுச் சுடாமா மணிக ளொளிதோனறச
சாதிக ளாய பவளமு முததுத தாமங்கள்
ஆதி யாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௩

குணங்கள் பேசிக கூடிப் பாடித் தொண்டாகள்
பிணங்கித் தம்மிற பித்தரைப போலப் பிதற்றுவாா
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்க ஞரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௪

நிலவெண் சங்கும பறையும ஆாபப நிறகில்லாப்
பலரு மிட்ட கல்ல வடங்கள் பாங்தெஙகும்
கலவ மஞ்ஞை காரென றெண்ணிக களித்துவந்
தலம ராரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம. ௫

விம்மா வெருவா விழியாத தெழியா வெருட்டுவார
தம்மாண் பிலராய்த தரியார தலையான முட்டுவார
எமமா னீச னெந்தை யெனப்ப னெனபாகட்
கமமா ஞரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம. ௬

செநதுவா வாயார செலவன சேவடி சிந்திப்பார
மைந்தாக ளோடு மங்கையா கூடி மயஙகுவார
இந்திர ஞதி வானவா சித்த ரெடுத்தேத்தும
அந்திர ஞரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம் ௭

முடிகளா வணஙகி மூவா தாாகண் முனசெலல
வடிகொள் வேய்த்தோள் வானஅா மஙகையா பினசெலலப
பொடிகள் பூசிப பாடுந் தொண்டா புடைசூழ
அடிக ளாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம. ௮

துனபம நும்மைத் தொழாத நாளக ளெனபாரும்
இனபம் நும்மை யேத்து நாள்க ளென்பாரும்
நும்பின எம்மை நுழையப் பணியே யெனபாரும்
அனப ஞரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம. ௯

பாரூா பௌவத் தானைப் பததா பணிந்தேத்தச்
சீரூா பாட லாட லருாத செமமாப்பாாந்
தோரூ ரொழியா துலக மெஙகு மெடுத்தேத்தும
ஆரூ ரன்ற ஞதிரை நாளா லதுவண்ணம். ௧௦

திருச்சிறறம்பலம

கோயில்

திருநேரிசை - பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத திளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
நஞ்சடை கண்ட ஞரைக் காணலா நறவ நாறும
மஞசடை சோலைத் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
துஞ்சடை யிருள்கிழியத் துளங்கெரி யாடு மாறே. ௧

ஏறனு ரேறு தமபா விளநிலா எறிகருனு செனனி
ஆறனு ராறு சூடி ஆயிழை யாளோரா பாக
நாறுபூனு சோலைத் திலலை நவினறசிற றமப லத்தே
நீறுமெய பூசி நினறு நீண்டெரி யாடு மாறே. ௨

சடையனா சாந்த நீறறா தனிநிலா எறிகருனு செனனி
உடையனு ருடைதலையி லுணபதும பிச்சை யேறறுக
கடிகொளபூந தில்லை தனனுட கருதுசிற றம்ப லததே
அடிகழ லாாகக நினறு அனலெரி யாடு மாறே. ௩

பையரா வசைதத அல்குற் பனிநிலா எறிகருனு செனனி
மையரிக கண்ணி யானு மாலுமோரா பாக மாகிச
செயயெரி தில்லை தனனுட் திகழ்ந்தசிற றம்ப லததே
கையெரி வீசி நினறு கனலெரி யாடு மாறே. ௪

ஓதினா வேதம் வாயால ஒளிநிலா எறிகருனு செனனி
பூதனா பூதரு சூழப் புலியுரி யதள னாதாம்
நாதனா திலலை தனனுள நவினறசிற றமப லத்தே
காதிலவெண குழைகள தாழக கனலெரி யாடு மாறே. ௫

ஓருடம பிருவ ராகி ஒளிநிலா எறிகருனு செனனிப்
பாரிடம பாணி செயயப பயினறவெம பரம மூாத்தி
காரிடந திலலை தனனுட் கருதுசிற றமப லத்தே
பேரிடம பெருக நினறு பிறங்கெரி யாடு மாறே. ௬

முததறனிச் சடையை மூழ்க முகிழ்நிலா எறிகருனு செனனி
மதககளிற றுரிவை போாதத மைநதரைக காண லாகும்
மதத்துவண் டறையுரு சோலை மலகுசிற றமப லததே
கததததோ ராவ மாடக கனலெரி யாடு மாறே. ௭

மறையனா மழுவொன றேந்தி மணிநிலா எறிகருனு செனனி
இறைவனு ரெம்பி ரானு ரேததுவா ரிடாகள தீாப்பார்
சிறைகொணீாத் திலலை தனனுள் திகழ்ந்தசிற றமப லத்தே
அறைகழ லாாகக நினறு அனலெரி யாடு மாறே. ௮

விருததனுய்ப பால னுகி விரிநிலா எறிகருனு செனனி
நிருததனா நிருத்தரு செயய நீண்டபுன சடைகள் தாழக

கருத்தனார் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே
அருத்தமா மேனி தன்னோ டனலெரி யாடு மாறே ௯

பாலனாய் விருத்த னாகிப் பனிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
காலனைக் காலாற் காய்ந்த கடவுளார் விடையொன் றேறி
ஞாலமாந் தில்லை தன்னுள் நவின்றசிற் றம்ப லத்தே
நீலஞ்சேர் கண்ட னாராம் நீண்டெரி யாடு மாறே. ௧௦

மதியிலா அரக்க னோடி மாமலை யெடுக்க நோக்கி
நெதியன்தோள் நெரிய வூன்றி நீடிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த
மதியந்தோய் தில்லை தன்னுள் மல்குசிற் றம்ப லத்தே
அதிசயம் போல நின்று அனலெரி யாடு மாறே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருநேரிசை - பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் பரமனே பரம யோகீ
எத்திறம் பத்தி செய்கே னென்னைநீ யிகழ வேண்டாம்
முத்தனே முதல்வா தில்லை யம்பலத் தாடு கின்ற
அத்தாவுன் னாடல் காண்பா னடியனேன் வந்த வாறே. ௧

கருத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் காம்பன தோளி பங்கா
ஒருத்தரா லறிய வொண்ணாத் திருவுரு வுடைய சோதீ
திருத்தமாந் தில்லை தன்னுட் திகழ்ந்தசிற் றம்ப லத்தே
நிருத்தம்நான் காண வேண்டி நேர்பட வந்த வாறே. ௨

கேட்டிலேன் கிளைபிரியேன் கேட்குமா கேட்டி யாகில்
நாட்டினேன் நின்றன் பாதம் நடுப்பட நெஞ்சி னுள்ளே
மாட்டினீர் வாளை பாயும் மல்குசிற் றம்ப லத்தே
கூட்டமாக் குவிமு லையாள் கூடநீ யாடு மாறே. ௩

சிந்தையைத் திகைப்பி யாதே செறிவுடை யடிமை செய்ய
எந்தைநீ யருளிச் செய்யாய் யாதுநான் செய்வ தென்னே

செந்தியார் வேள்வி யோவாத தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
அந்தியும் பகலு மாட அடியிணை யலசுங் கொல்லோ. ௪

கண்டவா திரிந்து நாளுங் கருத்தினால் நின்றன பாதங்
கொண்டிருந் தாடிப் பாடிக் கூடுவன் குறிப்பி னாலே
வண்டுபண் பாடுஞ் சோலை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
எண்டிசை யோரு மேத்த இறைவநீ யாடு மாறே ௫

பாரதிருந் தடிய னேனை பரவுவன பாடி யாடி
மூர்த்தியே யென்ப னுன்னை மூவரில் முதல்வ னென்பன்
எத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பாய் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்துக்
கூத்தாவுன் கூத்துக் காண்பான் கூடநான் வந்த வாறே. ௬

பொய்யினைத் தவிர விட்டுப் புறமலா அடிமை செய்ய
ஐயநீ யருளிச் செய்யாய் ஆதியே யாதி மூர்த்தி
வையகந் தன்னின் மிக்க மல்குசிற் றம்ப லத்தே
பையநின் னாடல் காண்பான் பரமநான் வந்த வாறே. ௭

மனத்தினா ரிகைத்து நாளு மாண்பலா நெறிகள் மேலே
கனைப்பரா லென்செய் கேனோ கறையணி கண்டத் தானே
தினைத்தனை வேதங் குன்றாத் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
அனைத்துநின் னிலயங் காண்பா னடியனேன் வந்த வாறே. ௮

நெஞ்சினைத் தூய்மை செய்து நினைக்குமா நினைப்பி யாதே
வஞ்சமே செய்தி யாலோ வானவர் தலைவ னேநீ
மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
அஞ்சொலாள் காண நின்று அழகநீ யாடு மாறே. ௯

மண்ணுண்ட மாலவனும் மலர்மிசை மன்னி னானும்
விண்ணுண்ட திருவுருவம் விரும்பினார் காண மாட்டார்
திண்ணுண்ட திருவே மிக்க தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
பண்ணுண்ட பாட லோடும் பரமநீ யாடு மாறே. ௧௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

கொப்பளித்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புகொப் பளிதத யானை யீருரி போர்த்த வீசன
கரும்புகொப் பளித்த இனசொற காரிகை பாக மாகச்
சுரும்புகொப் பளிதத கஙகைத துவலைநீர் சடையி லேற்ற
அரும்புகொப் பளித்த செனனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௧

கொம்புகொப் பளிதத திங்கட் கோணல்வெண் பிறையுஞ் சூடி
வம்புகொப் பளித்த கொனறை வளர்சடை மேலும் வைததுச்
செமபுகொப் பளித்த மூனறு மதிலுடன சுருஙக வாஙகி
அமபுகொப் பளிகக வெய்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௨

விடையுங்கொப் பளிதத பாதம விண்ணவர் பரவி யேத்தச
சடையுங்கொப பளித்த திஙகட் சாந்தம்வெண் ணீறு பூசி
உடையுங்கொப் பளித்த நாக முள்குவா ருள்ளத் தெனறும்
அடையுங்கொப் பளித்த சீரா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௩

கறையுங்கொப பளிதத கண்டா காமவே ளுருவம் மஙக
இறையுங்கொப் பளிதத கண்ணா ரேத்துவா ரிடர்கள தீர்ப்பார
மறையுங்கொப் பளிதத நாவா வண்டுணடு பாடுங் கொனறை
அறையுங்கொப பளித்த செனனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௪

நீறுகொப் பளிதத மார்பா நிழல்திகழ் மழுவொன றேந்திக
கூறுகொப் பளித்த கோதைக கோல்வளை மாதோர பாகம்
ஏறுகொப் பளித்த பாத மிமையவர் பரவி யேத்த
ஆறுகொப் பளித்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௫

வணங்குகொப் பளித்த பாதம் வானவர் பரவி யேததப்
பிணங்குகொப் பளிதத செனனிச் சடையுடைப் பெருமை யண்ணல்
சுணங்குகொப் பளித்த கொங்கைச் சுரிகுழல் பாக மாக
அணங்குகொப் பளித்த மேனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௬

சூலங்கொப் பளித்த கையர் சுடர்விடு மழுவாள் வீசி
நூலுங்கொப் பளித்த மார்பில் நுண்பொறி யரவஞ் சேர்த்தி

மாலுங்கொப் பளித்த பாகர் வண்டுபண் பாடுங் கொன்றை
ஆலங்கொப் பளித்த கண்டத் ததிகைவீ ரட்ட னாரே. எ

நாகங்கொப் பளித்த கையர் நான்மறை யாய பாடி
மேகங்கொப் பளித்த திங்கள் விரிசடை மேலும் வைத்துப்
பாகங்கொப் பளித்த மாதர் பண்ணுடன் பாடி யாட
ஆகங்கொப் பளித்த தோளா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. அ

பரவுக்கொப் பளித்த பாடல் பண்ணுடன் பத்த ரேத்த
விரவுக்கொப் பளித்த கங்கை விரிசடை மேவ வைத்து
இரவுக்கொப் பளித்த கண்ட ரேத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பார்
அரவுக்கொப் பளித்த கைய ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. கூ

தொண்டைக்கொப் பளித்த செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவை யல்குற்
கொண்டைக்கொப் பளித்த கோதைக் கோல்வளை பாக மாக
வண்டுகொப் பளித்த தீந்தேன் வரிக்கயல் பருகி மாந்தக்
கெண்டைக்கொப் பளித்த தெண்ணீர்க் கெடிலவீ ரட்ட னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்ணிலா மதியந் தன்னை விரிசடை மேவ வைத்து
உண்ணிலாப் புகுந்து நின்றங் குணர்வினுக் குணரக் கூறி
விண்ணிலார் மீயச் சூரர் வேண்டுவார் வேண்டு வார்க்கே
அண்ணியார் பெரிதுஞ் சேயா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. க

பாடினார் மறைகள் நான்கும் பாயிருள் புகுந்தென் னுள்ளம்
கூடினார் கூட லால வாயிலார் நல்ல கொன்றை
சூடினார் சூடல் மேவிச் சூழ்சுடர் சுடலை வெண்ணீ
றாடினா ராடல் மேவி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. உ

ஊனையே கழிக்க வேண்டி லுணர்மின்க ளுள்ளத் துள்ளே
தேனைய மலர்கள் கொண்டு சிந்தையுட் சிந்திக் கின்ற

ஏனைய பலவு மாகி யிமையவ ரேத்த நின்று
ஆனையி னுரிவை போர்த்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௩

துருத்தியாங் குரமைதன்னிற் றெண்ணூற்றங் கறுவர் நின்று
விருத்திதான் தருக வென்று வேதனை பலவுஞ் செய்ய
வருத்தியால் வல்ல வாறு வந்துவந் தடைய நின்ற
அருத்தியார்க் கன்பா போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௪

பத்தியா லேத்தி நின்று பணிபவர் நெஞ்சத் துள்ளார்
துத்தியைந் தலைய நாகஞ் சூழ்சடை முடிமேல் வைத்து
உத்தர மலையா பாவை யுமையவள் நடுங்க அன்று
அத்தியி னுரிவை போர்த்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௫

வரிமுரி பாடி யென்றும் வல்லவா றடைந்து நெஞ்சே
கரியுரி மூட வல்ல கடவுளைக் காலத் தாலே
சுரிபுரி விரிகு ழலாள் துடியிடைப் பரவை யல்குல்
அரிவையோர் பாகர் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௬

நீதியால் நினைசெய் நெஞ்சே நிமலனை நித்த மாகப்
பாதியாம் உமைதன் னோடும் பாகமாய் நின்ற எந்தை
சோதியாய்ச் சுடர்வி ளக்காய்ச் சுண்ணவெண் ணீற தாடி
ஆதியு மீறு மானா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௭

எல்லியும் பகலு மெல்லாந் துஞ்சுவோர்க் கொருவர் வந்து
புல்லிய மனத்துக் கோயில் புக்கனர் காம னென்னும்
வில்லியைங் கணையி னானை வெந்துக நோக்கி யிட்டார்
அல்லியம் பழன வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௮

ஒன்றவே யுணர்தி ராகில் ஓங்காரத் தொருவ னாகும்
வென்றவைம் புலன்கள் தம்மை விலக்குதற் குரியீ ரெல்லாம்
நன்றவ நாரணனு நான்முகன் நாடிக் காண்குற்
றன்றவாக் கரியார் போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௯

தடக்கையா லெடுத்து வைத்துத் தடவரை குலுங்க ஆர்த்துக்
கிடக்கையா லிடர்க ளோங்கக் கிளர்மணி முடிகள் சாய
முடக்கினார் திருவி ரலான் முருகமர் கோதை பாகத்
தடக்கினா ரென்னை யாளு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனே யெங்கள் கோவே நாதனே யாதி மூர்த்தி
பங்கனே பரம யோகி யென்றென் றேபர வி நாளும்
செம்பொனே பவளக் குன்றே திகழ்மலர்ப் பாதங் காண்பான்
அன்பனே யலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. க

பொய்யினால் மிடைந்த போர்வை புரைபுரை யழுகி வீழ
மெய்யனாய் வாழ மாட்டேன் வேண்டிற்றொன் றைவர் வேண்டார்
செய்யதா மரைக ளன்ன சேவடி யிரண்டுங் காண்பான்
ஐயனா னலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. உ

நீதியால் வாழ மாட்டேன் நித்தலுந் தூயே னல்லேன்
ஓதியு முணர மாட்டேன் உன்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
சோதியே சுடரே யுன்றன் தூமலர்ப் பாதங் காண்பான்
ஆதியே யலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௩

தெருளுமா தெருள மாட்டேன் தீவினைச் சுற்ற மென்னும்
பொருளுளே யழுந்தி நாளும் போவதோர் நெறியுங் காணேன்
இருளுமா மணிகண் டாநின் னிணையடி யிரண்டுங் காண்பான்
அருளுமா றருள வேண்டு மதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௪

அஞ்சினா லியற்றப் பட்ட ஆக்கைபெற் றதனுள் வாழும்
அஞ்சினா லடர்க்கப் பட்டிங் குழிதரு மாத னேனை
அஞ்சினா லுய்க்கும் வண்ணங் காட்டினா யக்க டச்சந் தீர்ந்தேன்
அஞ்சினாற் பொலிந்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௫

உறுகயி றூசல் போல வொன்றுவிட் டொன்று பற்றி
மறுகயி றூசல் போல வந்துவந் துலவு நெஞ்சம்
பெறுகயி றூசல் போலப் பிறைபுல்கு சடையாய் பாதத்
தறுகயி றூச லானே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௬

கழித்திலேன் காம வெந்நோய் காதன்மை யென்னும் பாசம்
ஒழித்திலே னூன்கண் நோக்கி யுணர்வெனு மிமைதி றந்து

விழித்திலேன்வெளிறுதோன்றவினையெனுஞ்சரக்குக்கொண்டேன்
அழித்திலே னயாத்துப் போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. எ

மன்றத்துப் புன்னை போல மரம்படு துயர மெய்தி
ஒன்றினு லுணர மாட்டே னுன்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
கன்றிய காலன் வந்து கருக்குழி விழப்ப தற்கே
அன்றினு னலமந் திட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. அ

பிணிவிடா ஆக்கை பெற்றேன் பெற்றமொன் றேறு வானே
பணிவிடா இடும்பை யென்னும் பாசனத் தழுந்து கின்றேன்
துணிவிலேன் தூய னல்லேன் தூமலாப் பாதங் காண்பான்
அணியனு யறிய மாட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. க

திருவினுள் கொழுந ருந் திசைமுக முடைய கோவும்
இருவரு மெழுந்தும் வீழ்ந்து மிணையடி காண மாட்டா
ஒருவனே யெம்பி ரானே யுன்திருப் பாதங் காண்பான்
அருவனே யருள வேண்டு மதிகைவீ ரட்ட னீரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முடக்கினூர் புலியின் தோலை மாமணி நாகங் கச்சா
முடக்கினூர் முகிழ்வெண் திங்கள் மொய்சடைக் கற்றை தன்மேல்
தொடக்கினூர் தொண்டைச் செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவை யலகுல்,
அடக்கினூர் கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னூரே. க

சூடினூர் கங்கை யாளைச் சூடிய துழனி கேட்டங்
கூடினூள் நங்கை யாளு மூடலை யொழிக்க வேண்டிப்
பாடினூர் சாம வேதம் பாடிய பாணி யாலே
ஆடினூர் கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னூரே. உ

கொம்பினூர் குழைத்த வேனற் கோமகன் கோல நீர்மை
நம்பினூர் காண லாகா வகையதோர் நடலை செய்தார்

வெம்பினார் மதில்கள மூனறும வில்லிடை யெரிதது வீழ்தத
அம்பினா கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௩

மறிபடக கிடந்த கையா வளரிள மங்கை பாகம்
செறிபடக் கிடந்த செககாச் செழுமதிக கொழுந்து சூடிப்
பொறிபடக் கிடந்த நாகம புகையுமிழ்ந் தழல வீககிக
கிறிபட நடப்பா போலுங் கெடிலவீ ரட்ட னாரே. ௪

நரிவரால கவ்வச சென்று நற்றசை யிழந்த தொத்த
தெரிவரால் மால்கொள சிந்தை தீர்ப்பதோர் சிந்தை செய்வார
வரிவரா லுகளுந தெண்ணீரக கழனிசூழ் பழன வேலி
அரிவரால் வயலகள் சூழ்நத வதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௫

புள்ளலைத் துண்ட வோட்டி லுண்டுபோய்ப் பலாசங கொம்பின்
சுளளலைச் சடலை வெண்ணீ றணிந்தவர் மணிவெள் ளேற்றுத்
துளளலைப் பாகன றனனைத தொடாநதிஙகே கிடக்கின றேனை
அள்ளலைக கடப்பித் தாளு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௬

நீறிட்ட நுதலா வேலை நீலஞ்சோ கணடர் மாதா
கூறிட்ட மெயய ராகிக கூறினா ராறும் நானகுங்
கீறிட்ட திஙகள் சூடிக் கிளர்தரு சடையி னுள்ளால்
ஆறிட்டு முடிப்பா போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௭

காணிலார் கருத்தில் வாரார் திருத்தலார் பொருத்த லாகார
ஏணிலா ரிறப்பு மில்லார பிறப்பிலார துறக்க லாகார்
நாணிலா ரைவ ரோடு மிட்டெனை விரவி வைத்தார
ஆணலார் பெண்ணு மல்லா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௮ - ௯

தீர்த்தமா மலையை நோக்கிச் செருவலி யாககன சென்று
பேர்த்தலும் பேதை யஞ்சப் பெருவிர லதனை யூன்றிச்
சீரத்தமா முடிகள் பத்துஞ் சிதறுவித் தவனை யனறு
ஆரததவா யலற வைத்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்பெலா மிளைய காலம் மூர்த்தியை நினையா தோடிக்
கண்கணா விரும்பி னாருங் கருத்தழிந் தருத்த மின்றிப்
பின்பக லுணங்க லட்டும் பேதைமார் போன்றே னுள்ளம்
அன்பனாய் வாழ மாட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ௧

கறைப்பெருங் கண்டத் தானே காய்கதிர் நமனை யஞ்சி
நிறைப்பெருங் கடலைக் கண்டேன் நீள்வரை யுச்சி கண்டேன்
பிறைப்பெருஞ் சென்னி யானே பிஞ்ஞகா இவைய னைத்தும்
அறுப்பதோ ருபாயங் காணே னதிகைவீ ரட்ட னீரே ௨

நாதனா ரென்ன நாளு நடுங்கின ராகித் தங்கள்
ஏதங்க ளறிய மாட்டா ரிணையடி தொழுதோ மென்பார்
ஆதனா னவனென் றெள்கி யதிகைவீ ரட்ட னேநின்
பாதநான் பரவா துய்க்கும் பழவினைப் பரிசி லேனே. ௩

சுடலைசேர் சுண்ண மெய்யர் சுரும்புண விரிந்த கொன்றைப்
படலைசே ரலங்கல் மார்பர் பழனஞ்சேர் கழனித் தெங்கின்
மடலைநீர் கிழிய வோடி யதனிடை மணிகள் சிந்துங்
கெடிலவீ ரட்ட மேய கிளர்சடை முடிய னாரே. ௪

மந்திர முள்ள தாக மறிகட லெழுநெய் யாக
இந்திரன் வேள்வித் தீயி லெழுந்ததோர் கொழுந்தின் வண்ணம்
சிந்திர மாக நோக்கித் தெருட்டுவார் தெருட்ட வந்து
கந்திரம் முரலுஞ் சோலைக் கானலங் கெடிலத் தாரே. ௫-௬-௭-௮-௯

மைஞ்ஞல மனைய கண்ணாள் பங்கனா மலையை யோடி
மெய்ஞ்ஞரம் புதிரம் பில்க விசைதணிந் தரக்கன் வீழ்ந்து
கைஞ்ஞரம் பெழுவி கொண்டு காதலா லினிது சொன்ன
கின்னரங் கேட்டு கந்தார் கெடிலவீ ரட்ட னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனினுள் ளுயிரை வாட்டி யுணர்வினார்க் கெளிய ராகி
வானினுள் வான வர்க்கும் அறியலா காத வஞ்சர்
நானெனிற் றானே யென்னு ஞானத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள்
தேனுமின் னமுது மானார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ௧

நொய்யவர் விழுமி யாரு நூலினுள் நெறியைக் காட்டும்
மெய்யவர் பொய்யு மில்லா ருடலெனு மிடிஞ்சில் தன்னில்
நெய்யமர் திரியு மாகி நெஞ்சத்துள் விளக்கு மாகிச்
செய்யவர் கரிய கண்டர் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ௨

வெள்ளியர் கரியர் செய்யர் விண்ணவ ரவர்கள் நெஞ்சுள்
ஒள்ளிய ரூழி யூழி யுலகம தேத்த நின்ற
பள்ளியர் நெஞ்சத் துள்ளார் பஞ்சமம் பாடி யாடும்
தெள்ளியார் கள்ளந் தீர்ப்பார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ௩

தந்தையுந் தாயு மாகித் தானவன் ஞான மூர்த்தி
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை யிருக்குச் சொல்லி
எந்தைநீ சரண மென்றங் கிமையவர் பரவி யேத்தச்
சிந்தையுட் சிவம தானார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ௪

ஆறுடைச் சடையர் போலும் அன்பருக் கன்பர் போலும்
கூறுடை மெய்யர் போலுங் கோளர வரையர் போலும்
நீறுடை யழகர் போலு நெய்தலே கமழு நீர்மைச்
சேறுடைக் கமல வேலித் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ௫

ஞாலமு மறிய வேண்டில் நன்றென வாழ லுற்றீர்
காலமுங் கழிய லான கள்ளத்தை ஒழிய கில்லீர்
கோலமும் வேண்டா ஆர்வச் செற்றங்கள் குரோதம் நீக்கில்
சீலமும் நோன்பு மாவார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. ௬

புரிகாலே நேசஞ் செய்ய இருந்தபுண் டரீகத் தாரும்
எரிகாலே மூன்று மாகி யிமையவர் தொழநின் றாரும்

தெரிகாலே மூன்று சந்தி தியானித்து வணங்க நின்று
திரிகாலங் கண்ட வெந்தை திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. எ

காருடைக் கொன்றை மாலை கதிர்மதி யரவி னோடும்
நீருடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதி யுள்ளார்
பாரொடு விண்ணு மண்ணும் பதினெட்டுக் கணங்க ளேத்தச்
சீரொடு பாட லானார் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே. அ

ஓவாத மறைவல் லானு மோதநீர் வண்ணன் காணு
மூவாத பிறப்பி லாரு முனிகளா னாக ளேத்தும்
பூவான மூன்றும் முந்நூற் றறுபது மாகு மெந்தை
தேவாதி தேவ ரென்றுந் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே கூ

அங்கங்க ளாறு நான்கு மந்தணர்க் கருளிச் செய்து
சங்கங்கள் பாட ஆடுஞ் சங்கரன் மலையெ டுத்தான்
அங்கங்க ளுதிர்ந்து சோர அலறிட அடர்த்து நின்றும்
செங்கண்வெள் ளேற தேறுந் திருச்செம்பொன் பள்ளி யாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நங்கையைப் பாகம் வைத்தார் ஞானத்தை நவில வைத்தார்
அங்கையி லனலும் வைத்தார் ஆனையி னுரிவை வைத்தார்
தங்கையின் யாழும் வைத்தார் தாமரை மலரும் வைத்தார்
கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

விண்ணினை விரும்ப வைத்தார் வேள்வியை வேட்க வைத்தார்
பண்ணினைப் பாட வைத்தார் பத்தர்கள் பயில வைத்தார்
மண்ணினைத் தாவ நீண்ட மாலினுக் கருளும் வைத்தார்
கண்ணினை நெற்றி வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. உ

வாமனை வணங்க வைத்தார் வாயினை வாழ்த்த வைத்தார்
சோமனைச் சடைமேல் வைத்தார் சோதியுட் சோதி வைத்தார்

ஆமனெய் யாட வைத்தா ரன்பெனும் பாசம் வைத்தார்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார் கழிப்பாலைச் சோப்ப னாரே. ௩

அரியன அங்கம் வேத மந்தணர்க் கருளும் வைத்தார்
பெரியன புரங்கள் மூன்றும் போழ லுண்ண வைததார்
பரியதீ வண்ண ராகிப் பவளம்போல் நிறத்தை வைததாா
கரியதோர் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்பப னாரே. ச

கூரிருள் கிழிய நினற கொடுமழுக் கையில் வைத்தார்
பேரிருள் கழிய மல்கு பிறைபுனற் சடையுள் வைத்தார்
ஆரிரு ளண்டம வைததாா அறுவகைச் சமயம் வைத்தாா
காரிருள் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ரு

உட்டங்கு சிந்தை வைத்தாா உள்குவாாக் குள்ளம் வைத்தாா
விட்டங்கு வேள்வி வைத்தார் வெந்துயர் தீர வைத்தாா
நட்டங்கு நடமும் வைத்தாா ஞாலமு நவில வைத்தாா
கட்டங்கந் தோண்மேல் வைத்தாா கழிப்பாலைச் சோப்ப னாரே. சு

ஊனப்பே ரொழிய வைத்தா ரோதியே யுணர வைததார்
ஞானப்போ நவில வைத்தாா ஞானமு நடுவும் வைத்தாா
வானப்பே ராறும் வைத்தாா வைகுந்தற் காழி வைத்தாா
கானப்போ காதல் வைத்தாா கழிப்பாலைச் சோப்ப னாரே. எ

கொங்கினு மரும்பு வைத்தாா கூற்றஙகள் கெடுகக வைததாா
சஙகினுள் முத்தம் வைத்தாா சாம்பலும் பூச வைத்தாா
அங்கமும வேதம வைத்தா ராலமு முண்டு வைத்தாா
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. அ

சதுாமுகன ருனு மாலுந் தம்மிலே யிகலக கண்டு
எதிாமுக மினறி நினற எரியுரு வதனை வைத்தாா
பிதிாமுகன காலன றனனைக கால்தனிற் பிதிர வைத்தார்
கதிாமுகஞ் சடையில் வைத்தாா கழிப்பாலைச சேர்ப்ப னாரே. கூ

மாலினுள் நஙகை யஞச மதிலிலங் கைக்கு மனனன
வேலினன் வெகுண்டெ டுககக் காண்டலும வேத நாவன்
நூலினை நோககி நகது நொடிப்பதோ ரளவில் வீழக்
காலினு லூனறி யிட்டார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொள்ளத்த காய மாயப் பொருளினைப் போக மாதர்
வெள்ளத்தைக் கழிக்க வேண்டில் விரும்புமின் விளக்குத் தூபம்
உள்ளத்த திரியொன் றேற்றி யுணருமா றுணர வல்லார்
கள்ளத்தைக் கழிப்பர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. க

மண்ணிடைக் குரம்பை தன்னை மதித்துநீர் மைய லெய்தில்
விண்ணிடைத் தரும ராசன் வேண்டினால் விலக்கு வாரார்
பண்ணிடைச் சுவைகள் பாடி யாடிடும் பத்தர்க் கென்றுங்
கண்ணிடை மணியர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. உ

பொருத்திய குரம்பை தன்னுட் பொய்ந்நடை செலுத்து கின்றீர்
ஒருத்தனை யுணர மாட்டீ ருள்ளத்திற் கொடுமை நீக்கீர்
வருத்தின களிறு தன்னை வருத்துமா வருத்த வல்லார்
கருத்தினி லிருப்பர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ௩

பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தற்குப் பத்த ராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து
விரும்பிநல் விளக்குத் தூபம் விதியினா லிடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ௪

தலக்கமே செய்து வாழ்ந்து தக்கவா றொன்று மின்றி
விலக்குவா ரிலாமை யாலே விளக்கதிற் கோழி போன்றேன்
மலக்குவார் மனத்தி னுள்ளே காலனார் தமர்கள் வந்து
கலக்கநான் கலங்கு கின்றேன் கடவூர்வீ ரட்ட னீரே. ரு

பழியுடை யாக்கை தன்னிற் பாழுக்கே நீரி றைத்து
வழியிடை வாழ மாட்டேன் மாயமுந் தெளிய கில்லேன்
அழிவுடைத் தாய வாழ்க்கை யைவரா லலைக்கப் பட்டுக்
கழியிடைத் தோணி போன்றேன் கடவூர்வீ ரட்ட னீரே. சா

மாயத்தை யறிய மாட்டேன் மையல்கொண் மனத்த னாகிப்
பேயொத்துக் கூகை யானேன் பிஞ்ஞகா பிறப்பொன் றில்லீ

நேயத்தால் நினைய மாட்டேன் நீதனே நீச னேன்நான
காயத்தைக் கழிக்க மாட்டேன கடவூர்வீ ரட்ட னீரே. எ

பற்றிலா வாழ்க்கை வாழ்ந்து பாழுககே நீரி றைத்தேன
உற்றலால் கயவர் தேறு ரெனனுங்கட் டுரையோ டொதேன
எற்றுளே னெனசெய் கேனு னிடும்பையால் ஞான மேதுங்
கற்றிலேன களைகண் காணேன கடவூர்வீ ரட்ட னீரே. அ

சேலினநே ரனைய கண்ணா திறமவிட்டுச் சிவனுக கனபாய்ப்
பாலுநற் றயிரெநய் யோடு பலபல ஆட்டி யெனறும்
மாலினைத் தவிர நினற மாாககண்டற் காக அனறு
காலனை யுதைப்பா போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னூரே. கூ

முந்துரு விருவ ரோடு மூவரு மாயி னுரும்
இந்திர னோடு தேவ ரிருடிக ளினபனு செய்ய
வந்திரு பதுகள தோளா லெடுத்தவன வலியை வாட்டிக்
கந்திரு வஙகள் கேட்டாா கடவூர்வீ ரட்ட னூரே. க0

திருச்சிற்றமபலம

திருப்பயற்றூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்திட்டா ரானை யினதோல் உதிரவா றொழுகி யோட
விரித்திட்டா ருமையா ளஞ்சி விரல்விதிர்த் தலககண் நோக்கித்
தரித்திட்டாா சிறிது போது தரிக்கில ராகித் தாமுஞ்
சிரித்திட்டா ரெயிறு தோனறத் திருப்பயற் றூர னூரே. க

உவந்திட்டங் குமையோர் பாகம் வைத்தவ ரூழி யூழி
பவந்திட்ட பரம னூதாம் மலைச்சிலை நாக மேறறிக
கவர்ந்திட்ட புரங்கள் மூனறுங் கனலெரி யாகச் சீறிச்
சிவந்திட்ட கண்ணர் போலுந் திருப்பயற் றூர னூரே. உ

நங்களுக கருள தென்று நானமறை யோது வாரகள்
தங்களுக் கருளு மெஙகள் தத்துவன தழலன தனனே
எஙகளுக கருள்செ யெனன நினறவன நாகம அஞ்சுந்
திங்களுக் கருளிச் செயதார் திருப்பயற றூர னாரே. ௩

பாரதத்தனுக் கருளும் வைத்தார் பாமபரை யாட வைததார
சாததனை மகனு வைத்தார் சாமுண்டி சாம வேதங்
கூதெதாடும் பாட வைததார கோளரா மதியம நல்ல
தீர்த்தமுஞ சடைமேல் வைததார திருபபயற றூர னாரே. ௪

மூவகை மூவா போலும முறறுமா நெறறிக் கண்ணா
நாவகை நாவா போலும நானமறை ஞான மெலலாம
ஆவகை யாவா போலும் ஆதிரை நாளா போலுந்
தேவாகள் தேவா போலுந் திருபபயற றூர னாரே. ரு

ஞாயிறாய் நமனு மாகி வருணனாய்ச் சோம னாகித
தீயறா நிருதி வாயுத் திப்பிய சாந்த னாகிப்
பேயறாக் காட்டி லாடும் பிஞஞக னெந்தை பெம்மான
தீயறாக கையர் போலுந் திருப்பயற் றூர னாரே. சா

ஆவியா யவியு மாகி யருககமாயப் பெருகக மாகிப்
பாவியர் பாவந் தீர்க்கும பரமனாய்ப் பிரம னாகிக்
காவியங் கண்ண ளாகிக கடல்வண்ண மாகி நினற
தேவியைப் பாகம் வைத்தா திருபபயற றூர னாரே. எ

தந்தையாய்த் தாயு மாகித தரணியாய்த் தரணி யுள்ளாாக்
கெந்தையு மென்ன நின்ற வேழுல குடனு மாகி
எந்தையெம் பிரானே யெனறென் றுள்குவா ருள்ள தென்றுஞ்
சிநதையுஞ சிவமு மாவாா திருப்பயற றூர னாரே. அ

புலனகளைப் போக நீககிப் புந்தியை யொருங்க வைத்து
இலஙகளைப் போக நினறு இரண்டையு நீக்கி யொனறாய்
மலங்களை மாற்ற வல்லாா மனத்தினுட் போக மாகிச்
சினங்களைக் களைவர் போலுந் திருப்பயற றூர னாரே. கூ

மூாத்திதன மலையின மீது போகாதால் முனிந்து நோக்கிப்
பார்தனுத்தான பூமி மேலாற் பாய்ந்துடன் மலையைப் பற்றி

ஆர்த்திட்டான முடிகள பத்தும் அடாத்துநல் லரிவை யஞ்சத
தேத்தெத்தா என்னக கேட்டார திருப்பயற றூர ரே. கO

திருசசிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

இந்திர னோடு தேவ ரிருடிக ளேத்துகினற
சுநதர மானா போலுந் துதிககலாஞ் சோதி போலுஞ்
சநதிர னோடுங் கங்கை அரவையுஞ சடையுள் வைத்து
மந்திர மானா போலும மாமறைக் காட னாரே. க

தேயன நாட ராகித தேவாகள் தேவா போலும
பாயன நாடறுககும பததாகள் பணிய வமமின
காயன நாடு கணடங் கதனுளாா காள கண்டா
மாயன நாடா போலும் மாமறைக காட னாரே. உ

அறுமையிவ வுலகு தனனை யாமெனக கருதி நினறு
வெறுமையின மனைகள வாழ்ந்து வினைகளால நலிவு னாதே
சிறுமதி யரவங கொனறை திகழ்தரு சடையுள வைத்து
மறுமையு மிம்மை யாவாா மாமறைக காட னாரே. ௩

காலகொடுத் திருகை யேறறிக் கழிநிறைத் திறைச்சி மேய்ந்து
தோல்படுத துதிர நீராற சுவரெடுத திரண்டு வாசல்
ஏல்வுடைத் தாவ மைத்தங கேழுசா லேகம் பண்ணி
மால்கொடுத் தாவி வைத்தாா மாமறைக காட னாரே. ச

விண்ணினா விண்ணின மிககாா வேதஙகள விரும்பி யோதப
பண்ணினா கினன ரங்கள பத்தர்கள் பாடி யாடக்
கண்ணினர் கண்ணி னுள்ளே சோதியாய் நினற எந்தை
மண்ணினர் வலங்கொண் டேததும மாமறைக காட னாரே. ரு

அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரறுவகைச சமயம் வைத்தாா
தங்கையில வீணை வைததாா தமமடி பரவ வைததாா

திங்களைக் கங்கை யோடு திகழ்தரு சடையுள் வைததார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மாமறைக் காட ஞரே. சு

கீதராய்க் கீதங் கேட்டுக கின்னரந் தன்னை வைததார்
வேதராய் வேத மோதி விளங்கிய சோதி வைத்தார்
ஏதராய் நட்ட மாடி யிட்டமாய்க் கங்கை யோடு
மாதையோர் பாகம் வைத்தார் மாமறைக காட ஞரே. எ

கனத்தினார் வலியு டைய கடிமதி லரண மூன்றுஞ்
சினத்தினுட் சினமாய் நின்று தீயெழச் செற்றார் போலும்
தனத்தினைத் தவிர்ந்து நின்று தம்மடி பரவு வார்க்கு
மனததினுள மாசு தீர்ப்பார் மாமறைக் காட ஞரே. அ

தேசனைத தேசன் தன்னைத தேவர்கள் போற்றி சைப்பார்
வாசனை செய்து நின்று வைகலும் வணங்கு மின்கள்
காசினைக கனலை யென்றுங் கருத்தினில் வைத்த வர்க்கு
மாசினைத் தீர்ப்பர் போலும் மாமறைக் காட ஞரே. கூ

பிணியுடை யாக்கை தன்னைப் பிறப்பறுத் துய்ய வேண்டில்
பணியுடைத் தொழில்கள் பூண்டு பத்தர்கள பற்றி னலே
துணிவுடை யரக்க ஞேடி யெடுத்தலுந் தோகை அஞ்ச
மணிமுடிப் பததி றுத்தார் மாமறைக் காட ஞரே. கய

திருச்சிறறம்பலம்

திருமறைக்காடு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தேரையு மேல்க டாவித் திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி
யாரையு மேலுணரா வாண்மையான மிககான றனனைப்
பாரையும் விண்ணும் அஞசப் பரந்ததோள் முடிய டாததுக்
காரிகை யஞ்ச லெனபார் கலிமறைக் காட ஞரே. க

முக்கிமுன வெகுண்டெ டுத்த முடியுடை யரககர் கோனை
நக்கிருந் தூன்றிச சென்னி நாண்மதி வைத்த எந்தை

அக்கர வாமை பூண்ட அழகனா கருத்தி ைலே
தெக்குநீரத் திரைகள் மோதுந் திருமறைக காட ைரே. உ

மிகப்பெருத் துலாவ மிக்கா னகவொரு தோக டாவி
அகப்படுத தெனறு தானு மாண்மையால் மிக்க ரக்கன
உகைதவெடுத் தானம லையை ஊனறலு மவனை யாங்கே
நகைப்படுத் தருளி ைனா நானமறைக் காடு தானே. ௩

அந்தரந் தோக டாவி யாரிவ னெனறு சொல்லி
உந்தினை மாம லையை யூனறலு மொள்ள ரக்கன
பந்தமாந் தலைகள பத்தும் வாய்கள்விட் டலறி வீழச்
சிந்தனை செய்து விட்டார திருமறைக் காட ைரே. ௪

தடுக்கவுந் தாங்க வொண்ணுத் தனவலி யுடைய ைகிக்
கடுக்கவோர் தோக டாவிக் கையிரு பதுக ளாலும
எடுப்பன நானெனன பண்ட மெனவெறடுத தானை யேங்க
அடுககவே வலல ைராம் அணிமறைக காடு தானே. ரு

நாள்முடிக கினற சீரான நடுங்கியே மீது போகான
கோள்பிடித் தார்தத கையான கொடியனமா வலிய னென்று
நீளமுடிச் சடையா சேரு நீள்வரை யெடுகக லுறருன
தோள்முடி நெரிய வைததார தொனமறைக் காட ைரே. சா

பத்துவா யிரட்டிக கைக ளுடையனமா வலிய னெனறு
பொத்திவாய் தீமை செய்த பொருவலி அரககா கோனைக
கத்திவாய் கதற அனறு கால்விர லூனறி யிட்டார்
முத்துவாய்த் திரைகள் மோதும் முதுமறைக் காட ைரே. எ

பககமே விட்ட கையான பாங்கிலா மதிய ைகிப்
புக்கனன மாம லைக்கீழ்ப் போதுமா றறிய மாட்டான
மிக்கமா மதிகள் கெட்டு வீரமு மிழந்த வாறே
நக்கன பூத மெலலாம் நானமறைக காட ைரே. அ

நாணஞ்சு கைய ைகி நனமுடி பத்தி ைேடு
பாணஞ்சு முன்னி ழந்து பாஙகிலா மதிய ைகி
நீணஞ்சு தானுணரா நினவெறடுத் தானை யனறு
ஏணஞ்சு கைகள செய்தா ரெழினமறைக் காட ைரே. கூ

கங்கைநீர் சடையுள் வைக்கக் காண்டலும் மங்கை யூடத்
தென்கையான் தோக்க டாவிச் சென்றெடுத் தானம லையை
முன்கைமா நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள் பாட
அங்கைவா ளருளி னானா ரணிமறைக் காடு தானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுடைச் சுடலை நீற்றார் கையில்வெண் டலையர் தையல்
பாடுடைப் பூதஞ் சூழப் பரமனார் மருத வைப்பில்
தோடுடைக் கைதை யோடுஞ் சூழ்கிடங் கதனைச் சூழ்ந்த
ஏடுடைக் கமல வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௧

முந்தையார் முந்தி யுள்ளார் மூவர்க்கு முதல்வ ரானார்
சந்தியார் சந்தி யுள்ளார் தவநெறி தரித்து நின்றார்
சிந்தையார் சிந்தை யுள்ளார் சிவநெறி யனைத்து மானார்
எந்தையா ரெம்பி ரானா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௨

காருடைக் கொன்றை மாலைக் கதிர்மணி யரவி னோடு
நீருடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதி யாய
போருடை விடையொன் றேற வல்லவர் பொன்னித் தென்பால்
ஏருடைக் கமல மோங்கு மிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௩

விண்ணினார் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்கள் நான்கும் அங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின் மிக்க பாடலார் பாவந் தீர்க்குங்
கண்ணினார் கண்ணின் மிக்க நுதலினார் காமற் காய்ந்த
எண்ணினா ரெண்ணின் மிக்கா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௪

வேதங்கள் நான்குங் கொண்டு விண்ணவர் பரவி யேத்தப்
பூதங்கள் பாடி யாட லுடையவன் புனித னெந்தை
பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தர்கள் தங்கண் மேலை
ஏதங்கள் தீர நின்றா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே. ௫

பொறியர வரையி லார்த்துப பூதஙகள பலவுஞ் சூழ
முறிதரு வனனி கொனறை மூதிரசடை மூழ்க வைத்து
மறிதரு கங்கை தங்க வைததவ ரெததி சையும்
எறிதரு புனலகொள வேலி யிடைமரு திடஙகொண் டாரே. சு

படரொளி சடையி னுள்ளாற பாய்புன லரவி னோடு
சுடரொளி மதியம வைததுத தூவொளி தோனறு மெந்தை
அடரொளி விடையொன றேற வல்லவ ரனபர தங்கள
இடரவை கெடவு நினறா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே. எ

கமழதரு சடையி னுள்ளாற கடம்புன லரவி னோடுந்
தவழதரு மதியம வைததுத தனனடி பலரு மேதத
மழுவது வலங்கை யேந்தி மாதொரு பாக மாகி
எழில்தரு பொழில்கள் சூழ்நத விடைமரு திடஙகொண் டாரே. அ

பொனறிகழ் கொனறை மாலை புதுப்புனல வனனி மத்தம
மினறிகழ் சடையில் வைததுு மேதகத தோனறு கினற
அனறவ ரளகக லாகா அனலெரி யாகி நீண்டார
இனறுட னுலக மேதத விடைமரு திடஙகொண் டாரே. கூ

மலையுடன விரவி நினறு மதியிலா அரககன றூககத
தலையுட னடர்த்து மீணடே தலைவனு யருள்கள் நல்கிச
சிலையுடை மலையை வாங்கித் திரிபுர மூனறு மெய்தார
இலையுடைக கமல வேலி யிடைமரு திடங்கொண டாரே. க0

திருசசிறறமபலம

திருப்பழனம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றமபலம்

ஆடினு ரொருவர போலு மலர்கமழ் குழலி னுளைக
கூடினு ரொருவர் போலுங குளிர்புனல் வளைந்த திங்கள
சூடினு ரொருவர் போலுந் தூயநன மறைகள நானகும
பாடினு ரொருவர் போலும் பழனத்தெம பரம னுரே. க

போவதோர் நெறியு மானா புரிசடைப் புனித னானான
வேவதோர் வினையிற் பட்டு வெம்மைதான் விடவு கில்லேன்
கூவல்தான் அவர்கள் கேளார் குணமிலா ஐவர் செய்யும்
பாவமே தீர நின்றார் பழனத்தெம் பரம னாரே. உ

கண்டராய் முண்ட ராகிக் கையிலோர் கபால மேந்தித்
தொண்டர்கள் பாடி யாடித் தொழுகழற் பரம னார்தாம்
விண்டவர் புரங்க ளெய்த வேதியா வேத நாவா
பண்டையென் வினைகள் தீர்ப்பார் பழனத்தெம் பரம னாரே. ௩

நீரவன் தீயி னோடு நிழலவ னெழில தாய
பாரவன் விண்ணின் மிக்க பரமவன் பரம யோகி
யாரவ னண்டமிக்க திசையினோ டொளிக ளாகிப்
பாரகத் தமுத மானார் பழனத்தெம் பரம னாரே. ௪

ஊழியா ரூழி தோறு முலகினுக் கொருவ ராகிப்
பாழியா பாவந் தீர்க்கும் பராபரா பரம தாய
ஆழியா னன்னத் தானு மன்றவ ரளப்பரிய
பாழியார் பரவி யேத்தும் பழனத்தெம் பரம னாரே. ரு

ஆலின்கீ ழறங்க ளெல்லா மன்றவர்க் கருளிச் செய்து
நூலின்கீ ழவர்கட் கெல்லா நுண்பொரு ளாகி நின்று
காலின்கீழ்க் காலன் றன்னைக் கடுகத்தான் பாய்ந்து பின்னும்
பாலின்கீழ் நெய்யு மானார் பழனத்தெம் பரம னாரே. சா

ஆதித்த னங்கி சோம னயனொடு மால்பு தனும்
போதித்து நின்றுலகிற் போற்றிசைத் தாரி வர்கள்
சோதித்தா ரேழுலகுஞ் சோதியுட் சோதி யாகிப்
பாதிப்பெண் ணுருவ மானார் பழனத்தெம் பரம னாரே. எ

காற்றனாற் காலற் காய்ந்து காருரி போர்த்த வீசர்
தோற்றனா கடலுள் நஞ்சைத் தோடுடைக் காதா சோதி
ஏற்றினா ரிளவெண் திங்க ளிரும்பொழில் சூழ்ந்த காயம்
பாற்றினார் வினைக ளெல்லாம் பழனத்தெம் பரம னாரே. அ

கண்ணனும் பிரம னோடு காண்கில ராகி வந்தே
எண்ணியுந் துதித்தும் ஏத்த எரியுரு வாகி நின்று

வண்ணநன மலர்கள தூவி வாழ்த்துவா வாழ்த்தி யேததப்
பண்ணுலாம் பாடல் கேட்டாா பழனத்தெம் பாம ரேே. ௯

குடையுடை யரக்கன சென று குளிாகயி லாய வெற்பின
இடைமட வாலெ யஞ்ச எடுத்தலு மிறைவன நோக்கி
விடையுடை விகிாதன ருனும் விாலினு லூனறி மீண்டும்
படைகொடை யடிகள் போலும் பழனதெம் பாம ரேே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றமபலம்

காலனை வீழச் செற்ற கழலடி யிரண்டும் வந்தெனை
மேலவா யிருக்கப் பெற்றேன மேதகத் தோன்று கின்ற
கோலநெய்த் தான மெனனுங் குளிாபொழிற் கோயின மேய
நீலம்வைத் தனைய கண்ட நினைகுமா நினைகின றேனே. ௧

காமனை யனறு கண்ணாற் கனலெரி யாக நோக்கித்
தூபமு் தீபங் காட்டித் தொழுமவாக கருள்கள் செய்து
சேமநெய்த் தான மெனனுஞ் செறிபொழிற கோயின் மேய
வாமனை நினைந்த நெஞ்சம் வாழ்வுற நினைந்த வாறே. ௨

பிறைதரு சடையின மேலே பெய்புனற் கங்கை தன்னை
உறைதா வைத்த வெங்க ளுத்தம னூழி யாய
நிறைதரு பொழில்கள் சூழ நினறநெய்த் தான மெனறு
குறைதரு மடிய வர்கருக் குழகனைக் கூட லாமே. ௩

வடிதரு மழுவொன றேந்தி வார்சடை மதியம் வைத்துப்
பொடிதரு மேனி மேலே புரிதரு நூலர் போலு
நெடிதரு பொழில்கள் சூழ நினறநெய்த் தானம் மேவி
அடிதரு கழல்க ளார்ப்ப ஆடுமெம் மணண லாரே. ௪

காடிட மாக நினறு கனலெரி கையி லேந்திப்
பாடிய பூதஞ் சூழப் பண்ணுடன பலவுஞ் சொல்லி
ஆடிய கழலா சீரா ரந்தண்ணெய்த் தான மெனறுங
கூடிய குழக னாரைக கூடுமா றறிகி லேனே. ரு

வானவா வணங்கி யேததி வைகலும் மலாகள் தூவத்
தானவாக கருள்கள செயயுஞ் சங்கான செங்கண ஏற்றன
தேனமா பொழில்கள் சூழத திகழநெயத தானம் மேய
கூனிள மதியி னானைக் கூடுமா றறிகி லேனே. சு

காலதிற கழல்க ளாாப்பக கனலெரி கையில வீசி
ஞாலமுங் குழிய நினறு நட்டம தாடு கினற
மேலவா முகடு தோய விரிசடை திசைகள பாய
மாலொரு பாக மாக மகிழ்நதநெயத தான னாரே. எ

பநதிதத சடையின மேலே பாயபுன லதனை வைதது
அந்திப்போ தனலு மாடி யடிகள்ஐ யாறு புககாா
வந்திப்பாா வணஙகி நினறு வாழ்ததுவாா வாயி னுள்ளாா
சிந்திப்பாா சிந்தை யுளளாா திருந்துநெயத் தான னாரே. அ

சோதியாயச சுடரு மானாா சுண்ணவெண் சாந்து பூசி
ஓதிவா யுலக மேத்த வுகந்துதாம அருள்கள் செயவாா
ஆதியா யந்த மானாா யாவரு மிறைஞசி யேதத
நீதியாய் நியம மாகி நினறநெய்த தான னாரே. கூ

இலையுடைப் படைகை யேநது மிலஙகையா மனனன றனனைத
தலையுட னடாத்து மீணடே தானவற் கருள்கள் செய்து
சிலையுடன கணையைச சோததுத திரிபுா மெரியச் செற்ற
நிலையுடை யடிகள் போலு நினறநெய்த் தான னாரே. கO

திருசசிறறம்பலம

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கதிர்ப்பொறி யரவும் வைத்தார்
திங்களைத் திகழ வைத்தார் திசைதிசை தொழவும் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மானமறி மழுவும் வைத்தார்
அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே. க

பொடிதனைப் பூச வைத்தார் பொங்குவெண் ணூலும் வைத்தார்
கடியதோர் நாகம் வைத்தார் காலனைக் காலால் வைத்தார்
வடிவுடை மங்கை தன்னை மார்பிலோர் பாகம் வைத்தார்
அடியிணை தொழவும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே. உ

உடைதரு கீளும் வைத்தா ருலகங்க ளனைத்தும் வைத்தார்
படைதரு மழுவும் வைத்தார் பாய்புலித் தோலும் வைத்தார்
விடைதரு கொடியும் வைத்தார் வெண்புரி நூலும் வைத்தார்
அடைதர அருளும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே. ௩

தொண்டர்கள் தொழவும் வைத்தார் தூமதி சடையில் வைத்தார்
இண்டையைத் திகழ வைத்தார் எமக்கென்று மின்பம் வைத்தார்
வண்டுசேர் குழலி னாளை மருவியோர் பாகம் வைத்தார்
அண்டவா னவர்க ளேத்து மையனை யாற னாரே. ௪

வானவர் வணங்க வைத்தார் வல்வினை மாய வைத்தார்
கானிடை நடமும் வைத்தார் காமனைக் கனலா வைத்தார்
ஆனிடை யைந்தும் வைத்தா ராட்டுவார்க் கருளும் வைத்தார்
ஆனையி னுரிவை வைத்தா ரையனை யாற னாரே. ௫

சங்கணி குழையும் வைத்தார் சாம்பல்மெய்ப் பூச வைத்தார்
வெங்கதி ரெரிய வைத்தார் விரிபொழி லனைத்தும் வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கடுவினை களைய வைத்தார்
அங்கம தோத வைத்தா ரையனை யாற னாரே. ௬

பத்தர்கட் கருளும் வைத்தார் பாய்விடை யேற வைத்தார்
சித்தத்தை யொன்ற வைத்தார் சிவமதே நினைய வைத்தார்

முத்தியை முற்ற வைத்தா முறைமுறை நெறிகள் வைத்தா
அத்தியி னுரிவை வைத்தா ரையனை யாற ஞரே. எ

ஏறுகந் தேற வைத்தா ரிடைமரு திடமும் வைத்தார்
நாறுபூங் கொன்றை வைத்தா நாகமும் அரையில் வைத்தார்
கூறுமை யாக வைத்தா கொல்புலித் தோலும் வைத்தார்
ஆறுமோர் சடையில் வைத்தா ரையனை யாற ஞரே. அ

பூதங்கள் பலவும் வைத்தா பொங்குவெண் ணீறும் வைத்தார்
கீதங்கள் பாட வைத்தா கின்னரந் தன்னை வைத்தார்
பாதங்கள் பரவ வைத்தா பத்தர்கள் பணிய வைத்தா
ஆதியும் அந்தம் வைத்தா ரையனை யாற ஞரே. கூ

இரப்பவர்க் கீய வைத்தா ரீபவர்க் கருளும் வைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட் கெல்லாங் கடுநர கங்கள் வைத்தார்
பரப்புநீர் கங்கை தன்னைப் படர்சடைப் பாகம் வைத்தா
அரக்கனுக் கருளும் வைத்தா ரையனை யாற ஞரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குண்டனாய்ச் சமண ரோடே கூடிநான் கொண்ட மாலைத்
துண்டனே சுடர்கொள் சோதீ தூநெறி யாகி நின்ற
அண்டனே யமர ரேறே திருவையா றமர்ந்த தேனே
தொண்டனேன் றொழுதுன் பாதஞ் சொல்லிநான் றிரிகின் றேனே.

பீலிகை யிடுக்கி நாளும் பெரியதோர் தவமென் றெண்ணி
வாலிய தறிகள் போல மதியிலா பட்ட தென்னே
வாலியார் வணங்கி யேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனே
டாலியா வெழுந்த நெஞ்ச மழகிதா வெழுந்த வாறே. உ

தட்டிடுஞ் சமண ரோடே தருக்கிநான் றவமென் றெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தி னீரே யும்மையான் செய்வ தென்னே
மொட்டிடு கமலப் பொய்கைத் திருவையா றமர்ந்த தேனோ
டொட்டிடு முள்ளத் தீரே யும்மைநா னுகந்திட் டேனே. ௩

பாசிப்பல் மாசு மெய்யா பலமிலாச் சமண ரோடு
நேசத்தா லிருந்த நெஞ்சை நீக்குமா றறிய மாட்டேன்
தேசத்தார் பரவி யேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனை
வாசத்தால் வணங்க வல்லார் வல்வினை மாயு மன்றே. ௪

கடுப்பொடி யட்டி மெய்யிற் கருதியோர் தவமென் றெண்ணி
வடுக்களோ டிசைந்த நெஞ்சே மதியிலி பட்ட தென்னே
மடுக்களில் வாளை பாயுந் திருவையா றமர்ந்த தேனை
அடுத்துநின் றுன்னு நெஞ்சே யருந்தவஞ் செய்த வாறே. ௫

துறவியென் றவம தோரேன் சொல்லிய செலவு செய்து
உறவினா லமண ரோடு முணர்விலே னுணர்வொன் றின்றி
நறவமார் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருவையா றமர்ந்த தேனை
மறவிலா நெஞ்ச மேநன் மதியுனக் கடைந்த வாறே. ௬

பல்லுரைச் சமண ரோடே பலபல கால மெல்லாஞ்
சொல்லிய செலவு செய்தேன் சோர்வனே நினைந்த போது
மல்லிகை மலருஞ் சோலைத் திருவையா றமர்ந்த தேனை
எல்லியும் பகலு மெல்லாம் நினைந்தபோ தினிய வாறே. ௭

மண்ணுளார் விண்ணு ளாரும் வணங்குவார் பாவம் போக
எண்ணிலாச் சமண ரோடே யிசைந்தனை யேழை நெஞ்சே
தெண்ணிலா எறிக்குஞ் சென்னித் திருவையா றமர்ந்த தேனைக்
கண்ணினாற் காணப் பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்த வாறே. ௮

குருந்தம தொசித்த மாலுங் குலமலர் மேவி னானும்
திருந்துநற் றிருவடியுந் திருமுடி காண மாட்டார்
அருந்தவ முனிவ ரேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனைப்
பொருந்திநின் றுன்னு நெஞ்சே பொய்வினை மாயு மன்றே. ௯

அறிவிலா அரக்க னோடி யருவரை யெடுக்க லுற்று
முறுகினான் முறுகக் கண்டு மூதறி வாளன் நோக்கி

சிறுவினை சிறுவி ரலால நெரிந்துபோய் நிலத்தில் வீழ
அறிவினு லருள்கள் செய்தான திருவையா றமர்ந்த தேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தானலா துலக மில்லை சகமலா தடிமை யில்லை
கானலா தாட லில்லை கருதுவா ரதங்க ளாகத்
வானலா தருளு மில்லை வார்குழல் மங்கை யோடும்
ஆனலா தூர்வ தில்லை யையனை யாற னாக்கே. ௧

ஆலலா லிருக்கை யில்லை யருந்தவ முனிவர்க் கன்று
நூலலால் நொடிவ தில்லை நுண்பொரு ளாய்ந்து கொண்டு
மாலுநான் முகனும் கூடி மலரடி வணங்க வேலை
ஆலலா லமுத மில்லை யையனை யாற னார்க்கே. ௨

நரிபுரி சுடலை தன்னில் நடமலால் நவிற்ற லில்லை
சுரிபுரி குழலி யோடுந் துணையலா லிருக்கை யில்லை
தெரிபுரி சிந்தை யார்க்குத் தெளிவலா லருளு மில்லை
அரிபுரி மலர்கொண் டேத்து மையனை யாற னார்க்கே. ௩

தொண்டலாற் றுணையு மில்லை தோலலா துடையு மில்லை
கண்டலா தருளு மில்லை கலந்தபின் பிரிவ தில்லை
பண்டைநான் மறைகள் காணாப் பரிசின னெனனெ றெண்ணி
அண்டவா னவர்க ளேத்து மையனை யாற னார்க்கே. ௪

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற லில்லை
கரியலாற் போர்வை யில்லை காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா அமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே. ௫

என்பலாற் கலனு மில்லை யெருதலா லூர்வ தில்லை
புன்புலால் நாறு காட்டிற் பொடியலாற் சாந்து மில்லை

துன்பிலாத் தொண்டர் கூடித் தொழுதழு தாடிப் பாடும்
அன்பலாற் பொருளு மில்லை யையனை யாற னார்க்கே. ௬

கீளலா லுடையு மில்லை கிளர்பொறி யரவம் பைம்பூண்
தோளலாற் றுணையு மில்லை தொத்தலர் கின்ற வேனில்
வேளலாற் காயப் பட்ட வீரரு மில்லை மீளா
ஆளலாற் கைம்மா றில்லை யையனை யாற னார்க்கே. ௭

சகமலா தடிமை யில்லை தானலாற் றுணையு மில்லை
நகமெலாந் தேயக் கையால் நாண்மலர் தொழுது தூவி
முகமெலாங் கண்ணீர் மல்க முன்பணிந் தேத்துந் தொண்டர்
அகமலாற் கோயி லில்லை யையனை யாற னார்க்கே. ௮

உமையலா துருவ மில்லை யுலகலா துடைய தில்லை
நமையெலா முடைய ராவர் நன்மையே தீமை யில்லை
கமையெலா முடைய ராகிக் கழலடி பரவுந் தொண்டர்க்
கமைவிலா அருள்கொ டுப்பா ரையனை யாற னார்க்கே. ௯

மலையலா லிருக்கை யில்லை மதித்திடா அரக்கன் றன்னைத்
தலையலால் நெரித்த தில்லை தடவரைக் கீழ டர்த்து
நிலையிலார் புரங்கள் வேவ நெருப்பலால் விரித்த தில்லை
அலையினார் பொன்னி மன்னு மையனை யாற னார்க்கே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்விரா மேனி தன்னைப் பொருளெனக் காலம் போக்கி
மெய்விரா மனத்த னல்லேன் வேதியா வேத நாவா
ஐவரா லலைக்கப் பட்ட ஆக்கைகொண் டயர்த்துப் போனேன்
செய்வரா லுகளுஞ் செம்மைத் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௧

கட்டராய் நின்று நீங்கள் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டா
எட்டவாங் கைகள் வீசி யெல்லிநின் றாடு வானை

அட்டமா மலர்கள் கொண்டே ஆனஞ்சு மாட்ட ஆடிச்
சிட்டரா யருள்கள் செய்வார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௨

கல்லினாற் புரமூன் றெய்த கடவுளைக் காத லாலே
எல்லியும் பகலு முள்ளே யேகாந்த மாக வேத்தும்
பல்லில்வெண் டலைகை யேந்திப் பல்லி(ல்)லந் திரியுஞ் செல்வர்
சொல்லுநன் பொருளு மாவார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௩

கறையராய்க் கண்ட நெற்றிக் கண்ணராய்ப் பெண்ணோர் பாகம்
இறையரா யினிய ராகித் தனியராய்ப் பனிவெண் திங்கட்
பிறையராய்ச் செய்த வெல்லாம் பீடராய்க் கேடில் சோற்றுத்
துறையராய்ப் புகுந்தெ னுள்ளச் சோர்வுகண் டருளி னாரே. ௪

பொந்தையைப் பொருளா வெண்ணிப் பொருக்கெனக் காலம் போனேன்
எந்தையே யேக மூர்த்தி யென்றுநின் றேத்த மாட்டேன்
பந்தமாய வீடு மாகிப் பரம்பர மாகி நின்று
சிந்தையுட் டேறல் போலுந் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௫

போத்தினிப் பிறவா வண்ணம் பிதற்றுமின் பேதை பங்கன்
பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பாசுபதன் றிறமே
ஆர்த்துவந் திழிவ தொத்த அலைபுனற் கங்கை யேற்றுத்
தீர்த்தமாய்ப் போத விட்டார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௬

கொந்தார்பூங் குழலி னாரைக் கூறியே காலம் போன
எந்தையெம் பிரானாய் நின்ற இறைவனை யேத்தா தந்தோ
முந்தரா அல்கு லாளை யுடன்வைத்த ஆதி மூர்த்தி
செந்தாது புடைகள் சூழ்ந்த திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௭

அங்கதி ரோனவனை யண்ணலாக் கருத வேண்டா
வெங்கதி ரோனவழியே போவதற் கமைந்து கொண்மின்
அங்கதி ரோனவனை யுடன்வைத்த ஆதி மூர்த்தி
செங்கதி ரோன்வ ணங்குந் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௮

ஓதியே கழிக்கின் றீர்க ளுலகத்தீ ரொருவன் றன்னை
நீதியால் நினைய மாட்டீர் நின்மல னென்று சொல்லீர்
சாதியா நான்மு கனுஞ் சக்கரத் தானுங் காணச்
சோதியாய்ச் சுடர் தானார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௯

மற்றுநீா மனம்வை யாதே மறுமையைக கழிகக வேண்டில
பெறறதோ ருபாயந் தனனைறபிரானையே பிதற்று மினகள்
கறறுவந தாக்க ஞேடிக கயிலாய மலையெ டுக்கச
செறறுகந் தருளிச செய்தாா திருச்சோற்றுத் துறைய ஞரே. ௧௦

திருசசிற்றம்பலம

திருத்துருத்தி

திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம்

பொருத்திய குரமபை தனனைப் பொருளெனக் கருத வேண்டா
இருத்தியெப் போது நெஞ்சு ளிறைவனை ஏத்து மினகள்
ஒருததியைப் பாகம வைததங கொருததியைச சடையுள் வைதத
துருததியஞ சுடரி ஞனைத தொணடனேன கண்ட வாறே. ௧

சவைதனைச் செய்து வாழவான சலததுளே யழுநதுகினற
இவையொரு பொருளு மல்ல இறைவனை யேதது மினஞே
அவைபுர மூனறு மெய்தும அடியவாக கருளிச செயத
சுவையினைத துருத்தி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே. ௨

உனனியெப் போது நெஞசு ளொருவனை யேதது மினஞே
கனனியை யொருபால் வைததுக கஙகையைச சடையுள வைத்துப்
பொனனியின நடுவு தனனுட் பூம்புனல பொலிந்து தோனறுந்
துனனிய துருத்தி யானைத தொண்டனேன கண்ட வாறே. ௩

ஊனறலை வலிய ஞகி யுலகதது ளுயிாகட் கெல்லாந்
தான்றலைப் பட்டு நினறு சாாகன லகத்து வீழ
வானறலைத் தேவா கூடி வானவாக் கிறைவா வென்னுந்
தோனறலைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே. ௪

உடல்தனைக கழிக்க லுற்ற உலகத்து ளுயிாகட் கெல்லாம்
இடாதனைக கழிகக வேண்டி லிறைவனை யேத்து மினஞே
கடல்தனில் நஞச முண்டு காண்பரி தாகி நினற
சுடாதனைத் துருததி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே ௫

அள்ளலைக் கடக்க வேண்டில் அரனையே நினைமி னீர்கள்
பொள்ளலிக் காயந் தன்னுட் புண்டரீ கத்தி ருந்த
வள்ளலை வான வர்க்குங் காண்பரி தாகி நின்ற
துள்ளலைத் திருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. ௬

பாதியி லுமையாள் தன்னைப் பாகமா வைத்த பண்பன்
வேதிய னென்று சொல்லி விண்ணவர் விரும்பி யேத்தச்
சாதியாஞ் சதுர்மு கனுஞ் சக்கரத் தானுங் காணாச்
சோதியைத் திருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. ௭

சாமனை வாழ்க்கை யான சலத்துளே யழுந்த வேண்டா
தூமநல் லகிலுங் காட்டித் தொழுதடி வணங்கு மின்னோ
சோமனைச் சடையுள் வைத்துத் தொன்னெறி பலவுங் காட்டுந்
தூமனத் திருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே ௮

குண்டரே சமணர் புத்தர் குறியறி யாது நின்று
கண்டதே கருது வார்கள் கருத்தெண்ணாத் தொழிமி னீர்கள்
விண்டவர் புரங்க ளெய்து விண்ணவர்க் கருள்கள் செய்த
தொண்டர்கள் துணையி னானைத் திருத்தினான் கண்ட வாறே. ௯

பிண்டத்தைக் கழிக்க வேண்டிற் பிரானையே பிதற்று மின்கள்
அண்டத்தைக் கழிய நீண்ட அடலரக் கன்ற னண்மை
கண்டொத்துக் கால்விர லா லூன்றிமீண் டருளிச் செய்த
துண்டத்துத் திருத்தி யானைத் தொண்டனேன் கண்ட வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காஞ்சித் திருமேற்றளி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையது பாடிப் பிச்சைக் கென்றகந் திரிந்து வாழ்வார்
பிறையது சடைமு டிமேற் பெய்வளை யாள்தன் னோடுங்
கறையது கண்டங் கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
இறையவர் பாட லாடல் இலங்குமேற் றளிய னாரே. ௧

மாலன மாயன தன்னை மகிழநதனா விருதத ராகும்
பாலனா பசுபதியாா பாலவெளளை நீறு பூசிக
காலனைக காலாற செறறாா காஞசிமா நகாதன னுளளால
ஏலநற கடமபன றாதை இலஙகுமேற றளிய னாரே. ௨

விண்ணிடை விணண வாகள விருமபிவந திறைஞசி வாழத்தப்
பணணிடைச சுவையின் மிகக கினனரம பாடல கேடடாா
கணணிடை மணியி னனையாா காஞசிமா நகாதன னுளளால
எண்ணிடை யெழுத்து மானா ரிலஙகுமேற் றளிய னாரே. ௩

சோமனை யரவி னோடு சூழதாக கஙகை சூடும
வாமனை வான வாகள் வலஙகொடு வநது போறறக
காமனைக காய்ந்த கண்ணா காஞசிமா நகாதன னுள்ளால்
ஏமநின றாடு மெந்தை இலஙகுமேற றளிய னாரே. ௪

ஊனவ னுயிரி னோடு முலகஙக ளேழு யாகித்
தானவா தனமு மாகித தனஞசய னோடெ திாநத
கானவா காள கணடா காஞசிமா நகாதன னுளளால
ஏனமக கோடு பூண்டா ரிலஙகுமேற றளிய னாரே. ௫

மாயனு மால னாகி மலரவ னாகி மணணாய்த
தேயமாய்த திசையெட டாகித தீாத்தமாயத் திரிதா கினற
காயமாயக காயத துளளாா காஞசிமா நகாதன னுளளால
ஏயமென றோளி பாக ரிலஙகுமேற றளிய னாரே. ௬

மணணினை யுணட மாயன தனனையோா பாகங கொண்டாா
பணணினைப் பாடி யாடும பத்தாகள சித்தங கொண்டாா
கண்ணினை மூனறுங கொண்டாா காஞசிமா நகாதன னுள்ளால
எண்ணினை யெண்ண வைததா ரிலஙகுமேற றளிய னாரே. ௭

செல்வியைப பாகங கொண்டாா சேநதனை மகனாக கொண்டாா
மல்லிகைக் கணணி யோடு மாமலாக் கொனறை சூடிக்
கல்வியைக கரையி லாத காஞசிமா நகாதன னுள்ளால்
எல்லியை விளஙக நினறா ரிலங்குமேற றளிய னாரே. ௮

வேறிணை யினறி யெனறும விளஙகொளி மருங்கி னாளைக்
கூறியல பாகம வைததாா கோளரா மதியும வைததார்

ஆறினைச் சடையுள் வைத்தா ரணிபொழிற கச்சி தனனுள்
ஏறினை யேறு மெந்தை யிலங்குமேற றளிய னாரே. ௯

தெனனவன மலையெ டுக்கச் சேயிழை நடுங்கக கண்டு
மனனவன விரலா லூன்ற மணிமுடி நெரிய வாயால
கனனலின கீதம் பாடக கேட்டவா காஞசி தனனுள்
இனனருள் கருளிச செய்தா ரிலங்குமேற றளிய னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஏ க ம் ப ம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நகர மூனறும் எரியுண வெருவ நோககும்
அம்பனை யமுதை யாறறை யணிபொழிற கசசி யுளளே
கம்பனைக கதிர்வெண் திஙகட் செஞசடைக கடவுள தனனைச்
செமபொனைப் பவளத தூணை சிநதியா எழுகின றேனே. ௧

ஒருமுழ முளள குட்ட மொனபது துறையு டைத்தாய
அரை முழம அதனகலம அதனில்வாழ முதலை யைநது
பெருமுழை வாயதல பற்றிக கிடந்துநான பிதறறு கினறேன
கருமுகில் தவழு மாடக கசசியே கமப னீரே. ௨

மலையினார மகளோர பாக மைந்தனார மழுவொன றேந்திச்
சிலையினால் மதில்கள மூனறுந் தீயெழச் செறற செலவா
இலையினார் சூல மேந்தி ஏகம்பம் மேவி னாரைத்
தலையினால வணஙக வல்லார தலைவராகுந தலைவர் தாமே. ௩

பூத்தபொற கொன்றை மாலை புரிசடைக கணிந்த செல்வர்
தீர்த்தமாங கங்கை யாளைத திருமுடி திகழ வைத்து
ஏத்துவா ரேத்த நினற ஏகமபம மேவி னாரை
வாழ்ததுமா றறிய மாட்டேன மால்கொடு மயஙகி னேனே. ௪

மையினார மலர்நெ டுஙகண் மஙகையோர் பங்க ராகிக்
கையிலோர் கபால மேந்திக கடைதொறும் பலிகொள வார்தாம்

எய்வதோ ரேன மோட்டி யேகம்பம் மேவி னுரைக்
கையினுற லெருழுவல் லாரக்குக கடுவினை களைய லாமே. ரு

தருவினை மருவுங் கஙகை தஙகிய சடைய னெங்கள்
அருவினை யகல நல்கும அண்ணலை யமரா போறறுந்
திருவினைத திருவே கம்பஞ செப்பிட உறைய வலல
உருவினை யுருகி யாஙகே யுள்ளத்தா லுகககின றேனே. சு

கொணடதோர் கோல மாகிக கோலக்கா வுடைய கூத்தன
உண்டதோா நஞச மாகி யுலகெலாம உய்ய வுணடான
எண்டிசை யோரு மேத்த நினறவே கம்பன தனனைக்
கணடுநா னடிமை செயவான கருதியே திரிகின றேனே. எ

படமுடை யாவி னேடு பணிமதி யதனைச் சூடிக்
கடமுடை யுரிவை மூடிக கண்டவ ாஞச அமம
இடமுடைக கச்சி தனனு ளேகம்பம் மேவி னனறன
நடமுடை யாடல் காண ஞாலநதா னுயநத வாறே. அ

பொனறிகழ் கொனறை மாலை பொருந்திய நெடுநதண் மார்பா
நனறியிற் புகுந்தெ னுள்ளம் மெள்ளவே நவில நினறு
குனறியி லடுதத மேனிக குவளையங கண்ட ரெம்மை
இனறுயில் போது கண்டா ரினியரே கம்ப னூரே. கூ

அருத்தியாா பழனத அளளாா தொண்டாகள் பலரு மேத்த
அருத்தியா லனபு செய்வா ரவரவாக கருளகள் செய்தே
எருததினை யிசைய வேறி யேகம்பம் மேவி னாக்கு
வருததிநின றடிமை செயவாா வல்வினை மாயு மனறே. க0

திருசசிறறம்பலம

திருஒற்றியூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளத்தைச் சடையில் வைத்த வேதகீ தனறன பாதம்
மெளளத்தா னடைய வேண்டின மெயதரு ஞானத் தீயால்
களளத்தைக கழிய நினறூா காயத்துக கலநது நினறு
உளளதது ளொளியு மாகு மொறறியூ ருடைய கோவே. க

வசிப்பெனும வாழ்ககை வேண்டா வானவ ரிறைவன நினறு
புசிபபதோா பொள்ள லாககை யதனொடே புணாவு வேணடில்
அசிப்பெனு மருந்த வத்தா லானமாவி னிடம தாகி
உசிப்பெனு முணர்வு முள்ளா ரொறறியூ ருடைய கோவே. ௨

தானத்தைச செய்து வாழ்வான சலததுளே யழுநதுகினறீா
வானததை வணங்க வேண்டில வமமினகள வலலீ ராகில்
ஞானத்தை விளககை யேறறி நாடியுள விரவ வலலாா
ஊனததை யொழிபபா போலு மொறறியூ ருடைய கோவே. ௩

காமதது ளழுநதி நினறு கணடாா லொறுபபுண ணுதே
சாமதது வேத மாகி நினறதோா சயமபு தனனை
ஏமத்து மிடையி ராவும ஏகாந்த மியமபு வாாககு
ஓமத்து ளொளிய தாகு மொறறியூ ருடைய கோவே. ௪

சமையமே லாறு மாகித தாமொரு சயமபு வாகி
இமையவா பரவி யேதத இனிதினங கிருந்த வீசன
கமையினை யுடைய ராகிக கழலடி பரவு வாாககு
உமையொரு பாகா போலு மொறறியூ ருடைய கோவே. ௫

ஒருததிதன றலைசசென ருளைக காநதிடடா னுலக மேதத
ஒருததிககு நலல ளுகி மறுபபடுத தொளிதது மீணடே
ஒருததியைப பாகம வைததா னுணாவினு லைய முண்ணி
ஒருததிககு நலல னல்ல னொறறியூ ருடைய கோவே. ௬

பிணமுடை யுடலுக காகப பிததராயத திரிநது நீஙகள
புணாவெனும போகம வேணடா போககலாம பொயயை நீஙக
நிணமுடை நெஞசி னுளளால நினைககுமா நினைககின றாககு
உணர்விஞே டிருப்பா போலு மொறறியூ ருடைய கோவே. ௭

பினனுவா சடையான தனனைப் பிதற்றிலாப் பேதை மாாகள்
துனனுவா நரகந தனனுட் டொல்வினை தீர வேணடின
மனனுவான மறைக ளோதி மனத்தினுள் விளககொன றேறறி
உனனுவா ருளளத துள்ளா ரொறறியூ ருடைய கோவே. ௮

முளகுவாா போகம வேணடின முயற்றியா விடாகள் வந்தால்
எள்குவா ரௌகி நினறங கிதுவொரு மாய மெனபாா

பள்குவார் பத்த ராகிப் பாடியு மாடி நின்றும
உள்குவா ருள்ளத் துள்ளா ரொற்றியூ ருடைய கோவே. கூ

வெறுத்துகப் புலன்க ளைந்தும் வேண்டிற்று வேண்டு நெஞ்சே
மறுத்துக ஆவச் செற்றக் குரோதங்க ளான மாயப்
பொறுத்துகப் புட்பகத்தே ருடையானை யடர வூன்றி
ஒறுத்துகந் தருள்கள் செய்தா ரொற்றியூ ருடைய கோவே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஒற்றியூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்பினேன் கூட்டை வாளா உள்ளத்தோர் கொடுமை வைத்துக்
காம்பிலா மூழை போலக் கருதிற்றே முகக்க மாட்டேன்
பாம்பின் வாயத் தேரை போலப் பலபல நினைக்கின் றேனை
ஓம்பிநீ உய்யக் கொள்ளா யொற்றியூ ருடைய கோவே. க

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச் செறிகடல் லோடும் போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணாது
துனையுனு முணாவை நல்கா யொற்றியூ ருடைய கோவே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ கைலாயம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கனகமா வயிர முந்து மாமணிக் கயிலை கண்டும்
உனகனு யாக்க ஞேடி யெடுத்தலு முமையா ளஞ்ச
அனகனும் நின்ற வீச னூன்றலு மலறி வீழ்ந்தான்
மனகனு யூன்றி னேனேல் மறித்துநோக் கில்லை யன்றே. க

கதித்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
அதிரத்தவன் எடுத்திடலும அரிவைதா னஞ்ச வீசன
நெதித்தவ னூன்றி யிட்ட நிலையழிந் தலறி வீழ்நதான
மதித்திறை யூன்றி ஞேனென மறித்துநோக் கில்லை யனறே. உ

கறுத்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையைக கையால்
மறித்தலும மங்கை யஞ்ச வானவ ரிறைவன நக்கு
நெறிதொரு விரலா லூனற நெடுவரை போல வீழ்ந்தான
மறித்திறை யூனறி ஞேனென மறித்துநோக கில்லை யனறே. ந

கடுத்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
எடுத்தலும் மஙகை யஞ்ச இறையவ னிறையே நக்கு
நொடிப்பள விரலா லூனற நோவது மலறி யிட்டான
மடித்திறை யூன்றி ஞேனென் மறித்துநோக கில்லை யனறே. ச

கனறிததன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
வெனறித்தன் கைத்த லததா லெடுத்தலும் வெருவ மங்கை
நனறுத்தான நக்கு நாத னூனறலு நகழ வீழ்ந்தான
மனறிததா னூனறி ஞேனென மறித்துநோக கில்லை யனறே. ரு

களிததவன கணசிவநது கயிலைநன மலையை யோடி
நெளித்தவ னெடுத்திடலு நேரிழை யஞ்ச நோககி
வெளித்தவ னூனறி யிட்ட வெறபிறு லலறி வீழ்ந்தான
மளித்திறை யூனறி ஞேனென மறித்துநோக் கில்லை யனறே. சா

கருத்தனைக் கண்சிவந்து கயிலைநன மலையைக கையால்
எருத்தனு யெடுத்த வாறே யேந்திழை யஞ்ச ஈசன
திருத்தனைய நினற தேவன திருவிர லூனற வீழ்ந்தான
வருத்துவா னூனறி ஞேனென மறித்துநோக கில்லை யனறே. எ

கடியவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
வடிவுடை மங்கை யஞ்ச எடுத்தலும மருவ நோக்கிச
செடிபடத திருவிரலா லூனறலுஞ சிதைநது வீழ்ந்தான
வடிவுற வூனறி ஞேனென மறித்துநோக கில்லை யனறே. அ

கரியததான கண்சி வநது கயிலைநன மலையைப் பறறி
இரியததா னெடுத்திடலு மேந்திழை யஞ்ச வீசன

நெரியததா னூனரு முனன நிற்கிலா தலறி வீழ்ந்தான
மரியததா னூனறி ஞேனென மறித்துநோக கில்லே யனறே. கூ

கறறனன கயிலே தனனேக் காணடலு மரக்க ஞேடிச்
செறறவ னெடுததவாறே சேயிழை யஞச வீசன
உறறிறை யூனரு முனனம் உணாவழி வகையால் வீழ்ந்தான
மற்றிறை யூனறி ஞேனென மறிததுநோக கில்லே யனறே. கo

திருச்சிறறம்பலம

திருஆப்பாடி

திருநேரிசை

திருசசிறறம்பலம்

கடலக மேழி ஞேடும் புவனமுந கலநத விண்ணும்
உடலகத் துயிரும் பாருமஒள்ளழ லாகி நினறு
தடமலாக கந்த மாலே தண்மதி பகலு மாகி
மடலவிழ் கொனறை சூடி மனனுமாப் பாடி யாரே. க

ஆதியும் அறிவு மாகி யறிவினுட் செறிவு மாகிச
சோதியுட் சுடரு மாகித தூநெறிக் கொருவ ஞகிப்
பாதியிற பெணணு மாகிப் பரவுவாா பாஙக ராகி
வேதியர் வாழுஞ சேயஞல் விருமபுமாப் பாடி யாரே. உ

எணணுடை யிருககு மாகி யிருககினுட் பொருளு மாகிப்
பண்ணெடு பாடல தனனேப் பரவுவாா பாங்க ராகிக்
கணணெரு நெற்றி யாகிக கருதுவாா கருத லாகாப்
பெண்ணெரு பாக மாகிப் பேணுமாப் பாடி யாரே. ந

அண்டமா ரமரா கோமா ஞதியெம் அண்ணல் பாதங்
கொண்டவன குறிப்பி ஞலே கூடபினை தாப ரத்தைக்
கண்டவன தாதை பாய்வான காலற எறியக கண்டு
தண்டியார்க கருளகள் செய்த தலேவராப் பாடி யாரே. ச

சிநதையுந தெளிவு மாகித தெளிவினுட் சிவமு மாகி
வந்தநன பயனு மாகி வாள்நுதல் பாக மாகி

மந்தமாம பொழில்கள சூழ்நத மணணிதெதன கரைமேன மனனி
அந்தமோ டளவி லாத அடிகளாப் பாடி யாரே. ரு

வனனிவா ளரவு மத்தம மதியமும் ஆறுஞ சூடி
மின்னிய உருவாஞ சோதி மெயபபொருட் பயனு மாகிக
கனனியோா பாக மாகிக கருதுவாா கருதது மாகி
இனனிசை தொணடா பாட இருந்தவாப பாடி யாரே. சு

உள்ளுமாய்ப புறமு மாகி உருவுமா யருவு மாகி
வெள்ளமாய்க கரைய மாகி விரிகதிா ஞாயி றாகிக
களளமாயக கள்ளத துளளாா கருததுமா யருதத மாகி
அளளுவாாக் களளல செயதிட் டிருநதவாப் பாடி யாரே. எ

மயககமாயத் தெளிவு மாகி மால்வரை வளியு மாகித்
தியககமா யொருகக மாகிச சிநதையு ளொனறி நினறு
இயககமா யிறுதி யாகி எணடிசைக கிறைவ ராகி
அயககமா யடகக மாய ஐவராப் பாடி யாரே. அ

ஆரழ லுருவ மாகி அணடமேழ் கடந்த எந்தை
பேரொளி உருவி னானைப பிரமனும மாலுங காணச
சீரவை பரவி யேததிச சென றடி வணஙகு வாாககுப்
போரு ளருளிச் செய்வாா பேணுமாப பாடி யாரே. கூ

திண்திற லாககக் ஞெடிச சிகயி லாயந் தனனை
எணடிற லிலனு மாகி யெடுததலும ஏழை யஞ்ச
விணடிற நெரிய வூனறி மிகககடுத தலறி வீழப்
பண்டிறல் கேட்டு கந்த பரமராப பாடி யாரே. கo

திருச்சிறறமபலம

—————

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருநேரிசை

திருசசிறறமபலம

ஆதியிற பிரம னாாதாம அாசசிதததா ரடியி னைககீழ
ஓதிய வேத நாவ ருணருமா றுணர லுறறாா
சோதியுட் சுடராய்த் தோனறிச சொல்லினை யிறந்தாா பல்பூக்
கோதிவண் டறையுஞ் சோலைக குறுககைவீ ரட்ட னாரே. க

நீறறினை நிறையப பூசி நிததலும் நியமஞ் செயது
ஆற்றுநீா பூரித தாட்டும அநதண ஞைரைக கொல்வான
சாற்றுநா ளறற தெனறு தருமரா சறகாய் வநத
கூற்றினைக குமைப்பா போலுங குறுககைவீ ரட்ட ஞரே. உ

தழைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த தாபர மணலாற கூபபி
அழைததஙகே ஆவின பாலைக கறநதுகொண டாட்டக கண்டு
பிழைத்ததன தாதை தாளைப் பெருஙகொடு மழுவால் வீசக்
குழைததேதோ ரமுத மீந்தாா குறுககைவீ ரட்ட ஞரே. ந

சிலந்தியும் ஆனைக காவிற திருநிழற பந்தா செயது
உலந்தவண் இறந்த போதே கோசசெஙக ணானு மாகக
கலந்தநீாக காவிரிசூழ் சோணாட்டுச சோழா தஙகள
குலந்தனிற பிறப்பித் திட்டாா குறுககைவீ ரட்ட ஞரே. ச

ஏறுட னேழு டாததா னெணணியா யிரமபூக கொணடு
ஆறுடைச் சடையி ஞனை அாசசிததா னடியி ணைககீழ்
வேறுமோா பூககு றைய மெயமமலாக கண்ணை மிண்டக
கூறுமோ ராழி யீந்தாா குறுககைவீ ரட்ட ஞரே. ரு

கல்லிஞ லெறிந்து கஞசி தாமுணுஞ சாககியஞா
நெல்லிஞர் சோறு ஞமே நீளவிசும பாள வைத்தாா
எல்லியாங் கெரிகை யேந்தி எழில்திகழ நட்ட மாடிக
கொல்லியாம பண்ணு கநதாா குறுககைவீ ரட்ட ஞரே. சு

காப்பதோா வில்லும அம்புங கையதோா இறைச்சிப் பாரம்
தோற்பெருஞ செருப்புத் தொட்டுத் தூயவாய்க் கலசம ஆட்டித்
தீப்பெருங் கண்கள் செய்ய குருதிநீ ரொழுகத் தனகண்
கோப்பதும் பற்றிக் கொண்டாா குறுக்கைவீ ரட்ட ஞரே. எ

நிறைமறைக காடு தனனில் நீண்டெரி தீபந் தனனைக்
கறைநிறத் தெலிதன மூக்குச் சுட்டிடக் கனனறு தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்டவா னுலக மெல்லாங்
குறைவறக கொடுப்பா போலுங் குறுககைவீ ரட்ட ஞரே. அ

அணங்குமை பாக மாக அடக்கிய ஆதி மூர்த்தி
வணங்குவா ரிடர்கள் தீர்கக்கும் மருந்துநல் லருந்த வத்த

கணம்புல்லாக கருளகள செய்து காதலா மடியாரக் கென றுங்
குணஙகளைக் கொடுப்பா போலுங குறுகைவீ ரட்ட ரே. கூ

எடுததன னெழிற்கயிலை இலங்கையா மனனன தனனே
அடுததொரு விரலா லூனற அலறிப்போ யவனும் வீழ்ந்து
விடுததனன கைந ரம்பால் வேதகீ தங்கள் பாடக
கொடுத்தனா கொற்ற வாளுள் குறுகைவீ ரட்ட ரே. கOO

திருசசிறறமபலம

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

நெடியமால் பிரம ஞேடு நீரெனும் பிலயங கொளள
அடியொடு முடியுங் காணு ரருசசுனற் கம்பும விலலும
துடியுடை வேட ராகித தூயமந திரஙகள சொலலிக்
கொடிநெடுந தோகொ டுத்தா குறுக்கைவீ ரட்ட ரே. க

ஆத்தமாம் அயனு மாலும அனறிமற் றொழிந்த தேவர்
சோத்தமெம் பெருமா னென்று தொழுதுதோத திரஙகள் சொல்லத
தீதததமாம் அட்ட மீமுன சீருடை யேழு நாளுங்
கூத்தராய வீதி போந்தா குறுககைவீ ரட்ட ரே. உ

திருசசிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா

திருநேரிசை

திருசசிறறமபலம

நெற்றிமேற் கண்ணி னனே நீறுமெய் பூசி னனே
கற்றைப்புன சடையி னனே கடல்விடம் பருகி னனே
செற்றவா புரஙகள் மூனறுஞ் செவவழல் செலுத்தி னனே
குறறமில் குணத்தி னனே கோடிகா வுடைய கோவே. க

கடிகமழ் கொன்றை யானே கபாலங்கை யேந்தி னானே
வடிவுடை மங்கை தன்னை மார்பிலோர் பாகத் தானே
அடியிணை பரவ நாளும் அடியவர்க் கருள்செய் வானே
கொடியணி விழவ தோவாக் கோடிகா வுடைய கோவே. உ

நீறுமெய் பூசி னானே நிழல்திகழ் மழுவி னானே
ஏறுகந் தேறி னானே யிருங்கட லமுதொப் பானே
ஆறுமோர் நான்கு வேதம் அறமுரைத் தருளி னானே
கூறுமோர் பெண்ணி னானே கோடிகா வுடைய கோவே. ௩

காலனைக் காலாற் செற்றன் றருள்புரி கருணை யானே
நீலமார் கண்டத் தானே நீண்முடி யமரர் கோவே
ஞாலமாம் பெருமை யானே நளிரிளந் திங்கள் சூடும்
கோலமார் சடையி னானே கோடிகா வுடைய கோவே. ௪

பூணர வாரத் தானே புலியுரி அரையி னானே
காணில்வெண் கோவ ணமுங் கையிலோர் கபால மேந்தி
ஊணுமூர்ப் பிச்சை யானே உமையொரு பாகத் தானே
கோணல்வெண் பிறையி னானே கோடிகா வுடைய கோவே. ரு

கேழல்வெண் கொம்பு பூண்ட கிளரொளி மார்பி னானே
ஏழையே னேழை யேனா னென்செய்கே னெந்தை பெம்மான்
மாழையொண் கண்ணி னார்கள் வலைதனில் மயங்கு கின்றேன்
கூழையே றுடைய செல்வா கோடிகா வுடைய கோவே. சு

அழலுமி ழங்கை யானே அரிவையோர் பாகத் தானே
தழலுமி ழரவ மார்த்துத் தலைதனிற் பலிகொள் வானே
நிழலுமிழ் சோலை சூழ நீள்வரி வண்டி னங்கள்
குழலுமிழ் கீதம் பாடுங் கோடிகா வுடைய கோவே. எ

ஏவடு சிலையி னாலே புரமவை யெரிசெய் தானே
மாவடு வகிர்கொள் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத் தானே
ஆவடு துறையு ளானே ஐவரா லாட்டப் பட்டேன்
கோவடு குற்றந் தீராய் கோடிகா வுடைய கோவே. அ

ஏற்றநீர்க் கங்கை யானே இருநிலந் தாவி னானும்
நாற்றமா மலர்மே லேறும் நான்முக னிவர்கள் கூடி

ஆற்றலா லளக்க லுற்றாக கழலுரு வாயி னானே
கூறறுக்குங கூற்ற தானாய் கோடிகா வுடைய கோவே. ௯

பழகநா னடிமை செய்வேன பசுபதீ பாவ நாசா
மழகளி யானை யினதோல மலைமகள் வெருவப் போர்த்த
அழகனே யரக்கன் திண்டோ ளருவரை நெரிய வூனறுங்
குழகனே கோல மாாபா கோடிகா வுடைய கோவே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம

திருஆரூா

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

படுகுழிப் பவவத் தனன பண்டியைப் பெய்த வாற்றால்
கெடுவதிம மனிதா வாழ்க்கை காண்டொறுங் கேது கினறேன
முடுகுவ ரிருந்துள் ஐவா மூாக்கரே யிவாக ளோடும்
அடியனேன் வாழ மாட்டே னாரூர்மூ லட்ட னீரே. ௧

புழுப்பெய்த பண்டி தனனைப் புறமொரு தோலான மூடி
ஒழுககறு ஒனபதுவா யொற்றுமை யொனறு மில்லை
சழககுடை யிதனு ளைவா சஙகடம் பலவுஞ் செய்ய
அழிப்பனாய் வாழ மாட்டே னாரூாமூ லட்ட னீரே. ௨

பஞ்சின்மெல் லடியி னார்கள் பாஙகரா யவாகள் நினறு
நெஞ்சில்நோய் பலவுஞ் செய்து நினையினும் நினைய வொட்டார்
நஞ்சணி மிடற்றி னானே நாதனே நம்ப னேநான
அஞ்சினேற் கஞ்ச லென்னீ ராரூாமூ லட்ட னீரே. ௩

கெண்டையந் தடங்கண் நல்லாா தம்மையே கெழும வேண்டிக்
குண்டராய்த் திரிதந் தைவா குலைத்திடாக குழியில் நூககக
கண்டுநான் தரிக்க கில்லேன காத்துககொள் கறைசோ கண்டா
அண்டவா னவர்கள் போறறு மாரூாமூ லட்ட னீரே. ௪

தாழ்குழ லினசொல் நல்லார் தங்களைத தஞ்ச மெனறு
ஏழையே னாகி நாளு மென்செய்கே னெந்தை பெம்மான்

வாழ்வதே லரிது போலும் வைகலு மைவா வந்து
ஆழ்குழிப் படுத்த ஆறறே னூரூழ லட்ட னீரே. ரு

மாற்றமொன றருள கில்லீர மதியிலேன விதியி லாமை
சீற்றமுந் தீரத்தல செயயீர சிககன வுடைய ராகிக்
கூறறம்போ லைவா வநது குலைத்திட்டுக கோகு செய்ய
ஆற்றவுங் கில்லேன நாயே னூரூழ லட்ட னீரே. சு

உயிர்நிலை யுடம்பே காலா உள்ளமே தாழி யாகத்
துயரமே யேறற மாகத துனபககோ லதனைப பற்றிப்
பயிர்தனைச் சுழிய விட்டுப் பாழ்க்குநீ ரிறைத்து மிகக
அயாவினு லைவாக காறறே னூரூழ லட்ட னீரே. எ

கற்றதே லொனறு மில்லைக காரிகை யாரோ டாடிப்
பெறறதேற பெரிதுந துனபம பேதையேன பிழைப்பி னாலே
முற்றினு லைவா வந்து முறைமுறை துயரஞ் செய்ய
அறறுநா னலந்து போனே னூரூழ லட்ட னீரே. அ

பத்தனாய் வாழ மாட்டேன் பாவியேன பரவி வந்து
சிததத்து ளைவா தீய செய்வினை பலவுஞ் செய்ய
மத்துறு தயிரே போல மறுகுமென னுள்ளந் தானும
அத்தனே யமரர் கோவே யாரூர்மூ லட்ட னீரே. கூ

தடககைநா லைந்து கொண்டு தடவரை தனைனப் பறறி
எடுத்தவன் போகக வோடி யிரிந்தன பூத மெல்லாம்
முடித்தலை யனைத்துந் தோளும் முறிதர இறையே யூனறி
அடாத்தருள் செய்த தென்னே யாரூர்மூ லட்ட னீரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குழல்வலங் கொண்ட சொல்லாள் கோலவேற் கண்ணி தன்னைக்
கழல்வலங் கொண்டு நீங்காக கணங்களக் கணங்க ளார
அழல்வலங் கொண்ட கையா னருட்கதி ரெறிக்கு மாரூர்
தொழல்வலங் கொண்டல் செய்வான் தோனறினா தோன்றி னரே. க

நாகத்தை நங்கை யஞ்ச நங்கையை மஞ்ஞை யெனறு
வேகத்தைத் தவிர நாகம வேழத்தி னுரிவை போர்த்துப்
பாகத்தின நிமிர்தல் செய்யாத் திஙகளை மினனென றஞ்சி
ஆகத்திற் கிடநத நாக மடஙகுமா ரூர னாககே. ௨

தொழுதகங் குழைய மேவித தோட்டிமை யுடைய தொண்டா
அழுதகம் புகுந்து நினறா ரவரவர் போலு மாரூர
எழிலக நடுவெண் முத்த மனறியும் ஏர்கொள் வேலிப
பொழிலகம விளஙகு திஙகட் புதுமுகிழ் சூடி னாரே. ௩

நஞ்சிருள் மணிகொள் கண்டா நகையிரு ளீமக கங்குல்
வெஞ்சுடர் விளககத தாடி விளங்கினா போலு மூவா
வெஞசுடர் முகடு தீண்டி வெள்ளிநா ராச மனன
அஞசுட ரணிவெண் திங்க ளணியுமா ரூர னாரே. ௪

எந்தளிர் நீர்மை கோல மேனியென றிமையோ ரேத்தப்
பைந்தளிரக கொமப ரனன படர்கொடி பயிலப் பட்டுத்
தஞ்சடைத் தொத்தி னலுங் தமமதோர் நீர்மை யாலும்
அந்தளி ராகம் போலும வடிவரா ரூர னாரே. ௫

வானகம் விளங்க மல்கும் வளஙகெழு மதியஞ் சூடித
தானக மழிய வநது தாமபலி தேர்வர் போலும
ஊனகங கழிந்த ஓட்டி லுண்பது மொளிகொள் நஞசம்
ஆனகம் அஞசு மாடு மடிகளா ரூர னாரே. ௬

அஞ்சணை கணையி னானை யழலுற அனறு நோககி
அஞ்சணை குழலி னாளை யமுதமா அணைந்து நககு
அஞ்சணை யஞ்சு மாடி யாடர வாட்டு வாரதாம்
அஞசணை வேலி யாரூ ராதரித திடங்கொண் டாரே. ௭

வணங்கிமுன அமர ரேத்த வல்வினை யான தீரப்
பிணங்குடைச் சடையில் வைதத பிறையுடைப் பெருமை யண்ணல்
மணங்கம ழோதி பாகர் மதிநிலா வட்டத் தாடி
அணங்கொடி மாட வீதி யாரூரெம் மடிக ளாரே. ௮

நகலிடம பிறர்கட் காக நானமறை யோர்கள் தங்கள்
புகலிட மாகி வாழும் புகலிலி யிருவர் கூடி

இகலிட மாக நீண்டங் கீண்டெழி லழல தாகி
அகலிடம் பரவி யேத்த அடிகளா ரூர னாரே. ௯

ஆயிரந் திங்கள் மொய்த்த அலைகட லமுதம் வாங்கி
ஆயிர மசுரர் வாழும் அணிமதின் மூன்றும் வேவ
ஆயிரந் தோளும் மட்டித் தாடிய அசைவு தீர
ஆயிரம் அடியும் வைத்த அடிகளா ரூர னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பகைத்திட்டார் புரங்கள் மூன்றும் பாறிநீ றாகி வீழப்
புகைத்திட்ட தேவர் கோவே பொறியிலே னுடலந் தன்னுள்
அகைத்திட்டங் கதனை நாளும் ஐவர்கொண் டாட்ட வாடித்
திகைத்திட்டேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. ௧

மையரி மதர்த்த வொண்கண் மாதரார் வலையிற் பட்டுக்
கையெரி சூல மேந்துங் கடவுளை நினைய மாட்டேன்
ஐநெரிந் தகமி டற்றே யடைக்கும்போ தாவி யார்தாம்
செய்வதொன் றறிய மாட்டேன் திருப்புக லூர னீரே. ௨

முப்பது முப்பத் தாறு முப்பது மிடுகு ரம்பை
அப்பர்போ லைவர் வந்து அதுதரு கிதுவி டென்று
ஒப்பவே நலிய லுற்றா லுய்யுமா றறிய மாட்டேன்
செப்பமே திகழு மேனித் திருப்புக லூர னீரே. ௩

பொறியிலா அழுக்கை யோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென் றெண்ணி
நெறியலா நெறிகள் சென்றேன் நீதனே நீதி யேதும்
அறிவிலே னமரர் கோவே அமுதினை மனனில் வைக்குஞ்
செறிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. ௪

அளியினார் குழலி னார்க ளவர்களுக் கன்ப தாகிக்
களியினார் பாட லோவாக் கடவூர்வீ ரட்ட மென்னுந்
தளியினார் பாத நாளும் நினைவிலாத் தகவில் நெஞ்சந்
தெளிவிலேன் செய்வ தென்னே திருப்புக லூர னீரே. ௫

இலவிஞர் மாதர் பாலே இசைந்துநா னிருந்து பினனும்
நிலவுநாள் பலவென் றெண்ணி நீதனேன ஆதி யுனனை
உலவிநா னுள்க மாட்டே னுனனடி பரவு ஞானஞ்
செலவிலேன செயவ தெனனே திருபபுக லூா னீரே ௬

காததிலே னிரண்டும் மூனறுங கலவியே யில்லை யெனபால்
வாய்ததிலே னடிமை தனனுள வாய்மையால் தூயே னல்லேன
பார்த்தனுக கருள்கள் செயத பரமனே பரவு வாாகள
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத திருப்புக லூா னீரே. ௭

நீருமாய்த் தீயு மாகி நிலனுமாய் விசுமபு மாகி
ஏருடைக் கதிாக ளாகி யிமையவ ரிறைஞ்ச நினறு
ஆயவதற் கரிய ராகி யங்கஙகே யாடு கினற
தேவாக்குந தேவ ராவாா திருப்புக லூா ஞரே. ௮

மெய்யுளே விளக்கை யேற்றி வேண்டளா வயரத் தூண்டி
உய்வதோா ருபாயம பறறி உககினறேனுகவா வண்ணம்
ஐவரை யகத்தே வைத்தீ ரவர்களே வலியா சாலச்
செய்வதொன றறிய மாட்டேன திருப்புக லூா னீரே. ௯

அருவரை தாங்கி னானும் அருமறை யாதி யானும
இருவரு மறிய மாட்டா ஈசனை ரிலங்கை வேநதன
கருவரை யெடுத்த ஞானறு கண்வழி குருதி சோாத்
திருவிரல சிறிது வைத்தாா திருப்புக லூா ஞரே. ௧௦

திருச்சிற்றமபலம்.

திருவலம்புரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்டிரை தேங்கி ஓதஞ் சென்றடி வீழுங் காலைத்
தொண்டிரைத் தண்டர் கோனைத தொழுதடி வணங்கி யெங்கும்
வண்டுகள் மதுக்கள் மாந்தும் வலம்புரத் தடிகள் தம்மைக
கொண்டுநற் கீதம் பாடக குழகாதா மிருந்த வாறே. ௧

மடுக்களில் வாளை பாய வண்டின மிரிந்த பொய்கைப்
பிடிக்களி றென்னத் தம்மிற் பிணைபயின் றணைவ ரால்கள்
தொடுத்தன மாலை யேந்தித் தொண்டர்கள் பரவி யேத்த
வடித்தடங் கண்ணி பாகர் வலம்புரத் திருந்த வாறே. ௨

தேனுடை மலர்கள் கொண்டு திருந்தடி பொருந்தச் சாத்தி
ஆனிடை அஞ்சுங் கொண்டு அன்பினா லமர ஆட்டி
வானிடை மதியஞ் சூடும் வலம்புரத் தடிகள் தம்மை
நானடைந் தேத்தப் பெற்று நல்வினைப் பயனுற் றேனே. ௩

முளையெயிற் றிளநல் லேனம் பூண்டுமோய் சடைகள் தாழ
வளையெயிற் றிளைய நாகம் வலித்தரை யிசைய வீக்கிப்
புழைக்கைய போர்வை போர்த்துப் புனலொடு மதியஞ் சூடி
வளைபயி லிளைய ரேத்தும் வலம்புரத் தடிகள் தாமே. ௪

சுருளுறு வரையின் மேலாற் றுளங்கிளம் பளிங்கு சிந்த
இருளுறு கதிர்நு ழைந்த இளங்கதிர்ப் பசலைத் திங்கள்
அருளுறு மடிய ரெல்லாம் அங்கையின் மலர்க ளேந்த
மருளுறு கீதங் கேட்டார் வலம்புரத் தடிக ளாரே. ௫

நினைக்கின்றேன் நெஞ்சு தன்னால் நீண்டபுன் சடையி னானே
அனைத்துடன் கொண்டு வந்தங் கன்பினா லமைய ஆட்டிப்
புனைக்கின்றேன்பொய்ம்மைதன்னைமெய்ம்மையைப்புணரமாட்டேன்
எனக்குநான் செய்வ தென்னே யினிவலம் புரவ னீரே. ௬

செங்கயல் சேல்கள் பாய்ந்து தேம்பழ மினிய நாடித்
தங்கயந் துறந்து போந்து தடம்பொய்கை அடைந்து நின்று
கொங்கையார் குடையுங் காலைக் கொழுங்கனி யழுங்கி னாராம்
மங்கல மனையின் மிக்கார் வலம்புரத் தடிக ளாரே. ௭

அருகெலாங் குவளை செந்நெ லகவிலை யாம்பல் நெய்தல்
தெருவெலாந் தெங்கு மாவும் பழம்விழும் படப்பை யெல்லாம்
குருகினங் கூடி யாங்கே கும்மலித் திறகு லர்த்தி
மருவலா மிடங்கள் காட்டும் வலம்புரத் தடிக ளாரே. ௮

கருவரை யனைய மேனிக் கடல்வண்ண னவனுங் காணான்
திருவரை யனைய பூமேற் றிசைமுக னவனுங் காணான்

ஒருவரை யுச்சி யேறி யோங்கினா ரோங்கி வந்து
அருமையி லெளிமை யானா ரவாவலம் புரவ னாரே. ௯

வாளெயி றிலங்க நக்கு வளர்கயி லாயந் தன்னை
ஆளவல் கருதிச் சென்ற அரக்கனை வரைக்கீ ழன்று
தோளொடு பத்து வாயுந் தொலைந்துட னழுந்த வூன்றி
ஆண்மையும் வலியுந் தீர்ப்பா ரவாவலம் புரவ னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாயிரு ஞால மெல்லாம் மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கை யாளைப் படர்சடை வைப்பர் போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல வூரர்க் கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே. ௧

மடந்தைபா கத்தர் போலும் மான்மறிக் கையர் போலும்
குடந்தையிற் குழகர் போலுங் கொல்புலித் தோலர் போலும்
கடைந்தநஞ் சுண்பர் போலுங் காலனைக் காய்வர் போலும்
அடைந்தவர்க் கன்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே. ௨

உற்றநோய் தீர்ப்பர் போலும் உறுதுணை யாவர் போலும்
செற்றவர் புரங்கள் மூன்றுந் தீயெழச் செறுவர் போலும்
கற்றவர் பரவி யேத்தக் கலந்துலந் தலந்து பாடும்
அற்றவர்க் கன்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே. ௩

மழுவமர் கையர் போலும் மாதவள் பாகர் போலும்
எழுநுனை வேலர் போலு மென்புகொண் டணிவர் போலும்
தொழுதெழுந் தாடிப் பாடித் தோத்திரம் பலவுஞ் சொல்லி
அழுமவர்க் கன்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே. ௪

பொடியணி மெய்யர் போலும் பொங்குவெண் ணூலர் போலும்
கடியதோர் விடையர் போலுங் காமனைக் காய்வர் போலும்
வெடிபடு தலையர் போலும் வேட்கையாற் பரவுந் தொண்டர்
அடிமையை அளப்பர் போலு மாவடு துறைய னாரே. ௫

வக்கா னுயிரை வவ்வக் கண்மலா கொண்டு போற்றச்
சக்கரங் கொடுப்பர் போலுந் தானவா தலைவா போலும்
துக்கமா மூடர் தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பா போலும்
அக்கரை யாரப்பா போலு மாவடு துறைய னாரே. சு

விடைதரு கொடியா போலும் வெண்புரி நூலா போலும்
படைதரு மழுவா போலும் பாயபுலித் தோலா போலும்
உடைதரு கீளா போலு முலகமு மாவா போலும்
அடைபவ ரிடாகள் தீாக்கு மாவடு துறைய னாரே. எ

முந்திவா னோாகள வந்து முறைமையால் வணங்கி யேத்த
நந்திமா காள னெனபாா நடுவுடை யாாகள் நிறபச்
சிந்தியா தேயொ ழிந்தாா திரிபுர மெரிபபா போலும
அந்திவான மதியஞ் சூடு மாவடு துறைய னாரே. அ

பானம ரேன மாகிப பாரிடந திட்ட மாலும்
தேனமாந் தேறு மலலித திசைமுக முடைய கோவும்
தீனரைத தியகக றுதத திருவுரு வுடையா போலும
ஆனநரை யேறறா போலு மாவடு துறைய னாரே. கூ

பார்த்தனுக கருள்வா போலும படாசடை முடியா போலும்
ஏத்துவா ரிடாகள் தீா இனபஙகள் கொடுப்பா போலும
கூததராய்ப பாடி யாடிக கொடுவலி யாககன றனனை
ஆாத்தவா யலறு விப்பா ராவடு துறைய னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

மஞசனே மணியு மானாய் மரகதத் திரளு மானாய்
நெஞசுளே புகுந்து நினறு நினைதரு நிகழ்வி னானே
துஞசுமபோ தாக வநது துணையெனக காகிநினறு
அஞசலென றருள வேண்டு மாவடு துறையு ளானே. க

நானுகந் துன்னை நாளும நணுகுமா கருதி யேயும்
ஊனுகந் தோமபு நாயே னுளளுற ஐவா நினறா
தானுகந தேயு கந்த தகவிலாத தொண்ட னேனுன
ஆனுகந் தேறு வானே யாவடு துறையு ளானே. உ

கட்டமே வினைக ளான காத்திவை நோககி யாளாய்
ஒடடவே யொட்டி நாளு முனனையுள் வைகக மாட்டேன
பட்டவான தலைகை யேந்திப் பலிதிரிந தூாகள தோறும
அட்டமா வுருவி னானே யாவடு துறையு ளானே. ங

பெருமைநன றுடைய தில்லை யெனறுநான பேச மாட்டேன
ஒருமையா லுனனை யுள்கி உகநதுவா னேற மாட்டேன
கருமையிட் டாய வூனைக கட்டமே கழிககின றேனுன
அருமையாம் நஞ்ச முண்ட வாவடு துறையு ளானே. ச

துட்டனாய வினைய தெனனுஞ சுழிததலை யகப்பட் டேனைக
கட்டறு வைவா யநது கலககாமை காத்தக கொள்வாய
மட்டவிழ் கோதை தனனை மகிழநதொரு பாகம வைத்து
அட்டமா நாக மாட்டு மாவடு துறையு ளானே. ரு

காரழல் கண்டம மேயாய கடிமலர் புரஙகள மூனறும
ஓரழ லம்பி னாலே உகைத்துததீ யெரிய மூட்டி
நீரழற் சடையு ளானே நினைப்பவா வினைகள தீாபபாய்
ஆரழ லேநதி யாடு மாவடு துறையு ளானே. சா

செறிவிலேன சிந்தை யுள்ளே சிவனடி தெரிய மாட்டேன
குறியிலேன குணமொன றில்லேன கூறுமா கூற மாட்டேன
நெறிபடு மதியொன றில்லேன நினையுமா நினைய மாட்டேன
அறிவிலே னயாத்துப் போனே னாவடு துறையு ளானே. எ

கோலமா மங்கை தனனைக் கொணடொரு கோல மாய
சீலமே யறிய மாட்டேன செயவினை மூடி நினறு
ஞாலமா மிதனு ளெனனை நைவியா வண்ண நலகாய்
ஆலமா நஞ்ச முண்ட வாவடு துறையு ளானே. அ

நெடியவன மலரி னானும் நேர்ந்திரு பாலும் நேடக
கடியதோ ருருவ மாகிக கனலெரி யாகி நினற

வடிவின வண்ண மெனறே யெனறுதாம் பேச லாகா
அடியனேன நெஞசி னுளளா ராவடு துறையு ளானே. கூ

மலைககுநே ராய ரககன செனறுற மஙகை யஞசத
தலைக்குமேற கைகக ளாலே தாஙகினை வலியை மாள
உலப்பிலா விரலா லூனறி யொறுததவற கருளகள செயது
அலைததவான கஙகை சூடு மாவடு துறையு ளானே. கo

திருசசிறறமபலம

திருப்பருப்பதம்

திருநேரிசை

திருசசிறறம்பலம

கனறினா புரஙகள மூனறுங் கனலெரி யாகச சீறி
நினறதோ ருருவந தனனால நீரமையும் நிறையுங கொண்டு
ஒனறியாங குமையுந தாமு மூரபலி தேரநது பினனும
பனறிபபின வேட ராகிப பருபபத நோககி னாரே. க

கற்றமா மறைகள பாடிக கடைதொறும பலியுந் தோவார்
வறறலோா தலைகை யேநதி வானவா வணஙகி வாழ்தத
முறறவோா சடையில் நீரை யேறறமுக கணணா தமமைப
பற்றினாக கருளகள் செய்து பருபபத நோககி னாரே. உ

காவிலா மனதத ராகிக கைதொழு வாாகட் கெனறும
இரவுநின றெரிய தாடி யினனருள செய்யு மெந்தை
மருவலாா புரஙகள் மூனறும மாட்டிய வகைய ராகிப்
பரவுவார்க கருள்கள செய்து பருப்பத நோககி னாரே. ந

கட்டிட்ட தலைகை யேநதிக கனலெரி யாடிச சீறிச
சுட்டிடட நீறு பூசிச சுடுபிணக காட ராகி
விட்டிட்ட வேட்கை யாாககு வேறிருந தருள்கள் செய்து
பட்டிட்ட வுடைய ராகிப பருப்பத நோககி னாரே. ச

கையராய்க கபால மேநதிக காமனைக கண்ணாற் காயந்து
மெய்யராய் மேனி தனமேல் விளஙகுவெண ணீறு பூசி
உய்வாா யுள்கு வாாகட் குவகைகள் பலவுஞ செய்து
பையரா அரையி லார்த்துப பருபபத நோககி னாரே. ரு

வேடராய் வெய்ய ராகி வேழத்தி னுரிவை போர்த்து
ஓடரா யுலக மெல்லா முழிதர்வ ருமையுந் தாமுங்
காடராய்க் கனல்கை யேந்திக் கடியதோர் விடைமேல் கொண்டு
பாடராய்ப் பூதஞ் சூழப் பருப்பத நோக்கி னாரே. ௬

மேகம்போன் மிடற்ற ராகி வேழத்தி னுரிவை போர்த்து
ஏகம்பம் மேவி னார்தா மிமையவர் பரவி யேத்தக்
காகம்பர் கழற ராகிக் கடியதோர் விடையொன் றேறிப்
பாகம்பெண் ணுருவ மானார் பருப்பத நோக்கி னாரே. ௭

பேரிடர்ப் பிணிகள் தீர்க்கும் பிஞ்ஞக னெந்தை பெம்மான்
காருடைக் கண்ட ராகிக் கபாலமோர் கையி லேந்திச்
சீருடைச் செங்கண் வெள்ளே றேறிய செல்வர் நல்ல
பாரிடம் பாணி செய்யப் பருப்பத நோக்கி னாரே. ௮

அங்கண்மா லுடைய ராய ஐவரா லாட்டு ணாதே
உங்கண்மால் தீர வேண்டி லுள்ளத்தா லுள்கி யேத்துஞ்
செங்கண்மால் பரவி யேத்திச் சிவனென நின்ற செல்வர்
பைங்கண்வெள் ளேற தேறிப் பருப்பத நோக்கி னாரே. ௯

அடல்விடை யூர்தி யாகி யரக்கன்றோ ளடர வூன்றிக்
கடலிடை நஞ்ச முண்ட கறையணி கண்ட னார்தாஞ்
சுடரிடு மேனி தன்மேற் சுண்ணவெண் ணீறு பூசிப்
படர்சடை மதியஞ் சேர்த்திப் பருப்பத நோக்கி னாரே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅவளிவணல்லூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றினா னெயிறு கவ்வித் தொழிலுடை யரக்கன் றன்னைத்
தேற்றுவா னென்று சொல்லச் சிக்கெனத் தவிரு மென்று
வீற்றினை யுடைய னாகி வெடுவெடுத் தெழுந்த வன்றன்
ஆற்றலை யழிக்க வல்லா ரவளிவ ணல்லு ராரே. ௧

வெம்பினா ரரக்க ரெல்லா மிகச்சழக் காயிற் றென்று
செம்பினா லெடுத்த கோயில் சிக்கெனச் சிதையு மென்ன
நம்பினா ரென்று சொல்லி நன்மையான் மிக்கு நோக்கி
அம்பினா லழிய வெய்தா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௨

கீழ்ப்படக் கருத லாமோ கீர்த்திமை யுள்ள தாகில்
தோட்பெரு வலியி னாலே தொலைப்பனா யான மலையை யென்று
வேட்பட வைத்த வாறே விதிர்விதிர்த் தரக்கன் வீழ்ந்து
ஆட்படக் கருதிப் புக்கா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௩

நிலைவலம் வல்ல னல்லன் நேர்மையை நினைய மாட்டான்
சிலைவலங் கொண்ட செல்வன் சீரிய கயிலை தன்னைத்
தலைவலங் கருதிப் புக்குத் தாக்கினான் றன்னை யன்று
அலைகுலை யாக்கு வித்தா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௪

தவ்வலி யொன்ற னாகித் தன்னொரு பெருமை யாலே
மெய்வ்வலி யுடைய னென்று மிகப்பெருந் தேரை யூர்ந்து
செவ்வலி கூவி ழியாற் சிரமத்தா லெடுக்குற் றானை
அவ்வலி தீர்க்க வல்லா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௫

நன்மைதா னறிய மாட்டான் நடுவிலா அரக்கர் கோமான்
வன்மையே கருதிச் சென்று வலிதனைச் செலுத்த லுற்றுக்
கன்மையான் மலையை யோடிக் கருதித்தா னெடுத்து வாயால்
அம்மையோ வென்ன வைத்தா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௬

கதம்படப் போது வார்கள் போதுமக் கருத்தி னாலே
சிதம்பட நின்ற நீர்கள் சிக்கெனத் தவிரு மென்று
மதம்படு மனத்த னாகி வன்மையான் மிக்கு நோக்க
அதம்பழத் துருவு செய்தா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௭

நாடுமிக் குழிதர் கின்ற நடுவிலா வரக்கர் கோனை
ஓடுமிக் கென்று சொல்லி யூன்றினா னுகிரி னாலே
பாடுமிக் குய்வ னென்று பணியநற் றிறங்கள் காட்டி
ஆடுமிக் கரவம் பூண்டா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௮

ஏனமா யிடந்த மாலும் எழில்தரு முளரி யானும்
ஞானந்தா னுடைய ராகி நன்மையை யறிய மாட்டா

சேனந்தா னிலாவ ரககன செழுவரை யெடுகக லூனறி
ஆனந்த அருளகள செயதா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. ௯

ஊககினான மலையை யோடி யுணாவிலா அரககன றனனைத
தாக்கினான விரலி னாலே தலைபத்தும தகா லூனறி
நோககினா னஞ்சத தனனை நோனபிற லூனறு சொல்லி
ஆககினா ரமுத மாக வவளிவ ணல்லூ ராரே. ௰

திருச்சிறறம்பலம

திருப்பெருவேளூா

திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

மறையணி நாவி னானை மறப்பிலா மனதது ளானைக
கறையணி கண்டன றனனைக கனலெரி யாடி னானைப
பிறையணி சடையி னானைப் பெருவேளூா பேணி னானை
நறையணி மலாகள தூவி நாடொறும வணங்கு வேனே. ௧

நாதனா யுலக மெல்லாம நமபிரா னெனவு நினற
பாதனாம பரம யோகி பலபல திறததி னாலும
பேதனாய்த் தோன்றி னானைப பெருவேளூா பேணி னானை
ஓதநா வுடைய னாகி யுரைககுமா றுரைககின றேனே. ௨

குறவிதோள மணந்த செலவக குமாவேள தாதை யெனறு
நறவிள நறுமென கூநதல் நஙகையோா பாகத தானைப
பிறவியை மாறறு வானைப பெருவேளூா பேணி னானை
உறவினால் வல்ல னாகி யுணருமா றுணாத்து வேனே. ௩

மைஞஞவில் கணடன றனனை வலஙகையின மழுவொன றேந்திக
கைஞஞவில் மானி னோடுங கனலெரி யாடி னானைப்
பிஞஞகன றனனை யநதணப பெருவேளூர் பேணி னானைப
பொய்ஞ்ஞெக நினைய மாட்டாப பொறியிலா அறிவி லேனே. ௪

ஓடைசோ நெறறி யானை யுரிவையை மூடி னானை
வீடடே காட்டு வானை வேதநான காயி னானைப
பேடைசேர் புறவ நீஙகாப பெருவேளூா பேணி னானைக
கூடநான வல்ல மாற்றங குறுகுமா றறிகி லேனே. ௫

கச்சைசேர் நாகத் தானைக் கடல்விடங் கண்டத் தானைக்
கச்சியே கம்பன் றன்னைக் கனலெரி யாடு வானைப்
பிச்சைசேர்ந் துழலவி னானைப் பெருவேளூர் பேணி னானை
இச்சைசேர்ந் தமர நானு மிறைஞ்சுமா றிறைஞ்சு வேனே. ௬

சித்தராய் வந்து தன்னைத் திருவடி வணங்கு வார்கள்
முத்தனை மூர்த்தி யாய முதல்வனை முழுது மாய
பித்தனைப் பிறரு மேத்தப் பெருவேளூர் பேணி னானை
மெத்தநே யவனை நாளும் விரும்புமா றறிகி லேனே. ௭

முண்டமே தாங்கி னானை முற்றிய ஞானத் தானை
வண்டுலாங் கொன்றை மாலை வளர்மதிக் கண்ணி யானைப்
பிண்டமே யாயி னானைப் பெருவேளூர் பேணி னானை
அண்டமாம் ஆதி யானை யறியுமா றறிகி லேனே. ௮

விரிவிலா அறிவி னார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்து
எரிவினாற் சொன்னா ரேனு மெம்பிராற் கேற்ற தாகும்
பரிவினாற் பெரியோ ரேத்தும் பெருவேளூர் பற்றி னானை
மருவிநான் வாழ்த்தி உய்யும் வகையது நினைக்கின் றேனே. ௯

பொருகட லிலங்கை மன்ன னுடல்கெடப் பொருத்தி நல்ல
கருகிய கண்டத் தானைக் கதிரிளங் கொழுந்து சூடும்
பெருகிய சடையி னானைப் பெருவேளூர் பேணி னானை
உருகிய அடிய ரேத்து முள்ளத்தா லுள்கு வேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராமேச்சுரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங் கழிக்க கில்லா அரக்கரைப் படுத்துத் தக்க
வாசமிக் கலர்கள் கொண்டு மதியினால் மால்செய் கோயில்
நேசமிக் கன்பி னாலே நினைமின்நீர் நின்று நாளுந்
தேசமிக் கானி ருந்த திருவிரா மேச்சுரமே. ௧

முற்றின நாள்க ளென்று முடிப்பதே காரணமாய
உறறவன போாக ளாலே யுணாவிலா வாககா தமமைச்
செற்றமால் செயத கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைப்
பற்றிநீ பரவு நெஞ்சே படாசடை யீசன பாலே ௨

கடலிடை மலைகள் தமமா லடைத்துமால கருமம முற்றித
திடலிடைச் செயத கோயிற றிருவிரா மேசசு ரததைத
தொடலிடை வைதது நாவிற சுழல்கின்றேன தூய்மை யினறி
உடலிடை நின்றும் போா ஐவராட் டுண்டு நானே. ௩

குனறுபோற றோளு டைய குணமிலா வரககா தம்மைக
கொனறுபோ ராழி யமமால வேட்கையாற செயத கோயில்
நனறுபோல் நெஞசமே நீ நனமையை யறிதி யாயில
செனறுநீ தொழுதுய் கணடாய திருவிரா மேச்சுரமே. ௪

வீரமிக கெயிறு காட்டி விணணுற நீணட ரககன
கூரமிக கவனைச் செனறு கொனறுடன கடறப டுத்துத
தீரமிக கானிருநத திருவிரா மேச்சு ரத்தைக
கோரமிக காத வததாற் கூடுவா குறிப்பு ளாரே. ௫

ஆவலம் நம்மின மிககா ரெனறவவ வரக்கர் கூடிப்
போரவலஞ் செய்து மிககுப பொருதவர் தம்மை வீட்டித்
தோவலஞ் செற்ற மால்செய் திருவிரா மேசசு ரத்தைச்
சேர்மட நெஞசமே நீ செஞ்சடை யெந்தை பாலே. ௬

வாககினு லினபு ரைத்து வாழ்கிலா தம்மை யெலலாம்
போக்கினுற் புடைத்த வர்க ளுயிர்தனை யுண்டு மால்தான
தேக்குநீா செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தை
நோககினுல் வணங்கு வார்க்கு நோய்வினை நுணுகு மன்றே. ௭

பலவுநாள் தீமை செய்து பார்தனமேற் குழுமி வந்து
கொலைவிலா கொடிய ராய வரககரைக கொனறு வீழ்தத
சிலையினுன செய்த கோயில் திருவிரா மேசசு ரத்தைத
தலையினுல் வணஙகு வாாகள தாழ்வாரந் தவம தாமே. ௮

கோடிமா தவஙகள் செயது குனறினா தம்மை யெல்லாம்
வீடவே சககரததா லெறிந்துபின னனபு கொண்டு

தேடிமால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரதைதை
நாடிவாழ் நெஞ்ச மேநீ நனனெறி யாகு மனறே. கூ

வனகண்ணர் வாள ரக்கா வாழ்வினை யொனற றியாா
புனகணண ராகி நினறு போாகளசெய் தாரை மாட்டிச்
செங்கண்மால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைதத
தஙகணு லெயத வல்லாா தாழ்வராந தலைவன பாலே. க0

வரைகளொத தேயு யர்ந்த மணிமுடி யரக்கா கோனை
விரையமுற றறவொ டுகைகி மீணடுமால் செய்த கோயில்
திரைகள்முத தால்வ ணஙகுந திருவிரா மேச்சு ரத்தை
உரைகள்பத் தாலு ரைப்பா ருள்குவா ரனபி னுலே. கக

திருச்சிறறமபலம

திருவாலவாய்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ணு வெனறென
ரேுதியே மலாகள் தூவி யொருங்கிநின கழல்கள காணப்
பாதியோா பெண்ணை வைத்தாய் படாசடை மதியஞ் சூடும்
ஆதியே ஆல வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. க

நமபனே நான்மு கத்தாய் நாதனே ஞான மூர்த்தி
எனபொனே யீசா வெனறென றேத்திநா னேசற் றென்றும்
பினபினே திரிந்து நாயேன பேர்ததினிப் பிறவா வண்ணம்
அனபனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. உ

ஒருமருந் தாகி யுள்ளா யும்பரோ டுலகுக் கெல்லாம்
பெருமருந் தாகி நினறாய பேரமு தினசு வையாய்க
கருமருந் தாகி யுள்ளா யாளுமவல் வினைகள் தீர்க்கும்
அருமருந் தால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௩

செய்யநின கமல பாதஞ் சேருமா தேவா தேவே
மையணி கண்டத் தானே மானமறி மழுவொன றேந்துஞ்

சைவனே சால ஞானங் கற்றறி விலாத நாயேன்
ஐயனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௪

வெண்தலை கையி லேந்தி மிகவுமூர் பலிகொண் டென்றும்
உண்டது மில்லை சொல்லில் உண்டது நஞ்சு தன்னைப்
பண்டுனை நினைய மாட்டாப் பளகனே னுள மதார
அண்டனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே ௫

எஞ்சலில் புகலி தென்றென் றேதத்நா னேசற் றென்றும்
வஞ்சக மொன்று மின்றி மலரடி காணும் வண்ணம்
நஞ்சினை மிடற்றில் வைத்த நற்பொருட் பதமே நாயேற்
கஞ்சலென் றால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௬

வழுவிலா துன்னை வாழ்த்தி வழிபடுந் தொண்ட னேனுன்
செழுமலர்ப் பாதங் காணத் தெண்டிரை நஞ்ச முண்ட
குழகனே கோல வில்லி கூத்தனே மாத்தா யுள்ள
அழகனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௭

நறுமலர் நீருங் கொண்டு நாடொறு மேத்தி வாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம் வைத்துத் திருவடி சேரும் வண்ணம்
மறிகடல் வண்ணன் பாகா மாமறை யங்க மாறும்
அறிவனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௮

நலந்திகழ் வாயி னூலாற் சருகிலைப் பந்தர் செய்த
சிலந்தியை யரசு தாள அருளினா யென்று திண்ணங்
கலந்துடன் வந்து நின்தாள் கருதிநான் காண்ப தாக
அலந்தனே னால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௯

பொடிகொடு பூசிப் பொல்லாக் குரம்பையிற் புந்தி யொன்றிப்
பிடித்துநின் தாள்க ளென்றும் பிதற்றிநா னிருக்க மாட்டேன்
எடுப்பனென் றிலங்கைக் கோனவ் வெடுத்தலு மிருபது தோள்
அடர்த்தனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தி ரு வ ண் ணா ம லை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதிமா மலர்கள் தூவி உமையவள் பங்கா மிக்க
சோதியே துளங்கு மெண்டோட் சுடர்மழுப் படையி னானே
ஆதியே அமரர் கோவே அணியணா மலையு ளானே
நீதியால் நின்னை யல்லால் நினையுமா நினைவி லேனே. க

பண்தனை வென்ற இன்சொற் பாவையோர் பங்க நீல
கண்டனே கார்கொள் கொன்றைக் கடவுளே கமல பாதா
அண்டனே யமரர் கோவே அணியணா மலையு ளானே
தொண்டனே னுன்னை யல்லாற் சொல்லுமா சொல்லி லேனே. உ

உருவமு முயிரு மாகி ஓதிய வுலகுக் கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்பு வீடாய் நின்றவெம் பெருமான் மிக்க
அருவிபொன் சொரியு மண்ணா மலையுளா யண்டர் கோவே
மருவிநின் பாத மல்லால் மற்றொரு மாடி லேனே. ௩

பைம்பொனே பவளக் குன்றே பரமனே பால்வெண் ணீற்றாய்
செம்பொனே மலர்செய் பாதா சீர்தரு மணியே மிக்க
அம்பொனே கொழித்து வீழும் அணியணா மலையு ளானே
என்பொனே யுன்னை யல்லா லேதுநான் நினைவி லேனே. ௪

பிறையணி முடியி னானே பிஞ்ஞகா பெண்ணோர் பாகா
மறைவலா இறைவா வண்டார் கொன்றையாய் வாம தேவா
அறைகழ லமர ரேத்து மணியணா மலையு ளானே
இறைவனே யுன்னை யல்லா லியாதுநான் நினைவி லேனே. ரு

புரிசடை முடியின் மேலோர் பொருபுனற் கங்கை வைத்துக்
கரியுரி போர்வை யாகக் கருதிய கால காலா
அரிகுலம் மலிந்த வண்ணா மலையுளா யலரின் மிக்க
வரிமிகு வண்டு பண்செய் பாதநான் மறப்பி லேனே. ௬

இரவியு மதியும் விண்ணு மிருநிலம் புனலுங் காற்றும்
உரகமார் பவன மெட்டுந் திசையொளி யுருவ மானாய்

அரவுமிழ் மணிகொள் சோதி யணியணா மலையு ளானே
பரவுநின் பாத மல்லாற் பரமநான் பற்றி லேனே. எ

பார்த்தனுக் கன்று நல்கிப் பாசுப தத்தை யீந்தாய்
நீர்த்ததும்ப புலாவு கங்கை நெடுமுடி நிலாவ வைத்தாய்
ஆர்த்துவந் தீண்டு கொண்ட லணியணா மலையு ளானே
தீர்த்தனே நின்றன் பாதத் திறமலால் திறமி லேனே. அ

பாலுநெய் முதலா மிக்க பசுவிலைந் தாடு வானே
மாலுநான் முகனுங் கூடிக் காண்கிலா வகையுள் நின்றாய்
ஆலுநீர் கொண்டல் பூக மணியணா மலையு ளானே
வாலுடை விடையா யுன்றன் மலரடி மறப்பி லேனே. ௯

இரக்கமொன் றியாது மில்லாக் காலனைக் கடிந்த வெம்மான்
உரத்தினால் வரையை யூக்க வொருவிரல் நுதியி னாலே
அரக்கனை நெரித்த வண்ணா மலையுளா யமர ரேறே
சிரத்தினால் வணங்கி யேத்தித் திருவடி மறப்பி லேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதத்தின் படையர் பாம்பின் பூணினர் பூண நூலர்
சீதத்திற் பொலிந்த திங்கட் கொழுந்தொடு செழுந்துக் கண்டர்
கீதத்திற் பொலிந்த வோசைக் கேள்வியர் வேள்வி யாளர்
வேதத்தின் பொருளர் வீழி மிழலையுள் விகிர்த னாரே. ௧

காலையிற் கதிர்செய் மேனி கங்குலிற் கறுத்த கண்டர்
மாலையின் மதியஞ் சேர்ந்த மகுடத்தர் மதுவும் பாலும்
ஆலையிற் பாகும் போல அண்ணித்திட் டடியார்க் கென்றும்
வேலையி னமுதர் வீழி மிழலையுள் விகிர்த னாரே. ௨

வருந்தின நெருநல் இன்றாய் வழங்கின நாளர் ஆல்கீழ்
இருந்துநன் பொருள்கள் நால்வாக் கியம்பினர் இருவ ரோடும்

பொருநதினா பிரிந்து தமபாற பொயயாா மவாகட் கெனறும
விருநதினா திருநது வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. ரு

நிலையிலா வூாமூன ெறுனற நெருப்பரி காற்றம் பாசுச
சிலையுநா ணதுவு நாகங கொண்டவா தேவா தஙகள
தலையினுல தரித்த எனபுந தலைமயிா வடமும் பூணட
விலையிலா வேடா வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. சு

மறையிடைப் பொருளா மொட்டின மலாவழி வாசத் தேனா
கறவிடைப் பாலின நெய்யா கருமபினிற கட்டி யாளா
பிறையிடைப் பாமபு கொனறைப பிணையலசோ சடையுள நீரர்
விறகிடைத தீயா வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. ௫

எணணகத திலலை யல்ல ருளாலல ரிமவான பெறற
பெணணகத தரையா காறறில் பெருவலி யிருவ ராகி
மணணகத் தைவா நீரில நாலவாதீ யதனில் மூவா
விண்ணகத தொருவா வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. சு

சநதணி கொஙகை யாளோா பஙகினா சாம வேதா
எந்தையு மெந்தை தநதை தந்தையு மாய வீசா
அந்தியோ டுதய மநத ணாான நெய்யால வேட்கும
வெநதழ லுருவா வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. எ

நீறறினை நிறையப் பூசி நிததலா யிரம்பூக் கொணடு
எறறுழி யொருநா ளொனறு குறையககண நிறைய விட்ட
ஆறறலுக காழி நலகி யவன்கொணாந் திழிச்சுங கோயில்
வீறறிருந் தளிபபா வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. அ

சித்திசெய் பவாகட் கெலலாஞ் சோவிடஞ் செனறு கூடப்
பத்திசெய் பவாகள பாவம் பறைபபவ ரிறப்பி லாளா
முத்திசை பவள மேனி முதிரொளி நீல கண்டா
வித்தினில் முளையா வீழி மிழலையுள விகிாத ஞரே. கூ

தருககின அரக்கன தேரூா சாரதி தடைநி லாது
பொருப்பினை யெடுத்த தோளும பொனமுடி பத்தும் புண்ணய்
நெரிப்புணடங் கலறி மீண்டு நினைந்தடி பரவத் தமவாள்
விருப்பொடுங கொடுப்பா வீழி மிழலையுள் விகிாத ஞரே. கo

திருசசிற்றம்பலம்

திருச்சாய்க்காடு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுலா மலர்கள் தூவித் தொழுதெழு மார்க்கண் டேயன்
வீடுநா ளணுகிற் றென்று மெய்கொள்வான் வந்த காலன்
பாடுதான் செல்லு மஞ்சிப் பாதமே சரண மென்னச்
சாடினார் காலன் மாளச் சாய்க்காடு மேவி னாரே. ௧

வடங்கெழு மலைமத் தாக வானவ ரசுர ரோடு
கடைந்திட எழுந்த நஞ்சங் கண்டுபல் தேவ ரஞ்சி
அடைந்துநும் சரண மென்ன அருள்பெரி துடைய ராகித்
தடங்கடல் நஞ்ச முண்டார் சாய்க்காடு மேவி னாரே. ௨

அரண்இலா வெளிய நாவ லருநிழ லாக வீசன்
வரணிய லாகித் தன்வாய் நூலினாற் பந்தர் செய்ய
முரணிலாச் சிலந்தி தன்னை முடியுடை மன்ன னாக்கித்
தரணிதா னாள வைத்தார் சாய்க்காடு மேவி னாரே. ௩

அரும்பெருஞ் சிலைக்கை வேட னாய்விறற் பார்த்தற் கன்று
உரம்பெரி துடைமை காட்டி ஒள்ளமர் செய்து மீண்டே
வரம்பெரி துடைய னாக்கி வாளமர் முகத்தின் மன்னுஞ்
சரம்பொலி தூணி யீந்தார் சாய்க்காடு மேவி னாரே. ௪

இந்திரன் பிரம னங்கி யெண்வகை வசுக்க ளோடு
மந்திர மறைய தோதி வானவர் வணங்கி வாழ்த்தத்
தந்திர மறியாத் தக்கன் வேள்வியைத் தகர்த்த ஞான்று
சந்திரற் கருள்செய் தாருஞ் சாய்க்காடு மேவி னாரே. ௫

ஆமலி பாலு நெய்யும் ஆட்டியர்ச் சனைகள் செய்து
பூமலி கொன்றை சூட்டப் பொறாததன் தாதை தாளைக்
கூமழு வொன்றா லோச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றை மாலைத்
தாமநற் சண்டிக் கீந்தார் சாய்க்காடு மேவி னாரே. ௬

மையறு மனத்த னாய பகீரதன் வரங்கள் வேண்ட
ஐயமி லமர ரேத்த ஆயிர முகம தாகி

வையக மெளியப பாய்வான வந்திழி கங்கை யெனனுந்
தையலைச சடையி லேறறுரா சாயககாடு மேவி னுரே. எ

குவப்பெருந் தடககை வேடன கொடுஞசிலை யிறைச்சிப் பாரம
துவாப்பெருஞ செருப்பால் நீக்கித தூயவாயக் கலச மாட்ட
உவப்பெருங் குருதி சோர ஒருகணை யிடந்தங கப்பத
தவப்பெருந் தேவு செயதாா சாயககாடு மேவி னுரே. அ

நககுலா மலாபன் னூறு கொண்டுநன ஞானத் தோடு
மிக்கபூ சனைகள் செய்வான மெனமல ரொனறு காணு
தொககுமென மலர்க்க ணொனறங் கொருகணை யிடநது மபபச்
சக்காங கொடுப்பா போலுஞ சாயககாடு மேவி னுரே. கூ

புயங்களைஞ் ஞானகும் பத்து மாயகொண் டாகக ளேடிச்
சிவனறிரு மலையைப் பேர்க்கத் திருமலர்க குழலி யஞச
வியனபெற வெய்தி வீழ விரல்சிறி தூனறி மீண்டே
சயம்பெற நாம மீந்தாா சாயககாடு மேவி னுரே. க0

திருச்சிறறமபலம்

திருநாகேச்சரம்

திருநேரிசை

திருசசிறறம்பலம்

கசசைசே ரரவா போலுங் கறையணி மிடற்றா போலும்
பிசசைகொண் டுண்பா போலும் பேரரு ளாளா போலும
இச்சையால மலர்கள் தூவி யிரவொடு பகலுந தம்மை
நசசுவாாக கினியா போலும் நாகவீச் சரவ னுரே. க

வேடுறு வேட ராகி விசயனோ டெயதாா போலும்
காடுறு பதியா போலுங கடிபுனற கஙகை நங்கை
சேடெறி சடையர் போலுந் தீவினை தீாக்க வல்ல
நாடறி புகழாா போலும் நாகவீச் சரவ னுரே. உ

கறறுணை வில்ல தாகக கடியாண் செறறுரா போலும்
பொறறுணைப் பாதா போலும புலியத ளுடையர் போலும்

சொற்றுணை மாலை கொண்டு தொழுதெழு வார்கட் கெல்லாம்
நற்றுணை யாவார் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௩

கொம்பனாள் பாகர் போலுங் கொடியுடை விடையார் போலும்
செம்பொனா ருருவர் போலுந் திகழ்திரு நீற்றர் போலும்
எம்பிரா னெம்மை யாளு மிறைவனே யென்று தம்மை
நம்புவா ரன்பர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௪

கடகரி யுரியர் போலுங் கனன்மழு வாளர் போலும்
படவர வரையர் போலும் பாரிடம் பலவுங் கூடிக்
குடமுடை முழவ மார்ப்பக் கூளிகள் பாட நாளும்
நடநவி லடிகள் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௫

பிறையுறு சடையர் போலும் பெண்ணொரு பாகர் போலும்
மறையுறு மொழியர் போலு மாலுமா மலவ னோடு
முறைமுறை யமரர் கூடி முடிகளால் வணங்க நின்ற
நறவமர் கழலர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௬

வஞ்சகர்க் கரியர் போலும் மருவினோர்க் கெளியர் போலும்
குஞ்சரத் துரியர் போலுங் கூற்றினைக் குமைப்பர் போலும்
விஞ்சைய ரிரிய அன்று வேலைவாய் வந்தெ ழுந்த
நஞ்சணி மிடற்றர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௭

போகமார் மோடி கொங்கை புணர்தரு புனிதர் போலும்
வேகமார் விடையர் போலும் வெண்பொடி யாடு மேனிப்
பாகமா லுடையர் போலும் பருப்பத வில்லர் போலும்
நாகநா ணுடையர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௮

கொக்கரை தாளம் வீணை பாணிசெய் குழகர் போலும்
அக்கரை யணிவர் போலும் ஐந்தலை யரவர் போலும்
வக்கரை யமர்வர் போலும் மாதரை மையல் செய்யும்
நக்கரை யுருவர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௯

வின்மையால் புரங்கள் மூன்றும் வெந்தழல் விரித்தார் போலும்
தன்மையா லமரர் தங்கள் தலைவராகுந் தலைவர் போலும்
வன்மையால் மலையெ டுத்தான் வலியினைத் தொலைவித் தாங்கே
நன்மையா லளிப்பர் போலு நாகவீச் சரவ னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கொண்டீச்சரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வரைகிலேன் புலன்க ளைந்தும் வரைகிலாப் பிறவி மாயப்
புரையிலே யடங்கி நின்று புறப்படும் வழியுங் காணேன்
அரையிலே மிளிரு நாகத் தண்ணலே யஞ்ச லென்னாய்
திரையுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. க

தொண்டனேன் பிறந்து வாளா தொல்வினைக் குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நைந்து போவதோர் வழியுங் காணேன்
அண்டனே யண்ட வாணா அறிவனே யஞ்ச லென்னாய்
தெண்டிரைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. உ

கால்கொடுத் தெலும்பு மூட்டிக் கதிர்நரம் பாக்கை யார்த்துத்
தோலுடுத் துதிர மட்டித் தொகுமயிர் மேய்ந்த கூரை
ஓலெடுத் துழைஞர் கூடி யொளிப்பதற் கஞ்சு கின்றேன்
சேலுடைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. ங

கூட்டமா யைவர் வந்து கொடுந்தொழிற் குணத்த ராகி
ஆட்டுவார்க் காற்ற கில்லே னாடர வசைத்த கோவே
காட்டிடை யரங்க மாக ஆடிய கடவு ளேயோ
சேட்டிரும் பழன வேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. ச

பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழுமிடை முடைகொ ளாக்கை
தொக்குநின் றைவர் தொண்ணூற் றறுவருந் துயக்க மெய்த்து
மிக்குநின் றிவர்கள் செய்யும் வேதனைக் கலந்து போனேன்
செக்கரே திகழும் மேனித் திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. ரு

ஊனுலா முடைகொ ளாக்கை யுடைகல மாவ தென்றும்
மானுலா மழைக்க ணார்தம் வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி
நானெலா மினைய கால நண்ணிலே னெண்ண மில்லேன்
தேனுலாம் பொழில்கள் சூழ்ந்த திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. சு

சாணிரு மருங்கு நீண்ட சழக்குடைப் பதிக்கு நாதா
வாணிக ரைவர் தொண்ணூற் றறுவரும் மயக்கஞ் செய்து

பேணிய பதியின நின்று பெயரும்போ தறிய மாட்டேன
சேணுயா மாட நீடு திருககொண்டீச் சரத்து ளானே. எ

பொயமமறித் தியறறி வைததுப் புலாலகமழ் பணடம பெயது
பைமமறித தியறறி யனன பாங்கிலாக குரமபை நினறு
கைமமறித தனைய வாவி கழியுமபோ தறிய மாட்டேன
செந்நெறிச் செலவு காணேன திருககொண்டீச் சரதது ளானே அ

பாலனாய்க கழிநத நாளும பனிமலாக கோதை மாாதம்
மேலனாயக கழிந்த நாளும மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க கழிநத நாளுங குறிககோளி லாது கெட்டேன
சேலுலாம பழன வேலித திருக்கொணடீச சரதது ளானே. கூ

விரைதரு கருமென கூந்தல விளஙகிழை வேலொண கண்ணாள்
வெருவா இலங்கைக கோமான விலஙகலை யெடுதத ஞானறு
பருவரை யனைய தோளும முடிகளும பாறி வீழத்
திருவிர லூனறி னானே திருககொண்டீச சரதது ளானே. க0

திருசசிற்றமபலம

திருவாலங்காடு

திருநேரிசை

திருசசிறறமபலம

வெள்ளநீாச் சடையா போலும விரும்புவாாக் கெளியா போலும
உளளுளே யுருகி நினறங குகப்பவாக கனபா போலும
களளமே வினைக ளெல்லாங கரிசறுத திடுவா போலும்
அளளலம பழனை மேய ஆலஙகாட் டடிக ளாரே. க

செநதழ லுருவா போலுஞ சினவிடை யுடையா போலும
வெந்தவெண் ணீறு கொண்டு மெயககணிந் திடுவா போலும்
மந்தமாம் பொழிற் பழனை மலகிய வள்ளல் போலும்
அந்தமி லடிகள போலு மாலஙகாட் டடிக ளாரே. உ

கண்ணினுற காம வேளைக கனலெழ விழிப்பா போலும்
எண்ணிலார் புரங்கண் மூன்று மெரியுணச் சிரிப்பா போலும்

பண்ணினார் முழவ மோவாப் பைம்பொழிற் பழனை மேய
அண்ணலா ரெம்மை யாளு மாலங்காட் டடிக ளாரே. ௩

காறிடு விடத்தை யுண்ட கண்டரெண் டோளர் போலும்
தூறிடு சுடலை தன்னிற் சுண்ணவெண் ணீற்றர் போலும்
கூறிடு முருவர் போலுங் குளிர்பொழிற் பழனை மேய
ஆறிடு சடையர் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே. ௪

பார்த்தனோ டமர் பொருது பத்திமை காண்பர் போலும்
கூர்த்தவா யம்பு கோத்துக் குணங்களை யறிவர் போலும்
பேர்த்துமோ ராவ நாழி அம்பொடுங் கொடுப்பர் போலும்
தீர்த்தமாம் பழனை மேய திருவாலங் காட னாரே. ௫

வீட்டினார் சுடுவெண் ணீறு மெய்க்கணிந் திடுவர் போலும்
காட்டில்நின் றாடல் பேணுங் கருத்தினை யுடையர் போலும்
பாட்டினார் முழவ மோவாப் பைம்பொழிற் பழனை மேயார்
ஆட்டினா ரரவந் தன்னை யாலங்காட் டடிக ளாரே. ௬

தாளுடைச் செங்க மலத் தடங்கொள்சே வடியர் போலும்
நாளுடைக் காலன் வீழ வுதைசெய்த நம்பர் போலும்
கோளுடைப் பிறவி தீர்ப்பார் குளிர்பொழிற் பழனை மேய
ஆளுடை யண்ணல் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே. ௭

கூடினா ருமைதன் னோடே குறிப்புடை வேடங் கொண்டு
சூடினார் கங்கை யாளைச் சுவறிடு சடையர் போலும்
பாடினார் சாம வேதம் பைம்பொழிற் பழனை மேயார்
ஆடினார் காளி காண வாலங்காட் டடிக ளாரே. ௮

வெற்றரைச் சமண ரோடு விலையுடைக் கூறை போர்க்கும்
ஒற்றரைச் சொற்கள் கொள்ளார் குணங்களை யுகப்பர் போலும்
பெற்றமே உகந்தங் கேறும் பெருமையை யுடையர் போலும்
அற்றங்க ளறிவர் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே. ௯

மத்தனாய் மலையெ டுத்த அரக்கனைக் கரத்தோ டொல்க
ஒத்தினார் திருவி ரலா லூன்றியிட் டருள்வர் போலும்
பத்தர்தம் பாவந் தீர்க்கும் பைம்பொழிற் பழனை மேய
அத்தனார் நம்மை யாள்வா ராலங்காட் டடிக ளாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவலூர் வீரட்டம்

திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

செத்தையேன சிதமப நாயேன செடியனே னழுககுப் பாயும்
பொத்தையே போறறி நாளும புகலிட மறிய மாட்டேன
எத்தைநான பறறி நிறகே னிருளற நோகக மாட்டாக
கொததையேன செய்வ தெனனே கோவலவீ ரட்ட னீரே. க

தலைசுமந் திருகை நாறறித் தாணிககே பொறைய தாகி
நிலையிலா நெஞசந் தனனுள் நித்தலு மைவா வேண்டும
விலைகொடுத தறுக்க மாட்டேன வேணடிறறேற வேண்டி யெய்த்தேன
குலைகொளமாங் கனிகள சிநதுங கோவலவீ ரட்ட னீரே. உ

வழிததலைப் படவு மாட்டேன வைகலுந் தூய்மை செய்து
பழிததிலேன பாச மறறுப பரமநான பரவ மாட்டேன
இழிததிலேன பிறவி தனனை யெனனினைந் திருக்க மாட்டேன
கொழிததுவந் தலைககுந் தெணணீாக கோவல்வீ ரட்ட னீரே. ௩

சாறறுவ ரைவா வந்து சந்திதத குடிமை வேணடிக
காறறுவர் கனலப பேசிக கண்செவி மூககு வாயுள
ஆறறுவ ரலந்து போனே ஞதியை அறிவொன நினறிக்
கூறறுவர் வாயிற படடேன கோவல்வீ ரட்ட னீரே. ௪

தடுததிலே னைவா தமமைத் தததுவத துயாவு நீாமைப்
படுததிலேன பாப்பு நோககிப் பனமலாப் பாத முற்ற
அடுத்திலேன சிநதை யாா ஆாவலித் தனபு திண்ணங
கொடுத்திலேன கொடிய வாநான கோவல்வீ ரடட னீரே. ௫

மாச்செய்த குரம்பை தனனை மணணிடை மயக்க மெய்து
நாச்செய்து நாலு மைநது நலலன வாய்தல வைத்துக
காச்செயத காயந் தனனுள் நிததலு மைவா வந்து
கோசசெய்து குமைகக வாறறேன கோவலவீ ரட்ட னீரே. ௬

படைகள்போல் வினைகள வந்து பறறியென பககல நினறும்
விடகிலா ஆதலாலே விகிாதனை விருமபி யேதநும்

இடையிலே னெனசெய் கேனு னிரபபவா தஙகட் கொன்று
கொடையிலேன கொள்வ தேநான கோவல்வீ ரட்ட னீரே. எ

பிச்சிலேன பிறவி தனனைப் பேதையேன பிணகக மெனனுங்
துச்சுளே யழுந்தி வீழ்ந்து துயரமே யிடும்பை தனனுள்
அச்சனு யாதி மூாததிக் கனபனுய வாழ மாட்டாக
கொசசையேன செயவ தெனனே கோவல்வீ ரட்ட னீரே. அ

நிணததிடை யாககை பேணி நியமஞ்செய திருக்க மாட்டேன்
மணததிடை யாட்டம பேசி மக்களே சுறற மெனனுங்
கணததிடை யாட்டப் பட்டுக் காதலா னுனனைப் பேணுங்
குணததிடை வாழ மாட்டேன கோவலவீ ரட்ட னீரே. கூ

விரிகட லிலஙகைக கோனை வியனகயி லாயத் தினகீழ்
இருபது தோளுமப பததுச சிரஙகளும் நெரிய வூனறிப்
பாவிய பாடல் கேட்டுப படைகொடுத தருளிச செயதாா
குரவொடு கோஙகு சூழ்நத கோவலவீ ரட்ட னுரே. கO

திருசசிற்றம்பலம

திருநனிபள்ளி

திருநேரிசை

திருசசிறறமபலம்

மூறறுணை யாயி னுனை மூவாககு முதல்வன றனனைச்
சொறறுணை யாயி னுனைச சோதியை யாத ரித்து
உற்றுணாந் துருகி யூறி உள்கசி வுடைய வாக்கு
நறறுணை யாவா போலு நனிபள்ளி யடிக ளாரே. க

புலாந்தகால பூவு நீருங கொண்டடி போறற மாட்டா
வலஞ்செய்து வாயில நூலால வட்டணைப் பந்தா செயத
சிலநதியை யரைய னுககிச சீாமைகள் அருள வல்லாா
நலந்திகழ் சோலை சூழ்ந்த நனிபளளி யடிக ளாரே. உ

எணபதும பத்தும ஆறு மெனனுளே யிருந்து மனனிக்
கண்பழக கொனறு மினறிக கலக்கநா னலக்க ழிந்தேன

செண்பகந் திகழும் புன்னை செழுந்திரட் குரவம் வேங்கை
நண்புசெய் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௩

பண்ணினார் பாட லாகிப் பழத்தினி லிரத மாகிக்
கண்ணினார் பார்வை யாகிக் கருத்தொடு கற்ப மாகி
எண்ணிறந் தெண்ண மாகி யெழுநிலைக் கனத்து மாகி
நண்ணினார் வினைகள் தீர்ப்பார் நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௪

துஞ்சிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்தி ராதே
அஞ்செழுத் தோதில் நாளு மரனடிக் கன்ப தாகும்
வஞ்சனைப் பாற்சோ றாக்கி வழக்கிலா அமணர் தந்த
நஞ்சமு தாக்கு வித்தார் நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௫

செம்மலர்க் கமலத் தோனுந் திருமுடி காண மாட்டான்
அம்மலர்ப் பாதங் காண்பா னாழியா னகழ்ந்துங் காணான்
நின்மல னென்றங் கேத்த நினைப்பினை யருளி நாளும்
நம்மல மறுப்பார் போலு நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௬

அரவத்தால் வரையைச் சுற்றி யமரரோ டசுரர் கூடி
அரவித்துக் கடையத் தோன்று மாலநஞ் சமுதா வுண்டார்
விரவித்தம் மடிய ராகி வீடிலாத் தொண்டர் தம்மை
நரகத்தில் வீழ வொட்டார் நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௭

மண்ணுளே திரியும் போது வருவன பலவுங் குற்றம்
புண்ணுளே புரைபு ரையன புழுப்பொதி பொள்ள லாக்கை. அ-௯

பத்துமோ ரிரட்டி தோளான் பாரித்து மலையெ டுக்கப்
பத்துமோ ரிரட்டி தோள்கள் படருடம் படர வூன்றிப்
பத்துவாய் கீதம் பாடப் பரிந்தவற் கருள்கொ டுத்தார்
பத்தர்தாம் பரவி யேத்து நனிபள்ளிப் பரம னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மனைவிதாய் தந்தை மக்கள் மறறுள சுறற மெனனும
வினையுளே விழுந்த ழுந்தி வேதனைக் கிடமா காதே
கனையுமா கடல்சூழ் நாகை மனனுகா ரோணத தானை
நினையுமா வல்லீ ராகி லுய்யலாம நெஞ்சி னீரே. க

வையனை வைய முணட மாலஙகந் தோணமேற் கொண்ட
செய்யனைச் செய்ய போதிற றிசைமுகன சிரமொன றேந்துங
கையனைக கடல்சூழ் நாகைக காரோணங் கோயில் கொணட
ஐயனை நினைந்த நெஞ்சே யம்மநா முயநத வாறே உ

நிருததனை நிமலனை தனனை நீணிலம் விண்ணின மிகக
விருத்தனை வேத வித்தை விளைபொருண் மூல மான
கருததனைக கடல்சூழ் நாகைக காரோணங கோயில் கொண்ட
ஒருத்தனை யுணாத லாலநா முய்நதவா நெஞ்சி னீரே. ௩

மணதனை யிரந்து கொணட மாயனோ டசுரா வானோா
தெண்டிரை கடைய வந்த தீவிடந் தனனை யுண்ட
கண்டனைக கடல்சூழ் நாகைக காரோணங கோயில கொண்ட
அண்டனை நினைந்த நெஞ்சே யம்மநா முயந்த வாறே. ௪

நிறைபுன லணிந்த செனனி நீணிலா அரவஞ் சூடி
மறையொலி பாடி யாடல் மயானதது மகிழ்நத மைந்தன
கறைமலி கடல்சூழ் நாகைக காரோணங் கோயில் கொண்ட
இறைவனை நாளு மேத்த இடும்பைபோ யினப மாமே. ரு

வெம்பனைக கருங்கை யானை வெருவவன றுரிவை போர்த்த
கம்பனைக் காலற் காயந்த காலனை ஞால மேத்தும்
உம்பனை யுமபர் கோனை நாகைக்கா ரோணம் மேய
செம்பொனை நினைந்த நெஞ்சே திணணநா முய்ந்த வாறே. சு

வெங்கடுங் கானத் தேழை தன்னொடும் வேட னாய்ச்சென
றங்கமா மலைந்து பாாத்தற் கடுசாம அருளி னானை

மங்கைமா ராட லோவா மனனுகா ரோணத தானைக
கங்குலும பகலுங் காணப பெறறுநாங களிதத வாறே. எ

தெறறினா புரங்கள் மூனறுந் தீயினில் விழவோ ரம்பால்
செறறவெஞ் சிலையா வஞசா சிநதையுட் சோவி லாதாா
கறறவா பயிலும நாகைக காரோணங கருதி யேததப
பெறறவா பிறந்தாா மறறுப பிறநதவா பிறநதி லாரே. அ-கூ

கருமலி கடலசூழ் நாகைக காரோணா கமல பாதத
தொருவிரல் நுதிககு நிலலா தொண்டிற லரககனுககாள
இருதிற மஙகை மாரோ டெமபிரான செமபொ ஞகந்
திருவடி தரிதது நிறகத திண்ணநா முயநத வாறே. க0

திருசசிறறமபலம

திருவின்னம்பர்

திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

விண்ணவா மகுட கோடி மிடைநதசே வடியா போலும
பெண்ணொரு பாகா போலும பேடலி யாணா போலும
வண்ணமா லயனுங் காணு மால்வரை யெரியா போலும
எண்ணுரு வநேகர் போலு மினனமப ரீச ஞரே. க

பனனிய மறையா போலும பாம்பரை யுடையா போலும்
துனனிய சடையா போலுந் தூமதி மத்தா போலும
மனனிய மழுவர் போலும் மாதிடம மகிழவா போலும
எனனையு முடையா போலு மினனமப ரீச ஞரே. உ

மறியொரு கையா போலும் மாதுமை யுடையா போலும்
பறிதலைப் பிறவி நீககிப பணிகொள வல்லா போலும
செறிவுடை அங்க மாலை சோதிரு வுருவா போலும
எறிபுனற சடையா போலு மினனமப ரீச ஞரே. ௩

விடமமலி கண்டா போலும் வேள்வியை யழிப்பா போலும்
கடவுநல் விடையா போலுங் காலனைக காயவா போலும்

படம்மலி யரவா போலும் பாய்புலித் தோலா போலும
இடாகளைந் தருள்வா போலு மினனம்ப ரீச ஞரே. ச

அளிமலர்க கொனறை துனறு மவிாசடை யுடையர் போலும்
களிமயிற் சாய லோடுங் காமனை விழிபபா போலும
வெளிவள ருருவா போலும வெண்பொடி யணிவா போலும
எளியவ ரடியாக கெனறு மினனம்ப ரீச ஞரே. ரு

கணையமா சிலையா போலுங கரியுரி உடையா போலும்
துணையமா பெணணா போலுந் தூமணிக குனறா போலும்
அணையுடை யடியா கூடி அனபொடு மலாகள் தூவும
இணையடி யுடையா போலு மினனமப ரீச ஞரே. சு

பொருப்பமா புயததா போலும புனலணி சடையா போலும்
மருபபிள வாமை தாஙகு மாாபிலவெண் ணூலா போலும்
உருததிர மூாததி போலு முணாவிலாா புரஙகள் மூனறும
எரிததிடு சிலையா போலு மினனம்ப ரீச ஞரே எ

காடிட முடையா போலுங கடிகுரல் விளியா போலும
வேடுரு வுடையா போலும வெண்மதிக கொழுந்தா போலும்
கோடலா வனனி தும்பை கொககிற கலாந்த கொனறை
ஏடமர் சடையா போலு மினனம்ப ரீச ஞரே. அ

காறிடு விடத்தை யுண்ட கண்டரெண் டோளா போலும்
நீறுடை யுருவா போலு நினைப்பினை யரியா போலும்
பாறுடைத் தலைகை யேந்திப் பலிதிரிந் துண்பர் போலும்
ஏறுடைக கொடியா போலு மினனம்ப ரீச ஞரே. கூ

ஆாத்தெழு மிலஙகைக கோனை அருவரை யடாப்பா போலும்
பாாத்தனோ டமாபொருது படைகொடுத தருள்வர் போலும்
தீாததமாங கங்கை தனனைத் திருச்சடை வைப்பர் போலும்
ஏத்தவே முலகும் வைத்தா ரினனமப ரீச ஞரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சேறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்திரு இமவான பெற்ற பெண்கொடி பிரிந்த பின்னை
வருந்துவா தவங்கள் செய்ய மாமணம் புணர்ந்து மன்னும்
அருந்திரு மேனி தன்பா லங்கொரு பாக மாகத்
திருந்திட வைத்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. க

ஓர்த்துள வாறு நோக்கி யுண்மையை 'புணரா குண்டா
வார்த்தையை மெய்யென றெண்ணி மயக்கில்வீழ்ந் தழுந்து வேனைப்
போத்தெனை யாளாக கொண்டு பிறவியான பிணிக ளெல்லாம
தீர்த்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. உ

ஒன்றிய தவத்து மன்னி யுடையனு யுலப்பில் காலம
நின்றுதங் கழல்க ளேத்தும் நீள்சிலை விசைய னுக்கு
வென்றிகொள் வேட னாகி விரும்பிவெங் கான கத்துச்
சென்றருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. ங

அஞ்சையு மடக்கி ஆற்ற லுடையனு யநேக காலம
வஞ்சமில் தவத்துள் நின்று மன்னிய பகீர தற்கு
வெஞ்சின முகங்க ளாகி விசையொடு பாயுங் கங்கை
செஞ்சடை யேற்றார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. ச

நிறைந்தமா மணலைக் கூப்பி நேசமோ டாவின் பாலைக
கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு கறுத்ததன் தாதை தாளை
எறிந்தமா ணிக்கப் போதே யெழில்கொள்சண் டீச னென்னச்
சிறந்தபே ரளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. ரு

விரித்தபல் கதிர்கொள் சூலம் வெடிபடு தமரு கங்கை
தரித்ததோர் கோல கால பயிரவ னாகி வேழம
உரித்துமை யஞ்சக் கண்டு ஒண்திரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. சு

சுற்றுமுன் னிமையோர் நின்று தொழுதுதூ மலர்கள் தூவி
மற்றெமை யுயக்கொ ளென்ன மன்னுவான் புரங்கள் மூன்றும்

உற்றொரு நொடியின முனனம் ஒளளழல் வாயின வீழச்
செற்றருள செய்தாா சேறைச் செநநெறிச செலவ ஞரே. எ

முந்தியிவ வுலக மெல்லாம படைததவன மாலி ஞேடும
எந்தனி நாத னேயென றிறைஞசிநின றேததல செயய
அந்தமில் சோதி தனனை அடிமுடி யறியா வணணஞ்
செந்தழ லானா சேறைச செந்நெறிச் செலவ ஞரே. அ-க

ஒருவரும் நிகரி லாத ஒண்திற லரகக ஞேடிப்
பெருவரை யெடுத்த திணடோள் பிறங்கிய முடிக ளிறறு
மருவியெம் பெருமா னெனன மலரடி மெள்ள வாஙகித
திருவருள் செயதாா சேறைச செந்நெறிச் செலவ ஞரே. கഠ

திருசசிறறமபலம்

நினைந்த திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

முததினை மணியைப் பொனனை முழுமுதற் பவளம் ஏயக்குங
கொததினை வயிர மாலைக கொழுந்தினை யமரா சூடும்
வித்தினை வேத வேள்விக் கேள்வியை விளங்க நினற
அத்தனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே க

முனபனை யுலகுக் கெலலாம் மூாததியை முனிக ளேத்தும்
இன்பனை யிலங்கு சோதி யிறைவனை யரிவை யஞ்ச
வனபனைத் தடக்கை வேள்விக களிற்றினை யுரித்த எங்கள்
அனபனை நினைந்த நெஞச மழகிதாம் நினைந்த வாறே. உ

கரும்பினு மினியான றன்னைக் காய்கதிாச் சோதி யானை
இருங்கட லமுதந் தனனை யிறப்பொடு பிறப்பி லானைப்
பெரும்பொருட் கிளவி யானைப் பெருந்தவ முனிவ ரேத்தும்
அரும்பொனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம நினைந்த வாறே. ௩

செருத்தனை யருததி செய்து செஞ்சாம் செலுததி யூாமேல்
கருததனைக் கனக மேனிக் கடவுளைக் கருதும் வானோர்க்
கொருத்தனை யொருத்தி பாகம் பொருத்தியு மருத்தி தீரா
திருத்தனை நினைந்த நெஞ்சம் நோ்பட நினைந்த வாறே. ௪

கூற்றினை யுதைத்த பாதக குழகனை மழலை வெள்ளே
ஏேறறனை யிமையோ ரேதத இருஞ்சடைக கறறை தனமேல
ஆற்றனை யடிய ரேதஞம் அமுதனை யமுத யோக
நீற்றனை நினைநத நெஞ்சம நோபட நினைநத வாறே. ரு

கருப்பனைத் தடககை வேழக களிறறினை யுரித்த கண்டன
விருப்பனை விளங்கு சோதி வியனகயி லாயமெனனும்
பொருப்பனைப் பொருப்பன மஙகை பஙகனை அஙகை யேற்ற
நெருப்பனை நினைந்த நெஞசம நோபட நினைந்த வாறே. சு

நீதியால் நினைப்பு ளானை நினைப்பவா மனதது ளானைச
சாதியைச் சங்க வெண்ணீற றண்ணலை விண்ணில் வானோ
சோதியைத் துளக்க மிலலா விளககினை யளகக லாகா
ஆதியை நினைந்த நெஞச மழகிதா நினைநத வாறே. எ

பழகனை யுலகுக் கெலலாம பருப்பனைப் பொருப்போ டொக்கும்
மழகளி யானை யின்தோல் மலைமகள நடுங்கப் போர்த்த
குழகனைக் குழவித் திங்கள் குளிரசடை மருவ வைத்த
அழகனை நினைந்த நெஞச மழகிதா நினைந்த வாறே. அ

விண்ணிடை மினனொப் பானை மெய்ப்பெரும் பொருளொப் பானைக்
கண்ணிடை மணியொப் பானைக கடுவிருட் சுடரொப் பானை
எண்ணிடை யெண்ண லாகா இருவரை வெருவ நீண்ட
அண்ணலை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. கூ

உரவனைத் திரண்ட திணதோ ளரக்கனை யூன்றி மூனறார்
புரவனை மிமிர்ந்த சோதி நீண்முடி யமரா தங்கள்
குரவனைக குளிரவெண் திங்கட் சடையிடைப பொதியு மைவாய்
அரவனை நினைந்த நெஞச மழகிதா நினைந்த வாறே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம்

தொண்டனேன பட்ட தெனனே தூயகா விரியின நனனீர்
கொண்டிருக கோதி யாட்டிக குங்குமக குழம்பு சாத்தி
இண்டைகொண் டேற நோககி யீசனை யெம்பி ரானைக்
கண்டனைக் கண்டி ராதே காலத்தைக கழித்த வாறே. க

பினனிலேன முனனி லேனநான பிறப்பறுத தருள்செய் வானே
எனனிலேன நாயி னேனு னிளங்கதிரப் பயலைத் திஙகள்
சினனிலா எறிககுஞ செனனிச சிவபுரத் தமர ரேறே
நினனலால களைகண ஆரே நீறுசே ரகலத் தானே. உ

கள்ளனேன கள்ளத் தொண்டாய்க காலததைக கழித்துப் போககித்
தெள்ளியே னாகி நினறு தேடினேன நாடிக கண்டேன
உளகுவா ருள்கிற் றெலலா முடனிருந் தறிதி யெனறு
வெளகினேன வெளகி நானும விலாவிறச சிரிததிட் டேனே. ௩

உடமபெனும மனைய கதது ளுள்ளமே தகளி யாக
மடம்படும் உணரநெய் யட்டி யுயிரெனுந் திரிம யககி
இடமபடு ஞானத் தீயா லெரிகொள இருந்து நோககில்
கடமபமா காளை தாதை கழலடி காண லாமே. ௪

வஞசப்பெண் ணரஙகு கோயில் வாளெயிற றரவந் துஞசா
வஞசப்பெண ணிருநத சூழல வானதவழ் மதியந் தோயும
வஞசப்பெண் வாழ்ககை யாளன வாழவினை வாழ லுறறு
வஞ்சப்பெண ணுறககமானேன வஞசனே னெனசெய் கேனே. ௫

உளகுவா ருள்ளத தானை உணரவெனும பெருமை யானை
உளகினேன நானுங காண்பா னுருகினே னூறி யூறி
எள்கினே னெநதை பெமமா னிருதலை மினனு கினற
கொள்ளிமே லெறும்பென னுள்ள மெங்ஙனங கூடு மாறே. ௬

மோததையைக கண்ட காககை போலவல் வினைகள் மொய்த்துன்
வாரததையைப் பேச வொட்டா மயக்கநான மயங்கு கினறேன
சீத்தையைச சிதம்பு தனனைச் செடிகொளநோய வடிவொன றில்லா
ஊத்தையைக கழிககும் வணணம உணரவுதா உலக மூர்த்தி. ௭

அஙகததைை மண்ணுக காககி ஆவத்தை யுனககே தந்து
பஙகததைப் போக மாறறிப் பாவித்தேன் பரமா நினனைச்
சங்கொத்த மேனிச செல்வா சாதல்நாள் நாயே னுனனை
எங்குறறு யெனற போதா இங்குறறே னெனகண் டாயே. ௮

வெள்ளநீர சடைய னாதாம் வினவுவார் போல வந்தென
உள்ளமே புகுநது நினறாக குறஙகுநான புடைகள போந்து

கள்ளரோ புகுந்தீ ரென்னக் கலந்துதா னோக்கி நக்கு
வெள்ளரோ மென்று நின்றா விளங்கிளம் பிறைய னாரே. க

பெருவிர லிறைதா னூன்றப் பிறையெயி றிலங்க அங்காந்
தருவரை யனைய தோளா னரக்கனன் றலறி வீழ்ந்தான்
இருவரு மொருவ னாய உருவமங் குடைய வள்ளல்
திருவடி சுமந்து கொண்டு காண்கநான் றிரியு மாறே கO

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மருளவா மனத்த னாகி மயங்கினேன் மதியி லாதேன்
இருளவா அறுக்கு மெந்தை இணையடி நீழ லென்னும்
அருளவாப் பெறுத லின்றி யஞ்சினா னஞ்சந் தேறக்குப்
பொருளவாத் தந்த வாறே போதுபோய்ப் புலர்ந்த தன்றே. க

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்ப ராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே. உ

எம்பிரா னென்ற தேகொண் டென்னுளே புகுந்து நின்றிங்
கெம்பிரா னாட்ட ஆடி யென்னுளே யுழிதா வேனை
எம்பிரா னென்னைப் பின்னைத் தன்னுளே கரக்கு மென்றால்
எம்பிரா னென்னனி லல்லா லென்செய்கே னேழை யேனே. ௩

காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி யிலிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்
பூசனை யீச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே. ௪

வஞ்சகப் புலைய னேனை வழியறத் தொண்டிற் பூட்டி
அஞ்சலென் றாண்டு கொண்டா யதுவுநின் பெருமை யன்றே
நெஞ்சகங் கனிய மாட்டேன் நின்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
நஞ்சிடங் கொண்ட கண்டா என்னென்ன நன்மை தானே. ௫

நாயினுங கடைப்பட் டேனை நனனெறி காட்டி யாணடாய
ஆயிரம அரவ மாாதத அமுதனே யமுத மொதது
நீயுமென னெஞசி னுளளே நிலாவினுய நிலாவி நிறக
நோயவை சாரு மாகில நோககிநீ யருளசெய் வாயே. ௬

விளளததா னெனறு மாடடேன விருபபெனும வேட்கை யாலே
வள்ளததேன போல நுனனை வாயமடுத துணடி டாமே
உள்ளத்தே நிறறி யேனும உயிரபபுளே வருதி யேனுங
கள்ளத்தே நிறறி யமமா எஙஙனங காணு மாறே. ௭

ஆசைவன பாச மெயதி அங்குறறே னிஙகுற றேனுய
ஊசலாட் டுணடு வாளா உழந்துநா னுழித ராமே
தேசனே தேச மூாததீ திருமறைக காடு மேய
ஈசனே யுனறன பாதம எததுமா றருளெம மானே. ௮

நிறைவிலேன நேச மிலலேன நினைவிலேன வினையின பாசம
மறைவிலே புறபபட் டேறும வகையெனக கருளெ னெமமான
சிறையிலேன செயவ தெனனே திருவடி பாவி யேததக
குறைவிலேன குறறந தீராய கொனறைசே சடையி னுனே. ௯

நடுவிலாக காலன வநது நணுகுமபோ தறிய வொண்ணு
அடுவன அஞசு பூதம அவைதமக காறற லாகேன
படுவன பலவுங குறறம பாஙகிலா மனிதா வாழககை
கெடுவதிப் பிறவி சீசீ கிளரொளிச் சடையி னீரே. ௧௦

திருசசிறறமபலம

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம

கடுமபகல் நட்ட மாடிக கையிலோா கபால மேநதி
இடுமபலிக கில்லந் தோறு முழிதரு மிறைவ னீரே
நெடுமபொறை மலையா பாவை நேரிழை நெறிமென கூநதற
கொடுங்குழை புகுநத அனறுங கோவண மரைய தேயோ. ௧

கோவண முடுத்த வாறுங் கோளா வசைத்த வாறுந்
தீவணச் சாமபா பூசித திருவுரு இருநத வாறும்

பூவணக் கிழவ னாரைப் புலியுரி யரைய னாரை
ஏவணச் சிலையி னாரை யாவரே யெழுது வாரே. உ

விளக்கினாற் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினாற் பதிற்றி யாகும்
துளக்கில்நன் மலர்தொ டுத்தால் தூயவிண் ணேற லாகும்
விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்
அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகள்தாம் அருளு மாறே. ங

சந்திரற் சடையில் வைத்த சங்கரன் சாம வேதி
அந்தரத் தமரர் பெம்மான் ஆனநல்வெள் ளூர்தி யான்றன்
மந்திர நமச்சி வாய ஆகநீ றணியப் பெற்றால்
வெந்தறும் வினையும் நோயும் வெவ்வழல் விறகிட் டன்றே. ச

புள்ளுவ ரைவர் கள்வர் புனத்திடைப் புகுந்து நின்று
துள்ளுவர் சூறை கொள்வர் தூநெறி விளைய வொட்டார்
முள்ளுடை யவர்கள் தம்மை முக்கணான் பாத நீழல்
உள்ளிடை மறைந்து நின்றங் குணர்வினா லெய்ய லாமே. ரு

தொண்டனேன் பிறந்து வாளா தொல்வினைக் குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நாளும் பெரியதோ ரவாவிற் பட்டேன்
அண்டனே யமரர் கோவே அறிவனே யஞ்ச லென்னாய்
தெண்டிரைக் கங்கை சூடுந் திகழ்தரு சடையி னானே. சு

பாறினாய் பாவி நெஞ்சே பன்றிபோ லளற்றிற் பட்டுத்
தேறிநீ நினைதி யாயிற் சிவகதி திண்ண மாகும்
ஊறலே யுவர்ப்பு நாறி உதிரமே யொழுகும் வாசல்
கூறையால் மூடக் கண்டு கோலமாக் கருதி னாயே. எ-அ-கூ

உய்த்தகா லுதயத் தும்ப ருமையவள் நடுக்கந் தீர
வைத்தகா லரக்க னேதன் வான்முடி தனக்கு நோந்தான்
மொய்த்தகான் முகிழ்வெண் திங்கள் மூர்த்தியெ னுச்சி தன்மேல்
வைத்தகால் வருந்து மென்று வாடிநா னொடுங்கி னேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைந்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வென்றிலேன் புலன்க ளைந்தும் வென்றவர் வளாகந் தன்னுள்
சென்றிலே னாத லாலே செந்நெறி யதற்குஞ் சேயேன்
நின்றுளே துளும்பு கின்றேன் நீசனேன் ஈச னேயோ
இன்றுளேன் நாளை யில்லே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௧

கற்றிலேன் கலைகள் ஞானங் கற்றவர் தங்க ளோடும்
உற்றிலே னாத லாலே உணர்வுக்குஞ் சேய னானேன்
பெற்றிலேன் பெருந்த டங்கண் பேதைமார் தமக்கும் பொல்லேன்
எற்றுளே னிறைவ னேநா னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௨

மாட்டினேன் மனத்தை முன்னே மறுமையை யுணர மாட்டேன்
மூட்டிநான் முன்னை நாளே முதல்வனை வணங்க மாட்டேன்
பாட்டிலுய போல நின்று பற்றதாம் பாவந் தன்னை
ஈட்டினேன் களைய மாட்டே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௩

கரைகடந் தோத மேறுங் கடல்விட முண்ட கண்டன்
உரைகடந் தோது நீர்மை யுணர்ந்திலே னாத லாலே
அரைகிடந் தசையு நாக மசைப்பனே யின்ப வாழ்க்கை
இரைக்கடைந் துருகு கின்றே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௪

செம்மைவெண் ணீறு பூசுஞ் சிவனவன் தேவ தேவன்
வெம்மைநோய் வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தனுக் காவ மெய்தி
அம்மைநின் றடிமை செய்யா வடிவிலா முடிவில் வாழ்க்கை
இம்மைநின் றுருகு கின்றே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௫

பேச்சொடு பேச்சுக் கெல்லாம் பிறர்தமைப் புறமே பேசக்
கூச்சிலே னாத லாலே கொடுமையை விடுமா றோரேன்
நாச்சொலி நாளும் மூர்த்தி நன்மையை யுணர மாட்டேன்
ஏச்சுளே நின்று மெய்யே யென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௬

தேசனைத் தேச மாகுந் திருமாலோர் பங்கன் றன்னைப்
பூசனைப் புனிதன் றன்னைப் புணரும் புண்டரிகத் தானை
நேசனை நெருப்பன் றன்னை நிவஞ்சகத் தகன்ற செம்மை
ஈசனை யறிய மாட்டே னென்செய்வான் தோன்றி னேனே. ௭

விளைக்கின்ற வினையை நோக்கி வெண்மயிர் விரவி மேலும்
முளைக்கின்ற வினையைப் போக முயல்கிலே னியல வெள்ளம்
திளைக்கின்ற முடியி னானைத் திருவடி பரவ மாட்டா
திளைக்கின்றே னிரும்பூ னின்றி யென்செய்வான் றோன்றி னேனே. அ

விளைவறி விலாமை யாலே வேதனைக் குழியி லாழ்ந்து
களைகணு மில்லே னெந்தாய் காமரங் கற்று மில்லேன்
தளையவிழ் கோதை நல்லார் தங்களோ டின்ப மெய்த
இளையனு மல்லே னெந்தா யென்செய்வான் றோன்றி னேனே. கூ

வெட்டன வுடைய னாகி வீரத்தால் மலையெ டுத்த
துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்துச் சுவைபடக் கீதங் கேட்ட
அட்டமா மூர்த்தி யாய ஆதியை யோதி நாளும்
எட்டனை யெட்ட மாட்டே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைந்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மானங் காப்ப தாகித் தையலார் வலையு ளாழ்ந்து
அம்மானை அமுதன் தன்னை ஆதியை யந்த மாய
செம்மான ஒளிகொள் மேனிச் சிந்தையு ளொன்றி நின்ற
எம்மானை நினைய மாட்டே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே. க

மக்களே மணந்த தார மவ்வயிற் றவரை யோம்பும்
சிக்குளே யழுந்தி யீசன் றிறம்படேன் றவம தோரேன்
கொப்புளே போலத் தோன்றி யதனுளே மறையக் கண்டும்
இக்களே பரத்தை யோம்ப என்செய்வான் றோன்றி னேனே. உ

கூழையே னாக மாட்டேன் கொடுவினைக் குழியில் வீழ்ந்து
ஏழினின் னிசையி னாலும் இறைவனை யேத்த மாட்டேன்
மாழையொண் கண்ணின் நல்ல மடந்தைமார் தமக்கும் பொல்லேன்
ஏழையே னாகி நாளு மென்செய்வான் றோன்றி னேனே. ங

முன்னையென் வினையி னாலே மூர்த்தியை நினைய மாட்டேன்
பின்னைநான் பித்த னாகிப் பிதற்றுவன் பேதை யேனான்

எனனுளே மனனி நினற சீாமைய தாயி ஞனை
எனனுளே நினைய மாட்டே னெனசெய்வான தோனறி னேனே. ச

கறையணி கண்டனை தனனைக காமரங கறறு மிலலேன
பிறைநுதற பேதை மாதா பெயவனா யார்கஞு மல்லேன
மறைநவில நாவி ஞனை மனனிநின றிறைஞசி நாளும
இறையேயு மேதத மாட்டே னெனசெய்வான தோனறி னேனே. ரு

வளைததுநின றைவா களவா வநதெனை நடுககஞ் செயயத
தளைத்துவைத துலையை யேறறித தழலெரி மடுத்த நீரில
திளைத்துநின றுடு கினற ஆமைபோற தெளிவி லாதேன [அ-கூ-கo
இளைத்துநின றுடு கினறே னெனசெயவான தோனறி னேனே.கூ-எ-

திருசசிறறமபலம

கோயில்

திருவிருத்தம்

திருசசிறறமபலம

பாளை யுடைககமு கோஙகிப பனமாட நெருஙகியெஙகும
வாளை யுடைபபுனல் வநதெறி வாழ்வயல திலலைதனனுள
ஆள வுடைககழற சிறறம் பலததா ஞடலகணடால்
பீளை யுடைககண் களாறபினனைப்பேயதெதாணடாகாண்பதெனனே.

பொருவிடை யொனறுடைப புணணிய மூர்ததி புலியதளன
உருவுடை யம்மலை மஙகை மணாளனுலகுககெலலாம
திருவுடை யநதணா வாழ்கினற தில்லைசசிற றம்பலவன
திருவடி யைககண்ட கண்கொணடு மறறினிக காண்பதெனனே. உ

தொடுத்த மலரொடு தூபமுஞ் சாந்துங்கொண டெப்பொழுதும்
அடுத்து வணஙகும அயனொடு மாலுககுங் காண்பரியான
பொடிகொண் டணிநது பொனனு கியதிலலைச் சிறறமபலவன்
உடுத்த துகில்கண்ட கண்கொணடு மற்றினிக காண்பதெனனே. ங

வைசச பொருணமக காகுமென றெணணி நமசசிவாய
அச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யமபலத தாடுகினற
பிச்சன பிறப்பிலி போநநதி யுநதியின மேலசைதத
கச்சி னழகுகண் டாறபினனைக கணகொணடு காண்பதெனனே. ச

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க
நெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொத்த நீல மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்ற ஆடல்கண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே.

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய என்னை யாட்கொண்டவன்
தேனைத் தெனக்கினி யான்தில்லைச் சிற்றம் பலவனெங்கோன்
வானத் தவருய்ய வன்னஞ்சை யுண்டகண் டத்திலங்கும்
ஏனத் தெயிறுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதென்னே. சு

தெரித்த கணையால் திரிபுர மூன்றுஞ்செந் தீயின்மூழ்க
எரித்த இறைவ னிமையவர் கோமா னிணையடிகள்
தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
சிரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்ப தென்னே. எ

சுற்று மமரர் சுரபதி நின்திருப் பாதமல்லால்
பற்றொன் றிலோமென் றழைப்பப் பரவையுள் நஞ்சையுண்டான்
செற்றங் கனங்கனைத் தீவிழித் தான்தில்லை யம்பலவன்
நெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்ப தென்னே. அ

சித்தத் தெழுந்த செழுங்கம லத்தன்ன சேவடிகள்
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கந் தன்னுள் விளங்கியதூ
மத்த மலர்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. கூ

தருக்கு மிகுத்துத் தன்றோள் வலியுன்னித் தடவரையை
வரைக்கை களாலெடுத் தார்ப்ப மலைமகள் கோன்சிரித்து
அரக்கன் மணிமுடி பத்தும் மணிதில்லை யம்பலவன்
நெருக்கி மிதித்த விரல்கண்ட கண்கொண்டு காண்ப தென்னே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீமுழங்கத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. க

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க ளுந்தமக் கூன மில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடியவற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே. ௨

கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்னே
நன்மன வர்நவில் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே. ௩

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே. ௪

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான்றில்லை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே. ௫

பூத்தன பொற்சடை பொன்போல் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி யரித்தன பல்குறட் பூதகணம்
தேத்தெத்தென என்றிசை வண்டுகள் பாடுசிற் றம்பலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்துவல் லாருள ரோவென்றன் கோல்வளைக்கே. ௬

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கு முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுஞ் சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சிற்
குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே. ௭

படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ்சென் நாவிற் கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப் பும்முனக் காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தூ நீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. ௮

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புரிசடைகள்
மின்னொத் திலங்கப் பலிதேர்ந் துழலும் விடங்கவேடச்

சினனததி ஞல்மலி திலலையுட சிற்றம பலததுநட்டம
எனனத்த ஞடல்கண டினபுறற தாலிவ விருநிலமே. ௯

சாட வெடுததது தககனறன வேளவியிற சந்திரனை
வீட வெடுததது காலனை நாரணன நானமுகனும்
தேட வெடுததது திலலையுட் சிறறம பலததுநடடம
ஆட எடுததிட்ட பாதமன றேநமமை யாட்கொண்டதே. ௧௦

திருசசிறறமபலம

திருக்கழுமலம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றமபலம

பாரகொண்டு மூடிக கடலகொணட ஞானறுநின பாதமெலலாம்
நாலஞசு புளளின மேநதின வெனபா ளிாமதியம
காலகொண்ட வண்கைச சடைவிரித தாடுங கழுமலவாக
காளனறி மறறுமுண் டோஅந்த ஞழி யகலிடமே. க

கடையாா கொடிநெடு மாடஙக ளெஙகுங கலந்திலஙக
உடையா னுடைதலை மாலையுஞ சூடி யுகநதருளி
விடைதா னுடையஅவ வேதியன வாழுங கழுமலத்துள
அடைவார் வினைக ளவையெளக நாளதொறு மாடுவரே. உ

திரைவாய்ப பெருஙகடல் முததங குவிபப முகநதுகொண்டு
நுரைவாய நுளைசசிய ரோடிக கழுமலத துளளழுநதும
விரைவாய் நறுமலா சூடிய விணணவன றனனடிககே
வரையாப பரிசிவை நாடொறு நநதமை யாளவனவே. ௩

விரிக்கும் அருமபதம வேதஙக ளோதும விழுமியநூல
உரைககி லருமபொரு ளுளளுவா கேடகி லுலகமுறறும
இரிககும பறையொடு பூதஙகள பாடக கழுமலவன
நிருத்தம் பழமபடி யாடுங கழலநமமை யாளவனவே. ௪

சிநதித தெழுமன மேஙகை யாமுன கழுமலததைப
பந்திதத வலவினை தீர்ககவல லானைப பசுபதியைச்
சநதிதத கால மறுத்துமென றெணணி யிருந்தவாககு
முநதித தொழுகழல நாடொறும நந்தமமை யாளவனவே. ௫

நிலையும பெருமையு நீதியுஞ் சால அழகுடைத்தாய்
அலையும் பெருவெள்ளத தனறு மிதநதவித தோணிபுரம
சிலையில் திரிபுர மூனறெரித தாரதங கழுமலவா
அலருங் கழலடி நாள்தொ" று நந்தமை யாள்வனவே. சு

முற்றிக் கிடந்து முந்நீரின் மிதநதுடன மொய்த்தமரா
சுற்றிக கிடநது தொழப்படு கினறது சூழரவம்
தெறறிக கிடந்துவெங கொன றளந துனறிவெண் திங்களசூடும்
கற்றைச் சடைமுடி யாககிட மாய கழுமலமே. எ

உடலு முயிரு மொருவழிச செல்லு முலகததுளளே
அடையு முனைவந் தடைந்தா ரமரா ரடியிணைககீழ்
நடையும் விழவொடு நாடொறு மலகுங் கழுமலத்துள
விடையன தனிப்பத நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே. அ

பரவைக் கடலநஞ்சை யுண்டது மில்லையிப பாரமுழுதும்
நிரவிக கிடந்து தொழபபடு கினறது நீணடிருவா
சிரமப் படவநது சாரந்தா கழலடி காணபதறகே
அரவக் கழலடி நாடொறு நந்தமை யாளவனவே. கூ

கரையார கடல்சூ ழிலங்கையா கோனதன முடிசிதறத்
தொலையா மலரடி யூனறலு முள்ளம விதிரவிதிரததுத
தலையாயக கிடந்துயாந் தானறன கழுமலங காண்பதற்கே
அலையாப பரிசிவை நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே க0

திருச்சிறறம்பலம

திருக்கழுமலம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம

படையார் மழுவொனறு பற்றிய கையன பதிவினவில்
கடையார கொடிநெடு மாடங்க ளோங்குங் கழுமலமாம்
மடைவாய்க் குருகினம் பாளை விரிதொறும் வண்டினஙகள்
பெடைவாய் மதுவுண்டு பேரா திருககும் பெரும்பதியே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆருயிர்த் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாந் திசைக்கு மிருதிசைக் குமமிறை வாமுறையென
றிட்டா ரமரரெம் பூச லெனக்கேட் டெரிவிழியா
லொட்டாக் கயவர் திரிபுர மூன்றையு மோரம்பினால்
அட்டா னடிநிழற் கீழ்தன் றோஎன்ற னாருயிரே. க

பேழ்வா யரவி னரைக்கமாந் தேறிப் பிறங்கிலங்கு
தேய்வா யிளம்பிறை செஞ்சடை மேல்வைத்த தேவபிரான்
மூவா விளங்கன் முழுவுல கோடுமண் விண்ணுமற்றும்
ஆவா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னாருயிரே. உ

தரியா வெகுளிய னாய்த்தக்கன் வேள்வி தகர்த்துகந்த
எரியா ரிலங்கிய சூலத்தி னானிமை யோர்முகக்கட்
பெரியான் பெரியார் பிறப்பறுப் பானென்னுந் தன்பிறப்பை
அரியா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னாருயிரே. ௩

வடிவுடை வாள்நெடுங் கண்ணுமை யாளையொர் பால்மகிழ்ந்து
வெடிகொ ளரவொடு வேங்கை யதள்கொண்டு மேன்மருவிப்
பொடிகொ ளகலத்துப் பொன்பிறிந் தன்னபைங் கொன்றையந்தார்
அடிக ளடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னாருயிரே. ௪

பொறுத்தா னமரர்க் கமுதருளி நஞ்ச முண்டுகண்டங்
கறுத்தான் கறுப்பழ காவுடை யான்கங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான் றனஞ்சயன் சேணா ரகலங் கணையொன்றினால்
அறுத்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னாருயிரே. ரு

காய்ந்தான் செறற்கரி யானென்று காலனைக் காலொன்றினால்
பாய்ந்தான் பணைமதில் மூன்றுங் கணையொன்றி னாலொள்ளழலால்
மேய்ந்தான் வியனுல கேழும் விளங்க விழுமியநூல்
ஆய்ந்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னாருயிரே. சு

உளைந்தான் செறுத்தற் கரியான் றலையை யுகிரொன்றினால்
களைந்தா னதனை நிறைய நெடுமால் கணார்குருதி
வளைந்தா னொருவிர லினொடு வீழ்வித்துச் சாம்பர்வெண்ணீ
றளைந்தா னடிநிழற் கீழ்தன் றோவென்ற னாருயிரே. எ

முந்திவட் டத்திடைப் பட்டதெல் லாமமுடி வேந்தாதஙகள்
பந்திவட் டததிடைப் பட்டலைப புணபதற கஞசிகொலலோ
நந்திவட் டநநறு மாமலாக கொனறையு நககெசனனி
அந்திவட் டததொளி யானடிச் சோநததென னுருயிரே. ௮

மிகததான பெரியதொா வேங்கை யதளகொண்டு மெயம்மருவி
அகததான வெருவநல லாளை நடுக்குறப பானவருமபொன்
முகத்தாற குளிாநதிருந துள்ளததி னுலுகப் பாணிசைந்த
அகத்தா னடிகிழற கீழதன றேவெனற னுருயிரே. ௯

பைம்மா ணரவலகுற பஙகயச் சீறடி யாளவெருவக்
கைமமா வரிசிலைக காமனை யட்ட கடவுண முககண்
எமமா னிவனென றிருவரு மேதத எரிநிமிாநத
அம்மா னடிகிழற கீழதன றேவெனற னுருயிரே. ௧௦

பழகவொ ரூதியான் பைஙகட் பாரிடம பாணிசெய்யக
குழலு முழவொடு மாநட மாடி யுயரிலஙகைக்
கிழவ னிருபது தோளு மொருவிர லாலிறுதத
அழக னடிகிழற கீழதன றேவெனற னுருயிரே. ௧௧

திருச்சிறறமபலம்

திருச்சோற்றுத்துறை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காலை யெழுந்து கடிமலர் தூயன தாங்கொணர்ந்து
மேலை யமாா விருமபு மிடம்விரை யானமலிந்த
சோலை மணங்கமழ் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
மாலை மதியமன் றேவெம்பி ரானுக கழகியதே. ௧

வண்டணை கொனறையும் வனனியும் மத்தமும் வாளரவும்
கொண்டணைந் தேறு முடியுடை யான்குரை சோகழறகே
தொண்டணைந் தாடிய சோறறுத் துறையுறை வாாசடைமேல்
வெண்டலை மாலையன றேவெமபி ரானுக் கழகியதே. ௨

அளக்கு நெறியின னனபாகள் தம்மனத் தாயந்துகொள்வான்
விளககு மடியவா மேல்வினை தீாத்திடும் விண்ணவர்கோன்

துளக்குங் குழையணி சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
திளைக்கு மதியமன் றேயெம்பி ரானுக் கழகியதே

ஆய்ந்தகை வாளர வத்தொடு மால்விடை யேறியெங்கும்
போந்தகை மானட மாடுவர் பின்னு சடையிடையே
சேர்ந்தகைம் மாமலர் துன்னிய சோற்றுத் துறையுறைவார்
ஏந்துகைச் சூல மழுவெம்பி ரானுக் கழகியதே.

கூற்றைக் கடந்ததுங் கோளர வார்த்ததுங் கோளுழுவை
நீற்றில் துதைந்து திரியும் பரிசது நாமறியோம்
ஆற்றிற் கிடந்தங் கலைப்ப அலைப்புண் டசைந்ததொக்கும்
சோற்றுத் துறையுறை வார்சடை மேலதொர் தூமதியே.

வல்லாடி நின்று வலிபேசு வார்கோளர் வல்லசுரர்
கொல்லாடி நின்று குமைக்கிலும் வானவர் வந்திறைஞ்சச்
சொல்லாடி நின்று பயில்கின்ற சோற்றுத் துறையுறைவார்
வில்லாடி நின்ற நிலையெம் பிரானுக் கழகியதே. ௬

ஆய முடையது நாமறி யோம்அர ணத்தவரைக்
காயக் கணைசிலை வாங்கியு மெய்துந் துயக்கறுத்தான்
தூயவெண் ணீற்றினன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
பாயும் வெண்ணீர்த் திரட்கங்கை யெம்மானுக் கழகியதே. ௭

அண்ட ரமரர் கடைந்தெழுந் தோடிய நஞ்சதனை
உண்டும் அதனை யொடுக்கவல் லானமிக்க வும்பர்கள்கோன்
தொண்டு பயில்கின்ற சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இண்டை மதியமன் றேயெம்பி ரானுக் கழகியதே. ௮

கடல்மணி வண்ணன் கருதிய நான்முகன் தானறியா
விடமணி கண்ட முடையவன் தானெனை யாளுடையான்
சுடரணிந் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
படமணி நாகமன் றேயெம்பி ரானுக் கழகியதே. ௯

இலங்கைக் கிறைவ னிருபது தோளும் முடிநெரியக்
கலங்க விரலினு லூன்றி யவனைக் கருத்தழித்த
துலங்கல் மழுவினன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இலங்கு மதியமன் றேயெம்பி ரானுக் கழகியதே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செற்றுக் களிற்றுரி கொள்கின்ற ஞான்று செருவெண்கொம்பொன்
றிற்றுக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறை பாம்பதனைச்
சுற்றிக் கிடந்தது கிம்புரி போலச் சுடரிமைக்கும்
நெற்றிக்கண் மற்றதன் முத்தொக்கு மாலொற்றி யூரனுக்கே. ௧

சொல்லக் கருதிய தொன்றுண்டு கேட்கில்தொண் டாயடைந்தார்
அல்லற் படக்கண்டு பின்னென கொடுத்தி யலைகொள்முந்நீர்
மல்லற் றிரைச்சங்க நித்திலங் கொண்டுவம் பக்கரைக்கே
ஒல்லைத் திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. ௨

பரவை வருதிரை நீர்க்கங்கை பாய்ந்துக்க பல்சடைமேல்
அரவ மணிதரு கொன்றை யிளந்திங்கள் சூடியதோர்
குரவ நறுமலர் கோங்க மணிந்துகு லாயசென்னி
உரவு திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. ௩

தானகங் காடரங் காக வுடையது தன்னடைந்தார்
ஊனக நாறு முடைதலை யிற்பலி கொள்வதுந்தான்
தேனக நாறுந் திருவொற்றி யூருறை வாரவர்தாம்
தானக மேவந்து போனகம் வேண்டி யுழிதர்வரே. ௪

வேலைக் கடல்நஞ்ச முண்டுவெள் ளேற்றொடும் வீற்றிருந்த
மாலைச் சடையார்க் குறைவிட மாவது வாரிகுன்று
ஆலைக் கரும்பொடு செந்நெற் கழனி யருகணைந்த
சோலைத் திருவொற்றி யூரையெப் போதுந் தொழுமின்களே. ௫

புற்றினில் வாழு மரவுக்குந் திங்கட்குங் கங்கையென்னுஞ்
சிற்றிடை யாட்குஞ் செறிதரு கண்ணிக்குஞ் சேர்விடமாம்
பெற்றுடை யான்பெரும் பேச்சுடை யான்பிரி யாதெனையாள்
விற்றுடை யானொற்றி யூருடை யான்றன் விரிசடையே. ௬

இன்றரைக் கண்ணுடை யாரெங்கு மில்லை யிமயமென்னுங்
குன்றரைக் கண்ணன குலமகட் பாவைக்குக் கூறிட்டநாள்

அன்றரைக் கண்ணுங் கொடுத்துமை யாளையும் பாகம்வைத்த
ஒன்றரைக் கண்ணன கண்டே ரொற்றி யூருறை யுத்தமனே. எ

சுற்றிவண் டியாழ்செயுஞ் சோலையுங் காவுந் துதைந்திலங்கு
பெற்றிகண் டால்மற்றி யாவருங் கொள்வா பிறரிடைநீ
ஒற்றிகொண் டாயொற்றி யூரையுங் கைவிட் டுறுமென்றெண்ணி
விற்றிகண் டாயமற் றிதுவொப்ப தில்லிடம் வேதியனே. அ

சுற்றிக் கிடந்தொற்றி யூரனென் சிந்தை பிரிவறியான
ஒற்றித் திரிதந்து நீயென்ன செய்தி யுலகமெல்லாம்
பற்றித் திரிதந்து பல்லொடு நாமென்று கணகுழித்துத
தெற்றித் திருப்பதல் லாலென்ன செயயுமித் தீவினையே. கூ

அங்கட் கடுக்கைக்கு முல்லைப் புறவம் முறுவல்செய்யும்
பைங்கட் டலைக்குச் சுடலைக் களரி பருமணிசேர்
கங்கைககு வேலை யரவுககுப் புற்றுக கலைநிரம்பாத்
திங்கட்கு வானந் திருவொற்றி யூரா திருமுடியே. க௦

தருக்கின வாளரக் கனமுடி பத்திறப் பாதந்தன்னால்
ஒருக்கின வாறடி யேனைப் பிறப்பறுத் தாளவல்லான்
நெருக்கின வானவர் தானவர் கூடிக கடைந்தநஞ்சைப்
பருககின வாறென்செய் கேனொற்றி யூருறை பண்டரங்கனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மேவித்து நின்று விளைந்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லாம்
ஆவித்து நின்று கழிந்தன அல்லலவை யறுப்பான
பாவித்த பாவனை நீயறி வாய்பழ னத்தரசே
கூவித்துக் கொள்ளுந் தனையடி யேனைக குறிக்கொள்வதே. க

சுற்றிநின் றார்புறங் காவ லமரர் கடைத்தலையில்
மற்றுநின் றார்திரு மாலொடு நான்முகன் வந்தடிக்கீழ்ப்

பற்றிநின் றார்பழ னத்தா சேயுன் பணியறிவான்
உற்றுநின் றாரடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௨

ஆடிநின் றாயண்ட மேழுங் கடந்துபோய் மேலவையும்
கூடிநின் றாய்குவி மென்முலை யாளையுங் கொண்டுடனே
பாடிநின் றாய்பழ னத்தா சேயங்கொர் பான்மதியம்
சூடிநின் றாயடி யேனையுஞ் சாமைக் குறிக்கொள்வதே. ௩

எரித்துவிட் டாய்அம்பி னாற்புர மூன்று முன்னேபடவும்
உரித்துவிட் டாயுமை யாளஞ்சக் கையதவோர் குஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட் டாய்பழ னத்தா சேகங்கை வார்சடைமேல்
தரித்துவிட் டாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௪

முன்னியு முன்னை முளைத்தன மூஎயி லும்முடனே
மன்னியு மங்கு மிருந்தனை மாய மனத்தவர்கள்
பன்னிய நூலின் பரிசறி வாய்பழ னத்தாசே
உன்னியு முன்னடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௫

ஏய்ந்தறுத் தாயின்ப னாயிருந் தேபடைத் தான்தலையைக்
காய்ந்தறுத் தாய்கண்ணி னாலன்று காமனைக் காலனையும்
பாய்ந்தறுத் தாய்பழ னத்தா சேயென் பழவினைநோய்
ஆய்ந்தறுத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௬

மற்றுவைத் தாயங்கொர் மால்ஒரு பாகம் மகிழ்ந்துடனே
உற்றுவைத் தாயுமை யாளொடுங் கூடும் பரிசெனவே
பற்றிவைத் தாய்பழ னத்தா சேயங்கொர் பாம்பொருகை
சுற்றிவைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௭

ஊரினின் றாயொன்றி நின்றுவிண் டாரையு மொள்ளழலால்
போரினின் றாய்பொறை யாயுயி ராவி சுமந்துகொண்டு
பாரினின் றாய்பழ னத்தா சேபணி செய்பவர்கட்
காரநின் றாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௮

போகம்வைத் தாய்புரி புன்சடை மேலோர் புனலதனை
ஆகம்வைத் தாய்மலை யான்மட மங்கை மகிழ்ந்துடனே
பாகம்வைத் தாய்பழ னத்தா சேயுன் பணியருளால்
ஆகம்வைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௯

அடுத்திருந் தாயாக கனமுடி வாயொடு தோளநெரியக
கெடுத்திருந் தாய்கிளாந் தாவலி யைகிளை யோடுடனே
படுத்திருந் தாய்பழ னத்தா சேபுலி யினனுரிதோல்
உடுத்திருந் தாயடி யேனைக குறிகொண டருளுவதே. க0

திருச்சிற்றம்பலம

திருப்பூந்துருத்தி

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம

மாலினை மாலுற நின்றான மலைமகள் தனனுடைய
பாலனைப் பானமதி சூடியைப் பண்புண ராமதினமேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்துருத் திம்மகிழும்
ஆலனை யாதிபு ராணனை நானடி போற்றுவதே. க

மறியுடை யான்மழு வாளினன மாமலை மஙகையொரபால்
குறியுடை யானகுண மொனறறிந் தாரில்லை கூறிலவன
பொறியுடை வாளர வத்தவன பூந்துருத் திய்யுறையும்
அறிவுடை யாதி புராணனை நானடி போற்றுவதே. உ

மறுத்தவர் மும்மதில் மாயவொர் வெஞ்சிலை கோத்தொரம்பால்
அறுத்தனை ஆலதன கீழனை ஆலவிட முண்டதனைப்
பொறுத்தனைப் பூதப் படையனைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நிறத்தனை நீல மிடற்றனை யானடி போற்றுவதே. ங

உருவினை யூழி முதல்வனை யோதி நிறைந்துநின்ற
திருவினைத் தேசம் படைத்தனைச் சென்றடைந் தேனுடைய
பொருவினை யெல்லாந் துரந்தனைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
கருவினைக கண்மூன றுடையனை யானடி போற்றுவதே. ச

தக்கனறன வேள்வி தகர்த்தவன சார மதுவன்றுகோள
மிககன மும்மதில் வீயவொர் வெஞ்சிலை கோத்தொரம்பால்
புககனன பொனதிகழ்ந் தனனதொர் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நக்கனை நங்கள் பிரானறனை நானடி போற்றுவதே. ரு

அருகடை மாலையுந் தானுடை யானழ காலமைந்த
உருவுடை மஙகையுந் தனனொரு பாலுல காயுநினறான
பொருபடை வேலினன விலலினன பூந்துருத தியயுறையும
திருவுடைத தேச மதியனை யானடி போறறுவதே. ௬

மனறியும் நினற மதிலரை மாய வகைகெடுககக
கனறியும நினறு கடுஞசிலை வாஙகிக கனலம்பினால
பொனறியும போகப புரடடினன பூந்துருத தியயுறையும
அனறியுஞ் செயத பிரானறனை யானடி போறறுவதே. ௭

மினனிறம மிகக இடையுமை நஙகையொா பால்மகிழ்ந்தான
எனனிற மெனறம ரர்பெரி யாாினனந தாமறியாா
பொனனிற மிகக சடையவன பூந்துருத தியயுறையும
எனனிற வெந்தை பிரானறனை யானடி போறறுவதே. ௮

அந்தியை நலல மதியினை யாாககு மறிவாிய
செந்தியை வாட்டுஞ்செம் பொனனினைச செனறடைந தேனுடைய
புந்தியைப் புக்க அறிவினைப பூநதுருத தியயுறையும
நந்தியை நஙகள பிரானறனை நானடி போறறுவதே. ௯

பைககையும் பாந்தி விழிககையும பாம்பு சடையிடையே
வைககையும் வானிழி கஙகையும மஙகை நடுககுறவே
மொயககை யரக்கனை யூனறினன பூந்துருத திய்யுறையும்
மிககநல் வேத விகிர்தனை நானடி போறறுவதே. ௧௦

திருசசிறறமபலம

திருநெய்த்தானம்

திருவிருத்தம்

திருசசிறறம்பலம்

பாரிடஞ் சாடிய பலலுயிா வானஅம ரர்ககருளிக
காரடைந் தகடல் வாயுமிழ நஞசமு தாகவுண்டான
ஊரடைந திவவுல கிறபலி கொளவது நாமறியோம்
நீரடைந் தகரை நினறநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௧

தேய்ந்திலங் குஞ்சிறு வெண்மதி யாய்நின் திருச்சடைமேல்
பாய்ந்தகங் கைப்புனல் பன்முக மாகிப் பரந்தொலிப்ப
ஆய்ந்திலங் கும்மழு வேலுடை யாயடி யேற்குரைநீ
ஏந்திள மங்கையு நீயுநெய்த் தானத் திருந்ததுவே. ௨

கொன்றடைந் தாடிக் குமைத்திடுங் கூற்றமொன் றானமதின்மேல்
சென்றடைந் தாடிப் பொருததுந் தேசமெல் லாமறியும்
குன்றடைந் தாடுங் குளிர்பொழிற் காவிரி யின்கரைமேல்
சென்றடைந் தார்வினை தீர்க்குநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௩

கொட்டு முழவர வத்தொடு கோலம் பலஅணிந்து
நட்டம் பலபயின் றாடுவ னாகம் மரைக்கசைத்துச்
சிட்டர் திரிபுரந் தீயெழச் செற்ற சிலையுடையான்
இட்ட முமையொடு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௪

கொய்ம்மலர்க் கொன்றை துழாய்வன் னிமத்த முங்கூவிளமும்
மெய்ம்மலர் வேய்ந்த விரிசடைக் கற்றைவிண் ணோர்பெருமான்
மைம்மலர் நீல நிறங்கருங் கண்ணியோர் பான்மகிழ்ந்தான்
நின்மல னாடல் நிலயநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௫

பூந்தார் நறுங்கொன்றை மாலையை வாங்கிச் சடைக்கணிந்து
கூர்ந்தார் விடையினை யேறிப்பல பூதப் படைநடுவே
போந்தார் புறவிசை பாடவு மாடவுங் கேட்டருளிச்
சேர்ந்தா ருமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௬

பற்றின் பாம்பன் படுத்த புலியுரித் தோலுடையன்
முற்றின மூன்று மதில்களை மூட்டி யெரித்தறுத்தான்
சுற்றிய பூதப் படையினன் சூல மழுவொருமான்
செற்றுநந் தீவினை தீர்க்குநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௭

விரித்த சடையினன் விண்ணவர் கோன்விட முண்டகண்டன்
உரித்த கரியுரி மூடியொன் றாமதில் மூன்றுடனே
எரித்த சிலையினன் ஈடழி யாதென்னை யாண்டுகொண்ட
தரித்த வுமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௮

தூங்கான் துளங்கான் துழாய்கொன்றை துன்னிய செஞ்சடைமேல்
வாங்கா மதியமும் வாளர வுங்கங்கை தான்புனைந்தான்

தேங்கார் திரிபுரந் தீயெழ எய்து தியக்கறுத்து
நீங்கா னுமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௯

ஊட்டிநின் றான்பொரு வானநில மும்மதில் தீயம்பினால்
மாட்டிநின் றானன்றி னாவெந்து வீழவும் வானவர்க்குக்
காட்டிநின் றான்கதம் மாகங்கை பாய்வொர் வார்சடையை
நீட்டிநின் றான்திரு நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேதிகுடி

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கையது காலெரி நாகங் கனல்விடு சூலமது
வெய்யது வேலைநஞ் சுண்ட விரிசடை விண்ணவர்கோன்
செய்யினில் நீல மணங்கம ழுந்திரு வேதிகுடி
ஐயனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௧

கைத்தலை மான்மறி யேந்திய கையன் கனல்மழுவன்
பொய்த்தலை யேந்திநற் பூதி யணிந்து பலிதிரிவான்
செய்த்தலை வாளைகள் பாய்ந்துக ளுந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௨

முன்பின் முதல்வன் முனிவனெம் மேலை வினைகழித்தான்
அன்பின் நிலையி லவுணர் புரம்பொடி யான்செய்யும்
செம்பொனை நன்மலர் மேலவன் சேர்திரு வேதிகுடி
அன்பனை நம்மை யுடையனை நாமடைந் தாடுதுமே. ௩

பத்தர்கள் நாளு மறவார் பிறவியை யொன்றறுப்பான்
முத்தர்கள் முன்னம் பணிசெய்து பாரிட முன்னுயர்த்தான்
கொத்தன கொன்றை மணங்கம ழுந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௪

ஆனணைந் தேறுங் குறிகுண மாரறி வாரவர்கை
மானணைந் தாடு மதியும் புனலுஞ் சடைமுடியன்

தேனணைந் தாடிய வண்டு பயில்திரு வேதிகுடி
ஆனணைந் தாடும் மழுவனை நாமடைந் தாடுதுமே. ரு

எண்ணு மெழுத்துங் குறியு மறிபவர் தாமொழியப்
பண்ணி னிசைமொழி பாடிய வானவர் தாமபணிவார்
திண்ணென வினைகளைத் தீர்க்கும் பிரானதிரு வேதிகுடி
நண்ண அரிய அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. சு

ஊர்ந்த விடையுகந் தேறிய செல்வனை நாமறியோம
ஆர்ந்த மடமொழி மங்கையொர் பாகம் மகிழ்ந்துடையான
சேர்ந்த புனறசடைச் செல்வப் பிரானதிரு வேதிகுடிச்
சார்ந்த வயலணி தண்ணமு தையடைந் தாடுதுமே. எ

எரியும் மழுவின னெண்ணியு மறறொரு வனதலையுள்
திரியும பலியினன தேயமு நாடுமெல லாமுடையான
விரியும் பொழிலணி சேறு திகழ்திரு வேதிகுடி
அரிய அமுதினை யனபாக ளோடடைந் தாடுதுமே. அ

மையணி கண்டன மறைவிரி நாவன மதித்துகந்த
மெய்யணி நீற்றன விழுமிய வெணமழு வாட்படையான்
செய்ய கமல மணங்கம ழுநதிரு வேதிகுடி
ஐயனை யாரா அமுதினை நாமடைந தாடுதுமே. கூ

வருத்தனை வாளரக் கனமுடி தோளொடு பததிறுத்த
பொருத்தனைப பொய்யா அருளனைப பூதப் படையுடைய
திருததனைத் தேவர் பிரானதிரு வேதி குடியுடைய
அருததனை யாரா அமுதினை நாமடைந தாடுதுமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றமபலம

குறுவித்த வாகுறற நோய்வினை காட்டிக குறுவித்தநோய்
உறுவித்த வாவுறற நோய்வினை தீரப்பா னுகந்தருளி
அறிவிதத வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைககளே
செறிவித்த வாதொண்ட னேனைததன பொனனடிக கீழெனையே. க

கூர்வித்த வாகுறற நோய்வினை காட்டியுங் கூாவித்தநோய்
ஊாவித்த வாவுறற நோயவினை தீாப்பா னுகந்தருளி
ஆர்வித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
சேர்விதத வாதொணட னேனைத்தன பொனனடிக கீழெனையே. ௨

தாககின வாசல மேவினை காட்டியுந் தண்டித்தநோய்
நீககின வாநெடு நீரினகின றைற கினைந்தருளி
ஆககின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைககளே
நோககின வாதொணட னேனைத்தன பொனனடிக கீழெனையே. ௩

தருககின நானதக வினறியு மோடச சலமதனுல
நெருககின வாநெடு நீரினகின றைற கினைநதருளி
உருககின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைககளே
பெருககின வாதொண்ட னேனைததன பொனனடிக கீழெனையே. ௪

இழிவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்ப்படுத்துக
கழிவிதத வாகட்ட நோய்வினை தீாப்பான கலந்தருளி
அழிவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
தொழுவிதத வாதொண்ட னேனைததன பொனனடிக கீழெனையே ௫

இடைவிதத வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி இடாப்படுதது
உடைவித்த வாறுறற நோய்வினை தீாப்பா னுகநதருளி
அடைவிதத வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைககளே
தொடாவிதத வாதொணட னேனைத்தன பொனனடிக் கீழெனையே. ௬

படககின வாபட நின்றுபன னுளும படககினநோய்
அடககின வாறது வனறியுந் தீவினை பாவமெல்லாம்
அடககின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைககளே
தொடககின வாதொண்ட னேனைத்தன பொனனடிக் கீழெனையே. ௭

மறப்பித்த வாவல்லை நோய்வினை காட்டி மறப்பித்தநோய்
துறப்பித்த வாதுகக நோய்வினை தீாப்பா னுகந்தருளி
இறப்பித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைககளே
சிறப்பித்த வாதொண்ட னேனைத்தன பொனனடிக் கீழெனையே. ௮

துயககின வாதுக்க நோய்வினை காட்டித் துயககினநோய்
இயக்கின வாறிட்ட நோய்வினை தீாப்பா னிசைந்தருளி

அயக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைகக்ளே
மயக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன பொனனடிக் கீழெனையே. கூ

கறுத்துமிட் டாரகண்டங் கங்கை சடைமேற் கரந்தருளி
இறுத்துமிட் டாரிலங் கைக்கிறை தன்னை யிருபதுதோள்
அறுத்துமிட் டாரடி யேனைஐ யாற னடிமைகக்ளே
பொறுத்துமிட் டாரதொண்ட னேனைத்தன பொனனடிக் கீழெனையே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச சிறந்து செந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீரப்பன பாம்புசுற்றி
அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே. க

இழித்தன ஏழேழ் பிறப்பும அறுத்தன வென்மனத்தே
பொழித்தன போரெழிற கூற்றை யுதைத்தன போற்றவாக்காய்க்
கிழித்தன தக்கன கீளரொளி வேள்வியைக் கீழமுனசென
றழித்தன ஆறங்க மானஐ யாற னடித்தலமே. உ

மணிநிற மொப்பன பொனனிறம மன்னின மின்னியலவாய்
கணிநிற மன்ன கயிலைப் பொருப்பன காதல்செய்யத்
துணிவன சீலத்த ராகித் தொடாநதுவி டாததொண்டாக
கணியன சேயன தேவர்கக்கை யாற னடித்தலமே. ங

இருள்தரு துன்பப் படல மறைப்பமெய்ஞ் ஞானமென்னும்
பொருள்தரு கண்ணிழந் துண்பொருள் நாடிய புகலிழந்த
குருடருந் தம்மைப் பரவக் கொடுநர கக்குழிநின்
றருள்தரு கைகொடுத் தேற்றுமை யாற னடித்தலமே ச

எழுவா யிறுவா யிலாதன எங்கள் பிணிதவிர்த்து
வழுவா மருத்துவ மாவன மாநர கக்குழிவாய்

விழுவா ரவாதம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்கஅனபோ
டழுவார்க கமுதங்கள் காண்கஐ யாற னடித்தலமே. ௫

துனபக் கடலிடைத் தோணித தொழில்பூண்ட தொண்டாதம்மை
இனபக் கரைமுகந் தேறறுந் திறத்தன மாறறயலே
பொனபட் டொழுகப் பொருந்தொளி செய்யுமப் பொய்பொருந்தா
அனபாக கணியன காணகஐ யாற னடித்தலமே. ௬

களிததுக கலந்ததொா காதற கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளிததுத தொழுதுமுன னினறஇப் பததரைக கோதில செந்தேன்
தெளித்துச் சுவையமு தூட்டி யமராகள் சூழிருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்கும்ஐ யாற னடித்தலமே. ௭

திருத்திக் கருததினைச் செவவே நிறுத்திச் செறுத்துடலை
வருத்திக் கடிமலா வாளெடுத் தோச்சி மருங்குசெனறு
விருத்திக குழககவல் லோாகட்கு விண்பட் டிகையிடுமால்
அருததித் தருந்தவ ரேத்துமஐ யாற னடிததலமே ௮

பாடும் பறணடையு மாந்தையு மாாப்பப் பாநதுபல்பேய்
கூடி முழவக் குவிகவிழ் கொட்டக குறுநரிகள்
நீடுங குழலசெய்ய வையம் நெளிய நிணப்பிணககாட்
டாடுந் திருவடி காண்கஐ யாற னடிததலமே. ௯

நினபோ லமராகள நீண்முடி சாயத்து நிமிாத்துகுத்த
பைமபோ துழககிப் பவளந் தழைபபன பாங்கறியா
எனபோ லிகள்பறித திட்ட இலையு முகையுமெல்லாம
அம்போ தெனககொள்ளு மையனை யாற னடித்தலமே. ௧௦

மலையான மடந்தை மனத்தன வானோர் மகுடம் மனனி
நிலையா யிருப்பன நினறோா மதிப்பன நீளநிலத்துப
புலையாடு புனமை தவிர்ப்பன பொனனுல கம்மளிக்கும்
அலையாா புனற்பொனனி சூழ்ந்தஐ யாற னடித்தலமே. ௧௧

பொலம்புண்ட ரீகப் புதுமலா போல்வன போறறியெனபார்
புலம்பும் பொழுதும் புணாதுணை யாவன பொனனனையாள்

சிலம்புஞ செறிபா டகமுஞ செழுஙகிண கிணிததிரளும்
அலம்புந் திருவடி காண்கஜ யாற னடிததலமே. ௧௨

உற்ற ரிலாதாாக குறுதுணை யாவன ஓதிநனனூல்
கறறூர் பரவப் பெருமை யுடையன காதல் செயய
கிறபாா தமககுக கிளரொளி வானகந தானகொடுககும்
அறறூாக கரும்பொருள் காண்கஜ யாற னடிததலமே. ௧௩

வானைக கடநதண்டத் தப்பால் மதிப்பன மந்திரிபபாா
ஊனைக கழிததுயயக் கொண்டருள் செய்வன வுத்தமாக்கு
ஞானச சுடராய் நடுவே யுதிப்பன நங்கையஞ்ச
ஆனை யுரித்தன காண்கஜ யாற னடித்தலமே. ௧௪

மாதிரம் மாநில மாவன வானவா மாமுகட்டின
மீதன மெனகழல் வெஙகசசு வீககின வெந்நமனூா
தூதரை யோடத் துரப்பன துனபறத் தொணடுபட்டாாக
காதர மாவன காண்கஜ யாற னடித்தலமே. ௧௫

பேணித தொழுமவர் பொனனுல காளப் பிறஙகருளால்
ஏணிப் படிநெறி யிடடுக கொடுத்திமை யோாமுடிமேல்
மாணிகக மொத்து மாகதம போனறு வயிரம் மன்னி
ஆணிக கனகமு மொககுமை யாற னடித்தலமே. ௧௬

ஓதிய ஞானமும் ஞானப் பொருளு மொலிசிறநத
வேதியா வேதமும் வேளவியு மாவன விணணுமண்ணும்
சோதியுஞ் செஞசுடா ஞாயிறு மொபபன தூமதியோ
டாதியு மந்தமு மானஜ யாற னடிததலமே. ௧௭

சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை சுரும்பொடுவண்
டணஙகுங் குழலி யணியாா வளைககரங் கூப்பிநினறு
வணங்கும் பொழுதும் வருடும பொழுதும்வண் காந்தளொண்போ
தணங்கும அரவிந்த மொககுமை யாற னடித்தலமே. ௧௮

சுழலாா துயர்வெயிற் சுட்டிடும் போதடித தொண்டர்துன்னும்
நிழலா வனவென்று நீங்காப் பிறவி நிலைகெடுத்துக
கழலா வினைகள கழற்றுவ காலவ னங்கடநத
அழலா ரொளியன காண்கஜ யாற னடித்தலமே. ௧௯

வலியான தலைபத்தும வாய்விட் டலற வரையடாததது
மெலியா வலியுடைக கூற்றை யுதைததுவிண் ணோகண்முனனே
பலிசோ படுகடைப பார்த்துபபன னாளும பலரிகழ
அலியா நிலைநிற்கு மையனை யாற னடிததலமே. ௨௦

திருசசிறறமபலம

திருக்கண்டியூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவர் தானவர் வைகன மலர்கொணர்ந் திட்டிறைஞ்சித
தானவர் மால்பிர மனறி யாத தகைமையினை
ஆனவ னாதி புராணனன றோடிய பனறியெயத
கானவ னைக்கண்டி யூரண்ட வாணர் தொழுகின்றதே. ௧

வான மதியமும் வாளர வும்புன லோடுசடைத
தான மிதுவென வைத்துழல வானதழல் போலுருவன
கான மறியொன்று கையுடை யானகண்டி யூரிருந்த
ஊனமில் வேத முடையனை நாமடி யுள்குவதே. ௨

பண்டங் கறுத்ததொர் கையுடை யானபடைத் தானதலையை
உண்டங் கறுத்ததும் ஊரொடு நாடவை தானறியும்
கண்டங் கறுத்த மிடறுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
தொண்டர் பிரானைக்கண் டாண்ட வாணர் தொழுகின்றதே. ௩

முடியினமுற் றாதொன் றில்லையெல் லாமுடன் தானுடையான்
கொடியுமுற் றவிடை யேறியொர் கூற்றொரு பாலுடையான்
கடியமுற் றவினை நோய்களை வான்கண்டி யூரிருந்தான
அடியுமுற் றாதொண்ட ரில்லைகண் டாண்ட வானவரே. ௪

பற்றியொ ரானை யுரித்த பிரானபவ ளத்திரள்போல்
முற்று மணிந்ததொர் நீறுடை யானமுனன மேகொடுத்த
கற்றங் குடையவன் தானறி யான்கண்டி யூரிருந்த
குற்றமில் வேத முடையானை யாமண்டர் கூறுவதே. ௫

போர்ப்பனை யானை யுரித்த பிரானைபொறி வாயரவம்
சேர்ப்பது வானத் திரைகடல் சூழுல கமிதனைக
காப்பது காரண மாககொண் டானகண்டி யூரிருந்த
கூர்ப்புடை யொள்வாள் மழுவனை யாமண்டா கூறுவதே. சு

அட்டது காலனை யாய்ந்தது வேதமா றங்கமனறு
சுட்டது காமனைக் கண்ணத னாலே தொடாநதெரியக்
கட்டவை மூனறு மெரித்தபி ரானகணடி யூரிருநத
குட்டமுன் வேதப் படையனை யாமண்டா கூறுவதே. எ

அட்டு மொலிநீ ரணிமதி யுமமல ரானவெலலாம்
இட்டுப் பொதியுஞ் சடைமுடி யானிண்டை மாலையங்கைக
கட்டு மரவது தானுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
கொட்டும பறையுடைக கூததனை யாமண்டர் கூறுவதே. அ

மாய்ந்தன தீவினை மங்கின நோய்கள மறுகிவிழத்
தேய்ந்தன பாவஞ் செறுககில னாநமமைச் செறறநங்கைக
காய்ந்த பிரானகண்டி யூரெம்பி ரானங்க மாறினையும்
ஆய்ந்த பிரானல்ல னோஅடி யேனையாட் கொண்டவனே. கூ

மண்டி மலையை யெடுததுமத தாககியவ வாசுகியைத
தண்டி யமரர் கடைந்த கடல்விடங கண்டருளி
உண்ட பிரானஞ் சொளிததபி ரானஞ்சி யோடிநண்ணக்
கண்ட பிரானல்ல னோகண்டி யூரண்ட வானவனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றமபலம்

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தானமனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றா னிமையவாக கனபன திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன தனனடி யோங்களுக்கே. க

பற்றாய் நினைந்திடப் போதுநெஞ்சே யிந்தப் பாரைமுற்றும்
சுற்றா யலைகடல் மூடினுங் கண்டேன புகல்நமக்கு
உற்றா னுமையவட் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்
முற்றா முளைமதி கண்ணியி னானறன மொய்கழலே. ௨

விடையான விருமபியென னுள்ளத் திருந்தான் இனிநமக்கிங்
கடையா அவலம் அருவினை சாரா நமனையஞ்சோம்
புடையார் கமலத் தயனபோல் பவர்பா திரிப்புலியூர
உடையா னடியா ரடியடி யோநங்கட் கரியதுண்டே. ௩

மாயமெல் லாமுற்ற விட்டிருள் நீங்க மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தா னவனறன திருவடிக்கே
தேய மெல்லாநின றிறைஞ்சுந் திருப்பா திரிப்புலியூர
மேயநல் லானமலாப் பாதமென சிந்தையுள் நினறனவே. ௪

வைத்த பொருள்நமக் காமெனறு சொலலி மனத்தடைத்துச்
சித்த மொருக்கிச் சிவாய நமவென றிருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர
அத்த னருளபெற லாமோ அறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே. ௫

கருவாய்க் கிடந்துன கழலே நினையுங் கருத்துடையேன
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயினறே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவெனறு நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரரனே. ௬

எண்ணா தமரா ரிரக்கப் பரவையுள் நஞ்சை யுண்டாய்
திண்ணா ரசுரர் திரிபுரந் தீயெழச் செற்றவனே
பண்ணார்ந் தமைந்த பொருள்கள் பயில்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்ணார் நுதலாய் கழல்நங் கருத்தி லுடையனவே. ௭

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிவ வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனறகங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே. ௮

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினு மஞ்சல்நெஞ்சே

திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான கழலிணையே. கூ

திருந்தா அமணர்தந் தீநெறிப் பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா அரக்க னுடனெரித் தாய்பா திரிப்புலியூர்
இருந்தா யடியே னினிப்பிற வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்சொட்டச் சொட்டநின் றட்டும் வளர்மதி யோடயலே
தேன்சொட்டச் சொட்டநின் றட்டுந் திருக்கொன்றை சென்னிவைத்
மான்பெட்டை நோக்கி மணாளீர் மணிநீர் மிழலையுள்ளீர் [தீர்
நான்சட்ட வும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. க

அந்தமு மாதியு மாகிநின் றீரண்ட மெண்டிசைக்கும்
பந்தமும் வீடும் பரப்புகின் றீர்பசு வேற்றுகந்தீர்
வெந்தழ லோம்பு மிழலையு ளீரென்னைத் தென்றிசைக்கே
உந்திடும் போது மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. உ

அலைக்கின்ற நீர்நிலங் காற்றன லம்பர மாகிநின்றீர்
கலைக்கன்று சேருங் கரத்தீர் கலைப்பொரு ளாகிநின்றீர்
விலக்கின்றி நல்கும் மிழலையுள் ளீர்மெய்யிற் கையொடுகால்
குலைக்கின்று நும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ங

தீத்தொழி லானைத் தலைதீயிலிட் டுச்செய்த வேள்விசெற்றீர்
பேய்த்தொழி லாட்டியைப் பெற்றுடை யீர்பிடித் துத்திரியும்
வேய்த்தொழி லாளர் மிழலையுள் ளீர்விக்கி யஞ்செழுத்தும்
ஓத்தொழிந் தும்மை மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. ச

தோட்பட்ட நாகமுஞ் சூலமுஞ் சுற்றியும் பத்திமையால்
மேற்பட்ட அந்தணர் வீழியு மென்னையும் வேறுடையீர்

நாட்பட்டு வந்து பிறந்தே னிறக்க நமன்தமர்தம்
கோட்பட்டு நுமமை மறககினு மென்னைக குறிககொண்மினே. ௫

கண்டியிற பட்ட கழுத்துடை யீாகரி காட்டிவிட்ட
பண்டியிற பட்ட பரிகலத் தீாபதி வீழிகொண்டீர்
உண்டியிற பட்டினி நோயி லுறககததி லும்மையைவா
கொண்டியிற் பட்டு மறககினு மெனனைக குறிககொண்மினே. ௬

தோற்றங்கண டானசிர மொனறுகொண டீாதூய வெள்ளெருதொன
றேற்றங்கொண் டீரெழில வீழி மிழலை யிருககைகொண்டீா
சீற்றங்கொண டெனமேற சிவந்ததொா பாசத்தால வீசியவெங்
கூற்றங்கண் டும்மை மறககினு மெனனைக குறிககொண்மினே. ௭

சுழிப்பட்ட கஙகையுந் திஙகளுஞ் சூடிச்சொக கம்பயின்றீா
பழிப்பட்ட பாம்பரைப் பறறுடை யீாபடர் தீப்பருக
விழிப்பட்ட காமனை விட்டீர் மிழலையுள் ளீாபிறவிச
சுழிப்பட்டு நும்மை மறககினு மெனனைக குறிககொண்மினே. ௮

பிள்ளையிற பட்ட பிறைமுடி யீாமறை யோதவல்லீர்
வெளளையிற பட்டதொா நீறறீா விரிநீா மிழலையுள்ளீா
நள்ளையிற பட்டைவா நககரைப் பிகக நமனதமாதம்
கொள்ளையிற பட்டு மறக்கினு மெனனைக குறிக்கொண்மினே. ௯

கறுக்கொண் டாக்கன கயிலையைப் பறறிய கையுமெய்யும்
நெறுக்கென றிறச்செறற சேவடி யாற்கூற்றை நீறுசெய்தீா
வெறிககொனறை மாலை முடியீா விரிநீர் மிழலையுள்ளீா
இறககினறு நுமமை மறக்கினு மெனனைக குறிககொண்மினே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சத்திமுற்றம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம

கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதனமுன்
பூவா ரடிச்சுவ டெனமேற் பொறித்துவை போகவிடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவகொழுந்தே. ௧

காயந்தா யனங்க னுடலம பொடிபடக் காலனைமுன
பாய்ந்தா யுயிர்செகப் பாதம பணிவாரதம் பல்பிறவி
ஆய்ந்தாய்ந் தறுப்பா யடியேற கருளாயுன னனபாசிந்தை
சோந்தாய் திருச்சததி முற்றத் துறையுஞ் சிவகொழுந்தே. உ

பொததார் குரம்பை புகுந்தைவர் நாளும புகலழிப்ப
மத்தார் தயிர்போல் மறுகுமென சிந்தை மறுக்கொழிவி
அத்தா அடியே னடைக்கலங் கண்டா யமராகளதம்
சித்தா திருச்சததி முற்றத துறையுஞ் சிவகொழுந்தே. ங

நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதியிந் நீள்நிலதமதொன்
றல்லாக் குழிவீழ்ந் தயாவுறு வேனைவந் தாண்டுகொண்டாய்
வில்லோ புருவத் துமையாள் கணவா விடிறகெடுவேன
செல்வா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ சிவகொழுந்தே. ச

கருவுற் றிருந்துன் கழலே நினைந்தேன கருப்புவியில்
தெருவிற் புகுந்தேன் திகைத்தடி யேனறன் திகைப்பொழிவி
உருவிற் றிகழு முமையாள் கணவா விடிற்கெடுவேன
திருவிற் பொலிசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ரு

வெம்மை நமன்தமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன்
இம்மையுன தாளெனறன நெஞ்சத் தெழுதிவை யீங்கிகழில்
அம்மை யடியேற் கருளுதி யெனபதிங் காரறிவார
செம்மை தருசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. சு

விட்டார் புரங்க ளொருநொடி வேவவொர் வெங்கணையால்
சுட்டாயென பாசத் தொடர்பறுத் தாண்டுகொள் தும்பிபம்பும்
மட்டார் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்தருளும்
சிட்டா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவகொழுந்தே. எ

இகழ்ந்தவன் வேள்வி யழித்திட் டிமையோர் பொறையிரப்ப
நிகழ்நதிட அன்றே விசயமுங் கொண்டது நீலகண்டா
புகழ்ந்த அடியேனறன புனமைகள தீரப் புரிந்துநல்காய்
திகழ்ந்த திருச்சததி முறறத் துறையுஞ் சிவகொழுந்தே. அ

தக்கார்வ மெய்திச் சமண்தவிர்ந் துனறன சரண்புகுந்தேன
எககாத லெப்பய னுனறிற மலலா லெனககுளதே

மிக்கா திலையுள் விருப்பா மிகவட மேருவென்னும்
திக்கா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௯

பொறித்தே ராக்கன பொருப்பெடுப் புற்றவன பொனமுடிதோள்
இறத்தா ளொருவிர லூன்றிட் டலற இரங்கியொள்வாள்
குறித்தே கொடுத்தாய கொடியேன செய்குற்றக் கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்டுமி னிலபலி யென்றென் றகங்கடை தோறும்வந்து
மட்டவி ழுங்குழ லாரவளை கொள்ளும வகையெனகொலோ
கொட்டிய பாணி யெடுத்திட்ட பாதமுங் கோளரவும்
நட்டநின் றாடிய நாதர்நல் லூரிடங் கொண்டவரே. ௧

பெண்ணிட்டம் பண்டைய தன்றிவை பெயபலிக் கென்றுழல்வார்
நண்ணிட்டு வந்து மனைபுகுந் தாருநல் லூரகத்தே
பண்ணிட்ட பாடல ராடல ராயப்பற்றி நோக்கிநின்று
கண்ணிட்டுப் போயிற்றுக் காரண முண்டு கறைக்கண்டரே. ௨

படவே ரரவல்குற் பாவைநல் லீர்பக லேயொருவர்
இடுவா ரிடைப்பலி கொள்பவர் போலவந் தில்புகுந்து
நடவா ரடிகள் நடம்பயின் றாடிய கூத்தர்கொலோ
வடபாற் கயிலையுந் தென்பால்நல் லூருந்தம் வாழ்பதியே. ௩

செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத் திரள்திகழ் முத்தனைய
நஞ்சணி கண்டனநல் லூருறை நம்பனை நானொருகால்
துஞ்சிடைக் கண்டு கனவின் தலைத்தொழு தேற்கவன்றன்
நெஞ்சிடை நின்றகலான்பல காலமும் நின்றனனே. ௪

வெண்மதி சூடி விளங்கநின் றானைவிண் ணோர்கள்தொழ
நண்ணில யத்தொடு பாடல் றாதநல் லூரகத்தே

திண்ணில யங்கொண்டு நின்றான் திரிபுர மூன்றெரித்தான்
கண்ணாரு நெஞ்சத் தகத்து முளகழற் சேவடியே ரு

தேறற் படத்திரு நல்லூ ரகத்தே சிவனிருந்தால்
தோற்றப் படச்சென்று கண்டுகொள் வாதொண்டர் துன்மதியால்
ஆற்றிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் றேடிய வாதரைப்போல்
காற்றிற் கடுத்துல கெல்லாந் திரிதர்வர் காண்பதற்கே. சு

நாட்கொண்ட தாமரைப் பூத்தடஞ் சூழ்ந்தநல் லூரகத்தே
கீட்கொண்ட கோவணங் காவென்று சொல்லிக் கிறிபடத்தான்
வாட்கொண்ட நோக்கி மனைவியொடு மங்கோர் வாணிகனை
ஆட்கொண்ட வார்த்தை யுரைக்குமன் றோஇவ் வகலிடமே. எ

அறைமல்கு பைங்கழ லார்ப்பநின் றானணி யார்சடைமேல்
நறைமல்கு கொன்றையந் தாருடை யானுநல் லூரகத்தே
பறைமல்கு பாடல னாடல னாகிப் பரிசழித்தான்
பிறைமல்கு செஞ்சடை தாழநின் றாடிய பிஞ்ஞகனே. அ

மன்னிய மாமறை யோர்மகிழ்ந் தேத்த மருவியெங்கும்
துன்னிய தொண்டர்க ளின்னிசை பாடித் தொழுதுநல்லூர்க்
கன்னியர் தாமுங் கனவிடை யுன்னிய காதலனை
அன்னிய ரற்றவ ரங்கண னேயருள் நல்கென்பரே. கூ

திருஅமர் தாமரை சீர்வளர் செங்கழு நீர்கொள்நெய்தல்
குருஅமர் கோங்கங் குராமகிழ் சண்பகங் கொன்றைவன்னி
மருஅமர் நீள்கொடி மாட மலிமறை யோர்கள்நல்லூர்
உருஅமர் பாகத் துமையவள் பாகனை யுள்குதுமே. க0

செல்லேர் கொடியன் சிவன்பெருங் கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன் புகவும் மதில்சூ ழிலங்கையர் காவலனைக்
கல்லார் முடியொடு தோளிறச் செற்ற கழலடியான்
நல்லூ ரிருந்த பிரானல்ல னோநம்மை யாள்பவனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்திவட் டத்திங்கட் கண்ணிய னையா றமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும் பொய்யென்பனே
சிந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே. க

பாடகக் கால்கழற் காலரி திக்கதி ருக்கவந்தி
நாடகக் கால்நங்கை முன்செங்க ணேனத்தின் பின்னடந்த
காடகக் கால்கண்ணன் கைதொழுங் காலெங்க ளையன்றன்கால்
ஆடகக் காலரி மானதோ லுவன ஐயாறனவே உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித் தாய்முன் அறவுரை காட்டி யமணரொடே
காதுவித் தாய்கட்ட நோய்பிணி தீர்த்தாய் கலந்தருளிப்
போதுவித் தாய்நின் பணிபிழைக் கிற்புளி யம்வளாரால்
மோதுவிப் பாயுகப் பாய்முனி வாய்கச்சி யேகம்பனே. க

எத்தைக்கொண் டெத்தகை யேழை யமணொ டிசைவித்தெனைக்
கொத்தைக்கு மூங்கா வழிகாட்டு வித்தென்னைக் கோகுசெய்தாய்
முத்தின் திரளும் பளிங்கினிற் சோதியும் மொய்பவளத்
தொத்தினை யேய்க்கும் படியாய் பொழிற்கச்சி யேகம்பனே. உ

மெய்யம்பு கோத்த விசயனொ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
பொய்யம்பெய் தாவ மருளிச்செய் தாய்புர மூன்றெரியக்
கையம்பெய் தாயுன் கழலடி போற்றுங் கயவர்நெஞ்சில்
குய்யம்பெய் தாய்கொடி மாமதில் சூழ்கச்சி யேகம்பனே. ங

குறிக்கொண் டிருந்துசெந் தாமரை ஆயிரம் வைகல்வைகல்
நெறிப்பட இண்டை புனைகின்ற மாலை நிறையழிப்பான்
கறைக்கண்ட நீயொரு பூக்குறை வித்துக்கண் சூல்விப்பதே
பிறைத்துண்ட வார்சடை யாய்பெருங் காஞ்சியெம் பிஞ்ஞகனே. ச

உரைக்குங் கழிந்திங் குணர்வரி யானுள்கு வார்வினையைக்
கரைக்கு மெனக்கை தொழுவதல் லாற்கதி ரோர்களெல்லாம்
விரைக்கொண் மலரவன் மாலெண் வசுக்களே காதசர்கள்
இரைக்கு மமிர்தர்க் கறியவொண் ணானெங்க ளேகம்பனே. ரு

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே சு

அரியய னிந்திரன் சந்திரா தித்த ரமரரெல்லாம்
உரியநின் கொற்றக் கடைத்தலை யாருணங் காக்கிடந்தார்
புரிதரு புன்சடைப் போகமுனிவர் புலம்புகின்றார்
எரிதரு செஞ்சடை யேகம்ப என்னோ திருக்குறிப்பே. எ

பாம்பரைச் சோத்திப் படருஞ் சடைமுடிப் பால்வண்ணனே
கூம்பலைச் செய்த கரதலத் தன்பர்கள் கூடிப்பன்னாள்
சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் தாள்சரணென்
றேம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே. அ

ஏன்றுகொண் டாயென்னை யெம்பெரு மானினி யல்லமென்னில்
சான்றுகண் டாயிவ் வுலகமெல் லாந்தனி யேனென்றென்னை
ஊன்றிநின் றுரைவாக கொற்றிவைத் தாய்பின்னை யொற்றியெல்லாம்
சோன்றுகொண் டாய்கச்சி யேகம்ப மேய சுடர்வண்ணனே. கூ

உந்திநின் றாருன்றன் ஓலக்கச் சூளைகள் வாயிற்பற்றித்
துன்றிநின் றார்தொல்லை வானவ ரீட்டம் பணியறிவான்
வந்துநின் றாரயனுந் திருமாலும் மதிற்கச்சியாய்
இந்தநின் றேமினி யெங்ஙன மோவந் திறைஞ்சுவதே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின்னம்பர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மனனும் மலைமகள் கையால் வருடின மாமறைகள
சொனன துறைதொறுந் தூப்பொரு ளாயின தூக்கமலத
தனன வடிவின அனபுடைத் தொண்டாக கமுதருமபி
இனனல களைவன இனனம்ப ரானற னிணையடியே. ௧

பைதற பிணக்குழைக காளிவெங கோபமபங் கப்படுப்பான
செயதற கரிய திருநடஞ செய்தன சீரமறையோன
உய்தற பொருட்டு வெஙகூறறை யுதைததன உமபாகடகெல்லாம்
எய்தற கரியன இனனமப ரானற னிணையடியே. ௨

சுணஙகுநின றாகொஙகை யாளுமை சூடின தூமலரால்
வணங்கிநின றுமபாகள் வாழ்ததின மனனு மறைகள்தமமில்
பிணஙகிநின றினனன எனறறி யாதன பேயககணத்தோ
டிணஙகிநின றாடின இனனமப ரானற னிணையடியே. ௩

ஆறொன றியசம யஙகளி னவவவாக கடபொருள்கள்
வேறொன றிலாதன விண்ணோர் மதிப்பன மிககுவமன
மாறொன றிலாதன மணணொடு விண்ணகம் மாயந்திடினும்
ஈறொன றிலாதன இனனமப ரானற னிணையடியே. ௪

அரககாதம முப்புர மமபொனறி னாலட லங்கியினவாய்க
காக்கமுன வைதிகத் தேர்மிசை நினறன கட்டுருவம
பாக்கவெங் கானிடை வேடுரு வாயின பல்பதிதோ
றிரக்க நடந்தன இனனம்ப ரானற னிணையடியே. ௫

கீண்டுங் கிளர்ந்தும்பொற் கேழல்முன தேடின கேடுபடா
ஆண்டும பலபல ஊழியு மாயின ஆரணததின
வேண்டும் பொருள்கள் விளஙகநின றாடின மேவுசிலம
பீண்டுங் கழலின இனனம்ப ரானற னிணையடியே. ௬

போற்றுந் தகையன பொல்லா முயலகன கோபப்புனமை
ஆற்றுந் தகையன ஆறு சமயத் தவரவரைத்

தேறறுந் தகையன தேறிய தொணடரைச் செநநெறிககே
ஏற்றுந தகையன இனனமப ரானற னிணையடியே. எ

பயமபுனமை சோதரு பாவந் தவிரப்பன பாரப்பதிதன
குயமபொனமை மாமல ராகக குலாவின கூடவொண்ணுச்
சயமபுவென றேதகு தாணுவென றேசதுா வேதங்களாநின
றியமபுங கழலின இனனமப ரானற னிணையடியே. அ

அயனநெடு மாலிந்திரன சந்திரா திதத ரமரெலலாம
சயசய வெனறுமுப போதும பணிவன தணகடலசூழ்
வியனநில முற்றுககும விணணுககு நாகா வியனநகாககும
இயபா மாவன இனனமப ரானற னிணையடியே. கூ

தருககிய தககனறன வேளவி தகாததன தாமரைப்போ
துருககிய செமபொன உவம னிலாதன வொண்கயிலை
நெருககிய வாளாக கனதலை பதது நெரித்தவனறன
இருக்கியல பாயின இனனம்ப ரான்ற னிணையடியே. கo

திருச்சிறறம்பலம்

திருவாரூர்

திருவிருத்தம்

திருசசிறறமபலம

குலமபலம் பாவரு குண்டாமுன னேநமக குண்டுகொலோ
அலமபலம பாவரு தண்புன லாரூ ரவிாசடையான
சிலம்பலம் பாவரு சேவடி யானதிரு மூலட்டானம்
புலம்பலம் பாவரு தொணடாககுத தொண்டராம் புண்ணியமே. க

மற்றிட மினறி மனைதுறந் தலலுண வலலமணா
சொறறிட மெனறு துரிசுபட் டேனுக்கு முண்டுகொலோ
விற்றிடம் வாங்கி விசயனொ டனறொரு வேடுவனாய்
புறறிடங கொணடானறன தொண்டாககுத தொணடராம் புண்ணியமே.

ஒருவடி வினறிநின றுணகுண்டா முனநமக் குண்டுகொலோ
செருவடி வெஞ்சிலை யாறபுர மட்டவன செனறடையாத
திருவுடை யானதிரு வாரூாத திருமூலட் டானனசெங்கண்
பொருவிடை யானடித் தொண்டாககுத் தொண்டராம புண்ணியமே.

மாசினை யேறிய மேனியா வனகண்ணா மொண்ணரைவிட்
டீசனை யெந்நினைந் தேசறு வேனுக்கு முண்டுகொலோ
தேசனை யாரூரத் திருமூலட் டானனைச சிந்தைசெய்து
பூசனைப் பூசுரா தொண்டாகளுக் தொண்டராம புண்ணியமே. ச

அருந்தும பொழுதுரை யாடா அமணா திறமகனறு
வருந்தி நினைந்தா னேயெனறு வாழ்த்துவேற குண்டுகொலோ
திருந்திய மாமதி லாரூரத திருமூலட் டானனுக்குப்
பொருந்துந் தவமுடைத தொண்டாகளுக தொண்டராம் புண்ணியமே.

வீங்கிய தோள்களுந தாள்களு மாயநினறு வெற்றரையே
மூங்கைகள் போலுண்ணு மூடாமுன னேநமக குண்டுகொலோ
தேங்கமழ் சோலைத தெனனூரா த திருமூலட் டானனசெய்ய
பூங்கழ லானடித் தொண்டாகளுத தொணடராம புண்ணியமே. சு

பண்ணிய சாத்திர பேய்கள பறிதலைக குண்டரைவிட்
டெணணில புகழீசன றனனருள பெறறேறகு முண்டுகொலோ
திண்ணிய மாமதி லாரூரத திருமூலட் டானனெங்கள்
புண்ணியன தனனடித தொணடாக்குத தொணடராம புண்ணியமே.எ

காப்பர்கண மெய்யைத தலைபறிக கச்சுக மெனனுங்குண்டா
உரைப்பன கேளாதிங குய்யப்போந தேனுக்கு முண்டுகொலோ
திருப்பொலி யாரூரத் திருமூலட் டானன திருக்கயிலைப்
பொருப்பன விருப்பமா தொணடாகளுத தொண்டராம் புண்ணியமே.

கையி லிடுசோறு நினறுண்ணுங் காத லமணரைவிட்
டுய்யு நெறிகண்டிங குய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
ஐய னணிவய லாரூரத் திருமூலட் டானனுக்குப்
பொய்யன பிலாஅடித் தொண்டர்களுத தொண்டராம் புண்ணியமே. க

குற்ற முடைய அமணா திறமது கையகனறிட்
டுற்ற கருமஞ்செய் துய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
மற்பொலி தோளா னிராவணன தன்வலி வாட்டுவித்த
பொறகழ லானடித் தொணடாகளுத தொண்டராம புண்ணியமே. க0

திருச்சிறறமபலம்

திருவாரூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேமபினைப் பேசி விடக்கினை ஓம்பி வினைபெருககித
தூமபினைத் தூரததங்கோர் சுறறந் துணையென றிருத்திரதொண்டீர்
ஆம்பலம பூம்பொயகை யாரூ ரமரநதா னடிநிழற்கீழ்ச்
சாம்பலைப் பூசிச சலமின்றித் தொண்டுபட் டுய்ம்மினகளே. க

ஆராய்ந் தடித்தொண்ட ராணிப்பொ னாரூ ரகத்தடக்கிப்
பாரூர் பரிப்பததம பஙகுனி யுததிரம் பாறபடுத்தான
ஆரூர் நறுமலர் நாத னடிததொண்டன நமபிநந்தி
நீராற் றிருவிளக கிட்டமை நீணா டறியுமன்றே உ

பூம்படி மககலம் பொற்படி மககல மென்றிவற்றுள
ஆம்படி மககல மாகிலு மாரூ ரினிதமாந்தார்
தாம்படி மககலம் வேண்டுவ ரேறறமிழ் மாலைகளால
நாமபடி மக்கலஞ் செய்து தொழுதுய் மடநெஞ்சமே. ந

துடிக்கின்ற பாம்பரை யாததுத துளஙகா மதியணிந்து
முடித்தொண்ட ராகி முனிவர் பணிசெய்வ தேயுமன்றிப்
பொடிக்கொண்டு பூசிப் புகுநதொண்டர் பாதம பொறுத்தபொற்பால்
அடித்தொண்டன நந்தியென பானுள னாரூ ரமுதினுககே. ச

கருமபு பிடித்தவர் காயப்பட் டாரங்கொர் கோடலியால
இரும்பு பிடித்தவ ரினபுறப் பட்டார் ரிவர்கள்நிறக
அரும்பவிழ் தண்பொழில சூழணி யாரூ ரமாந்தபெம்மான
விரும்பு மனததினை யாதொன்று நானுன்னை வேண்டுவனே. ரு

கொடிகொள் விதானங கவரி பறைசங்கங கைவிளககோ
டிடிவில் பெருஞ்செலவ மெய்துவ ரெய்திய மூனமிலலார்
அடிகளு மாரூ ரகத்தின ராயினு மமதவளப
பொடிகொண் டணிவாாக கிருளொககு நநதி புறப்படிலே. கூ-கூ

சஙகொலிப் பித்திடு மினசிறு காலைத தடவழலில்
குஙகுலி யப்புகைக கூட்டென றுங காட்டி யிருபதுதோள்
அஙகுலம் வைததவன செஙகுரு திபபுன லோடஅஞ்ஞான
றஙகுலி வைத்தா னடித்தா மரையெனனை யாணடனவே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக் காரோணம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவுடை மாமலை மங்கைபங் காகங்கை வார்சடையாய்
கடிகமழ் சோலை சுலவு கடல்நாகைக் காரோணனே
பிடிமத வாரணம் பேணுந் துரகநிற் கப்பெரிய
இடிகுரல் வெள்ளெரு தேறுமி தென்னைகொ லெம்மிறையே. க

கற்றார் பயில்கடல் நாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
வில்தாங் கியகரம் வேல்நெடுங் கண்ணி வியன்கரமே
நற்றாள் நெடுஞ்சிலை நாண்வலித் தகர நின்கரமே
செற்றார் புரஞ்செற்ற சேவக மென்னைகொல் செப்புமினே. உ

தூமென் மலர்க்கணை கோத்துத்தீ வேள்வி தொழிற்படுத்த
காமனைப் பொடிபடக் காய்ந்த கடல்நாகைக் காரோணநின்
நாமம் பரவி நமச்சிவா யவென்னு மஞ்செழுத்தும்
சாமன் றுரைக்கத் தருதிகண் டாயெங்கள் சங்கரனே. ௩

பழிவழி யோடிய பாவிப் பறிதலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழி யோடி முடிவேன் முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்
கழிவழி யோத முலவு கடல்நாகைக் காரோணவென்
வழிவழி யாளாகும் வண்ண மருளெங்கள் வானவனே. ௪

செந்துவர் வாய்க்கருங் கண்ணிணை வெண்ணகைத் தேன்மொழியார்
வந்து வலஞ்செய்து மாநட மாட மலிந்தசெல்வக்
கந்த மலிபொழில் சூழ்கடல் நாகைக்கா ரோணமென்றும்
சிந்தைசெய் வாரைப் பிரியா திருக்குந் திருமங்கையே. ௫

பனைபுரை கைம்மத யானை யுரித்த பரஞ்சுடரே
கனைகடல் சூழ்தரு நாகைக்கா ரோணத்தெங் கண்ணுதலே
மனைதுறந் தல்லுணா வல்லமண் குண்டர் மயக்கநீக்கி
எனைநினைந் தாட்கொண்டாய்க் கென்னினி யான்செயு மிச்சைகளே.

சீர்மலி செல்வம் பெரிதுடை யசெம்பொன் மாமலையே
கார்மலி சோலை சுலவு கடல்நாகைக் காரோணனே

வார்மலி மென்முலை யாரபலி வந்திடச சென்றிரந்து
ஊரமலி பிச்சைகொண டுணபது மாதிமை யோவுரையே. எ

வங்க மலிகடல நாகைககா ரோணத்தெம வானவனே
எஙகள பெருமானொ விண்ணப்ப முண்டது கேட்டருளீா
கஙகை சடையுட் கரநதாயக களளதமை மெள்ளவுமை
நஙகை யறியிற்பொல் லாதுகண் டாயெஙகள நாயகனே. அ-கூ

கருந்தடங கண்ணியுந் தானுங் கடலநாகைக் காரோணத்தான
இருந்த திருமலை யென்றிறைஞ சாதன றெடுககலுறறுன
பெருந்தலை பத்து மிருபது தோளும் பிதிர்ந்தலற
இருந்தரு ளிச்செய்த தேமறறுச் செயதில னெமமிறையே. க0

திருசசிறறமபலம்

திருவதிகை
திருவிருத்தம்

திருசசிறறம்பலம்

மாசிலொள் வாள்போன மறியு மணிநீரத திரைதொகுதி
ஊசலை யாடியங கொணசிறை யனன முறஙகலுறுல்
பாசறை நீலம பருகிய வணடுபண் பாடலகண்டு
வீசுங கெடில வடகரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே. க

பைஙகால் தவளை பறைகொட்டப் பாசிலை நீாபபடகா
அஙகாற் குவளைமே லாவி யுயிாபப அருகுலவும்
செஙகாற் குருகிவை சேருஞ செறிகெடி லககரைதடுதே
வெஙகாற குருசிலை வீர னருள்வைத்த வீரட்டமே. உ

அமமலாக கண்ணிய ரஞசனஞ செநதுவா வாயினையாா
வெமமுலைச் சாநதம விலைபெறு மாலை யெடுததவாகள்
தமமருங குறகிரங காாதடந தோளமெலி யககுடைவாா
விம்மு புனறகெடி லக்கரைத தேயெநதை வீரட்டமே. ந

மீனுடைத் தண்புனல் வீரட்ட ரேநுமமை வேண்டுகின்ற
தியானுடைச் சில்குறை யொன்றுள நாலநறுந தண்ணெருக்கின

தேனுடைக் கொன்றைச் சடையுடைக் கங்கைத் திரைதவழும்
கூனுடைத் திங்கட் குழவியெப் போதுங் குறிக்கொண்மினே. ௪

ஆரட்ட தேனும் இரந்துண் டகமக வனறிரிந்து
வோட்ட நிறபித் திடுகின்ற தாலவிரி நீரப்பாவைச்
சூரட்ட வேலவன் தாதையைச் சூழ்வய லாரதிகை
வீரட்டத் தானை விரும்பா வருமபாவ வேதனையே. ௫

படாபொற் சடையும பகுவா யரவும் பனிமதியும
சுடலைப் பொடியுமெல் லாமுள வேயவா தூயதெண்ணீக
கெடிலக் கரைத்திரு வீரட்ட ராவாகெட் டேனடைந்தார்
நடலைக்கு நற்றுணை யாகுங்கண் டீரவா நாமங்களே. ௬

காளங் கடந்ததொா கண்டத்த ராகிக கண்ணாகெடில
நாளங் கடிகொா நகரமு மாதிறகு நனகிசைந்த
தாளங்கள கொண்டுங் குழல்கொண்டு மியாழ்கொண்டுந் தாமங்ஙனே
வேடங்கள் கொண்டும் விசும்புசெல் வாரவா வீரட்டரே. ௭-௯௦

திருச்சிற்றம்பலம

திருப்புகலூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னைச் சரணென்று தாளடைந் தேனதன் அடியடையப்
புன்னைப் பொழில்புக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத் தேழ்நரகத்
தென்னைக் கிடக்கவொட் டானசிவ லோகத் திருத்திடுமே. ௧

பொன்னை வகுத்தன்ன மேனிய னேபுணர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தன்ன பாகத்த னேதமி யேற்கிரங்காய்
புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங் கும்புக லூரரசே
என்னை வகுத்திலை யேலிடம் பைக்கிடம் யாதுசொல்லே. ௨-௯௫

பொன்னள வார்சடைக் கொன்றையி னாய்புக லூரரசே
மன்னுள தேவர்கள் தேடு மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என்னள வேயுனக் காட்பட் டிடைக்கலத் தேகிடப்பா
உன்னள வேயெனக் கொன்றுமி ரங்காத வுத்தமனே. ௩-௯௬

ஓணப் பிரானு மொளிர்மா மலர்மிசை யுத்தமனும்
காணப் பராவியுங் காண்கின் றிலர்கர நாலைந்துடைத்
தோணப் பிரானை வலிதொலைத் தோனைத்தொல்லை நீர்ப்புகலூர்க்
கோணப் பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்தற் குருகுதன் பிள்ளையென் றெண்ணி நெருங்கிச்சென்று
கைதை மடல்புல்கு தென்கழிப் பாலை யதனுறைவாய்
பைதற் பிறையொடு பாம்புடன் வைத்த பரிசறியோம்
எய்தப் பெறினிரங் காதுகண் டாய்நம் மிறையவனே. க

பருமா மணியும் பவளமுத் தும்பரந் துந்திவரை
பொருமால் கரைமேற் றிரைகொணர்ந் தெற்றப் பொலிந்திலங்கும்
கருமா மிடறுடைக் கண்டனெம் மான்கழிப் பாலையெந்தை
பெருமா னவனென்னை யாளுடை யானிப் பெருநிலத்தே. உ

நாட்பட் டிருந்தின்ப மெய்தலுற் றிங்கு நமன்றமரால்
கோட்பட் டொழிவதன் முன்றுற வேகுளி ரார்தடத்துத்
தாட்பட்ட தாமரைப் பொய்கையந் தண்கழிப் பாலையண்ணற்
காட்பட் டொழிந்தமன் றேவல்ல மாயிவ் வகலிடத்தே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர் வீரட்டம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருள்துயர் தீரஅன் றர்ச்சித்த மாணிமார்க் கண்டேயற்காய்
இருட்டிய மேனி வளைவா ளெயிற்றெரி போலுங்குஞ்சிச்
சுருட்டிய நாவில்வெங் கூற்றம் பதைப்ப வுதைத்துங்வனே
உருட்டிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. க

பதத்தெழு மந்திர மஞ்செழுத் தோதிப் பரிவினொடும்
இதத்தெழு மாணித னின்னுயி ருண்ண வெகுண்டடர்த்த
கதத்தெழு காலனைக் கணகுரு திப்புன லாறெழுக
உதைத்தெழு சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௨

கரப்புறு சிந்தையர் காண்டற் கரியவன் காமனையும்
நெருப்புமிழ் கண்ணினன் நீள்புனற் கங்கையும் பொங்கரவும்
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன் காலனைப் பண்டொருகால்
உரப்பிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௩

மறித்திகழ் கையினன் வானவர் கோனை மனமகிழ்ந்து
குறித்தெழு மாணித னாருயிர் கொள்வான் கொதித்தசிந்தைக்
கறுத்தெழு மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உறுக்கிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௪

குழைத்திகழ் காதினன் வானவர் கோனைக் குளிர்ந்தெழுந்து
பழக்கமொ டர்சித்த மாணித னாருயிர் கொள்ளவந்த
தழற்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உழக்கிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௫

பாலனுக் காயன்று பாற்கட லீந்து பணைத்தெழுந்த
ஆலினிற் கீழிருந் தாரணம் ஓதி யருமுனிக்காய்ச்
சூலமும் பாசமுங் கொண்டு தொடர்ந்தடர்ந் தோடிவந்த
காலனைக் காய்ந்த பிரான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௬

படர்சடைக் கொன்றையும் பன்னக மாலை பணிகயிறா
உடைதலை கோத்துழல் மேனிய னுண்பலிக் கென்றுழல்வோன்
சுடர்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் துண்டமதா
உடறிய சேவடி யான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௭

வெண்டலை மாலையுங் கங்கை கரோடி விரிசடைமேல்
பெண்டணி நாயகன் பேயுகந் தாடும் பெருந்தகையான்
கண்டனி நெற்றியன் காலனைக் காய்ந்து கடலின்விடம்
உண்டருள் செய்தபி ரான்கட வூருறை யுத்தமனே. ௮

கேழல தாகிக் கிளறிய கேசவன் காண்பரிதாய்
வாழிநன் மாமலர்க் கண்ணிடந் திட்டஅம் மாலவற்கன்

ஞுழியு மீந்து அடுதிறற் காலனை யன்றடர்த்து
ஊழியு மாய பிரான்கட ஆருறை யுத்தமனே. ௯

தேன்றிகழ் கொன்றையுங் கூவிள மாலை திருமுடிமேல
ஆனதிக ழைந்துகந் தாடும் பிரானமலை யாரதெடுதத
கூனதிகழ் வாளரக கனமுடி பததுங் குலைந்துவிழ
ஊனறிய சேவடி யானகட ஆருறை யுததமனே. க௦

திருச்சிற்றமபலம்

திருமாற்பேறு

திருவிருத்தம்

திருசசிறறம்பலம்

மாணிக குயிரபெறக் கூறறை யுதைததன மாவலிபால்
காணிக கிரநதவன காண்டற கரியன கண்டதொண்டா
பேணிக் கிடந்து பரவப் படுவன பேர்ததுமஃதே
மாணிக்க மாவன மாறபே றுடையான மலரடியே. க

கருடத் தனிப்பாகன காண்டற கரியன காதல்செய்யில்
குருடாககு முன்னே குடிகொண் டிருப்பன கோலமல்கும்
செருடக் கடிமலரச் செல்விதன செஙகம லககரததால்
வருடச் சிவப்பன மாற்பே றுடையான மலரடியே. உ

திருச்சிறறம்பலம்

திருத்தூங்கானைமாடம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொனனார் திருவடிக் கொனறுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மினனொரு மூவிலைச் சூலமென மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுள் தூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. க

ஆவா சிறுதொண்ட னென்நினைந் தானென் றரும்பிணிநோய்
காவா தொழியிற் கலக்குமுன மேற்பழி காதல்செய்வார்
தேவா திருவடி நீறென்னைப பூசுசெந் தாமரையின்
பூவார் கடந்தையுள் தூங்கானை மாடத்தெய புண்ணியனே. உகூ

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிர லொன்றுவைத் தாயபனி மால்வரைபோல
இடபம் பொறித்தென்னை யேன்றுகொள ளாயிருஞ் சோலைதிங்கள்
தடவுங் கடந்தையுள தூங்கானை மாடத்தெந் தத்துவனே. கO

திருச்சிற்றமபலம்

பசுபதி

திருவிருத்தம்

திருசசிறறம்பலம்

சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின தாள்பரவி
ஏம்பலிப் பாரகட் கிரஙகுகண் டாயிருங் கங்கையெனனும்
காம்பலைக் கும்பணைத் தோளி கதிர்ப்பூண் வனமுலைமேல்
பாம்பலைக குஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. க

உடம்பைத் தொலைவித் துன்பாதந் தலைவைத்த உத்தமர்கள்
இடும்பைப் படாம லிரங்குகண் டாயிரு ளோடச்செந்தீ
அடும்பொத தனைய அழனமழு வாவழ லேயுமிழும்
படம்பொத் தரவரை யாயெம்மை யாளும பசுபதியே. உ

தாரித் திரந்த விராவடி யார்தடு மாற்றமெனனும்
மூரித் திரைப்பெளவ நீக்குகண் டாய்முனனை நாளொருகால்
வேரித்தண் பூஞ்சுட ரைங்கணை வேள்வெந்து வீழச்செந்தீப்
பாரிதத கண்ணுடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ங

ஒருவரைத் தஞ்சமென றெண்ணா துனபாத மிறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச் சுற்ற மகல்விகண் டாயண்ட மேயணவும்
பெருவரைக் குன்றம் பிளிறப் பிளந்துவேய்த் தோளியஞ்சப்
பருவரைத் தோலுரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே ச

இடுக்கொன்று மினறி யெஞ்சாமை யுனபாத மிறைஞ்சுகின்றார்க்
கடர்கின்ற நோயை விலக்குகண் டாயண்ட மெண்டிசையும்

சுடர்த்திங்கள் சூடிச் சுழல்கஙகை யோடுஞ் சுரும்புதுன றிப்
படாக்கொண்ட செஞ்சடை யாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. ரு

அடலைக் கடல்கழி வானஙன னடியிணை யேயடைந்தா
நடலைப் படாமை விலககுகண் டாயநறுங் கொனறைதிங்கள்
சுடலைப் பொடிசசுண்ண மாசுணஞ் சூளா மணிகிடநது
படாச் சுடர்மகு டாவெம்மை யாளும பசுபதியே. சு

துறவித் தொழிலே புரிந்துன சுருமபடி யேதொழுவா
மறவித் தொழிலது மாறறுகண் டாய்மதில் மூனறுடைய
அறவைத தொழில்புரிந் தந்தாத் தேசெல்லும் மந்திரத்தேர்ப்
பறவைப் புரமெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. எ-சு

சித்தத் தருகிச் சிவனெம பிரானெனறு சிந்தையுளளே
பித்துப் பெருகப் பிதற்றுகின் றார்பிணி தீர்த்தருளாய்
மத்தத் தரக்க னிருபது தோளும் முடியுமெலலாம்
பத்துற் றறநெரித் தாயெம்மை யாளும் பசுபதியே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

சரக்கறை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையும் விடைபபெரும பாகாவென விண்ணப்பம் வெம்மழுவாள்
படையும் படையாய் நிரைத்தபல் பூதமும பாய்புலித்தோல்
உடையும் முடைதலை மாலையும் மாலைப் பிறையொதுங்கும்
சடையு மிருக்குஞ் சரககறை யோவென தனிநெஞ்சமே. க

விஞ்சத் தடவரை வெற்பாவென விண்ணப்பம் மேவிலங்கு
சங்கக கலனுஞ் சரிகோ வணமுந் தமருகமும்
அந்திப் பிறையு மனல்வா யரவும் விரவியெலலாம்
சந்தித திருககுஞ சரககறை யோவென தனிநெஞசமே. உ

வீந்தார் தலைகல னேந்தீயென விண்ணப்பம் மேவிலங்கு
சாந்தாய வெந்த தவளவெண் ணீறுந் தகுணிச்சமும்
பூநதா மரைமேனிப் புள்ளி யுழைமா னதள்புலித்தோல்
தாந்தா மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞசமே. ௩

வெஞ்சமர் வேழத் துரியாயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
வஞ்சமா வந்த வருபுனற் கங்கையும் வானமதியும
நஞ்சமா நாகம் நகுசிர மாலை நகுவெண்டலை
தஞ்சமா வாழுஞ் சாக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே. ௪

வேலைக் கடல்நஞ்ச முண்டாயென விண்ணப்பம மேலிலங்கு
காலற கடந்தா னிடங்கயி லாயமுங காமாகொனறை
மாலைப பிறையும மணிவா யாவும் விரவியெல்லாம்
சாலக கிடக்குஞ சாககறை யோவென தனிநெஞசமே. ௫

வீழிட்ட கொனறையந் தாராயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சூழிட் டிருககுநற் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீறும்
ஏழிட் டிருககுநல் லக்கு மாவுமென் பாமையோடும்
தாழிட் டிருககுஞ சாககறை யோவென தனிநெஞசமே. ௬

விண்டார் புரமூன்று மெய்தாயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
தொண்டா டியதொண் டடிபபொடி நீறுந் தொழுதுபாதம்
கணடார்கள் கண்டிருக் குங்கயி லாயமுங் காமாகொனறைத்
தண்தா ரிருககுஞ் சாககறை யோவென தனிநெஞசமே. ௭

விடுபட்டி ஏறுகந் தேறீயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
கொடுகொட்டி கொக்கரை தககை குழல்தாளம் வீணைமொந்தை
வடுவிட்ட கொனறையும் வனனியும் மத்தமும வாளரவும
தடுகுட்ட மாடுஞ சாககறை யோவென தனிநெஞசமே. ௮

வெண்டிரைக் கங்கை விகிர்தாவென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
கண்டிகை பூண்டு கடிசூத் திரமேற் கபாலவடம
குண்டிகை கொககரை கோணற் பிறைகுறட் பூதப்படை
தண்டிவைத் திட்ட சாககறை யோவென தனிநெஞசமே. ௯

வேதித்த வெம்மழு வாளீயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சோதித் திருககுநற் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீறும்
பாதிப் பிறையும் படுதலைத் துண்டமும பாய்புலித்தோல்
சாதித் திருக்குஞ் சாககறை யோவென தனிநெஞ்சமே. ௧௦

விவந்தா டியகழ லெந்தாயென விண்ணப்பம மேலிலங்கு
தவந்தா னெடுக்கத் தலைபத் திறுத்தனை தாழ்புலித்தோல்
சிவந்தா டியபொடி நீறுஞ் சிரமாலை சூடிநின்று
தவநதா னிருககுஞ சாககறை யோவென தனிநெஞசமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

தனி

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளிக் குழைத்துணி போலுங் கபாலத்தன வீழ்ந்திலங்கு
வெள்ளிப் புரியன்ன வெண்புரி நூலன விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடன்ன வெண்பிறை சூடிவெள் ளெனப்பணிந்து
வெள்ளிப் பொடிப்பவ ளப்புறம் பூசிய வேதியனே. ௧

உடலைத் துறந்துல கேழுங் கடந்துல வாததுன்பக்
கடலைக் கடந்துய்யப் போயிட லாகுங் கனகவண்ணப்
படலைச் சடைப்பர வைத்திரைக் கங்கைப் பனிப்பிறைவெண்
சுடலைப் பொடிக்கட வுட்கடி மைக்கண் துணிநெஞ்சமே. ௨

முன்னே யுரைத்தால் முகமனே யொக்குமிம் மூவுலகுக்
கன்னையு மத்தனு மாவா யழல்வண்ண நீயலையோ
உன்னை நினைந்தே கழியுமென் னாவி கழிந்ததற்பின்
என்னை மறக்கப் பெறுமெம் பிரானுன்னை வேண்டியதே. ௩

நின்னையெப் போது நினையலொட் டாயநீ நினையப்புகில்
பின்னையப் போதே மறப்பித்துப் போத்தொன்று நாடுவித்தி
உன்னையெப் போதும் மறந்திட் டுனக்கினி தாவிருக்கும்
என்னையொப் பாருள ரோசொல்லு வாழி யிறையவனே. ௪

முழுத்தழல் மேனித் தவளப் பொடியன் கனகக்குன்றத்
தெழிற்பெருஞ் சோதியை யெங்கள் பிரானை யிகழ்திர்கண்டீர்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வானைத் தொழுதபின்னைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மால்தொழு விக்குந்தன் தொண்டரையே. ௫

விண்ணகத் தான்மிக்க வேதத் துளான்விரி நீருடுத்த
மண்ணகத் தான்திரு மாலகத் தான்மரு வற்கினிய
பண்ணகத் தான்பத்தர் சித்தத் துளான்பழ நாயடியேன்
கண்ணகத் தான்மனத் தான்சென்னி யானெங் கறைக்கண்டனே. ௬

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய்
இருங்கடல் மூடி யிறக்கும் இறந்தான் களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன் களேபர முங்கொண்டு கங்காளராய்
வருங்கடல் மீளநின் றெம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே. ௭

வானந் துளங்கிலென மணகம்ப மாகிலென மால்வரையும
தானந துளஙகித் தலைதடு மாறிலென தண்கடலும்
மீனம படிலென விரிசுடர் வீழிலென வேலைநஞ்சுண
டேனமொன றில்லா ஒருவனுக காட்பட்ட உததமாககே. அ

சிவனெனும நாமந் தனக்கே யுடையசெம மேனியெம்மான
அவனென்னை யாட்கொண் டளிததிடு மாகி லவனதனையான
பவனெனு நாமம் பிடிததுத் திரிநதுபன னாளழைத்தால்
இவனெனைப் பனனா ளழைபபொழி யானென றெதிரப்படுமே. கூ

என்னையொப் பாருன்னை யெங்ஙனங் காண்ப ரிகலியுன்னை
நின்னையொப் பாநின்னைக காணும் படிததனறு நின்பெருமை
பொன்னையொப் பாரித தழலை வளாவிச்செம் மானஞ்செறறு
மின்னையொப் பார மிளிருஞ் சடைக்கறறை வேதியனே. கo

திருச்சிறறமபலம்

தனி

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறமபலம்

பவளத் தடவரை போலுந்திண் டோள்களத் தோள்மிசையே
பவளக குழைதழைத தாலொககும் பலசடை அச்சடைமேல்
பவளக கொழுநதனன பைம்முக நாகமந் நாகததொடும
பவளககண் வால மதியெநதை சூடும பனிமலரே. க

முருகார நறுமல ரிண்டை தழுவிவண் டேமுரலும்
பெருகா றடைசடைக கறறையி னுய்பிணி மேயந்திருந்த
இருகாற் குரமபை யிதுநா னுடைய திதுபிரிந்தால்
தருவா யெனககுன் திருவடிக் கீழோர் தலைமறைவே. உ

மூவா வுருவத்து முககண் முதலவமீக கூரிடுமபை
காவா யெனககடை தூங்கு மணியைக கையாலமரர்
நாவா யசைத்த வொலியொலி மாறிய தில்லையப்பால்
தீயா யெரிந்து பொடியாயக கழிந்த திரிபுரமே ௩

பந்தித்த பாவங்க ளம்மையிற் செய்தன இம்மைவந்து
சந்தித்த பின்னைச் சமழ்ப்பதென னேவந தமராமுனனுள்

முந்திச் செழுமல ரிட்டு முடிதாழ்த் தடிவணங்கும்
நந்திக்கு முந்துற ஆட்செய்கி லாவிட்ட நன்னெஞ்சமே. ச

அந்திவட் டத்திளங் கண்ணியன் ஆறமர் செஞ்சடையான்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும் பொய்யென்பனே
சந்திவட் டச்சடைக் கற்றை யலம்பச் சிறிதலர்ந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே. ரு

உன்மத் தகமலர் சூடி யுலகந் தொழச்சுடலைப்
பன்மத் தகங்கொண்டு பல்கடை தோறும் பலிதிரிவான்
என்மத் தகத்தே யிரவும் பகலும் பிரிவரியான்
தன்மத் தகத்தோ ரிளம்பிறை சூடிய சங்கரனே. சு

அரைப்பா லுடுப்பன கோவணச் சின்னங்கள் ஐயமுண்ணல்
வரைப்பா வையைக்கொண்ட தக்குடி வாழ்க்கைக்கு வானிரைக்கும்
இரைப்பா படுதலை யேந்துகை யாமறை தேடுமெந்தாய்
உரைப்பா ருரைப்பன வேசெய்தி யாலெங்க ளுத்தமனே. எ

துறக்கப் படாத வுடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோ
டிறப்பன் இறந்தால் இருவிசும் பேறுவன் ஏறிவந்து
பிறப்பன் பிறந்தாற் பிறையணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர்
மறப்பன் கொலோவென் றென்னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே. அ

வேரி வளாய விரைமலர்க் கொன்றை புனைந்தனன்
சேரி வளாயவென் சிந்தை புகுந்தான் திருமுடிமேல்
வாரி வளாய வருபுனற் கங்கை சடைமறிவாய
ஏரி வளாவிக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறையே. கூ

கன்னெடுங் காலம் வெதும்பிக் கருங்கடல் நீர்சுருங்கிப்
பன்னெடுங் காலம் மழைதான் மறுக்கினும் பஞ்சமுண்டென்
றென்னொடுஞ் சூளறும் அஞ்சல்நெஞ் சேயிமை யாதமுக்கண்
பொன்னெடுங் குன்றமொன் றுண்டுகண் டீரிப் புகலிடத்தே. க0

மேலு மறிந்திலன் நான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து
மாலு மறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்தசிந்தைக்
கால னறிந்தா னறிதற் கரியான் கழலடியே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

ஐந்தாந் திருமுறை

கோயில் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே. ௧

அரும்பற் றப்பட ஆயமலர் கொண்டுநீர்
சுரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம் பிரானையே ௨

அரிச்சுற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீர்
எரிச்சுற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்சுற் றுப்பல பேசப்ப டாமுனம்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே. ௩

அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே. ௪

ஊனில் ஆவி யுயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
நான் நிலாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றம் பலவனார்
வான் நிலாவி யிருக்கவும் வைப்பரே. ௫

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளும்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலணு கான்செறு காலனே. ௬

ஒருத்த னார்உல கங்கட் கொருசுடர்
திருத்த னார்தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
விருத்த னாரிளை யார்விட முண்டவெம்
அருத்த னாரடி யாரை யறிவரே. ௭

விண்ணி றைந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
எண்ணி றைந்த இருவர்க் கறிவொணாக்
கண்ணி றைந்த கடிபொழி லம்பலத்
துண்ணி றைந்துநின் றாடு மொருவனே. ௮

வில்லை வட்டப் படவாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதில் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
தில்லைவட் டந்திசை கைதொழு வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடந் தோடுத லுண்மையே. ௯

நாடி நாரணன் நான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் நெஞ்சு ளிருக்கவே. ௰

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துய்ம்மினே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே. க

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய ஒருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனே. உ

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மானமறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான்
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக் கூத்தனை
என்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே. ௩

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவென்
ஆணியைச் செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
தாணு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனே. ௪

பித்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை
முத்த னைமுளை வெண்மதி சூடியைச்
சித்த னைச்செம்பொ னம்பலத் துள்நின்ற
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனே. ௫

நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்
ஓதி யையொரு வர்க்கும் அறிவொண்ணாச்
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனி னம்பலத்
தாதி யையடி யேன்மறந் துய்வனே. ௬

மைகொள் கண்டனெண் தோளன்முக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்
செய்ய மாதுறை சிற்றம்ப லத்தெங்கள்
ஐய னையடி யேன்மறந் துய்வனே. ௭

முழுதும் வானுல கததுள தேவாகள்
தொழுதும் போறறியுந் தூயசெம் பொனனினால்
எழுதி மேய்நதசிற றம்பலக் கூததனை
இழுதை யேனமறந் தெஙஙன முய்வனே. அ

காரு லாமலாக் கொனறையந் தாரனை
வாரு லாமுலை மஙகைம ணாளனைத்
தேரு லாவிய தில்லையுட் கூத்தனை
ஆர்கி லாஅமு தைமறந் துய்வனே. கூ

ஓங்கு மாலவரை யேநதலுற றானசிரம்
வீங்கி விம்முற வூனறிய தாளினன
தேங்கு நீாவயல் சூழ்தில்லைக கூத்தனைப்
பாங்கி லாத்தொண்ட னேனமறந் துய்வனே. க0

திருச்சிறறமபலம்

திருநெல்வாயில் அரத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறம்பலம்

கடவு ளைககட லுளெழு நஞசுண்ட
உடலு ளானையொப பாரியி லாதவெம
அடலு ளானை யாததுறை மேவிய
சுடரு ளானைககண் டாநாந் தொழுவதே. க

கரும்பொப பானைக் கரும்பினிற் கட்டியை
விரும்பொப் பானைவிண் ணோருமு அறிகிலா
அரும்பொப் பானை யாததுறை மேவிய
சுரும்பொப் பானைககண் டாநாந் தொழுவதே. உ

ஏறொப் பானையெல் லாவுயிாக் குமமிறை
வேறொப் பானைவிண் ணோரும் அறிகிலா
ஆறொப் பானை யாத்துறை மேவிய
ஊறொப் பானைககண் டாநாந் தொழுவதே. ௩

பரப்பொப் பானைப பகலிருள நன்னிலா
இரப்பொப் பானை யிளமதி சூடிய

அரப்பொப் பானை யாத்துறை மேவிய
சுரப்பொப் பானைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ச

நெய்யொப் பானைநெய் யிற்சுடா போல்வதோா
மெய்யொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலா
ஐயொப் பானை யாத்துறை மேவிய
கையொப் பானைககண் டாநாந் தொழுவதே. ரு

நிதியொப் பானை நிதியிற் கிழவனை
விதியொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலா
அதியொப் பானை யாத்துறை மேவிய
கதியொப் பானைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. சு

புனலொப் பானைப் பொருந்தலா தம்மையே
மினலொப் பானைவிண் ணோரு மறிகிலா
அனலொப் பானை யாத்துறை மேவிய
கனலொப் பானைககண் டாநாந் தொழுவதே எ

பொனனொப பானைப்பொன னிறசுடா போல்வதோர்
மினனொப பானைவிண ணோரு மறிகிலா
அனனொப் பானை யாதத்துறை மேவிய
தனனொப் பானைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. அ

காழி யானைக் கனவிடை யூருமெய்
வாழி யானைவல் லோருமென றினனவா
ஆழி யானபிர மற்கும ரத்துறை
ஊழி யானைககண் டாநாந் தொழுவதே. கூ

கலையொப் பானைக கறறாக்கோ ரழுதினை
மலையொப பானை மணிமுடி யூனறிய
அலையொப் பானை யாதத்துறை மேவிய
நிலையொப் பானைககண டாநாந தொழுவதே. க0

திருச்சிற்றமபலம

திருஅண்ணாமலை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வட்ட னைம்மதி சூடியை வானவர்
சிட்ட னைத்திரு வண்ணா மலையனை
இட்ட னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றையும்
அட்ட னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. க

வான னைம்மதி சூடிய மைந்தனைத்
தேன னைத்திரு வண்ணா மலையனை
ஏன னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றெய்த
ஆன னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. உ

மத்த னைம்மத யானையு ரித்தவெஞ்
சித்த னைத்திரு வண்ணா மலையனை
முத்த னைம்முனிந் தார்புர மூன்றெய்த
அத்த னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௩

காற்ற னைக்கலக் கும்வினை போயறத்
தேற்ற னைத்திரு வண்ணா மலையனைக்
கூற்ற னைக்கொடி யார்புர மூன்றெய்த
ஆற்ற னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௪

மின்ன னைவினை தீர்த்தெனை ஆட்கொண்ட
தென்ன னைத்திரு வண்ணா மலையனை
என்ன னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றெய்த
அன்ன னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௫

மன்ற னைம்மதி யாதவன் வேள்விமேல்
சென்ற னைத்திரு வண்ணா மலையனை
வென்ற னைவெகுண் டார்புர மூன்றையுங்
கொன்ற னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௬

வீர னைவிட முண்டனை விண்ணவர்
தீர னைத்திரு வண்ணா மலையனை
ஊர னையுண ரார்புர மூன்றெய்த
ஆர னையடி யேன்மறந் துய்வனோ. ௭

கருவி னைககடல் வாய்விட முண்டவெம
திருவி னைததிரு வண்ணா மலையினை
உருவி னையுண ராாபுர மூனறெயத
அருவி னையடி யேனமறந் துயவனே. அ

அருத்த னையரா வைந்தலை நாகததைத்
திருதத னைத்திரு வண்ணா மலையினைக்
கருத்த னைககடி யாாபுர மூனறெயத
அருத்த னையடி யேன மறந துய்வனே. க

அரக்க னையல றவவிர லூனறிய
திருத்த னைத்திரு வண்ணா மலையினை
இரகக மாயென உடலுறு நோய்களைத
துரகக னைத்தொண்ட னேனமறந் துய்வனே. கo

திருச்சிறறமபலம்

திருஅண்ணாமலை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம்

பட்டி ஏறுகந் தேறிப பலஇ(ல்)லம்
இட்ட மாக இரந்துண் டுழிதரும
அட்ட மூாததியண் ணாமலை கைதொழுக
கெட்டுப் போம்வினை கேடிலலை காணமினே. க

பெற்ற மேறுவர் பெய்பலிக் கெனறவர்
சுற்ற மாமிகு தொல்புக ழாளொடுமே
அற்றந் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
நற்ற வத்தொடு ஞானத் திருப்பரே. உ

பல்லி லோடுகை யேந்திப் பலஇ(ல்)லம்
ஒல்லை சென்றுணங் கல்கவர் வாரவா
அல்லல் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
நல்ல வாயின நம்மை யடையுமே. ௩

பாடிச் செனறு பலிக்கெனறு நின்றவர்
ஓடிப் போயினா செய்வதொன றெனகொலோ

ஆடிப் பாடியண் ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போகுநம் மேலை வினைகளே. ௪

தேடிச் சென்று திருந்தடி யேத்துமின்
நாடி வந்தவா நம்மையு மாட்கொள்வா
ஆடிப் பாடியண் ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போமநம துள்ள வினைகளே. ௫

கட்டி யொக்குங் கரும்பி னிடைத்துணி
வெட்டி வீணைகள் பாடும் விகிர்தனார்
அட்ட மூர்த்தியண் ணாமலை மேவிய
நட்ட மாடியை நண்ணநன் காகுமே. ௬

கோணிக் கொண்டையர் வேடமுன் கொண்டவர்
பாணி நட்டங்க ளாடும் பரமனார்
ஆணிப் பொன்னினண் ணாமலை கைதொழப்
பேணி நின்ற பெருவினை போகுமே. ௭

கண்டந் தான்கறுத் தான்கால னாருயிர்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பரமனார்
அண்டத் தோங்குமண் ணாமலை கைதொழ
விண்டு போகுநம் மேலை வினைகளே. ௮

முந்திச் சென்றுமுப் போதும் வணங்குமின்
அந்தி வாயொளி யானற னண்ணாமலை
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்த்திடும்
கந்த மாமலர் சூடுங் கருத்தனே. ௯

மறையி னானொடு மாலவன் காண்கிலா
நிறையும் நீர்மையுள நின்றருள் செய்தவன்
உறையும் மாண்பினண் ணாமலை கைதொழப்
பறையும் நாஞ்செய்த பாவங்க ளானவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆரூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எப்போ தும்மிறை யும்மற வாதுநீர்
முப்போ தும்பிர மனதொழ நின்றவன
செப்போ தும்பொனின மேனிச் சிவனவன
அப்போ தைதககஞச லெனனுமா ரூரனே. க

சடையின மேலுமொர் தையலை வைத்தவர்
அடைகி லாஅர வைஅரை யாரத்தவா
படையின னோதடங் கண்ணுமை பாகமா
அடைவா போலிடு காடரா ரூரரே. உ

விண்ட வெண்டலை யேகல னுகவே
கொணட கம்பலி தேருங் குழகனா
துண்ட வெண்பிறை வைத்த இறையவர்
அண்ட வாணர்க் கருளுமா ரூரரே. ௩

விடையு மேறுவர் வெண்தலை யிற்பலி
கடைகள் தோறுந் திரியுமெங் கண்ணுதல்
உடையுஞ சீரை யுறைவது காட்டிடை
அடைவா போலரங் காகவா ரூரரே. ௪

துளைகனை வேழத் துரியுடல் போாத்தவர்
வளைகனை யாளையொா பாக மகிழ்வெய்தித்
திளைகுந் திஙகட் சடையில் திசைமுழு
தளககுஞ் சிநதையர் போலுமா ரூரரே. ரு

பண்ணி னின்மொழி யாளையொா பாகமா
விண்ணி னூர்விளங் கும்மதி சூடியே
சுண்ண நீறுமெய்ப் பூசிச் சுடலையின்
அண்ணி யாடுவர் போலுமா ரூரரே. சு

மட்டு வாாகுழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனா
கட்டு வாங்கங் கனன்மழு மான்தனோ
டட்ட மாம்புய மாகுமா ரூரரே. எ

தேய்ந்த திங்கள் கமழ்சடை யனகனல்
ஏந்தி யெல்லியு ளாடு மிறைவனா
காய்ந்து காமனை நோககின கண்ணினர்
ஆய்ந்த நானமறை யோதுமா ரூரரே. அ

உண்டு நஞ்சுகண் டத்து ளடககியங
கிண்டை செஞ்சடை வைதத இயல்பினை
கொண்ட கோவண ஆடையன் கூரெரி
அண்ட வாண ரடையுமா ரூரரே. கூ

மாலு நான்முக னும்மறி கிற்கிலா
கால னைய அவனைக கடந்திட்டுச்
சூல மானமழு வேந்திய கையினா
ஆல முண்டழ காயவா ரூரரே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூா - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம்

கொக்க ரைகுழல் வீணை கொடுகொட்டி
பக்க மேபகு வாயன பூதங்கள்
ஒக்க ஆட லுகநதுடன கூத்தராய்
அக்கி னேடர வாாப்பரா ரூரரே. க

எந்த மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
பந்தம் வீடவை யாய பராபரன
அந்த மில்புக ழாரூ ரரனெறி
சிந்தை யுள்ளுஞ் சிரத்துளுந் தங்கவே. உ

வண்டு லாமலர் கொண்டு வளர்சடைக
கிண்டை மாலை புனைந்து மிராப்பகல்
தொண்ட ரா்கித் தொடர்ந்து விடாதவாக்
கண்ட மாளவும் வைப்பரா ரூரரே. ரு

துனபெ லாமற நீங்கிச் சுபத்தராய்
என்பெ லாம்நெக் கிராப்பக லேத்திநின்

றினப ராய்நினைந் தெனறு மிடையறா
அனப ராமவாக கனபாரா ரூரரே ௪

முருட்டு மெத்தையில் முனகிடத தாமுனம்
அரட்டர் ஐவரை ஆசறுத திட்டுநீர்
முரட்ட டிததவத தககனறன் வேள்வியை
அரட்ட டககித னாரூ ரடைமினே. ௫

எம்மை யாரிலை யானுமு ளேனலேன
எம்மை யாரு மிதுசெய வல்லரே
அம்மை யாரெனக கெனறென் றரற்றினேற்
கம்மை யாரைததந் தாராரூ ரையரே. ௬

தண்ட வாளியைத் தக்கன்றன வேள்வியைச்
செண்ட தாடிய தேவா கண்டனைக்
கண்டு கண்டிவள் காதலித் தன்பதாய்க்
கொண்டி யாயின வாறெனறன் கோதையே. ௭

இவள்ந மைப்பல பேசத் தொடங்கினாள்
அவண மனறெனி லாரூ ரனானும்
பவனி வீதி விடங்கனைக் கண்டிவள
தவனி யாயின வாறெனறன தையலே. ௮

நீரைச் செஞ்சடை வைதத நிமலனா
காரொத் தமிடற் றர்கனல வாயரா
ஆரத் தருறை யும்மணி யாரூரைத்
தூரத் தேதொழு வார்வினை தூளியே. ௯

உள்ள மேயொன் றுறுதி யுரைப்பனநான்
வெள்ளந் தாஙகு விரிசடை வேதியன
அள்ளல் நீர்வய லாரூ ரமாந்தவெம்
வள்ளல் சேவடி வாழ்த்தி வணஙகிடே. ௧௦

விண்ட மாமலர் மேலுறை வானொடும்
கொண்டல் வண்ணனுங கூடி யறிகிலா
அண்ட வாணனத னாரூ ரடிதொழப்
பண்டை வல்வினை நில்லா பறையுமே. ௧௧

மையு லாவிய கண்டத்த னண்டத்தன
கையு லாவிய சூலத்தன கண்ணுதல்
ஐய னாரு ரடிதொழு வார்க்கெலாம்
உய்ய லாம்அல்லல் ஒன்றிலை காண்மினே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅன்னியூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாற லைத்த படுவெண் தலையினன
நீற லைத்தசெம் மேனியன நேரிழை
கூற லைத்தமெய் கோளர வாட்டிய
ஆற லைத்த சடையனனி யூரனே. க

பண்டொத் தமொழி யாளையோர் பாகமாய்
இண்டைச் செஞ்சடை யனனிருள் சேர்ந்ததோர்
கண்டத் தன்கரி யின்னுரி போர்த்தவன
அண்டத் தப்புரத் தானனனி யூரனே. உ

பரவி நாளும் பணிந்தவா தம்வினை
துரவை யாகத் துடைப்பவர் தம்மிடம்
குரவம் நாறுங் குழலுமை கூறராய்
அரவ மாட்டுவர் போலனனி யூரரே. ௩

வேத கீதாவின் ணோக்கு முயாந்தவா
சோதி வெண்பிறை துன்று சடைக்கணி
நாதர் நீதியி னலடி யாாதமக்
காதி யாகிநின ரானனனி யூரரே. ௪

எம்பி ரானிமை யோாகள் தமக்கெலாம்
இன்ப ராகி யிருந்தவெம மீசனா
துன்ப வல்வினை போகத் தொழுமவர்க்
கன்ப ராகிநின ரான்னி யூரரே. ௫

வெந்த நீறுமெய் பூசுநன மேனியர்
கந்த மாமலர் சூடுங் கருததினர்

சிந்தை யாசிவ ஞாசெய்ய தீவண்ணா
அந்த ணாளாகண் டீரனனி யூரரே. சு

ஊனை யாதலை யிற்பலி கொண்டுழல்
வானை வானவர் தாங்கள் வணங்கவே
தேனை யாகுழ லாளையொர் பாகமா
ஆனை யீருரி யாரனனி யூரரே. எ

காலை போய்ப்பலி தோவாகண் ணார்நெற்றி
மேலை வானவா வந்து விரும்பிய
சோலை சூழ்புறங் காடரங் காகவே
ஆலின் கீழறத் தாரனனி யூரரே. அ

எரிகொள் மேனிய ரென்பணிந் தினபராய்த்
திரியு மூவெயில் தீயெழச் செறறவர்
கரிய மாலொடு நானமுகன் காண்பதற்
கரிய ராகினின ரூரனனி யூரரே. கூ

வஞ்ச ரககனை கரமுஞ் சிரதொடும்
அஞசு மஞசுமோ ராறுநான கும்மிறப்
பஞசின மெல்விர லாலடாத் தாயிழை
அஞச லஞசலென ரூரனனி யூரரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தொகை

திருசசிற்றம்பலம

ஓத மால்கடல் பாவி யுலகெலாம்
மாத ரார்வலங் கொண்மறைக் காடரைக்
காதல் செய்து கருதப் படுமவா
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே. க

பூகஞுந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆகசந் தானுடை மாமறைக் காடரோ
ஆகஞுங் காண்பரி யீரடி யார்தம்மை
நோக்கிக் காண்பது நும்பணி செய்யிலே. உ

புன்னை ஞாழல் புறணி யருகெலாம்
மன்னி னாவலங் கொள்மறைக் காடரோ
அன்ன மென்னடை யாளையொர் பாகமாச்
சின்ன வேட முகப்பது செல்வமே. ௩

அட்ட மாமலர் சூடி யடும்பொடு
வட்டப் புன்சடை மாமறைக் காடரோ
நட்ட மாடியும் நான்மறை பாடியும்
இட்ட மாக விருக்கு மிடமிதே. ௪

நெய்த லாம்பல் நிறைவயல் சூழ்தரும்
மெய்யி னாவலங் கொண்மறைக் காடரோ
தையல் பாகங்கொண் டீர்கவர் புன்சடைப்
பைதல் வெண்பிறை பாம்புடன் வைப்பதே. ௫

துஞ்சும் போதுந் துயிலின்றி யேத்துவார்
வஞ்சின் றிவலங் கொண்மறைக் காடரோ
பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை பலிகொணர்ந்
தஞ்சி நிற்பது மைந்தலை நாகமே. ௬

திருவி னாசெல்வ மல்கு விழாவணி
மருவி னார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
உருவி னாளுமை மங்கையொர் பாகமாய்
மருவி னாய்கங்கை யைச்சென்னி தன்னிலே. ௭

சங்கு வந்தலைக் குந்தடங் கானல்வாய்
வங்க மார்வலங் கொண்மறைக் காடரோ
கங்கை செஞ்சடை வைப்பது மன்றியே
அங்கை யில்லன லேந்த லழகிதே. ௮

குறைக்காட் டானவிட் டதேர்குத்த மாமலை
இறைக்காட் டியெடுத் தானதலை யீரைந்தும்
மறைக்காட் டான்இறை யூன்றலும் வாய்விட்டான்
இறைக்காட் டாயெம் பிரானுனை யேத்தவே. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தொகை

திருசசிறறம்பலம்

பண்ணின நேர்மொழி யாளுமை பஙகரோ
மண்ணி னாரவலஞ் செய்மமறைக காடரோ
கண்ணி னாலுமைக காணக கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள செயமமினே. க

ஈண்டு செஞசடை யாகத்து ளீசரோ
மூண்ட காமுகி லினமுறிக கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாககத வினவலி நீககுமே. உ

அட்ட மூர்த்திய தாகிய அபபரோ
துட்டா வானபுரஞ சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங கட்டிய செனனிப் பாமரோ
சட்ட விககத வந்திறப பிம்மினே. ங

அரிய நானமறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வானபுரஞ சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள கோவண ஆடை விருததரோ
பெரிய வானகத வமபிரி விககவே. ச

மலையில் நீடிருக் கும்மறைக காடரோ
கலைகள் வநதிறைஞ சுங்கழ லேததரோ
விலையில் மாமணி வணண வுருவரோ
தொலைவி லாககத வந்துணை நீககுமே. ரு

பூககுந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆககுந தணபொழில் சூழ்மறைக காடரோ
ஆககுங் காணபரி யீரடி கேளுமை
நோககிக காணக கதவைத் திறவுமே. சா

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிாதரோ
அந்த மிலலி யணிமறைக காடரோ
எந்தை நீயடி யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே. எ

ஆறு சூடும் அணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
ஏற தேறிய எம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே. ௮

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சுவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ண லாதி யணிமறைக் காடரோ
திண்ண மாகக்த வந்திறப் பிம்மினே. ௯

விண்ணு ளார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
மண்ணு ளார்வணங் கும்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. ௧௦

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க விக்கத வந்திறப் பிம்மினே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமீயச்சூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோற்றுங் கோயிலுந் தோன்றிய கோயிலும்
வேற்றுக் கோயில் பலவுள மீயச்சூர்க்
கூற்றம் பாய்ந்த குளிர்புன் சடையாற்
கேற்றங் கோயில்கண் டீரிளங் கோயிலே. ௧

வந்த னையடைக் கும்மடித் தொண்டர்கள்
பந்த னைசெய்து பாவிக்க நின்றவன்
சிந்த னைதிருத் துந்திரு மீயச்சூர்
எந்தை மையுடை யாரிளங் கோயிலே. ௨

பஞ்ச மந்திரம் ஓதும் பரமனார்
அஞ்ச ஆனை யுரித்தன லாடுவார்

நெஞ்சம் வாழி நினைந்திரு மீயச்சூர்
எந்தை மையுடை யாரிளங் கோயிலே. ௩

நாறு மல்லிகை கூவிளஞ் செண்பகம்
வேறு வேறு விரித்த சடையிடை
ஆறு கொண்டுகந் தானதிரு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுகந் தாரிளங் கோயிலே. ௪

வெவ்வ வண்ணத்து நாகம் வெருவவே
கவ்வ வண்ணக் கனல்விரித் தாடுவா
செவ்வ வண்ணந் திகழ்திரு மீயச்சூா
எவ்வ வண்ணம் பிரானிளங் கோயிலே. ௫

பொன்னங் கொன்றையும் பூவணி மாலையும்
பின்னுஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை சூடிற்று
மின்னு மேகலை யாளொடு மீயச்சூா
இன்ன நாள்அக லாரிளங் கோயிலே. ௬

படைகொள் பூதத்தன் பைங்கொன்றைத் தாரினன்
சடைகொள் வெள்ளத்தன் சாந்தவெண் நீற்றினன்
விடைகொ ளூர்தியி னானதிரு மீயச்சூர்
இடைகொண் டேத்தநின் றாரிளங் கோயிலே. ௭

ஆறு கொண்ட சடையினா தாமுமோர்
வேறு கொண்டதொா வேடத்த ராகிலும்
கூறு கொண்டுகந் தாளொடு மீயச்சூா
ஏறு கொண்டுகந் தாரிளங் கோயிலே. ௮

வேதத் தானென்பா வேள்வியு ளானென்பா
பூதத்தா னென்பா புண்ணியன் தன்னையே
கீதத் தான்கிள ருந்திரு மீயச்சூர்
ஏதந் தீர்க்கநின் றாரிளங் கோயிலே. ௯

கடுக்கண் டன்கயி லாய மலைதனை
எடுக்க லுற்ற இராவணன் ஈடற
விடுக்க ணின்றி வெகுண்டவன் மீயச்சூர்
இடுக்கண் தீர்க்கநின் றாரிளங் கோயிலே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கரைந்து கைதொழு வாரையுங் காதலன்
வரைந்து வைதெழு வாரையும் வாடலன்
நிரந்த பாரிடத் தோடவர் நித்தலும்
விரைந்து போவது வீழி மிழலைக்கே. க

ஏற்று வெல்கொடி யீசன்ற னாதிரை
நாற்றஞ் சூடுவா னனறுந் திங்களார்
நீற்றுச் சந்தன வெள்ளை விரவலார்
வேற்றுக் கோலங்கொள் வீழி மிழலையே. உ

புனைபொற் சூலத்தன் போர்விடை யூர்தியான்
வினைவெல் நாகத்தன் வெண்மழு வாளினன்
நினைய நின்றவ னீசனை யேயென்று
வினையி லார்தொழும் வீழி மிழலையே. ௩

மாடத் தாடு மனத்துடன் வைத்தவர்
கோடத் தார்குருக் கேத்திரத் தார்பலர்
பாடத் தார்பழிப் பார்பழிப் பல்லதோர்
வேடத் தார்தொழும் வீழி மிழலையே. ௪

எடுத்த வெல்கொடி யேறுடை யானமர்
உடுப்பர் கோவண முண்பது பிச்சையே
கெடுப்ப தாவது கீழ்நின்ற வல்வினை
விடுத்துப் போவது வீழி மிழலைக்கே. ௫

குழலை யாழ்மொழி யாரிசை வேட்கையால்
உழலை யாக்கையை யூணு முணாவிலீர்
தழலை நீர்மடிக் கொள்ளன்மின் சாற்றினேன்
மிழலை யானடி சாரவின் ணுளவரே. ௬

தீர்ன தீத்திர ளன்சடைத் தங்கிய
நீர ஞடிய நீற்றன்வண் டார்கொன்றைத்
தாரன் மாலையன் தண்நறுங் கண்ணியன்
வீரன் வீழி மிழலை விகிர்தனே ௭

எரியி னானிறை யாரிடு காட்டிடை
நரியி னாபரி யாமகிழ் கின்றதோர்
பெரிய னார்தம பிறப்பொடு சாதலை
விரியி னாதொழும் வீழி மிழலையே. அ

நீண்ட சூழ்சடை மேலொர் நிலாமதி
காண்டு சேவடி மேலொா கனைகழல்
வேண்டு வாரவர் வீதி புகுந்திலா
மீண்டும் போவது வீழி மிழலைக்கே. கூ

பாலை யாழொடு செவவழி பண்கொள
மாலை வானவா வந்து வழிபடும
ஆலை யாரழ லந்தண ராகுதி
வேலை யாாதொழும வீழி மிழலையே. க0

மழலை யேறறு மணாளன திருமலை
சுழல ஆாத்தெடுத் தானமுடி தோளிறக்
கழல்கொள் காலில் திருவிர லூனறலும்
மிழலை யானடி வாழகென விட்டதே. கக

திருசசிற்றம்பலம

திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறம்பலம்

எனபொ னேயிமை யோாதொழு பைங்கழல்
நனபொ னேநலந் தீங்கறி வொனறிலேன்
செம்பொ னேதிரு வீழி மிழலையுள
அனப னேயடி யேனைக் குறிகொளே. க

கண்ணி னற்களி கூரகை யால்தொழு
தெண்ணு மாறறி யாதிளைப் பேனறனை
விண்ணு ளார்தொழும வீழி மிழலையுள்
அண்ண லேயடி யேனைக குறிகொளே. உ

ஞால மேவிசும் பேநலந் தீமையே
கால மேகருத தேகருத் தாற்றொழும்

சீல மேதிரு வீழி மிழலையுள்
கோல மேயடி யேனைக் குறிக்கொளே. ரு

முத்த னேமுதல் வாமுகி ழும்முளை
ஒத்த னேயொரு வாவுரு வாகிய
சித்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
அத்த னேயடி யேனைக் குறிககொளே. சு

கருவ னேகரு வாய்த்தெளி வாக்கெலாம்
ஒருவ னேயுயிர்ப் பாயுணர் வாய்நின்ற
திருவ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
குருவ னேயடி யேனைக் குறிககொளே. ள

காத்த னேபொழி லேழையுங காதலால்
ஆத்த னேயம ராககயன றனதலை
சேர்த்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
கூத்த னேயடி யேனைக் குறிககொளே. கு

நீதி வானவா நிதநல் நியமஞசெய்
தோ்தி வானவ ரும்முண ராததோர்
வேதி யாவிகிர் தாதிரு வீழியுள்
ஆதி யேயடி யேனைக குறிக்கொளே. எ

பழகி நினனடி சூடிய பாலனைக
கழகின மேலவைதத காலனைச் சாடிய
அழக னேயணி வீழி மிழலையுள்
குழக னேயடி யேனைக குறிககொளே. அ

அண்ட வானவா கூடிக் கடைந்தநஞ்
சுண்ட வானவ னேயுணா வொனறிலேன
விண்ட வான்பொழில் வீழி மிழலையுள்
கொண்ட னேயடி யேனைக் குறிககொளே. கூ

ஒருத்தன் ஓங்கலைத தாங்க லுற்றானுரம்
வருத்தி னய்வஞ்ச னேனமனம் மனனிய
திருத்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
ஒருத்த னேயடி யேனைக குறிககொளே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாச மொன்றில ராய்ப்பல பத்தர்கள்
வாச நாண்மலர் கொண்டடி வைகலும்
ஈச னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நாம்புகு தும்புன லாடவே. ௧

மறையின் நாண்மலர் கொண்டடி வானவர்
முறையி னால்முனி கள்வழி பாடுசெய்
இறைவ னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமெ னுள்ளமே. ௨

கொன்றை மாலையுங் கூவிள மத்தமும்
சென்று சேரத் திகழ்சடை வைத்தவன்
என்று மெந்தை பிரானிடை மருதினை
நன்று கைதொழு வார்வினை நாசமே. ௩

இம்மை வானவர் செல்வம் விளைத்திடும்
அம்மை யேபிற வித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை யாளு மிடைமரு தன்கழல்
செம்மை யேதொழு வார்வினை சிந்துமே. ௪

வண்ட ணைந்தன வன்னியுங் கொன்றையும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனார்
எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறும் மேலை வினைகளே. ௫

ஏற தேறு மிடைமரு தீசனார்
கூறு வார்வினை தீர்க்குநற் குழகனார்
ஆறு செஞ்சடை வைத்த அழகனார்க்
கூறி யூறி யுருகுமெ னுள்ளமே. ௬

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுபவர்
மண்ணு ளாரும் மதிக்கப் படுபவர்
எண்ணி னார்பொழில் சூழிடை மருதினை
நண்ணி னாரைநண் ணாவினை நாசமே. ௭

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தனோ
கந்த மாலைகள் சூடுங் கருத்தனோர்
எந்தை யெனனிடை மருதினி லீசனைச்
சிந்தை யாலநினை வாரவினை தேயுமே. அ

வேத மோதும் விரிசடை யண்ணலார
பூதம பாடநின றாடும புனிதனோ
ஏதந் தீர்க்கு மிடைமரு தாவெனறு
பாத மேத்தப பறையுமநம பாவமே. க

கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லாக்குழற் பாவைநல லாரினும
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும
இனியன தனனடைந் தார்க்கிடை மருதனே. க0

முற்றி லாமதி சூடும் முதலவனோ
ஒற்றி னாமலை யாலரக கனமுடி
எற்றி னாகொடி யாரிடை மருதினைப்
பற்றி னாரைப் பற்றாவினைப் பாவமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம்

பறையி னோசையும பாடலி னோசையும்
மறையி னோசையும வைகும வயலெலாம்
இறைவ னெஙகள பிரானிடை மருதினில
உறையு மீசனை யுள்குமென னுளளமே. க

மனத்துள மாயனை மாசறு சோதியைப்
புனிற்றுப் பிள்ளைவெள் ளைமமதி சூடியை
எனக்குத தாயையெம் மானிடை மருதனை
நினைத்திட் டூறி நிறைந்தெனை னுளளமே. உ

வண்ட லணநதன வனனியும் மததமும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூததனை

எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறும் மேலை வினைகளே. ௩

துணையி லாமையில தூங்கிருட் பேய்களோ
டணைய லாவ தெமககரி தேயென
இணையி லாவிடை மாமரு தில்லெழு
பணையி லாகமஞ் சொல்லுந்தன பாஙகிககே. ௪

மண்ணை யுண்டமால காணனை மலரடி
விண்ணை விண்டயன் காணனை வியனமுடி
மொண்ணை மாமரு தாவெனவெறன மொயகுழல்
பண்ணை யாயமுந் தானும் பயிலுமே. ௫

மங்கை காணக் கொடாமண மாலையைக
கங்கை காணக் கொடாமுடிக கண்ணியை
நங்கை மீரிடை மருதரிந நங்கைக்கே
எஙகு வாங்கிக் கொடுத்தா ரிதழியே. ௬-எ-அ-கூ-க0-கக.

திருச்சிறறம்பலம்

திருப்பேரெயில் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம

மறையும் ஓதுவர் மான்மறிக் கையினா
கறைகொள கண்ட முடைய கபாலியாா
துறையும் போகுவர் தூயவெண் ணீற்றினர்
பிறையுஞ் சூடுவா பேரெயி லாளரே. க

கணக்கி லாரையுங் கற்றுவல் லாரையும்
வணககி லாநெறி கண்டுகொண் டாரையும்
தணக்கு வார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிணக்கு வாரவர் பேரெயி லாளரே. உ

சொரிவிப் பாரமழை சூழ்கதிர்த் திங்களை
விரிவிப் பார்வெயிற் பட்ட விளங்கொளி

எரிவிப் பார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிரிவிப் பாரவர் பேரெயி லாளரே. ௩

செறுவிப் பார்சிலை யால்மதில் தீர்த்தங்கள்
உறுவிப் பாரபல பத்தாக ளூழ்வினை
அறுவிப் பாரது வன்றியும் நல்வினை
பெறுவிப் பாரவா பேரெயி லாளரே. ௪

மற்றை யாரறி யாாமழு வாளினா
பற்றி யாட்டியோ ரைந்தலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி யாரவா தூநெறி யால்மிகு
பெற்றி யாரவா பேரெயி லாளரே. ௫

திருக்கு வாாகுழற் செல்வன சேவடி
இருககு வாய்மொழி யால்தனை யேதருவாா
சுருக்கு வார்துயா தோறறங்க ளாற்றறப்
பெருக்கு வாரவா பேரெயி லாளரே. ௬

முனனை யாாமயி லூர்தி முருகவேள்
தனனை யாரெனில் தானோ தலைமகன
என்னை யாளுமி றையவ னெம்பிரான
பினனை யாரவர் பேரெயி லாளரே. ௭

உழைத்துந் துள்ளியு முள்ளத்து ளேயுரு
இழைதது மெந்தை பிரானென றிராப்பகல்
அழைககு மன்பின ராய அடியவா
பிழைப்பு நீக்குவர் பேரெயி லாளரே. ௮

நீரு லாகிமிா புனசடை யாவெறு
ஏரு லாவநங் கனதிறல் வாட்டிய
வாரு லாவன மெனமுலை யாளொடும்
பேரு ளாரவர் பேரெயி லாளரே. ௯

பாணி யார்படு தம்பெயர்ந் தாடுவர்
தூணி யார்விச யற்கருள் செய்தவா
மாணி யாய்மண் ணளந்தவன நான்முகன
பேணி யாரவர் பேரெயி லாளரே. ௧௦

மதத்த வாளரக் கன்மணிப் புட்பகம்
சிதைக்க வேதிரு மாமலைக் கீழ்ப்புகருப்
பதைத்தங் காரத்தெடுத்த தான்பத்து நீண்முடி
பிதக்க வூன்றிய பெரியி லாளரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்ணி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தி னைப்பவ ளத்தை முளைத்தவெம்
தொத்தி னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிப்
பித்த னைக்கொலும் நஞ்சினை வானவா
நித்த னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

வெண்ணித் தொல்நகர் மேயவெண் திங்களார்
கண்ணித தொத்த சடையர் கபாலியார்
எண்ணித் தம்மை நினைந்திருந் தேனுக்கு
அண்ணித திட்டமு தூறுமென் நாவுக்கே. உ

காற்றி னைக்கன லைக்கதிர் மாமணி
நீற்றி னைநினைப் பாரவினை நீக்கிடும்
கூற்றி னையுதைத் திட்ட குணமுடை
வீற்றி னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௩

நல்ல னைத்திகழ் நான்மறை யோதியைச்
சொல்ல னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிர்
கல்ல னைக்கடி மாமதில் மூன்றெய்த
வில்ல னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. ௪

சுடரைப் போலொளிர் சுண்ணவெண் ணீற்றனை
அடருஞ் சென்னியில் வைத்த அமுதினைப்
படருஞ் செஞ்சடைப் பான்மதி சூடியை
இடரை நீக்கியை யான்கண்ட வெண்ணியே. ௫

பூத நாதனைப் பூம்புக லூரனைத்
தாதெ னத்தவ ழும்மதி சூடியை

நாதனை நல்ல நானமறை யோதியை
வேத னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. சு

ஒருத்தி யையொரு பாகத் தடக்கியும்
பொருத்தி யபுனி தன்புரி புனசடைக்
கருத்த னைக்கறைக் கண்டனைக் கண்ணுதல்
நிருத்த னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே. எ

சடைய னைச்சரி கோவண ஆடைகொண்
டுடைய னையுணர் வார்வினை தீர்த்திடும்
படைய னைமழு வாளொடு பாய்தரும்
விடைய னைநெரு நறகண்ட வெணணியே. அ

பொருப்ப னைப்புன லாளொடு புனசடை
அருப்ப னையிளந் திங்களங் கண்ணியான
பருப்ப தம்பர வித்தொழுந தொண்டாகள
விருப்ப னைநெரு நறகண்ட வெண்ணியே. கூ

சூல வஞ்சனை வல்லவெஞ் சுந்தரன்
கோல யாஅருள் செய்ததோர் கொள்கையான
காலன அஞ்ச வுதைததிருள் கண்டமாம்
வேலை நஞ்சனைக் கண்டது வெண்ணியே. கo

இலையி னாகொனறை சூடிய ஈசனா்
மலையி னலாக் கனதிறல் வாட்டினா
சிலையி னலமதி லெய்தவன வெண்ணியைத்
தலையி னல்தொழு வார்வினை தாவுமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பந்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மூற்றி லாமுலை யாளிவ ளாகிலும்
அற்றந் தீாக்கு மறிவில ளாகிலும
கற்றைச் செஞ்சடை யானகடம் பந்துறைப்
பெற்றம் ஊர்தியென் றாளெங்கள் பேதையே. க

தனகி ருந்தொரா தனமைய ராகிலும
முனகு தீரத தொழுதெழு மினகளோ
கனகப் புனசடை யானகடம் பந்துறை
நினைய வல்லவர் நீள்விசும பாள்வரே. உ

ஆரி யந்தமி ழோடிசை யானவன
கூரி யகுணத் தார்குறி நினறவன
காரி கையுடை யான்கடம் பந்துறைச்
சீரி யல்பத்தர் சென றடை மினகளே. ரு

பண்ணின இனமொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நனமல ரானபல தேவரும்
கண்ண னும்மறி யான்கடம் பந்துறை
நண்ண நம்வினை யாயின நாசமே ச

மறைகொண் டம்மனத் தானை மனத்துளே
நிறைகொண் டந்நெஞ்சி னுள்ளுற வைம்மினோ
கறைகண் டன்னுறை யுங்கடம பந்துறை
சிறைகொண் டவவினை தீரத் தொழுமினே. ரு

நங்கை பாகம்வைத் தந்நறுஞ் சோதியைப்
பங்க மினறிப் பணிந்தெழு மினகளோ
கங்கைச் செஞ்சடை யான்கடம் பந்துறை
அங்க மோதி யரனுறை கின்றதே. சு

அரிய நான்மறை யாறங்க மாயைந்து
புரியன தேவர்க ளேத்தநஞ் சுண்டவன்
கரிய கண்டத்தி னனகடம் பந்துறை
உரிய வாறு நினைமட நெஞ்சமே. எ

பூமென கோதை யுமையொரு பாகனை
ஓமஞ் செய்தும் உணர்மின்க ளுள்ளத்தால்
காமற் காய்ந்த பிரான்கடம் பந்துறை
நாம மேத்தநம் தீவினை நாசமே. அ

பார ணங்கி வணங்கிப் பணிசெய
நார ணன்பிர மன்னறி யாததோர

கார ணன்கடம் பந்துறை மேவிய
ஆர ணங்கொரு பாலுடை மைந்தனே. ௯

நூலால் நன்று நினைமின்கள் நோய்கெடப்
பாலா னைந்துட னாடும் பரமனார்
காலா லூன்றுகந் தானகடம் பந்துறை
மேலா னஞ்செய்த வல்வினை வீடுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தளருங் கோளர வத்தொடு தண்மதி
வளருங் கோல வளர்சடை யார்க்கிடம்
கிளரும் பேரிசைக் கின்னரம் பாட்டறாக்
களருங் கார்க்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௧

வெல்வ லான்புல னைந்தொடு வேதமும்
சொல்வ லானசுழ லுந்தடு மாற்றமும்
அல்வ லானமனை யார்ந்தமென் தோளியைக்
கல்வ லானகடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௨

பொய்தொ ழாது புலியுரி யோன்பணி
செய்தெ ழாவெழு வார்பணி செய்தெழா
வைதெ ழாதெழு வாரவ ரெள்கநீர்
கைதொ ழாவெழு மின்கரக் கோயிலே. ௩

துண்ணெ னாமனத் தால்தொழு நெஞ்சமே
பண்ணி னால்முனம் பாட லதுசெய்தே
எண்ணி லாரெயில் மூன்று மெரித்தமுக்
கண்ணி னான்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. ௪

சுனையுள் நீல மலரன கண்டத்தன்
புனையும் பொன்னிறக் கொன்றை புரிசடைக்
கனையும் பைங்கழ லான்கரக் கோயிலை
நினையு முள்ளத் தவர்வினை நீங்குமே. ௫

குணங்கள் சொல்லியுங் குற்றங்கள் பேசியும்
வணங்கி வாழ்த்துவ ரன்புடை யாரெலாம்
வணங்கி வானமலா கொண்டடி வைகலும்
கணங்கள் போறறிசைக் குங்காக கோயிலே. சு

பண்ணி னாமறை பல்பல பூசனை
மண்ணி னார்செய்வ தனறியும் வைகலும்
விண்ணி னாகள் வியக்கப் படுவன
கண்ணி னாகடம் பூர்க்கரக் கோயிலே. எ

அங்கை ஆரழ லேந்திநின் றாடலன
மங்கை பாட மகிழ்ந்துடன வார்சடைக்
கங்கை யானுறை யுங்காக் கோயிலைத்
தங்கை யால்தொழு வார்வினை சாயுமே. அ

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தனக டனனடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டனபணி செய்து கிடப்பதே. கூ

பணங்கொள் பாற்கடல் பாம்பணை யானொடும்
மணங்க மழ்மலர்த் தாமரை யானவன்
பிணங்கும் போழ லெம்பெரு மாற்கிடம்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக் கோயிலே. க0

வரைக்கண் நாலஞ்சு தோளுடை யானதலை
அரைகக வூனறி யருள்செய்த ஈசனூர்
திரைகளுந் தண்புனல் சூழ்கரக கோயிலை
உரைக்கு முள்ளத் தவர்வினை யோயுமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவ ராயிரு மூவரு மாயவன்
குருவ தாய குழக னுறைவிடம்
பருவ ரால்குதி கொள்ளும் பழனஞ்சூழ்
கருவ தாங்கடம் பூரககரக கோயிலே. க

வன்னி மத்தம் வளரிளந் திங்களோா
கன்னி யாளைக கதிர்முடி வைததவன
பொனனினை மல்கு புணாமுலை யாளொடும்
மன்னி னைகடம் பூாக்காக கோயிலே. உ

இல்லக் கோலமு மிந்த இளமையும்
அல்லற் கோல மறுத்துய வல்லிரே
ஒலலைச் சென றடை யுங்கடம் பூாஙகாச்
செலவக் கோயில் திருக்காக் கோயிலே. ௩

வேறு சிந்தை யிலாதவா தீவினை
கூறு செய்த குழக னுறைவிடம
ஏறு செல்வத் திமையவா தாந்தொழும்
ஆறு சோகடம் பூாககாக் கோயிலே. ௪

திங்கள் தங்கிய செஞ்சடை மேலுமோா
மங்கை தங்கும் மணாள னிருபபிடம்
பொங்கு சோமணற் புனனையும் ஞாழலும்
தெங்கு சோகடம் பூர்க்காக் கோயிலே. ௫

மல்லை ஞாலத்து வாழு முயிர்க்கெலாம்
எல்லை யான பிரானா ரிருப்பிடம்
கொல்லை முல்லை கொழுந்தகை மல்லிகை
நல்ல சேர்கடம் பூர்க்காக கோயிலே. ௬

தளரும் வாளா வதமொடு தண்மதி
வளரும் பொற்சடை யாறகிட மாவது
கிளருமபேரொலி கினனாம் பாட்டறுக
களரி யாாகடம் பூர்க்காக் கோயிலே. ௭

உற்றா ராயுற வாகி யுயிாக்கெலாம்
பெறறா ராய பிரானா ருறைவிடம
முற்றா மும்மதி லெயத முதல்வனாா
கறறார் சோகடம் பூாககாக கோயிலே. ௮

வெள்ளை நீறணி மேனிய வாககெலாம
உள்ள மாய பிரானா ருறைவிடம

பிள்ளை வெண்பிறை சூடிய சென்னியான்
கள்வன சோகடம் பூர்ககரக கோயிலே. க

பாப்பு நீரிலங் கைககிறை வனஅவன
உரததி ஞலடுக கலஎடுக் கலலுற
இரக்க மின றி யிறைவிர லாறறலே
அரககி ஞனகடம் பூரககரக கோயிலே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇன்னம்பர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏனனி லாரு மெனககினி யாரில்லை
ஏனனி லும்மினி யாமொரு வனனுளன
ஏனனு ளேயுயிாப் பாய்பபுறம் போந்துபுக
கென்னு ளேநிறகும் இனனம்ப ரீசனே. க

மட்டுண பாரகள் மடந்தையா வாட்கண்ணல்
கட்டுண் பாரகள் கருதுவ தெனகொலோ
தட்டி முட்டிந தளளாடித் தழூக்குழி
எட்டு மூாததிய ரினனம்ப ரீசனே. உ

கனலுங கணணியுந் தண்மதி யோடுடன
புனலுங் கொனறையுஞ சூடும புரிசடை
அனலுஞ் சூலமும மானமறிக கையினா
எனலு மெனமனத் தினனம்ப ரீசனே. ந

மழைககண் மாமயி லாலு மகிழ்சசியான
அழைககுந தனனடி யாரகளத மனபினைக்
குழைககுந் தனனைக குறிக்கொள வேண்டியே
இழைககு மெனமனத் தினனமப ரீசனே. ச

தெனன வனனெனை யாளுஞ சிவனவன
மனன வனமதி யமமறை யோதியான
முனன மன்னவன் சோவன பூழியான
இனனம் இனபுற்ற வினனமப ரீசனே. ரு

விளக்கும் வேறு படப்பிற ருள்ளத்தில்
அளக்குந் தன்னடி யார்மனத் தனபினை
குளக்கு மெனனைக் குறிகொள வேண்டியே
இளக்கு மெனமனத் தினனம்ப ரீசனே. சு

சடைக்க ணாள்புன லாள்அனல் கையதோர்
கடைக்க ணால்மங்கை நோக்கும வானமகள்
படைக்க ணால்பரு கப்படு வானநமக
கிடைக்க ணய்நின்ற வினனம்ப ரீசனே. எ

தொழுது தூமலர் தூவித் துதித்துநின்
றழுது காமுற் றரற்றுகின ருரையும
பொழுது போககிப் புறககணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கினனம்ப ரீசனே. அ

விரியுந் தணணிள வேனிலில் வெண்பிறை
புரியுங் காமனை வேவப் புருவமும்
திரியு மெல்லையில் மும்மதில் தீயெழுந்
தெரிய நோககிய வினனம்ப ரீசனே. கூ

சனியும் வெள்ளியுந் திங்களும் ஞாயிறும்
முனிவ ணய்முடி பத்துடை யானறனைக
கனிய வூனறிய காரண மெனகொலோ
இனிய ணய்நின்ற வினனம்ப ரீசனே. கய

திருச்சிறறமபலம்

திருக்குடமூக்கு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ ணத்தவன் புண்ணிய னண்ணியங்
காவ ணத்துடை யானடி யார்களைத
தீவ ணத்திரு நீறுமெய் பூசியோா
கோவ ணத்துடை யானகுட மூக்கிலே. க

பூத்தா டிக்கழி யாதேநீா பூமியீா
தீத்தா டித்திறஞ் சிந்தையுள் வைம்மினோ

வேர்த்தா டுங்காளி தன்விசை தீர்கென்று
கூத்தா டியுறை யுங்குட மூக்கிலே. உ

நங்கை யாளுமை யாளுறை நாதனார்
அங்கை யாளொ டறுபதந் தாழ்சடைக்
கங்கை யாளவள் கன்னி யெனப்படும்
கொங்கை யாளுறை யுங்குட மூக்கிலே. ங

ஓதா நாவன் திறத்தை யுரைத்திரேல்
ஏதா னும்மினி தாகும் மியமுனே
சேதா ஏறுடை யானமர்ந் தவிடம்
கோதா விரியுறை யுங்குட மூக்கிலே. ச

நக்க ரையனை நாடொறும நன்னெஞ்சே
வக்க ரையுறை வானை வணங்குநீ
அக்க ரையோ டரவரை யார்த்தவன்
கொக்க ரையுடை யான்குட மூக்கிலே. ரு

துறவி நெஞ்சின ராகிய தொண்டர்காள்
பிறவி நீங்கப் பிதற்றுமின பித்தராய்
மறவனாயப பார்த்தன மேற்கணை தொட்டவெம்
குறவ னாருறை யுங்குட மூக்கிலே. சா

தொண்ட ராகித் தொழுது பணிமினோ
பண்டை வல்வினை பற்றற வேண்டுவீர
விண்ட வர்புரம் மூன்றொரு மாத்திரைக
கொண்ட வனுறை யுங்குட மூக்கிலே. எ

காமி யஞ்செய்து காலங் கழியாதே
ஓமியஞ் செய்தங் குள்ளத் துணர்மினோ
சாமி யோடு சரச்சு வதியவள்
கோமி யும்முறை யுங்குட மூக்கிலே. அ

சிரமஞ் செய்து சிவனுக்குப் பத்தராய்ப்
பரம னைப்பல நாளும் பயிற்றுமின
பிரமன மாலொடு மற்றொழிந் தாக்கெலாம
குரவ னாருறை யுங்குட மூக்கிலே. கூ

அன்று தானரக் கனகயி லாயத்தைச்
சென்று தானெடுக் கவுமை யஞ்சலும்
நன்று தானநக்கு நல்விர லூனறிப்பின
கொன்று கீதங்கேட் டானகுட மூக்கிலே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீன்றியூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம்

கொடுங்கண் வெண்தலை கொண்டு குறைவிலைப்
படுங்க ணொன்றில ராய்ப்பலி தோந்துண்பர்
நெடுங்கண் மங்கைய ராட்டயா நினறியூரக்
கடுங்கைக் கூற்றுதைத் திட்ட கருத்தரே. ௧

வீதி வேல்நெடுங் கண்ணியா வெள்வளை
நீதி யேகொளப் பாலது நின்றியூர்
வேத மோதி விளஙகுவெண் தோட்டராய்க்
காதில் வெண்குழை வைத்தவெங் கள்வரே. ௨

புற்றி னார வம்புலித தோல்மிசைச்
சுற்றி னர்சுண்ணப் போரவைகொண் டார்சுடர்
நெற்றிக கண்ணுடை யாரமர் நினறியூர்
பறறி னரைப்பற் றுவினைப் பாவமே. ௩

பறையி னேசையும் பாடலி னேசையும்
மறையி னேசையும மலகி யயலெலாம்
நிறையும் பூம்பொழில சூழ்திரு நினறியூர்
உறையு மீசனை யுள்குமென் னுள்ளமே. ௪

சுனையுள் நீலஞ் சுளியும் நெடுங்கணாள்
இனைய னெனறென்று மேசுவ தெனகொலோ
நினையுந் தண்வயல் சூழ்திரு நினறியூர்ப்
பனையின ஈருரி போர்த்த பரமரே. ௫

உரைப்பக் கேண்மின்நும் உச்சியு ளான்றனை
நிரைப்பொன மாமதில் சூழ்திரு நினறியூர்

உரைப்பொற கற்றைய ராரிவ ரோவெனில்
திரைத்துப் பாடித் திரிதருஞ செல்வரே. ௬

கனறி யூாமுகில் போலுங கருஙகளி
றினறி எறல ஞலிது எனகொலோ
நினறி யூாபதி யாக நிலாயவன
வெனறி யேறுடை யெங்கள விகிர்தனே. எ

நிலையி லாவெள்ளை மாலையன நீண்டதோா
கொலைவி லாலெயி லெய்த கொடியவன
நிலையி ஞாவயல் சூழ்திரு நினறியூர்
உரையி ஞலதொழு வார்வினை யோயுமே. அ

அஞசி யாகிலு மனபுபட் டாகிலும்
நெஞ்சம் வாழி நினைநினறி யூரைநீ
இஞ்சி மாமதி லெயதிமை யோாதொழக்
குஞசி வானபிறை சூடிய கூத்தனே. ௯

எளிய ஞமொழி யாவிலங் கைககிறை
களியி ஞற்கயி லாய மெடுத்தவன
நெளிய வூனறவல் லானமா நினறியூா
அளியி ஞறறெழு வாாவினை யலகுமே. க0

திருச்சிறறம்பலம

திருவொற்றியூா - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம

ஒற்றி யூரு மொளிமதி பாமபினை
ஒற்றி யூருமப் பாமபும அதனையே
ஒறறி யூா வொருசடை வைத்தவன
ஒற்றி யூர்தொழ நம்வினை யோயுமே. க

வாட்ட மொனறுரைக குமமலை யானமகள்
ஈட்ட வேயிரு ளாடி யிடுபிணக

காட்டி லோரி கடிக்க எடுத்ததோர்
ஓட்டை வெண்டலைக் கையொற்றி யூரரே. ௨

கூற்றுத் தண்டத்தை யஞ்சிக் குறிக்கொண்மின்
ஆற்றுத் தண்டத் தடக்கு மானடி
நீற்றுத் தண்டத்த ராய்வினை வார்க்கெலாம்
ஊற்றுத் தண்டொப்பர் போலொற்றி யூரரே. ௩

சுற்றும் பேய்சுழ லச்சுடு காட்டெரி
பற்றி யாடுவர் பாய்புலித் தோலினர்
மற்றை யூர்களெல் லாம்பலி தேர்ந்துபோய்
ஒற்றி யூர்புக் குறையு மொருவரே. ௪

புற்றில் வாளர வாட்டி யுமையொடு
பெற்ற மேறுகந் தேறும் பெருமையான்
மற்றை யாரொடு வானவ ருந்தொழ
ஒற்றி யூருறை வானோர் கபாலியே. ௫

போது தாழ்ந்து புதுமலர் கொண்டுநீ
மாது தாழ்சடை வைத்த மணாளனார்
ஓது வேதிய னாதிரு வொற்றியூர்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே. ௬

பலவும் அன்னங்கள் பன்மலர் மேல்துஞ்சும்
கலவ மஞ்ஞைகள் காரென வெள்குறும்
உலவு பைம்பொழில் சூழ்திரு வொற்றியூர்
நிலவி னானடி யேயடை நெஞ்சமே. ௭

ஒன்று போலும் உகந்தவ ரேறிற்று
ஒன்று போலு முமைத்துக் களைந்தது
ஒன்று போலொளி மாமதி சூடிற்று
ஒன்று போலுகந் தாரொற்றி யூரரே. ௮

படைகொள் பூதத்தர் வேதத்தர் கீதத்தர்
சடைகொள் வெள்ளத்தர் சாந்தவெண் ணீற்றினர்
உடையுந் தோலுகந் தாருறை யொற்றியூர்
அடையு முள்ளத் தவர்வினை யலகுமே. ௯

வரையி னூலுயா தோளுடை மன்னனை
வரையி னார்வலி செற்றவா வாழ்விடம்
திரையி னார்புடை சூழ்திரு வொற்றியூர்
உரையி னாறபொலிந் தாருயர்ந் தாரகளே. க0

திருச்சிற்றம்பலம

திருப்பாசூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மூந்தி மூவெயி லெய்த முதல்வனா
சிந்திப் பாரவினை தீர்த்திடுஞ் செல்வனா
அந்திக் கோனதனக் கேயருள் செய்தவர்
பந்திச் செஞ்சடைப் பாசூ ரடிகளே. க

மடந்தை பாகம் மகிழ்ந்த மணாளனார்
தொடர்ந்த வல்வினை போககிடுஞ் சோதியார்
கடந்த காலனைக் கால்கொடு பாய்ந்தவர்
படர்ந்த நாகத்தா பாசூ ரடிகளே. உ

நாறு கொன்றையும் நாகமுந் திங்களும
ஆறுஞ் செஞ்சடை வைத்த அழகனார்
காறு கண்டத்தர் கையதோர் சூலததா
பாறி னோட்டினர் பாசூ ரடிகளே. ௩

வெற்றி யூருறை வேதிய ராவர்நல்
ஒற்றி யேறுகந் தேறு மொருவனா
நெற்றிக் கண்ணினர் நீளர வநதனைப்
பற்றி யாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே. ௪

மட்ட விழ்ந்த மலாநெடுங் கண்ணிபால்
இட்ட வேட்கைய ராகி யிருப்பவர்
துட்ட ரேலறி யேனிவா சூழ்ச்சிமை
பட்ட நெற்றியா பாசூ ரடிகளே. ௫

பல்லில் ஓடுகை யேந்திப் பகலெலாம்
எல்லி நின்றிடு பெய்பலி யேற்பவர்

சொல்லிப் போய்ப்புகு மூரறி யேனசொலீர்
பல்கு நீற்றினர் பாசூ ரடிகளே. சு

கட்டி விட்ட சடையர் கபாலியர்
எட்டி நோக்கிவந் தில்புகுந் தவ்வவா
இட்ட மாவறி யேனிவர் செய்வன
பட்ட நெற்றியர் பாசூ ரடிகளே. எ

வேத மோதிவந் தில்புகுந் தாரவர்
காதில் வெண்குழை வைத்த கபாலியார்
நீதி யொன்றறி யாரிறை கொண்டனர்
பாதி வெண்பிறைப் பாசூ ரடிகளே. அ

சாம்பல் பூசுவர் தாழ்சடை கட்டுவர்
ஓம்பன மூசெரு தேறு மொருவனார்
தேம்பல் வெண்மதி சூடுவர் தீயதோர்
பாம்பு மாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே. கூ

மாலி னோடு மறையவன் றானுமாய்
மேலுங் கீழு மளப்பரி தாயவர்
ஆலின் கீழ லறம்பகர்ந் தாமிகப்
பால்வெண் ணீற்றினர் பாசூ ரடிகளே. க0

திரியும் மூஎயில் செங்கணை யொன்றினால்
எரிய எய்தன ரேனு மிலங்கைக்கோன்
நெரிய ஊன்றியிட் டாரவ ரொன்றினால்
பரியர் நுண்ணியர் பாசூ ரடிகளே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவன்னியூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடு கொண்டரங் காகக்ங்குல் வாய்க்கணம்
பாட மாநட மாடும் பரமனார்
வாட மாநிறங் கொள்வர் மணங்கமழ்
மாட மாமதில் சூழ்வன்னி யூரரே. க

செங்கண் நாகம் அரையது தீததிரள
அங்கை யேந்திநின றெரி யாடுவா
கங்கை வாாசடை மேலிடங் கொண்டவர்
மங்கை பாகமவைத் தார்வனனி யூரரே. ௨

ஞானங் காட்டுவர் நனனெறி காட்டுவா
தானங் காட்டுவா தம்மடைந தாரக்கெலாம
தானங் காட்டிததன தாளடைந் தாாகட்கு
வானங் காட்டுவா போலவனனி யூரரே. ௩

இம்மை அமமை யெனவிரண் டும்மிவை
மெய்மமை தானறி யாது விளம்புவா
மெய்ம்மை யால்நினை வார்கள்தம் வலவினை
வம்மின நீர்ப்பாகண் டாவனனி யூரரே. ௪

பிறைகொள் வாள்நுதற் பெய்வளைத் தோளியா
நிறையைக் கொள்பவா நீறணி மேனியா
கறைகொள் கண்டத்தா வெண்மழு வாளினர்
மறைகொள் வாய்மொழி யாாவனனி யூரரே. ௫

திளைகரும் வண்டொடு தேன்படு கொனறையா
துளைககை வேழத்தா தோலா சுடர்மதி
முளைக்கு மூரற கதிாகண்டு நாகம்நா
வளைக்கும் வாாசடை யார்வனனி யூரரே. ௬

குணங்கொள் தோளெட்டு மூாத்தி யிணையடி
இணங்கு வார்கட் கினியனு மாயநின்றான
வணங்கி மாமலா கொண்டவர் வைகலும்
வணங்கு வாாமனத் தார்வனனி யூரரே. ௭

இயலு மாலொடு நான்முகன செய்தவம்
முயலிற காண்பரி தாய்நினற மூாததிதான
அயலெ லாமனன மேயுமந் தாமரை
வயலெ லாங்கயல் பாய்வனனி யூரரே. ௮-௯

நலஙகொள் பாகனை நனறு முனிந்திடா
விலங்கல் கோத்தெடுத் தானது மிககிட
இலங்கை மன்ன னிருபது தோளினை
மலங்க வூன்றிவைத தாாவனனி யூரரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வாய்தலு ளானவந்து சீரியன
பொந்து வார்புலால் வெண்டலை கையினன்
முந்தி வாயதோர் மூவிலை வேல்பிடித்
தந்தி வாயதோர் பாம்பரை யாறரே. க

பாகம் மாலை மகிழ்ந்தனர் பால்மதி
போக ஆனையி னீருரி போர்த்தவர்
கோக மாலை குலாயதோர் கொன்றையும்
ஆக ஆனநெயஞ் சாடுமை யாறரே. உ

நெஞ்ச மென்பதோர் நீள்கயந் தன்னுளே
வஞ்ச மெனபதோர் வான்சுழிப் பட்டுநான
துஞ்சும் போழ்துநின் னாமத் திருவெழுத்
தஞ்சுந் தோனற அருளுமை யாறரே. ௩

நினைக்குமா நெஞ்சினுள் ளாநெடு மாமதில்
அனைத்தும் ஒள்ளழல் வாயெரி யூட்டினார்
பனைக்கை வேழத் துரியுடல் போர்த்தவர்
அனைத்து வாய்தலுள ளாருமை யாறரே. ௪

பரியர் நுண்ணியர் பார்த்தற் கரியவர்
அரிய பாடல ராடல ரனறியும்
கரிய கண்டத்தர் காட்சி பிறர்க்கெலாம்
அரியர் தொண்டர்க் கெளியரை யாறரே. ௫

புலரும் போது மிலாப்பட்ட பொற்சுடர்
மலரும் போதுக ளாற்பணி யச்சிலர்
இலரும் போது மிலாதது மன்றியும்
அலரும் போதும அணியுமை யாறரே. ௬

பஙக மாலைக் குழலியொர் பால்நிறக்
கங்கை மாலையர் காதன்மை செய்தவர்
மஙகை மாலை மதியமுங கண்ணியும்
அங்க மாலையுஞ் சூடுமை யாறரே. ௭

முனனை யாறு முயனறெழு வீரெலாம்
பின்னை யாறு பிரியெனும் பேதைகாள்
மனனை யாறு மருவிய மாதவன்
தனனை யாறு தொழத்தவ மாகுமே. அ

ஆனை யாறென ஆடுகின ரூன்முடி
வானை யாறு வளாயது காண்மினோ
நான்ஐ யாறுபுக கேற்கவ னினனருள்
தேனை யாறு திறந்தாலே யொக்குமே. கூ

அரககின மேனியன் அந்தளிர் மேனியன
அரக்கின சேவடி யாளஞ்ச அஞசலென
றாக்க னீரைந்து வாயு மலறவே
அரககி னனடி யாலுமை யாறனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வண்ணத்த ராய்த்திறம் பாவணம்
முந்தி வண்ணத்த ராய்முழு நீறணி
சந்தி வண்ணத்த ராய்த்தழல போல்வதோர்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே. க

மூல வண்ணத்த ராய்முத லாகிய
கோல வண்ணத்த ராகிக் கொழுஞசுடர்
நீல வண்ணத்த ராகி நெடும்பளிங்
கால வண்ணத்த ராவரை யாறரே. உ

சிந்தை வண்ணமுந் தீயதோர் வண்ணமும்
அந்திப் போதழ காகிய வண்ணமும்
பந்திக் காலனைப் பாய்ந்ததொா வண்ணமும்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே. ௩

இருளின் வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
சுருளின வண்ணமுஞ் சோதியின வண்ணமும்

மருளு நான்முகன் மாலொடு வண்ணமும்
அருளும் வண்ணமு மாவரை யாறரே. ச

இழுக்கின வண்ணங்க ளாகிய வெவ்வழல்
குழைக்கும் வண்ணங்க ளாகியுங் கூடியும்
மழைக்கண் மாமுகி லாகிய வண்ணமும்
அழைக்கும் வண்ணமு மாவரை யாறரே. ரு

இண்டை வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
தொண்டா வண்ணமுஞ் சோதியின வண்ணமும்
கண்ட வண்ணங்க ளாய்க்கனல் மாமணி
அண்ட வண்ணமு மாவரை யாறரே. சு

விரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின வண்ணமும்
கரும்பின் இனமொழிக் காரிகை வண்ணமும்
விரும்பு வார்வினை தீர்த்திடும் வண்ணமும்
அரும்பின் வண்ணமு மாவரை யாறரே. எ

ஊழி வண்ணமு மொண்சுடர் வண்ணமும்
வேழ ஈருரி போர்த்ததோர் வண்ணமும்
வாழித் தீயுரு வாகிய வண்ணமும்
ஆழி வண்ணமு மாவரை யாறரே. அ

செய்த வன்திரு நீறணி வண்ணமும்
எய்த நோக்கரி தாகிய வண்ணமும
கைதுு காட்சி யரியதோர் வண்ணமும்
ஐது வண்ணமு மாவரை யாறரே. கூ

எடுதத வாளாக கனதிறல் வண்ணமும்
இடாககள் போற்பெரி தாகிய வண்ணமும்
கடுத்த கைந்நரம் பாலிசை வண்ணமும்
அடுத்த வண்ணமு மாவரை யாறரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிறைக்க வாலிய ளல்லளிந் நேரிழை
மறைக்க வாலிய ளல்லளிம் மாதராள்
பிறைக்க வாலப் பெருமபுன லாவடு
துறைக்க வாலியோ டாடிய சுண்ணமே. ௧

தவள மாமதிச் சாயலோர் சந்திரன்
பிளவு சூடிய பிஞ்ஞக னெம்மிறை
அளவு கண்டில ளாவடு தண்டுறைக்
களவு கண்டன ளொத்தனள் கன்னியே ௨

பாதிப் பெண்ணொரு பாகத்தன் பன்மறை
ஓதி யென்னுளங் கொண்டவ னொண்பொருள்
ஆதி யாவடு தண்டுறை மேவிய
சோதி யேசுட ரேயென்று சொல்லுமே. ௩

காக்கொண் மாமுகில் போல்வதோர் கண்டத்தன்
வார்க்கொண் மென்முலை சேர்ந்திறு மாந்திவள்
ஆர்க்கொள் கொன்றைய னாவடு தண்டுறைத்
தார்க்கு நின்றிவள் தாழுமா காண்மினே. ௪

கருகு கண்டத்தன் காய்கதிர்ச் சோதியன்
பருகு பாலமு தேயெனும் பண்பினன்
அருகு சென்றில ளாவடு தண்டுறை
ஒருவ னென்னை யுடையகோ வென்னுமே, ௫

குழலுங் கொன்றையுங் கூவிள மத்தமும்
தழலுந் தையலோர் பாகமாத் தாங்கினன்
அழக னாவடு தண்டுறை யானெனக்
கழலுங் கைவளை காரிகை யாளுக்கே. ௬

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையோர் பங்கனைத்
தஞ்ச மென்றிறு மாந்திவ ளாரையும்
அஞ்சு வாளல்ல ளாவடு தண்டுறை
மஞ்ச னேடிவ ளாடிய மையலே. ௭

பிறையுஞ் சூடிநற பெண்ணோ டாணாகிய
நிறையும் நெஞ்சமும் நீரமையுங் கொண்டவன
அறையும பூம்பொழி லாவடு தண்டுறை
இறைவ னென்னை யுடையவ னென்னுமே. அ

வையந் தானளந் தானும் அயனுமாய
மெய்யைக் காணலுற றார்ககழ லாயினன
ஐய னாவடு தண்டுறை யாவெனக
கையில் வெள்வளை யுங்கழல் கின்றதே. ௯

பககம பூதங்கள் பாடப பலிகொள்வான
மிக்க வாளரக் கனவலி வீட்டினன
அக்க ணிந்தவ னாவடு தண்டுறை
நகக னென்னுமிந் நாணிலி காண்மினே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பராய்த்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம

கரப்பர் கால மடைந்தவா தம்வினை
சுருகக மாறுவல் லாகங்கை செஞசடைப்
பரப்பு நீரவரு காவிரித் தெனகரைத்
திருப்ப ராய்ததுறை மேவிய செல்வரே. ௧

மூடி னாகளி யானையின ஈருரி
பாடி னார்மறை நானகினோ டாறங்கம்
சேட னார்தெனப ராய்த்துறைச் செல்வரைத்
தேடிக கொண்டடி யேனசென று காண்பனே. உ

பட்ட நெற்றியர் பால்மதிக கீற்றினா
நட்ட மாடுவர் நள்ளிரு ளேமமும
சிட்ட னார்தென்ப ராய்ததுறைச் செல்வனார்
இட்ட மாயிருப் பாரை யறிவரே. ௩

முனபெ லாஞ்சில மோழைமை பேசுவர்
எனபெ லாம்பல பூண்டங் குழிதர்வர்

தெனப ராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
அன்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே. ௫

போது தாதொடு கொண்டு புனைந்துடன
தாத விழ்சடைச் சஙகரன பாதத்துள்
வாதை தீரகவென றேத்திப் பராய்த்துறைச்
சோதி யானைத் தொழுதெழுந் துய்ம்மினே. ௬

நல்ல நானமறை யோதிய நமபனைப்
பல்லில் வெண்டலை யிற்பலி கொள்வனைத்
தில்லை யானைதென பராய்த்துறைச் செல்வனை
வல்லை யாயவணங் கித்தொழு வாய்மையே. ௭

நெருப்பி னுற்குவித் தாலொக்கு நீள்சடைப்
பருப்ப தம்மத யானை யுரித்தவன்
திருப்ப ராய்த்துறை யாதிரு மாாபின நூல
பொருப்ப ராவி யிழிபுனல் போனறதே. ௮

எட்ட விட்ட விடுமண லெககாமேல்
பட்ட நுண்துளி பாயும் பராய்த்துறைச்
சிட்டன சேவடி சென்றடை கிறறீரேல்
விட்டு நம்வினை யுள்ளன வீடுமே. ௯

நெருப்ப ராய்நிமிாந் தாலொக்கு நீள்சடை
மருப்ப ராய்வளைந் தாலொக்கும வாண்மதி
திருப்ப ராயத்துறை மேவிய செல்வனார்
விருப்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே. ௧

தொண்டு பாடியுந் தூமலர் தூவியும்
இண்டை கட்டி யிணையடி யேத்தியும்
பண்ட ரங்கர் பராய்த்துறைப் பாங்கரைக்
கண்டு கொண்டடி யேனுய்ந்து போவனே. ௧௦

அரக்க னுற்ற லழித்த அழகனைப்
பரக்கு நீர்ப்பொன்னி மனனு பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய ஈசனை யேததுமின்
பொருக்க நும்வினை போயறுங் காண்மினே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோனைக் காவிக் குளிர்ந்த மனத்தராய்த்
தேனைக் காவியுண் ணார்சில தெண்ணர்கள்
ஆனைக் காவிலெம் மானை யணைகிலார்
ஊனைக் காவி யுழிதர்வ ரூமரே. ௧

திருகு சிந்தையைத் தீர்த்துச்செம் மைசெய்து
பருகி யூறலைப் பற்றிப் பதமறிந்
துருகி நைபவர்க் கூனமொன் றின்றியே
அருகு நின்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. ௨

துன்ப மின்றித் துயரின்றி யென்றுநீர்
இன்பம் வேண்டி லிராப்பக லேத்துமின்
என்பொன் ஈச னிறைவனென் றுள்குவார்க்
கன்ப னாயிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. ௩

நாவால் நன்று நறுமலர்ச் சேவடி
ஓவா தேத்தி யுளத்தடைத் தார்வினை
காவா யென்றுதங் கைதொழு வார்க்கெலாம்
ஆவா என்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. ௪

வஞ்ச மின்றி வணங்குமின் வைகலும்
வெஞ்சொ லின்றி விலகுமின் வீடுற
நைஞ்சு நைஞ்சுநின் றுள்குளிர் வார்க்கெலாம்
அஞ்ச லென்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. ௫

நடையை மெய்யென்று நாத்திகம் பேசாதே
படைகள் போல்வரும் பஞ்சமா பூதங்கள்
தடையொன் றின்றியே தன்னடைந் தார்க்கெலாம்
அடைய நின்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. ௬

ஒழுகு மாடத்து ளொன்பது வாய்தலுங்
கழுக ரிப்பதன் முன்னங் கழலடி
தொழுது கைகளால் தூமலர் தூவிநின்
றழும வர்க்கன்ப னானைக்கா வண்ணலே. ௭

உருளும் போதறி வொண்ணு வுலகத்தீர்
தெருளுஞ சிகெனத தீவினை சேராதே
இருள றுததுநின றீசனென பாரக்கெலாம்
அருள்கொ டுததிடும் ஆனைககா வண்ணலே. ௮

நேச மாகி நினைமட நெஞசமே
நாச மாய குலநலஞ சுறறங்கள்
பாச மறறுப் பராபர ஆனந்த
ஆசை யுற்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. ௯

ஓத மாகடல சூழிலங் கைககிறை
கீதங் கினனரம பாடக கெழுவினை
பாதம் வாஙகிப பரிந்தருள் செய்தங்கோ
ஆதி யாயிடும் ஆனைககா வண்ணலே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம

திருப்பூந்துருத்தி - திருக்குறுந்தொகை

திருசசிறறமபலம்

கொடிகொள் செல்வ விழாககுண லைஅருக்
கடிகொள் பூமபொழிற கச்சியே கமபனுர்
பொடிகள பூசிய பூநதுருத திநகா
அடிகள சேவடிக கீழ்நா மிருப்பதே. ௧

ஆர்தத தோலுடை கட்டியோர் வேடனுய்ப்
பார்த்த னேடு படைதொடு மாகிலும்
பூத்த நீள்பொழிற் பூந்துருத் திந்கர்த்
தீரத்தன சேவடிக கீழ்நா மிருப்பதே. ௨

மாதி னைமதித் தாளொரு பாகமாக்
காத லாற்கரந் தானசடைக் கங்கையைப்
பூத நாயகன பூநதுருத் திநகர்க
காதி சேவடிக கீழ்நா மிருப்பதே. ௩

மூவ னையமுத லாயிவ வுலகெலாம்
காவ னைக்கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன்

பூவின் நாயகன் பூந்துருத் திந்நகர்த்
தேவன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௪

செம்பொ னேயொக்கும் மேனியன் தேசத்தில்
உம்ப ராரவ ரோடங் கிருக்கிலும்
பொன்பொனூ செல்வப் பூந்துருத் திந்நகர்
நம்பன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௫

வல்லம் பேசி வலிசெய்மூன் றூரினைக்
கொல்லம் பேசிக் கொடுஞ்சரம் நூறினன்
புல்லம் பேசியும் பூந்துருத் திந்நகர்ச்
செல்வன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே ௬

ஒருத்த னுயுல கேழுந் தொழநின்று
பருத்த பாம்பொடு பாலமதி கங்கையும்
பொருத்த னாகிலும் பூந்துருத் திந்நகர்த்
திருத்தன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௭

அதிரர் தேவ ரியக்கர் விச்சாதரர்
கருத நின்றவர் காண்பரி தாயினன்
பொருத நீரவரு பூந்துருத் திந்நகர்ச்
சதுரன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௮

செதுக ருமனத் தார்புறங் கூறினும்
கொதுக ருக்கணி ஞேனடிகள் கூறினும்
பொதுவி னையகன் பூந்துருத் திந்நகர்க்
கதிபன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே. ௯

துடித்த தோள்வலி வாளரக் கன்றனைப்
பிடித்த கைஞ்ஞெரிந் தூற்றன கண்ணெலாம்
பொடிக்க வூன்றிய பூந்துருத் திந்நகர்ப்
படிகொள் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லை யேற்றினர் கோளர வத்தினா
ரில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை செல்வனார்
தொல்லை யூழியர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வல்லை யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே. க

முத்தி யாக வொருதவஞ் செய்திலை
அத்தி யாலடி யார்க்கொன் றளித்திலை
தொத்து நின்றலர் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பத்தி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே. உ

ஒட்டி நின்ற உடலுறு நோய்வினை
கட்டி நின்ற கழிந்தவை போயறத்
தொட்டு நின்றுமச் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பட்டி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே. ௩

ஆதியா னண்ட வாணர்க் கருள்நல்கு
நீதி யானென்றும் நின்மல னேயென்றும்
சோதி யானென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
வாதி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே. ௪

ஆட்டி னையடி யேனவினை யாயின
ஓட்டி னாயொரு காதி லிலங்குவெண்
தோட்டி னாயென்று சோற்றுத் துறையர்க்கே
நீட்டி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே. ரு

பொங்கி நின்றெழுந் தகடல் நஞ்சினைப்
பங்கி உண்டதோர் தெய்வமுண் டோசொலாய்
தொங்கி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தங்கி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே ௬

ஆணி போலநீ ஆற்ற வலியைகாண்
ஏணி போலிழிந் தேறியு மேங்கியும்
தோணி யாகிய சோற்றுத் துறையர்க்கே
பூணி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே. எ

பெறற மேறிலென பேய்படை யாகிலென
புற்றி லாடர வேயது பூணிலென
சுறறி நீயென்றுஞ சோறறுத் துறையாக்கே
பறறி நீபணி செயமட நெஞசமே. ௮

அல்லி யானர வைந்தலை நாகணைப்
பளளி யானறி யாத பரிசெலாம்
சொலலி நீயெனறுஞ சோறறுத் துறையர்கசே
புல்லி நீபணி செயமட நெஞசமே. ௯

மிண்ட ரோடு விரவியும் வீறிலாக்
குண்டர் தம்மைக் கழிந்துய்யப் போந்துநீ
தொண்டு செய்தெனறுஞ் சோற்றுத துறையர்க்கே
உண்டு நீபணி செய்மட நெஞ்சமே. ௧௦

வாழ்ந்த வனவலி வாளரக் கன்றனை
ஆழ்ந்து போயல றவ்விர லூனறினை
சூழ்ந்த பாரிடஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தாழ்ந்து நீபணி செய்மட நெஞசமே. ௧௧

திருச்சிறறம்பலம

திருநெய்த்தானம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம

கொல்லி யானகுளிர் தூங்குகுற் றாலத்தான
புல்லி யார்புரம மூனறெரி செய்தவன
நெல்லி யானிலை யானநெய்த தானனைச்
சொல்லி மெயதொழு வார்சுடர் வாணரே. ௧

இரவ னையிடு வெண்தலை யேந்தியைப்
பரவ னைப்படை யாமதில மூனறையும்
நிரவ னைநிலை யானநெய்த தானனைக
குரவ னைத்தொழு வாரகொடி வாணரே. ௨

ஆனிடை யைந்தும் ஆடுவ ராரிருள்
கானிடை நடம் ஆடுவர் காண்மினோ

தேனிடை மலர் பாயுநெய்த் தானனை
வானி டைத்தொழு வாவலி வாணரே. ௩

விண்ட வர்புர மூன்றும்வெண் ணீறெழக்
கண்ட வனகடி தாகிய நஞ்சினை
உண்ட வனொளி யானநெய்த் தானனைத்
தொண்ட ராய்த்தொழு வாசுடர் வாணரே. ௪

முனைகை நோவக் கடைந்தவா னிறகவே
சங்கி யாது சமுத்திர நஞ்சுண்டான
நஙகை யோடு நவினறநெயத் தானனைத
தஙகை யால்தொழு வாதலை வாணரே. ௫

சுட்ட நீறுமெய் பூசிச சுடலையுள்
நட்ட மாடுவா னள்ளிருள் பேயொடே
சிட்டா வானவா தேருநெய்த் தானனை
இட்ட மாய்த்தொழு வாரினப வாணரே. ௬

கொள்ளித் தீயெரி வீசிக் கொடியதோர்
கள்ளிக காட்டிடை யாடுவர் காண்மினோ
தெள்ளித் தேறித் தெளிந்துநெயத் தானனை
உள்ளத தால்தொழு வாருமபா வாணரே. ௭

உச்சி மேல்விளங கும்மிள வெண்பிறை
பற்றி யாடர வோடுஞ்ச டைப்பெய்தான
நெற்றி யாரழல கண்டநெய்த் தானனைச்
சுற்றி மெய்தொழு வாசுடர் வாணரே. ௮

மாலொ டும்மறை யோதிய நானமுகன
காலொ டும்முடி காண்பரி தாயினான
சேலொ டுஞ்செருச் செய்யுநெய்த் தானனை
மாலொ டுந்தொழு வார்வினை வாடுமே. ௯

வலிந்த தோள்வலி வாளரக் கனறனை
நெருங்க நீள்வரை யூன்றுநெய்த் தானனார்
புரிந்து கைந்நரம் போடிசை பாடலும்
பரிந்த னைப்பணி வாரவினை பாறுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருவ னாய்அத்தி யீருரி போர்த்துமை
உருவ னாயொற்றி யூர்பதி யாகிலும்
பருவ ரால்வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான்
திருவி னாற்றிரு வேண்டுமித் தேவர்க்கே. க

வையம் வந்து வணங்கி வலங்கொளும்
ஐய னையறி யார்சிலா ஆதர்கள்
பைகொ ளாடர வார்த்த பழனன்பால்
பொய்யர் காலங்கள் போக்கிடு வார்களே. உ

வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ண மாகத் திருச்சடைச் சேர்த்தியே
பண்ணு மாகவே பாடும் பழனத்தான்
எண்ணும் நீர்அவ னாயிர நாமமே. ௩

மூர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது மூச்சிட
வாக்கப் பாம்பினைக் கண்டு துணிமதி
பாக்கப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான்
தாக்கொண் மாலை சடைக்கணிந் திட்டதே. ௪

நீல முண்ட மிடற்றின னேந்தர்தோர்
கோல முண்ட குணத்தால் நிறைந்ததோர்
பாலு முண்டு பழனன்பா லெனனிடை
மாலு முண்டிறை யென்றன மனத்துளே. ரு

மந்த மாக வளர்பிறை சூடியோர்
சந்த மாகத் திருச்சடை சாத்துவான்
பந்த மாயின தீர்க்கும் பழனத்தான்
எந்தை தாய்தந்தை யெம்பெரு மானுமே. சா

மார்க்க மொன்றறி யாமதி யில்லிகள்
பூக்க ரத்திற் புரிகிலா மூடர்கள்
பார்க்க நின்று பரவும் பழனத்தான்
தாள்கள் நின்று தலைவணங் கார்களே. எ

ஏறி னாரிமை யோர்கள் பணிகண்டு
தேறு வாரலர் தீவினை யாளர்கள்
பாறி னாப்பணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறி னானுமை யாளொடுங் கூடவே. ௮

சுற்று வார்தொழு வார்சுடர் வண்ணன்மேல்
தெற்றி னார்திரி யும்புரம் மூன்றெய்தான்
பற்றி னார்வினை தீர்க்கும் பழனனை
எற்றி னான்மறக் கேனெம் பிரானையே ௯

பொங்கு மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
அங்க மான இறுத்தருள் செய்தவன்
பங்க னென்றும் பழன னுமையொடும்
தங்கன் தாளடி யேனுடை யுச்சியே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கான றாத கடிபொழில் வண்டினம்
தேன றாத திருச்செம்பொன் பள்ளியான்
ஊன றாததோர் வெண்டலை யிற்பலி
தான றாததோர் கொள்கையன் காண்மினே. ௧

என்பு மாமையும் பூண்டங் குழிதர்வார்க்
கன்பு மாயிடும் ஆயிழை யீரினிச்
செம்பொன் பள்ளியு ளானசிவ லோகனை
நம்பொன் பள்ளியுள் கவினை நாசமே. ௨

வேறு கோலத்த ராணலர் பெண்ணலர்
ஈறு கோவண வைத்தகி லாடையர்
தேற லாவதொன் றன்றுசெம் பொன்பள்ளி
ஆறு சூடிய அண்ண லவனையே. ௩

அருவ ராததோர் வெண்டலை யேந்திவந்
திருவ ராயிடு வார்கடை தேடுவார்

தெருவெ லாமுழல் வார்செம்பொன பள்ளியா
ஒருவா தாம்பல பேருளர் காண்மினே. ௪

பூவு லாஞ்சடை மேற்புனல் சூடினன்
ஏவ லாலெயின் மூனறு மெரித்தவன்
தேவர் சென்றிறைஞ் சுஞ்செம்பொன பள்ளியான்
மூவ ராய்முத லாய்நின்ற மூர்த்தியே. ௫

சலவ ராயொரு பாம்பொடு தண்மதிக்
கலவ ராவதின் காரண மெனகொலோ
திலக நீண்முடி யாரசெம்பொன பள்ளியார்
குலவில் லாலெயில் மூனறெய்த கூத்தரே. ௬

கைகொள் சூலத்தர் கட்டுவாங் கத்தினர்
மைகொள் கண்டத்த ராகி யிருசுடர்
செய்ய மேனிவெண் ணீற்றர்செம் பொன்பள்ளி
ஐயர் கையதோ ரைந்தலை நாகமே. ௭

வெங்கண் நாகம் வெருவுற ஆர்த்தவர்
பைங்கண் ஆனையி னீருரி போர்த்தவர்
செங்கண் மால்விடை யாரசெம்பொன பள்ளியார்
அங்க ணயடைந் தார்வினை தீர்ப்பரே. ௮

நன்றி நாரணன நானமுக னனறிவர்
நின்ற நீணமுடி யோடடி காண்புறறுச்
சென்று காண்பரி யானசெம்பொன பள்ளியான
நின்ற சூழலில் நீளெரி யாகியே. ௯

திரியும் மும்மதில செங்கணை யொன்றினால்
எரிய வெய்தன லோட்டி யிலங்கைக்கோன
நெரிய வூனறியிட் டாரசெம்பொன பள்ளியார்
அரிய வான மவரருள் செய்வரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்வீரட்டம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மலைக்கொ ளானை மயக்கிய வல்வினை
நிலைக்கொ ளானை நினைப்புறு நெஞ்சமே
கொலைக்கை யானையுங் கொன்றிடு மாதலால்
கலைக்கை யானைகண் டாகட வூரரே. க

வெள்ளி மால்வரை போலவதோ ரானையார்
உள்ள வாறெனை யுள்புகு மானையார்
கொள்ள மாகிய கோயிலு ளானையார்
கள்ள வானைகண் டாகட வூரரே. உ

ஞான மாகிய நன்குண ரானையார்
ஊனை வேவ வுருக்கிய வானையார்
வேன வானை யுரித்துமை யஞ்சவே
கான லானைகண் டீர்கட வூரரே. ங

ஆல முண்டழ காயதோ ரானையார்
நீல மேனி நெடும்பளிங் கானையார்
கோல மாய கொழுஞ்சுட ரானையார்
கால வானைகண் டாகட வூரரே. ச

அளித்த ஆன்அஞ்சு மாடிய வானையார்
வெளுத்த நீள்கொடி யேறுடை யானையார்
எளித்த வேழத்தை எள்குவித் தானையார்
களித்த வானைகண் டீர்கட வூரரே. ரு

விடுத்த மால்வரை விண்ணுற வானையார்
தொடுத்த மால்வரை தூயதோ ரானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததோ ரானையார்
கடுத்த வானைகண் டீர்கட வூரரே. சா

மண்ணு ளாரை மயக்குறு மானையார்
எண்ணு ளார்பல ரேத்திடு மானையார்
விண்ணு ளார்பல ரும்மறி யானையார்
கண்ணு ளானைகண் டீர்கட வூரரே. எ

சினக்குஞ் செமபவ னதிர னானையா
மனகரும் வல்வினை தீர்த்திடு மானையார்
அனைகரும் அன்புடை யாரமனத் தானையார
கனைகரு மானைகண் டீரகட வூரரே. அ

வேத மாகிய வெஞ்சுட ரானையா
நீதி யானில னாகிய வானையார
ஓதி யூழி தெரிந்துண ரானையார்
காத லானைகண் டீரகட வூரரே. கூ

நீணட மாலொடு நானமுகன் தானுமாய்க்
காணடு மெனறுபுக கார்க ளிருவருமம
மாண்ட வாரழ லாகிய வானையார
காண்ட லானைகண் டீரகட வூரரே. கய

அடுத்து வநத இலஙகையர் மனனனை
எடுதத தோள்க ளிறநெரித் தானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததோ ரானையார
கடுக்கை யானைகண் டீர்கட வூரரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்மயானம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறம்பலம்

குழைகொள காதினா கோவண ஆடையர்
உழையர் தாஙகட வூரின் மயானத்தார
பழைய தம்மடி யாரசெய்த பாவமும்
பிழையுந் தீர்ப்பா பெருமா னடிகளே. க

உனனி வானவ ரோதிய சிந்தையில்
கனனல் தேனகட வூரின மயானத்தார்
தனனை நோக்கித் தொழுதெழு வார்கடகெலாம்
பினனை யெனனா பெருமா னடிகளே. உ

சூல மேந்துவர் தோலுடை ஆடையர்
ஆல முண்டமு தேமிகத் தேக்குவர்

கால காலா கடவூா மயானத்தா
மாலை மாாபா் பெருமா னடிகளே. ௩

இறைவ னாிமை யோாதொழு பைஙகழல்
மறவ ஞர்கட வூரின மயானததா
அறவ னாடி யாரடி யார்தங்கள
பிறவி தீாப்பா பெருமா னடிகளே. ௪

கத்து காளி கதநதணி விததவா
மத்தா தாஙகட வூரின மயானத்தா
ஒத்தொவ வாதன செயதுழல வாரொரு
பித்தா காணும பெருமா னடிகளே. ௫

எாிகொள மேனி யிளமபிறை வைத்தவா்
கரியா் தாங்கட வூரின மயானத்தார்
அாிய ரண்டத்து ளோரயன மாலுக்கும
பெரியா காணும் பெருமா னடிகளே. ௬

அணங்கு பாகத்தா் ஆரண நானமறை
கணஙகள் சோகட வூரின மயானத்தா
வணங்கு வாரிடா தீாப்பா் மயகுறும்
பிணங்கொள காடா பெருமா னடிகளே. ௭

அரவு கையின ராதி புராணனா்
மரவு சேர்கட வூரின மயானத்தா
பரவு வாரிடா தீர்ப்பா பணிகொள்வா
பிரமன மாற்கும் பெருமா னடிகளே. (அ-௧-௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலாடுதுறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம்

கொள்ளுங் காதன்மை பெய்துறுங் கோல்வளை
உள்ள முள்கி யுரைக்குந் திருப்பெயா
வள்ளல் மாமயி லாடு துறையுறை
வெள்ளந் தாஙகு சடையனை வேண்டியே. ௧

சித்தந் தேறுஞ் செறிவளை சிக்கெனும்
பச்சை தீரும்மென் பைங்கொடி பால்மதி
வைத்த மாமயி லாடு துறையனை
கொத்தி னிற்பொலி கொன்றை கொடுக்கிலே. ௨

அண்டர் வாழ்வும் அமர ரிருக்கையும
கண்டு வீற்றிருக குங்கருத தொன்றிலோம்
வண்டு சேர்மயி லாடு துறையரன
தொண்டர் பாதங்கள் சூடத் துணையிலே. ௩

வெஞ்சி னக்கடுங காலனை விரைகிலான
அஞ்சி றப்பும் பிறப்பும் அறுக்கலாம்
மஞ்சன் மாமயி லாடு துறையுறை
அஞ்சொ லாளுமை பங்க னருளிலே. ௪

குறைவி லோங்கொடு மாடு வாழ்க்கையால்
கறைநி லாவிய கண்டனெண் தோளினன்
மறைவ லானமயி லாடு துறையுறை
இறைவனை நீள்கழ லேத்தி யிருக்கிலே. ௫

நிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மெனசெய்தாய்
கலைகள் ஆயவல லானகயி லாயநன
மலையன் மாமயி லாடு துறையனநம
தலையின் மேலும் மனத்துளுந் தங்கவே. ௬

நீற்றி னன்நிமிர் புனசடை யானவிடை
ஏற்றி னன்நமை யாளுடை யானபுலன
மாற்றி னன்மயி லாடு துறையென்று
போற்று வாரகுமுன் டோபுவி வாழ்க்கையே. ௭

கோலும் புல்லு மொருகையிற கூர்ச்சமும
தோலும் பூண்டு துயரமுற் றெனபயன
நீல மாமயி லாடு துறையனே
நூலும் வேண்டுமோ நுண்ணுணாந் தோர்கட்கே. ௮

பணங்கொ ளாடர வல்குற பகீரதி
மணங்கொ ளச்சடை வைத்த மறையவன

வணங்கு மாமயி லாடு துறையரன
அணங்கொர் பால்கொண்ட கோல மழகிதே. ௯

நீணி லாஅர வச்சடை நேசனைப்
பேணி லாதவா பேதுற வோட்டினேனும்
வாணி லாமயி லாடு துறைதனைக
காணி லாக்குங் கடுந்துய ரில்லையே. ௧௦

பருத்த தோளும முடியும் பொடிபட
இருத்தி னானவ னின்னிசை கேட்டலும்
வரத்தி னான்மயி லாடு துறைதொழ
காத்தி னாவினைக் கட்டறுங காண்மினே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ண மும்வடி வுஞ்சென்று கண்டிலள்
எண்ணி நாமங்க ளோத்தி நிறைந்திலள
கண்ணு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
அண்ண லேயறி வானிவள் தன்மையே. ௧

மருந்து வானவ ருய்யநஞ் சுண்டுகந்
திருந்த வன்கழிப் பாலையு ளெம்பிரான்
திருந்து சேவடி சிந்தையுள் வைத்திவள்
பரிந்து ரைக்கிலு மென்சொற் பழிக்குமே. ௨

மழலை தான்வரச் சொல்தெரி கின்றிலள்
குழலின நேர்மொழி கூறிய கேண்மினோ
அழக னேகழிப் பாலையெம மண்ணலே
இகழ்வ தோவெனை யேன்றுகொ ளென்னுமே. ௩

செய்ய மேனிவெண் ணீறணி வான்றனை
மைய லாகி மதிக்கில ளாரையும்
கைகொள் வெண்மழு வன்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேயறி வானிவள் தன்மையே. ௪

கருத்த னைக்கழிப் பாலையுள் மேவிய
ஒருத்த னைஉமை யாளொரு பங்கனை
அருத்தி யாற்சென்று கண்டிட வேண்டுமென
றொருத்தி யாருள மூசல தாடுமே. ரு

கங்கை யைசசடை வைதது மலைமகள
நங்கை யையுட னேவைத்த நாதனார்
திங்கள் சூடி திருககழிப் பாலையான
இங்கு வந்திடு மெனறிறு மாககுமே. சு

ஐய னேயழ கேயன லேந்திய
கைய னேகறை சோதரு கண்டனே
மைய லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேவிதி யேயரு ளென்னுமே. எ

பததா கட்கமு தாய பரததினை
முத்த னைமுடி வொனறிலா மூததியை
அத்த னையணி யார்கழிப் பாலையெம்
சித்த னைச்செனறு சேருமா செப்புமே. அ-கூ

பொனசெய் மாமுடி வாளரக கன்தலை
அஞ்சு நானகுமொன் றும்மிறுத் தானவன்
எனசெ யானகழிப் பாலையு ளெம்பிரான
துஞ்சும் போதும துணையென லாகுமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பைஞ்ஞீலி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையர் கோவண மொன்றுங் குறைவிலர்
படைகொள் பாரிடஞ் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரரை
அடைய வல்லவாக கில்லை அவலமே. க

மத்த மாமலா சூடிய மைந்தனார்
சித்த ராய்த்திரி வார்வினை தீர்ப்பரால்

பத்தர் தாந்தொழு தேத்துபைஞ் ஞீலியெம்
அத்த னைத்தொழ வல்லவர் நல்லரே. ௨

விழுது சூலத்தன வெண்மழு வாட்படைக்
கழுது துஞ்சிருள் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன் றின்றிப் பைஞ்ஞீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவர் தம்வினை தூளியே. ௩

ஒன்றி மாலும் பிரமனுந் தம்மிலே
நின்ற சூழ லறிவரி யானிடம்
சென்று பாரிட மேத்துபைஞ் ஞீலியுள்
என்றும் மேவி யிருந்த அடிகளே. ௪

வேழத் தின்னுரி போர்த்த விகிர்தனார்
தாழச் செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
தாழைத் தண்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
யாழின் பாட்டை யுகந்த அடிகளே. ௫

குண்டு பட்டுக் குறியறி யாச்சமண்
மிண்ட ரோடு படுத்துய்யப் போந்துநான்
கண்டங் காரவயல் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியெம்
அண்ட வாண னடியடைந் துய்ந்தனே. ௬

வரிப்பை யாடர வாட்டி மதகரி
உரிப்பை மூடிய வுத்தம னுறை
திருப்பைஞ் ஞீலி திசைதொழு வார்கள்போய்
இருப்பர் வானவ ரோடினி தாகவே. ௭

கோடல் கோங்கம் புறவணி முல்லைமேல்
பாடல் வண்டிசை கேட்கும்பைஞ் ஞீலியார்
பேடு மாணும் பிறரறி யாததோர்
ஆடு நாக மசைத்த அடிகளே. ௮

காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரினன்
வாரு லாமுலை மங்கையோர் பங்கினன்
தேரு லாம்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியெம்
ஆகி லாவமு தையடைந் துய்ம்மினே. ௯

தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி யூன்ற நினைந்து சிவனையே
அரக்கன் பாட அருளும்எம் மானிடம்
இருக்கை ஞீலியென் பார்க்கிட ரில்லையே ௧௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேட்களம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்று நாடொறும் நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்க விருக்கலாம்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே. ௧

கருப்பு வெஞ்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பொருப்பு வெஞ்சிலை யாற்புரஞ் செற்றவன்
விருப்பன் மேவிய வேட்களங் கைதொழத்
திருப்ப னாகி லெனக்கிட ரில்லையே. ௨

வேட்க ளத்துறை வேதிய னெம்மிறை
ஆக்க ளேறுவ ரானஞ்ச மாடுவார்
பூக்கள் கொண்டவன் பொன்னடி போற்றினால்
காப்ப ரெம்மைக் கறைமிடற் றண்ணலே. ௩

அல்ல லில்லை அருவினை தானில்லை
மல்கு வெண்பிறை சூடும் மணாளனார்
செல்வ னார்திரு வேட்களங் கைதொழ
வல்ல ராகில் வழியது காண்மினே. ௪

துன்ப மில்லைத் துயரில்லை யாமினி
நம்ப னாகிய நன்மணி கண்டனார்
என்பொ னாருறை வேட்களம் நன்னகர்
இன்பன் சேவடி யேத்தி யிருப்பதே. ௫

கட்டப் பட்டுக் கவலையில் வீழாதே
பொட்ட வல்லுயிர் போவதன் முன்னம்நீர்

சிட்ட ஞாதிரு வேட்களங் கைதொழப்
பட்ட வல்வினை யாயின பாறுமே. சு

வட்ட மெனமுலை யாளுமை பங்கனா
எட்டு மொனறு மிரண்டுமூன் றுயினார்
சிட்டா சோதிரு வேட்களங கைதொழு
திட்ட மாகி யிருமட நெஞசமே. எ

நட்ட மாடிய நம்பனை நாளதொறும்
இட்டத் தாலினி தாக நினைமினோ
வட்ட வாமுலை யாளுமை பஙகனா
சிட்ட ஞாதிரு வேட்களந் தனனையே. அ

வட்ட மாமதில் மூனறுடை வல்லரண்
சுட்ட கொள்கைய ராயினுஞ சூழ்ந்தவா
குட்ட வல்வினை தீாக்குங் குளிாவிககும்
சிட்டா பொற்றிரு வேட்களச செலவரே. கூ

சேட னுருறை யுஞசெழு மாமலை
ஓடி ஆஙகெடுத் தானமுடி பததிற
வாட ஊனறி மலரடி வாங்கிய
வேட னுருறை வேட்களஞ் சோமினே. கo

திருசசிற்றமபலம்

திருநல்லம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லத் தானநம ஞாதமா வநதககால்
இல்லத் தாாசெயய லாவதெ னேழைகாள்
நல்லத் தானநமை யாளுடை யானகழல்
சொலலத தானவல்லி ரேல்துயா தீருமே. க

பொககம் பேசிப் பொழுது கழியாதே
துககந தீர்வகை சொல்லுவன கேண்மினோ
தக்கன வேள்வி தகர்த்த தழல்வண்ணன
நக்கன சோநல்லம் நண்ணுதல நனமையே. உ

பிணிகொள் வார்குழற் பேதையர் காதலால்
பணிகள் மேவிப் பயனில்லை பாவிகாள்
அணுக வேண்டி லானநெறி யாவது
நணுகு நாதன நகர்திரு நல்லமே. ௩

தமக்கு நல்லது தமமுயிர் போயினால்
இமைக்கும போது மிராதிக் குரமபைதான
உமைக்கு நல்லவன றானுறை யும்பதி
நமக்கு நல்லது நல்ல மடைவதே. ௪

உரை தளர்ந்துட லார்நடுங் காமுனம்
நரைவி டையுடை யானிடம் நலலமே
பரவு மினபணி மினபணி வாரொடே
விரவு மினவிர வாரை விடுமினே. ௫

அல்ல லாகஐம பூதஙக ளாட்டினும
வல்ல வாறு சிவாய நமவென்று
நல்லம் மேவிய நாத னடிதொழ
வெல்ல வந்த வினைபபகை வீடுமே ௬

மாத ராரொடு மககளுஞ் சுறறமும
பேத மாகிப் பிரிவதன முனனமே
நாதன மேவிய நல்லம நகாதொழப
போது மினனெழு மினபுக லாகுமே. ௭

வெம்மை யான வினைககடல் நீங்கிநீா
செமமை யாய சிவகதி சேரலாம
சும்மை யாரமலா தூவித் தொழுமினோ
நம்மை யாளுடை யானிடம் நல்லமே. ௮

கால மான கழிவதன முன்னமே
ஏலு மாறு வணங்கிநின றேத்துமின
மாலும் மாமல ரானொடு மாமறை
நாலும வல்லவா கோனிடம நலலமே. ௯

மல்லை மல்கிய தோளரக கனவலி
ஒல்லை யில்லொழித் தானுறை யும்பதி
நல்ல நலல மெனுமபெயா நாவினால்
சொல்ல வல்லவா தூநெறி சோவரே. ௰

திருசசிறறம்பலம

திருஆமாத்தூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாமாத் தாகிய மாலயன் மால்கொடு
தாமாத் தேடியுங் காண்கிலர் தாள்முடி
ஆமாத் தூரர னேயரு ளாயென்றென்
றேமாப் பெய்திக்கண் டாரிறை யானையே. க

சந்தி யானைச் சமாதிசெய் வார்தங்கள்
புந்தி யானைப்புத் தேளிர் தொழப்படும்
அந்தி யானை ஆமாத்தூ ரழகனைச்
சிந்தி யாதவர் தீவினை யாளரே. உ

காமாத் தம்மெனுங் காவலைப் பட்டுநான்
போமாத் தையறி யாது புலம்புவேன்
ஆமாத் தூரர னேயென் றழைத்தலும்
தேமாத் தீங்கனி போலத் தித்திக்குமே. ங

பஞ்ச பூத வலையிற் படுவதற்
கஞ்சி நானு மாமாத்தூ ரழகனை
நெஞ்சி னால்நினைந் தேன்நினை வெய்தலும்
வஞ்ச ஆறுகள் வற்றின காண்மினே. ச

குராமன் னுங்குழ லாளொரு கூறனார்
அராமன் னுஞ்சடை யான்திரு வாமாத்தூர்
இராம னும்வழி பாடுசெய் யீசனை
நிராம யன்றனை நாளும் நினைமினே. ரு

பித்த னைப்பெருந் தேவர் தொழப்படும்
அத்த னையணி யாமாத்தூர் மேவிய
முத்தி னையடி யேனுள் முயறலும்
பத்தி வெள்ளம் பரந்தது காண்மினே. சு

நீற்றி னார்திரு மேனியன் நேரிழை
கூற்றி னன்குழற் கோலச் சடையிலோர்
ஆற்றி னனணி யாமாத்தூர் மேவிய
ஏற்றி னனமை யாளுடை யீசனே. எ

பண்ணிற் பாடல்கள் பத்திசெய் வித்தகர்க்
கண்ணித் தாகு மமுதினை யாமாத்தூர்
சண்ணிப் பானைத் தமர்க்கணித் தாயதோர்
கண்ணிற் பாவையன் னானவன் காண்மினே. ௮

குண்டர் பீலிகள் கொள்ளுங் குணமிலா
மிண்ட ரோடென்னை வேறு படுத்துய்யக்
கொண்ட நாதனைக் குளிர்புனல் வீரட்டத்
தண்ட னாரிட மாமாத்தூர் காண்மினே. ௯

வானஞ் சாடு மதியர வத்தொடு
தானஞ் சாதுடன் வைத்த சடையிடைத்
தேனஞ் சாடிய தெங்கிள நீரொடும்
ஆனஞ் சாடிய வாமாத்தூ ரையனே. ௧௦

விட்டிலை யாய்விலங் கல்லெடுத் தான்முடி
அட்ட வோர்விர லூன்றிய வாமாத்தூர்
இடம தாக்கொண்ட ஈசனுக் கென்னுளம்
இடம தாக்கொண் டினிதுறத் திருப்பனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுரம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதி யன்று மனைக்கிரு வென்றக்கால்
நீதி தான்சொல நீயெனக் காரொனும்
சோதி யார்தரு தோணி புரவர்க்குத்
தாதி யாவனா னென்னுமென் தையலே. ௧

நக்கம் வந்து பலியிடென் றாக்கிட்ட
மிக்க தையலை வெள்வளை கொள்வது
தொக்க நீர்வயல் தோணி புரவர்க்குத்
தக்க தன்று தமது பெருமைக்கே. ௨

கெண்டை போல்நய னத்திம வான்மகள்
வண்டு வார்குழ லாளுட னாகவே

துண்ட வானபிறைத் தோணி புரவரைக
கண்டு காமுறு கின்றனள் கனனியே. ௫

பாலை யாழ்மொழி யாளவள தாழ்சடை
மேல வாவது கண்டனள் விண்ணுறச்
சோலை யாாதரு தோணி புரவாக்குச்
சால நல்லளா கின்றனள் தையலே. ௪

பண்ணின நேர்மொழி யாள்பலி யிட்டவிப்
பெண்ணை மால்கொடு பெய்வளை கொள்வது
சுண்ண மாடிய தோணிபு ரத்துறை
அண்ண லாருககுச சால அழகிதே. ௫

முல்லை வெண்நகை மொய்குழ லாயுனக்
கல்ல றுவ தறிந்திலை நீகனித்
தொலலை யாரபொழில் தோணி புரவாக்கே
நல்லை யாயிடு கினறனை நங்கையே. ௬

ஒனறு தானறி யாருல கத்தவா
நினறு சொலலி நிகழ்ந்த நினைப்பிலா
துனறு வாரபொழில தோணி புரவர்தம்
கொனறை சூடுங குறிபபது வாகுமே. ௭

உறவு பேயககண பூணபது வெண்தலை
உறைவ தீமம் உடலிலோா பெண்கொடி
துறைக ளார்கடல் தோணி புரததுறை
இறைவ னாககிவ ளெனகண்டன பாவதே. ௮

மாக யானை மருப்பேர் முலையினா
போக யானு மவள்புக்க தேபுகத்
தோகை சேர்தரு தோணி புரவாகசே
ஆக யானு மவர்க்கினி யாளதே. ௯

இட்ட மாயின செய்வாளென பெண்கொடி
கட்டம் பேசிய காரரக கனறனைத்
துட்ட டக்கிய தோணி புரத்துறை
அட்ட மூர்த்திக்கு அனபது வாகியே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம

திருப்புகலூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண் ணீறணி
பொன்னனக் கன்ன சடைப்புக லூரரோ
மின்னனக் கன்னவெண் திங்களைப் பாம்புடன்
என்னுக் கோவுடன் வைத்திட் டிருப்பதே. ௧

இரைகடும் பாம்பு மெறிதரு திங்களும்
நுரைகடுங் கங்கையும் நண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பி லாத பொழிற்புக லூரனை
உரைக்கு மாசொல்லி யொளவளை சோருமே. ௨

ஊச லாம்அர வல்குலென் சோகுழல்
ஏச லாம்பழி தந்தெழில் கொண்டனர்
ஓசொ லாய்மக ளேமுறை யோவென்று
பூசல் நாமிடு வோம்புக லூரர்க்கே. ௩

மின்னின் நேரிடை யாளுமை பங்கனைத்
தன்னை நேரொப் பிலாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தின்புற் றிருப்பனே. ௪

விண்ணி னார்மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க ளோதி யெழுத்தஞ்சுங்
கண்ணி னாற்கழல் காண்பிட மேதெனிற்
புண்ணி யன்புக லூருமென் னெஞ்சுமே. ௫

அண்ட வாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு
பண்டு நான்மறை யோதிய பாடலன்
தொண்ட ராகித் தொழுது மதிப்பவர்
புண்ட ரீகத்து ளார்புக லூரரே. ௬

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலார்
தத்து வந்தலை நின்றவர்க் கல்லது
தத்து வனலன் தண்புக லூரனே. ௭

பெருங்கை யாகிப் பிளிறி வருவதோர்
கருங்கை யானைக் களிற்றுரி போர்த்தவர்
வருங்கை யானை மதகளி றஞ்சினைப்
பொருங்கை யானைகண் டாப்புக லூரரே. ௮

பொன்னொத் தநிறத் தானும் பொருகடல்
தன்னொத்த நிறத்த தானு மறிகிலாப்
புன்னைத் தாது பொழிற்புக லூரரை
என்னத் தாவென என்னிடர் தீருமே. ௯

மத்த னையமதி யானு மலைதனை
எத்தி னான்திரள் தோண்முடி பத்திற
ஒத்தி னானவிர லாலொருங் கேத்தலும்
பொத்தி னான்புக லூரைத் தொழுமினே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகாண் நெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை யேகம்பன்
தொண்ட னாய்த்திரி யாயது வாதிரவே. ௧

கச்சி நாளும் நயந்தடி யார்தொழ
இச்சை யாலுமை நங்கை வழிபடக்
கொச்சை யார்குறு காச்செறி தீம்பொழில்
கச்சி யேகம்ப மேகை தொழுமினே. ௨

ஊனி லாவி யியங்கி யுலகெலாம்
தானு லாவிய தன்மைய ராகிலும்
வானு லாவிய பாணி பிறங்கவெங்
கானி லாடுவர் கச்சியே கம்பரே. ௩

இமையா முக்கண ரென்னெஞ்சத் துள்ளவர்
தமையா ரும்மறி வொண்ணாத் தகைமையர்
இமையோ ரேத்த இருந்தவ னேகம்பன்
நமையா ளும்மவ னைத்தொழு மின்களே. ௪

மருந்தி னோடுநற் சுற்றமும் மக்களும்
பொருந்தி நின்றெனக் காயவெம் புண்ணியன்
கருந்த டங்கண்ணி னாளுமை கைதொழ
இருந்த வன்கச்சி யேகம்பத் தெந்தையே. ௫

பொருளி னோடுநற் சுற்றமும் பற்றிலாக்
கருளு நன்மைதந் தாயவ ரும்பொருள்
சுருள்கொள் செஞ்சடை யான்கச்சி யேகம்பம்
இருள்கெ டச்சென்று கைதொழு தேத்துமே. ௬

மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந்
தாக்கு மைவர்த மாப்பை யவிழ்த்தருள்
நோக்கு வான்நமை நோய்வினை வாராமே
காக்கும் நாயகன் கச்சியே கம்பனே. ௭

பண்ணி லோசை பழத்தினி லின்சுவை
பெண்ணொ டாணென்று பேசற் கரியவன்
வண்ண மில்லி வடிவுவே றாயவன்
கண்ணி லுண்மணி கச்சியே கம்பனே. ௮

திருவி னாயகன் செம்மலர் மேலயன்
வெருவ நீண்ட விளங்கொளிச் சோதியான்
ஒருவ னாயுணர் வாயுணர் வல்லதோர்
கருவுள் நாயகன் கச்சியே கம்பனே. ௯

இடுகு நுண்ணிடை யேந்திள மென்முலை
வடிவின் மாதர் திறம்மனம் வையன்மின்
பொடிகொள் மேனியன் பூம்பொழிற் கச்சியுள்
அடிக ளெம்மை யருந்துயர் தீர்ப்பரே. ௧௦

இலங்கை வேந்த னிராவணன் சென்றுதன்
விலங்க லையெடுக் கவ்விர லூன்றலும்
கலங்கிக் கச்சியே கம்பவோ வென்றலும்
நலங்கொள் செல்வளித் தானெங்கள் நாதனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூமே லானும் பூமகள் கேள்வனும்
நாமே தேவ ரெனாமை நடுக்குறத்
தீமே வும்முரு வாதிரு வேகம்பா
ஆமோ அல்லற் படவடி யோங்களே. ௧

அருந்தி றல்அம ராஅயன மாலொடு
திருந்த நின்று வழிபடத் தேவியோ
டிருந்த வன்னெழி லார்கச்சி யேகம்பம
பொருந்தச் சென்று புடைபட் டெழுதுமே ௨

கறைகொள் கண்டத்தெண் தோளிறை முக்கணன்
மறைகொள் நாவினன வானவர்க் காதியான
உறையும் பூம்பொழில் சூழ்கச்சி யேகம்பம்
முறைமை யாற்சென்று முந்தித் தொழுதுமே. ௩

பொறிப்பு லனகளைப் போககறுத் துள்ளத்தை
நெறிப்ப டுத்து நினைந்தவர் சிந்தையுள
அறிப்பு றும்மமு தாயவ னேகம்பம்
குறிப்பி னாறசென்று கூடித் தொழுதுமே. ௪

சிந்தை யுட்சிவ மாய்நின்ற செம்மையோ
டந்தி யாயன லாய்ப்புனல் வானமாய்ப்
புந்தி யாய்ப்புகுந் துள்ள நிறைந்தவெம்
எந்தை யேகம்பம் ஏத்தித் தொழுமினே. ௫

சாக்கி யத்தொடு மற்றுஞ் சமண்படும்
பாக்கி யம்மிலார் பாடுசெ லாதுறப்
பூக்கொள் சேவடி யான்கச்சி யேகம்பம்
நாகொ டேத்தி நயந்து தொழுதுமே. ௬

மூப்பி னோடு முனிவுறுத் தெந்தமை
ஆர்ப்ப தன்முன் னணியம ரர்க்கிறை
காப்ப தாய கடிபொழி லேகம்பம்
சேர்ப்ப தாகநாஞ் சென்றடைந் துய்துமே. ௭

ஆலு மாமயிற் சாயல்நல் லாரொடும்
சால நீயுறு மாலதவிர நெஞ்சமே
நீல மாமிடற் றண்ணலே கம்பனார்
கோல மாமலர்ப் பாதமே கும்பிடே. அ

பொய்ய னைதனையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்ய னைச்சுடர் வெண்மழு வேந்திய
கைய னைக்கச்சி யேகம்பம் மேவிய
ஐய னைத்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே ௯

அரக்கன் றனவலி யுன்னிக் கயிலையை
நெருக்கிச் சென்றெடுத் தானமுடி தோள்நெரித்
திரக்க இன்னிசை கேட்டவ னேகம்பம்
தருக்க தாகநாஞ் சார்ந்து தொழுதுமே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்காட் டிப்படி யாயதன் பத்தர்க்குக
கண்காட் டிக்கண்ணி னில்நின்ற மணியொக்கும்
பெண்காட் டிப்பிறைச் சென்னிவைத் தான்திரு
வெண்காட் டையடைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே. ௧

கொள்ளி வெந்தழல் வீசிநின் றாடுவார்
ஒள்ளி யகணஞ் சூழுமை பங்கனார்
வெள்ளி யன்கரி யன்பசு வேறிய
தெள்ளி யன்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே. உ

ஊனோக் கும்இன்பம் வேண்டி யுழலாதே
வானோக் கும்வழி யாவது நின்மினோ
தானோக் குந்தன் னடியவர் நாவினில்
தேனோக் குந்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௩

பருவெண் கோட்டுப் பைங்கண்மத வேழத்தின்
உருவங் காட்டிநின் றானுமை யஞ்சவே

பெருவெண் காட்டிறை வன்னுறை யுமமிடம்
திருவெண் காடடைந் துய்ம்மட நெஞ்சமே. ௪

பறற வனகங்கை பாம்பு மதியுடன
உற்ற வனசடை யானுயா ஞானங்கள்
கறற வனகய வாபுர மோரம்பால்
செற்ற வன்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௫

கூடி னானுமை யாளொரு பாகமாய்
வேட னாய்விச யற்கருள் செய்தவன
சேட னாசிவ னார்சிந்தை மேயவெண்
காட னாடி யேயடை நெஞ்சமே. ௬

தரித்த வனகஙகை பாம்பு மதியுடன்
புரித்த புன்சடை யான்கய வர்புரம்
எரிதத வனமறை நானகினோ டாறஙகம்
விரித்த வனுறை வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௭

பட்டம் இண்டை யவைகொடு பத்தர்கள்
சிட்ட னாதியென றுசிந்தை செய்யவே
நட்ட மூர்த்திஞா னச்சுட ராய்நினற
அட்ட மூர்த்திதன வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௮

ஏன வேடத்தி னானும் பிரமனும்
தான வேடமுன தாழ்ந்தறி கினறிலா
ஞான வேடன் விசயற் கருள்செயும்
கான வேடனறன வெண்கா டடைநெஞ்சே. ௯

பாலை யாடுவர் பனமறை யோதுவர்
சேலை யாடிய கண்ணுமை பங்கனார்
வேலை யார்விட முண்டவெண் காடர்க்கு
மாலை யாவது மாண்டவ ரங்கமே. ௰

இராவ ணஞ்செய மாமதி பற்றவை
இராவ ணம்முடை யானறனை யுள்குமின்
இராவ ணன்றனை யூன்றி யருள்செய்த
இராவ ணன்திரு வெண்கா டடைமினே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாய்மூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கே யென்னை யிருந்திடந் தேடிக்கொண்
டங்கே வந்தடை யாள மருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனா ரதென்கொலோ. ௧

மன்னு மாமறைக் காட்டு மணாளனார்
உன்னி யுன்னி யுறங்குகின் றேனுக்குத்
தன்னை வாய்மூர்த் தலைவனா மாசொல்லி
என்னை வாவென்று போனா ரதென்கொலோ. ௨

தஞ்சே கண்டேன் தரிக்கிலா தாரென்றேன்
அஞ்சே லுன்னை யழைக்கவந் தேனென்றார்
உஞ்சே னென்றுகந் தேயெழுந் தோட்டந்தேன்
வஞ்சே வல்லரே வாய்மூ ரடிகளே. ௩

கழியக் கண்டிலேன் கண்ணெதி ரேகண்டேன்
ஒழியப் போந்திலே னொக்கவே யோட்டந்தேன்
வழியிற் கண்டிலேன் வாய்மூ ரடிகள்தம்
சுழியிற் பட்டுச் சுழல்கின்ற தென்கொலோ. ௪

ஒள்ளி யாரிவ ரன்றிமற் றில்லையென்
றுள்கி யுள்கி யுகந்திருந் தேனுக்குத்
தெள்ளி யாரிவர் போலத் திருவாய்மூர்க்
கள்ளி யாரவர் போலக் கரந்ததே. ௫

யாதே செய்துமி யாமலோ நீயென்னில்
ஆதே யேயு மளவில் பெருமையான்
மாதே வாகிய வாய்மூ மருவினார்
போதே யென்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ. ௬

பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு
வாடி வாட்டந் தவிர்ப்பா ரவரைப்போல்
தேடிக் கொண்டு திருவாய்மூர்க் கேயென்று
ஓடிப் போந்திங் கொளித்தவா றென்கொலோ. ௭

திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ்
உறைப்புப் பாடி யடைப்பித்தா ருந்நின்றார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைகொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே. ௮

தனக்கே றாமை தவிர்கென்று வேண்டினும்
நினைத்தேன பொய்க்கருள் செய்திடு நின்மலன்
எனக்கே வந்தெதிர் வாய்மூருக் கேயென்னப்
புனற்கே பொற்கோயில் புக்கதும் பொய்கொலோ. ௯

தீண்டற் கரிய திருவடி யொன்றினால்
மீண்டற் கும்மிதித் தாரரக் கன்றனை
வேண்டிக்கொண் டேன்திரு வாய்மூர் விளக்கினைத்
தூண்டிக் கொள்வனா னென்றலுந் தோன்றுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாலைத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீல மாமணி கண்டத்தர் நீள்சடைக்
கோல மாமதி கங்கையுங் கூட்டினார்
சூல மானமழு ஏந்திச் சுடர்முடிப்
பால்நெய் யாடுவர் பாலைத் துறையரே. ௧

கவள மால்களிற் றின்உரி போர்த்தவர்
தவள வெண்ணகை மங்கையோர் பங்கினர்
திவள வானவர் போற்றித் திசைதொழும்
பவள மேனியர் பாலைத் துறையரே. ௨

மின்னின் நுண்ணிடைக் கன்னியர் மிக்கெங்கும்
பொன்னி நீர்மூழ்கிப் போற்றி யடிதொழ
மன்னி நான்மறை யோடுபல் கீதமும்
பன்னி னாரவர் பாலைத் துறையரே. ௩

நீடு காடிட மாய்நின்ற பேய்க்கணங்
கூடு பூதங் குழுமிநின் றார்க்கவே

ஆதி னாழ காகிய நானமறை
பாடி னாவா பாலைத துறையரே. ரு

சித்தா கனனியா தேவாகள் தானவா
பிததா நானமறை வேதியா பேணிய
அததனேநமை யாளுடை யாயெனும்
பத்தா கட்கனபா பாலைத துறையரே. ௬

விண்ணி னாபணிந தேத்த வியபபுறும்
மண்ணி னாமற வாதுசி வாயவென
றெண்ணி னாககிட மாஎழில் வானகம்
பண்ணி னாவர் பாலைத் துறையரே. ௭

குரவ னார்கொடு கொட்டியுங் கொக்கரை
விரவி னாபண் கெழுமிய வீணையும்
மருவு நாண்மலா மல்லிகை செண்பகம்
பரவு நீர்ப்பொனனிப் பாலைத துறையரே. ௭

தொடருந் தொண்டரைத் துககந் தொடர்ந்துவந்
தடரும் போதா னையருள் செய்பவர்
கடலின் நஞ்சணி கண்டர் கடிபுனல்
படருஞ் செஞ்சடைப் பாலைத துறையரே. அ

மேகந் தோய்பிறை சூடுவா மேகலை
நாகந் தோய்நத அரையினர் நல்லியல்
போகந் தோய்ந்த புணாமுலை மங்கையோா
பாகந் தோய்நதவர் பாலைத் துறையரே. ௯

வெங்கண் வாளரா வாட்டி வெருட்டுவர்
அங்க னாரடி யாாக்கருள நல்குவர்
செங்கண் மாலயன தேடற கரியவர்
பைங்க ணேற்றினா பாலைத் துறையரே. ௧௦

ஊரத்தி னலாக் கனனுயா மாமலை
நெருக்கி னனை நெரித்தவன பாடலும்
இரக்க மாஅருள் செய்தபா லைத்துறை
காத்தி னல்தொழு வார்வினை யோயுமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லர் நல்லதோர் நாகங்கொண் டாட்டுவார்
வல்லர் வல்வினை தீர்க்கும் மருந்துகள்
பல்லில் ஓடுகை யேந்திப் பலிதிரி
செல்வர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. க

நாவ லம்பெருந் தீவினில் வாழ்பவர்
மேவி வந்து வணங்கி வினையொடு
பாவ மாயின பற்றறு வித்திடும்
தேவர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. உ

ஓத மாகட லின்விட முண்டவர்
ஆதி யாரய னோடம ராகெலாம்
மாதொர் கூறர் மழுவல னேந்திய
நாதர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. ௩

சந்தி ரனொடு சூரியர் தாமுடன்
வந்து சீர்வழி பாடுகள் செய்தபின்
ஐந்த லையர வின்பணி கொண்டருள்
மைந்தர் போல்மணி நாகேச் சரவரே. ௪

பண்டோர் நாளிகழ் வானப ழித்துத் தக்கனார்
கொண்ட வேள்விக் குமண்டை யதுகெடத்
தண்ட மாவிதா தாவின் தலைகொண்ட
செண்டர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. ௫

வம்பு பூங்குழல் மாது மறுகவோர்
கம்ப யானை யுரித்த கரத்தினர்
செம்பொ னாரித ழிம்மலர்ச் செஞ்சடை
நம்பர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. ௬

மானை யேந்திய கையினர் மையறு
ஞானச் சோதிய ராதியர் நாமந்தான்
ஆன அஞ்செழுத் தோதவந் தண்ணிக்கும்
தேனர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. ௭

கழல்கொள் காலினர் காலனைக் காய்ந்தவர்
தழல்கொள் மேனியர் சாந்தவெண் ணீறணி
அழக ராலிழற் கீழற மோதிய
குழகர் போல்குளிர் நாகேச் சரவரே. ௮

வட்ட மாமதில் மூன்றுடன் வல்லரண்
சுட்ட செய்கைய ராகிலுஞ் சூழ்ந்தவர்
குட்ட வல்வினை தீர்த்தருக் குளிர்விக்கும்
சிட்டர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. ௯

தூர்த்தனைத் தோள்முடி தாளுந் தொலையவே
சேர்த்தி னார்திருப் பாதத்தொ ருவிரல்
ஆர்த்து வந்தல கத்தவ ராடுமே
தீர்த்தர் போல்திரு நாகேச் சரவரே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோணன் மாமதி சூடியோர் கோவணம்
நாணில் வாழ்க்கை நயந்தும் பயனிலை
பாணில் வீணை பயின்றவன் வீரட்டம்
காணி லல்லதென் கண்துயில் கொள்ளுமே. ௧

பண்ணி னேப்பவ ளத்திரள் மாமணி
அண்ண லையம ராதொழு மாதியைச்
சுண்ண வெண்பொடி யான்திரு வீரட்டம்
நண்ணி லல்லதென் கண்துயில் கொள்ளுமே. ௨

உற்ற வாதம் உறுநோய் களைபவர்
பெற்ற மேறும் பிறங்கு சடையினர்
சுற்றும் பாய்புனல் சூழ்திரு வீரட்டம்
கற்கி லல்லதென் கண்துயில் கொள்ளுமே. ௩

முற்றா வெண்மதி சூடும் முதல்வனார்
செற்றார் வாழுந் திரிபுரந் தீயெழ

வில்தான் கொண்டெயி லெய்தவர் வீரட்டம்
கற்று லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௪

பல்லா ரும்பல தேவர் பணிபவர்
நல்லா ருந்நயந் தேத்தப் படுபவன்
வில்லால் மூவெயி லெய்தவன் வீரட்டம்
கல்லே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௫

வண்டார் கொன்றையும் மத்தமும் வார்சடைக்
கொண்டான் கோல மதியோ டரவமும்
விண்டார் மும்மதி லெய்தவன் வீரட்டம்
கண்டா லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௬

அரையார் கோவண ஆடைய னாறெலாந்
திரையா ரொண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்குவீ ரட்டன்பால்
கரையே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௭

நீறு டைத்தடந் தோளுடை நின்மலன்
ஆறு டைப்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
ஏறு டைக்கொடி யான்திரு வீரட்டம்
கூறி லல்லதென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௮

செங்கண் மால்விடை யேறிய செல்வனார்
பைங்க ணானையி னீருரி போர்த்தவர்
அங்கண் ஞாலம தாகிய வீரட்டம்
கங்கு லாகவென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௯

பூணா ணாரம் பொருந்த வுடையவர்
நாணா கவ்வரை வில்லிடை யம்பினால்
பேணார் மும்மதி லெய்தவன் வீரட்டம்
காணே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௧௦

வரையார்ந் தவயி ரத்திரள் மாணிக்கம்
திரையார்ந் தபுனல் பாய்கெடி லக்கரை
விரையார் நீற்றன் விளங்கிய வீரட்டம்
உரையே னாகிலென் கண்டுயில் கொள்ளுமே. ௧௧

உலந்தார் வெண்டலை உண்கல னாகவே
வலந்தான் மிக்கவவ வாளராக கனறினைச்
சிலம்பார் சேவடி யூனறினை வீரட்டம்
புலம்பே னாகிலென கண்துயில் கொள்ளுமே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டு நாண்மலர் கொண்டவன சேவடி
மட்ட லரிடு வாரவினை மாயுமால்
கட்டித் தேனகலந தனன கெடிலவீ
ரட்ட னாரடி சேரு மவருககே. க

நீள மாநினைந் தெண்மல ரிட்டவர்
கோள வல்வினை யுங்குறை விப்பரால
வாள மாலிழி யுங்கெடி லககரை
வேளி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே. உ

கள்ளி னண்மல ரோரிரு நானகுகொண்
டுள்கு வாரவா வல்வினை யோட்டுவார்
தெள்ளு நீரவயல் பாயகெடி லக்கரை
வெள்ளை நீறணி மேனிவீ ரட்டரே. ௩

பூங்கொத தாயின மூனறொடோ ரைந்திட்டு
வாங்கி நின்றவா வல்வினை யோட்டுவார்
வீங்கு தண்புனல் பாய்கெடி லககரை
வேங்கைத் தோலுடை யாடைவீ ரட்டரே. ௪

தேனப் போதுகள் மூனறொடோ ரைந்துடன்
தானப் போதிடு வார்வினை தீர்ப்பவர்
மீனத் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேன லானை யுரித்தவீ ரட்டரே. ரு

ஏழித் தொனமலர் கொண்டு பணிந்தவர்
ஊழித் தொலவினை யோட அகறறுவார

பாழித் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேழத் தினுரி போர்த்தவீ ரட்டரே. ௬

உரைசெய நூல்வழி யொண்மல ரெட்டிட்ட
திரைகள் போல்வரு வல்வினை தீர்ப்பரால்
வரைகள் வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
விரைகள் சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே. எ

ஒலி வண்டறை யொண்மல ரெட்டினால்
காலை யேத்த வினையைக் கழிப்பரால்
ஆலி வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
வேலி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே. ௮

தாரித் துள்ளித் தடமல ரெட்டினால்
பாரித தேத்தவல் லார்வினை பாற்றுவார்
மூரித் தெண்திரை பாய்கெடி லக்கரை
வேரிச செஞ்சடை வேய்ந்தவீ ரட்டரே. ௯

அட்ட புட்ப மவைகொளு மாறுகொண்
டட்ட மூர்த்தி அனாதிதன் பாலணைந்
தட்டு மாறுசெய் கிற்பவ திகைவீ
ரட்ட னாடி சேரு மவர்களே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாரையூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வீறு தானுடை வெற்பன மடந்தையோர்
கூற னாகிலுங் கூனபிறை சூடிலும்
நாறு பூம்பொழில் நாரையூ நம்பனுக்
காறு சூடலும் அம்ம அழகிதே. ௧

புள்ளி கொண்ட புலியுரி யாடையும
வெள்ளி கொண்டவெண் பூதிமெய் யாடலும்
நள்ளி தெண்டிரை நாரையூ ரானஞ்சை
அள்ளி யுண்டலு மம்ம வழகிதே. உ

வேடு தங்கிய வேடமும் வெண்டலை
ஓடு தங்கிய வுண்பலி கொள்கையும்
நாடு தங்கிய நாரையூ ரானடம்
ஆடு மைங்கழ லம்ம வழகிதே. ௩

கொக்கின் தூவலுங் கூவிளங் கண்ணியும்
மிக்க வெண்டலை மாலை விரிசடை
நக்க னாகிலும் நாரையூர் நம்பனுக்
கக்கி னாரமு மம்ம வழகிதே. ௪

வடிகொள் வெண்மழு மானமர் கைகளும்
பொடிகொள் செம்பவ ளம்புரை மேனியும்
கடிகொள் நன்மயில் சேர்திரு நாரையூர்
அடிகள் தம்வடி வம்ம வழகிதே. ௫

சூலம் மல்கிய கையுஞ் சுடரொடு
பாலும் நெய்தயி ராடிய பான்மையும்
ஞாலம் மல்கிய நாரையூர் நம்பனுக்
கால நீழலு மம்ம வழகிதே. ௬

பண்ணி னல்மறை பாடலொ டாடலும்
எண்ணி லார்புர மூன்றெரி செய்ததும்
நண்ணி னார்துயர் தீர்த்தலும் நாரையூர்
அண்ண லார்செய்கை யம்ம வழகிதே. ௭

என்பு பூண்டெரு தேறி யிளம்பிறை
மின்பு ரிந்த சடைமேல் விளங்கவே
நன்ப கற்பலி தேரினும் நாரையூர்
அன்ப னுக்கது வம்ம வழகிதே. ௮

முரலுங் கின்னர மொந்தை முழங்கவே
இரவி னின்றெரி யாடலு நீடலாம்
நரலும் வாரிநன் னாரையூர் நம்பனுக்
கரவம் பூணுத லம்ம வழகிதே. ௯

கடுக்கை யஞ்சடை யன்கயி லைம்மலை
எடுத்த வாளரக் கன்தலை யீரைஞ்சும்
நடுக்கம் வந்திற நாரையூ ரான்விரல்
அடுத்த தன்மையு மம்ம வழகிதே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மைக்கொள் கண்ணுமை பங்கினன் மானமழுத்
தொக்க கையினன் செய்யதோர் சோதியன்
கொக்க மாம்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
நக்க னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. க

முத்தி னைமுத லாகிய மூர்த்தியை
வித்தி னைவிளை வாய விகிர்தனைக்
கொத்த லர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
அத்த னைத்தொழ நீங்குமநம அல்லலே. உ

வெண்டி ரைப்பர வைவிட முண்டதோர்
கண்ட னைக்கலந் தார்தமக் கன்பனைக்
கொண்ட லம்பொழிற் கோளிலி மேவிய
அண்ட னைத்தொழு வார்க்கல்லல் இல்லையே. ங

பலவும் வல்வினை பாறும் பரிசினால்
உலவுங் கங்கையுந் திங்களு மொண்சடைக்
குலவி னானைக்குளி ரும்பொழிற் கோளிலி
நிலவி னானறனை நித்தல் நினைமினே. ச

அல்ல லாயின தீரு மழகிய
முல்லை வெண்முறு வல்லுமை யஞ்சவே
கொல்லை யானை யுரித்தவன் கோளிலிச்
செல்வன் சேவடி சென்று தொழுமினே. ரு

ஆவின் பால்கண் டளவி லருந்தவப்
பாலன் வேண்டலுஞ் செல்லென்று பாற்கடல்
கூவி னானைக்குளி ரும்பொழிற் கோளிலி
மேவி னானைத் தொழவினை வீடுமே. சா

சீர்த்த நன்மனை யாளுஞ் சிறுவரும்
ஆர்த்த சுற்றமும் பற்றிலை யாதலால்
கூத்த னாருறை யுந்திருக் கோளிலி
ஏத்தி நீர்தொழு மின்இடர் தீருமே. எ

மால தாகி மயங்கும் மனிதர்காள்
காலம் வநது கடைமுடி யாமுனம
கோல வாரபொழிற கோளிலி மேவிய
நீல கண்டனை நினறு நினைமினே. ௮

கேடு மூடிக கிடந்துண்ணு நாடது
தேடி நீதிரி யாதே சிவகதி
கூட லாந்திருக் கோளிலி யீசனைப்
பாடு மினஇர வோடு பகலுமே. ௯

மடுத்து மாமலை யேந்தலுற் றானறனை
அடர்த்துப் பினனு மிரங்கி யவறகருள
கொடுத்த வனனுறை கோளிலி யேதொழ
விடுத்து நீஙகிடும மேலை வினைகளே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம

மூனன மேனினை யாதொழிந் தேனுனை
இனனம் நானுன சேவடி யேத்திலேன
செங்நெல் ஆரவயல் சூழ்திருக கோளிலி
மனன னேயடி யேனை மறவலே. ௧

விண்ணு ளாரதொழு தேத்தும் விளககினை
மண்ணு ளார்வினை தீரககும் மருந்தினைப்
பண்ணு ளாரபயி லுந்திருக் கோளிலி
அண்ண லாரடி யேதொழு துய்ம்மினே. ௨

நாளும் நம்முடை நாள்க ளறிகிலோம்
ஆளும் நோய்களோ ரைமபதோ டாறெட்டும்
ஏழை மைப்பட் டிருந்துநீ நையாதே
கோளிலி யரன் பாதமே கூறுமே. ௩

விழவி னோசை யொலியறாத் தண்பொழில்
பழகி னாவினை தீரககும் பழமபதி

அழல்கை யான மருந்திருக் கோளிலிக்
குழக னாதிருப் பாதமே கூறுமே. ச

மூல மாகிய மூவர்க்கும் மூர்த்தியைக்
கால னாகிய காலற்குங் காலனைக்
கோல மாம்பொழில் சூழ்திருக் கோளிலிச்
சூல பாணிதன் பாதந் தொழுமினே. ரு

காற்ற னைக்கடல் நஞ்சமு துண்டவெண்
நீற்ற னைமிளிர் புன்சடை யண்ணலை
ஆற்ற னையம ருந்திருக் கோளிலி
ஏற்ற னாடி யேதொழு தேத்துமே. சு

வேத மாயவிண் ணோர்கள் தலைவனை
ஓதி மன்னுயி ரேத்து மொருவனைக்
கோதி வண்டறை யுந்திருக் கோளிலி
வேத நாயகன் பாதம் விரும்புமே. எ

நீதி யாற்றொழு வார்கள் தலைவனை
வாதை யான விடுக்கும் மணியினைக்
கோதி வண்டறை யுந்திருக் கோளிலி
வேத நாயகன் பாதம் விரும்புமே. அ

மாலும் நான்முக னாலு மறிவொணாப்
பாலின் மென்மொழி யாளொரு பங்கனைக்
கோல மாம்பொழில் சூழ்திருக் கோளிலி
நீல கண்டனை நித்தல் நினைமினே. கூ

அரக்க னாய இலங்கையர் மன்னனை
நெருக்கி யம்முடி பத்திறுத் தானவற்
கிரக்க மாகிய வன்றிருக் கோளிலி
அருத்தி யாயடி யேதொழு துய்ம்மினே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழையாறைவடதளி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
நிலையி னான்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமே
அலையி னார்பொழி லாறை வடதளி
நிலையி னானடி யேநினைந் துய்ம்மினே. க

மூக்கி னால்முரன் றோதியக் குண்டிகை
தூக்கி னார்குலந் தூரறுத் தேதனக்
காக்கி னானணி யாறை வடதளி
நோக்கி னார்க்கில்லை யால்அரு நோய்களே. உ

குண்ட ரைக்குண மல்லரைக் கூறையில்
மிண்ட ரைத்துரந் தவிம லன்றனை
அண்ட ரைப்பழை யாறை வடதளிக்
கண்ட ரைத்தொழு துய்ந்தன கைகளே. ௩

முடைய ரைத்தலை முண்டிக்கும் மொட்டரைக்
கடைய ரைக்கடிந் தார்கனல் வெண்மழுப்
படைய ரைப்பழை யாறை வடதளி
உடைய ரைக்குளிர்ந் துள்குமென் னுள்ளமே. ௪

ஒள்ள ரிக்கணார் முன்னமண் நின்றுணும்
கள்ள ரைக்கடிந் தகருப் பூறலை
அள்ள லம்புன லாறை வடதளி
வள்ள லைப்புக ழத்துயர் வாடுமே. ௫

நீதி யைக்கெட நின்றம ணேயுணும்
சாதி யைக்கெடு மாசெய்த சங்கரன்
ஆதி யைப்பழை யாறை வடதளிச்
சோதி யைத்தொழ வார்துயர் தீருமே. ௬

திரட்டி ரைக்கவ ளந்திணிக் குஞ்சமண்
பிரட்ட ரைப்பிரித் தபெரு மான்றனை
அருட்டி றத்தணி யாறை வடதளித்
தெருட்ட ரைத்தொழத் தீவினை தீருமே. ௭

ஓதி னத்தெழுத் தஞ்சுணர் வாசகமண
வேதி னைப்படுத் தான்வெங் கூற்றதை
பாத னைப்பழை யாறை வடதளி
நாத னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. ௮

வாயி ருந்தமி ழேபடித் தாளுறு
ஆயி ரஞ்சம ணும்மழி வாக்கினான்
பாயி ரும்புன லாறை வடதளி
மேய வன்னென வல்வினை வீடுமே ௯

செருத்த னைச்செயுஞ் சேனரக் கன்னுடல்
எருத்தி றவிர லாலிறை யூன்றிய
அருத்த னைப்பழை யாறை வடதளித்
திருத்த னைத்தொழு வார்வினை தேயுமே ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருமால் திண்படை வேண்டிநற் பூம்புனல்
வருமாற் றின்மலர் கொண்டு வழிபடும்
கருமாற் கின்னருள் செய்தவன் காண்தகு
திருமாற் பேறு தொழவினை தேயுமே. ௧

ஆலத் தாரிழ லில்லற நால்வர்க்குக்
கோலத் தாலுரை செய்தவன் குற்றமில்
மாலுக் காரருள் செய்தவன் மாற்பேறு
ஏலத் தான்தொழு வார்க்கிட ரில்லையே. ௨

துணிவண் ணச்சுட ராழிகொள் வானெண்ணி
அணிவண் ணத்தலர் கொண்டடி யார்ச்சித்த
மணிவண் ணற்கருள் செய்தவன் மாற்பேறு
பணிவண் ணத்தவர்க் கில்லையாம் பாவமே. ௩

தீதவை செய்து தீவினை வீழாதே
காதல் செய்து கருத்தினில் நின்றநல்

மாத வாபயில் மாற்பேறு கைதொழப்
போது மினவினை யாயின போகுமே. ௪

வாரகொள மெனமுலை மங்கையொா பங்கினன்
வாரகொள் நனமுர சம்மறை யவவறை
வார்கொள் பைமபொழில் மாற்பேறு கைதொழு
வாரகள் மன்னுவா பொனனுல கத்திலே. ௫

பண்டை வலவினை பற்றறுக குமவகை
உண்டு சொல்லுவன கேண்மி னொளிகிளர்
வண்டு சோ.பொழில் சூழ்திரு மாற்பேறு
கண்டு கைதொழத தீருங் கவலையே. ௬

மழுவ லானதிரு நாமம மகிழ்நதுரைத்
தழுவ லாரகளுக கனபுசெய தினபொடும்
வழுவி லாவருள செய்தவன மாறபேறு
தொழுவ லாாதமக கில்லைத துயரமே. ௭

முன்ன வனனுல குககு முழுமணிப்
பொ"னன வனதிகழ் முதசொடு போகமாம்
மன்ன வனதிரு மாறபேறு கைதொழும்
அனன வரெமை யாளுடை யாரகளே. ௮

வேட னாய்விச யனனொடும் எய்துவெம்
காடு நீடுகந் தாடிய கண்ணுதல்
மாட நீடிய ருந்திரு மாறபேறு
பாடு வார்பெறு வாாபா லோகமே. ௯

கருத்த னாய்க்கயி லாய மலைதனைத்
தருக்கி னலெடுத் தானைத் தகரவே
வருததி யாரருள் செய்தவன மாறபேறு
அருததி யால்தொழு வார்ககில்லை யல்லலே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏது மொன்று மறிவில ராயினும்
ஓதி யஞ்செழுத் தும்முணர் வார்கட்குப்
பேத மின்றி யவரவ ருள்ளத்தே
மாதுந் தாமும் மகிழ்வர்மாற் பேறரே. க

அச்ச மில்லைநெஞ் சேயர னாமங்கள்
நிச்ச லுந்நினை யாய்வினை போயறக்
கச்ச மாவிட முண்டகண் டாவென
வைச்ச மாநிதி யாவர்மாற் பேறரே. உ

சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்கு ளருளுமாற் பேறரே. ௩

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்க ளேழைகாள்
அருந்த வந்தரும் அஞ்செழுத் தோதினால்
பொருந்து நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர்
மருந்து மாகுவர் மன்னுமாற் பேறரே. ௪

சாற்றிச் சொல்லுவன் கேண்மின் தரணியீர்
ஏற்றின் மேல்வரு வான்கழ லேத்தினால்
கூற்றை நீக்கிக் குறைவறுத் தாள்வதோர்
மாற்றி லாச்செம்பொ னாவர்மாற் பேறரே. ௫

ஈட்டும் மாநிதி சால இழக்கினும்
வீட்டுங் காலன் விரைய அழைக்கினும்
காட்டில் மாநட மாடுவாய் காவெனில்
வாட்டந் தீர்க்கவும் வல்லர்மாற்பேறரே. ௬

ஐய னேயர னேயென் றரற்றினால்
உய்ய லாமுல கத்தவர் பேணுவர்
செய்ய பாத மிரண்டும் நினையவே
வையம் ஆளவும் வைப்பர்மாற் பேறரே. எ-அ-கூ

உந்திச் சென்று மலையை யெடுத்தவன
சந்து தோளொடு தாளிற வூன்றினை
மந்தி பாயபொழில சூழுமாற பேறென
அந்த மில்லதோ ரின்பம் அணுகுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவரிசிற்கரைப்புத்தூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறமபலம்

மூத்தா ரும்புனல் மொய்யரி சிறகரைப்
புத்தா ரனனடி போற்றியென பாரெலாம்
பொய்தத்தா ரும்புல னைந்தொடு புல்கிய
மைதத்தா ரும்வினை மாறறவும வல்லரே. ௧

பிறைகக ணிச்சடை யெம்பெரு மானெனறு
கறைக்க ணித்தவர் கண்ட வணக்கததாய்
உறகக ணித்துரு காமனத தாகளைப்
புறக்க ணித்திடும் புத்தூரப் புனிதரே. ௨

அரிசி லின்கரை மேலணி யாரதரு
புரிசை நந்திருப் புத்தூரப புனிதனைப்
பரிசொ டும்பர விபபணி வாரகெலாம்
துரிசில் நன்னெறி தோனறிடுங் காண்மினே. ௩

வேத னைமிகு வீணையில் மேவிய
கீத னைக்கிள ருந்நறுங கொனறையம்
போத னைப்புனல் சூழ்ந்தபுத் தூரனை
நாத னைநினைந் தென்மனம் நையுமே. ௪

அருப்புப் போன்முலை யாரல்லல் வாழ்க்கைமேல்
விருப்புச சோர்வினை விட்டுநல விட்டமாய்த்
திருப்புத் தூரனைச் சிநதை செயச்செயக
கருப்புச சாறறிலும் அண்ணிக்குங் காண்மினே. ௫

பாம்பொ டுமதி யும்படா புனசடைப்
பூம்புன லும்பொ திந்தபுத் தூருளான

நாம்ப ணிந்தடி போற்றிட நாள்தொறும்
சாம்ப லென்பு தனக்கணி யாகுமே. ௬

கனல்அங் கைதனி லேந்திவெங் காட்டிடை
அனலங் கெய்திநின் றாடுவர் பாடுவர்
பினலஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை யுந்தரு
புனலுஞ் சூடுவர் போலும்புத் தூரரே. ௭

காற்றி னுங்கடி தாகி நடப்பதோர்
ஏற்றி னும்மிசைந் தேறுவ ரென்பொடு
நீற்றி னையணி வானினை வாய்த்தமைப்
போற்றி யென்பவர்க் கன்பர்புத் தூரரே. ௮

முன்னும் முப்புரஞ் செற்றன ராயினும்
அன்ன மொப்பர் அலந்தடைந் தார்க்கெலாம்
மின்னு மொப்பர் விரிசடை மேனிசெம்
பொன்னு மொப்பர்புத் தூரெம் புனிதரே. ௯

செருத்த னல்தன தேர்செல வுய்த்திடும்
கருத்த னைக்கயி லையெடுத் தானுடல்
பருத்த தோள்கெடப் பாதத் தொருவிரல்
பொருத்தி னார்பொழி லார்ந்தபுத் தூரரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

கடுவாய்க்கரைத் திருப்புத்தூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருத்த னைமூ வுலகொடு தேவர்க்கும்
அருத்த னையடி யேன்மனத் துள்ளமா
கருத்த னைக்கடு வாய்ப்புன லாடிய
திருத்த னைப்புத்தூர்ச் சென்றுகண் டுய்ந்தேனே. ௧

யாவ ருமறி தற்கரி யான்றனை
மூவ ரின்முத லாகிய மூர்த்தியை
நாவி னல்லுரை யாகிய நாதனைத்
தேவனைப் புத்தூர்ச் சென்றுகண் டுய்ந்தேனே. ௨

அன்ப னையடி யாரிடர் நீக்கியைச்
செம்பொ னைத்திக ழுந்திருக் கச்சியே
கம்ப னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
நம்ப னைக்கண்டு நானுய்யப் பெற்றேனே. ௩

மாத னத்தைமா தேவனை மாறிலாக்
கோத னத்திலைந் தாடியை வெண்குழைக்
காத னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
நாத னைக்கண்டு நானுய்யப் பெற்றேனே. ௪

குண்டு பட்டகுற் றந்தவிர்த் தென்னையாட்
கொண்டு நற்றிறங் காட்டிய கூத்தனைக்
கண்ட னைக்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
அண்ட னைக்கண் டருவினை யற்றேனே. ௫

பந்த பாச மறுத்தெனை யாட்கொண்ட
மைந்த னைமண வாளனை மாமலர்க்
கந்த நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எந்தை யீசனைக் கண்டினி தாயிற்றே. ௬

உம்ப ரானை யுருத்திர மூர்த்தியை
அம்ப ரானை யமலனை யாதியைக்
கம்பு நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
எம்பி ரானைக்கண் டின்பம தாயிற்றே. ௭

மாசார் பாச மயக்கறு வித்தென்னுள்
நேச மாகிய நித்த மணாளனைப்
பூச நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
ஈச னேயென இன்பம தாயிற்றே. ௮

இடுவா ரிட்ட கவளங் கவர்ந்திரு
கடுவா யிட்டவர் கட்டுரை கொள்ளாதே
கடுவாய்த் தென்கரைப் புத்தூ ரடிகட்காட்
படவே பெற்றுநான் பாக்கியஞ் செய்தேனே. ௯

அரக்க னாற்ற லழித்தவன் பாடல்கேட்
டிரக்க மாகி யருள்புரி யீசனைத்
திரைக்கொள் நீர்க்கடு வாய்க்கரைத் தென்புத்தூர்
இருக்கு நாதனைக் காணப்பெற் றுய்ந்தேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தென்குரங்காடுதுறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரங்கா வன்மனத் தார்க ளியங்குமுப்
புரங்கா வலழி யப்பொடி யாக்கினான்
தரங்கா டுந்தட நீர்ப்பொன்னித் தென்கரைக்
குரங்கா டுதுறைக் கோலக் கபாலியே. ௧

முத்தி னைமணி யைப்பவ ளத்தொளிர்
தொத்தி னைச்சுடர்ச் சோதியைச் சோலைசூழ்
கொத்த லர்குரங் காடு துறையுறை
அத்த னென்னண் ணித்திட் டிருந்ததே. ௨

குளிர்பு னற்குரங் காடு துறையனைத்
தளிர்நி றத்தையல் பங்கனைத் தண்மதி
ஒளிய னைநினைந் தேனுக்கென் னுள்ளமுந்
தெளிவி னைத்தெளி யத்தெளிந் திட்டதே. ௩

மணவன் காண்மலை யாள்நெடு மங்கலக்
கணவன் காண்கலை ஞானிகள் காதலெண்
குணவன் காண்குரங் காடு துறைதனில்
அணவன் காண்அன்பு செய்யு மடியர்க்கே. ௪

ஞாலத் தார்தொழு தேத்திய நன்மையன்
காலத் தானுயிர் போக்கிய காலினன்
நீலத் தார்மிடற் றான்வெள்ளை நீறணி
கோலத் தான்குரங் காடு துறையனே. ௫

ஆட்டி னான்முன் அமணரொ டென்றனைப்
பாட்டி னான்றன பொன்னடிக் கின்னிசை
வீட்டி னான்வினை மெய்யடி யாரொடுங்
கூட்டி னான்குரங் காடு துறையனே. ௬

மாத்தன் தான்மறை யார்முறை யான்மறை
ஓத்தன் தாருகன் றன்னுயி ருண்டபெண்
போத்தன் தானவன் பொங்கு சினந்தணி
கூத்தன் தான்குரங் காடு துறையனே. ௭

நாடி நந்தம ராயின தொண்டர்காள்
ஆடு மின்அழு மின்தொழு மின்அடி
பாடு மின்பர மன்பயி லும்மிடம்
கூடு மின்குரங் காடு துறையையே. அ

தென்றல் நன்னெடுந் தேருடை யானுடல்
பொன்ற வெங்கனல் பொங்க விழித்தவன்
அன்று அந்தக னைஅயிற் சூலத்தால்
கொன்ற வன்குரங் காடு துறையனே. கூ

நற்ற வஞ்செய்த நால்வர்க்கு நல்லறம்
உற்ற நன்மொழி யாலருள் செய்தநல்
கொற்ற வன்குரங் காடு துறைதொழப்
பற்றுந் தீவினை யாயின பாறுமே. க௦

கடுத்த தேரக் கனகயி லைமலை
எடுத்த தோள்தலை யிற்றல றவ்விரல்
அடுத்த லும்மவ னின்னிசை கேட்டருள்
கொடுத்த வன்குரங் காடு துறையனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோழம்பம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேழம் பத்தைவர் வேண்டிற்று வேண்டிப்போய்
ஆழம் பற்றிவீழ் வார்பல வாதர்கள்
கோழம் பத்துறை கூத்தன் குரைகழல்
தாழும் பத்தர்கள் சாலச் சதுரரே. க

கயிலை நன்மலை யாளுங் கபாலியை
மயிலி யல்மலை மாதின் மணாளனைக்
குயில்ப யில்பொழிற் கோழம்பம் மேயவெம்
உயிரி னையினைந் துள்ளம் உருகுமே. உ

வாழும் பான்மைய ராகிய வான்செல்வம்
தாழும் பான்மைய ராகித்தம் வாயினால்

தாழம் பூமணம் நாறிய தாழ்பொழில்
கோழம் பாவெனக் கூடிய செல்வமே. ௩

பாட லாகிடும் பண்ணின்று பெண்ணிவள்
கூட லாகிடுங் குன்றின் மணற்கொடு
கோடல் பூத்தலர் கோழம்பத் துளமகிழ்ந்
தாடுங் கூத்தனுக் கன்புபட் டாளன்றே. ௪

தளிர்கொள் மேனியள் தானம்மை அஞ்சவோர்
பிளிறு வாரணத் தீருரி போர்த்தவன்
குளிர்கொள் நீர்வயற் கோழம்பம் மேவினான்
நளிர்கொள் நீர்சடை மேலு நயந்ததே. ௫

நாத ராவர் நமக்கும் பிறர்க்குந்தாம்
வேத நாவர் விடைக்கொடி யார்வெற்பில்
கோதை மாதொடுங் கோழம்பங் கோயில்கொண்
டாதி பாத மடையவல் லார்களே. ௬

முன்னை நான்செய்த பாவம் முதலறப்
பின்னை நான்பெரி தும்மருள் பெற்றதும்
அன்ன மார்வயற் கோழம்பத் துள்ளமா
பின்னல் வார்சடை யானைப் பிதற்றியே. ௭

ஏழை மாரிடம் நின்றிரு கைக்கொடுங்
கோழை மாரொடுங் கூடிய குற்றமாங்
கூழை பாய்வயற் கோழம்பத் தானடி
ஏழை யேன்முன் மறந்தங் கிருந்ததே. ௮

அரவ ணைப்பயில் மாலயன் வந்தடி
பரவ னைப்பர மாம்பரஞ் சோதியைக்
குரவ னைக்குர வார்பொழிற் கோழம்பத்
தரவ னையொரு வர்க்குணர் வொண்ணுமே. ௯

சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற்
குமரன் தாதைநற் கோழம்பம் மேவிய
அமரர் கோவினுக் கன்புடைத் தொண்டர்கள்
அமர லோகம தாளுடை யார்களே. ௧௦

துட்ட னாகி மலையெடுத்த தன்திண்கீழ்ப்
பட்டு வீழ்ந்து படர்ந்துய்யப் போயினான்
கொட்டம் நாறிய கோழம்பத் தீசனென்
றிட்ட கீத மிசைத்த அரக்கனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவனூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ னூர்ப்புனி தன்திரு நாமந்தான்
நாவில் நூறுநூ றாயிர நண்ணினார்
பாவ மாயின பாறிப் பறையவே
தேவர் கோவினுஞ் செல்வர்க ளாவரே. ௧

என்னை யென்மனை யெந்தையை யென்னுயிர்
தன்னைத் தன்னடி யேன்றன மாகிய
பொன்னனைப் பூவனூர் மேவிய புண்ணியனை
இன்ன னென்றறி வொண்ணா னியற்கையே. ௨

குற்றங் கூடிக் குணம்பல கூடாதீர்
மற்றுநீர் தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
புற்ற ரவினன் பூவனூ ரீசன்பேர்
கற்று வாழ்த்துங் கழிவதன் முன்னமே. ௩

ஆவின் மேவிய ஐந்தமர்ந் தாடுவான்
தூவெண் ணீறு துதைந்தசெம் மேனியான்
மேவ னூல்விரி வெண்ணியின் தென்கரைப்
பூவ னூர்புகு வார்வினை போகுமே. ௪

புல்லம் ஊதியூர் பூவ னூர் பூம்புனல்
நல்ல மூர்திநல் லூர்நனி பள்ளியூர்
தில்லை யூர்திரு வாரூர்சீர் காழிநல்
வல்ல மூரென வல்வினை மாயுமே. ௫

அனுச யப்பட் டதுவிது வென்னாதே
கனிம னத்தொடு கண்களும் நீர்மல்கிப்

புனித னைப்பூவ னூரனைப் போற்றுவார்
மனித ரிற்றலை யான மனிதரே. ௬

ஆதி நாதன் அமரர்கள் அர்ச்சிதன்
வேத நாவன்வெற் பின்மடப் பாவையோர்
பாதி யானைப் பரந்த பெரும்படைப்
பூத நாதன்என் பூவனூர் நாதனே. ௭

பூவ னூர்தனைப் புறம்பயம் பூம்பொழில்
நாவ லூர்கள் ளாறொடு நன்னிலம்
கோவ லூர்குட வாயில் கொடுமுடி
மூவ லூருமுக் கண்ணனூர் காண்மினே. ௮

ஏவம் ஏது மிலாஅம ணேதலர்
பாவ காரிகள் சொல்லைப் பட்டுநான்
தேவ தேவன் திறநெறி யாகிய
பூவ னூர்புகு தப்பெற்ற நாளின்றே. ௯

நார ணனொடு நான்முக னிந்திரன்
வார ணன்கும ரன்வணங் குங்கழற்
பூர ணன்திருப் பூவனூர் மேவிய
கார ணன்னெனை யாளுடைக் காளையே. ௰

மைக்க டுத்த நிறத்தரக் கன்வரை
புக்கெ டுத்தலும் பூவனூ ரன்னடி
மிக்க டுத்த விரல்சிறி தூன்றலும்
பக்க டுத்தபின் பாடியுய்ந் தானன்றே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓத மாகட லின்விட முண்டவன்
பூத நாயகன் பொற்கயி லைக்கிறை
மாதோர் பாகன் வலஞ்சுழி யீசனைப்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே. ௧

கயிலை நாதனை கறுத்தவா முப்புரம்
எயில்கள் தீயெழ வெலவல வித்தகனை
மயில்க ளாலும வலஞ்சுழி யீசனைப்
பயில்கி லாசிலா பாவித் தொழுமபரே. ௨

இளைய காலமெம் மானை யடைகிலாத்
துளையி லாச்செவித் தொண்டர்காள நும்முடல்
வளையுங் காலம் வலஞ்சுழி யீசனைக்
களைக ணாகக கருதிநீ ருய்ம்மினே. ௩

நறைகொள் பூமபுனல் கொண்டெழு மாணிககாய்க்
குறைவி லாககொடுங் கூறறுதைத் திட்டவன
மறைகொள நாவன வலஞ்சுழி மேவிய
இறைவ னையினி யென்றுகொல் காண்பதே. ௪

விண்ட வாபுர மூனறு மெரிகொளத
திண்டி றற்சிலை யாலெரி செய்தவன்
வண்டு பண்முர லுந்தண் வலஞ்சுழி
அண்ட னுககடி மைத்திறத் தாவனே. ௫

படங்கொள் பாம்பொடு பானமதி யஞ்சடை
அடங்க வாழவல லானுமபா தம்பிரான
மடந்தை பாகன வலஞ்சுழி யானடி
அடைந்த வாககடி மைத்திறத தாவனே. ௬

நாக்கொண் டுபா வும்மடி யார்வினை
போக்க வல்ல புரிசடைப் புண்ணியன
மாக்கொள் சோலை வலஞ்சுழி யீசனறன்
ஏகொ ளப்புர மூனறெரி யானவே. ௭

தேடு வார்பிர மனதிரு மாலவா
ஆடு பாதம அவரு மறிகிலா
மாட வீதி வலஞ்சுழி யீசனைத்
தேடு வானுறு கினறதென சிந்தையே. ௮

கண்ப னிக்குங்கை கூப்புங்கண் மூன்றுடை
நண்ப னுக்கெனை நாளகொடுப் பேனெனும்

வண்பொன னிதழ்தன வலஞ்சுழி மேவிய
பண்ப னிபபொனைச செய்த பரிசிதே. க

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
நலங்கொள பாதத் தொருவிர லூன்றினை
மலங்கு பாய்வயல் சூழ்ந்த வலஞ்சுழி
வலங்கொள வாரடி யென்றலை மேலவே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாஞ்சியம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

படையும பூதமும பாமபுமபுல வாயதள்
உடையுந தாங்கிய வுத்தம ஞாககிடம
புடைநி லாவிய பூமபொழில வாஞ்சியம
அடைய வல்லவாக கவலலொன றில்லையே. க

பறபைை யுமபசு வுமபடுத துபபல
திறதத வுமமுடை யோாதிக முமபதி
கறைப்பி றைசசடைக கண்ணுதல சேர்தரு
சிறப்பு டைத்திரு வாஞ்சியஞ சோமினே. உ

புற்றில் ஆடர வோடு புனல்மதி
தெற்று செஞ்சடைத் தேவபி ரானபதி
சுற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
பற்றிப் பாடுவார்க் குப்பாவ மில்லையே. ங

அங்க மாறும் அருமறை நானகுடன
தங்கு வேள்வியா தாம்பயி லுந்நகர்
செங்கண் மாலிட மார்திரு வாஞ்சியம்
தங்கு வார்நம் அமரர்க் கமரரே. ச

நீறு பூசி நிமிர்சடை மேற்பிறை
ஆறு சூடும் அடிக ளுறைபதி
மாறு தானொருங் கும்வயல் வாஞ்சியம்
தேறி வாழ்பவாக் குச்செல்வ மாகுமே. ரு

அற்றுப் பற்றின்றி யாரைட மில்லவர்க்
குற்ற நற்றுணை யாவா னுறைபதி
தெற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
கற்றுச் சேர்பவர்க் குக்கருத் தாவதே. ௬

அருக்க னங்கி யமனொடு தேவர்கள்
திருத்துஞ் சேவடி யானறிக ழுங்கா
ஒருத்தி பாக முகந்தவன் வாஞ்சியம்
அருத்தி யாலடை வார்க்கில்லை யல்லலே. ௭-௮-௯-௧௦.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளா றாததோர் புண்டரி கத்திரள்
தெள்ளா றாச்சிவ சோதித் திரளினைக்
கள்ளா றாதபொற் கொன்றை கமழ்சடை
நள்ளா றாவென நம்வினை நாசமே. ௧

ஆர ணப்பொரு ளாமரு ளாளனார்
வார ணத்துரி போர்த்தம ணாளனார்
நார ணனை நண்ணி யேத்துநள் ளாறனார்
கார ணக்கலை ஞானக் கடவுளே ௨

மேகம் பூண்டதோர் மேருவிற் கொண்டெயில்
சோகம் பூண்டழல் சோரத்தொட் டானவன்
பாகம் பூண்டமால் பங்கயத் தானொடு
நாகம் பூண்டுகூத் தாடுநள் ளாறனே. ௩

மலியுஞ் செஞ்சடை வாளர வம்மொடு
பொலியும் பூம்புனல் வைத்த புனிதனார்
நலியுங் கூற்றை நலிந்தநள் ளாறர்தம்
வலியுங் கண்டிறு மாந்து மகிழ்வனே. ௪

உறவ னாயிறைந் துள்ளங் குளிர்ப்பவன்
இறைவ னாகிநின் றெண்ணிறைந் தானவன்

நறவ னாறும் பொழிற்றிரு நள்ளாறன
மறவ ஞய்ப்பனறிப் பினசெனற மாயமே. ௫

செகக ரங்கழி செஞ்சுடாச் சோதியா
நககா ஙகா வாாததநள் ளாறனா
வக்க ரனுயிர் வவ்விய மாயறகுச
சகக ரமமருள் செய்த சதுரரே. ௬

வஞ்ச நஞசிற பொலிகினற கண்டததா
விஞைசை யிறசெல்வப் பாவைககு வேந்தனா
வஞ்ச நெஞ்சத தவாககு வழிகொடா
நஞ்ச நெஞ்சாக கருளுநள ளாறரே ௭

அல்ல னெனறு மலாககரு ளாயின
சொல்ல னெனறுசொல் லாமறைச சேதியான
வல்ல னெனறுமவல லாாவளம மிககவா
நலல னெனறுமநல லாாககுநள் ளாறனே. ௮

பாம்ப ணைப்பள்ளி கொண்ட பாமனும
பூம்ப ணைப்பொலி கினற புராணனும
தாமப ணிந்தளப பொண்ணுத் தனிததழல்
நாமப ணிந்தடி போறறுநள ளாறனே. ௯

இலஙகை மன்ன னிருபது தோளிற
மலஙக மாலவரை மேல்விரல் வைத்தவா
நலஙகொள் நீறறாநள் ளாறரை நாடொறும்
வலங்கொள் வாாவினை யாயின மாயுமே. ௧௦

திருசசிறறமபலம

திருக்கருவிலிக்கோட்டிட்டை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறமபலம

மட்டிட் டகுழ லார்சுழ லிலவலைப்
பட்டிட் டுமயங கிப்பரி யாதுநீர்
கட்டிட் டவினை போகக கருவிலிக
கொட்டிட் டையுறை வானகழல கூடுமே. ௧

ஞாலம் மல்கு மனிதர்காள் நாடொறும்
ஏல மாமல ரோடிலை கொண்டுநீர்
கால னார்வரு தன்முன் கருவிலிக்
கோல வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௨

பங்க மாயின பேசப் பறைந்துநீர்
மங்கு மாநினை யாதே மலர்கொடு
கங்கை சேர்சடை யானுறை கருவிலிக்
கொங்கு வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௩

வாடி நீர்வருந் தாதே மனிதர்காள்
வேட னாய்விச யற்கருள் செய்தவெண்
காட னாருறை கின்ற கருவிலிக்
கோடு நீள்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௪

உய்யு மாறிது கேண்மி னுலகத்தீர்
பைகொள் பாம்பரை யான்படை யார்மழுக்
கையி னானுறை கின்ற கருவிலிக்
கொய்கொள் பூம்பொழிற் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௫

ஆற்ற வும்அவ லத்தழுந் தாதுநீர்
தோற்றுந் தீயொடு நீர்நிலந் தூவெளி
காற்று மாகிநின் றானுறை கருவிலிக்
கூற்றங் காய்ந்தவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௬

நில்லா வாழ்வு நிலைபெறு மென்றெண்ணிப்
பொல்லா வாறு செயப்புரி யாதுநீர்
கல்லா ரும்மதில் சூழ்தண் கருவிலிக்
கொல்லே றூர்பவன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௭

பிணித்த நோய்ப்பிற விப்பிரி வெய்துமா
றுணர்த்த லாமிது கேண்மி னுருத்திர
கணத்தி னார்தொழு தேத்துங் கருவிலிக்
குணத்தி னானுறை கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௮

நம்பு வீரிது கேண்மின்கள் நாடொறும்
எம்பி ரானென்ன றிமையவ ரேத்துமே

கம்ப னூருறை கின்ற கருவிலிக்
கொம்ப னார்பயில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௯

பாரு ளீரிது கேண்மின் பருவரை
பேரு மாறெடுத் தானை யடர்த்தவன்
காரகொள் நீர்வயல் சூழ்தண் கருவிலிக்
கூரகொள் வேலினன் கொட்டிட்டை சேர்மினே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கொண்டீச்சுரம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ட பேச்சினிற் காளையர் தங்கள்பால்
மண்டி யேச்சுணும் மாதரைச் சேராதே
சண்டி யீச்சுர வர்க்கருள் செய்தவக்
கொண்டி யீச்சுர வன்கழல் கூறுமே. ௧

சுற்ற முந்துணை நன்மட வாளொடு
பெற்ற மக்களும் பேணலொ ழிந்தனர்
குற்ற மில்புகழ்க் கொண்டீச் சுரவனார்
பற்ற லாலொரு பற்றுமற் றில்லையே. ௨

மாடு தானது இல்லெனின் மானுடர்
பாடு தான்செல்வா ரில்லைபன் மாலையாற்
கூட நீர்சென்று கொண்டீச் சுரவனைப்
பாடு மின்பர லோகத் திருத்துமே. ௩

தந்தை தாயொடு தார மெனுந்தளைப்
பந்தம் ஆங்கறுத் துப்பயில் வெய்திய
கொந்த விழ்பொழிற் கொண்டீச் சுரவனைச்
சிந்தை செய்மின் அவனடி சேரவே. ௪

கேளு மின்இளமையது கேடுவந்
தீளை யோடிரு மல்லது எய்தன்முன்
கோள ராவணி கொண்டீச் சுரவனை
நாளு மேத்தித் தொழுமின் நன்காகுமே. ௫

வெம்பு நோயும் இடரும வெறுமையும்
துனப முந்துய ரும்மெனுஞ சூழ்வினை
கொம்ப னாரபயில கொண்டீச் சரவனைப்
எம்பி ரானென வலலவாக கில்லையே. சு

அலல லோடரு நோயி லழுந்திநீர்
செல்லு மாநினை யாதே கனைகுரல
கொல்லை யேறுடைக கொண்டீச் சரவனை
வல்ல வாறு தொழவினை மாயுமே. எ

நாறு சாந்தணி நனமுலை மெனமொழி
மாறி லாமலை மஙகையொா பாகமாக
கூற னாருறை கொண்டீச சரநினைந
தூறு வார்தமக கூனமொன றில்லையே. அ

அயிலார் அம்பெரி மேருவில லாகவே
எயிலா ரும்பொடி யாய்விழ எயதவன
குயிலா ரும்பொழிற கொணடீச் சரவனைப்
பயில்வா ரும்பெரு மைபெறும் பாலரே. கூ

நிலையி னாவரை நினறெடுத் தானறனை
மலையி னாலடர்த் தவிறல் வாட்டினான
குலையி னார்பொழில் கொணடீச சரவனைத
தலையி னால்வணங் கத்தவ மாகுமே. க0

திருசசிறறமபலம்

திருவிசயமங்கை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறம்பலம்

குசையும அஙகையிற கோசக முங்கொண்டவன
வசையின மங்கல வாசகா வாழ்த்தவே
இசைய மங்கையுந் தானுமொன றாயினன்
விசைய மங்கையுள வேதியன காண்மினே. க

ஆதி நாத னடல்விடை மேலமா
பூத நாதன புலியத ளாடையன

வேத நாதனை விசயமங் கையுளான்
பாத மோதவல் லார்க்கில்லை பாவமே. ௨

கொள்ளி டக்கரைக் கோவந்த புத்தூரில்
வெள்ளி டைக்கருள் செய்விச யமங்கை
உள்ளி டத்துறை கின்ற வுருத்திரன்
கிள்ளி டத்தலை யற்ற தயனுக்கே. ௩

திசையு மெங்குங் குலுங்கத் திரிபுரம்
அசைய அங்கெய்திட் டாரழ லூட்டினான்
விசைய மங்கை விருத்தன் புறத்தடி
விசையின் மங்கி விழுந்தனன் காலனே. ௪

பொள்ள லாக்கை யகத்திலைம் பூதங்கள்
கள்ள மாக்கிக் கலக்கிய காரிருள்
விள்ள லாக்கி விசயமங் கைப்பிரான்
உள்ளம் நோக்கியென் னுள்ளுள் உறையுமே. ௫

கொல்லை யேற்றுக் கொடியொடு பொன்மலை
வில்லை யேற்றுடை யான்விச யமங்கைச்
செல்வ போற்றியென் பாருக்குத் தென்றிசை
எல்லை யேற்றலு மின்சொலு மாகுமே. ௬

கண்பல் உக்கக் கபாலம்அங் கைக்கொண்டு
உண்ப லிக்குழ லுத்தம னுள்ளொளி
வெண்பி றைக்கண்ணி யான்விச யமங்கை
நண்ப னைத்தொழப் பெற்றது நன்மையே. ௭

பாண்டு வின்மகன் பார்த்தன் பணிசெய்து
வேண்டும் நல்வரங் கொள்விச யமங்கை
ஆண்ட வன்னடி யேநினைந் தாசையால்
காண்ட லேகருத் தாகி யிருப்பனே. ௮

வந்து கேண்மின் மயல்தீர் மனிதர்காள்
வெந்த நீற்றன் விசயமங் கைப்பிரான்
சிந்தை யால்நினை வார்களைச் சிக்கெனப்
பந்து வாக்கி உய்யக்கொளுங் காண்மினே. ௯

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
விலஙகல் சேர்விர லானவிச யமங்கை
வலஞ்செய் வாரகளும வாழ்த்திசைப பார்களும்
நலஞ்செய் வாரவா நனனெறி நாடியே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீலக்குடி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வைதத மாடும மனைவியும மககள்நீா
செதத போது செறியாா பிறிவதே
வித்த நீலக் குடியர னைந்நினை
சித்த மாகிற் சிவகதி சேர்திரே. ௧

செய்ய மேனியன தேனொடு பால்தயிா
நெய்ய தாடிய நீலக குடியரன்
மைய லாய்மற வாமனத தாக்கெலாம்
கையி லாமல ககனி யொக்குமே. ௨

ஆற்ற நீள்சடை ஆயிழை யாளொரு
கூற்றன மேனியிற கோலம தாகிய
நீற்றன நீலக் குடியுடை யானடி
போற்றி னாரிடர் போக்கும் புனிதனே. ௩

நாலு வேதியாக் கினனருள் நனனிழல்
ஆலன் ஆலநஞ் சுண்டகண் டத்தமர்
நீலன நீலக குடியுறை நின்மலன
கால னாருயிர் போககிய காலனே. ௪

நேச நீலக குடியர னேயெனா
நீச ராய்நெடு மால்செய்த மாயத்தால
ஈச னோசரம் எய்ய எரிந்துபோய்
நாச மானாா திரிபுர நாதரே. ௫

கொனறை சூடியைக குனற மகளொடும்
நின்ற நீலக குடியர னேயெனீா

என்றும் வாழ்வுகந் தேயிறு மாக்குநீர்
பொன்றும் போது நுமக்கறி வொண்ணுமே. ௬

கல்லி ஞேடெனைப் பூட்டி யமண்கையர்
ஒல்லை நீர்புக நூக்கவென் வாக்கினுல்
நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடியரன்
நல்ல நாமம் நவிற்றிஉய்ந் தேனன்றே. ௭

அழகி யோமிளை யோமெனு மாசையால்
ஒழுகி ஆவி யுடல்விடு முன்னமே
நிழல தார்பொழில் நீலக் குடியரன்
கழல்கொள் சேவடி கைதொழு துய்ம்மினே. ௮

கற்றைச் செஞ்சடைக் காய்கதிர் வெண்திங்கள்
பற்றிப் பாம்புடன் வைத்த பராபரன்
நெற்றிக் கண்ணுடை நீலக் குடியரன்
சுற்றித் தேவர் தொழுங்கழற் சோதியே. ௯

தருக்கி வெற்பது தாங்கிய வீங்குதோள்
அரக்க னூருட லாங்கோர் விரலினுல்
நெரித்து நீலக் குடியரன் பின்னையும்
இரக்க மாயருள் செய்தன னென்பரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமங்கலக்குடி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்க லப்பிய தக்கன் பெருவேள்வி
அங்க லக்கழித் தாருள் செய்தவன்
கொங்க லர்க்குழல் கொம்பனை யாளொடு
மங்க லக்குடி மேய மணாளனே. ௧

காவி ரியின் வடகரைக் காண்தகு
மாவி ரியும்பொ ழில்மங் கலக்குடித்
தேவ ரியும்பி ரமனுந் தேடொணுத்
தூவெ ரிச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியே. ௨

மங்க லக்குடி யீசனை மாகாளி
வெங்க திர்ச்செல்வன விண்ணொடு மண்ணும்நேர்
சங்கு சக்கர தாரி சதுர்முகன
அங்க கத்திய னுமமர்ச்சித் தாரன்றே. ௩

மஞ்சன் வார்கடல் சூழ்மங் கலக்குடி
நஞ்ச மாரமு தாக நயந்துகொண்
டஞ்சு மாட லமர்ந்தடி யேனுடை
நெஞ்ச மாலய மாக்கொண்டு நின்றதே. ௪

செல்வம் மல்கு திருமங் கலக்குடி
செல்வம மல்கு சிவநிய மத்தராய்ச
செல்வம மல்கு செழுமறை யோர்தொழச்
செல்வன தேவியொ டுந்திகழ் கோயிலே. ௫

மன்னு சீர்மங் கலக்குடி மன்னிய
பின்னு வார்சடைப பிஞ்ஞகன தன்பெயர்
உன்னு வாரு முரைக்கவல் லார்களும்
துன்னு வார்நன் னெறிதொடர் வெய்தவே. ௬

மாத ரார்மரு வும்மங் கலக்குடி
ஆதி நாயகன அண்டர்கள் நாயகன்
வேத நாயகன வேதியர் நாயகன
பூத நாயகன புண்ணிய மூர்த்தியே. ௭

வண்டு சேர்பொழில் சூழ்மங் கலக்குடி
விண்ட தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்ட நாயக னுக்கருள் செய்தவன
துண்ட மாமதி சூடிய சோதியே. ௮

கூசு வாரலர் குண்டர் குணமிலா
நேச மேது மிலாதவர் நீசர்கள்
மாசர் பால்மங் கலக்குடி மேவிய
ஈசன் வேறு படுக்கவுய்ந் தேனன்றே. ௯

மங்க லக்குடி யானகயி லைம்மலை
அங்க லைத்தெடுக் குற்ற அரக்கர்கோன்
தங்க ரதமொடு தாள்தலை தோள்தகர்ந்
தங்க லைத்தழு தயர்ந்தனன் தானன்றே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஎறும்பியூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விரும்பி யூறு விடேல்மட நெஞ்சமே
கரும்பி னூறல்கண் டாய்கலந் தார்க்கவன்
இரும்பி னூறல் அறாததோர் வெண்டலை
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே. ௧

பிறங்கு செஞ்சடைப் பிஞ்ஞகன் பேணுசீர்க்
கறங்கு பூதக் கணமுடைக் கண்ணுதல்
நறுங்கு ழல்மட வாளொடு நாடொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே. ௨

மருந்து வானவர் தானவர்க் கின்சுவை
புரிந்த புன்சடைப் புண்ணியன் கண்ணுதல்
பொருந்து பூண்முலை மங்கைநல் லாளொடும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே. ௩

நிறங்கொள் கண்டத்து நின்மலன் எம்மிறை
மறங்கொள் வேல்கண்ணி வாள்நுதல் பாகமாய்
அறம்பு ரிந்தருள் செய்தவெம் அங்கணன்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே. ௪

நறும்பொன் நாண்மலர்க் கொன்றையும் நாகமும்
துறும்பு செஞ்சடைத் தூமதி வைத்தவன்
உறும்பொன் மால்வரைப் பேதையோ ரோதொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே. ௫

கறும்பி யூர்வன ஐந்துள காயத்தில்
திறம்பி யூர்வன மற்றும் பலவுள
குறும்பி யூர்வதோர் கூட்டகத் திட்டெனை
எறும்பி யூரான் செய்த இயற்கையே. ௬

மறந்து மற்றிது பேரிடர் நாடொறும்
திறம்பி நீநினை யேல்மட நெஞ்சமே
புறஞ்செய் கோலக் குரம்பையில் விட்டெனை
எறும்பி யூரான் செய்த வியற்கையே. ௭

இன்ப முன்பிறப் பும்பிறப் பின்னொடு
துன்ப முன்முடன் வைத்த சோதியான்
அன்ப னேயர னேயென் றரற்றுவார்க்
கின்ப னாகு மெறும்பியூ ரீசனே. அ

கண்ணி றைந்த கன்பவ ளத்திரள்
விண்ணி றைந்த விரிசுடர்ச் சோதியான்
உள்நி றைந்துரு வாயுயி ராயவன்
எண்ணி றைந்த வெறும்பியூ ரீசனே. கூ

நிறங்கொள் மால்வரை ஊன்றி யெடுத்தலும்
நறுங்கு ழல்மட வாள்நடுக் கெய்திட
மறங்கொள் வாளரக் கன்வலி வாட்டினான்
எறும்பி யூர்மலை யெம்மிறை காண்மினே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குரக்குக்கா - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மரக்கொக் காமென வாய்விட் டலறிநீர்
சரக்குக் காவித் திரிந்தய ராதுகால்
பரக்குங் காவிரி நீரலைக் குங்கரைக்
குரக்குக் காவடை யக்கெடுங் குற்றமே. க

கட்டா றேகழி காவிரி பாய்வயல்
கொட்டா றேபுன லூறு குரக்குக்கா
முட்டா றாஅடி யேத்த முயல்பவர்க்
கிட்டா றாஇட ரோட எடுக்குமே. உ

கைய னைத்துங் கலந்தெழு காவிரி
செய்ய னைத்திலுஞ் சென்றிடுஞ் செம்புனல்
கொய்ய னைத்துங் கொணருங் குரக்குக்கா
ஐய னைத்தொழு வார்க்கல்ல லில்லையே. ௩

மிக்க னைத்துத் திசையும் அருவிகள்
புக்குக் காவிரி போந்த புனற்கரைக்

கொக்கி னம்பயில் சோலைக் குரக்குக்கா
நக்க னைநவி லாவினை நாசமே. ௪

விட்டு வெள்ளம் விரிந்தெழு காவிரி
இட்ட நீர்வய லெங்கும் பரந்திடக்
கொட்ட மாமுழ வோங்கு குரக்குக்கா
இட்ட மாயிருப் பார்க்கிட ரில்லையே. ௫

மேலை வானவ ரோடு விரிகடல்
மாலும் நான்முக னும்அளப் பொணாக்
கோல மாளிகைக் கோயில் குரக்குக்காப்
பால ராய்த்திரி வார்க்கில்லை பாவமே. ௬

ஆல நீழ லமர்ந்த அழகனார்
கால னையுதை கொண்ட கருத்தனார்
கோல மஞ்ஞைக ளாலுங் குரக்குக்காப்
பால ருக்கருள் செய்வர் பரிவொடே. ௭

செக்க ரங்கெழு செஞ்சுடர்ச் சோதியார்
அக்க ரையரெம் மாதி புராணனார்
கொக்கி னம்வயல் சேருங் குரக்குக்கா
நக்க னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. ௮

உருகி யூன்குழைந் தேத்தி யெழுமினீர்
கரிய கண்டனைக் கழலடி தன்னையே
குரவ னஞ்செழுங் கோயில் குரக்குக்கா
இரவு மெல்லியு மேத்தித் தொழுமினே. ௯

இரக்க மின்றி மலையெடுத் தான்முடி
உரத்தை யொல்க அடர்த்தா னுறைவிடம்
குரக்கி னங்குதி கொள்ளுங் குரக்குக்கா
வரத்த னைப்பெற வானுல காள்வரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கானூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின் நாதனுஞ் செம்மலர் மேலுறை
உருவ னும்பல கத்தி னுயிர்க்கெலாம்
கருவ னாகி முளைத்தவன் கானூரில்
பரம னாய பரஞ்சுடர் காண்மினே. க

பெண்டிர் மக்கள் பெருந்துணை நன்னிதி
உண்டி னீரென்று கவன்மி னேழைகாள்
கண்டு கொண்மினீர் கானூர் முளையினைப்
புண்ட ரீகப் பொதும்பி லொதுங்கியே. உ

தாயத் தார்தமர் நல்நிதி யென்னுமிம்
மாயத் தேகிடந் திட்டு மயங்கிடேல்
காயத் தேயுளன் கானூர் முளையினை
வாயத் தால்வணங் கீர்வினை மாயவே. ௩

குறியில் நின்றுண்டு கூறையி லாச்சமண்
நெறியை விட்டு நிறைகழல் பற்றினேன்
அறிய லுற்றிரேல் கானூர் முளையவன்
செறிவு செய்திட் டிருப்பதென் சிந்தையே. ௪

பொத்தல் மண்சுவர்ப் பொல்லாக் குரம்பையை
மெய்த்த தென்று வியந்திட லேழைகாள்
சித்தர் பத்தர்கள் சேர்திருக் கானூரில்
அத்தன் பாதம் அடைதல் கருமமே. ௫

கல்வி ஞானக் கலைப்பொரு ளாயவன்
செல்வம் மல்கு திருக்கானூ ரீசனை
எல்லி யும்பக லும்மிசை வானவர்
சொல்லி டாநுந் துயரங்கள் தீரவே. ௬

நீரும் பாரும் நெருப்பும் அருக்கனும்
காரும் மாருதம் கானூர் முளைத்தவன்
சோர்வு மொன்றறி யாது திசைதிசை
ஓர்வு மென்றில ரோடித் திரிவரே. ௭

ஓமத் தோடயன் மாலறி யாவணம்
வீமப் பேரொளி யாய விழுப்பொருள்
காமற் காய்ந்தவன் கானூர் முளைத்தவன்
சேமத் தாலிருப் பாவதென் சிந்தையே. ௯

வன்னி கொன்றை யெருக்கணிந் தானமலை
உன்னி யேசென் றெடுத்தவ னொண்திறல்
தன்னை வீழத் தனிவிர லால்வைத்தவன்
கன்னி மாமதிற் கானூர்க் கருத்தனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சேறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூரி யாவரும் புண்ணியம் பொய்கெடும்
கூரி தாய அறிவுகை கூடிடும்
சீரி யாற்பயில் சேறையுட் செந்நெறி
நாரி பாகன்றன் நாம நவிலவே. ௧

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே. ௨

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கின்பம்வந் தெய்திடும்
சிறப்பர் சேறையுட் செந்நெறி யான்கழல்
மறப்ப தின்றி மனத்தினுள் வைக்கவே. ௩

மாடு தேடி மயக்கினில் வீழ்ந்துநீர்
ஓடி யெய்த்தும் பயனிலை ஊமர்காள்
சேடர் வாழ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
ஆட லான்றன் அடியடைந் துய்ம்மினே. ௪

எண்ணி நாளும் எரியயிற் கூற்றுவன்
துண்ணென் றோன்றிற் றுரக்கும் வழிகண்டேன்

திண்ணன சேறைத் திருச்செந் நெறியுறை
அண்ண லாருளா அஞ்சுவ தென்னுக்கே. ௫

தப்பி!வானந் தரணிகம் பிக்கிலென
ஒப்பில் வேந்தா ஒருங்குடன சீறிலென
செப்ப மாஞ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
அப்ப னருளா அஞ்சுவ தென்னுக்கே. ௬

வைத்த மாடும மடந்தைநல் லாரகளும்
ஒத்தொவ் வாதவுற ரார்களு மெனசெயவாா
சித்தர் சேறைத் திருச்செந் நெறியுறை
அத்தா தாமுள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. ௭

குலங்க ளென்செய்வ குற்றங்க ளென்செய்வ
துலங்கி நீநின்று சோர்ந்திடல் நெஞ்சமே
இலங்கு சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அலங்க னருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. ௮

பழகி னல்வரும பண்டுள சுற்றமும்
விழவி டாவிடில் வேண்டிய எய்தொணா
திகழ்கொள் சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அழக னருள ரஞ்சுவ தென்னுக்கே. ௯

பொருந்து நீண்மலை யைப்பிடித் தேந்தினன்
வருந்த வூன்றி மலரடி வாங்கினன்
திருந்து சேறையிற் செந்நெறி மேவியங்
கிருந்த சோதியென பார்க்கிட ரில்லையே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கு லாமுன்கைத் தையலோர் பாகத்தன்
வெங்கு லாமத வேழம வெகுண்டவன்
கொங்கு லாமபொழிற் கோடிகா வாவென
எங்கி லாததோ ரின்பம்வந் தெய்துமே. ௧

வாடி வாழ்வதென் னாவது மாதர்பால்
ஓடி வாழ்வினை யுள்கிநீ நாடொறும்

கோடி காவனைக கூறீரேற் கூறினேன
பாடி காவலிற் பட்டுக கழிதிரே. உ

முல்லை நனமுறு வல்லுமை பஙகனா
தில்லை யமபலத தில்லுறை செல்வனா
கொல்லை யேறறினா கோடிகா வாவென்றங
கொல்லை யேத்துவாரக கூனமொன றில்லையே. ௩

நாவ ளமபெறு மாறுமந நனனுதல்
ஆம ளவுஞசொல்லி யனபுசெ யினஅலால்
கோம ளஞசடைக கோடிகா வாவென
ஏவ ளினநெறி யேசமவ வேழையே. ௪

வீறு தானபெறு வாாசில ராகிலும
நாறு பூஙகொனறை தானமிக நல்கானேல்
கூறு வேனகோடி காவுளா யெனறுமால்
ஏறு வேனநுமமா லேசப படுவேனே. ௫

நாடி நாரணன நானமுகன வானவர்
தேடி யேசற வுந்தெரி யாததோா
கோடி காவனைக கூறாத நாளெலாம
பாடி காவலிற் படடுக கழியுமே. ௬-௭-௮-௯

வரஙக ளால்வரை யையெடுத தானறனை
அரங்க வூனறி யருளசெய்த அப்பனாா
குரஙகு சேர்பொழிற் கோடிகா வாவென
இரங்கு வேனமனத் தேததஙகள் தீரவே. ௰

திருசசிற்றமபலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளெ ருககா வம்பிர வுஞசடைப்
புள்ளி ருக்குவே ளூரரன பொற்கழல்
உள்ளிருக்கு முணாச்சியில் லாதவா
நள்ளி ருப்பா நாகக குழியிலே.

மாற்ற மொன்றறி யீர்மனை வாழ்க்கைபோய்க்
கூற்றம் வந்துமைக் கொள்வதன் முன்னமே
போற்ற வல்லீரேற் புள்ளிருக்கு வேளூர்
சீற்ற மாயின தேய்ந்தறுங் காண்மினே. ௨

அரும றையனை ஆணொடு பெண்ணனைக்
கருவி டம்மிக வுண்டவெங் கண்டனைப்
புரிவெண் ணூலனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
உருகி நைபவ ருள்ளங் குளிருமே. ௩

தன்னு ருவை யொருவர்க் கறிவொணா
மின்னு ருவனை மேனிவெண் ணீற்றனைப்
பொன்னு ருவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
என்ன வல்லார்க் கில்லை யிடர்களே. ௪

செங்கண் மால்பிர மற்கும் அறிவொணா
அங்கி யின்னுரு வாகி யழலவதோர்
பொங்க ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
மங்கை பாகனை வாழ்த்த வருமின்பே. ௫

குற்ற மில்லியைக் கோலச் சிலையினால்
செற்ற வார்புரஞ் செந்தழ லாக்கியைப்
புற்ற ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூர்
பற்ற வல்லவர் பாவம் பறையுமே. ௬

கையி னோடுகால் கட்டி யுமரெலாம்
ஐயன் வீடினன் என்பதன் முன்னம்நீர்
பொய்யி லாஅரன் புள்ளிருக்கு வேளூர்
மையு லாவிய கண்டனை வாழ்த்துமே. ௭

உள்ள முள்கி யுகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுள்க வினைகெடு மெய்ம்மையே
புள்ளி னார்பணி புள்ளிருக்கு வேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே. ௮-௯

அரக்க னாதலை பத்து மழிதர
நெருக்கி மாமலர்ப் பாதம் நிறுவிய
பொருப்ப னாருறை புள்ளிருக்கு வேளூர்
விருப்பி னாற்றொழு வார்வினை வீடுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வானஞ் சோமதி சூடிய மைந்தனை
நீநெஞ் சேகெடு வாய்நினை கிற்கிலை
ஆனஞ் சாடியை யன்பிலா லந்துறைக்
கோனஞ் செல்வனைக் கூறிடக் கிற்றியே. க

காரணத்தர் கருத்தர் கபாலியார்
வாரணத்துரி போர்த்த மணாளனார்
ஆரணப்பொரு ளன்பிலா லந்துறை
நாரணற்கரி யானொரு நம்பியே. உ

அன்பின் ஆனஞ்ச மைந்துட னாடிய
என்பின் ஆனை யுரித்துக் களைந்தவன்
அன்பி லானையம் மானையள் ளூறிய
அன்பி னால்நினைந் தாரறிந் தார்களே. ங

சங்கை யுள்ளது சாவது மெய்யுடை
பங்க னாடி பாவியே னானுய்ய
அங்க ணனெந்தை யன்பிலா லந்துறைச்
செங்க னாடிச் சேரவும் வல்லனே ச

கொக்கிறகர் குளிர்மதிச் சென்னியர்
மிக்க ரக்கர் புரமெரி செய்தவர்
அக்க ரையின ரன்பிலா லந்துறை
நக்கு ருவரும் நம்மை யறிவரே. ரு

வெள்ள முள்ள விரிசடை நந்தியைக்
கள்ள முள்ள மனத்தவர் காண்கிலார்
அள்ள லார்வய லன்பிலா லந்துறை
உள்ள வாறறி யார்சில ரூமரே. சு

பிறவி மாயப் பிணக்கி லழுந்தினும்
உறவெ லாஞ்சிந்தித் துன்னி உகவாதே
அறவ னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
மறவா தேதொழு தேத்தி வணங்குமே. எ

நுணங்கு நூலயன் மாலு மிருவரும்
பிணங்கி யெங்குந் திரிந்தெய்த்துங் காண்கிலா
அணங்க னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
வணங்கும் நம்வினை மாய்ந்தறும் வண்ணமே. அ

பொய்யெ லாமுரைக் குஞ்சமண் சாக்கியக்
கையன் மாருரை கேளா தெழுமினோ
ஐய னெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
மெய்யன் சேவடி யேத்துவா மெய்யரே. கூ

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற்ற
மலங்க மாமலை மேல்விரல் வைத்தவன்
அலங்க லெம்பிரா னன்பிலா லந்துறை
வலங்கொள் வாரைவா னோர்வலங் கொள்வரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிட்ட னைச்சிவ னைச்செழுஞ் சோதியை
அட்ட மூர்த்தியை ஆல நிழலமர்
பட்ட னைத்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட னைத்தொழ நம்வினை நாசமே. க

பிரமன் மாலறி யாத பெருமையன்
தரும மாகிய தத்துவ னெம்பிரான்
பரம னுறைபதி பாண்டிக் கொடுமுடி
கரும மாகத் தொழுமட நெஞ்சமே. உ

ஊச லாளல்லள் ஒண்கழ லாளல்லள்
தேச மாந்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
ஈச னேயெனு மித்தனை யல்லது
பேசு மாறறி யாளொரு பேதையே. ங

தூண்டி யச்சுடர் போலொக்குஞ் சோதியான்
காண்ட லுமெளி யனடி யார்கட்குப்

பாண்டிக் கொடுமுடி மேய பரமனைக்
காண்டு மென்பவர்க் காகக் கெடுங் கருத்தொன்றே. ௯

நெருக்கி யம்முடி நின்றிசை வானவர்
இருக்கொ டும்பணிந் தேத்த விருந்தவன்
திருக்கொ டும்முடி யென்றலுந் தீவினைக்
கருக்கெ டும்மிது கைகண்ட யோகமே. ௫-௩-௭-௮-௯-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூர் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ட மாமலர் கொண்டு விரைந்துநீர்
அண்ட நாயகன் றன்னடி சூழ்மின்கள்
பண்டு நீர்செய்த பாவம் பறைந்திடும்
வண்டு சேர்பொழில் வான்மியூ ரீசனே. ௧

பொருளுஞ் சுற்றமும் பொய்ம்மை விட்டுநீர்
மருளும் மாந்தரை மாற்றி மயக்கறுத்
தருளு மாவல்ல ஆதியா யென்றலும்
மருள றுத்திடும் வான்மியூ ரீசனே. ௨

மந்த மாகிய சிந்தை மயக்கறுத்
தந்த மில்குணத் தானை யடைந்துநின்
றெந்தை யீசனென் றேத்திட வல்லிரேல்
வந்து நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே. ௩

உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலால்
கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன்
வெள்ள மும்மர வும்விர வுஞ்சடை
வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே. ௪

படங்கொள் பாம்பரைப் பான்மதி சூடியை
வடங்கொள் மென்முலை மாதொரு கூறனைத்
தொடர்ந்து நின்று தொழுதெழு வார்வினை
மடங்க நின்றிடும் வான்மியூ ரீசனே. ௫

நெஞ்சி லைவா நினைகக நினைக்குரூர்
பஞ்சின் மெல்லடி யாளுமை பங்கவென
றஞ்சி நாண்மலர் தூவி யழுதிரேல்
வஞ்சந் தீர்த்திடும் வானமியூ ரீசனே. ௬

நுணங்கு நூலயன் மாலு மறிகிலாக்
குணங்கள் தானபர விகுறைந் துககவர்
சுணங்கு பூண்முலைத் தூமொழி யாரவர்
உணங்க நின்றிடும் வானமியூ ரீசனே. ௭

ஆதி யும்மர ஞயன மாலுமாய்ப்
பாதி பெண்ணுரு வாய பரமனை
ஞோதி யுள்குழைந் தேத்தவல் லாரவர்
வாதை தீர்த்திடும் வானமியூ ரீசனே. ௮

ஓட்டை மாடத்தி லொன்பது வாசலும்
காட்டில் வேவதன் முன்னங் கழலடி
நாட்டி நாண்மலர் தூவி வெஞ்செயில்
வாட்டந் தீர்த்திடும் வானமியூ ரீசனே. ௯

பார மாக மலையெடுத் தானறனைச்
சீர மாகத் திருவிர லூன்றினை
ஆர்வ மாக அழைத்தவ னேத்தலும்
வார மாயினன் வானமியூ ரீசனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாணத் தால்மதின் மூன்று மெரித்தவன்
பூணத் தானர வாமை பொறுத்தவன்
காணத் தானினி யான்கடல் நாகைக்கா
ரோணத் தானென நம்வினை யோயுமே. ௧

வண்ட லம்பிய வார்சடை யீசனை
விண்த லம்பணிந் தேத்தும் விகிர்தனைக்

கண்ட லங்கமழ் நாகைக்கா ரோணனைக
கண்ட லும்வினை யான கழலுமே. உ

புனையும் மாமலர் கொண்டு புரிசடை
நனையும் மாமலர் சூடிய நம்பனைக
கனையும் வார்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
நினைய வேவினை யாயின நீங்குமே. ௩

கொல்லை மால்விடை யேறிய கோவினை
எல்லி மாநட மாடு மிறைவனைக்
கல்லி னார்மதில் நாகைக்கா ரோணனைச்
சொல்ல வேவினை யானவை சோருமே. ௪

மெய்ய னைவிடை யூர்தியை வெண்மழுக்
கைய னைக்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
மைய னுக்கிய கண்டனை வானவர்
ஐய னைத்தொழு வார்க்கல்ல லில்லையே. ௫

அலங்கல் சேர்சடை யாதிபு ராணனை
விலங்கல் மெல்லியல் பாகம் விருப்பனைக்
கலங்கள் சேர்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே. ௬

சினங்கொள் மால்கரி சீறிய ஏறினை
இனங்கொள் வானவ ரேத்திய வீசனைக்
கனங்கொள் மாமதில் நாகைக்கா ரோணனை
மனங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே. ௭

அந்த மில்புக ழாயிழை யார்பணிந்
தெந்தை யீசனென் றேத்து மிறைவனைக்
கந்த வார்பொழில் நாகைக்கா ரோணனைச்
சிந்தை செய்யக் கெடுந்துயர் திண்ணமே. ௮

கருவ னைக்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
இருவ ருக்கறி வொண்ணா இறைவனை
ஒருவ னையுண ரார்புர மூன்றெய்த
செருவ னைத்தொழத் தீவினை தீருமே. ௯

கடல்க ழிதழி நாகைக்கா ரோணன்றன்
வடவ ரையெடுத் தார்த்த அரக்கனை
அடர வூன்றிய பாத மனைதரத்
தொடர அஞ்சுந் துயக்கறுங் காலனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காட்டுப்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாட்டுப் பள்ளி மகிழ்ந்துறை வீர்கெலாம்
கேட்டுப் பள்ளிகண் டீர்கெடு வீரிது
ஓட்டுப் பள்ளிவிட் டோட லுறுமுனம்
காட்டுப் பள்ளியு ளானகழல் சேர்மினே. க

மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்துநீர் நும்முளே
நாட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடு நாணிலீர்
கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளானகழல் சேர்மினே. உ

தேனை யென்றுசொல் லாளொடு செல்வமும்
ஊனை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
கான வேடர் கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
ஞான நாயக னைச்சென்று நண்ணுமே. ௩

அருத்த மும்மனை யாளொடு மக்களும்
பொருத்த மில்லைபொல் லாதது போக்கிடும்
கருத்தன் கண்ணுத லண்ணல்காட் டுப்பள்ளித்
திருத்தன் சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே. ௪

சுற்ற முந்துணை யும்மனை வாழ்க்கையும்
அற்ற போதணை யாரவ ரென்றென்றே
கற்ற வர்கள் கருதுங்காட் டுப்பள்ளிப்
பெற்ற மேறும் பிரானடி சேர்மினே. ௫

அடும்புங் கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும்
துடும்பல் செய்சடைத் தூமணிச் சோதியான்

கடம்பன் தாதை கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
உடம்பி னாகஙோா உறுதுணை யாகுமே. ௬

மெய்யின மாசுடை யாருடல் மூடுவார்
பொய்யை மெய்யென்று பகருடன வீழன்மின்
கையின மானுடை யானகாட்டுப் பள்ளியெம்
ஐயன் தன்னடி யேயடைந் துய்ம்மினே. ௭

வேலை வென்றகண் ணாரை விரும்பிநீர்
சீலங் கெட்டுத் திகையன்மின் பேதைகாள்
காலை யேதொழுங் காட்டுப்பள் ளியயுறை
நீல கண்டனை நித்தல் நினைமினே ௮

இன்று ளாாநாளை யில்லை யெனும்பொருள்
ஒன்றும் ஓரா துழிதரு மூமாகாள
அன்று வானவர்க் காக விடமுண்ட
கண்ட னார்காட்டுப் பள்ளிகண் டுய்ம்மினே. ௯

எண்ணி லாஅரக் கனமலை யேந்திட
எண்ணி நீண்முடி பத்து மிறுத்தவன்
கண்ணு ளார்கரு துங்காட்டுப் பள்ளியை
நண்ணு வாரவர் தம்வினை நாசமே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம

திருச்சிராப்பள்ளி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம

மட்டு வார்குழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனார்
கட்டு நீத்தவர்க் கின்னரு ளேசெயும்
சிட்டர் போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே. ௧

அரிய யன்தலை வெட்டிவட் டாடினார்
அரிய யன்தொழு தேத்து மரும்பொருள்
பெரிய வன்சிராப் பள்ளியைப் பேணுவார்
அரிய யன்தொழ அங்கிருப் பார்களே. ௨

அரிச்சி ராப்பகை லைவரா லாட்டுண்டு
சுரிச்சி ராதுநெஞ் சேயொன்று சொல்லக்கேள்
திருச்சி ராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை
நரிச்சி ராது நடக்கும் நடக்குமே. ௩

தாயு மாயெனக் கேதலை கண்ணுமாய்
பேய னேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை
தேய நாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய
நாய னாரென நம்வினை நாசமே ௪-௫-௬-௭-௮-௯-௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாட்போக்கி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காலபாசம் பிடித்தெழு தூதுவர்
பால காவிருத் தர்பழை யாரெனார்
ஆல நீழ லமர்ந்தவாட் போக்கியார்
சீல மார்ந்தவர் செம்மையுள் நிற்பரே. ௧

விடுத்த தூதுவர் வந்து வினைக்குழிப்
படுத்த போது பயனில்லை பாவிகாள்
அடுத்த கின்னரங் கேட்கும்வாட் போக்கியை
எடுத்தும் ஏத்தியும் இன்புறு மின்களே. ௨

வந்திவ் வாறு வளைத்தெழு தூதுவர்
உந்தி யோடி நரகத் திடாமுனம்
அந்தி யின்னொளி தாங்கும்வாட் போக்கியார்
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரே. ௩

கூற்றம் வந்து குமைத்திடும் போதினால்
தேற்றம் வந்து தெளிவுற லாகுமே
ஆற்ற வும்மருள் செய்யும்வாட் போக்கியால்
ஏற்று மின்விளக் கையிருள் நீங்கவே. ௪

மாறு கொண்டு வளைத்தெழு தூதுவர்
வேறு வேறு படுப்பதன் முன்னமே

ஆறு செஞ்சடை வைத்தவாட் போகியார்க்
கூறி யூறி யுருகுமென னுள்ளமே. ௫

கான மோடிக கடிதெழு தூதுவா
தான மோடு தலைபிடி யாமுனம்
ஆனஞ் சாடி புகத்தவாட் போகியாா
ஊன மில்லவாக குண்மையில நிற்பரே. ௬

பார்ததுப் பாசம பிடித்தெழு தூதுவர்
கூர்தத வேலாற குமைப்பதன முனனமே
ஆாத்த கஙகை யடககுமவாட் போகியாா
சீர்த்தி மைகள் கிளர்நதுரை மினகளே. ௭

நாடி வந்து நமனதமா நலவிருள்
கூடி வந்து குமைப்பதன முனனமே
ஆடல் பாட லுகந்தவாட் போகியை
வாடி யேததநம வாட்டந தவிருமே. ௮

கட்ட றுததுக கடிதெழு தூதுவா
பொட்ட னாககிப் புறபபடா முனனமே
அட்ட மாமலா சூடுமவாட் போக்கியார்க்
கிட்ட மாகி இணையடி யேத்துமே. ௯

இரகக முனனறி யாதெழு தூதுவா
பாரகக ழிததவா பற்றுதண முனனமே
அரக்க னுககருள் செய்தவாட் போகியார்
கரப்ப துங்கரப் பாரவா தங்கட்கே. ௧௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணஞ்சேரி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்ட நெற்றியர் பாயபுலித் தோலினர்
நட்ட நின்று நவில்பவர் நாடொறும்
சிட்டர் வாழ்திரு வார்மணஞ் சேரியெம்
வட்ட வார்சடை யார்வண்ணம் வாழ்த்துமே. ௧

துன்னு வார்குழ லாளுமை யாளொடும்
பின்னு வார்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
மன்னு வார்மணஞ் சேரி மருந்தினை
உன்னு வார்வினை யாயின வோயுமே. ௨

பற்றி லாடர வாட்டும் புனிதனார்
தெற்றி னார்புரந் தீயெழச் செற்றவர்
சுற்றி னார்மதில் சூழ்மணஞ் சேரியார்
பற்றி னாரவர் பற்றவர் காண்மினே. ௩

மத்த மும்மதி யும்வளர் செஞ்சடை
முத்தர் முக்கணர் மூசர வம்மணி
சித்தர் தீவணர் சீர்மணஞ் சேரியெம்
வித்தர் தாம்விருப் பாரை விருப்பரே. ௪

துள்ளு மான்மறி தாமழு வாளினர்
வெள்ள நீர்கரந் தார்சடை மேலவர்
அள்ள லார்வயல் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
வள்ள லார்கழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே. ௫

நீர்ப ரந்த நிமிர்புன் சடையின்மேல்
ஊர்ப ரந்த உரகம் அணிபவர்
சீர்ப ரந்த திருமணஞ் சேரியார்
ஏர்ப ரந்தங் கிலங்குசூ லத்தரே. ௬

சுண்ணத் தர்சுடு நீறுகந் தாடலர்
விண்ணத் தம்மதி சூடிய வேதியர்
மண்ணத் தம்முழ வார்மணஞ் சேரியார்
வண்ணத் தம்முலை யாளுமை வண்ணரே. ௭

துன்ன வாடையர் தாமழு வாளினர்
பின்னு செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
மன்னு வார்பொழில் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
மன்ன னார்கழ லேதொழ வாய்க்குமே. ௮

சித்தர் தேவர்கள் மாலொடு நான்முகன்
புத்தர் சேரமண் கையர் புகழவே

மத்தா தாமறி யாமணஞ் சேரியெம்
அத்த ஞடி யார்க்கல்ல லில்லையே. ௯

கடுத்த மேனி யரக்கன் கயிலையை
எடுத்த வனெடு நீண்முடி பத்திறப்
படுத்த லும்மணஞ் சேரி யருளெனக்
கொடுத்த னன்கொற்ற வாளொடு நாமமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமருகல் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே. ௧

பாடங் கொள்பனு வல்திறங் கற்றுப்போய்
நாடங் குள்ளன தட்டிய நாணிலீ
மாடஞ் சூழ்மரு கற்பெரு மான்திரு
வேடங் கைதொழ வீடெளி தாகுமே. ௨

சினத்தி ஞலவருஞ் செய்தொழி லாமவை
அனைத்தும் நீங்கிநின் றூதர வாய்மிக
மனத்தி ஞல்மரு கற்பெரு மான்திற
நினைப்பி ஞக்கில்லை நீள்நில வாழ்க்கையே. ௩

ஓது பைங்கிளிக் கொண்பா லமுதூட்டிப்
பாது காத்துப் பலபல கற்பித்து
மாது தான்மரு கற்பெரு மானுக்குத்
தூது சொல்ல விடத்தான் தொடங்குமே. ௪

இன்ன வாறென்ப துண்டறி யேனின்று
துன்னு கைவளை சோரக்கண் ணீர்மல்கும்
மன்னு தென்மரு கற்பெரு மான்திறம்
உன்னி யொண்கொடி யுள்ள முருகுமே. ௫

சங்கு சோர கலையுஞ் சரியவே
மங்கை தானம ருகற்பெரு மானவரும்
அங்க வீதி யருகணை யாநிற்கும
நங்கை மீரிதற் கென்செய்கேன நாளுமே. ௬

காட்சி பெற்றில னாகிலுங் காதலே
மீட்சி யொன்றறி யாது மிகுவதே
மாட்சி யாமரு கற்பெரு மானுக்குத
தாழ்ச்சி சாலவுண் டாகுமென னையலே. ௭

நீடு நெஞ்சுள் நினைந்துகண் ணீமலரும்
ஓடு மாலினோ டொணகொடி மாதராள
மாடம் நீளம ருகற்பெரு மானவரில
கூடு நீயென்று கூட விழைகுமே. ௮

கந்த வார்குழல கட்டிலள காரிகை
அந்தி மால்விடை யோடுமென பாய்மிக
வந்தி டாய்மரு கற்பெரு மானென்று
சிந்தை செய்து திகைத்திடுங் காண்மினே. ௯

ஆதி மாமலை யனறெடுத் தானிற்றுச்
சோதி யென்றலுந் தொல்லருள செய்திடும்
ஆதி யானம ருகற்பெரு மானதிறம்
ஓதி வாழ்பவா உமபாகரு மும்பரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்று வெண்பிறைக கண்ணியோா கோவணம்
ஒன்று கீளுமை யோடும் உடுத்தது
ஒன்று வெண்தலை யேந்தியெம் உள்ளத்தே
ஒன்றி நின்றங் குறையு மொருவனே. ௧

இரண்டு மாமவாக் குள்ளன செய்தொழில்
இரண்டு மாமவர்க் குள்ளன கோலங்கள்

இரண்டு மில்லிள மானெனமை யாளுகந்
திரண்டு போதுமென் சிந்தையுள் வைகுமே. ௨

மூன்று மூர்த்தியு ணின்றிய லுந்தொழில்
மூன்று மாயின மூவிலைச் சூலத்தன
மூன்று கண்ணினன் தீத்தொழின் மூன்றினன்
மூன்று போதுமென் சிந்தையுள் மூழ்குமே. ௩

நாலின் மேன்முகஞ் செற்றது மன்னிழல்
நாலு நன்குணாந் திட்டது மின்பமாம்
நாலு வேதஞ் சரித்தது நன்னெறி
நாலு போலெம் அகத்துறை நாதனே. ௪

அஞ்சு மஞ்சுமோ ராடி யரைமிசை
அஞ்சு போலரை யாத்ததின் தத்துவம்
அஞ்சு மஞ்சுமோ ரோரஞ்சு மாயவன்
அஞ்சு மாமெம் அகத்துறை யாதியே. ௫

ஆறு கால்வண்டு மூசிய கொன்றையன்
ஆறு சூடிய அண்ட முதல்வனார்
ஆறு கூறமையர்க கச்சம யப்பொருள்
ஆறு போலெம் அகத்துறை யாதியே. ௬

ஏழு மாமலை யேழ்பொழில் சூழ்கடல்
ஏழு போற்றுமி ராவணன் கைந்நரம்
பேழு கேட்டருள் செய்தவன் பொற்கழல்
ஏழுஞ் சூழடி யேன்மனத் துள்ளவே. ௭

எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழில்
எட்டு வான்குணத் தீசனெம் மானறனே
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே. ௮

ஒன்ப தொன்பதி யானை யொளிகளி
றொன்ப தொன்பது பல்கணஞ் சூழவே
ஒன்ப தாமவை தீத்தொழி லின்னுரை
ஒன்ப தொத்துநின் றென்னு ளொடுங்குமே. ௯

பத்து நூறவன வெங்கண்வெள் ளேறண்ணல்
பத்து நூறவன பல்சடை தோளமிசை
பத்தி யாமில மாதலின ஞானத்தால்
பத்தி யானிடங் கொண்டது பள்ளியே. ௧0

திருச்சிற்றமபலம்

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றமபலம்

மாசில வீணையும மாலை மதியமும
வீசு தென்றலும வீங்கிள வேனிலும
மூசு வண்டறை பொய்கையும போன்றதே
ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே. ௧

நமச்சி வாயவே ஞானமுங கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. ௨

ஆளா காரா ளானாரை யடைந் துய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலா
தோளா தசுரை யோதொழும பாசெவி
வாளா மாயந்துமண் ணாகிக கழிவரே. ௩

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செயதிர் நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே. ௪

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக கழிவரே. ௫

குறிக ளும்மடை யாளமுங் கோயிலும்
நெறிக ளும்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்

அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதினும்
பொறியி லீர்மனம் என்கொல் புகாததே. ௬

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேனெடுங் காலமே. ௭

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றிநின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்
டுழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்
டிழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே. ௮

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்கம் மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே. ௯

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏயி லானையெ னிச்சை யகம்படிக்
கோயி லானைக் குணப்பெருங் குன்றினை
வாயி லானை மனோன்மணி யைப்பெற்ற
தாயி லானைத் தழுவுமென் னாவியே. ௧

முன்னை ஞான முதல்தனி வித்தினைப்
பின்னை ஞானப் பிறங்கு சடையனை
என்னை ஞானத் திருளறுத் தாண்டவன்
தன்னை ஞானத் தளையிட்டு வைப்பனே. ௨

ஞானத் தால்தொழு வார்சில ஞானிகள்
ஞானத் தால்தொழு வேனுனை நானலேன்
ஞானத் தால்தொழு வார்கள் தொழக்கண்டு
ஞானத் தாலுனை நானுந் தொழுவனே. ௩

புழுவுக் குங்குணம் நான்கெனக் குமதே
புழுவுக் கிங்கெனக் குள்ளபொல் லாங்கில்லை
புழுவி னுங்கடை யேன்புனி தன்தமர்
குழுவுக் கெவ்விடத் தேன்சென்று கூடவே. ௪

மலையே வந்து விழினும் மனிதர்காள்
நிலையில் நின்று கலங்கப் பெறுதிரேல்
தலைவ னாகிய ஈசன் தமர்களைக்
கொலைசெய் யானைதான் கொன்றிடு கிற்குமே. ௫

கற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுளன் நாமுளோம்
எற்றுக் கோநம னால்முனி வுண்பதே. ௬

மனிதர் காளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லிரே
புனிதன் பொற்கழல் ஈசனெ னுங்கனி
இனிது சாலவு மேசற் றவர்கட்கே. ௭

என்னை யேது மறிந்தில னெம்பிரான்
தன்னை நானுமுன் ஏது மறிந்திலேன்
என்னைத் தன்னடி யானென் றறிதலும்
தன்னை நானும் பிரானென் றறிந்தனே. ௮

தெள்ளத் தேறித் தெளிந்துதித் திப்பதோர்
உள்ளத் தேற லமுத வொளிவெளி
கள்ளத் தேன்கடி யேன்கவ லைக்கடல்
வெள்ளத் தேனுக்கெவ் வாறு விளைந்ததே. ௯-௰

திருச்சிற்றம்பலம்

காலபாசத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டு கொள்ளரி யானைக் கனிவித்துப்
பண்டு நான்செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்ட பாணி கொடுகொட்டி தாளங்கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலுஞ் சூழலே. க

நடுக்கத் துள்ளும் நகையுளும் நம்பனைக்
கடுக்கக் கல்ல வடமிடு வார்கட்குக்
கொடுக்கக் கொள்க வெனவுரைப் பார்களை
இடுக்கண் செய்யப் பெறீரிங்கு நீங்குமே. உ

கார்கொள் கொன்றைக் கடிமலர்க் கண்ணியான்
சீர்கொள் நாமஞ் சிவனென்று நின்றவர்
ஆர்க ளாகிலு மாக அவர்களை
நீர்கள் சாரப் பெறீரிங்கு நீங்குமே. ங

சாற்றி னேன்சடை நீண்முடிச் சங்கரன்
சீற்றங் காமன்கண் வைத்தவன் சேவடி
ஆற்ற வுங்களி பட்ட மனத்தராய்ப்
போற்றி யென்றுரைப் பாருழைப் போகலே. ச

இறையென் சொல்மற வேல்நமன் தூதுவீர்
பிறையும் பாம்பு முடைப்பெரு மான்தமர்
நறவம் நாறிய நல்நறுஞ் சாந்திலும்
நிறைய நீறணி வாரெதிர் செல்லலே. ரு

வாம தேவன் வளநகர் வைகலும்
காம மொன்றில ராய்க்கை விளக்கொடு
தாமம் தூபமும் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
ஏம மும்புனை வாரெதிர் செல்லலே. சா

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்
அடையன் மின்நம தீச னடியரை
விடைகொ ளூர்தியி னானடி யார்குழாம்
புடைபு காதுநீர் போற்றியே போமினே. எ

விச்சை யாவதும் வேட்கைமை யாவதும்
நிச்சல் நீறணி வாரை நினைப்பதே
அச்ச மெய்தி யருகணை யாதுநீ
பிச்சை புக்கவன் அன்பரைப் பேணுமே. ௮

இன்னங் கேண்மி னிளமதி சூடிய
மன்னன் பாதம் மனத்துட னேத்துவார்
மன்னு மஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம்
தன்னி லொன்றுவல் லாரையுஞ் சாரலே. ௯

மற்றுங் கேண்மின் மனப்பரி பொன்றின்றிச்
சுற்றும் பூசிய நீற்றொடு கோவண
ஒற்றை யேறுடை யானடி யேயலால்
பற்றொன் றில்லிகள் மேற்படை போகலே. ௧௦

அரக்க னீரைந் தலையுமோர் தாளினால்
நெருக்கி யூன்றியிட் டானதமர் நிற்கிலும்
சுருக்கெ னாதங்குப் போமின்கண் மற்றுநீர்
சுருக்கெ னிற்சுட ரானகழல் சூடுமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

மறக்கிற்பனேயென்னும் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காச னைக்கன லைக்கதிர் மாமணித்
தேச னைப்புக ழார்சிலர் தெண்ணர்கள்
மாச னைக்கழித் தாட்கொள வல்லவெம்
ஈச னையினி நான்மறக் கிற்பனே ௧

புந்திக் கும்விளக் காய புராணனைச்
சந்திக் கணநட மாடுஞ் சதுரனை
அந்தி வண்ணனை ஆரழல் மூர்த்தியை
வந்தெ னுள்ளங்கொண் டானை மறப்பனே. ௨

ஈச னீசனென் றென்று மரற்றுவன்
ஈசன் தானென் மனத்திற் பிரிவிலன்

ஈசன தன்னையு மென்மனத் துட்கொண்டு
ஈசன தன்னையும யானமறக கிற்பனே. ௩

ஈச னென்னை யறிந்த தறிந்தனன
ஈசன சேவடி யேற்பப பெற்றதால
ஈசன சேவடி யேத்தப்பெற் றேனினி
ஈசன தன்னையும யானமறக கிற்பனே. ௪

தேனைப் பாலினைத் திங்களை ஞாயிற்றை
வான வெண்மதி சூடிய மைந்தனை
வேனி லானை மெலிவுசெய தீயழல்
ஞான மூர்த்தியை நானமறக கிற்பனே. ௫

கன்ன லைக்கரும் பூறிய தேறலை
மின்ன னைமின்ன னைய உருவனைப்
பொன்ன னைமணிக் குன்று பிறங்கிய
என்ன னையினி யானமறக் கிற்பனே. ௬

கரும்பி னைக்கட்டி யைக்கந்த மாமலர்ச
சுரும்பி னைச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியை
அரும்பி னிற்பெரும் போதுகொண் டாய்மலர்
விரும்பு மீசனை யானமறக கிற்பனே. ௭

துஞ்சும போதுஞ் சுடர்விடு சோதியை
நெஞ்சுள் நின்று நினைப்பிக்கு நீதியை
நஞ்சு கண்டத் தடக்கிய நம்பனை
வஞ்ச னேனினி நான்மறக கிற்பனே. ௮

புதிய பூவினைப் புண்ணிய நாதனை
நிதியை நீதியை நித்திலக் குன்றினைக்
கதியைக் கண்டங் கறுத்த கடவுளை
மதியை மைந்தனை நானமறக கிற்பனே. ௯

கருகு கார்முகில் போல்வதோர் கண்டனை
உருவ நோக்கியை யூழி முதல்வனைப்
பருகு பாலனைப் பால்மதி சூடியை
மருவு மைந்தனை நானமறக கிற்பனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தொழற்பாலதே என்னுந் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டத் தானை யமரர் தொழப்படும்
பண்டத் தானைப் பவித்திர மாதிரு
முண்டத் தானைமுற் றாத இளம்பிறைத்
துண்டத் தானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. க

முத்தொப் பானை முளைத்தெழு கற்பக
வித்தொப் பானை விளக்கிடை நேரொளி
ஒத்தொப் பானை யொளிபவ ளத்திரள்
தொத்தொப் பானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. உ

பண்ணொத் தானைப் பவளத் திரண்டதோர்
வண்ணத் தானை வகையுணர் வானறனை
எண்ணத் தானை யிளம்பிறை போல்வெள்ளைச்
சுண்ணத் தானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. ௩

விடலை யானை விரைகமழ் தேன்கொன்றைப்
படலை யானைப் பலிதிரி வானசெலும்
நடலை யானை நரிபிரி யாததோர்
சுடலை யானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. ௪

பரிதி யானைப்பல வேறு சமயங்கள்
கருதி யானைக்கண் டாமனம் மேவிய
பிரிதி யானைப் பிறரறி யாததோர்
சுருதி யானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. ௫

ஆதி யானை அமரர் தொழப்படும்
நீதி யானை நியம நெறிகளை
ஓதி யானை உணர்தற் கரியதோர்
சோதி யானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. ௬

ஞாலத் தானைநல் லானைவல் லார்தொழும்
கோலத் தானைக் குணப்பெருங் குன்றினை
மூலத் தானை முதல்வனை மூவிலைச்
சூலத் தானைக்கண் டார்தொழற் பாலதே. ௭

ஆதிப் பாலட்ட மூர்த்தியை ஆனஞ்சும்
வேதிப் பானைநம் மேலவினை வெந்தறச்
சாதிப பானைத தவத்திடை மாறறங்கள்
சோதிப் பானைககண டாதொழற் பாலதே. ௮

நீறறி ஞனை நிகரில்வெண் கோவணக
கீறறி ஞனைக கிளரொளிச செஞசடை
ஆறறி ஞனை யமராத மாருயிர
தோறறி ஞனைககண டாதொழற பாலதே. ௯

விட்டிட் டானைமெயஞ் ஞானதது மெயப்பொருள்
கட்டிட் டானைக கனங்குழை பாலனபு
பட்டிட் டானைப் பகைத்தவா முப்புரஞ்
சுட்டிட் டானைக்கண டாதொழற பாலதே. ௧0

மூற்றி ஞனை இராவணனை நீண்முடி
ஒற்றி ஞனை யொருவிர லானூறப்
பற்றி ஞனையோா வெண்டலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி ஞனைககண் டாதொழத் பாலதே. ௧௧

திருசசிற்றம்பலம்

இலிங்கபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்
நக்க ணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்
சொக்க ணைந்த சுடரொளி வண்ணனை
மிக்குக் காணலுற் ருாங் கிருவரே. ௧

அலரு நீருங்கொண் டாட்டித் தெளிந்திலர்
திலக மண்டலந் தீட்டித் திரிந்திலர்
உலக மூர்த்தி யொளிநிற வண்ணனைச்
செலவு காணலுற் ருாங் கிருவரே. ௨

ஆப்பி நீரோ டலகுகைக் கொண்டிலர்
பூப்பெய் கூடை புனைந்து சுமந்திலர்

காப்புக் கொள்ளி கபாலிதன் வேடத்தை
ஒப்பிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௩

நெய்யும் பாலுங்கொண் டாட்டி நினைந்திலா
பொய்யும் பொக்கமும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்
ஐயன் வெய்ய அழல்நிற வண்ணனை
மெய்யைக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௪

எருக்கங் கண்ணிகொண் டிண்டை புனைந்திலா
பெருக்கக் கோவணம் பீறி யுடுத்திலா
தருக்கி னாற்சென்று தாழ்சடை யண்ணலை
நெருக்கிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௫

மரங்க ளேறி மலர்பறித் திட்டிலா
நிரம்ப நீர்சுமந் தாட்டி நினைந்திலா
உரம்பொ ருந்தி யொளிநிற வண்ணனை
நிரம்பக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௬

கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டிலா
அட்ட மாங்கங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர்
சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய
பட்ட கட்டமுற் றாரங் கிருவரே. ௭

வெந்த நீறு விளங்க அணிந்திலர்
கந்த மாமல ரிண்டை புனைந்திலர்
எந்தை யேறுகந் தேறிய வண்ணனை
அந்தங் காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௮

இளவெ ழுந்த இருங்குவ ளைம்மலர்
பிளவு செய்து பிணைத்தடி யிட்டிலர்
களவு செய்தொழிற் காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவு காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௯

கண்டி பூண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்
விண்ட வானசங் கம்விம்ம வாய்வைத்திலர்
அண்ட மூர்த்தி யழல்நிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே. ௧0

செஙக ணுனும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந தேடித திரிநதவர் காணகிலா
இஙகுற் றேனென றி லிஙகத்தே தோ னறினன்
பொஙகு செஞ்சடைப் புணணிய மூாததியே. கக

திருச்சிற்றமபலம்

மனத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை

திருசசிறறமபலம

பொனனுள் ளததிரள புனசடை யினபுறம்
மினனுள் ளத்திரள் வெண்பிறை யாயிறை
நினனுள ளத்தருள் கொண்டிருள நீஙகுதல்
எனனுள் ளத்துள தெந்தை பிரானிரே. க

முகக ணும்முடை யாய்முனி கள்பலா
தொகளெ ணுங்கழ லாயொரு தோலினே
டகக ணமமமை யாயரு ளேயலா
தெகக ணும்மில னெந்தை பிரானிரே. உ

பனியாய் வெங்கதி ராயபடா புனசடை
முனியாய் நீயுல கமமுழு தாளினும
தனியாய் நீசரண் நீசல மேபெரி
தினியாய நீயெனக் கெந்தை பிரானிரே. ௩

மறையும் பாடுதி மாதவா மாலினுக்
குறையு மாயினே கோளர வோடொரு
பிறையுஞ் சூடினே யென்பத லாற்பிறி
திறையுஞ சொல்லிலே யெந்தை பிரானிரே. ௪

பூத்தார் கொனறையி னய்புலி யினனதள்
ஆர்த்தா யாடா வோடன லாடிய
கூத்தா நினகுரை யார்கழ லேயல
தேத்தா நாவெனக் கெந்தை பிரானிரே. ௫

பைம்மா லும்மர வாபா மாபசு
மைம்மால் கண்ணியோ டேறுமைந் தாவெனும்

அம்மா லல்லது மற்றடி நாயினேற்
கெம்மா னும்மிலே னெந்தை பிரானிரே. ௬

வெப்பத தினமன மாசு விளக்கிய
செப்பத தாற்சிவ னென்பவா தீவினை
ஒப்பத் தீர்த்திடு மொண்கழ லாறகல்ல
தெப்பற் றும்மில னெந்தை பிரானிரே. ௭

திகழுஞ் சூழ்சுடர் வானொடு வைகலும்
நிகழு மொண்பொரு ளாயின நீதியென
புகழு மாறு மலானுன பொன்னடி
இகழு மாறிலே னெந்தை பிரானிரே. ௮

கைப்பற் றித்திரு மால்பிர மனனுனை
எப்பற் றியறி தற்கரி யாயருள்
அப்பற் றல்லது மற்றடி நாயினேன
எப்பற் றுமமிலே னெந்தை பிரானிரே. ௯

எந்தை யெம்பிரா னென்றவா மேல்மனம்
எந்தை யெம்பிரா னென்றிறைஞ் சித்தொழு
தெந்தை யெமபிரா னென்றடி யேத்துவார
எந்தை யெம்பிரா னென்றடி சேர்வரே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்திப் பார்மனத் தானசிவன் செஞ்சுடர்
அந்தி வான்நிறத் தானணி யார்மதி
முந்திச் சூடிய முக்கண்ணி னானடி
வந்திப் பாரவர் வானுல காள்வரே. ௧

அண்ட மாரிரு ளூடு கடந்தும்பர்
உண்டு போலுமோ ரொண்சுட ரச்சுடர்
கண்டிங் காரறி வாரறி வாரெலாம்
வெண்டிங் கட்கண்ணி வேதிய னென்பரே. ௨

ஆதி யாயவ னாரு மிலாதவன்
போது சேர்புனை நீண்முடிப் புண்ணியன்
பாதி பெண்ணொரு வாகிப் பரஞ்சுடர்ச்
சோதி யுட்சோதி யாய்நின்ற சோதியே. ௩

இட்ட திட்டதோ ரேறுகந் தேறியூர்
பட்டி தட்டக்கை யாய்ப்பலி தேர்வதோர்
கட்ட வாழ்க்கைய னாகிலும் வானவர்
அட்ட மூர்த்திய ருள்ளன் றடைவரே. ௪

ஏறில கூறைய னாகி யெரிந்தவெண்
நீறு பூசி நிலாமதி சூடிலும்
வீறி லாதன செய்யினும் விண்ணவர்
ஊற லாயரு ளாயென் றுரைப்பரே. ௫

உச்சி வெண்மதி சூடிலும் ஊனறாப்
பச்சை வெண்டலை யேந்திப் பலவி(ல)லம்
பிச்சை யேபுகு மாகிலும் வானவர்
அச்சந் தீர்த்தரு ளாயென் றடைவரே. ௬

ஊரி லாயென் றொருக உரைப்பதோர்
பேரி லாய்பிறை சூடிய பிஞ்ஞகா
காரு லாங்கண்ட னேயென் கழலடி
சேரி லார்கட்குத் தீயவை தீயவே. ௭

எந்தை யேயெம் பிரானே யெனவுள்கிச்
சிந்திப் பாரவா தீவினை தீருமால்
வெந்த நீறுமெய் பூசிய வேதியன்
அந்த மாவளப் பாரடைந் தார்களே. ௮

ஏன வெண்மருப் போடென்பு பூண்டெழில்
ஆனை யீருரி போர்த்தன லாடிலும்
தான வண்ணத்த னாகிலுந் தன்னையே
வான நாடர் வணங்குவர் வைகலே. ௯

ஐயன் அந்தணன் ஆணொடு பெண்ணுமாம்
மெய்யன் மேதகு வெண்பொடி பூசிய

மைகொள் கண்டத்தனை மானமறிக் கையினை
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனே. ௧௦

ஒருவ னாகிநின் றானிவ் வுலகெலாம்
இருவ ராகிநின் றார்கட் கறிகிலான்
அருவ னாஅரை ஆர்த்தவ னாகழல்
பரவு வாரவர் பாவம் பறையுமே. ௧௧

ஓத வண்ணனும் ஒண்மலர்ச் செல்வனும்
நாத னேயரு ளாயென்று நாடொறும்
காதல் செய்து கருதப் படுமவர்
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே. ௧௨

ஔவ தன்மை யவரவ ராக்கையான்
வெவ்வ தன்மைய னென்பதொ ழிமினோ
மௌவல் நீண்மலர் மேலுறை வானொடு
பவ்வ வண்ணனு மாய்ப்பணி வார்களே. ௧௩

அக்கு மாலையும் பூண்டன லேந்திய
புக்கு பலபலி தேரும் புராணனை
நக்கு நீர்கள் நரகம் புகேன்மினோ
தொக்க வானவ ராற்றொழு வானையே. ௧௪

கங்கை தங்கிய செஞ்சடை மேலிளந்
திங்கள் சூடிய தீநிற வண்ணனார்
இங்க னாரெழில் வானம் வணங்கவே
அங்க னாற்கது வாலவன் தன்மையே. ௧௫

நகர வெல்கொடி யானொடு நன்னெஞ்சே
நுகர நீயுனைக் கொண்டுயப் போக்குறில்
மகர வெல்கொடி மைந்தனைக் காய்ந்தவன்
புகரில் சேவடி யேபுக லாகுமே. ௧௬

சரண மாம்படி யார்பிற ரியாவரோ
கரணந் தீர்த்துயிர் கையி லிகழ்ந்தபின்
மரண மெய்திய பின்னவை நீக்குவான்
அரண மூஎயில் எய்தவ னல்லனே. ௧௭

ஏமமென்னன் டானைநர கர்க்கு நமக்கெல்லாம்
சிவனென்ன டானசெழு மானமறிக் கையினன்
கவனஞ் செய்டங் கனவிடை யூர்தியான்
தமனென ருழுங் கெடுத்த டாற்றமே. ௧௮

திடப மேறிப் பலபலி யேற்பவர்
அடவி காதலித் தாவெ வைநதவெப
படமம் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கடவி ராய்ச்சென்று கைதொழு துய்ம்மினே. ௧௯

இணர்ந்து கொன்றைப்பொன் றாது சொரிந்திடும்
புணர்ந்த வாளர வம்மதி யோடுடன்
அணைந்த அஞ்சடை யானவன் பாதமே
உணர்ந்த உள்ளத் தவருணர் வார்களே. ௨0

தருமந் தானத் தவந்தான் தவத்தால்வரும்
கருமந் தான்கரு மானமறிக் கையினன்
அருமந் தன்ன அதிர்கழல் சேர்மினே
சிரமஞ் சேர்கழல் தீவினை யாளரே. ௨௧

நமச்சி வாயவென் பாருள ரேலவர்
தமச்சம் நீங்கத் தவநெறி சார்தலால்
அமைத்துக் கொண்டதோர் வாழ்க்கைய ராகிலும்
இமைத்து நிற்பது சால அரியதே. ௨௨

பற்பல காலம் பயிற்றிப் பரமனைச்
சொற்பல காலநின் றேத்துமின் தொல்வினை
வெற்பில் தோன்றிய வெங்கதிர் கண்டவப்
புற்ப னிக்கெடு மாறது போலுமே. ௨௩

மணிசெய் கண்டத்து மானமறிக் கையினன்
கணிசெய் வேடத்த ராயவர் காப்பினல்
பணிகள் தாஞ்செய வல்லவர் யாவர்தம்
பிணிசெய் யாக்கையை நீக்குவர் பேயரே. ௨௪

இயக்கர் கின்னர ரிந்திரன் தானவர்
நயக்க நின்றவன் நான்முகன் ஆழியான்

மயக்க மெய்தவன் மாலெரி யாயினான்
வியக்குந் தன்மையி னானெம் விகிர்தனே. ௨௫

அரவ மார்த்தன னாடிய அண்ணலைப்
பரவு வாரவர் பாவம் பறைதற்குக்
குரவை கோத்தவ னுங்குளிர் போதின்மேல்
கரவில் நான்முக னுங்கரி யல்லரே. ௨௬

அழலங் கையினன் அந்தரத் தோங்கினான்
றழலும் மூவெயி லொள்ளழ லூட்டினான்
தழலுந் தாமரை யானொடு தாவினான்
கழலுஞ் சென்னியுங் காண்டற் கரியனே. ௨௭

இளமை கைவிட் டகறலு மூப்பினா
வளமை போயப்பிணி யோடு வருதலால்
உளமெ லாமொளி யாயமதி யாயினான்
கிளமை யேகிளை யாக நினைப்பனே. ௨௮

தன்னிற் றன்னை யறியுந் தலைமகன்
தன்னிற் றன்னை யறியிற் றலைப்படும்
தன்னிற் றன்னை யறிவில னாயிடில்
தன்னிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியனே. ௨௯

இலங்கை மன்னனை யீரைந்து பத்துமன்
றலங்க லோடுட னேசெல வூன்றிய
நலங்கொள் சேவடி நாடொறு நாடொறும்
வலங்கொண் டேத்துவார் வானுல காள்வரே. ௩௦

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற லைத்ததோர் மேனி நிமிர்சடை
ஆற லைக்கநின் றூடும அமுதினைத்
தேற லைத்தெளி யைத்தெளி வாய்ந்ததோர்
ஊற லைக்கண்டு கொண்டதென் னுள்ளமே. ௧

பொந்தை யைப்புகக் கீகப் புகுந்திடும்
தந்தை யைத்தழல் போல்வதோர் மேனியைச்
சிந்தை யைத்தெளி வைத்தெளி வாய்ந்ததோர்
எந்தை யைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௨

வெள்ளத் தாவிருஞை யாகள் விரும்பவே
வெள்ளத் தைச்சடை வைத்த விகிர்தனை
கள்ளத் தைக்கழி யம்மன மொன்றினா
றுள்ளத் தில்லொளி யைக்கண்ட துள்ளமே. ௩

அம்மா னையமு தினமு தேயென்று
தம்மா னைத்தத்து வத்தடி யார்தொழும்
செம்மா னிறம போல்வதோர் சிந்தையுள்
எம்மா னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௪

கூறே றும்உமை பாகமோர் பாலராய
ஆறே றுஞ்சடை மேற்பிறை சூடுவர்
பாறே றுந்தலை யேந்திப பலவி(ல)லம
ஏறே றுமெந்தை யைக்கண்டதெ னுள்ளமே. ௫

முன்னெஞ் சம்மின்றி மூர்க்கராய்ச் சாகின்றா
தந்நெஞ் சந்தமக் குத்தாம லாதவர்
வன்னெஞ் சம்மது நீக்குதல் வல்லீரே
என்னெஞ் சிலீச னைக்கண்டதெ னுள்ளமே. ௬

வென்று னைப்புல னைந்துமென் தீவினை
கொன்று னைக்குணத் தாலே வணங்கிட
நன்று நன்மனம் வைத்திடு ஞானமாம்
ஒன்று னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௭

மருவி னைமட நெஞ்சம் மனம்புகும்
குருவி னைக்குணத் தாலே வணங்கிடும்
திருவி னைச்சிந்தை யுட்சிவ னாய்நின்ற
உருவி னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே. ௮

தேச னைத்திரு மால்பிர மன்செயும்
பூச னைப்புண ரிற்புணர் வாயதோர்

நேச னைநெஞ்சி னுள்நிறை வாய்நின்ற
ஈச னைக்கண்டு கொண்டதென் னுள்ளமே. ௯

வெறுத்தா னைம்புல னும்பிர மன்தலை
அறுத்தா னையாக் கனகயி லாயத்தைக்
கறுத்தா னைக்கா லில்விர லொன்றினால்
ஒறுத்தா னைக்கண்டு கொண்டதென் னுள்ளமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாவ மும்பழி பற்றற வேண்டுவீர்
ஆவி லஞ்சுகந் தாடு மவன்கழல்
மேவ ராய்மிக வும்மகிழ்ந் துள்குமின்
காவ லாளன் கலந்தருள் செய்யுமே. ௧

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்குமரித் துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாகட லோதநீ ராடிலென்
எங்கு மீச னெனாதவர்க் கில்லையே. ௨

பட்ட ராகிலென் சாத்திரங் கேட்கிலென்
இட்டு மட்டியு மித்தொழில் பூணிலென்
எட்டு மொன்று மிரண்டு மறியிலென்
இட்ட மீச னெனாதவர்க் கில்லையே. ௩

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்யிலென்
நீதி நூல்பல நித்தல் பயிற்றிலென்
ஓதி யங்கமோ ராறு முணரிலென்
ஈச னையுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே. ௪

காலை சென்று கலந்துநீர் மூழ்கிலென்
வேலை தோறும் விதிவழி நிற்கிலென்
ஆலை வேள்வி யடைந்தது வேட்கிலென்
ஏல ஈசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே. ௫

கான நாடு கலந்து திரியிலென்
ஈன மின்றி யிருந்தவஞ் செய்யிலென்
ஊனை யுண்ட லொழிந்துவா னோக்கிலென்
ஞான னென்பவர்க் கன்றிநன் கில்லையே. ௬

கூட வேடத்த ராகிக் குழுவிலென்
வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென்
ஆடல் வேடத்த னம்பலக் கூத்தனைப்
பாட லாளர்க்கல் லாற்பய னில்லையே. ௭

நன்று நோற்கிலென் பட்டினி யாகிலென்
குன்ற மேறி இருந்தவஞ் செய்யிலென்
சென்று நீரிற் குளித்துத் திரியிலென்
என்று மீசனென் பார்க்கன்றி யில்லையே. ௮

கோடி தீர்த்தங் கலந்து குளித்தவை
ஆடி னாலும் அரனுக்கன் பில்லையேல்
ஓடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடி வைத்திட்ட மூர்க்கனோ டொக்குமே. ௯

மற்று நற்றவஞ் செய்து வருந்திலென்
பொற்றை பற்றெடுத் தானுடல் புக்கிறக்
குற்ற நற்குரை யாகழற் சேவடி
யுற்றி லாதவர்க் குய்ப்பய னில்லையே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே ௧

செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ
அத்த னென்றரி யோடு பிரமனுந்
துத்தி யஞ்செய நின்றநற் சோதியே. ௨

நூறு கோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்
ஆறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறி லாதவன் ஈச னொருவனே. ௩

வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதொர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர்மற் றில்லையே. ௪

கூவல் ஆமை குரைகட லாமையைக்
கூவ லோடொக்கு மோகட லென்றல்போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே. ௫

பேயவ னாத்தமர் வானைப் பிரார்த்தித்தார்க்
கேவ லேயிமை யோர்முடி தன்னடிச்
சாய்வ னைச்சல வார்கள் தமக்குடல்
சீவ னைச்சிவ னைச்சிந்தி யார்களே. ௬

எரிபெ ருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
துருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரிய யற்கரி யானை யயர்த்துப்போய்
நரிவி ருத்தம தாகுவர் நாடரே. ௭

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியில்
அருக்க னாவா னரனுரு வல்லனோ
இருக்கு நான்மறை யீசனை யேதொழும்
கருத்தி னைநினை யார்கன மனவரே. ௮

தாயி னும்நல்ல சங்கர னுக்கன்பா
ஆய வுள்ளத் தமுதருந் தப்பெறார்
பேயா பேய்முலை யுண்டுயிர் போக்கிய
மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே. ௯

அரக்கன் வல்லரட் டாங்கொழித் தாருள்
பெருக்கச் செய்த பிரான்பெருந் தன்மையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு கின்றிலா
கருத்தி லாக்கய வக்கணத் தோர்களே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

ஆறாந் திருமுறை

கோயில் - பெரிய திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந், தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத் திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக், கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக் கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற, பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. க

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் தன்னைக் காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை, அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய் வானை ஆரூரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே, மற்றொருவர் தன்னொப்பா ரில்லா தானை வானவர்கள் எப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப், பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. உ

கருமானி னுரியதளே உடையா வீக்கிக் கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப அனலகையேந்தி, வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித் தாட வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மானோர் நோக்கி, அருமான வாண்முகத்தா ளமர்ந்து காண அமரர்கணம் முடிவணங்க ஆடு கின்ற, பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ௩

அருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும் அப்பன் தன்னை அமரர்கள்தம் பெருமானை யரனை மூவா, மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் தன்னை மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும், திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைக ளெட்டுந் திரிசுடர்க ளோரிரண்டும் பிறவு மாய, பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ௪

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தை அகல்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி, வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும், பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப் பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும், பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ௫

கருமட்டமரும் மொழிமடவாள் பங்கன் தன்னைக் கனவயிரக் குன்றனைய காட்சி யானை, அரும்பமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் தன்னை யருமறையோ டாறங்க மாயி னானைச், சுரும்பமருங் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னூரன் சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க, பெருமபொருளைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல் லாம் பிறவா நாளே. ௬

உரும்பயனை யெழுநரம்பி னோசை யானை வரைசிலையா வானவர்கண் முயன்ற வாளி, அரும்பயஞ்செய் யவுணர்புர மெரியக் கோத்த அம்மானை யலைகடல்நஞ் சயின்றான் றன்னைச், சுரும்பமருங் குழன்மடவார் கடைக்கண் ணோக்கில் துளங்காத சிந்தையரா யதுறந்தோ ருள்ளப், பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல் லாம் பிறவா நாளே. ௭

காரானை யீருரிவைப் போர்வை யானைக் காமருபூங் கச்சியே கம்பன் தன்னை, யாரேனு மடியவர்கட் கணியான் தன்னை யமரர்களுக் கறிவரிய அளவி லானைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நட்டம் பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில், போரானைப் பெரும்பற் றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. ௮

முற்றாத பால்மதியஞ் சூடி னானை மூவுலகுந் தானாய முதல் வன் றன்னைச், செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றன்னைத்

திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைக், குற்றாலத் தமர்ந்துறை
யுங் குழகன் தன்னைக் கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம், பெற்
றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே. ௯

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங் கடிக்கமலத் திருந்தவ
னுங் காணா வண்ணம், சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்
திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கும், ஏரொளியை இருநில
னும் விசும்பும் விண்ணு மேழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற,
பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம்
பிறவா நாளே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் - புக்க திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மங்குல் மதிதவழும் மாட வீதி மயிலாப்பி லுள்ளார் மருக லுள்
ளார், கொங்கிற் கொடுமுடியார் குற்றா லத்தார் குடமூக்கி லுள்ளார்
போய்க் கொள்ளம் பூதூர், தங்குமிட மறியார் சால நாளார் தருமபுரத்
துள்ளார் தக்க ளூரார், பொங்குவெண் ணீறணிந்து பூதஞ் சூழப் புலி
யூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே ௧

நாகம் மரைக் கசைத்த நம்ப ரிந்நாள் நனிபள்ளி யுள்ளார்போய் நல்
லூர்த் தங்கிப், பாகப் பொழுதெல்லாம் பாசூர்த் தங்கிப் பரிதிநிய மத்
தார் பன்னிரு நாள், வேதமும் வேள்விப் புகையு மோவா விரிநீர்
மிழலை யெழுநாள் தங்கிப், போகமும் பொய்யாப் பொருளு மானார்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௨

திறங்காட்டி யெல்லாம் விரித்தார் போலுந் தூமதியும் பாம்பு
முடையார் போலும், மறங்காட்டி மும்மதிலு மெய்தார் போலும் மந்
திரமுந் தந்திரமுந் தாமே போலும், அறங்காட்டி யந்தணர்க்கன் றால
நீழல் அறமருளிச் செய்த அரனா ரிந்நாள், புறங்காட் டெரியாடிப்
பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௩

வாரேறு வனமுலையாள் பாக மாக மழுவாள்கை யேந்தி மயானத்
தாடிச், சீரேறு தண்வயல்சூ ழோத வேலித் திருவாஞ்சி யத்தார் திரு

நள் ளாறுரா, காரேறு கண்டத்தார் காமற் காய்ந்த கண்விளங்கு நெற்றி யார் கடல்நஞ் சுண்டார், போரேறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௪

காரார்கமழ்கொன்றைக்கண்ணிசூடிக் கபாலங்கை யேந்திக்கணங்கள்பாட ஊரார் இடும்பிச்சை கொண்டுழலு முத்தமராய் நின்ற ஒருவ னார்தாம் சீரார்கழல்வணங்குந்தேவதேவர் திருவாரூர்த்திருமூலட்டானம்மேயார் போரார்விடையேறிப்பூதஞ்சூழப் புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்கார்தாமே.

காதார் குழையினர் கட்டங் கத்தர் கயிலாய மாமலையார் காரோ ணத்தார் மூதாயர் மூதாதை யில்லார் போலு முதலு மிறுதியுந் தாமே போலும் மாதாய மாதர் மகிழ அன்று வன்மதவேள் தன்னுடலங் காய்ந்தார் இந்நாள் போதார் சடைதாழப் பூதஞ்சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

இறந்தார்க்கு மென்று மிறவா தார்க்கும் இமையவர்க்கும் ஏகமாய் நின்று சென்று, பிறந்தார்க்கு மென்றும் பிறவா தார்க்கும் பெரியான் றன் பெருமையே பேச நின்று, மறந்தார் மனத்தென்றும் மருவார் போலும் மறைக்காட் டுறையும் மழுவாட் செல்வர், புறந்தார் சடைதா ழப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. எ

குலாவெண் டலைமாலை யென்பு பூண்டு குளிர்கொன்றைத் தார ணிந்து கொல்லே றேறிக், கலாவெங் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக் கையோ டனலேந்திக் காடு றைவார், நிலாவெண் மதியுரிஞ்ச நீண்ட மாடம் நிறைவயல்சூழ் நெய்த்தானம் மேய செல்வர், புலால்வெண் டலை யேந்திப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. அ

சந்தித்த கோவணத்தர் வெண்ணூல் மார்பர் சங்கரனைக் கண் டீரோ கண்டோ மின்னாள், பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய வேறிப் படுதலையி லென்கொலோ ஏந்திக் கொண்டு, வந்திங்கென் வெள்வளை யுந் தாமு மெல்லா மணியாரூர் நின்றந்தி கொள்ளக் கொள்ளப், பொன்றீ மணிவிளக்குப் பூதம் பற்றப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௯

பாதங்கள் நல்லார் பரவி யேத்தப் பத்திமையால் பணிசெய்யுந் தொண்டர் தங்கள், ஏதங்கள் தீர இருந்தார் போலும் எழுபிறப்பும் ஆளுடைய ஈசனார் தாம், வேதங்க ளோதியோர் வீணை யேந்தி விடை

யொனறு தாமேறி வேத கீதர், பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப் புலியூர்சிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே. ௧௦

பட்டுடுத்துத் தோல்போர்த்துப் பாம்பொன் றார்த்துப் பகவனார் பாரிடங்கள் சூழ நட்டந், சிட்டராய்த் தீயேந்திச் செல்வார் தம்மைத் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே கண்டோ மின்னாள், விட்டிலங்கு சூலமே வெண்ணூ லுண்டே ஓதுவதும் வேதமே வீணை யுண்டே, கட்டங் கங் கையதே சென்று காணீர் கறைசேர் மிடற்றெங் கபாலி யார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெறிவிரவு கூவிளநல் தொங்க லானை வீரட்டத் தானைவெள் ளேற்றி னானைப், பொறியரவி னானைப்பள் ளூதி யானைப் பொன்னனி றத்தி னானைப் புகழ்தக் கானை, அறிதற் கரியசீ ரம்மான் றன்னை அதியரைய மங்கை யமர்ந்தான றன்னை, எறிகெடிலத் தானை யிறை வன றன்னை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௧

வெள்ளிக் குன்றன்ன விடையான றன்னை விலவலான வில்வட் டங் காய்ந்தான் றன்னை, புள்ளிவரி நாகம் பூண்டான றன்னைப் பொன் பிதிர்ந்தன்ன சடையான றன்னை, வள்ளி வளைத்தோள முதல்வன் றன்னை வாரா வுலகருள வல்லான் றன்னை, எள்கவிடு பிச்சை யேற் பான றன்னை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௨

மூந்தி யுலகம் படைத்தான றன்னை மூவா முதலாய மூர்த்தி தன்னைச், சந்த வெண்திங்க ளணிந்தான றன்னைத் தவநெறிகள் சாதிக்க வல்லான் றன்னைச், சிந்தையில் தீவினையைத் தேனைப் பாலைச் செழுங்கெடில வீரட்டம் மேவி னானை, எந்தை பெருமானை யீசன தன்னை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௩

மந்திரமும் மறைப்பொருளு மானான் றன்னை மதியமும் ஞாயிறுங் காற்றுந் தீயும், அந்தரமு மலைகடலு மானான் றன்னை யதியரைய மங்கை யமர்ந்தான றன்னைக, கந்தருவஞ் செய்திருவர் கழல்கை கூப் பிக் கடிமலர்கள் பலதூவிக் காலை மாலை, இந்திரனும் வானவருந் தொழச்செல் வானை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௪

ஒருபிறப்பி லொருவனடியை யுணராதுங் காணாது முய்யாகதிக்கு வழி
தேடிப் போக மாட்டா, திருபிறப்பொன் றுணராது மாசு பூசி வழி
காணா தவமேபோல்வார் மனத்த ராகி, அருபிறப்பை யறுப்பிக்கு
மதிகை பூர னெம்மானைத் தன் அடியிணையே யணைந்து வாழா, திருபிறப்
பங் கெறவிடா திருந்தார் சொற்கேட் டேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாறே. ௫

ஆறேறு வல்ல சடையான் றன்னை யஞ்சனம் போலு மிடற்றான்
றன்னைக், கூறேறக் கூறுமா வல்லான் றன்னைக் கோலவளைக்கை மாத
ராள் பாகன் றன்னை, நீறேறப் பூசும் அகலத் தானை நின்மலனை
றன்னை நிமலன் றன்னை, ஏறேறக் வேறுமா வல்லான் றன்னை
யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௬

குண்டாக்க னாயுழன்று கையி லுண்டு குவிமுலையார் தம்முன்னே
நாணமின்றி, உண்டியுகந் தமணே நின்றார் சொற்கேட் டுடன்றாகி யுழி
தந்தே னுணர்வொன் றின்றி, வண்டுலவு கொன்றையந் கண்ணி யானை
வானவர்க ளேத்தப் படுவான் றன்னை, எண்டிசைக்கும் மூர்த்தியாய்
நின்றான் றன்னை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே ௭

உறிமுடித்த குண்டிகைதங் கையிற் றூக்கி யூத்தைவாய்ச் சம
ணர்க்கோர் குண்டாக்க னாய்க், கறிவிரவு நெய்சோறு கையி லுண்டு
கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன், மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ்
சுண்டான் றன்னை மற்றொருகால் வல்வினையேன் நினைக்க மாட்
டேன், எறிகெடில நாடர் பெருமான் றன்னை யேழையே னான்பண்
டிகழ்ந்த வாறே ௮

நிறைவார்ந்த நீர்மையாய் நின்றான் றன்னை நெற்றிமேற் கண்
ணொன் றுடையான் றன்னை, மறையானை மாசொன்றி லாதான்
றன்னை வானவர்மேல் மலரடியை வைத்தான் றன்னைக், கறையானைக்
காதார் குழையான் றன்னைக் கட்டங்கம் ஏந்திய கையி னானை, இறை
யானை யெந்தை பெருமான் றன்னை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாறே. ௯

தொல்லைவான் சூழ்வினைகள் சூழப் போந்து தூற்றியே னாற்
றியேன் சுடராய் நின்று, வல்லையே இடர்தீர்த்திங் கடிமை கொண்ட
வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் பெருமான் றன்னைக், கொல்லைவாய்க்

குருந்தொசித்துக் குழலூ தூதுங் கோவலனும் நான்முகனுங் கூடி யெங்
கும், எல்லைகாண பரியானை யெம்மான றனனை யேழையே னான்பண்
டிகழ்ந்த வாறே. ௧0

முலைமறைக்கப் பட்டுநீ ராடாப் பெண்கள் முறைமுறையால் நந்
தெய்வ மென்று தீண்டித், தலைபறிக்குந் தன்மையர்க ளாகி நின்று
தவமேயென் றவஞ்செய்து தக்க தோரார், மலைமறிக்கச் சென்ற இலங்
கைக்கோனை மதனழியச் செற்றசே வடியி னானை, இலைமறித்த கொன்
றையந் தாரா னானை யேழையே னான்பண் டிகழ்ந்த வாறே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அதிகைவீரட்டானம் - அடையாளத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனை மாகங்கைத் திரையால் மோதச் சடாமகுடத் திருத்
துமே சாம வேதங், கந்தருவம் விரும்புமே கபால மேந்து கையனே
மெய்யனே கனக மேனிப், பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக னாமே பசு
வேறு மேபரம யோகி யாமே, ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டரையார்க்
குமமே அவ னாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௧

ஏறேறி யேழுலகு முழிதா வானை யிமையவர்கள் தொழுதேத்த
இருக்கின் றானே, பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே படவரவந்
தடமாரபிற் பயில்வித் தானே, நீறேறு செழும்பவளக் குன்றொப்
பானே நெற்றிமே லொற்றைக்கண் நிறைவித் தானே, ஆறேறு சடை
முடிமேற் பிறைவைத் தானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௨

முண்டத்திற் பொலிந்திலங்கு மேனி யானே முதலாகி நடுவாகி
முடிவா னானே, கண்டத்தில் வெண்மருப்பின் காறை யானே கத
நாகங் கொண்டாடுங் காட்சி யானே, பிண்டத்தி னியற்கைக்கோர்
பெற்றி யானே பெருநிலநீர் தீவளியா காச மாகி, அண்டத்துக் கப்
பாலா யிப்பா லானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௩

செய்யனே கரியனே கண்டம் பைங்கண் வெள்ளெயிற்று டா
வனே வினைகள் போக, வெய்யனே தண்கொன்றை மிலைத்த சென
னிச் சடையனே விளங்குமழுச் சூல மேந்துங், கையனே காலங்கள்

மூன்றா னானே கருடப்புவிற் றனிக்கொடும்பூண் காமற் காய்ந்த, ஐயனே பருத்துயர்ந்த ஆனேற் றானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௪

பாடுமே யொழியாமே நால்வே தமும்ம படர்சடைமே லொளிதிகழப் பனிவெண் திங்கள், சூடுமே யரைதிகழத் தோலும் பாம்புஞ் சுற்றுமே தொண்டைவா யுமையோர் பாகங், கூடுமே குடமுழவம் வீணை தாளங் குறுநடைய சிறுபூதம் முழக்க மாக்கூத், தாடுமே யந்தடக்கை யனலேந் தும்மே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௫

ஒழித்திடுமே யுள்குவா ருள்ளத் துள்ள உறுபிணியுஞ் செறுபகையு மொற்றைக் கண்ணால், விழித்திடுமே காமனையும் பொடியாய் வீழ வெள்ளப் புனற்கங்கை செஞ்ச டைமேல, இழித்திடுமே யேழுலகுந் தானா குமே யடங்குந் திரிபுரங்க ளோரம் பினால், அழித்திடுமே ஆதிமா தவத்து ளானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௬

குழலோடு கொக்கரைகைத் தாளம் மொந்தை குறட்பூதம் முன்பாடத் தானா டுமே, கழலாடு திருவிரலாற் கரணஞ் செய்து கனவின்கட் டிருவுருவந் தான்காட் டுமே, எழிலாருந் தோள்வீசி நடமா டும்மே ஈமப் புறங்காட்டி லேமந் தோறும், அழலாடு மேயட்ட மூர்த்தி யாமே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௭

மாலாகி மதமிக்க களிறு தன்னை வதைசெய்து மற்றதனி னுரிவை கொண்டு, மேலாலுங் கீழாலுந் தோன்றா வண்ணம் வெம்புலால் கைகலக்க மெய்போர்த் தானே, கோலாலம் படவரைநட் டரவு சுற்றிக் குரைகடலைத் திரையலறக் கடைந்து கொண்ட, ஆலால முண்டிருண்ட கண்டத் தானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே ௮

செம்பொனாற் செய்தழகு பெய்தாற் போலுஞ் செஞ்சடையெம் பெருமானே தெய்வம் நாறும், வம்பினுள் மலர்க்கூந்த லுமையாள் காதன் மணவாள னேவலங்கை மழுவா ளனே, நம்பனே நான்மறைகள் தொழநின் றானே நடுங்காதார் புரமூன்று நடுங்கச் செற்ற, அம்பனே அண்டகோ சரத்து ளானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ௯

எழுந்ததிரை நதித்திவலை நனைந்த திங்கள் இளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்ச டையனே, கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி கொங்கையிணை யமர்பொருது கோலங் கொண்ட, தழும்புளவே வரை

யென தாதாய போற்றி, தோற்றங்கண் டாங்கிருவர் தோள்கை கூப்பத் துளங்கா தெரியாய நின்றாய போற்றி, எக்கண்ணுங் கண்ணிலே னெந்தாய போற்றி யெறிகெடில வீரட்டத் தீசா போற்றி. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகை வீரட்டானம் - திருவடித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றுமடி அருமறையான் சென்னிக் கணியாமடி, சரவணத்தான் கைதொழுது சாருமடி சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணாமடி, பரவுவார் பாவம் பறைக்குமடி பதினெண் கணங்களும் பாடுமடி, திரைவிரவு தென்கெடில நாடனடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. க

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகாவடி குறைந்தடைந்தா ராழாமைக் காக்குமடி, படுமுழவம் பாணி பயிற்றுமடி பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி, கடுமுரணே றூர்ந்தான் கழற்சேவடி கடல்வையங் காப்பான் கருதுமடி, நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தானடி நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்காவடி. உ

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகாவடி வஞ்சவலைப் பாடொன் றில்லாவடி, கைதொழுது நாமேத்திக் காணுமடி கணக்கு வழக்கைக் கடந்தவடி, நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டுமடி நீள்விசும்பை யூடறுத்து நின்றவடி, தெய்வப் புனற்கெடில நாடனடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. ௩

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்குமடி அழகெழுத லாகா அருட்சேவடி, சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி சோமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தவடி, பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றுமடி பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்லவடி, திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடனடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி. ௪

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றவடி ஊழிதோ றூழி யுயர்ந்தவடி, பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்குமடி புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவடி, இருநிலத்தா ரின்புற்றங் கேத்துமடி யின்புற்றா ரிட்டபூ

ஏறுமடி, திருவதிகைத் தென்கெடில நாடனடி திருவீரட்டானத்
தெஞ் செல்வனடி. ௫

திருமகட்குச் செந்தா மரையாமடி சிறந்தவர்க்குத் தேனாய
விளைக்குமடி, பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய நின்றவடி புகழ்
வார் [illegible] வல்லவடி, உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றொவ்வா
வடி உருவென் றுணரப் படாதவடி, திருவதிகைத் தென்கெடில
நாடனடி திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வனடி. ௬

உரைமாலை யெல்லா முடையவடி உரையா லுணரப் படாதவடி
வரைமாதை வாடாமை வைக்குமடி வானவர்கள் தாம்வணங்கி வாழ்த்துமடி
அரைமா திருமாயிவை யடக்குமடி அளக்கிற்பா ரில்லாவடி [மடி
கரைமாங் கலிக்கெடில நாடனடி கமழ்வீரட் டானக் காபாலியடி ௭

நறுமலராய் நாறு மலர்ச்சேவடி நடுவா யுலக நாடாயவடி
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்றவடி தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மறுமதியை மாசு கழுவுமடி மந்திரமுந் தந்திரமும் ஆயவடி
செறிகெடில நாடர் பெருமானடி திருவீரட்டானத்தெஞ்செல்வனடி.

அணியனவுஞ் சேயனவு மானவடி யடியார்கட் காரமுத மாயவடி
பணிந்தவர்க்குப் பாங்காக வல்லவடி பற்றற்றார் பற்றும் பவளவடி
மணியடி பொன்னடி மாண்பாமடி மருந்தாயப் பிணிதீர்க்க வல்லவடி
[illegible] கெடில நாடனடி தகைசார் வீரட்டத் தலைவனடி.

அந்தா மரைப்போ தலர்ந்தவடி அரக்கனையும் ஆற்ற லழித்தவடி [யடி
முந்தாகி முன்னே முளைத்தவடி முழங்கழலாய் நீண்டவெம் மூர்த்தி
பந்தார் மெல்விரலாள் பாகனடி பவளத் தடவரையே போல்வானடி
வெந்தார் சுடலைநீ றாடுமடி வீரட்டங் காதல் விமலனடி. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டானம் - காப்புத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செல்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ் சிற்றேமமும் பெருந்தண்
குற்றாலமும், தில்லைச்சிற் றம்பலமுந் தென்கூடலுந் தென்னானைக்
காவுஞ்சி ராப்பள்ளியும், நல்லூருந் தேவன்குடி மருகலும் நல்லவாகள்

தொழுதேத்து நாரையூரும், கல்லலகு நெடும்புருவக் கபால மேந்திக்
கட்டங்கத் தோடுறைவார் காப்புக்களே. ௧

தீர்த்தப் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருக்கோவல் வீரட்டம் வெண்
ணெய் நல்லூர், ஆர்த்தருவி வீழ்சுனைநீ ரண்ணாமலை யறையணிநல்
லூரும் அரநெறியும், ஏத்துமின்கள் நீரேத்த நின்ற ஈசன் இடைமரு
தின்னம்ப ரேகம்பமும், கார்த்தயங்கு சோலைக் கயிலாயமுங் கண்ணுத
லான் றன்னுடைய காப்புக்களே. ௨

சிறையார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
திருவா மாத்தூர், துறையார் வனமுனிக ளேத்த நின்ற சோற்றுத்
துறைதுருத்தி நெய்த்தா னமும், அறையார் புனலொழுகு காவிரி
சூழ் ஐயாற் றமுதன் பழனம் நல்ல, கறையார் பொழில்புடைசூழ்
கானப் பேருங் கழுக்குன்றுந் தம்முடைய காப்புக்களே. ௩

திரையார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவாரூர் தேவூர்திரு நெல்லிக்கா
உரையார் தொழநின்ற வொற்றியூரும் ஒத்தூரும் மாற்பேறும் மாந்துறை
வரையா ரருவிசூழ் மாநதியும் மாகாளங் கேதாரம் மாமேருவும் [யும்
கரையார் புனலொழுகு காவிரிசூழ் கடம்பந்துறை யுறைவார்காப்புக்களே.

செழுநீர்ப் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திரிபுராந் தகந்தென்னூர்
தேவீச்சரம், கொழுநீர் புடைசூழ்ந்த கோட்டுக் காவுங் குடமூக்குங்
கோகரணங் கோலக்காவும், பழிநீர்மை யில்லாப் பனங்காட் டூரும் பனை
யூர் பயற்றூர் பராய்த்துறையும், கழுநீர் மதுவிரியுங் காளிங்கமுங் கண
பதீச் சரத்தார்தங் காப்புக்களே. ௫

தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ் செழுந்தண் பிடவூருஞ் சென்று
பவ்வந் திரியும் பருப்பதமும் பறியலூர் வீரட்டம் பாவநாசம் [நின்று
மவ்வந் திரையுமணி முத்தமும் மறைக்காடும் வாய்மூர் வலஞ்சுழியும்
கவ்வை வரிவண்டுபண்ணே பாடுங் கழிப்பாலை தம்முடையகாப்புக்களே.

தெண்ணீர்ப் புனற்கெடிலவீரட்டமுஞ் சீகாழி வல்லந் திருவேட்டியும்
உண்ணீரா ரேடகமும் ஊறல்அம்பர் உறையூர் நறையூர் அரணநல்லூர்
விண்ணார் விடையான் விளமர் வெண்ணி மீயச்சூர் வீழி மிழலைமிக்க
கண்ணார் நுதலார் கரபுரமுங் காபாலி யாரவர்தங் காப்புக்களே. ௭

தெள்ளும் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திண்டீச் சரமுந் திருப்புக
லூர், எள்ளும் படையான் இடைத்தானமு மேயீச் சரமுநல் லேமங்

கூடல், கொங்கு மயேந்திரங் கோடிகாவுங் குரங்கணின் முட்டமுங் குறும்பலாவுங், கன்னாருந்த தெள்ளியா ருள்கி யேத்துங் காரோணந் தம்முடைய காப்புக்களே. ௮

சீரார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருக்காட்டுப் பள்ளி திருவெண் காடும், பாரார் பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலியும் பந்தணைநல் லூரும் பாசூர் நல்லமும், நீரார் நிறைவயல்சூழ் நின்றியூரும் நெடுங்களமும் நெல் வெண்ணெய் நெல்வாயிலும், காரார் கமழ்கொன்றைத் தாரார்க்கென் றுங் கடவூரில் வீரட்டங் காப்புக்களே. ௯

சிந்தும் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவாஞ்சியமுந் திருநள்ளாறும் அந்தண் பொழில்புடைசூழ் அயோகந்தி யாக்கூருமாரூருமானபட்டியும் எந்தம் பெருமாற் கிடமாவது இடைச்சுரமும் எந்தை தலைச்சங்காடும் கந்தங் கமழுங் கரவீரமுங் கடம்பூர்க் கரக்கோயில் காப்புக்களே. ௧௦

தெண்ணார் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருச்செம்பொன் பள்ளி திருப்பூவணமும், வாரிணா வணங்கும் மணஞ்சேரியும் மதிலுஞ்சை மாகாளம் வாரணாசி, ஏரினார்க ளேத்தும் வெகுளீச்சரம் இலங்கார் பருப்ப தத்தே தேனார் சோலைக், காணார் மயிலார் கருமாரியுங் கறைமிடற்றார் தம்முடைய காப்புக்களே. ௧௧

திருந்து புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவளப்பூர் தெற்கேறு சித்தவடம், அருந்தீ வளம்பெருகு மாங்கிருபமும் மயிலாப்பில் மன்னி னார் மன்னி யேத்தும், பெருந்தீ வளர்சடையான் பேணி நின்ற பிரம புரஞ் சுழியல் பெண்ணாகடம், கருநீல கண்டரற்றுங் காளத்தியுங் கயி லாயந் தம்முடைய காப்புக்களே. ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விற்றூ ணொன்றில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண் வியன்கச்சிக் கம் பன்காண் பிச்சை யல்லால், மற்றூ ணொன்றில்லாத மாசதுரன்காண் மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன் றில்லாப், பொற்றூண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண் பொய்யாது பொழிலேழுந் தாங்கி

ரினற, கற்றான்காண் காளத்தி காணப பட்ட கணநாதன காண்அவ னென கண்ணு ளானே. க

இடிப்பானகாண எனவினையை ஏகம் பனகாண் எலுமபா பா ணனகாண எலலாம முனனே, முடிப்பானகாண் மூவுலகு மாயி னனகாண் முறைமையால ஐமபுரியும் வழுவா வண்ணம, படித்தான தலையறுதத பாசு பதனகாண பராய்த்துறையான பழனமபெரு ஸ்ரீவி யானகாண, கடிததார கமழ்கொனறைக கணணி யானகாண காளத்தி யானவனென கண்ணு ளானே. உ

நாரணனகாண நானமுகனகாண நாலவே தனகாண் ஞானப் பெருஙகடறகோர நாவாய் அனன, பூரணனகாண் புண்ணியனகாண் புராணன தானகாண் புரிசடைமேற புனலேற்ற புனிதன தானகாண், சாரணனகாண சந்திரனகாண் கதிரோன தானகாண் தனமைககண் தானேகாண் தககோர்க் கெலலாம, காரணனகாண காளததி காணப் பட்ட கணநாதன காண அவனென கண்ணு ளானே. ௩

செறறான்காண் எனவினையைத தீயாடிகாண் திருவொறறி யூரானகாண சிநதை செயவாரக, குற்றானகாண ஏகமபம் மேவினன காண உமையாள்நற கொழுநனகாண இமையோ ரேததும, சொற றானகாண் சோறறுத துறையுளானகாண சுருவேதன ஏவலததை நீறு நோக்கக, கறறான்காண் காளததி காணபபட்ட கணநாதன காண அவனென கண்ணு ளானே. ௪

மனத்தகததான தலைமேலான வாககி னுளளான வாயாரத தன னடியே பாடுந்தொண்டர, இனத்தகத்தான இமையவாதஞ சிரததின மேலான் ஏழண்டத தப்பாலான இப்பாற செம்பொன, புனத்தகத்தான நறுங்கொன்றைப போதி னுள்ளான பொருப்பிடையான நெருப்பிடை யான காறறி னுள்ளான, கனத்தகத்தான கயிலாயத் துசசியுளளான காளத்தி யானவனென கண்ணு ளானே. ரு

எல்லாமமுன தேறனறே தோனறி னனகாண் ஏகமபம மேயான காண் இமையோ ரேததப், பொலலாப புலனைந்தும் போககி னனகாண் புரிசடைமேற பாயகஙகை பூரித்தானகாண், நல்லவிடை மேலகொணடு நாகம் பூண்டு நளிர்சிரமொன றேநதியோர நாணுயற்ற, கல்லாடை மேல் கொணட காபாலிகாண் காளததி யானவனென கண்ணு ளானே. ௬

கரியுருவு கண்டத்தெங் கண்ணு ளானான் கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண், எரிபவள வண்ணன்காண் ஏகம்பன் காண் எண்டிசையுந் தானாய குணத்தி னான்காண், திரிபுரங்கள் தீயிட்ட தீயாடி காண் தீவினைகள் தீர்த்திடுமென் சிந்தை யான்காண், கரியுரிவை போர்த்துகந்த காபாலி காண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௭

இல்லாடிச் சில்பலிசென் றேற்கின் றான்காண் இமையவர்கள் தொழுதிறைஞ்ச இருக்கின் றான்காண், வில்லாடி வேடனா யோடி னான்காண் வெண்ணூலுஞ் சேர்ந்த அகலத் தான்காண், மல்லாடு திரள்தோள்மேல் மழுவா ளன்காண் மலைமகள்தன் மணாளன்காண் மகிழ்ந்து முன்னாள் கல்லாலின் கீழிருந்த காபாலி காண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௮

தேனப்பூ வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண் திருவேகம் பத்தான்காண் தேனார்ந் துக்க, ஞானப்பூங் கோதையாள் பாகத் தான்காண் நம்பன்காண் ஞானத் தொளியா னான்காண், வானப்பே ரூருமறி யவோடி மட்டித்து நின்றான்காண் வண்டார் சோலைக், கானப்பே ரூரான்காண் கறைக்கண் டன்காண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே.

இறையவன்காண் ஏழுலகு மாயி னான்காண் ஏழ்கடலுஞ் சூழ்மலையு மாயி னான்காண், குறையுடையார் குற்றேவல் கொள்வான் தான்காண் குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்டம் மேவி னான்காண், மறையுடைய வானோர் பெருமான் தான்காண் மறைக்காட் டுறையு மணிகண் டன்காண், கறையுடைய கண்டத்தெங் காபா லிகாண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௧௦

உண்ணா வருநஞ்ச முண்டான் தான்காண் ஊழித்தீ யன்னான்காண் உகப்பார் காணப், பண்ணாரப் பல்லியம் பாடி னான்காண் பயின்றநால் வேதத்தின் பண்பி னான்காண், அண்ணா மலையான்காண் அடியார் ஈட்டம் அடியிணைகள் தொழுதேத்த அருளு வான்காண், கண்ணாகக் காணப்பார்க்கோர் காட்சி யான்காண் காளத்தி யானவனென் கண்ணு ளானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆமாத்தூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்ணங்கள் தாம்பாடி வந்து நின்று வலிசெய்து வளைகவர்ந்தார் வகையால் நம்மைக், கண்ணம்பால் நின்றெய்த கனலப் பேசிக் கடியதோர் விடையேறிக் காபா லியார், சுண்ணங்கள் தாங்கொண்டு துதையப் பூசித் தோலுடுத்து நூல்பூண்டு தோன்றத் தோன்ற, அண்ணலார் போகின்றார் வந்து காணீர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. க

வெந்தார்வெண் பொடிப்பூசி வெள்ளை மாலை விரிசடைமேற் றாஞ்சூடி வீணை யேந்திக், கந்தாரந் தாம்முரலாப் போகா நிற்பக் கறைசேர் மணிமிடற்றீ ரூரே தென்றேன், கொந்தார்போல் வந்தென்னை நில்லே புக்கு நடங்கே றிடைமடவாய் நம்மூர் கேட்கில், அந்தா மரைமலர்மே லளிவண் டியாழ்செய் ஆமாத்தூ ரென்றடிகள் போயி னாரே. உ

கட்டங்கந் தாமொன்று கையி லேந்திக் கடிய விடையேறிக் காபா லியார், இட்டங்கள் தாம்பேசி யில்லே புக்கு இடும்பலியும் இடக்கொள் ளார் போவா ரல்லர், பட்டிமையும் படிறுமே பேசா நின்றார் பார்ப்பாரைப் பரிசழிப்பார் போல்கின் றார்தாம், அட்டியசில் பலியுங் கொள் ளார் விள்ளார் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ங

பசைந்தபல் பூதத்தர் பாட லாடல் படநாகக் கச்சையர் பிச் சைக் கென்றங், கிசைந்ததோ ரியல்பின ரெரியின் மேனி யிமையா மூக்கண்ணினர் நால்வே தத்தர், பிசைந்ததிரு நீற்றினர் பெண்ணோர் பாகம் பிரிவறியாப் பிஞ்ஞகனார் தெண்ணீர்க் கங்கை, அசைந்த திரு முடியர் அங்கைத் தீயர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ச

உருளுடைய தேர்புரவி யோடும் யானை யொன்றாலுங் குறை வில்லை யூர்தி வெள்ளே, றிருளுடைய கண்டத்தர் செந்தீ வண்ணர் இமையவர்கள் தொழுதேத்தும் இறைவ னார்தாம், பொருளுடைய நல்ல ரிலரு மல்லர் புலித்தோ லுடையாகப் பூதஞ் சூழ, அருளுடைய அங் கோதை மாலை மார்பர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ரு

வீறுடைய ஏறேறி நீறு பூசி வெண்டோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்திக், கூறுடைய மடவாளோர் பாகங் கொண்டு குழை யாடக் கொடுகொட்டி கொட்டா வந்து, பாறுடைய படுதலையோர்

கையி லேந்திப் பலிகொள்வா ரல்லர் படிறே பேசி, ஆறுடைய சடைமுடியெம் மடிகள் போலும் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ௬

கையோர் கபாலத்தார் மானின் தோலார் கருத்துடையார் நிருத்தராய்க் காண்பார் முன்னே, செய்ய திருமேனி வெண்ணீ றாடித் திகழ் புன் சடைமுடிமேல் திங்கள் சூடி, மெய்யொரு பாகத் துமையை வைத்து மேவார் திரிபுரங்கள் வேவச் செய்து, ஐயனார் போகின்றார் வந்து காணீர் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ௭

ஒன்றாலுங் குறைவில்லை யூர்தி வெள்ளே றொற்றியூ ருமமூரே உணரக் கூறீர், நின்றாற்றான் எனசெய்வீர் போவீ ராகில் நெறிமேற் கண்காட்டி நிறைகொண் டேகா, என்றுந்தான் இவ்வகையே யிடர் செய்கின்றீர் இருகுழு ரினியறிந்தோ மேகம்பமோ, அன்றித்தான் போகின்றீ ரடிக ளெம்மோ டழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ௮

கல்லலகு தாங்கொண்டு காளத்தியார் கடிய விடையேறிக் காணக் காணா, இல்லமே தாம்புகுந்தா ரிடுமின் பிச்சை யென்றுருகக் கெதிரெழுந்தே னைதக்குங் காணேனே, சொல்லாதே போகின்றீ ருமமூ ரேது திருத்தி பழனமோ நெய்த்தா னமோ, அல்லலே செய்தடிகள் போகின் றீர்தாம் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ௯

முழங்கொளி நீறாடும் மார்பர் போலு மணிமிழலை மேய மணாளர் போலும், கொழுங்குவளைக் கோதைக் கிறைவர் போலுங் கொடுகொட்டி தாள முடையார் போலும், செழுங்கயி லாயத்தெஞ் செல்வர் போலுந் தென்னதிகை வீரட்டஞ் சேர்ந்தார் போலும், அழுங்கினோ ரையுறவு தீர்ப்பார் போலும் அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பந்தணை நல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நோதங்க மில்லாதார் நாகம் பூண்டார் நூல்பூண்டார் நூன்மேலோ ராமை பூண்டார், பேய்த்தங்கு நீள்காட்டில் நட்ட மாடிப் பிறைதங்கு சடைமேலோர் புனலுஞ் சூடி, ஆதங்கு பைங்குழலாள் பாகங் கொண்டா ரனல்கொண்டார் அந்திவாய் வண்ணங் கொண்டார், பாதங்க ணீறேற்றா ரைங்க ணேற்றார் பலியேற்றார் பந்தணை நல்லூ ராரே. ௧

தாக கெதத்திறத்தும மாட்டா தானைச், செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப பானைத் திருப்பனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நெல்லால விளை கழனி நீடூ ரானை நீதனை யெனனேனநான நினையா வாறே. ௩

கலைஞானங் கல்லாமே கற்பித் தானைக் கடுநரகஞ் சாராமே காப் பான தனனைப், பலபாய வேடங்கள் தானே யாகிப பணிவார்கட் கங் கங்கே பற்றா னானைச், சிலைபாற புரமெரித்த தீயாடியைத் திருப்புன கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிலையார் மணிமாட நீடூ ரானை நீதனை யெனனேனநான நினையா வாறே. ௪

நோககாதே யெவவளவும நோககி னானை நுணுகாதே யாதொன றும நுணுகி னானை, ஆககாதே யாதொனறு மாககி னானை யணுகாதா ரவாதமமை யணுகா தானைத், தேககாதே தெண்கடல்நஞ் சுண்டான தனனைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நீககாத பேரொளிசேர் நீடூ ரானை நீதனை யெனனேனநான நினையா வாறே. ௫

பூணலாப் பூணனைப் பூசாச் சாந்த முடையானை முடைநாறும புனக லத்தில, ஊணலா வூணானை யொருவா காணா வுத்தமனை யொளி திகழும மேனி யானைச், சேணுலாஞ் செழுமபவளக குன்றொப் பானைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நீணுலா மலர்க்கழனி நீடூ ரானை நீதனை யெனனேனநான நினையா வாறே. ௬

உரையார பொருளுக குலப்பி லானை யொழியாமே யெவவுயிரு மானான தனனைப், புரையாய்க கனமாயாழ்ந் தாழா தானைப் புதியனவு மாய்மிகவும் பழையான தனனைத், திரையார் புனல்சோ மகுடத் தானைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நிரையார் மணிமாட நீடூ ரானை நீதனை யெனனேனநான நினையா வாறே. ௭

கூரரவத தணையானுங குளிர்தண் பொய்கை மலரவனுங் கூடிச் சென றறிய மாட்டா, ஆரொருவ ரவர்தனமை யறிவார தேவ ரறி வோமென பார்க்கெல்லா மறிய லாகாச், சீரரவக் கழலானை நிழலார் சோலைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நீரரவத் தண்கழனி நீடூ ரானை நீதனை யென்னேனநான நினையா வாறே. ௮

கையெலாம் நெய்பாயக கழுததே கிட்டக் கால்நிமிர்த்து நின்றுண் ணுங் கையர் சொன்ன, பொய்யெலாம் மெய்யெனறு கருதிப புக்குப்

டன்றேவரா லகப்படா தய்யப் போந்தேன், செய்யெலாஞ் செழுங்க மலப் பழன வேலித் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நெய்தல் வாய்ப் புனற்படப்பை நீடூ ரானை நீதனேனென்னேநான் நினையா வாறே. ௧

இகழுமா றெங்ஙனே யேழை நெஞ்சே யிகழாது பரந்தொன்றாய் நின்றான் றன்னை, நகழுமால வரைக்கீழ்ப் படரக்கர் கோனை நலனழித்து நன்கருளிச் செய்தார் தன்னைத், திகழுமா மதகரியி னுரிபோர்த் தானைத் திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிகழுமா வல்லானை நீடூ ரானை நீதனேனென்னேநான் நினையா வாறே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறுத்தி யொன்பது வாசல் வைத்து வொள்ளெலும்பு தூணா வுரோம மேய்ந்து, தாமெடுத்த கூரை தவிரப் போவார் தயக்கம் பலபடைத்தார் தாம மரையினார், கானெடுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலைக் கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார், வானிடத்தை யூடறுத்து வல்லே செல்லும வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௧

முறையார்ந்த மும்மதிலும் பொடியாச் செற்று முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய் முக்க ணெந்தை, பிறையார்ந்த சடைமுடிமேற் பாம்பு கங்கை பிணக்கந்தீரத் துடன்வைத்தார் பெரிய நஞ்சுக், கறையார்ந்த மிடற்றடங்கக் கண்ட வெந்தை கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார், மறையார்ந்த வாய்மொழியான் மாய யாக்கை வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௨

நெளிவுண்டாக் கருதாதே நிமலன் தன்னை நினைமின்கள் நித்தலும்நே ரிழையா ளாய, ஒளிவண்டார் கருங்குழலி யுமையாள் தன்னை யொருபாகத் தமர்ந்தடியா ருள்கி யேத்தக், களிவண்டார் கரும்பொழில்சூழ் கண்டல் வேலிக் கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனார், வளியுண்டார் மாயக் குரம்பை நீக்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௩

பொடிநா றுமேனியர்பூதிப்பையர்புலித்தோலர்பொங்கரவர்பூணநூலர்
அடிநாறுங் கமலத்த ராரூ ராதி ஆனஞ்சு மாடுமா திரையி னார்தாங்

கடிநாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்த நாறுங் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனூர்
மடிநாறு மேனியிம்மாயம் நீங்க வழிவைத்தார்க்கவ்வழியேபோதும்நாமே.

விண்ணானை விண்ணவர்கள் விரும்பி வந்து வேதத்தாய் கீதத்தாய் விரவி யெங்கும், எண்ணானை எழுத்தானைக் கடலே ழானை இறையானை யெம்மிறையே யென்று நிற்கும், கண்ணானைக் காரானைப் பாரு மானைக் கழிப்பாலை யுள்ளுறையுங் கபாலப்பனூர், மண்ணானை மாயக் குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௫

விண்ணப்ப விச்சா தாரக ளேத்த விரிகதிரோ னெரிசுடரான விண்ணு மாகிப், பண்ணப்பன பத்தர் மனத்து ளேயும் பசுபதி பாசுபதன தேச மூர்த்தி, கண்ணப்பன கண்ணப்பக கண்டு கந்தார கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனூர், வண்ணப் பிணிமாய யாக்கை நீங்க வழி வைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௬

பிணம்புல்கு பீற்ற குரம்பை மெய்யாப் பேதப் படுகின்ற பேதை மீர்காள், நிணம்புல்கு சூலத்தர் நீலகண்டர் எண்டோளர் எண்ணிறைந்த குணத்தி னாலே, கணம்புல்லன் கருத்துகந்தார் காஞ்சி யுள்ளார் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனூர், மணம்புல்கு மாயக் குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௭

இயல்பாய ஈசனை யெந்தை தந்தை யென்சிந்தை மேவி யுறைகின் றானை, முயல்வானை மூர்த்தியைத் தீர்த்த மான தியம்பகனைத் திரிசூலத் தன்ன கையனைக், கயல்பாயு கண்டல்சூழ் வுண்ட வேலிக் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனூர், மயலாய மாயக் குரம்பை நீங்க வழி வைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௮

செற்றதோர் மனமொழிந்து சிந்தை செய்து சிவமூர்த்தி யென்றெழுவார் சிந்தை யுள்ளால், உற்றதோர் நோய்க ளைந்திவ் வுலக மெல்லாங் காட்டுவா னுத்தமன்றா னோதா தெல்லாம், கற்றதோர் நூலினனைக் களிறு செற்றான் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனூர், மற்றிதோர் மாயக் குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௯

பொருதலங்கல் நீண்முடியான போரரக்கன் புட்பகந்தான் பொருப்பின்மீ தோடா தாக, இருநிலங்கள் நடுக்கெய்த எடுத்திடுதலும்

ஏந்திழையாள் தானவெருவ இறைவனை நோக்கிக், கரதலங்கள் கதிர் முடியா றஞ்சினோடு கால்விரலா லூன்று கழிப்பாலையார், வருதலங்க மாயக் குரம்பை நீக்க வழிவைத்தார்க் கவ்வழியே போதும் நாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புறம்பயம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிமாட நீடெருவு கூடல் கோட்டூர் கொடுங்கோளூர் தண் வளவி கண்டியூரும், நடமாடு நன்மருகல் வைகி நாளும் நலமாகு மொற்றியூ ரொற்றி யாகப், படுமாலை வண்டறையும் பழனம் பாசூர் பழையாறும் பாற்குளமுங் கைவிட் டிந்நாள், பொடியேறு மேனிய ராய்ப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௧

முற்றொருவர் போல முழுநீ றாடி முளைத்திங்கள் சூடிமுந் நூலும் பூண்டு, ஒற்றொருவர் போல உறங்கு வேனைக் கையொளி வளையை யொன்றொன்று எண்ணு கின்றார், மற்றொருவ ரில்லைத் துணையெனக்கு மால்கொண்டாற் போல மயங்கு வேற்குப், புற்றரவக் கச்சார்த்துப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௨

ஆகாத நஞ்சுண்ட அந்தி வண்ணா ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டம்பொற் றோண்மேல், ஏகாச மாவிட்டோ டொன்றேந்திவந் திடு திருவே பலியென்றாக் கில்லே புக்கேன், பாகேதுங் கொள்ளார் பலியுங் கொள்ளார் பாவியேன் கண்ணுளே பற்றி நோக்கிப், போகாத வேடத்தார் பூதஞ் சூழப் புறம்பயநம் மூரென்று போயினாரே. ௩

பன்மலிந்த வெண்டலை கையி லேந்திப் பனிமுகில்போல் மேனிய் பவந்த நாதா, நென்மலிந்த நெய்த்தானஞ் சோற்றுத் துறைநியமந் துருத்தியும் நீடூர் பாச்சில், கன்மலிந் தோங்கு கழுநீர்க் குன்றங் கடஞ்கைக் காரோணங் கைவிட் டிந்நாள், பொன்மலிந்த கோதையருந் தாமு மெல்லாம் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௪

செத்தவர்தந் தலைமாலை கையி லேந்திச் சிரமாலை சூடிச் சிவந்த மேனி, மத்தகத்த யானை யுரிவை மூடி மடவா ளவளோடு மானொன் றேந்தி, அத்தவத்த தேவ ரறுப தினம ராறுநூ றாயிரவர்க் காடல்

காட்டிப், புத்தகங் கைக்கொண்டு புலித்தோல் வீக்கிப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௫

நஞ்சடைந்த கண்டத்தர் வெண்ணீ றாடி நல்லபுலி யதள்மேல் நாகங் கட்டிப், பஞ்சடைந்த மெல்விரலாள் பாக மாகப் பராய்த் துறையே னென்றோர் பவள வண்ணர், துஞ்சிடையே வந்து துடியுங் கொட்டத் துண்ணென் றெழுந்திருந்தேன் சொல்லமாட்டேன், புன்சடையின் மேலோர் புனலுஞ் சூடிப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௬

மறியிலங்கு கையர் மழுவொன் றேந்தி மறைக்காட்டே னென்றோர் மழலை பேசிச், செறியிலங்கு திண்டோள்மேல் நீறு கொண்டு திருமுண்ட மாஇட்ட திலக நெற்றி, நெறியிலங்கு கூந்தலார் பின்பின் சென்று நெடுங்கண் பனிசோர நின்று நோக்கிப், பொறியிலங்கு பாம்பார்த்துப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௭

நில்லாதே பல்லூரும் பலிகள் வேண்டி நிரைவளையார் பலிபெய்ய நிறையுங் கொண்டு, கொல்லேறுங் கொக்கரையுங் கொடுகொட் டியுங் குடமுழவி லங்கொழியக் குளிர்தண் பொய்கை, நல்லாளை நல்லூரே தவிரே னென்று நறையூரிற் றாமுந் தவிர்வார் போலப், பொல்லாத வேடத்தர் பூதஞ் சூழப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௮

விரையேறு நீறணிந்தோ ராமை பூண்டு வெண்டோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்தித், திரையேறு சென்னிமேல் திங்கள் தன்னைத் திசைவிளங்க வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர், அரையேறு மேகலையாள் பாக மாக ஆரிடத்தி லாட லமர்ந்த ஐயன், புரையேறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௯

கோவாய இந்திரனுள் ளிட்டா ராகக் குமரனும் விக்கின விநாயக னும், பூவாய பீடத்து மேலயனும் பூமி யளந்தானும் போற்றி சைப்பப், பாவாய இன்னிசைகள் பாடி யாடிப் பாரிடமுந் தாமும் பரந்து பற்றிப், பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண் டார்க்கப் புறம்பயநம் மூரென்று போயி னாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார் நில்லாமே தீவினைகள் நீக்க வைத்தார், சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார் செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர், இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி, நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. க

பொன்னலத்த நறுங்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் புலியுரியின் அதள்வைத்தார் புனலும் வைத்தார், மன்னலத்த திரள்தோள்மேல் மழுவாள் வைத்தார் வார்காதிற் குழைவைத்தார் மதியும் வைத்தார், மின்னலத்த நுண்ணிடையாள் பாகம் வைத்தார் வேழத்தி னுரி வைத்தார் வெண்ணூல் வைத்தார், நன்னலத்த திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. உ

தோடேறும் மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் துன்னெருக்கின் வடம்வைத்தார் துவலை சிந்தப், பாடேறு படுதிரைக ளெறிய வைத்தார் பனிமத்த மலர்வைத்தார் பாம்பும் வைத்தார், சேடேறு திருநுதல்மேல் நாட்டம் வைத்தார் சிலைவைத்தார் மலைபெற்ற மகளை வைத்தார், நாடேறு திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௩

வில்லருளி வருபுருவத் தொருத்தி பாகம் பொருத்தாகி விரிசடைமே லருவி வைத்தார், கல்லருளி வரிசிலையா வைத்தா ரூராக் கயிலாய மலைவைத்தார் கடலூர் வைத்தார், சொல்லருளி யறநால்வர்க் கறிய வைத்தார் சுடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் துறவி வைத்தார், நல்லருளால் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே ௪

விண்ணிரியுந் திரிபுரங்க ளெரிய வைத்தார் வினைதொழுவார்க் கற வைத்தார் துறவி வைத்தார், கண்ணெரியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார் கடிகமலம் மலர்வைத்தார் கயிலை வைத்தார், திண்ணெரியுந் தண்புனலு முடனே வைத்தார் திசைதொழுது மிசையமரர் திகழ்ந்து

வாழ்த்தி, நண்ணரிய திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௫

உற்றவர்வு பிணிடலகத் தெழுமை வைத்தார் உயிர்வைத்தார் உயிர் செலனுங கதிகள் வைத்தார், மற்றமரா கணம்வைத்தார் அமரர் காணு மறைவைத்தார் குறைமதியம் வளர வைத்தார், செற்றம்மலி யாரவமொடு காமலோபஞ சிறவாத நெறிவைத்தார் துறவி வைத்தார், நற்றவர்சேர் திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம பெருமானார் நல்ல வாறே. ௬

மாறுமலைந் தாரரண மெரிய வைத்தார் மணிமுடிமேல் அரவைத் தார் அணிகொள் மேனி, நீறுமலிந் தெரியாடல நிலவ வைத்தார் நெற்றி மேற் கண்வைத்தார் நிலயம வைத்தார், ஆறுமலைந் தறுதிரைக ளெறிய வைத்தார் ஆவத்தா லடியமரா பரவ வைத்தார், நாறுமலர்த் திருவடி யென தலைமேல வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௭

குலஙகணமிகு மலைகடல்கண் ஞாலம வைத்தார் குருமணிசே ரரவைத்தார் கோலம வைத்தார், உலங்கிளரும் அரவததி னுச்சி வைத்தா ருண்டருளி விடமவைத்தா ரெண்டோள வைத்தார், நிலஙகிளரும் புனல்கனலுள அனிலம் வைத்தார் நிமிரவிசுமபின மிசைவைத்தார் நினைந்தா ரிந்நாள, நலஙகிளருந் திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நலலூரெம் பெருமானார் நலல வாறே. ௮

சென்றருளுங் கதிரிரண்டும் விசும்பில வைத்தார் திசைபத்தும் இருநிலத்தில திருநத வைத்தார், நின்றருளி யடியமரா வணஙக வைத் தார் நிறைதவமும மறைபொருளும் நிலவ வைத்தார், கொன்றருளிக கொடுஙகூற்றம் நடுஙகி யோடக குரைகழற்சே வடிவைததார் விடையும் வைத்தார், நன்றருளுந் திருவடியென தலைமேல வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௯

பாமபுரிஞ்சி மதிகிடந்து திரைக ளேங்கப் பனிக்கொன்றை சடைவைத்தார் பணிசெய் வாரோ, ஆம்பரிச தமக்கெல்லாம் அரு ளும் வைததார் அடுசுடலைப பொடிவைத்தார் அழகும் வைத்தார், ஓம்ப ரிய வலவினைநோய் தீர வைத்தார் உமையையொரு பால்வைத்தார் உகந்து வாரோ, நாம் பரவும் திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானர் நல்ல வாறே. ௧௦

குலங்கிளரும் வருதிரைகள் ஏழும் வைத்தார் குருமணிசேர் மலை வைத்தார் மலையைக் கையால், உலங்கிளர எடுத்தவன்தோள் முடியும் நெரிய ஒரு விரலால் ஊன்றி வைத்தார் இறைவர் என்று, புலம்புதலும் அருள்கொடுத்தார் வாளும் வைத்தார் புகழ்வைத்தார் புரிந்தாளாக் கொள்ள வைத்தார், நலங்கிளருந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கருகாவூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகாம் வயிரமாங் கூறு நாளாங் கொள்ளுங் கிழமையாங் கோளே தானும், பருகா அமுதமாம் பாலின் நெய்யாம் பழத்தின் இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணும், ஒருகா லுமையாளோர் பாக னுமாம் உள்நின்ற நாவிற் குரையா டியாம், கருவா யுலகுக்கு முன்னே தோன்றுங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௧

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானும் வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற, பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம் பால்நிறமு மாம் பரஞ்சோதி தானும், தொத்தாம் அமரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத் தோன்றாதென் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கத்தாம் அடியேற்குக் காணு காட்டுங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௨

பூத்தானும் பூவின் நிறத்தா னுமாம் பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி நின்ற, கோத்தானுங் கோலவளையாள் கூற னாகுங் கொண்ட சமயத்தார் தேவ னாகி, ஏத்தாதார்க் கென்று மிடரே துன்பம் ஈவானு மென்னெஞ்சத் துள்ளே நின்று, காத்தானுங் காலன் அடையா வண்ணங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௩

இரவனும் எல்லி நடமாடியாம் எண்டிசைக்குந் தேவனும் என்னு ளானும், அரவனும் அல்ல லறுப்பா னுமாம் ஆகாச மூர்த்தியாம் ஆனே றேறும், குரவனுங் கூற்றை யுதைத்தான் தானுங் கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றும், கரவனுங் காட்சிக் கெளியா னுமாங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௪

படைத்தானும் பாரை யிடந்தா னும் பரிசொன் றறியாமை நின்றான தானும், உடைத்தானும ஒன்னா புரங்கள் மூன்றும் ஒள்ளழலால் மூட்டி யொருக்கி னானும், அடைத்தானுஞ் சூலம் மழுவோ டாக மசைத்தானு மானைமேற் றூர்ந்தா னும், கடைத்தானுங் கள்ள மறிவார் நெஞ்சிற் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௫

மூலனும மூர்த்தியாம முனனே தானும் மூவாத மேனிமுக கண்ணி னானும், சீலனுஞ் சேர்ந்தா ரிடர்கள் தீர்க்குஞ் செல்வனுஞ் செஞ் சடைக்கோர் சோதி தானும, மாலனும் மங்கையோர் பங்க னாகும் மன ரூடி யாம்வானோ தங்கட் கெல்லாம, காலனுங் காலனைக் காய்ந்தா னுங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௬

அரைசே ராவனும் ஆலத் தானும ஆதிரைநா ளானும் அண்ட வானோர் திரைசேர் திருமுடித் திங்க ளானுந் தீவினை நாசனென சிந்தை யானும் உரைசே ருலகத்தா ருள்ளா னுமாம உமையாளோர்பாகனுமோ தவேலிக் கரைசேர் கடல்நஞ்சையுண்டா னுங்கண்ணுங்கருகாவூரெந்தைதானே.

துடியார் துடியின முழக்கந் தானுஞ் சொலலுவார் சொல்லெல் லாஞ் சோதிப் பானும, படிதானும பாவ மறுப்பா னும பால்நீற்ற னும்பாஞ் சோதி தானும, கொடியானுங் கூற்றை யுதைத்தா னுங் கூறாத வஞ்சக் குயலாக னென்றும், கடியானுங் காட்சிக் கரியா னுங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௮

விட்டுருவங் கிளர்கின்ற சோதி யானும விண்ணவர்க்கும அறியாத சூழ லானும், பட்டுருவ மால்யானைத் தோல்கீண் டானும பலபலவும் பாணி பயின்றான தானும், எட்டுருவ மூர்த்தியாம் எண்தோ ளானு மென்னுச்சி மேலானு மெம்பி ரானும, கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தா னுங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௯

பொறுத்திருந்த புள்ளூர்வா னுள்ளா னுகி உள்ளிருந்தங் குள நோய் களைவான தானுஞ், செறுத்திருந்த மும்மதில்கள் மூன்றும் வேவச் சிலைகுனியத் தீமூட்டுந் திண்மையானும, அறுத்திருந்த கையானு மந்தா ரலலி யிருந்தானை யொருதலையைத் தெரிய நோக்கிக், கறுத்திருந்த கண்ட முடையான போலுங் கண்ணுங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௧௦

ஒறுத்தானும் ஒன்னார் புரங்கள் மூன்றும் ஒள்ளழலை மாட்டி யுடனே வைத்து, இறுத்தானும் எண்ணனை முடிகள் பத்தும் இசைந்தானும் இன்னிசைகள் கேட்டா னாகும், அறுத்தானும் அஞ்சும் அடக்கி யங்கே யாகாய மந்திரமு மானா னாகும், கறுத்தானுங் காலனைக் காலால் வீழக் கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப் படையுடையார் தாமே போலுஞ் சுடர்த்திங்கட் கண்ணி யுடையார் போலும், மாலை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்தார் போலும் மந்திரமுந் தந்திரமு மானார் போலும், வேலைக் கடல்நஞ்ச முண்டார் போலும் மேல்வினைகள் தீர்க்கும் விகிர்தர் போலும், ஏலக் கமழ்குழலாள் பாகர் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௧

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி போலுங் காரானை யீருரிவை போர்த்தார் போலும், பாரார் பரவப் படுவார் போலும் பத்துப் பல்லூழி பரந்தார் போலும், சீரால் வணங்கப் படுவார் போலுந் திசையனைத்து மாய்மற்று மானார் போலும், ஏரார் கமழ்குழலாள் பாகர் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௨

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார் போலும் விண்ணுலகும் மண்ணுலகு மானார் போலும், பூதங்க ளாய புராணர் போலும் புகழ வளரொளியாய் நின்றார் போலும், பாதம் பரவப் படுவார் போலும் பத்தர்களுக் கின்பம் பயந்தார் போலும், ஏதங்க ளான கடிவார் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௩

திண்குணத்தார் தேவர் கணங்க ளேத்தித் திசைவணங்கச் சேவடியை வைத்தார் போலும், விண்குணத்தார் வேள்வி சிதைய நூறி வியன்கொண்டல் மேற்செல் விகிர்தர் போலும், பண்குணத்தார் பாடலோ டாடலோவாப் பரங்குன்றம் மேய பரமர் போலும், எண்குணத்தா ரெண்ணா யிரவர் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

ஊகம் முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த உயர்பொழி லண்ணாவி லுறைகின் றாரும், பாகம் பணிமொழியாள் பாங்க ராகிப் படுவெண்

தலையிற பலிகொள் வாரும, மாகமடை மும்மதிலு மெய்தார் தாமும் அணிபொழில்சூழ் ஆரூ ருறைகின றாரும், ஏகம்பம் மேயாரு மெல்லா மாவா ரிடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௫

ஐயிரண்டும் ஆறொன்று மானா போலும் அறுமூன்றும் நான மூன்று மானா போலும, செய்வினைகள நல்வினைக ளானார் போலுந் திசையனைத்து மாய்நிறைந்த செலவர் போலும், கொய்மலரங கொன் றைச் சடையார் போலுங் கூததாட வல்ல குழகா போலும், எய்யவந்த காமனை யுங காயந்தாா போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௬

பிரியாத குணமுயிாகட் கஞ்சோ டஞ்சாய்ப் பிரிவுடைய குணம் பேசிற பததோ டொன்றாய், விரியாத குணமொருகால் நானகே யென பா விரிவிலாக குணநாட்டத் தாறே யெனபர், தெரிவாய குணமஞ்சஞ சமைதை யஞ்சும் பதமஞ்சங் கதியஞ்சஞ செப்பி னாரும, எரியாய தாமரைமே லியஙகி னாரும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௭

தோலிற் பொலிந்த வுடையாா போலுஞ் சுடாவா யரவசைத்த சோதி போலும், ஆலம அமுதாக வுண்டாா போலும அடியார்கட் காரமுத மானாா போலும், காலனையுங் காய்ந்த கழலார் போலுங் கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும, ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகா போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௮

பைந்தளிர்க கொன்றையந் தாராா போலும் படைக்கணாள் பாக முடையாா போலும, அந்திவாய் வண்ணத் தழகா போலும் மணிநீல கண்ட முடையாா போலும, வநத வரவுஞ செலவு மாகி மாறாதென் னுள்ளத் திருந்தாா போலும், எந்தம் மிடர்தீர்க்க வல்லாா போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௯

கொன்றையங் கூவிள மாலை தனைக் குளிர்சடைமேல் வைத்து கந்த கொள்கை யாரும், நின்ற அனங்கனை நீறா நோக்கி நெருப்புருவ மாய்நின்ற நிமல னாரும், அன்ற அரககன் அலறி வீழ அருவரை யைக காலா லழுத்தி னாரும், என்று மிடுபிச்சை யேறறுண் பாரும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுசடைக் கணிவர் அங்கைத் தீயர் அழகர்படை யுடையர் அம்பொற் றோண்மேல், நீறு தடவந் திடப மேறி நித்தம் பலிகொள்வர் மொய்த்த பூதம், கூறுங் குணமுடையர் கோவ ணத்தர் கோடால வேடத்தர் கொள்கை சொல்லின், ஈறும் நடுவும் முதலு மாவா ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. க

மங்குல் மதிவைப்பர் வான நாடர் மடமா னிடமுடையர் மாத ராளைப், பங்கின் மிகவைப்பர் பால்போல் நீற்றர் பளிக்கு வடம்புனைவர் பாவ நாசர், சங்கு திரையுகளுஞ் சாய்க்கா டாள்வர் சரிதை பலவுடையர் தன்மை சொல்லின், எங்கும் பலிதிரிவ ரென்னுள் நீங்கா ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. உ

ஆல நிழலிருப்பர் ஆகா யத்தர் அருவரையி னுச்சியர் ஆணர் பெண்ணர், காலம் பலகழித்தார் கறைசேர் கண்டர் கருத்துக்குச் சேயார்தாங் காணா தார்க்குக், கோலம் பலவுடையர் கொல்லை யேற்றர் கொடுமழுவர் கோழம்பம் மேய வீசர், ஏல மணநாறும் ஈங்கோய் நீங்கா ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ங

தேசர் திறம்நினைவார் சிந்தை சேருஞ் செல்வர் திருவாரூ ரென்று முள்ளார், வாச மலரின்கண் மானத்தோல் போர்ப்பர் மருவுங் கரியுரிப்பர் வஞ்சக் கள்வர், நேச ரடைந்தார்க் கடையா தார்க்கு நிட்டூரவர் கட்டங்கர் நினைவார்க் கென்றும், ஈசர் புனற்பொன்னித் தீர்த்தர் வாய்த்த இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

கரப்பர் கரியமனக் கள்வர்க் குள்ளங் கரவாதே தந்நினைய கிற்பார் பாவம், துரப்பர் தொடுகடலின் நஞ்ச முண்பர் தூய மறைமொழியர் தீயா லொட்டி, நிரப்பர் புரமூன்றும் நீறு செய்வர் நீள்சடையர் பாய விடைகொண் டெங்கும் ஐயம், இரப்பர் எமையாள்வர் என்னுள்நீங்கா இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ரு

கொடியா ரிடபத்தர் கூத்து மாடிக் குளிர்கொன்றை மேல்வைப் பர் கோல மார்ந்த, பொடியாரு மேனியர் பூதிப் பையர் புலித்தோலர் பொங்கரவர் பூண நூலர், அடியார் குடியாவர் அந்த ணாளர் ஆகுதியின

மந்திரத்தார் அமரர் போற்ற, இடியார் களிற்றுரியார் எவரும் போற்ற இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௬

பச்சை நிறமுடையர் பாலர் சாலப் பழையர் பிழையெலாம் நீக்கி யாள்வார், கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட தோளர் கலன்ஞறு கையேந்தி யில்லந் தோறும், பிச்சை கொளநுகர்வர் பெரியர் சாலப் பிறங்கு சடை முடியர் பேணுந் தொண்டர், இச்சை மிகஅறிவர் என்று முள்ளார் இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௭

காவார் சடைமுடியர் காரோ ணத்தர் கயிலாயம் மன்னினார் பன்னு மின்சொல், பாவார் பொருளாளர் வாளார் கண்ணி பயிலுந் திருவுருவம் பாகம் மேயார், பூவார் புனலணவு புனகூர் வாழ்வர் புரமூன்றும் ஒள் ளழலாக் காயத் தொட்ட, ஏவார் சிலைமலைய ரெங்குந் தாமே யிடை மருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௮

புரிந்தார் நடத்தினகட் பூத நாதர் பொழிலாரூர் புகலுறைவர் போந்து தமமில், பிரிந்தா ரகல்வாய பேயுந் தாமும் பிரியா ரொரு நாளும பேணு காட்டில், எரிந்தா ரனலுகப்ப ரேழி லோசை யெவ விடத்துந் தாமேயென றேத்து வார்பால், இருந்தார் இமையவர்கள் போற்ற என்றும் இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௯

விட்டிலங்கு மாமழுவர் வேலை நஞ்சர் விடஙகர் விரிபுனல்சூழ் வெண்காட் டுள்ளார், மட்டிலங்கு தார்மாலை மார்பில் நீற்றர் மழபாடி யுள்ளுறைவர் மாகா ளத்தர், சிட்டிலங்கு வல்லரக்கர் கோனை யன்று செழுமுடியுந் தோளைந்நான் கடரக் காலால், இட்டிரங்கி மற்றவனுக் கீந்தார் வென்றி யிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம் ௨ நிலையுர்[illegible]

வடிவேறு திரிசூலந் தோன்றுந் தோ[illegible]ற்றும் பொ[illegible]ல இள மதியந் தோன்றுந் தோன்றும், கடியேறு [illegible]ண்ணி தோன்றுங் காதில்வெண் குழைதோடு கலந்[illegible]டியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும் எழில்த[illegible]யு மிலங்

இத் தோன்றும், பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ௧

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும் அடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும், ஊணாகி ஊர்திரிவா னாகித் தோன்றும் ஒற்றை வெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேல், சேணாக வரைவில்லா லெரித்தல் தோன்றுஞ் செத்தவர்தம் எலும்பினாற் செறியச் செய்த, பூணாணு மரைநாணும் பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத் தெம் புனிதனார்க்கே. ௨

கல்லாலின் நீழலிற் கலந்து தோன்றுங் கவின்மறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று, சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ் சூழரவும் மானமறியுந் தோன்றுந் தோன்றும், அல்லாத காலனைமுன் அடர்த்தல் தோன்றும் ஐவகையால் நினைவார்பால் அமர்ந்து தோன்றும், பொல்லாத புலாலெலும்பு பூணாய்த் தோன்றும் பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ௩

படைமலிந்த மழுவாளு மானுந் தோன்றும் பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்றும், நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்றும் நான்மறையி னொலிதோன்றும் நயனந் தோன்றும், உடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று மூரலவெண் சிரமாலை யுலாவித் தோன்றும், புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ௪

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்றும் மாசிலாப் புன்சடைமேல் மதியந் தோன்றும், இயல்பாக இடுபிச்சை ஏற்றல் தோன்றும் இருங்கடனஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும், கயல்பாயக் கடுங் கலுழிக் கங்கை நங்கை ஆயிரமா முகத்தினொடு வானில் தோன்றும், புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ௫

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட பன்மலரும் நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும் சீர்மலி யிடங்கரையின் மலர்க ளன்ன திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகள் தேடப்பத்தா ஊராழித் தேருடைய இலங்கை வேந்தன் உடல்துணித்த இடர்பொடி கெடுப்பித் தன்று, போராழி முன்ஈந்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே.

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ் சதுர்முகனைத் தலை
யரிந்த தன்மை தோன்றும், மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந்
தோன்றும் வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தல் தோன்றும், துன்னிய
செஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந் தூயமா மதியுடனே வைத்தல்
தோன்றும், பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. ௭

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந் திரிபுரத்தை
யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும், நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை
தோன்றும் நெற்றிமேல் கண்தோன்றும் பெற்றந் தோன்றும், மறு
பிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்றும் மலைமகளுஞ் சலமகளும்
மலிந்து தோன்றும், பொறியரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. ௮

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்றும் அணிகிளரு முரு
மென்ன அடர்க்குங் கேழல், மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை
தோன்றும் மணமலிந்த நடந்தோன்றும் மணியார் வைகைத், திருக்
கோட்டி னின்றதோர் திறமுந் தோன்றுஞ் செக்கர்வா னொளிமிக்குத்
திகழ்ந்த சோதிப், பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. ௯

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கும் அருளி யன்று தன்முடிமேல் அலர்மாலை
யளித்தல் தோன்றும், பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று பல
பிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும், கோங்கணைந்த கூவிளமும் மத
மத் தம்முங் குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும், பூங்
கணைவே ளுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்
தெம் புனித னார்க்கே. ௧௦

ஆரொருவர் உள்குவார் உள்ளத் துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற
அருளுந் தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை மகிழ்ந்
தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும், நீருருவக் கடலிலங்கை
யரக்கர் கோனை நெறுநெறென அடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்,
போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவ
ணத்தெம் புனித னார்க்கே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைத்தானை யெல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் திங்கள், வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும் வரைசிலையா வாசுகிமா நாணாக் கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவள நீறாத் தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித், திளைத்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. க

விண்ணுலகின் மேலார்கள் மேலான் தன்னை மேலாடு புரமூன்றும் பொடிசெய் தானைப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்சூழ் பழனத் தானைப் பசும்பொன்னின் நிறத்தானைப் பால்நீற் றானை, உண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கங்கை யாளைக் கரந்துமையோ டுடனாகி யிருந்தான் தன்னைத், தெண்ணிலவு தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. உ

நீர்த்திரளை நீள்சடைமேல் நிறைவித் தானை நிலமருவி நீரோடக் கண்டான் தன்னைப், பார்த்திரளைப் பயின்றாட வல்லான் தன்னைப் பகைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தான் தன்னைக், கார்த்திரளாய் மேகத்தி னுள்ளே நின்று கடுங்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணோர் நெற்றித், தீத்திரளைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. ௩

வானமிது வெல்லா முடையான் தன்னை வரியரவக் கச்சானை வன்பேய் சூழக், கானமதில் நடமாட வல்லான் தன்னைக் கடைக்கண்ணால் மங்கையுமை நோக்கா வென்மேல், ஊனமது வெல்லா மொழித்தான் தன்னை யுணர்வாகி யடியேன துள்ளே நின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

ஊரானை புலகேழாய் நின்றான் தன்னை யொற்றைவெண் பிறையானை புமையோ டென்றும், பேரானைப் பிறர்க்கென்று மரியான் தன்னைப் பிணக்காட்டில் நடமாடல் பேயோ டென்றும், ஆரானை அமரர்களுக் கமுதீந் தானை அருமறையால் நான்முகனும் மாலும் போற்றும்,

சீரானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. ௫

மூவனை மூர்த்தியை மூவா மேனி யுடையானை மூவுலகுந் தானே யெங்கும், பாவனைப் பாவ மறுப்பான் தன்னைப் படியெழுத லாகாத மங்கை யோடும், மேவனை விண்ணோர் நடுங்கக் கண்டு விரிகடலின் நஞ்சுண் டமுத மீந்த, தேவனைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. ௬

துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னைத் துன்பந் துடைத்தாள வல்லான் தன்னை, இறந்தார்க ளென்பே யணிந்தான் தன்னை யெல்லி நடமாட வல்லான் தன்னை, மறந்தார் மதில்மூன்றும் மாய்த்தான் தன்னை மற்றொருபற் றில்லா வடியேற் கென்றுஞ், சிறந்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத், தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான் தன்னைச் சுடர்த்திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றென், தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத் தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ், சேயானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. ௮

பகைச்சுடராய்ப் பாவ மறுப்பான் தன்னைப் பழியிலியாய் நஞ்சுண் டமுதீந் தானை, வகைச்சுடராய் வல்லசுரர் புரமட் டானை வளைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் வானை, மிகைச்சுடரை விண்ணவர்கண் மேலப் பாலை மேலாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுந், திகைச்சுடரைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. ௯

மலையானை மாமேரு மன்னி னானை வளர்புன் சடையானை வானோர் தங்கள், தலையானை யென்தலையி னுச்சி யென்றுந் தாபித் திருந்தானைத் தானே யெங்கும், துலையாக வொருவரையு மில்லா தானைத் தோன்றாதார் மதில்மூன்றுந் துவள வெய்த, சிலையானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

தூர்த்தனைத் தோள்முடிபத் திறுத்தான் தன்னைத் தொன்னரம்பின் இன்னிசைகேட் டருள்செய் தானைப், பார்த்தனைப் பணி

கண்டு பரிந்தானைத் தன்னைப் பரிந்தவர்க்குப் பாசுபதம் ஈந்தானைத் தன்னை,
ஆத்தனை யடியேனுக் கன்பன் தன்னை யளவிலாப் பல்லூழி கண்டு
நின்ற, தீர்த்தனைத் தென்கூடல் திருவாலவாயச் சிவனடியே சிந்திக்
கப் பெற்றேன் நானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநள்ளாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிக்கண் ணான்முகத்தி லொன்று சென்று அல்லாத சொல்
லுரைக்கத் தன்னை வாளால், சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல
சிவலோக நெறிவகுத்துக் காட்டு வானை, மாதிமைய மாதொருகூ றாயி
னானை மாமலர்மே லயனோடு மாலுங் காணா, நாதியை நம்பியை நள்
ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௧

படையானைப் பாசுபத வேடத் தானைப் பண்டனங்கற் பார்த்தா
னைப் பாவ மெல்லாம், அடையாமைக் காப்பானை யடியார் தங்கள் அரு
மருந்தை ஆவாவென் றருள்செய் வானைச், சடையானைச் சந்திரனைத்
தரித்தான் தன்னைச் சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின்,
நடையானை நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற்
றுய்ந்த வாறே. ௨

படஅரவ மொன்றுகொண் டரையி லார்த்த பராபரனைப் பைஞ்
ஞீலி மேவி னானை, அடலரவம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை யமுதாக
வுண்டானை யாதி யானை, மடலரவம் மன்னுபூங் கொன்றை யானை
மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன் தன்னை, நடலரவஞ் செய்தானை நள்
ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௩

கட்டங்க மொன்றுதங் கையி லேந்திக் கங்கணமுங் காதில்விடு
தோடு மிட்டுச், சுட்டங்கங் கொண்டு துதையப் பூசிச் சுந்தரனாய்ச்
சூலங்கை யேந்தி னானைப், பட்டங்க மாலை நிறையச் சூடிப் பல்கண
முந் தாமும் பரந்த காட்டில், நட்டங்க மாடியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௪

உலந்தார்தம் அங்கங்கொண் டுலக மெல்லாம் ஒருதொடியி லுழல்
வானை யுலப்பில் செல்வம், சிலந்திதனக் கருள்செய்த தேவதேவைத்
திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோகனைக், கலந்தார்தம் மனத்தென்றுங்

காதலானைக் கச்சியே கம்பனைக் கமழ்பூங் கொன்றை, நலந்தாங்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௫

குலங்கெடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் றன்னைக் குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லானை, மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச், சலங்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந் தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந் தோர்க் கெல்லாம். நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௬

பூவிரியும் மலர்க்கொன்றைச் சடையி னானைப் புறம்பயத்தெம் பெருமானைப் புகலூ ரானை, மாவிரியக் களிறுரித்த மைந்தன் றன்னை மறைக்காடும் வலிவலமும் மன்னி னானைத், தேவிரியத் திகழ் தக்கன் வேள்வி யெல்லாஞ் சிதைத்தானைப் புதைத்தவனற் சிரங் கொண் டானை, நாவிரிய மறைநவின்ற நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௭

சொல்லானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தொல்லவுணர் புரமூன்று மெரியச் செற்ற, வில்லானை யெல்லார்க்கும் மேலா னானை மெல்லியலாள் பாகனை வேதம் நான்கும், கல்லாலின் நீழற்கீ ழறங்கண் டானைக் காளத்தி யானைக் கயிலை மேய, நல்லானை நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௮

குன்றாத மாமுனிவன் சாபம் நீங்கக் குரைகழலாற் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோனை, அன்றாக அவுணர்புரம் மூன்றும் வேவ ஆரழல்வா யோட்டி யடர்வித் தானைச், சென்றாது வேண்டிற்றொன் றீவான் றன்னைச் சிவனேயெம் பெருமானென் றிருப்பார்க் கென்றும், நன்றாகும் நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௯

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க இராவணனை யிருபதுதோள் நெரிய ஊன்றி, உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் றன்னை, மறவாதார் மனத்தென்றும் மன்னி னானை மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம், நறவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆக்கூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முடித்தா மரையணிந்த மூர்த்தி போலும் மூவுலகுந் தாமாகி நின்றார் போலும், கடித்தா மரையேய்ந்த கண்ணார் போலுங் கல்லலகு பாணி பயின்றார் போலும், கொடித்தா மரைக்காடே நாடுந் தொண்டர் குற்றேவல் தாம்மகிழ்ந்த குழகர் போலும், அடித்தா மரைமலர்மேல் வைத்தார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௧

ஓதிற் றொருநூலு மில்லை போலும் உணரப் படாததொன் றில்லை போலும், காதிற் குழையிலங்கப் பெய்தார் போலுங் கவலைப் பிறப்பிடும்பை காப்பார் போலும், வேதத்தோ டாறங்கஞ் சொன்னார் போலும் விடஞ்சூழ்ந் திருண்ட மிடற்றார் போலும், ஆதிக் களவாகி நின்றார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௨

மையார் மலர்க்கண்ணாள் பாகர் போலும் மணிநீல கண்ட முடையார் போலும், மெய்யார் திரிசூலங் கையார் போலும் நீறேறு தோளெட் டுடையார் போலும், வையார் மழுவாட் படையார் போலும் வளர்ஞாயி றன்ன வொளியார் போலும், ஐவா யரவமொன் றார்த்தார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௩

வடிவிளங்கு வெண்மழுவாள் வல்லார் போலும் வஞ்சக் கருங்கடல்நஞ் சுண்டார் போலும், பொடிவிளங்கு முந்நூல்சேர் மார்பர் போலும் பூங்கங்கை தோய்ந்த சடையார் போலும், கடிவிளங்கு கொன்றையந் தாரார் போலும் கட்டங்க மேந்திய கையார் போலும், அடிவிளங்கு செம்பொற் கழலார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௪

ஏகாச மாம்புலித்தோல் பாம்பு தாழ இடுவெண் டலைகலனா ஏந்தி நாளும், மேகாசங் கட்டழித்த வெள்ளி மாலை புனலார் சடைமுடிமேற் புனைந்தார் போலும், மாகாச மாயவெண் ணீறுந் தீயும் மதியும் மதிபிறந்த விண்ணும் மண்ணும், ஆகாச மென்றிவையு மானார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௫

மாதூரும் வாள்நெடுங்கண் செவ்வாய் மென்றோள் மலைமகளை மார்பத் தணைத்தார் போலும், மூதூர் முதுதிரைக ளானார் போலும் முதலும் இறுதியு மில்லார் போலும், தீதூர நல்வினையாய் நின்றார் போலுந்

திசையெட்டுந் தாமேயாஞ் செல்வர் போலும், ஆதிரை நாளா யமர்ந்தார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௬

மாலையானை மத்தகத்தைக் கீண்டார் போலும் மான்றோ லுடையா மகிழ்ந்தார் போலும், கோலானைக் கோவழலாற் காய்ந்தார் போலுங் குழவிப் பிறைசடைமேல் வைத்தார் போலும், ஆலானைக் காலாற் கடந்தார் போலுங் கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும், ஆலானந் தாடல் உகப்பார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௭

கண்ணார்ந்த நெற்றி யுடையார் போலுங் காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்தார் போலும், உண்ணா அருநஞ்ச முண்டார் போலும் ஊழித்தீ யன்ன வொளியார் போலும், எண்ணா யிரங்கோடி பேரார் போலும் ஏறேறிச் செல்லும் இறைவர் போலும், அண்ணாவு மாரூரும் மேயார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௮

கடியார் தளிர்கலந்த கொன்றை மாலை கதிர்போது தாதணிந்த கண்ணி போலும், நெடியானுஞ் சதுர்முகனும் நேட நின்ற நீலநற் கண்டத் திறையார் போலும், படியே லழல்வண்ணஞ் செம்பொன் மேனி மணிவண்ணந் தம்வண்ண மாவார் போலும், அடியார் புகலிடம தானார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௯

திரையானுஞ் செந்தா மரைமே லானுந் தோன்றவர்கள் தாந்தேடிக் காணா நாணும், புரையா னெனப்படுவார் தாமே போலும் போரேறு தாமேறிச் செல்வார் போலும், கரையா வரைவில்லே நாகம் நாணாக் காலத்தீ யன்ன கனலார் போலும், வரையார் மதிலெய்த வண்ணார் போலும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி யப்ப னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரார் பரவும் பழனத் தானைப் பருப்பதத் தானைப்பைஞ் ஞீலியானைச், சீரார் செழும்பவளக் குன்றொப் பானைத் திகழுந் திருமுடிமேல் திங்கள் சூடிப், பேரா யிரமுடைய பெம்மான் தன்னைப் பிறர்தன்னைக் காட்சிக் கரியான் தன்னைக், காரார் கடல்புடைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தென்ஞான்றுங் காண லாமே. ௧

விண்ணோர் பெருமானை வீரட் டானை வெண்ணீறு மெய்க்
கணிந்த மேனி யானைப், பெண்ணாணு மானானைப் பேடி யானைப்
பெருமைப் பரந்த தண்பவிழூப் பேசா னானை. அன்று மலையானை ஆனை
தாகம் அளியாரு வீற்றிருந்த அம்மான் தனனைக், கணணார கடல
படைசூழ் அந்தண நாகைக காரோணத தென்றுங் காண லாமே.

சிலையால் புரியெய்த தேவர் பாடு திருமறைக்காட் டெந்தை
சிவலோகனை, மலையானாள் பயமுறுத்த கிழ்வே ளூரும் வலிவலமுந்
தேவூரும் மன்னி யகத்தே, உறைவானை ஒருத்தனை ஒற்றியூர் பற்றி
யான் றினை பயரமான தனனைக், கரையார் கடல்புடைசூழ் அந்தண்
நாகைக் காரோணத் தென்றுங் காண லாமே. ௩

அணமைமைய பொய்கைசூழ் அம்பரானை ஆச்சிரா மங்கலம்
ஆனைக் காவும், மூனனமே கோயிலாக கொண்டான தனனை மூவலகுந்
தாடும் ஆரத்தி தனனைச், சிறைமாம பனமலாகள அனறே சூடிச்
செஞ்சடை மேல வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னானைக், கன்னியம் புன
னைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தென்றுங் காண லாமே. ௪

நடையுடைய நல்லெருதொன் றாவான தன்னை ஞானப் பெருங்
கடலை நஞ்சுண் டேய, படையுடைய மழுவாளான றேந்தி னானைப்
பண்மைய பேசும் படிறன தனனை, மடையிடையே வாளை யுகளுமப்
பொய்கை மருகல்மாய்ச சோதி மணிகண்டனைக், கடையுடைய நெடு
மாட மோங்கு நாகைக் காரோணத் தென்றுங் காண லாமே. ௫

பலங்கொள்பூந் தேறல்வாய்ப் புகலிக் கோனைப் பூமபுகாரக் கற்ப
கத்தைப் பன்கூர் மேய, அலங்கலங் கழனிசூ ழணிநீர்க கஙகை யவிர்
சடைமேல ஆதரித்த அமமான் தனனை, இலங்கு தலைமாலை பாம்பு
கொண் டேகாச மிட்டி யகசு மீசன தனனைக், கலஙகற் கடல்புடைசூழ்
அந்தண நாகைக் காரோணத் தெனறுங காண லாமே. ௬

பொனமணியம் பூங்கொனறை மாலை யானைப் புண்ணியனை
வெண்ணீறு பூசி னானைச், சினமணிய மூவிலைய சூலத் தானைத்
தென்சிராப் பள்ளிச் சிவலோகனை, மனமணியை வானசுடலை யூராப்
பேணி வல்லெருதொன றேறும் மறைவல லானைக், கனமணிகள் வெண்
திரைசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தென்றுங் காண லாமே.

வெண்டலையும் வெண்மழுவும் ஏந்தி னானை விரிகோவ ணமசைத்த வெண்ணீற் றானைப், புண்டலைய மாலயானை யுரிபோர்த் தானைப் புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் தன்னை, எண்டிசையும் எரியாட வல்லான் தன்னை யேகம்பம் மேயானை யெம்மான் தன்னைக், கண்டலங் கழனிசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தென்ஞானறுங் காணலாமே. ௮

சொல்லார்ந்த சோற்றுத் துறையான் தன்னைத் தொல்நரகம் நன்னெறியால் தூர்ப்பான் தன்னை, வில்லானை மீயச்சூர் மேவி னானை வேதியர்கள் நால்வர்க்கும் வேதஞ் சொல்லிப்,பொல்லாதார் தம்அரணம் மூன்றும் பொன்றப் பொறியரவம் மார்பாரப் பூண்டான் தன்னைக், கல்லாலின் கீழானைக் கழிசூழ் நாகைக் காரோணத் தென்ஞானறுங் காண லாமே. ௯

மனைதுறந்த வல்லமணர் தங்கள் பொய்யும் மாண்புரைக்கும் மனக்குண்டர் தங்கள் பொய்யும், சினைபொதிந்த சீவரத்தர் தங்கள் பொய்யும் மெய்யென்று கருதாதே போத நெஞ்சே, பனையுரியைத் தன்னுடலிற் போர்த்த எந்தை யவன்பற்றே பற்றாகக் காணின் அல்லால், கனைகடலின் தென்கழிசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தென்ஞானறுங் காண லாமே. ௰

நெடியானும் மலரவனும் நேடி யாங்கே நேருருவங் காணாமே சென்று நின்ற, படியானைப் பாம்புரமே காத லானைப் பாம்பரையோ டார்த்த படிறன் தன்னைச், செடிநாறும் வெண்டலையிற் பிச்சைக் கென்று சென்றானை நின்றியூர் மேயான் தன்னைக், கடிநாறு பூஞ்சோலை யந்தண் நாகைக் காரோணத் தென்ஞானறுங் காண லாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய் தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய், காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய், வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம், மாண்ட மனத்தார் மனத் தான் கண்டாய் மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே. க

கைகிளரும் வீணை வலவன் கண்டாய் காபாலி கண்டாய் திக ழுஞ் சோதி, மெய்கிளரும் ஞான விளக்குக் கண்டாய் மெய்யடியார் உள ளத்து வித்துக் கண்டாய், பைகிளரும் நாக மசைத்தான் கண்டாய் பரா பரன் கண்டாய் பாரூரன் கண்டாய், கைகிளரும் கூர்வாட் படை யான் கண்டாய் மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே. உ

சிலந்திக் கருளமுன்னஞ் செய்தான் கண்டாய் திரிபுரங்கள் தீவாய்ப் படுத்தான் கண்டாய், நிலந்துக்க நீள்வலித்தீ யானான் கண்டாய் நிருபமா ரூபமாய் நின்றான் கண்டாய், சலந்தருக்க மென்னிச் சடை யான் கண்டாய் தாமரையான் செங்கண்மால் தானே கண்டாய், மலந் துரக்க மாவிடையொன் றூர்ந்தான் கண்டாய் மறைக்காட்டுறையும் மணாளன் தானே. ௩

கள்ளி முதுகாட்டில் ஆடி கண்டாய் காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய், புள்ளி யுழைமானின் றோலான் கண்டாய் புலியுரிசே ராடைப் பணிந்தான் கண்டாய், வெள்ளிமிளிர் பிறைமுடிமேற் சூடி கண் டாய் வெண்ணீற்றான் கண்டாய் நலஞ்செந்தின மேய, வள்ளி மணாளற் குத் தாதை கண்டாய் மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே. ௪

ஊரி முழுகொலி வீரனான் கண்டாய் முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய், ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய் இன்னடி யார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய், ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் அண்ணா மலையுறையும் அண்ணல் கண்டாய், வாரி மதக் களிறே போல்வான் கண்டாய் மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

ஆலமால் யானை யுரித்தான் கண்டாய் அகத்தியான் பள்ளி யமர்ந்தான் கண்டாய், கோடியான் கண்டாய் குழகன் கண்டாய் குளிரா ரூர் கோயிலாக் கொண்டான் கண்டாய், நாடிய நன்பொருள்க ளானான் கண்டாய் நன்மையோ டின்மைமற் றம்மை யெல்லாம், வாடிய வாட்டந் தவிர்ப்பான் கண்டாய் மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே. ௬

வேலைசேர் நஞ்சம் மிடற்றான் கண்டாய் விண்டவர் பூங்கயிலை வெற்பன் கண்டாய், ஆலைசேர் வேள்வி யழித்தான் கண்டாய் அமரர்

கள் தாமேத்தும் அண்ணல் கண்டாய், பால்நெய்சேர் ஆனஞ்சும் ஆடி கண்டாய் பருப்பதத்தான கண்டாய் பரவை மேனி, மாலையோர் கூறு டைய மைந்தன கண்டாய் மறைககாட் டுறையும மணாளன் தானே. எ

அம்மை பயககும அமிர்து கண்டாய் அந்தேன தெளி கண்டாய் ஆக்கஞ செய்திட்,டிமமை பயக்கும இறைவன கண்டாய் எனனெஞ்சே யுனனில் இனியான கண்டாய், மெயம்மையே ஞான விளககுக் கண் டாய் வெணகாடன கண்டாய் வினைகள் போக, மம்ம றுககும மருந்து கண்டாய் மறைககாட் டுறையும மணாளன தானே. அ

மூலநோய் தீககும் முதல்வன கண்டாய முத்தமிழும் நானமறை யும ஆனான கண்டாய, ஆலினகீழ் நாலவாக கறத்தான கண்டாய் ஆதி யும அந்தமு மானான கண்டாய், பால விருததனு மானான கண்டாய் பவளத் தடவரையே போல்வான கண்டாய், மாலைசேர் கொனறை மலிந்தான கண்டாய மறைககாட் டுறையும மணாளன தானே. கூ

அயனவனும மாலவனும் அறியா வண்ணம ஆரழலாய் நீண்டுகந்த அண்ணல் கணடாய,துயரிலஙகை வேநதன துளஙக அனறு சோதிவிர லானுற வைததான கணடாய, பெயரவற்குப பேருளகள் செய்தான கண்டாய் பேரும பெருமபடையோ டீநதான கண்டாய், மயருறு வல் வினைநோய் தீர்ப்பான கணடாய் மறைககாட் டுறையும மணாளன தானே. ௧0

திருசசிறறமபலம

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறறம்பலம

கைம்மான மதகளிற்றி னுரிவை யான்காண் கறைககண்டன் காண்கண்ணார் நெறறி யானகாண, அமமானகாண் ஆடரவொன் றாட்டி னான்காண் அனலாடி காணஅயில்வாயச் சூலத் தானகாண், எமமான காண் ஏழுலகு மாயி னானகாண் எரிசுடரோன காணஇலங்கு மழுவா ளனகாண், செம்மானத் தொளியனன மேனி யானகாண் திருவாரூ ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௧

ஊனேறு படுதலையி லுண்டி யானகாண் ஓங்காரன காண்ஊழி முதலா னானகாண், ஆனேறொன றூாநதுழலும் ஐயா றனகாண அண்

டனகாண் அண்டத்துக் கப்பா லானகாண், மானேறு கரதலத்தெம் மணிகண் டனகாண் மாதவனகாண் மாதவத்தின் விளைவா னானகாண், தேனேறு மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி யானகாண் திருவாரூ ரானகாண் என் சிந்தை யானே. ௨

ஏவணத்த சிலையாலும் புரமெய் தானகாண் இறைவனகாண் மறையவனகாண் ஈசன் தானகாண், தூவணத்த சுடர்ச்சூலப் படையி னானகாண் சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாக் கொண்டான் தானகாண், ஆவணத்தால் என்றன்னை யாட்கொண் டானகாண் அனலாடிகாண் அடியார்க் கமிர்தா னானகாண், தீவணத்த திருவுருவிற் கரியுரு வனகாண் திருவாரூ ரானகாணென சிந்தை யானே ௩

கொக்கிறகு மலர்க்கண்ணிக் குழற்ச டைனகாண் கொடுமழுவன் காண்கொல்லை வெள்ளேற் றானகாண், எங்களபால துயர்கெடுக்கு மெம்பி ரானகாண் ஏழ்கடலு மேழ்மலையு மாயி னானகாண், பொங்குமா கருங்கடல்நஞ் சுண்டான் தானகாண் பொற்றூணகாண் செம்பவளத் திரள் போல் வானகாண், செங்கண்மா லாமதியோ டனைத் தானகாண் திருவாரூ ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௪

காரேறு நெடுங்குடுமிக் கயிலா யனகாண கறைக்கண்டனகாண் கண்ணார் நெற்றி யானகாண, போரேறு நெடுங்கொடிமே லுயர்த்தி னானகாண புண்ணியனகாண் எண்ணரும்பல குணத்தி னானகாண், நீரேறு சுடர்ச்சூலப் படையி னானகாண நின்மலனகாண் நிகரேது மில்லா தானகாண், சீரேறு திருமாலோர் பாகத் தானகாண் திருவாரூ ரானகாணஎன சிந்தை யானே. ௫

பிறையரவக் குறுங்கண்ணிச் சடையி னானகாண் பிறப்பிலிகாண பெண்ணோடா ணாயி னானகாண, கறையுருவ மணிமிடற்று வெண்ணீ றானகாண் கழல்தொழுவார் பிறப்பறுக்குங் காபாலிகாண, இறையுருவக் கனவளையாள் இடப்பா கனகாண் இருநிலன்காண் இருநிலத்துக் கியல்பா னானகாண், சிறையுருவக் களிவண்டார் செம்மை யானகாண் திருவாரூ ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௬

தலையுருவச் சிரமாலை சூடி னானகாண் தமருலகந் தலைகலனாப் பலிகொள் வானகாண, அலையுருவச் சுடராழி யாக்கி னானகாண் அவ்வாழி நெடுமாலுக் கருளி னானகாண், கொலையுருவக் கூற்றுதைத்த

கொள்கை யான்காண் கூவிரிநீர் மணவொடுகொற் றுயினன்காண், சிலையுருவச் சரந்துரந்த திறத்தி னான்காண் திருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௭

ஐயன்காண் குமரன்காண் ஆதி யான்காண் அடல்மழுவாள் தானொன்று பியன்மேலேந்து, கையன்காண் கடற்பூதப் படையி னான்காண் கண்ணெரியால் ஐங்கணையோன் உடல்காய்ந் தான்காண், வெய்யன்காண் தண்புனல்சூழ் செஞ்சடை யான்காண் வெண்ணீற்றன் காண்விசயற் கருள்செய் தான்காண், செய்யன்காண் கரியன்காண் வெளியோன் தான்காண் திருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே ௮

மலைவளர்த்த மடமங்கை பாகத் தான்காண் மயானத்தான் காண் மதியஞ் சூடி னான்காண், இலைவளர்த்த மலர்க்கொன்றை மாலை யான்காண் இறையவன்காண் எறிதிரைநீர் நஞ்சுண் டான்காண், கொலைவளர்த்த மூவிலைய சூலத் தான்காண் கொடுங்குன்றன் காண்கொல்லை யேற்றி னான்காண், சிலைவளர்த்த சரந்துரந்த திறத்தி னான்காண் திருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௯

பொற்றாது மலர்க்கொன்றை சூடி னான்காண் புரிநூலன் காண் பொடியார் மேனி யான்காண், மற்றொருந் தன்னொப்பா ரில்லா தான்காண் மறையோதி காண்எறிநீர் நஞ்சுண் டான்காண், எற்றாலுங் குறையொன்று மில்லா தான்காண் இறையவன்காண் மறையவன்காண் ஈசன் றான்காண், செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் தான்காண் திருவாரூ ரான்காணென் சிந்தை யானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி யுள்ளக் கிழியி னுருவெழுதி, உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தால் உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி, அயிரா வணமேறா தானே றேறி யமரர்நா டாளாதே யாரூ ராண்ட, அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின் அருட்கண்ணால் நோக்காதார் அல்லா தாரே. ௧

எழுது கொடியிடையார் ஏழை மென்றோள் இளையார்கள் நம்மை
யிகழா முன்னம், பழுது படநினையேல் பாவி நெஞ்சே பண்டுதான்
என்னோடு பகைதா னுண்டே, முழுதுலகில் வானவர்கள் முற்றுங்
கூடி முடியால் உறவணங்கி முற்றம் பற்றி, அழுது திருவடிக்கே
பூசை செய்ய இருக்கின்றான் ஊர்போலும் ஆரூர் தானே. ௨

தேரூரார் மாவூரார் திங்களூரார் திகழ்புன் சடைமுடிமேல் திங்
கள் சூடிக், காரூரா நின்ற கழனிச் சாயற் கண்ணார்ந்த மாடங் கலந்து
தோன்றும், ஓரூரா உலகெலா மொப்பக் கூடி உமையாள் மணவாளா
என்று வாழ்த்தி, ஆரூரா ஆரூரா என்கின் றார்கள் அமரர்கள்தம்
பெருமானே எங்குற் றாயே. ௩

கோவணமோ தோலோ உடையாவது கொல்லேறோ வேழமோ
ஊர்வதுதான், பூவணமோ புறம்பயமோ அன்றா யிற்றான் பொருந்தா
தார் வாழ்க்கை திருந்தா மையோ, தீவணத்த செஞ்சடைமேல் திங்
கள் சூடித் திசைநான்கும் வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணா, ஆவணமோ
ஒற்றியோ அமரர் தாம் அறியேனமா றாரூரா ரூரர் தானே. ௪

ஏந்து மழுவாளர் இன்னம்பரார் எரிபவள வண்ணர் குடமூக்கிலார்
வாய்ந்த வளைக்கையாள் பாக மாக வார்சடையார் வந்து வலஞ்சுழியார்
போந்தா ரடிகள் புறம்ப யத்தே புகலூர்க்கே போயினார் போரே றேறி
ஆய்ந்தேயிருப்பார்போயாரூர்புக்கா ரண்ணலார்செய்கின்றகண்மாயமே.

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து மூளை கருநரம்பும் வெள்ளெ
லும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி, உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்
னால் வளர்க்கப்பட் டுயிராருங் கடைபோ காரால், மருவாகி நின்னடியே
மறவே னம்மான் மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவா வண்ணம்,
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய் செம்பொனே கம்பனே
திகைத்திட் டேனே. ௬

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள் மூர்த்தி யவனிருக்கும்
வண்ணங் கேட்டாள், பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள் பெயர்த்து
மவனுக்கே பிச்சி யானாள், அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தாள்
அகன்றாள் அகலிடத்தா ராசா ரத்தைத், தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங்
கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே. ௭

ஆடுவார் நீநட்டம அளவிற் குன்று அவியடுவார் அருமறையோ ரறிந்தே னுனனைப், பாடுவார் தமபுருவும நாா தாதி பரவுவார் அமரர் களும் அமரா கோனும, தேடுவார் திருமாலும நானமுகனுந் தீண்டுவார் மலைமகளுங் கங்கை யாளும, கூடுமே நாயடியேன செய்குற் றேவல் குறையுண்டே திருவாரூர் குடிகொண ்டீாகளே அ

நீருருவு செஞ்சடையாய நெற்றிக கண்ணாய் நிலாததிங்கள் துண டததாய் நினனைத் தேடி, ஒருருமொழியாமே யொற்றித தெங்கும் உலகமெலாந் திரிந்து நினனைக காணபான, தேருருவ நெடுவீதி பற்றி நின்று திருமாலும நானமுகனுந் தோந்துங் காணு, தாரூரா ஆரூரா எனகின றாகள் அமரர்களதம பெருமானே ஆரூ ராயே. க

நல்லூரே நன்றாக நட்ட மிட்டு நறையேற்றைப் பழையாறே பாய ஏறிப், பலலூரும் பலிதிரிந்து சேற்றுா மீதே பலாகாணத தலையாலங் காட்டி னூடே, இல்லாநத பெருவேளூர்த தளியே பேணி யிராபபட்டீச சரங்கடந்து மணறகால் புக்கு, எலலாருந் தளிச்சாததங் குடியிற காண இறைப்பொழுதில் திருவாரூர் புகாா தாமே கo

கருத்துத்திக கதநாகங் கையி லேந்திக கருவரைபோற் களியானைக் கதறக கையால், உரிததெடுததுச் சிவந்ததனதோல் பொருந்த மூடி உமையவளை யசசுறுததும ஒளிகொள மேனித, திருததுருததி திருப்பழனந் திருநெயத தானந் திருவையா றிடங்கொண்ட செலவா இந்நாள், அரிப்பெருத்த வெள்ளேறறை அடாவேறி யப்பனூர் இப் பருவ மாரூ ராரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறறம்பலம்

பாதித்தன திருவுருவிற் பெண்கொண் டானைப் பண்டொரு கால் தசமுகனை அழுவித் தானை, வாதித்துத் தடமலரான் சிரங்கொண் டானை வன்கருப்புச் சிலைக்காம னுடல்அட் டானைச், சோதிச்சந் திரனமேனி மறுச்செய் தானைச் சுடாங்கி தேவனையோா கைக் கொண் டானை, ஆதித்தன் பறகொண்ட அம்மான தனனை ஆரூரிற் கணடடியேன அயாத்த வாறே. ௫

வெற்புறுத்த திருவடியாற் கூற்றட் டானை விளக்கினொளி மின்னினொளி முத்தின் சோதி, ஒப்புறுத்த திருவுருவத் தொருவன் தன்னை யோதாதே வேதமுணர்ந் தானைத் தன்னை, அப்புறுத்த கடல்நஞ்ச முண்டான் தன்னை யமுதுண்டா ருலந்தாலும் உலவா தானை, அப்புறுத்த நீரகத்தே யழலா னானை ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ௨

ஒருகாலத் தொருதேவர் கண்கொண் டானை யூழிதோ றூழி யுயர்ந் தான தன்னை, வருகாலஞ் செலகால மாயி னானை வனகருப்புச் சிலைக் காம னுடலட் டானைப், பொருவேழக் களிற்றுரிவைப் போர்வை யானைப் புள்ளரைய னுடல்தன்னைப் பொடிசெய் தானை, அருவேள்வி தகர்த்தெச்சன் றலைகொண் டானை ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ௩

மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த மேனி யானை வெண்பளிங்கி னுட்பட்ட சோதி யானை, ஒப்பானை யொப்பிலா வொருவன் தன்னை உத்தமனை நித்திலத்தை யுலகமெல்லாம், வைப்பானைக் களைவானை வருவிப் பானை வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னி னானை, அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பா லானை ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ௪

பிண்டத்திற் பிறந்ததொரு பொருளை மற்றைப் பிண்டத்தைப் படைத்ததனைப் பெரிய வேதத், துண்டத்தில் துணிபொருளைச் சுடுதீ யாகிச் சுழல்காலாய் நீராகிப் பாரா யிற்றைக், கண்டத்திற் றீதில்நஞ் சமுது செய்து கண்மூன்று படைத்ததொரு கரும்பைப் பாலை, அண்டத்துக் கப்புறத்தார் தமக்கு வித்தை ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ௫

நீதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய் நீராய் நிறைகாலாய் இவையிற்றின் நியம மாகிப், பாதியா யொன்றாகி யிரண்டாய் மூன்றாய்ப் பரமாணு வாய்ப்பழுத்த பண்க ளாகிச், சோதியா யிருளாகிச் சுவைக ளாகிச் சுவைகலந்த அப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின், ஆதியா யந்தமாய் நின்றான் தன்னை ஆரூரிற் கண்டடியேன் அயர்த்த வாறே. ௬-௭-௮-௯-௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள், இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க் கில்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வானோர், தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ணா ரூர்த் தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும், எம்மானற் றனடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன் இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே. ௧

ஐம்பெருமா பூதங்காள் ஒருவீர் வேண்டிற் றொருவீர்வேண் டீர் ஈண்டிவ் வவனி யெல்லாம், உம்பரமே உம்வசமே யாக்க வல்லீர்க் கில்லையே னுகபோகம் யானேல் வானோர், உம்பருமா யூழியுமா யுலகே ழாகி யொள்ளாரூர் நள்ளமிர்தாம் வள்ளல் வானோர், தம்பெருமா னாய்நின்ற அரனைக் காண்பேன் தடைப்படுவே னாக்கருதித் தருக்கேன் மின்னே. ௨

சில்லுருவிற் குறியிருத்தி நித்தல் பற்றிச் செழுங்கணால் நோக்குமிது வூக்க மன்று, பல்லுருவில் தொழில்பூண்ட பஞ்ச பூதப் பளகீரும் வசமன்றே பாரே லெல்லாம், சொல்லுருவிற் சுடர்மூன்றாய உருவம் மூன்றாய்த் தூநயனம் மூன்றாகி ஆண்ட ஆரூர், நல்லுருவிற் சிவ னடியே யடைவேன் நும்மால் நமைப்புண்ணேன் கமைத்துநீர் நடமின் களே. ௩

உன்னுருவிற் சுவையொளியூ றோசை நாற்றத் துறுப்பினது குறிப்பாகு மைவீர் நுங்கள், மன்னுருவத் தியற்கைகளால் வைப்பீர்க் கையோ வையகமே போதாதே யானேல் வானோர், பொன்னுருவைத் தென்னாரூர் மன்னு குன்றைப் புவிக்கெழிலாஞ் சிவக்கொழுந்தைப் புகுந்தென் சிந்தை, தன்னுருவைத் தந்தவனை யெந்தை தன்னைத் தலைப்படுவேன் துலைப்படுப்பான் தருக்கேன் மின்னே. ௪

துப்பினைமுன் பற்றறா விறலே மிக்க சோர்வுபடு சூட்சியமே சுகமே நீங்கள், ஒப்பினையைப் பாவித்திவ் வுலக மெல்லா முழறுமிது குறைமுடிப்பீர்க் கரிதே யென்றன், வைப்பினைப்பொன் மதிலாரூர் மணியை வைகன் மணாளனையெம் பெருமானை வானோர் தங்கள், அப்பனைச்செப் பிடவடைவேன் நும்மால் நானும் ஆட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. ௫

பொருகுமத மானமே ஆவச் செற்றக் குரோதமே யுலோபமே பொறையே நீங்கள், உங்கள்பெரு மாநிலத்தி னெல்லை யெல்லா முழுது மது றுறைமுடிப்பீர்க் கரிதே யானேல், அங்கமலத் தயனொடுமா லாகி மற்று மதற்கப்பா லொன்றாகி யறிய வொண்ணாச், செங்கனகத் தனிக்குன்றைச் சிவனை யாரூர்ச் செல்வனைச்சே வெனநம்மாற் செலுத்தொ ணாதே. ௬

இடர்பாவ மெனமிக்க துக்க வேட்கை வெறுப்பேயென் றனைவீரு முலகை யோடிக், குடைகின்றீர்க் குலுக்கங்கள் குலுங்கி நுங்கள் குறிநின் றுலையாதே யானேல் வாரேன், அடையார்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தானை அமரர்கள்தம் பெருமானை யரனை யாரூர், உடையானைக் கடுகச்சென் றடைவேன் நுமக்கா ளாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. ௭

விரைந்தாளும் நல்குரவே செல்வே பொல்லா வெகுட்சியே மகிழ்ச்சியே வெறுப்பே நீங்கள், நிரைந்தோடி மாநிலத்தை யரித்துத் தின்பீர்க் கில்லையே நுகர்போகம் யானேல் வாரேன், கரைந்தோட வருநஞ்சை யமுது செய்த கற்பகத்தைத் தற்பரத்தைத் திருவா ரூரில், பரஞ்சோதி தனைக்காண்பேன் படேனும் பண்பிற் பரிந்தோடி யோட்டந்து பகட்டன மின்னே. ௮

மூள்வாய தொழிற்பஞ்சேந் திரிய வஞ்ச முகரிகாண் முழுதுமிவ் வுலகை யோடி, நாள்வாய நம்முடைய மம்ம ரானை நடாத்துகின் றீர்க் கமையாதே யானேல் வாரேன், நீள்வான முகடதனைத் தாங்கி நின்ற நெடுந்தூணைப் பாதாளக் கருவை யாரூர், ஆள்வானைக் கடுகச்சென் றடைவேன் நுமக்கா ளாட்டுணே னோட்டந்தீங் கலையேன் மின்னே. ௯

சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை நிற்றல் பற்றித் துப்பறையென் றனைவீரு முலகை யோடிச், செருக்கமிகை செலுத்தியும் செய்கை வைகல் செய்கின்றீர்க் கமையாதே யானேன் மிக்க, தருக்கமிக வரையெடுத்த அரக்கன் ஆகந் தளரவடி யெடுத்தவன்றன் பாடல் கேட்டு, இரக்கமெழுந் தருளியவெம் பெருமான் பாதத் திடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன மின்னே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றினையும் நெற்றிமே லிட்டார் போலும் நீங்காமே வெள்ளெலும்பு பூண்டார் போலும், காற்றினையுங் கடிதாக நடந்தார் போலுங் கண்ணின்மேற் கண்ணொன்று உடையார் போலும், கூற்றினையுங் குரைகழலா லுதைத்தார் போலுங் கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகர் போலும், ஆற்றினையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. க

பரியதோர் பாம்பரைமே லார்த்தார் போலும் பாசுபதம் பார்த்தற் களித்தார் போலும், கரியதோர் களிற்றுரிவை போர்த்தார் போலுங் காபாலங் கட்டங்கக் கொடியார் போலும், பெரியதோர் மலைவில்லா எய்தார் போலும் பேர்நந்தி யென்னும் பெயரார் போலும், அரியதோ ரரணங்க ளட்டார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. உ

துணியுடையர் தோலுடைய ரென்பார் போலுந் தூயதிரு மேனிச் செல்வர் போலும், பிணியுடைய அடியாரைத் தீர்ப்பார் போலும் பேசுவார்க் கெல்லாம் பெரியார் போலும், மணியுடைய மாநாகம் ஆர்ப்பார் போலும் வாசுகிமா நாணாக வைத்தார் போலும், அணியுடைய நெடுவீதி நடப்பார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. ந

ஓட்டகத்தே ஊணாக வுகந்தார் போலும் ஒருருவாய்த் தோன்றி உயர்ந்தார் போலும், நாட்டகத்தே நடைபலவும் நவின்றார் போலும் ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும், காட்டகத்தே யாட லுடையார் போலுங் காமரங்கள் பாடித் திரிவார் போலும், ஆட்டகத்தில் ஆனைந் துகந்தார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. ச

ஏனத் திளமருப்புப் பூண்டார் போலும் இமையவர்க ளேத்த இருந்தார் போலும், கானக்கல் லாற்கீழ் நிழலார் போலுங் கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும், வானத் திளமதிசேர் சடையார் போலும் வானகயிலை வெற்பின் மகிழ்ந்தார் போலும், ஆனத்து முன்னெழுத் தாய் நின்றார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டான னாரே. ரு

காமனையுங் கரியாகக் காய்ந்தார் போலுங் கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டர் போலும், சோமனையுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்

தார் போலுஞ் சொல்லாகிச் சொற்பொருளாய் நின்றார் போலும், காமனுடம் வேகத்தார் தாமே போலும் நகையோர் பால்மகிழ்ந்த நம்பர் போலும், ஆமனையுந் திருமுடியார் தாமே போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே. ௬

முடியார் மதியரவம் வைத்தார் போலும் மூவுலகுந் தாமேயாய் நின்றார் போலும், செடியார் தலைப்பலிகொண் டுழல்வார் போலுஞ் செல்கதிதான் கண்ட சிவனார் போலும், கடியாரநஞ் சுண்டிருண்ட கண்டர் போலுங் கங்காள வேடக் கருத்தர் போலும், அடியா ரடிமை யுகப்பார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே. ௭

இந்திரனை யினிதாக வைத்தார் போலும் இமையவர்கள் வந் திறைஞ்ச விறைவர் போலும், சுந்தரத்த பொடிதனனைத் துதைந்தார் போலுந் தூத்தாய திருமேனித் தோன்றல் போலும், மந்திரத்தை மனத்தனனே வைத்தார் போலும் மாநாகம் நாணாக வளைத்தார் போலும், அந் திரத்தே யணியாநஞ் சுண்டார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே. ௮

பிண்டத்தைக் காக்குமபிரானார் போலும் பிறவி யிறவி யிலாதார் போலும், முண்டத்து முக்கண் ணுடையார் போலும் முழுநீறு பூசும முதல்வர் போலும், கண்டத் திறையே கறுத்தார் போலுங் காளத்தி காரோணம் மேயார் போலும், அண்டத்துக் கப்புறமாய் நின்றார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே ௯

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றார் போலும் ஊழி பலகண் டிருந்தார் போலும, பெருகாமே வெள்ளந் தவிர்த்தார் போலும் பிறப்பிடும்பை சாக்காடொன் றில்லார் போலும்,உருகாதா ருள்ளத்து நில்லார் போலும உகப்பார்தம மனத்தென்றும் நீங்கார் போலும், அருகாக வந்தென்னை யஞ்சே லென்பார் அணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே. ௰

நன்றாக நடைபலவும் நவின்றார் போலும ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும், கொன்றாகிக் கொன்றதொன் றுண்டார் போலுங் கோளரக்கர் கோனதலைகள் குறைத்தார் போலும், சென்றார் திரிபுரங்க ளெய்தார் போலுந் திசையனைத்து மாயனைத்து மானார் போலும், அன்றாகி லாயிரம் பேரார் போலும் அணியாரூர்த் திருமூலட் டானனாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம

திருமணியைத் தித்திக்குந் தேனைப் பாலைத் தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் தெளிந்த தேறல், குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப், பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப் பருப்பதத்தி லருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும், அருமணியை ஆரூரி லம்மான் றன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. க

பொன்னேபோல் திருமேனி யுடையான் தன்னைப் பொங்குவெண் ணூலானைப் புனிதன் தன்னை, மின்னானை மின்னிடையாள் பாகன் தன்னை வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் தன்னைத், தன்னானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத் தத்துவனை யுத்தமனைத் தழல்போல் மேனி, அன்னானை ஆரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. உ

ஏற்றானை யேழுலகு மானான் தன்னை யேழ்கடலு மேழ்மலையு மானான் தன்னைக், கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் தன்னைக் கொடுமழுவாள் கொண்டதோர் கையான் தன்னைக், காற்றானைத் தீயானை நீரு மாகிக் கடிகமழும் புன்சடைமேற் கங்கை வெள்ள, ஆற்றானை ஆரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. ௩

முந்திய வல்வினைகள் தீர்ப்பான் தன்னை மூவாத மேனிமுக் கண்ணி னானைச், சந்திரனும் வெங்கதிரு மாயி னானைச் சங்கரனைச் சங்க குழையான் தன்னை, மந்திரமும் மறைப்பொருளு மானான் தன்னை மறுமையும இம்மையு மானான் தன்னை, அந்திரனை யாரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. ௪

பிறநெறியாய்ப் பீடாகிப் பிஞ்ஞ கனுமாய்ப் பித்தனாய்ப் பத்தர் மனத்தி னுள்ளே, உறநெறியாய் ஓமமாய் ஈமக் காட்டி லோரிபல விடநட்ட மாடி னானைத், துறநெறியாய்த் தூபமாய்த் தோற்ற மாகி நாற்றமாய் நன்மலர்மே லுறையா நின்ற, அறநெறியை ஆரூரி லம்மான் தன்னை யறியா தடிநாயே னயர்த்த வாறே. ௫

பழகியவல் வினைகள் பாற்று வானைப் பசுபதியைப் பாவகனைப் பாவந் தீர்க்கும், குழகனைக் கோளரவொன் றாட்டு வானைக் கொடு

கொட்டி கொண்டேத்தா கையான தன்னை, விழவினை வீரட்டம் மேவி னானை விண்ணவாக ளேத்தி விரும்பு வானை, அழகனை ஆரூரி லம் மான் தன்னை யறியா தடிநாயே னயாதத வாறே. ௬

சூளா மணிசே முடியான தனனைச் சுண்ணவெண் ணீறணிந்த சோதி யானைக், கோள்வா யரவ மசைததான தனனைக கொல புலித்தோ லாடைக் குழகன தன்னை, நாளவாயும் பத்தர் மனத்து ளானை நம்பனை நக்கனை முகக ணானை, ஆள்வானை ஆரூரி லமமான தன்னை யறியா தடிநாயே னயாத்த வாறே. எ

முத்தினை மணிதனனை மாணிக கததை மூவாத கற்பகத்தின கொழுநது தன்னைக, கொததினை வயிரததைக் கொல்லே றாந்து கோளரவொ டொட்டிக் குழகன தனனைப், பததனைப் பத்தர் மனத்து ளானைப் பரிதிபோல் திருமேனி யுடையான தனனை, அத்தனை ஆரூரில அம்மான தனனை அறியா தடிநாயேன அயாத்த வாறே. அ

பையா டரவங்கை யேந்தி னானைப் பரிதிபோல் திருமேனிப் பாலநீ றானை, நெய்யாடி திருமேனி நிமலன தனனை நெற்றிமேல மற்றொருகண் நிறைவித தானைச், செய்யானைச் செழுமபவளத திரளொப பானைச் செஞ்சடைமேல் வெண்திஙகள சோத்தி னானை, ஐயாறு மேயானை ஆரூ ரானை அறியா தடிநாயேன அயாத்த வாறே. க

சீரார் முடிபத் துடையான தனனைத் தேசழியத் திருவிரலாற் சிறிதே யூனறிப், போரார் பெருமை கொடுத்தான தனனைப் பெண் ணிரண்டும் ஆணுமாய் நினறான தனனைப், போரார் புரங்கள் புரள நூறும புண்ணியனை வெண்ணீ றணிந்தான் தனனை, ஆரானை ஆரூரி லம்மான தனனை அறியா தடிநாயேன அயர்த்த வாறே. க0

திருச்சிறறம்பலம்

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எமபநத வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டானகாண் ஏழ்கடலும் ஏழு லகும் ஆயி னான்காண், வம்புநது கொனறையந்தா மாலை யானகாண் வளர்மதிசே கண்ணியனகாண் வானோர் வேண்ட, அம்பொன்றால் மூஎயிலு மெரிசெய் தானகாண் அனலாடி யானஞ்சு மாடி னானை

காண், செம்பொன்செய் மணிமாடத் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்
தெஞ் செல்வன் தானே. க

அக்குலாம் அரையினன்காண் அடியார்க் கென்றும் ஆரமுதாய்
அண்ணிக்கும் ஐயாற் றான்காண், கொக்குலாம் பீலியொடு கொன்றை
மாலை குளிர்மதியுங் கூரரவும் நீருஞ் சென்னித், தொக்குலாஞ் சடையி
னன்காண் தொண்டர் செல்லுந் தூநெறிகாண் வானவர்கள் துதிசெய்
தேத்தும், திக்கெலாம் நிறைந்தபுகழ்த் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்
தெஞ் செல்வன் தானே. உ

நீரேறு சடைமுடியெந் நிமலன் தான்காண் நெற்றிமேல் ஒற்
றைக்கண் நிறைவித் தான்காண், வாரேறு வனமுலையாள் பாகத்
தான்காண் வளமதிசேர் சடையான்காண் மாதே வன்காண், காரேறு
முகிலனைய கண்டத் தான்காண் கல்லாலின் கீழறங்கள் சொல்லி னான்
காண், சீரேறு மணிமாடத் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ்
செல்வன் தானே. ௩

கானேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை யான்காண் கற்பகங்காண்
காலனையன் றுதைசெய்த தான்காண், ஊனேறு முடைதலையிற் பலி
கொள் வான்காண் உத்தமன்காண் ஒற்றியூர் மேவி னான்காண், ஆனே
ஹுன் றதுவேறும் அண்ணல் தான்காண் ஆதித்தன் பல்லிறுத்த ஆதி
தான்காண், தேனேறு மலர்ச்சோலைத் திருவா ரூரில் திருமூலட்
டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. ௪

பிறப்போ டிறப்பென்று மில்லா தான்காண் பெண்ணுருவோ
டாணுருவ மாயி னான்காண், மறப்படுமென் சிந்தைமருள் நீக்கி னான்
காண் வானவரு மறியாத நெறிதந் தான்காண், நறப்படுபூ மலர்தூபந்
தீப நல்ல நறுஞ்சாந்தங் கொண்டேத்தி நாளும் வானோர், சிறப்போடு
பூசிக்குந் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. ௫

சங்கரன்காண் சக்கரம்மாற் கருள்செய் தான்காண் தருணேந்து
சேக ரன்காண் தலைவன் தான்காண், அங்கமலத் தயன்சிரங்கள் ஐந்தி
லொன்றை அறுத்தவன்காண் அணிபொழில்சூழ் ஐயாற் றான்காண்,
எங்கள்பெரு மான்காண்என் னிடர்கள் போக அருள்செய்யும் இறை
வன்காண் இமையோ ரேத்துஞ், செங்கமல வயல்புடைசூழ் திருவா
ரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. ௬

நன்றருளித் தீதகற்றும் நம்பி தானகாண் நான்மறையோ டாறங்க மாயி னானகாண், மின்றிகழுஞ் சோதியானகாண் ஆதி தானகாண் வெள்ளேறு நின்றுலவு கொடியி னானகாண், துன்று பொழிற் கச்சியே கம்பன் தானகான் சோற்றுத் துறையானகாண் சோலை சூழ்ந்த, தென்றலார் மணங்கமழுந் திருவாரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. எ

பொன்னலத்த நறுங்கொன்றைச் சடையி னானகாண் புகலூரும் பூவணமும் பொருந்தி னானகாண், மின்னலத்த நுண்ணிடையாள் பாகத் தானகாண் வேதியனகாண் வெண்புரிநூன் மார்பி னானகாண், கொன்னலத்த மூவிலைவே லேந்தி னானகான் கோலமா நீறணிந்த மேனி யானகாண், செந்நெலத்த வயல்புடைசூழ் திருவாரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. அ

விண்டவர்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தானகாண் வேலைவிட முண்டிருண்ட கண்டத் தானகாண், மண்டலத்தி லொளிவளர விளங்கி னானகாண் வாய்மூரும் மறைக்காடு மருவி னானகாண், புண்டரிகக் கண்ணானும் பூவின் மேலைப் புத்தேளுங் காண்பரிய புராணன் தானகாண், தெண்டிரைநீர் வயல்புடைசூழ் திருவாரூரில் திருமூலட் டானத் தெஞ் செல்வன் தானே. கூ

செருவளருஞ் செங்கண்மா லேற்றி னானகாண் தென்னானைக் காவானைத் தீயில் வீழ, மருவலார்தம் புரமூன்று மெரிசெய் தானகாண் மறச்சகப்பா லணுகாத மைந்தன் தானகாண், அருவரையை யெடுத்தவனைச் சிரங்கள் பத்தும் ஐந்நான்கு தோளுநெரிந் தலற அன்று, திருவிரலால் அடர்த்தவனகாண் திருவாரூரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன் தானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடர்கெடுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா ஈண்[illegible] கங்கைச் சடையா வென்றும், சுடரொளியா யுள்விளங்கு சோதீ யென்றுந் தூநீறு சேர்ந்திலங்கு தோளா வென்றும் கடல்விடமதுண்

டிருண்ட கண்டா வென்றுங் கலைமான மறியேந்து கையா வென்றும, அடல்விடையாய் ஆரமுதே ஆதீ யென்றும ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே. க

செடியேறு தீவினைகள் தீரும் வண்ணஞ் சிந்தித்தே நெஞ்சமே திண்ண மாகப், பொடியேறு திருமேனி யுடையா யென்றும புரந்தான் றன தோளதுணித்த புனிதா வென்றும, அடியேனை யாளாகக் கொண்டா யென்றும் அம்மானே ஆரூரெம மானே யென்றும, கடிநாறு பொழிற்கச்சிக் கமபா வென்றுங் கற்பகமே யென்றென்றே கதறா நில்லே. உ

சிலைபெருமான் றண்ணுதியேல நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம பிரானுடைய கோயில் புக்குப், புலர்வதன்முன அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித், தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும், அலைபுனல் சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீயென்றும் ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே. ௩

புண்ணியமும நன்னெறியும ஆவ தெல்லாம நெஞ்சமே யிதுகண்டாய் பொருந்தக் கேணீ, நுண்ணியவெண் நூல்கிடந்த மார்பா என்றும் நுந்தாத வொண்சுடரே யென்று நாளும, விண்ணியங்கு தேவர்களும வேதம நான்கும விரைமலர்மேல நான்முகனும மாலுங் கூடி, எண்ணரிய திருநாம முடையா யென்றும் எழிலாரூ ராவென்றே யேத்தா நில்லே. ௪

இழைத்தநா ளெல்லை கடப்ப தென்றால் இரவினொடு நண்பகலு மேத்தி வாழ்த்திப், பிழைத்ததெலாம பொறுத்தருளசெய் பெரியோ யென்றும் பிஞ்ஞகனே மைஞ்ஞவிலுங் கண்டா வென்றும, அழைத்தலறி அடியேனுன் னரணங்கண்டாய அணியாரூர் இடங்கொண்ட அழகா வென்றும, குழற்சடையெங் கோனென்றுங் கூறு நெஞ்சே குற்றமில்லை யென்மேல்நான் கூறி னேனே. ௫

நீப்பரிய பலபிறவி நீக்கும் வண்ணம நினைந்திருந்தேன் காண்நெஞ்சே நித்த மாகச், சேப்பிரியா வெல்கொடியி னானே யென்றுஞ் சிவலோக நெறிதந்த சிவனே யென்றும், பூப்பிரியா நான்முக

னும் புள்ளின மேலப் பண்டரிகக் கண்ணனும் போற்றி யென்னத், தீப்பிழம்பாய் நின்றவனே செல்வ மல்குந் திருவாரூ ராவென்றே சிந்தி நெஞ்சே. ௬

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற வேண்டில் பரகதிக்குச் செல்வ தொரு பரிசு வேண்டில், சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில் சொல்லுகேன் கேணெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம், உற்றவரும் உறு துணையும் நீயே யென்றும் உன்னையல்லா லொருதெய்வம் உள்கே னென்றும், புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும் பொழிலாரூ ராவென்றே போற்றா நில்லே. ௭

மதிதருவன் னெஞ்சமே உஞ்ச போக வழியாவ திதுகண்டாய் வானோர் தங்கள், அதிபதியே ஆரமுதே ஆதீ யென்றும் அம் மானேயா ரூரெமையா வென்றும், துதிசெய்து துன்றுமலர் கொண்டு தூவிச் சூழும் வலஞ் செய்து தொண்டு பாடிக், கதிர்மதிசேர் சென்னி யனே காலகாலா கற்பகமே யென்றென்றே கதறா நில்லே. ௮

பாசத்தைப் பற்றறுக்க லாகு நெஞ்சே பரஞ்சோதி பண்டரங்கா பாவநாசா, தேசத் தொளிவிளக்கே தேவ தேவே திருவாரூர்த் திரு மூலட் டானா வென்றும், நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின் றுள்கி நித்தல் நுஞ் சென்றடிமேல் வீழ்ந்து நின்று, ஏசற்று நின்றிமையோ ரேறே யென்றும் எம்பெருமா னென்றென்றே யேத்தா நில்லே. ௯

புலன்கள் ஐந்தா லாட்டுண்டு போது போக்கிப் புறம்புறமே திரி யாதே போது நெஞ்சே, சலங்கொள் சடை முடியுடைய தலைவா என்றுந் தக்கன்செய் பெருவேள்வி தகர்த்தா யென்றும், இலங்கையர் கோன் சிரநெரித்த இறைவா வென்றும் எழிலாரூ ரிடங்கொண்ட எந்தா யென்றும், நலங்கொளடி யென்தலைமேல் வைத்தா யென்றும் நாடோறு நவின்றேத்தாய் நன்மை யாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ ஓருருவே மூவுருவ மான நாளோ, கருவனாய்க் காலனைமுன் காய்ந்த நாளோ காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ, மருவனாய மண்ணும் விண்ணுந் தெரித்த நாளோ மானமறிகை யேந்தியோர் மாதோர் பாகந், திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. க

மலையார்பொற் பாவையொடு மகிழ்ந்த நாளோ வானவரை வலிய முதமூட்டி யந்நாள், நிலைபேறு பெறுவித்து நின்ற நாளோ நினைப் பரிய தழற்பிழம்பாய் நிமிர்ந்த நாளோ, அலைசாமே அலைகடலநஞ் சுண்ட நாளோ அமரர்கணம் புடைசூழ விருந்த நாளோ, சிலையால்முப் புரமெரித்த முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற் பாவை யாளும் நீயும்போய்ப் பார்த்தனது பலத்தைக் காண்பான், வேடனாய் வில்வாங்கி யெய்த நாளோ விண்ணவர்க்குக் கண்ணவனாய் நின்ற நாளோ, மாடமொடு மாளிகைகள் மல்கு தில்லை மணிதிகழும் அம்பலத்தே மன்னிக் கூத்தை, ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னோ பின்னோ அணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௩

ஓங்கி உயர்ந்தெழுந்து நின்ற நாளோ ஓருகம்போல் ஏழுகமாய் நின்ற நாளோ, தாங்கியசீர்த் தலையான வானோர் செய்த தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்த நாளோ, நீங்கியநீர்த் தாமரையான் நெடுமாலோடு நில்லாயெம் பெருமானே யென்றங் கேத்தி, வாங்கிமதி வைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ வளராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ச

பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பான்மை யானே பணிவார்கட் கங்கங்கே பற்றா னானே, நீலமா மணிகண்டத் தெண்டோ ளானே நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகுஞ், சீலமே சிவலோக நெறியே யாகுஞ் சீர்மையே கூர்மையே குணமே நல்ல, கோலம்நீ கொள்வதற்கு முன்னோ பின்னோ குளிராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ரு

திறம்பலவும் வழிகாட்டிச் செய்கை காட்டிச் சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்ற நாளோ, மறம்பலவு முடையாரை மயக்கந் தீர்த்து

மாமுனிவர்க் கருள்செய்தங் கிருந்த நாளோ, பிறங்கியசீர்ப் பிரமன்றன் தலைகை யேந்திப் பிச்சையேற் றுண்டுழன்று நின்ற நாளோ, அறம் பலவு முரைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ அணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௬

நிலந்தரத்து நீண்டுருவ மான நாளோ நிற்பனவும் நடப்பனவும் நீயே யாகிக், கலந்துரைக்கக் கற்பகமாய் நின்ற நாளோ காரணத்தால் நாரணனைக் கற்பித் தன்று, வலஞ்சுருக்கி வல்லசுரர் மாண்டு வீழ வாசுகியை வாய்மடுத்து வானோ ருய்யச், சலந்தரனைக் கொல்வதற்கு முன்னோ பின்னோ தண்ணாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௭

பாதத்தால் முயலகனைப் பாதங் காதப் பாரகத்தே பரஞ்சுடராய் நின்ற நாளோ, கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்க் கென்றுங் கேடிலா வானுலகங் கொடுத்த நாளோ, பூதத்தான் பொருநீலி புனிதன் மேவிப் பொய்யுரையா மறைநால்வர் விண்ணோர்க் கென்றும், வேதத் தை விரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ விழவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௮

புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்க ளெட்டும் பூதலங்க ளவையெட்டும் பொழில்க ளெட்டும், கலையெட்டுங் காப்பெட்டுங் காட்சி யெட்டுங் கழற்சே வடியடைந்தார் களைக ணெட்டும், நகையெட்டும் நாளெட்டும் நன்மை யெட்டும் நலஞ்சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்க ளெட்டுந், திசையெட்டுந் தெரிப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௯

ஈசனா யுலகேழும் மலையு மாகி யிராவணனை யீடழித்திட் டிருந்த நாளோ, வாசமலர் மகிழ்தென்ற லான நாளோ மதயானை யுரிபோர்த்து மகிழ்ந்த நாளோ, தாதுமலர் சண்டிக்குக் கொடுத்த நாளோ சகரர்களை மறித்திட்டாட் கொண்ட நாளோ, தேசமுமை யறிவதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூண்டு சுடர்மேனித் தூநீ றாடிச் சூலங்கை யேந்தியோர் சுழல் வாய நாகம், பூண்டு பொறியரவங் காதிற் பெய்து பொற்சடைக ளவை தாழப் புரிவெண் ணூலர், நீண்டு கிடந்திலங்கு திங்கள் சூடி நெடுந் தெருவே வந்தெனது நெஞ்சங் கொண்டார், வேண்டு நடைநடக்கும் வெள்ளே றேறி வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. க

பாதந் தனிப்பார்மேல் வைத்த பாதர் பாதாள மேழுருவப் பாய்ந்த பாதர், ஏதம் படாவண்ணம் நின்ற பாதர் ஏழுலகு மாய்நின்ற ஏக பாதர், ஓதத் தொலிமடங்கி யூருண் டேறி யொத்துலக மெல்லா மொடுங்கியபின், வேதத் தொலிகொண்டு வீணை கேட்பார் வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. உ

நென்னலையோ ரோடேந்திப் பிச்சைக் கென்று வந்தார்க்கு வந் தேனென் றில்லே புக்கேன், அந்நிலையே நிற்கின்றார் ஐயங் கொள்ளார் அருகே வருவார்போல் நோக்கு கின்றார், நுந்நிலைமை யேதோநும் மூர் தா னேதோ வென்றேனுக் கொன்றாகச் சொல்ல மாட்டார், மென்முலை யார் கூடி விரும்பி யாடும் வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ங

ஆகத் துமையடக்கி யாறு சூடி யைவா யரவசைத்துத் தானே றேறிப், போகம் பலவுடைத்தாய்ப் பூதஞ் சூழப் புலித்தோ லுடை யாப் புகுந்து நின்றார், பாகிடுவா னென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப் பரிசழித்தென் வளைகவர்ந்தார் பாவி யேனை, மேக முகிலுரிஞ்சுஞ் சோலை சூழ்ந்த வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ச

கொள்ளைக் குழைக்காதிற் குண்டைப் பூதங் கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட, உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப் போவார் போல உழிதருவர் நான்தெரிய மாட்டேன் மீண்டேன், கள்ள விழிவிழிப்பர் காணுக் கண்ணுற் கண்ணுளார் போலே கரந்து நிற்பர், வெள்ளச் சடை முடியர் வேத நாவர் வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ரு

தொட்டிலங்கு சூலத்தர் மழுவா ளேந்திச் சுடர்க்கொன்றைத் தாரணிந்து சுவைகள் பேசிப், பட்டிவெள் ளேறேறிப் பலியுங் கொள் ளார் பார்ப்பாரைப் பரிசழிப்பா ரொக்கின் றாரால், கட்டிலங்கு வெண்

ஏற்றார் கனலப் பேசிக் கருத்தழித்த வெகுளவார்தாம் காலை மாலை, விட்டிலங்கு சடைமுடியார் வேத நாவர் வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ௬

பெண்பா லொருபாகம் பேறு வாழ்க்கைக் கொள்நாகம் பூண்பனவும் நாணுஞ் சொல்லார், உண்பா ருரக்கத்துவா ரொராவார் நங்கா யுண்பதுவும் நஞ்சன்றே தெரியிற் பண்ணார், பண்பால அவிர்சடையார் பற்றி நோக்கிப் பாலைப் பரிசழியப் பேசு கின்றார், விண்பால் மதிசூடி வேத மோதி வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ௭

மருத்தக்க வாறெடுத்த தாதை யோகி வானவரும் மாலயனுங் கூடித் தங்கள், கருத்தக்க வாறுதித்துத் தாமே ராட்டித் தோத்திரங்கள் பலசொல்லித் துதித்துக் காட்டிக், கருத்தாகிய பெம்பெருமான் செய்குற் றேவல் எனவாங்கு வெண்ணிம வரங்கொடுத்து, விகிர்தங்க ளாநடப்பார் வெள்ளை நீற்று வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ௮

பள்ளமும் நான்முகனும் பகரும் போந்துங் காணா பொறியழலாய் நின்றானைத் தன்னை, உள்ளானை யொன்றலா உருவி னானை யுலகுக் கொருவிளக்காய் நின்றான் தன்னைக், கள்ளேந்து கொன்றைதுய்க் காலை மூன்றும் ஓவாமே நின்று தவங்கள் செய்த, வெள்ளானை வேண்டும் வரங்கொ டுப்பார் வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ௯

பாகனை வெறுத்தோனை மைந்த னாகி மாவேழம் வில்லா மதித்தான் தன்னை, நோக்குநர் துணைத்தேவ ரெல்லாம் நிற்கக் கொடிவரையில் ஓர்வே விழித்தான் தன்னைக், காக்குங் கடலிலங்கைக் கோமான் தன்னைக் கதிர்முடியுங் கண்ணும் பிதுங்க வூன்றி, வீக்கந் தவிர்த்த விரலார் போலும் வெண்காடு மேவிய விகிர்த னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார் கடல்நஞ்ச முண்டார் தாமே அமரர்களுக் கருள்செய்யு மாதி தாமே, கொலையாய கூற்ற முதைத்தார் தாமே கொல்வேங்கைத் தோலொன் றசைத்தார் தாமே, சிலையால் புரமூன் றெரித்தார் தாமே தீநோய் களைந்தென்னை யாண்டார் தாமே, பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௧

வெள்ள மொருசடைமே லேற்றார் தாமே மேலாகண மேலார்கண மேலார் தாமே, கள்ளங் கடிந்தென்னை யாண்டார் தாமே கருத்துடைய பூதப படையார் தாமே, உள்ளத் துவகை தருவார் தாமே யுறுநோய் சிறுபிணிகள் தீர்ப்பார் தாமே, பள்ளப் பரவைநஞ் சுண்டார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௨

இரவும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே எப்போதும் என்னெஞ்சத் துள்ளார் தாமே, அரவ மரையி லசைத்தார் தாமே அனலாடி யங்கை மறித்தார் தாமே, குரவங் கமழுங் குற்றாலர் தாமே கோலங்கண் மேன மே லுகப்பார் தாமே, பரவு மடியார்க்குப பாங்கர் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௩

மாநிலமதிலமூன றுமெய்தார் தாமேவரியரவங்கச்சாகஆர்த்தார் தாமே
நீறுசேர் திருமேனிநிமலர் தாமே நெற்றிநெருப்புக்கண்வைத்தார் தாமே
ஏறுகொடுஞ் சூலக கையார் தாமே யென்பா பரண மணிந்தார் தாமே
பாறுண தலையிற பலியார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௪

சீரால் வணங்கப் படுவார் தாமே திசைககெல்லாந் தேவாகிநின்றார் தாமே
ஆரா அமுதமு மானார் தாமே யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
நீரார நியம முடையார் தாமே நீள்வரை வில்லாக வளைத்தார் தாமே
பாரார பரவப் படுவார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௫

காலனுயிரவெளவவல்லார் தாமே கடிதோடும்வெள்ளைவிடையார் தாமே
கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே கோணாக நாணகப் பூண்டார் தாமே
நீலம் பொலிந்த மிடற்றார் தாமே நீள்வரையி னுச்சி யிருப்பார் தாமே
பால விருத்தரு மானார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௬

ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே யேழூழிக கப்புறமாய் நின்றார் தாமே
ஆய்ந்து மலர்தூவ நின்றார் தாமே அளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
தேய்ந்தபிறைசடைமேல்வைத்தார் தாமேதீவாயரவதனையார்த்தார் தாமே
பாய்ந்த படர்கங்கை யேற்றார் தாமே பழன நகரெம பிரானார் தாமே. ௭

ஓராதா ருள்ளத்தில் நில்லார் தாமே யுள்ளூறும் அன்பர் மனத்தார் தாமே
பேராதெனசிந்தையிருந்தார் தாமேபிறர்க்கென்றுங்காட்சிக்கரியார் தாமே
ஊராரு மூவுலகத் துள்ளார் தாமே யுலகை நடுங்காமற காப்பார் தாமே
பாரார் முழவத் திடையார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௮

நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மானார் தாமே நேரிழையை யொரு பாகம் வைத்தார் தாமே, பூண்டரவைப் புலித்தோல்மே லார்த்தார் தாமே பொன்னிறத்த வெள்ளச் சடையார் தாமே, ஆண்டுலகே ழனைத் தினையும் வைத்தார் தாமே அங்கங்கே சிவமாகி நின்றார் தாமே, பாண் டவரிற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௯

விடையேறி வேண்டுலகத் திருப்பார் தாமே விரிகதிரோன் சோற் றுத் துறையார் தாமே, புடைசூழத் தேவர் குழாத்தார் தாமே பூந்துருத்தி நெய்த்தானம் மேயார் தாமே, அடைவே புனல்சூழ் ஐயாற்றார் தாமே அரக்கனையு மாற்ற லழித்தார் தாமே, படையாப் பலபூத முடையார் தாமே பழன நகரெம் பிரானார் தாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரார் திரிபுரங்கள் நீறா நோக்கும் அனலாடி ஆரமுதே யென் றேன் நானே, கூரார் மழுவாட் படையொன் றேந்திக் குறட்பூதப் பல் படையா யென்றேன் நானே, பேரா யிரமுடையா யென்றேன் நானே பிறைசூடும் பிஞ்ஞகனே யென்றேன் நானே, ஆரா அமுதே யென் ஐயா றனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௧

தீவாயின் முப்புரங்கள் நீறா நோக்குந் தீர்த்தா புராணனே யென் றேன் நானே, மூவா மதிசூடி யென்றேன் நானே முதல்வா முக்கண் ணனே யென்றேன் நானே, ஏவார் சிலையானே யென்றேன் நானே யிடும்பைக் கடல்நின்று மேற வாங்கி, ஆவாவென் றருள்புரியும் ஐயா றனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௨

அஞ்சுண்ண வண்ணனே யென்றேன் நானே அடியார்கட் கார முதே யென்றேன் நானே, நஞ்சணி கண்டனே யென்றேன் நானே நாவலர்கள் நான்மறையே யென்றேன் நானே, நெஞ்சுணர வுள்புக் கிருந்த போது நிறையு மமுதமே யென்றேன் நானே, அஞ்சாதே யாள் வானே ஐயா றனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௩

தொல்லைத தொடுகடலே யென்றேன நானே துலங்கும் இளம் பிறையா யென்றேன நானே, எல்லை நிறைந்தானே யென்றேன் நானே ஏழ்நரம்பின இன்னிசையா யென்றேன நானே, அல்லற் கடல்புக கழுந்து வேனே வாங்கியருள் செய்தா யென்றேன நானே, எல்லையாம் ஐயாறு எனறேன நானே யென்றெனறே நானாற்றி னைகின்றேனே. ௪

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றேன நானே யிருசுடர் வானதுதா யென்றேன நானே, தொண்டர் தொழப்படுவா யென்றேன நானே துருத்திநெய்த் தானத்தா யென்றேன நானே, கண்டங் கறுத்தானே யென்றேன நானே கனலாகுங் கண்ணானே யென்றேன நானே, அண்டத்துக கப்பாலாம் ஐயா றனனே யென்றெனறே நானாற்றி னைகினறேனே. ௫

பற்றா புரமெரித்தா யென்றேன நானே பசுபதீ பண்டரங்கா எனறேன நானே, கற்றார்கள் நாவினா யென்றேன நானே கடுவிடையொன றூர்தியா யென்றேன நானே, பற்றானார் நெஞ்சுளா யென்றேன நானே பாரத்தற கருள்செய்தா யென்றேன் நானே, அற்றாக கருள் செய்யும் ஐயா றன்னே யென்றெனறே நானாறறி னைகின றேனே. ௬

விண்ணோா தலைவனே யென்றேன நானே விளங்கு மிளம பிறையா யென்றேன நானே, எண்ணா ரெயிலெரித்தா யென்றேன் நானே யேகம்பம் மேயானே யென்றேன நானே, பண்ணார் மறைபாடி யென்றேன நானே பசுபதீ பால்நீற்றா யென்றேன் நானே, அண்ணாவை யாறனே யென்றேன நானே யென்றெனறே நானாற்றி னைகின றேனே. ௭

அவனெனறு நானுன்னை யஞ்சா தேனே யலலல அறுப்பானே யென்றேன் நானே, சிவனெனறு நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச் செலவந் தருவானே யென்றேன் நானே, பவனாகி யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று பண்டை வினையறுப்பா யென்றேன் நானே, அவனெனறே யாதியே ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானாற்றி னைகின றேனே. ௮

கச்சியே கம்பனே யென்றேன் நானே கயிலாயா காரோணா என்றேன் நானே, நிச்சன் மணாளனே யென்றேன் நானே நினைப்பார் மனத்துளா யென்றேன் நானே, உச்சம்போ தேறேறீ யென்றேன

நானே உள்குவா ருள்ளத்தா யென்றேன நானே, அச்சம் பணிதீர்க்கு மையா றன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௯

வில்லாடி வேடனே யென்றேன நானே வெண்ணீறு மெய்க கணிந்தா யென்றேன் நானே, சொல்லாய சூழலா யென்றேன நானே சுலாவாய தொல்நெறியே யென்றேன நானே, எல்லாமா யென னுயிரே யென்றேன் நானே யிலங்கையர்கோன தோளிறுத்தா யென றேன நானே, அல்லா வினைதீர்க்கு மையா றனனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகினறேனே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை யொலியெலா மானாய நீயே உலகுக் கொருவனாய நின றாய் நீயே, வாச மலரெலா மானாய் நீயே மலையான மருகனாய் நின றாய் நீயே, பேசப் பெரிதும் இனியாய நீயே பிரானாய அடியென்மேல் வைத்தாய நீயே, தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௧

நோக்கரிய திருமேனி யுடையாய் நீயே நோவாமே நோக்கருள வல்லாய நீயே, காப்பரிய ஐம்புலனுங் காத்தாய நீயே காமனையுங் கணணழலாற காய்ந்தாய் நீயே, ஆர்ப்பரிய மாநாக மார்த்தாய நீயே அடியானென ன றடியெனமேல வைத்தாய் நீயே, தீர்ப்பரிய வலவினை நோய் தீர்ப்பாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௨

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நினறாய் நீயே கடல்வரைவா னாகாய மானாய் நீயே, தனத்தகத்துத தலைகலனாக கொண்டாய் நீயே சாரந்தாரைத் தகைந்தாள வல்லாய நீயே, மனத்திருந்த கருத்தறிந்து முடிப்பாய் நீயே மலர்ச்சே வடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, சினத் திருந்த திருநீல கண்டன நீயே திருவையா றகலாத செம்பொறசோதீ.

வானுற்ற மாமலைக ளானாய் நீயே வடகயிலை மன்னி யிருந்தாய் நீயே, ஊனுற்ற வொளிமழுவாட் படையாய் நீயே ஒளிமதியோ டரவுபுனல வைத்தாய் நீயே, ஆனுற்ற ஐந்தும் அமர்ந்தாய் நீயே அடியா

னென றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேனுற்ற சொலமடவாள் பங்கன நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௪

பெண்ணாண் பிறப்பிலியாய நின்றாய் நீயே பெரியாகட் கெல் லாம் பெரியாய் நீயே, உண்ணா வருநஞ்ச முண்டாய் நீயே ஊழி முதல்வனாய் நின்றாய் நீயே, கண்ணா யுலகெல்லாங் காத்தாய் நீயே கழறசே வடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, திண்ணா மழுவாட் படை யாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௫

உற்றிருந்த உணாவெலா மானாய் நீயே உற்றவாக்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய நீயே, கறறிருந்த கலைஞான மானாய் நீயே கற்றவாககோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே, பெறறிருந்த தாய்அவளின நலலாய நீயே பிரானா யடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, செற்றிருந்த திருநீல கண் டன நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற சோதீ. ௬

எல்லா வுலகமு மானாய நீயே யேகம்பம மேவி யிருந்தாய் நீயே, நல்லாரை நனமை யறிவாய் நீயே ஞானச் சுடர்விளககாய் நின்றாய் நீயே, பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, செல்வாய செல்வந தருவாய் நீயே திருவையா றக லாத செம்பொற் சோதீ. ௭

ஆவினில ஐந்து மமாந்தாய் நீயே அளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே, பூவினில் நாற்றமாய் நின்றாய் நீயே போர்க்கோலங் கொண்டெயி லெய்தாய நீயே, நாவில் நடுவுரையாய் நின்றாய நீயே நண்ணி யடியென் மேல் வைததாய் நீயே, தேவ ரறியாத தேவன நீயே திருவையா றக லாத செம்பொற சோதீ. ௮

எண்டிசைகக்கும் ஒண்சுடராய் நின்றாய் நீயே ஏகம்பம் மேய இறைவன நீயே, வண்டிசைக்கும் நறுங்கொனறைத் தாராய் நீயே வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே, தொண்டிசைத்துன் அடிபரவ நின்றாய் நீயே தூமலர்ச்சே வடியெனமேல வைத்தாய நீயே, திண்சிலைககோர் சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௯

விண்டார புரமூனறு மெய்தாய் நீயே விண்ணவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் நீயே, கண்டாரைக கொல்லுநஞ் சுண்டாய் நீயே காலங்க ளூழியாய் நின்றாய் நீயே, தொண்டாய் அடியேனை ஆண்டாய் நீயே

தூமலர்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, திண்டோள்விட் டெரியாட லுகந்தாய நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ. ௧0

ஆரு மறியா இடத்தாய் நீயே ஆகாயந் தேரூர வல்லாய் நீயே, பேருமு பெரிய இலங்கை வேந்தன பெரிய முடிபத் திறுததாய் நீயே, ஊரும் புரமூன்றும் அட்டாய் நீயே ஒண்தா மரையானும் மாலுங் கூடித், தேரும் அடியெனமேல் வைததாய் நீயே திருவையா றகலாத செமபொற் சோதீ. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறேறு திருமேனி யுடையான கண்டாய் நெறறிமே லொற் றைக்கண நிறைந்தான கண்டாய், கூறுக உமைபாகங கொண்டான கண்டாய கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன கணடாய், ஏறேறி யெங்குந் திரிவான கண்டாய் ஏழுலகு மேழ்மலையு மானான கண்டாய, மாறானார் தம்அரணம் அட்டான கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணாளன ரூனே. ௧

கொக்கிறகு சென்னி யுடையான கண்டாய் கொல்லை விடை யேறங கூத்தன கண்டாய், அக்கரைமே லாட லுடையான் கண்டாய் அனலங்கை யேந்திய ஆதி கணடாய், அகலோ டரவ மணிந்தான கண்டாய அடியாாகட் காரமுத மானான கண்டாய், மறறிருந்த கங்கைச் சடையான கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணாளன ரூனே. ௨

நெற்றித் தனிக்க ணுடையான் கண்டாய் நேரிழையோா பாக மாய் நினறான கண்டாய், பற்றிப்பாம் பாட்டும் படிறன் கண்டாய் பல் லூா பலிதோ் பரமன் கண்டாய், செற்றார் புரமூன்றுஞ் செற்றான கண்டாய் செழுமா மதிசெனனி வைத்தான் கண்டாய், மறறொரு குற்ற மிலாதான கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணாளன ரூனே. ௩

அலையார்ந்த புனற்கங்கைச் சடையான கண்டாய் அண்டத்துக கப் பாலாய் நின்றான் கண்டாய், கொலையான கூற்றங் குமைததான கண் டாய் கொல்வேங்கைத தோலொன றுடுத்தான் கண்டாய், சிலையாற்

திரிபுரங்கள் செற்றான் கண்டாய் செழுமா மதிசென்னி வைத்தான் கண்டாய், மலையான் மடந்தை மணாளன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணாளன் தானே. ௪

உலந்தார்தம் அங்கம் அணிந்தான் கண்டாய் உவகையோ டின்னருள்கள் செய்தான் கண்டாய், நலந்திகழுங் கொன்றைச் சடையான் கண்டாய் நால்வேதம் ஆறங்க மானான் கண்டாய், உலந்தார் தலைகலனாக் கொண்டான் கண்டாய் உம்பரார் தங்கள் பெருமான் கண்டாய், மலர்ந்தார் திருவடியென் தலைமேல் வைத்த மழபாடி மன்னும் மணாளன் தானே. ௫

தாமரையான் தன்தலையைச் சாய்த்தான் கண்டாய் தகவுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான் கண்டாய், பூமலரான் ஏத்தும் புனிதன் கண்டாய் புணர்ச்சிப் பொருளாகி நின்றான் கண்டாய், ஏமருவு வெஞ்சிலையொன் றேந்தி கண்டாய் இருளார்ந்த கண்டத் திறைவன் கண்டாய் மாமருவுங் கலைகையி லேந்தி கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணாளன் தானே. ௬

நீராகி நெடுவரைக ளானான் கண்டாய் நிழலாகி நீள்விசும்பு மானான் கண்டாய், பாராகிப் பௌவமே ழானான் கண்டாய் பகலாகி வானாகி நின்றான் கண்டாய், ஆரேனுந் தன்னடியார்க் கன்பன் கண்டாய் அணுவாகி ஆதியாய் நின்றான் கண்டாய், வாரார்ந்த வனமுலையாள் பங்கன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணாளன் தானே. ௭

பொன்னியலுந் திருமேனி உடையான் கண்டாய் பூங்கொன்றைத் தாரோன் றணிந்தான் கண்டாய், மின்னியலும் வார்சடையெம் பெருமான் கண்டாய் வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தான் கண்டாய், தன்னியல்பார் மற்றொருவ ரில்லான் கண்டாய் தாங்கரிய சிவந்தானாய் நின்றான் கண்டாய், மன்னிய மங்கையோர் கூறன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணாளன் தானே. ௮

ஆலாலம் உண்டுகந்த ஆதி கண்டாய் அடையலார் புரமூன்று மெய்தான் கண்டாய், காலாலக் காலனையுங் காய்ந்தான் கண்டாய் கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காளை கண்டாய், பாலாரு மொழிமடவாள் பாகன் கண்டாய் பசுவேறிப் பலிதிரியும் பண்பன் கண்டாய், மாலாலு மறிவரிய மைந்தன் கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணாளன் தானே. ௯

ஒருசுடரா யுலகேழு மானானை கண்டாய் ஓங்காரத் துட்பொரு ளாய் நின்றானை கண்டாய், விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நின்றானை கண்டாய் விழவொலியும் வேள்வொலியு மானானை கண்டாய், இரு சுடர்மீ தோடா இலங்கைக் கோனை யீடழிய இருபதுதோ ளிறுத்தானை கண்டாய், மருசுடரின் மாணிக்கக் குன்று கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மணாளன் றானே. ௧௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையடுத்த பெருங்கடலந் சமுத்தா வுண்டு அமரர்கள்தந் தலை காத்த ஐயா செம்பொன், சிலையெடுத்து மாநாக நெருப்புக் கோத்துத் திரிபுரங்கள் தீயிட்ட செல்வர் போலும், நிலையடுத்த பசும்பொனால் முத்தால் நீண்ட நிரைவயிரப் பலகையார் குவையார்த் துற்ற, மலை யடுத்த மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௧

அறைகலந்த குழல்மொந்தை வீணை யாழும் அந்தரத்திற் கந்தருவ ரமரர் ரேத்த, மறைகலந்த மந்திரமும் நீருங் கொண்டு வழிபட்டார் வானாளக் கொடுத்தி யன்றே, கறைகலந்த பொழிற்கச்சிக் கம்பம் மேய கனவயிரத் திரள்தூணே கலிசூழ் மாடம், மறைகலந்த மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௨

உரங்கொடுக்கு மிருணமெய்யர் மூர்க்கர் பொல்லா ஊத்தைவாய்ச் சமணர்தமை யுறவாகக் கொண்ட, பரங்கெடுத்திங் கடியேனை யாண்டு கொண்ட பவளத்தின் திரள்தூணே பசும்பொன் முத்தே, புரங்கெடுத் துப் பொல்லாத காமன் ஆகம் பொடியாக விழித்தருளிப் புலியோராக் கொன்றும், வரங்கொடுக்கும் மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௩

ஊனிகந்து ஊறிகையர் குண்டர் பொல்லா ஊத்தைவாய்ச் சமணருற வாகக் கொண்டு, ஞானகஞ்சேரத் துள்ளவயி ரத்தை நண்ணா நாயேனைப் பொருளாக ஆண்டு கொண்ட, மீனகஞ்சேர் வெள்ளநீர் விதியாற் சூடும் வேந்தனே விண்ணவர்தம் பெருமான் மேக, வானகஞ்

சோ மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௪

சிரமேற்ற நான்முகன்றன் தலையும் மற்றைத் திருமால்தன் செழுந் தலையும் பொன்றச் சிந்தி, உரமேற்ற இரவிபல் தகர்த்துச் சோமன் ஒளிகலைகள் படவுழக்கி யுயிரை நல்கி, நரையேற்ற விடையேறி நாகம் பூண்ட நம்பியையே மறைநான்கும் ஓல மிட்டு, வரமேற்கும் மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௫

சினந்திருத்தச் சிறப்பெரியார் குண்டர் தங்கள் செதுமதியார் தீவினைக்கே விழுந்தேனைத் தேடிப், புனந்திருத்தும் பொல்லாத பிண்டி பேணும் பொறியிலியேன் தனைப்பொருளா ஆண்டு கொண்டு, தனந் திருத்து மவாதிறத்தை யொழியப் பாற்றித் தயாமூல தன்மவழி யெனக்கு நல்கி, மனந்திருத்தும் மழபாடி வயிரத் தூணே யென் றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௬

சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துக்கம் நீக்குஞ் சுருள்சடையெம் பெருமானே தூய தெண்ணீர், இழிப்பரிய பசுபாசப் பிறப்பை நீக்கும் என்துணையே யென்னுடைய பெம்மான் தம்மான், பழிப்பரிய திரு மாலு மயனுங் காணாப் பரிதியே சுருதிமுடிக் கணியாய் வாய்த்த, வழித்துணையாம் மழபாடி வயிரத் தூணே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. எ-அ-௯-௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வகையெலா முடையாயும் நீயே யென்றும் வான்கயிலை மேவி னாய் நீயே யென்றும், மிகையெலாம் மிக்காயும் நீயே யென்றும் வெண் காடு மேவினாய் நீயே யென்றும், பகையெலாந் தீர்த்தாண்டாய் நீயே யென்றும் பாசூ ரமர்ந்தாயும் நீயே யென்றும், திகையெலாந் தொழச் செல்வாய் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே. ௧

ஆர்த்த எனக்கன்பன் நீயே யென்றும் ஆதிக் கயிலாயன் நீயே யென்றும், கூர்த்த நடமாடி நீயே யென்றுங் கோடிகா மேய குழகா

வெனறும், பார்த்தற் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும் பழையனூர் மேவிய பண்பாவெனறும், தீர்த்தன சிவலோகன நீயேயென்றும் நினறநெய்த் தானுவென நெஞ்சு ளாயே. ௨

அலலாய்ப் பகலானாய் நீயே யெனறும் ஆதிக கயிலாயன நீயே யெனறும், கல்லா லமாநதாயும் நீயே யென்றுங் காளததிக் கறபகமும் நீயேயெனறும், சொலலாய்ப் பொருளானாய் நீயே யெனறுஞ் சோற் றுத துறையுறைவாய் நீயே யெனறும், செல்வாயத் திருவானாய் நீயே யெனறும் நினறநெய்த தானுவென நெஞ்சு ளாயே. ௩

மினனே ரிடைபஙகன நீயே யெனறும் வெண்கயிலை மேவினாய் நீயே யெனறும், பொனனோ சடைமுடியாய் நீயே யெனறும பூத கணநாதன நீயே யெனறும், எனனு விரதத்தாய் நீயே யெனறும் ஏகம் பத தெனனீசன நீயே யெனறும், தெனனூர்ப் பதியுளாய் நீயே யெனறும நினறநெய்த தானுவென நெஞ்சு ளாயே. ௪

முந்தி யிருந்தாயும நீயே யெனறும் முனகயிலை மேவினாய் நீயே யெனறும், நந்திக் கருள்செய்தாய் நீயேயெனறும் நடமாடி நளளாறன் நீயே யெனறும், பந்திப் பரியாயும் நீயே யெனறும் பைஞ்ஞீலி மேவினாய நீயே யெனறும, சிந்திப் பரியாயும் நீயே யெனறும நினற நெயத தானுவென் நெஞ்சு ளாயே. ௫

தககா ரடியாாககு நீயே யெனறுந் தலையாா கயிலாயன நீயே யென் றும், அககாரம பூண்டாயும நீயே யெனறும ஆக்கூரில் தான்றோனறி நீயே யெனறும், புககாய ஏழுலகும நீயே யெனறும் புள்ளிருககு வேளூராய் நீயே யெனறும், தெககார மாகோணத தானே யெனறும் நினறநெய்த் தானுவென நெஞ்சு ளாயே. ௬

புகழும் பெருமையாய் நீயே யெனறும் பூஙகயிலை மேவினாய் நீயே யெனறும், இகழுந தலையேநதி நீயே யெனறும இராமேச சுரத தினபன நீயே யென்றும், அகழும் மதிளுடையாய் நீயே யெனறும ஆலவாய் மேவினாய நீயே யெனறும, திகழும் மதிசூடி நீயே யெனறும் நின்றநெய்த் தானுவென நெஞ்சு ளாயே. ௭

வானவாககு மூததிளையாய் நீயே யெனறும் வானக் கயிலாயன் நீயே யெனறும், கான நடமாடி நீயே யென்றுங் கடவூரில் வீரட்டன் நீயே யெனறும், ஊனுா முடியறுததாய் நீயே யெனறும் ஒறறியூ

ராரூராய் நீயே யென்றும், தேனு யமுதானாய் நீயே யென்றும் நின்ற நெய்த் தானமென் னெஞ்சு ளாயே. ௮

தந்தைதா யில்லாதாய் நீயே யென்றுந் தலையா கயிலாயன் நீயே யென்றும், எந்தாயெம் பிரானானாய் நீயே யென்றும் ஏகம்பத் தெண்ணீசன் நீயே யென்றும், முந்திய முக்கண்ணாய் நீயே யென்றும் மூவலூர் மேவினாய் நீயே யென்றும், சிந்தையாய் தேனூராய் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானமென் னெஞ்சு ளாயே. ௯

மறித்தான் வலிசெற்றாய் நீயே யென்றும் வானகயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும், வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே யென்றும் வீழி மிழலையாய் நீயே யென்றும், அறத்தாய் அமுதீந்தாய் நீயே யென்றும் யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்ச முண்டு, பொறுத்தாய் புலனைந்தும் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானமென் னெஞ்சு ளாயே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தானத் தகம்படியுள் ஐவர் நின்று வேண்டிற்றுக் குறை முடித்து வினைக்குக் கூடாம், இத்தானத் திருந்திங்ங னுய்வா னெண்ணும் இதனையொழி யியம்பக்கே ளேழை நெஞ்சே, மைத்தான நீள் நயனி பங்கன் வங்கம் வருதிரைநீர் நஞ்சுண்ட கண்டன் மேய, நெய்த்தான னன்கனென் றேத்தி நின்று நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௧

ஈண்டா இரும்பிறவித் துறவா ஆக்கை யிதுநீங்க லாம்விதியுண் டென்று சொல்ல, வேண்டாவே நெஞ்சமே விளம்பக் கேணீ விண்ணவர்தம் பெருமானார் மண்ணி லென்னை, ஆண்டானன் றருவரையாற் புரமூன் றெய்த அம்மானை யரியயனுங் காணா வண்ணம், நீண்டா னுறைதுறைநெய்த் தான மென்று நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௨

பாவிப் பலபலவுந் தேடி யோடிப் பாழாங் குரம்பையிடைக் கிடந்து வாளா, காவிக் குடிவாழ்க்கை வாழவெண்ணிக் குலைகை தவிர்நெஞ்சே கூறக் கேள்நீ, இரவிக் குலமுதலா வானோர் கூடி யெண்ணிறந்த கோடியமரராயம், நிரவிக் கரியவன்நெய்த் தான மென்று நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௩

அலையார் வினைத்திறஞ்சே ராக்கை யுள்ளே யகப்பட்டு ளாசை
யெனும் பாசந் தன்னுள், தலையாய்க் கடையாகும் வாழ்வி லாழ்ந்து
தளர்ந்துமிக நெஞ்சமே அஞ்ச வேண்டா, இலையார் புனற்கொன்றை
யெறிநீர்த் திங்கள் இருஞ்சடைமேல் வைத்துகந்தான் இமையோ ரேத்
தும், நிலையா னுறைநிறைநெய்த் தான மென்று நினையுமா நினைந்தக்கா
லுய்ய லாமே. ௪

தினைத்தனையோர் பொறையிலா வுயிர்போங் கூட்டைப் பொரு
ளென்று மிகவுன்னி மதியா லிந்த, அனைத்துலகும் ஆளலா மென்று
பேசும் ஆங்காரந் தவிர்நெஞ்சே யமரர்க் காக, முனைத்துவரு மதில்
மூன்றும் பொன்ற அன்று முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்துச் செந்தீ
மூழ்க, நினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தான மென்று நினையுமா
நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௫

மிறைபடுமிவ் வுடல்வாழ்வை மெய்யென் றெண்ணி வினையிலே
கிடந்தழுந்தி வியவேல் நெஞ்சே, குறைவுடையார் மனத்துளான் குமரன்
தாதை கூத்தாடுங் குணமுடையான் கொலைவேற் கையான், அறை
கழலுந் திருவடிமேற் சிலம்பு மார்ப்ப அவனிதலம் பெயர்வரு நட்டம்
நின்ற, நிறைவுடையா னிடமாம்நெய்த் தான மென்று நினையுமா நினைந்
தக்கா லுய்ய லாமே. ௬

பேசப் பொருளலாப் பிறவி தன்னைப் பெரிதென்றுன் சிறுமனத்
தால் வேண்டி யீண்டு, வாசக் குழல்மடவார் போக மென்னும் வலைப்
பட்டு வீழாதே வருக நெஞ்சே, தூசக் கரியுரித்தான் தூநீ றாடித்
துதைந்திலங்கு நூல்மார்பன் தொடர கில்லா, நீசர்க் கரியவன்நெய்த்
தான மென்று நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௭

அஞ்சப் புலனிவற்றா லாட்ட வாட்டுண் டருநோய்க் கிடமாய
வுடலின் தன்மை, தஞ்ச மெனக்கருதித் தாழேல் நெஞ்சே தாழக் கரு
திியே தன்னைச் சேரா, வஞ்ச மனத்தவர்கள் காண வொண்ணா மணி
கண்டன் வானவர்தம் பிரானென் றேத்தும், நெஞ்சர்க் கினியவன்
நெய்த் தானமென் றுநினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௮

பொருந்தாத உடலகத்திற் புக்க ஆவி போமா றறிந்தறிந்தே புலை
வாழ் வுன்னி, இருந்தாங் கிடர்ப்படநீ வேண்டா நெஞ்சே யிமையவர்தம்
பெருமான்றன் னுமையா ளஞ்சக், கருந்தாள மதகரியை வெருவச்

சீறுங் கண்ணுதல்கண டமராடிக கருதாா வேளவி, நிரந்தரமா இனி துறைநெயத தான மென று நினையுமா நினைந்தககா லுய்ய லாமே. ௯

உரித்தன் றனககிவ வுடலின தன்மை உண்மை யுரைதேன விரத மெலலாந, தரிததுந தவமுயன்றும வாழா நெஞ்சே தமமிடையி லில்லார்க்கொன றல்லாக் கனனன், எரிததா னனலுடையா னெண் டோ ளானே யெம்பெருமா னெனறேததா இலஙகைக கோனை, நெரித் தானை நெய்த்தானம மேவி னானை நினையுமா நினைந்தககா லுயய லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலலாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானை நினையாவென நெஞ்சை நினைவித் தானைக, கல்லா தனவெல்லாங கற்பித் தானைக காணா தன வெல்லாங் காட்டி னானைச், சொல்லா தனவெலலாஞ் சொலலி யென னைத தொடாநதிங் கடியேனை யாளாக கொண்டு, பொலலாவென் நோய்தீர்த்த புனிதன தனனைப் புண்ணியனைப பூந்துருத்திக கண டேன நானே. ௧

குறறாலங கோகரணம மேவி னானைக கொடுங்கைக கடுஙகூற்றைப் பாய்ந்தான தனனை, உற்றாலம் நஞ்சுண் டொடுக்கி னானை யுணராவென் நெஞ்சை யுணாவித தானைப், பற்றாலின கீழங கிருநதான தனனைப் பணணாாந்த வீணை பயின்றான தனனைப், புறறா டரவாாத்த புனிதன தனனைப் புண்ணியனைப் பூநதுருத்திக கணடேன நானே. ௨

எனககெனறும இனியானை யெமமான தனனை யெழிலாரும் ஏகம் பம் மேயான தனனை, மனககெனறும வருவானை வஞ்சா நெஞ்சில் நில் லானை நினறியூா மேயான தனனைத, தனககெனறு மடியேனை யாளாக கொண்ட சங்கரனைச் சங்கவாா குழையான தனனைப், புனககொன றைத் தாரணிந்த புனிதன தனனைப் பொயயிலியைப் பூந்துருததிக் கண்டேன நானே. ௩

வெறியாா மலர்க்கொனறை சூடி னானை வெள்ளானை வந்திறைஞ் சும வெண்காட் டானை, அறியா தடியே னகப்பட் டேனை அல்லற் கடல்

நின்று மேற வாங்கி, நெறிதா னிதுவெனறு காட்டி ஞானே நிச்சல் நலிபிணிகள் தீரப்பான தனனைப், பொறியா டீரவாராதத புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கணடேன நானே. ௪

மிக்கானை வெண்ணீறு சண்ணித தானை விண்டாா புரமூனறும் வேவ நோக்கி, நககானை நானமறைகள் பாடி ஞானே நலலாாகள் பேணிப் பரவ நினற, தக்கானைத் தண்தா மரைமே லண்ணல் தலைகொண்டு மாததிரைக்க ணுலக மெல்லாம், புககானைப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப பூந்துருததிக கண்டேன நானே. ௫

ஆரத்தானை வாசுகியை யரைக்கோர் கச்சா அசைததானை அழகாய பொனனூா மேனிப், பூத்தானத் தானமுடியைப் பொருநதா வணணம் புணர்த்தானைப் பூஙகணையா னுடலம வேவப், பாரததானைப் பரிந்தா னைப் பனிநீாக கங்கை படாசடைமேற் பயினறானைப் பதைப்ப யானை, போரத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூநதுருததிக் கணடேன நானே. ௬

எரித்தானை எண்ணூா புரஙகள் மூனறும் இமைப்பளவிற் பொடியாக எழிலாா கையால், உரித்தானை மதகரியை யுற்றுப பறறி யுமை யதனைக கண்டஞ்சி நடுஙகக கண்டு, சிரித்தானைச் சீராாந்த பூதஞ் சூழத் திருசசடைமேல் திங்களும் பாம்புமநீரும், புரித்தானைப புணணியனைப் புனிதன தனனைப் பொயயிலியைப் பூநதுருத்திக கணடேன நானே.

வைத்தானை வாஞே ருலக மெல்லாம வந்திறைஞ்சி மலாகொண்டு நின்று போறறும, விததானை வேண்டிறனுன நீவான தனனை விண் ணவாதம பெருமானை வினைகள போக, உயததானை யொலிகஙகை சடைமேற் றாஙகி யொளித்தானை யொருபாகத துமையோ டாஙகே, பொயததானைப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூநதுருததிக கணடேன நானே. ௮

ஆணடானை வாஞே ருலக மெலலாம அந்நா ளறியாத தக்கன வேளவி, மீண்டானை விண்ணவாக ளோடுங கூடி விரைமலாமேல நான முகனும மாலுந் தேர, நீண்டானை நெருப்புருவ மானை தனனை நிலை யிலாா முமமதிலும் வேவ வில்லைப், பூணடானைப் புண்ணியனைப் புனி தன தனனைப பொய்யிலியைப் பூந்துருததிக கண்டேன நானே. ௯

மறுத்தானை மலைகோத்தங் கெடுத்தான தன்னை மணிமுடியோ டிருபதுதோள் நெரியக் காலால், இறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசை கேட் டானை யெண்டிசைக்குங் கண்ணுனை சிரமே லொன்றை, அறுத்தானை யமரர்களுக் கமுதீந் தானை யாவர்க்குந் தாங்கொணு நஞ்ச முண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன் தன்னைப் பொய்யி லியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூத்தவனாய உலகுக்கு முந்தி ஞனே முறைமையால் எல்லாம் படைக்கின் றானே, ஏத்தவனாய எழுலகு மாயி ஞனே இன்பனாய்த் துன்பங் களைகின் றானே, காத்தவனாய் எல்லாந்தான் காண்கின் றானே கடுவினையேன் தீவினையைக் கண்டு போகத், தீர்த்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. க

தலையவனாய் உலகுக்கோர் தன்மை யானே தத்துவனாய்ச் சாரந் தார்க்கின் னமுதா ஞனே, நிலையவனாய் நின்னொப்பா ரில்லா தானே நின்றுணராக் கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த, கொலையவனே கொல்யானைத் தோல்மே லிட்ட கூற்றவனே கொடிமதில்கள் மூன்று மெய்த, சிலையவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனே யுன் னபயம் நானே. உ

முற்றாத பானமதியஞ் சூடி ஞனே முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின் கொழுந்தொப் பானே, உற்றாரென் றொருவரையு மில்லா தானே யுல கோம்பும் ஒண்சுடரே யோதும் வேதங், கற்றானே யெல்லாக் கலை ஞானமுங் கல்லாதேன் தீவினைநோய் கண்டு போகச், செற்றானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. ரு

கண்ணவனாய் உலகெல்லாங் காக்கின் றானே காலங்க ளூழிகண் டிருக்கின் றானே, விண்ணவனாய் விண்ணவர்க்கும் அருள்செய் வானே வேதனாய் வேதம் விரித்திட் டானே, எண்ணவனே யெண்ணார் புரங்

கள் மூன்றும் இமையாமுன் எரிகொளுவ நோக்கி நக்க, திண்ணவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. ௪

நம்பனே நான்மறைக ளாயி னானே நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா, கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே கடிமதில்கள் மூன்றினையும் பொடியா எய்த, அம்பனே அளவிலாப் பெருமை யானே அடியார்கட் காரமுதே ஆனே றேறுஞ், செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. ௫

ஆர்ந்தவனே யுலகெலாம் நீயே யாகி யமைந்தவனே யளவிலாப் பெருமை யானே, கூர்ந்தவனே குற்றாலம் மேய கூத்தா கொடுமூ இலையதோர் சூல மேந்திப், போர்ந்தவனே பிரளயங்க ளெல்லா மாய பெம்மானென் றெப்போதும் பேசும் நெஞ்சிற், சேர்ந்தவனே திருச் சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

வானவனாய் வண்மை மனத்தி னானே மாமணிசேர் வானோர் பெருமானே நீயே, கானவனாய் ஏனத்தின் பின்சென் றானே கடிய அரணங்கள் மூன்றட் டானே, தானவனாய்த் தண்கயிலை மேவி னானே தன்னொப்பா ரில்லாத மங்கைக் கென்றுந், தேனவனே திருச்சோற் றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. ௭

தன்னவனாய் உலகெல்லாந் தானே யாகித் தத்துவனாய்ச் சார்ந் தாரக்கின் னமுதா னானே, என்னவனா யென்னிதயம் மேவி னானே யீசனே பாச வினைகள் தீர்க்கும், மன்னவனே மலைமங்கை பாக மாக வைத்தவனே வானோர் வணங்கும் பொன்னித், தென்னவனே திருச் சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

எறிந்தானே யெண்டிசைக்குங் கண்ணா னானே யேழுலக மெல்லா முன்னா யின்றானே, அறிந்தார்தாம் ஓரிருவ ரறியா வண்ணம் ஆதியு மந்தமு மாகி யங்கே, பிறிந்தானே பிறரொருவ ரறியா வண்ணம் பெம்மானென் றெப்போது மேத்து நெஞ்சிற், செறிந்தானே திருச் சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

மையனைய கண்டத்தாய் மாலும் மற்றை வானவரு மறியாத வண்ணச் சூலக், கையவனே கடியிலங்கைக் கோனை யன்று கால்விரலாற் கதிர்முடியுந் தோளுஞ் செற்ற, மெய்யவனே யடியார்கள் வேண்டிற்

நீயும் விண்ணவனே விண்ணப்பங் கேட்டு நல்குஞ், செய்யவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டோங்கு செங்கமலக் கழுநீர் மல்கும் மதமத்தஞ் சேர்சடைமேல் மதியஞ் சூடித், திண்டோளக ளாயிரமும் வீசி நின்று திசைசேர நடமாடிச் சிவலோ கனார், உண்டார்நஞ் சுலகுக்கோ ருறுதி வேண்டி ஒற்றியூர் மேய வொளிவண் ணனார், கண்டேன்நான் கனவகத்திற் கண்டேற் கென்றன் கடும்பிணியுஞ் சுடுந்தொழிலுங் கைவிட்டவே. ௧

ஆகத்தோர் பாம்பசைத்து வெள்ளே றேறி அணிகங்கை செஞ்சடைமே லாகச் சூடிப், பாகத்தோர் பெண்ணுடையா ராணு மாவார் பசுவேறி யுழிதருமெம் பரம யோகி, காமத்தா லங்கணையான் றனனை வீழக் கனலா எரிவிழித்த கண்மூன் றினார், ஓமத்தால் நான்மறைகள் ஓத லோவா வொளிதிகழு மொற்றியூ ருறைகின் றாரே. ௨

வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர் வெண்மதியும் பாம்பு முடனே வைத்தீர், கள்ளத்தை மனத்தகத்தே கரந்து வைத்தீர் கண்டார்க்குப் பொல்லாது கண்ட டெல்லே, கொள்ளத்தா னிசைபாடிப் பலியுங் கொள்ளீர் கோளரவுங் குளிர்மதியுங் கொடியுங் காட்டி, உள்ளத்தை நீர்கொண்டீ ரோத லோவா வொளிதிகழு மொற்றியூ ருடைய கோவே. ௩

நரையார்ந்த விடையேறி நீறு பூசி நாகங்கச் சரைக்கார்த்தோர் தலைகை யேந்தி, உரையாவந் தில்புகுந்து பலிதா வென்ன எம்மடிக ளுமமூர்தா னேதோ வென்ன, விரையாதே கேட்டியேல் வேற்கண் ணல்லாய் விடுங்கலங்கள் நெடுங்கடலுள் நின்று தோன்றுந், திரைமோதக் கரையேறிச் சங்க மூருந் திருவொற்றி யூரென்றா ரீய வாறே. ௪

மத்தமா களியானை யுரிவை போர்த்து வானகத்தார் தானகத்தா ராகி நின்று, பித்தர்தாம் போலங்கோர் பெருமை பேசிப் பேதையரை

யச்சுறுத்திப் பெயர்க்கக் கண்டு, பத்தர்கள்தாம் பலருடனே கூடிப் பாடிப் பயின்றிருக்கு மூரேதோ பணியீ ரென்ன, ஒத்தமைந்த வுத்திரநாள் தீர்த்தமாக வொளிதிகழு மொற்றியூ ரென்கின் றாரே. ௫

கடிய விடையேறிக் காள கண்டர் கலையோடு மழுவாளோர் கையி லேந்தி, இடிய பலிகொள்ளார் போவா ரல்ல ரெல்லாந்தா னிவ்வடிகள் யாரென் பாரே, வடிவுடைய மங்கையுந் தாமு மெல்லாம் வருவாரை யெதிர்கண்டோ மயிலாப் புள்ளே, செடிபடுவெண் தலையொன் றேந்தி வந்து திருவொற்றி யூர்புக்கார் தீய வாறே. ௬

வல்லராய் வானவர்க ளெல்லாங் கூடி வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து நிற்பார், எல்லையெம் பெருமானைக் காணோ மென்ன எவ்வாற்றா லெவ்வகையாற் காண மாட்டார், நல்லார்கள் நான்மறையோர் கூடி நேடி நாமிருக்கு மூர்பணியீ ரடிகே ளென்ன, ஒல்லைதான் திரையேறி யோதம் மீளு மொளிதிகழு மொற்றியூ ரென்கின் றாரே.

நிலைப்பாடே நான்கண்ட தேடீ கேளாய் நெருநலைநற் பகலிங்கோ ரடிகள் வந்து, கலைப்பாடுங் கண்மலருங் கலக்க நோக்கிக் கலந்து பலியிடுவே னெங்குங் காணேன், சலப்பாடே யினியொருநாட் காண்பே னாகில் தன்னாகத் தென்னாக மொடுங்கும் வண்ணம், உலைப்பாடே படத்தழுவிப் போக லொட்டே னொற்றியூ ருறைந்திங்கே திரிவா னையே. ௮

மண்ணல்லை விண்ணல்லை வலய மல்லை மலையல்லை கடலல்லை வாயு வல்லை, எண்ணல்லை யெழுத்தல்லை யெரியு மல்லை யிரவல்லை பகலல்லை யாவு மல்லை, பெண்ணல்லை யாணல்லை பேடு மல்லை பிறிதல்லை யானாயும் பெரியாய் நீயே, உண்ணல்லை நல்லார்க்குத் தீயை யல்லை உணர்வரிய வொற்றியூ ருடைய கோவே. ௯

மருவுற்ற மலர்க்குழலி மடவா ளஞ்ச மலைதுளங்கத் திசைநடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச், செருவுற்ற வாளரக்கன் வலிதான் மாளத் திருவடியின் விரலொன்றா லலற வூன்றி, உருவொற்றி யங்கிருவ ரோடிக் காண ஓங்கினவவ் வொள்ளழலா ரிங்கே வந்து, திருவொற்றி யூர்நம்மூ ரென்று போனார் செறிவளைக ளொன்றொன்றாச் சென்ற வாறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நால்வேதங் கரைகண் டானை ஞானப் பெருங்கடலை
நன்மை தன்னைக், கம்பனைக் கல்லா லிருந்தான் தன்னைக் கற்பகமா
யடியார்கட் கருள்செய் வானைச், செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளு
முத்தைத் திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை, அம்பொன்னை யாவடு
தண் டுறையுள் மேய அரனடியே யடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

மின்னானை மின்னிடைச்சே ருருமி னானை வெண்முகிலா
யெழுந்துமழை பொழிவான தன்னைத், தன்னானைத் தன்னொப்பா
ரில்லா தானைத் தாயாகிப் பல்லுயிர்க்கோர் தந்தை யாகி, என்னானை
யெந்தை பெருமான தன்னை யிருநிலமும் அண்டமுமாய்ச் செக்கர்
வானே, அன்னானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடி
நாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. ௨

பத்தர்கள் சித்தத்தே பாவித் தானைப் பவளக் கொழுந்தினை
மாணிக் கத்தின், தொத்தினைத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னைச்
சொல்லுவார் சொற்பொருளின் தோற்ற மாகி, வித்தினை முளைக்
கிளையை வேரைச் சீரை வினைவயத்தின் தன்சார்பை வெய்ய தீர்க்
கும், அத்தனை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன்
அடைந்துய்ந் தேனே. ௩

பேணியநற் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைப் பித்தராம் அடி
யார்க்கு முத்தி காட்டும், ஏணியை யிடர்க்கடலுட் சுழிக்கப் பட்டிங்
கிளைக்கின்றேற் கக்கரைக்கே யேற வாங்குந், தோணியைத் தொண்ட
னேன் தூய சோதிச் சுலாவெண் குழையானைச் சுடர்பொற் காசின்,
ஆணியை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன்
அடைந்துய்ந் தேனே. ௪

ஒருமணியை உலகுக்கோ ருறுதி தன்னை உதயத்தி னுச்சியை
உருமா னானைப், பருமணியைப் பாலோடஞ் சாடி னானைப் பவித்திர
னைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத், திருமணியைத் தித்திப்பைத்
தேன தாகித் தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் திகழுஞ் சோதி, அரு
மணியை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்
துய்ந் தேனே. ௫

ஏற்றானை யெண்டோ ளுடையான் தனனை யெல்லில் நடமாட வல்லான் தனனைக், கூற்றானைக் கூற்ற முதைததான தனனைக் குரை கடல்வாய் நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை, நீறானை நீளரவொன் றாத் தான தனனை நீண்ட சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை, ஆற்றானை ஆவடு தண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயென அடைந்துய்ந் தேனே.

கைம்மான மதகளிற்றை யுரித்தான தனனைக் கடல்வரைவான ஆகாச மானை தனனைச், செம்மானப் பவளத்தைத் திகழும் முத்தைத திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயா னை, எம்மானை யெனமனமே கோயி லாக இருந்தானை யெனபுருகு மடியாா தங்கள், அம்மானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. எ

மெய்யானைப் பொய்யரொடு விரவா தானை வெள்ளடையைத் தண்ணிழலை வெந்தீ யேந்துங், கையானைக் காமனுடல வேவக் காய்ந்த கண்ணானைக் கண்மூன் றுடையான தனனைப், பையா டரவமதி யுடனே வைத்த சடையானைப் பாய்புலித்தோ லுடையான் தன்னை, ஐயானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந் துய்ந் தேனே. அ

வேண்டாமை வேண்டுவது மில்லான தனனை விசயனை முன னசைவித்த வேடன தனனைத், தூண்டாமைச் சுடர்விடுநற் சோதி தன்னைச் சூலப் படையானைக் காலன் வாழ்நாள், மாண்டோட வுதை செய்த மைந்தன தனனை மண்ணவரும் விண்ணவரும் வணங்கி யேத் தும் ஆணடானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயென அடைந்துயந் தேனே. கூ

பந்தணவு மெல்விரலாள் பாகன் தனனைப் பாடலோ டாடல் பயின்றான தனனைக், கொந்தணவு நறுங்கொன்றை மாலை யானைக் கோலமா நீல மிடற்றான் தன்னைச், செந்தமிழோ டாரியனைச் சீரி யானைத் திருமார்பிற் புரிவெண்ணூல் திகழப் பூண்ட, அந்தணனை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. கO

தரித்தானைத் தண்கடல்நஞ் சுண்டான் தன்னைத் தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்தான் தன்னைப், பிரித்தானைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைப் பெருவலியால் மலையெடுத்த அரக்கன் தன்னை,

நெரித்தானை நேரிழையாள் பாகத் தானை நீசனேன் உடலுறுநோ யான தீர, அரித்தானை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க, உருவேயென் னுறவேயென் ஊனே ஊனின் உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய், அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமரரேறே. ௧

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின் மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின், ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணா நாயேன் எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால், மேற்றான்நீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும், ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமரரேறே. ௨

வரையார் மடமங்கை பங்கா கங்கை மணவாளா வார்சடையாய் நின்றன் நாமம், உரையா உயிர்போகப் பெறுவே னாகில் உறுநோய்வந் தெத்தனையு முற்றா லென்னே, கரையா நினைந்துருகிக் கண்ணீர் மல்கிக் காதலித்து நின்கழலே யேத்து மன்பர்க், கரையா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமரரேறே. ௩

சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச் சிலைவளைவித் துமையவளை யஞ்ச நோக்கிக், கலித்தாங் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங் களிறுரித்த கங்காளா எங்கள் கோவே, நிலைத்தா அவர்தமக்கே பொறையாய் நாளும் நில்லா வுயிரோம்பு நீத னேனான், அலுத்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமரரேறே. ௪

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித், துறவாத துன்பந் துறந்தேன் தன்னைச் சூழுலகி லூழ்வினை

வந் தற்று லென்னே, உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
ஒலிதிரைநீர் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட, அறவா அடியேனை
அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. ௫

கோனா ரணனைஅங்கந் தோளமேற் கொண்டு கொழுமலரான
தன்சிரத்தைக் கையி லேந்திக், கானார் களிற்றுரிவைப் போர்வை மூடிக்
கங்காள வேடராய் எங்குஞ் செல்வீர், நானோர் உமக்கோர் வினைக்கே
டேனேன் நல்வினையுந் தீவினையு மெல்லாம் முன்னே, ஆனாய் அடியேனை
அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. ௬

உழைஉரித்த மானுரிதோ லாடை யானே உமையவள்தம் பெரு
மானே இமையோர் ஏறே, கழைஇறுத்த கருங்கடல்நஞ் சுண்ட கண்டா
கயிலாய மலையானே உன்பா லன்பர், பிழைபொறுத்தி என்பதுவும்
பெரியோய் நின்றன் கடனன்றே பேரருளுன் பால தன்றே, அழை
உறுத்து மாமயில்க ளாலுஞ் சோலை ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர
ரேறே. ௭

உலந்தார் தலைகலனொன் றேந்தி வானோ ருலகம் பலிதிரிவாய்
உன்பா லன்பர், கலந்தார் மனங்கவரும் காத லானே கனலாடுங் கைய
வனே ஐயா மெய்யே, மலந்தாங் குயிர்ப்பிறவி மாயக் காய மயக்குளே
விழுந்தழுந்தி நாளும் நாளும், அலந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்
னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. ௮

பல்லார்ந்த வெண்தலை கையி லேந்திப் பசுவேறி யூரூரன் பலி
கொள் வானே, கல்லார்ந்த மலைமகளு நீயு மெல்லாங் கரிகாட்டி லாட்
டுகந்தீர் கருதீ ராகில், எல்லாரு மென்றன்னை யிகழ்வர் போலும் ஏழை
யமண் குண்டர்சாக்கியர்க ளொன்றுக், கல்லாதார் திறத்தொழிந்தேன்
அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. ௯

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட் சென்றே னல்லேன் துணைமாலை
சூட்டநான் தூயே னல்லேன், பிறந்தேன்நின் திருவருளே பேசி னல்
லாற் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே, செறிந்தார் மதிலிலங்கைக்
கோமான் தன்னைச் செறுவரைக்கீ ழடர்த்தருளிச் செய்கை யெல்லாம்,
அறிந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறை
யும் அமர ரேறே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலிவலம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலலானகாண நானமறைக ளாயி ஞனகாண் நமபனகாண் நஞு காதாா புரமூன றெயத, வில்லானகாண் விண்ணவாக்கும மேலா ஞன் காண் மெல்லியலாள் பாகனகாண் வேத வேள்விச், சொலலானகாண் சுடர்மூனறு மாயி ஞனகாண் தொண்டாகிப் பணிவாாக்குத தொல் வான ஈய, வலலானகாண் வானவாகள் வணஙகி யேததும வலிவலத் தான காணவனென் மனதது ளானே. க

ஊனவனகாண் உடலதனககோ ருயிரா ஞனகாண் உள்ளவன காண் இல்லவனகாண் உமையாட் கெனறுந், தேனவனகாண் திரு வவனகாண் திசையா ஞனகாண் தீாத்தனகாண் பாாததனறன பணி யைக கண்ட, கானவனகாண் கடலவனகாண் மலையா ஞனகாண் களி யானை யீருரிவை கதறப் போர்தத, வானவனகாண வானவர்கள் வணங்கி யேததும வலிவலத்தான காணவனென மனதது ளானே. உ

ஏயவனகாண எலலார்கககு மியல்பா ஞனகாண் இனபனகாண் துனபஙக ளில்லா தானகாண், தாயவனகாண் உலகுககோா தனனொப் பில்லாத் தத்துவனகாண் உத்தமனகாண் தானே யெங்கும், ஆயவன காண் அண்டததுக் கப்பா லானகாண் அகங்குழைந்து மெய்வருந்தி அழுவாா தங்கள், வாயவன்காண் வானவாகள் வணங்கி யேத்தும் வலி வலததான காணவனென மனத்து ளானே. ந

உய்த்தவனகாண் உடல்தனக்கோ ருயிரா ஞனகாண் ஓங்காரத் தொருவனகாண் உலகுக கெலலாம், விததவனகாண விண்பொழியும் மழையா ஞனகாண் விளைவவனகாண் விரும்பாதாா நெஞசத தென் றும, பொய்த்தவனகாண் பொழிலேழுந் தாஙகி ஞனகாண் புனலோடு வளாமதியும் பாம்புஞ் செனனி, வைத்தவனகாண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ச

கூறறவன்காண் குணமவனகாண் குறியா ஞன்காண் குனறங்க ளனைத்துங்காண் கோல மாய, நீற்றவனகாண் நிழலவனகாண் நெருப்பா ஞனகாண் நிமிர்புன சடைமுடிமேல் நீரா கங்கை, ஏற்றவனகாண் ஏழுலகு மாயி ஞனகாண் இமைப்பளவிற் காமனைமுன பொடியாய்

வீழ, மாற்றவனகாண் வானவர்கள் வணஙகி யேததும் வலிவலததான காணவனென மனத்து ளானே. ரு

நிலையவனகாண் தோறறவன்காண் நிறையா னனகாண் நீரவன காண் பாரவன்காண் ஊரூன் றெய்த, சிலையவனகாண செய்யவாய்க் கரிய கூந்தல் தேனமொழியை ஒருபாகஞ் சேர்த்தி னன்காண், கலையவனகாண் காற்றவனகாண் காலன வீழக் கறுத்தவனகாண் கயி லாய மெனனுந தெய்வ, மலையவனகாண் வானவாகள் வணங்கி யேத தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. சு

பெண்ணவன்காண் ஆணவனகாண் பெரியோாக ளெனறும் பெரி யவன்காண அரியவனகாண் அயனு னனகாண், எண்ணவனகாண் எழுததவனகாண் இனபக கேளவி இசையவனகாண் இயலவனகாண் எல்லாங் காணுங், கணணவனகாண் கருத்தவனகாண் கழிந்தோா செல லுங் கதியவனகாண் மதியவனகாண் கடலேழ் சூழ்ந்த, மண்ணவன காண் வானவாகள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. எ

முன்னவனகாண் பினனவனகாண் மூவா மேனி முதலவனகாண் முடிவவன்காண் மூனறு சோதி, அன்னவனகாண் அடியார்க்கும் அண் டத தாாக்கும் அணியவனகாண சேயவனகாண் அளவில் சோதி, மினனவனகாண் உருமவனகாண் திருமால் பாகம் வேணடினனகாண் ஈண்டுபுனற கஙகைக ளெனறும், மன்னவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. அ

நெதியவனகாண் யாவாகளுமந நினைய வொண்ணு நீதியன்காண் வேதியனகாண் நினைவாாக ளெனறுங், கதியவனகாண் காரவன்காண கனலா னனகாண் காலங்க ளூழியாய்க கலந்து நினற, பதியவனகாண் பழமவனகாண் இரதந் தானகாண் பாம்போடு திஙகள் பயில வைதத, மதியவனகாண் வானவாகள் வணங்கி யேததும் வலிவலத்தான காணவ னென மனதது ளானே. கூ

பங்கயத்தின மேலானும் பால கனு யுலகளந்த படியானும் பா விக் காணு, தஙகைவைத்த செனனியரா யளக்க மாட்டா அனலவன காண் அலைகடலசூ ழிலங்கை வேந்தன, கொங்கலர்த்த முடிநெரிய

விரலா லூனறுங் குழகன்காண் அழகனகாண் கோல மாய, மஙகையாக் கோர் கூறனகாண் வாஞே ரேத்தும் வலிவலததான காணவனென மனதது ளானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோகரணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனுந் தண்புனலுஞ் சந்தித் தானகாண் தாழ்சடையான காண் சாரந்தாாக் கமுதா ஞனகாண், அந்தரத்தி லசுராபுரம் மூனறட் டானகாண் அவவுருவி லவவுருவ மாயி ஞனகாண், பந்தரத்து நான் மறைகள பாடி ஞனகாண பலபலவும் பாணி பயில்கின ருனகாண், மந் திரத்து மறைப்பொருளு மாயி ஞன்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மனனி ஞனே. க

தந்தவத்தன தனதலையைத் தாங்கி ஞனகாண் சாரணனகாண் சாரந்தாாககின னமுதா ஞனகாண், கெந்தததன காண்கெடில வீரட் டன்காண் கேடிலிகாண் கெடுப்பார்மற றில்லா தானகாண், வெந் தொத்த நீறுமெய் பூசி ஞனகாண் வீரன்காண் வியனகயிலை மேவி ஞனகாண், வந்தொதத நெடுமோற்கும் அறிவொ ஞனகாண் மாகடல் சூழ் கோகரணம் மனனி ஞனே. உ

தனனுருவம யாவருககுந தாக்கா தானகாண் தாழ்சடையெம் பெருமானகாண் தககாக் குள்ள, பொன்னுருவச் சோதிபுன லாடி ஞனகாண் புராணனகாண் பூதங்க ளாயி ஞன்காண், மின்னுருவ நுண்ணிடையாள் பாகத் தானகாண் வேழத்தி னுரிவெருவப போாத் தான தானகாண், மனனுருவாய் மாமறைக ளோதி ஞன்காண் மாகடல் சூழ் கோகரணம் மன்னி ஞனே. ௩

ஆறேறு செஞ்சடையெம் ஆரூ ரனகாண் அனபன்காண் அணி பழனம் மேயான் ருன்காண், நீறேறி நிழல்திகழும் மேனியான்காண் நிருபனகாண் நிகரொனறு மில்லா தான்காண், கூறேறு கொடுமழுவாட் படையி ஞன்காண் கொக்கரையன காண்குழுநற் பூதத் தானகாண், மாருய மதில்மூன்றும் மாய்வித் தான்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மன்னி ஞனே. ௪

சென்றச் சிலைவாங்கிச் சேர்வித்தான்காண் தீயம்பன் காண் திரி புரங்கள் மூன்றும், பொன்றப் பொடியாக நோக்கி னான்காண் பூதன்காண் பூதப் படையா ளிகாண், அன்றப் பொழுதே அருள்செய் தான்காண் அனலாடிகாண் அடியார்க் கமுதா னான்காண், மன்றல் மணங்கமழும் வார்சடை யான்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. ௫

பிறையோடு பெண்ணொருபால் வைத்தான் றான்காண் பேரவன் காண் பிறப்பொன்று மில்லா தான்காண், கறையோடு மணிமிடற்றுக் காபா லிகாண் கட்டங்கன் காண்கையிற் கபால மேந்திப், பறையோடு பல்கீதம் பாடி னான்காண் ஆடினான் காண்பாணி யாக நின்று, மறையோடு மாகீதங் கேட்டான் றான்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. ௬

மின்னளந்த மேல்முகட்டின் மேலுற் றான்காண் விண்ணவர்தம் பெருமான்காண் மேவி லெங்கும், முன்னளந்த மூவர்க்கும் முதலா னான்காண் மூவிலைவேற் சூலத்தெங் கோலத் தான்காண், எண்ணளந் தென் சிந்தையே மேவி னான்காண் ஏவலன்காண் இமையோர்க ளேத்த நின்று, மண்ணளந்த மாலறியா மாயத் தான்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. ௭

பின்னு சடைமேற் பிறைசூடி னான்காண் பேரருளன் காண் பிறப்பொன் றில்லா தான்காண், முன்னி யுலகுக்கு முன்னா னான்காண் மூவெயிலுஞ் செற்றுகந்த முதல்வன் றான்காண், இன்னவுரு வென்றறிவொண் ணாதான் றான்காண் ஏழ்கடலு மேழுலகு மாயி னான்காண், மன்னும் மடந்தையோர் பாகத் தான்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. ௮

வெட்ட வெடித்தார்க்கோர் வெவ்வழ லன்காண் வீரன்காண் வீரட்டம் மேவி னான்காண், பொட்ட அனங்கனையும் நோக்கி னான்காண் பூதன்காண் பூதப் படையி னான்காண், கட்டக் கடுவினைகள் காத்தாள வான்காண் கண்டன்காண் வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண், வட்ட மதிப்பாகஞ் சூடி னான்காண் மாகடல்சூழ் கோகரணம் மன்னி னானே. ௯

கையாற் கயிலை யெடுத்தான தனனைக் கால்விரலால தோள்நெரிய ஊனறி ஞனகாண், மெய்யின நரம்பிசையாற் கேட்பித தாற்கு மீண்டே யவறகருள்கள் நல்கி ஞனகாண, பொய்யர் மனததுப் புறம்பா வானகாண் போரப்படையான காண்பொருவா ரிலலா தானகாண், மைகொள மணிமிடற்று வாரசடை யான்காண் மாகடல்சூழ் கோகர ணமமனனி ஞனே. ௧௦

திருச்சிறறமபலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போரானை ஈருரிவைப் போர்வை யானைப் புலியதளே யுடை யாடை போற்றி ஞனைப், பாரானை மதியானைப் பகலா ஞனைப் பலவு யிராய நெடுவெளியாயப் பரந்து நினற, நீரானைக் காற்ருனைத் தீயா ஞனை நினையாதார புரமெரிய நினைந்த தெய்வத், தேரானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார தீநெறிக்கே சோகின ருரே. ௧

சவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்ப லெனபு தலையோடு மயிரக்கயிறு தரிததான தனனைப், பவந்தாஙகு பாசுபத வேடத் தானைப் பண்டம ரர் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாங், கவர்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன தனனைக கழலடைந்தான மேற்கறுத்த காலன வீழச், சிவந்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார தீநெறிக்கே சோகின் ருரே. ௨

அனருலின கீழிருந்தங் கறஞெசான ஞனை அகத்தியனை யுகப் பானை அயனமால தேட, நினருனைக் கிடநதகடல் நஞ்சுண டானை நேரிழையைக கலந்திருந்தே புலனக ளைந்தும், வெனருனை மீயச்சூர் மேவி ஞனை மெல்லியலாள் தவத்தினிறை யளக்க லுறறுச், சென ருனைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார தீநெறிககே சோகின் ருரே. ௩

தாயானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தோன்றிய எவவுயிர்க் குந் துணையாய் நினற, தாயானைச் சக்கரமாற் கீந்தான தன்னைச சங்க ரனைச் சந்தோக சாமம் ஓதும், வாயானை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை வஞ்சனையா லஞ்செழுத்தும் வழுத்து வாரக்குச், சேயானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் ருரே. ௪

நற்றவத்தின் நல்லானைத் தீதாய் வந்த நஞ்சமுது செய்தானை அமுத முண்ட, மற்றமரா உலந்தாலும் உலவா தானை வருகாலஞ் செல காலம் வந்த காலம், உற்றவத்தை யுணர்ந்தாரும் உணர லாகா ஒரு சுடரை யிருவிசும்பி னூர்மூன் றொன்றச், செற்றவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௫

மைவான மிடற்றானை யவ்வான மின்போல் வளர்சடைமேல மதியானை மழையா யெங்கும், பெய்வானைப் பிச்சாட லாடு வானைப் பிலவாய பேய்க்கணங்க ளார்க்கச் சூலம், பொய்வானைப் பொய்யிலா மெய்யன் தன்னைப் பூதலமும் மண்டலமும் பொருந்தும் வாழ்க்கை, செய்வானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௬

மிக்கானைக் குறைந்தடைந்தார் மேவ லானை வெவ்வேறாய் இருமூன்று சமய மாகிப், புக்கானை எப்பொருட்கும் பொதுவா னானைப் பொன்னுலகத் தவர்போற்றும் பொருளுக் கெல்லாந், தக்கானைத் தானன்றி வேறொன் றில்லாத் தத்துவனைத் தடவரையை நடுவு செய்த, திக்கானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௭

வானவர்கோன் தோளிறுத்த மைந்தன் றன்னை வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னி னானை, ஊனவனை உயிரவனை யொருநாட் பார்த்தன் உயர்தவத்தின் நிலையறிய லுற்றுச் சென்ற, கானவனைக் கயிலாயம் மேவி னானைக் கங்கைசேர் சடையானைக் கலந்தார்க் கென்றுந், தேனவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

பரத்தானை யிப்பக்கம் பலவா னானைப் பசுபதியைப் பத்தர்க்கு முத்தி காட்டும், வரத்தானை வணங்குவார் மனத்து ளானை மாருதமால் எரிமூன்றும் வாயம் பீர்க்கானு, சரத்தானைச் சரத்தையுந்தன் தாட்கீழ் வைத்த தபோதனனைச் சடாமகுடத் தணிந்த பைங்கட், சிரத்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. ௯

அறுத்தானை அயன்றலைகள் அஞ்சி லொன்றை அஞ்சாதே வரையெடுத்த அரக்கன் தோள்கள், இறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசைகேட் டானை யிந்துவினைத் தேய்த்தானை யிரவி தன்பல், பறித்தானைப் பகீ

ரதற்காய் வானோர் வேண்டப் பாந்திழியும் புனற்கஙகை பனிபோ லாங்குச், செறித்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கயிலாய மலையுள்ளார் காரோ ணத்தார் கந்தமா தனத்துளார்காளத் தியார் மயிலாடு துறையுளார் மாகா ளத்தார் வக்கரையார் சக்கரம் மாற்கீந்தார் வா அயிலவாயசூலமுங்காபாலமும் அமருந்திருக்கரத்தாரானேறேறி [ய்ந்த வெயிலாய சோதி விளங்கு நீற்றார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. க

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண நூலர் பொங்கரவர் சங்கரர்வெண் குழையோர் காதர், கேதிசரம் மேவினார் கேதா ரத்தார் கெடில வடஅதி கை வீரட் டத்தார், மாதுயரந் தீர்த்தென்னை உய்யக் கொண்டார் மழ பாடி மேய மழுவா ளனார், வேதிகுடி யுள்ளார் மீயச் சூரார் வீழி மிழ லையே மேவி னாரே. உ

அண்ணா மலையமர்ந்தார் ஆரூ ருள்ளார் அளப்பூரார் அந்தணர்கள் மாடக் கோயில்,உண்ணா ழிகையா ருமையா ளோடும் இமையோர் பெரு மானார் ஒற்றி யூரார், பெண்ணா கடத்துப் பெருந்தூங் கானை மாடத் தார் கூடத்தார் பேரா வூரார், விண்ணோர்க ளெல்லாம் விரும்பி யேத்த வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௩

வெண்காட்டார் செங்காட்டங் குடியார் வெண்ணி நன்னகரார் வேட்களத்தார் வேத நாவர், பண்காட்டும் வண்டார் பழனத் துள்ளார் பராய்த்துறையார் சிராப்பள்ளி யுள்ளார் பண்டோர், வெண்கோட்டுக் கருங்களிற்றைப் பிளிறப் பற்றி யுரித்துரிவை போர்த்த விடலை வேடம், விண்காட்டும் பிறைநுதலி அஞ்சக் காட்டி வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

புடைசூழ்ந்த பூதங்கள் வேதம் பாடப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே நடமா டுவார், உடைசூழ்ந்த புலித்தோலர் கலிக்கச் சிமேற் றளியுளார் குளிர்சோலை யேகம் பத்தார், கடைசூழ்ந்து பலிதேருங் கங்காளனார் கழுமலத்தார் செழுமலர்த்தார்க் குழலி யோடும், விடைசூழ்ந்த வெல் கொடியார் மல்கு செல்வ வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௫.

பெரும்புலியூர் விரும்பினார் பெரும்பா ழியார் பெரும்பற்றப் புலியூர் மூலட் டானத்தார், இரும்பூளை யுள்ளார் ஏரார் இன்னம்ப ரார்ஈங்கோய் மலையார் இன்சொற், கரும்பனையாள் உமையோடுங் கருகா வூரார் கருப்பறிய லூரார் கரவீரத்தார், விரும்பமரர் இரவுபகல் பரவி யேத்த வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௬

மறைக்காட்டார் வலிவலத்தார் வாய்மூர் மேயார் வாழ்கொளி புத்தூரார் மாகா ளத்தார், கறைகாட்டுங் கண்டனார் காபா லியார் கற்குடியார் விற்குடியார் கானப் பேரார், பறைகாட்டுங் குழிவிழிகண் பல்பேய் சூழப் பழையனூர் ஆலங்காட் டடிகள் பண்டோர், மிறைக்காட்டுங் கொடுங்காலன் வீடப் பாய்ந்தார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௭

அஞ்சைக் களத்துள்ளார் ஐயாற் றுள்ளார் ஆரூரார் பேரூரா ரழுந்தூ ருள்ளார், தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் தக்க ளூரார் சாந்தை அயவந்தி தங்கி னார்தாம், நஞ்சைத் தமக்கமுதா வுண்ட நம்பர் நாகேச் சரத்துள்ளார் நாரை யூரார், வெஞ்சொற் சமண்சிறையி லென்னை மீட்டார் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௮

கொண்டலுள்ளார் கொண்டீச் சரத்தி னுள்ளார் கோவலூர் வீரட் டங் கோயில் கொண்டார், தண்டலையார் தலையாலங் காட்டி லுள்ளார் தலைச்சங்கைப் பெருங்கோயில் தங்கி னார்தாம், வண்டலொடு மணல்கொணரும் பொன்னி நன்னீர் வலஞ்சுழியார் வைகலின்மேல் மாடத் துள்ளார், வெண்டலைமான் கைக்கொண்ட விகிர்த வேடர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௯

அரிச்சந் திரத்துள்ளார் அம்ப ருள்ளார் அரிபிரம ரிந்திரர்க்கும் அரிய ரானார், புரிச்சந் திரத்துள்ளார் போகத் துள்ளார் பொருப்பரையன் மகளோடு விருப்ப ராகி, எரிச்சந் திரவேட்கு மிடத்தார் ஏமக் கூடத்தார் பாடத்தே னிசையார் கீதர், விரிச்சங்கை யெரிகொண்டங் காடும் வேடர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ௧௦

புனக்கூரார் புறம்பயத்தார் புத்தூ ருள்ளார் பூவணத்தார் புலிவலத்தார் வலியின் மிக்க, தனக்கூர்மை கருதிவரை யெடுக்க லுற்றான் தலைகளொடு மலைகளன்ன தாளுந் தோளும், பொனக்கூருங் கழலடியோர் விரலா லூன்றிப் பொருப்பதன்கீழ் நெரித்தருள்செய் புவன நாதர், மினக்கூருஞ் சடைமுடியார் விடையின் பாகர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணவனகாண் கண்ணொளிசேர் காட்சி யானகாண் கந்திருவம் பாட்டிசையிற் காட்டு கின்ற, பண்ணவனகாண பண்ணவற்றின திறலா னைகாண் பழமாகிச் சுவையாகிப பயக்கின்ற ஞனகாண், மண்ணவன காண் தீயவனகாண் நீரா னைகாண் வநதலைக்கும் மாருதனகாண் மழைமேக கஞ்சேர், விண்ணவனகாண் விண்ணவாககும மேலா னை காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே க

ஆலைப் படுகரும்பின சாறு போல அண்ணிககும அஞ்செழுத தின நாமத் தானகாண், சீல முடையடியார் சிந்தை யானகாண் திரிபுர மூன றெரிபடுத்த சிலையி னைகாண், பாலினொடு தயிர்நறுநெய யாடி னைகாண் பண்டரங்க வேடனகாண பலிதேர வானகாண், வேலை விடமுண்ட மிடற்றி னைகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

தண்மையொடு வெம்மைதா னயி னைகாண் சக்கரம் புட்பாகற கருள்செய் தானகாண், கணணுமொரு மூன்றுடைய காபாலிகாண காமனுடல் வேவித்த கண்ணி னைகாண், எண்ணில்சமண் தீரத தென்னை யாட்கொண் டானகாண இருவாக கெரியா யருளி னை காண், விண்ணவாகள் போற்ற இருக்கின்ற ஞனகாண் விண்ணிழி தண் வீழி மிழலை யானே. ங

காதிசைந்த சஙகக் குழையி னன்காண் கனக மலையனைய காட்சி யானகாண், மாதிசைந்த மாதவமுஞ் சோதித தானகாண வல்லேன வெள்ளெயிற்று பரணத தானகாண், ஆதியனகாண் அண்டத்துக கப்பா லானகாண் ஐந்தலைமா நாகம்நாண் ஆககி னைகாண், வேதியன காண் வேதவிதி காட்டி னைகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

நெய்யினொடு பாலிளநீ ராடி னன்காண் நித்தமண வாளனென நிற்கின்ற ஞனகாண், கையின்மழு வாளொடுமா னேந்தி னன்காண் காலனுயிர் காலாற் கழிவித் தான்காண், செய்யதிரு மேனிவெண் ணீற்றி னன்காண் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்தத் னன் காண், வெய்யகனல் விளையாட் டாடி னைகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ரு

கண்துஞ்சுங் கருநெடுமால் ஆழி வேண்டிக் கண்ணிடந்து சூட்டக் கண் டருளு வானகாண், வண்டுண்ணும் மதுகக்கொன்றை வன்னி மத் தம வான்கங்கை சடைக்கரந்த மாதே வனகாண், பண்தங்கு மொழி மடவாள் பாகத் தானகாண் பரமனகாண் பரமேட்டி யாயி னானகாண், வெண்திங்க ளரவொடுசெஞ் சடைவைத் தானகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௬

கற்பொலிதோள் சலந்தரனைப் பிளந்த ஆழி கருமாலுக் கருள் செய்த கருணை யானகாண், விற்பொலிதோள் விசயனவலி தேய்வித் தானகாண் வேடுவனாய்ப் போர்பொருது காட்டி னானகாண், தற்பர மாந் தற்பரமாய் நிற்கின் றானகாண் சதாசிவன்காண் தனனொப்பா ரில்லா தானகாண், வெற்பரையன் பாவை விருப்பு ளானகாண் விண் ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௭

மெய்த்தவன்காண் மெய்த்தவத்தில் நிற்பார்க் கெல்லாம் விருப் பிலா இருப்புமன வினையாக் கொன்றும், பொய்த்தவனகாண் புத்தன மறவா தோடி யெறிசல்லி புதுமலர்க ளாக்கி னானகாண், உய்த்தவன காண் உயாகதிக்கே உள்கி னாரை உலகனைத்தும ஒளித்தளித்திட் டுய் யச் செய்யும், வித்தகனகாண வித்தகா தாம் விரும்பி யேத்தும் விண் ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௮

சந்திரனைத் திருவடியால் தளர்வித் தானகாண் தக்கனையும முனிந் தெச்சன தலைகொண் டானகாண், இந்திரனைத் தோள்முறிவித் தருளசெய் தானகாண் ஈசன்காண் நேசனகாண் நினைவோர்க் கெல் லாம், மந்திரமும் மறைப்பொருளு மாயி னானகாண் மாலொடயன மேலொடுகீழ் அறியா வண்ணம், வெந்தழலின் விரிசுடராய் ஓங்கி னான்காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௯

ஈங்கைப்பே ரீமவனத் திருக்கின் றானகாண் எம்மானகாண் கைம்மாவி னுரிபோர்த் தானகாண், ஓங்குமலைக் கரையனறன பாவை யோடும ஒருருவாய் நின்றானகாண் ஓங்கா ரனகாண், கோங்குமலர்க் கொன்றையந்தார்க் கண்ணி யானகாண கொல்லேறு வெல்கொடிமேற் கூட்டி னானகாண், வேங்கைவரிப் புலித்தோல்மே லாடை யானகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மானேறு கரமுடைய வரதர் போலும் மால்வரைகால் வளை வில்லா வளைத்தார் போலுங், கானேறு கரிகதற வுரித்தார் போலுங் கட்டங்கங் கொடிதுடிகைக் கொண்டார் போலுந், தேனேறு திருஇதழித் தாரார் போலுந் திருவீழி மிழலையமர் செல்வர் போலும், ஆனேறது ஏறும் அழகர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. க

சமரம்மிகு சலந்தரனபோர் வேண்டி ஞனைச் சக்கரத்தாற் பிளப்பித்த சதுரர் போலும், நமனையொரு கால்குறைத்த நாதர் போலும் நாரணனை யிடப்பாகத் தடைத்தார் போலுங், குமரனையும் மகனாக வுடையார் போலுங் குளிர்வீழி மிழலையமர் குழகர் போலும், அமரர்களைப் பின் அமுதுணநஞ் சுண்டார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. உ

நீறணிந்த திருமேனி நிமலர் போலும் நேமிநெடு மாற்கருளிச் செய்தார் போலும், ஏறணிந்த கொடியுடையெம் மிறைவர் போலும் எயில்மூன்றும் எரிசரத்தா லெய்தார் போலும், வேறணிந்த கோலமுடை வேடர் போலும் வியன்வீழி மிழலையுறை விகிர்தர் போலும், ஆறணிந்த சடாமகுடத் தழகர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ந

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலுங் கயாசுரனை யவனாற் கொல்வித்தார் போலுஞ், செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலுந் திசைமுகனறன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும், மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும் வியன்வீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும், ஐவேள்வி ஆறங்க மானார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ச

துன்னத்தின் கோவணமொன் றுடையார் போலுஞ் சுடர்மூன்றுஞ் சோதியுமாய்த் தூயார் போலும், பொன்னொத்த திருமேனிப் புனிதர் போலும் பூதகணம் புடைசூழ வருவார் போலும், மின்னொத்த செஞ்சடைவெண் பிறையார் போலும் வியன்வீழி மிழலைசேர் விமலர் போலும், அன்னத்தே ரயன்முடிசே ரடிகள் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ரு

மாலாலும் அறிவரிய வாதர் போலும் மறவாதார பிறப்பறுககவல லார் போலும், நாலாய மறைக்கிறைவ ரானூர் போலும நாமவெழுத தஞ சாய நம்பர் போலும, வேலார்கை வீரியைமுன படைததார போலும் வியனவீழி மிழலையமா விகிர்தர் போலும், ஆலாலம் மிடற்றடககி அளித்தார போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. சு

பஞ்சடுதத மெல்விரலாள பஙகா போலும பைநநாகம் அரைக்க சைதத பரமா போலும், மஞசடுத்த மணிநீல கண்டா போலும் வட கயிலை மலையுடைய மணாளா போலுஞ, செஞசடைககண வெண்பிறை கொண் டணிநதார போலுந் திருவீழி மிழலையமா சிவனூா போலும், அஞ்சடகும் அடியவாகட் கணியாா போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. எ

குண்டரொடு பிரிதவெனையாட் கொண்டாா போலுங குடமூககி விடமாககிக கொண்டாா போலும் புண்டரிகப் புதுமலரா தனததாா போலும பள்ளரசைக கொனறுயிர்பின கொடுத்தார் போலும். வெணடலையிற பலிகொண்ட விகிர்தாபோலும் வியனவீழி மிழலைநக ருடையாா போலும் அண்டத்துப புறத்தப்பா லானூர் போலும் அடி யேனை ஆளுடைய அடிகள தாமே. அ

முத்தனைய முகிழ்முறுவ லுடையார் போலும் மொய்பவளக கொடியனைய சடையார் போலும, எத்தனையும் பததிசெய்வாாக் கினி யாா் போலும் இருநான்கு மூாததிகளு மானூா போலும், மிததிரவச் சிரவ ணறகு விருப்பா போலும் வியனவீழி மிழலையமா விகிர்தா போலும், அத்தனொடும் அமமையெனக கானூர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கூ

கரியுரிசெய் துமைவெருவக் கண்டார் போலுங் கங்கையையுஞ் செஞ்சடைமேற் கரந்தார் போலும், எரியதொரு கைதரித்த இறை வா போலும் ஏனததின கூனெயிறு பூண்டாா போலும், விரிகதிரோ ரிருவரைமுன வெகுண்டாா போலும் வியனவீழி மிழலையமர் விமலர் போலும், அரிபிரமா துதிசெயநின் றளித்தார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கo

கயிலாய மலையெடுத்தான் கதறி வீழக் கால்விரலா லடர்த்தருளிச் செய்தார் போலுங், குயிலாய மெனமொழியாள் குளிர்ந்து நோக்கக்

கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும், வெயிலாய சோதிவிளக் கானா போலும் வியனவீழி மிழலையமர் விகிர்தா போலும், அயிலாய மூவிலை வேற் படையார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டானை அடியேனை ஆளாக் கொண்டு அடியோடு முடி யயன்மா லறியா வண்ணம், நீண்டானை நெடுங்களமா நகரான் தனனை நேமிவான் படையால்நீ ளுரவோன் ஆகங்,கீண்டானைக் கேதாரம் மேவி னானைக் கேடிலியைக் கிளர்பொறிவா ளரவோ டெனபு, பூண்டானைப் புள்ளிருகக வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. க

சீர்த்தானைச் சிறந்தடியேன சிந்தை யுள்ளே திகழ்ந்தானைச் சிவன தனனைத் தேவ தேவைக், கூர்த்தானைக் கொடுநெடுவேற் கூற்றந் தன் னைக் குரைகழலாற் குமைத்துமுனி கொண்ட அச்சம், போததானைப் பிறப்பிலியை இறப்பொன றில்லாப் பெம்மானைக கைம்மாவி னுரிவை பேணிப், போாததானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள போக்கி னேனே. உ

பததிமையாற் பணிந்தடியேன் தனனைப் பனுவள் பாமாலை பாடப் பயில்வித் தானை, எத்தேவும் எத்தும் இறைவன தனனை எம் மானை எனனுள்ளத் துள்ளே யூறும், அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின பாலை அண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை அரனை ஆதிப், புத்தேளைப் புள்ளி ருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ந

இருளாய வுள்ளத்தி னிருளை நீக்கி யிடர்பாவங் கெடுத்தேழை யேனை யுய்யத், தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற் சிவ லோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த, அருளானை ஆதிமா தவத்து ளானை ஆறங்கம் நால்வேதத் தப்பால் நின்ற, பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ச

மினனுருவை விண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு வீசுங்கால் தன்ன கத்தி லிரண்டாய்ச் செந்தீத், தன்னுருவின் மூன்றாய்த்தாழ் புனலினா

நானகாய்த் தாணிதலத் தஞ்சாகி யெஞ்சாத் தஞ்ச, மனனுருவை வானபவளக் கொழுந்தை முத்தை வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன றில்லாப் பொனனுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ரு

அறையார்பொற கழலார்ப்ப அணியார் தில்லை அம்பலத்துள் நட மாடும் அழகன தனனைக், கறையாரூ விலைநடுவேற் கடவுள் தனனைக் கடல்நாகைக் காரோணங் கருதி னானை, இறையானை எனனுள்ளத் துளளே விள்ளா திருந்தானை எழ்பொழிலுந் தாங்கி நினற, பொறை யானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. சு

நெருப்பனைய திருமேனி வெண்ணீற் றானை நீங்காதென னுள் ளத்தி னுள்ளே நினற, விருப்பவனை வேதியனை வேத வித்தை வெண் காடும் வியனதுருத்தி நகரும் மேவி, இருப்பவனை யிடைமருதோ டீங் கோய் நீங்கா இறையவனை யெனையாளுங் கயிலை யென்னும், பொருப் பவனைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. எ

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலா அடி யாரக் கெனறும், வாராத செல்வம் வருவிப் பானை மந்திரமுந் தந்திர முமமருந்து மாகித், தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான தனனைத் திரிபுரங் கள் தீயெழத்திண் சிலைக்கைக் கொண்ட, போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. அ

பண்ணியனைப் பைங்கொடியாள பாகன தனனைப் படர்சடை மேற் புனல்கரந்த படிறன தனனை, நண்ணியனை யெனனாக்கித் தனனா னானை நானமறையின நறபொருளை நளிர்வெண் திங்கள், கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன றேறுங் காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோங் கும், புண்ணியனைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்ற நாள் போக்கி னேனே. கூ

இறுத்தானை யிலங்கையர்கோன சிரங்கள் பத்தும் எழுநரம்பின் இன்னிசைகேட் டின்புற் றானை, அறுத்தானை அடியார்தம் அருநோய் பாவம் அலைகடலில் ஆலால முண்டு கண்டங், கறுத்தானைக் கண்ணழ

பலர்கருதவ லதுவொழிந்து பவள வாயார், வசியினு லகப்பட்டு வீழா
முனனம் வானவர்கோன திருநாமம் அஞசுஞ சொல்லிக், கசிவினல்
தொழுமடியார் நெஞசி னுளளே கனருப்பூர நடுதறியைக் காண லாமே.

ஐயினல மிடறடைப்புண் டாககை விட்டு ஆவியார் போவதுமே
அகத்தார் கூடி, மையினற் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி மயானத்தி
லிடுவ தன்முன் மதியஞ் சூடும், ஐயனாக காளாகி அன்பு மிககு அகங்
குழைந்து மெய்யரும்பி அடிகள பாதங், கையினல் தொழுமடியார்
நெஞ்சி னுள்ளே கனருப்பூர் நடுதறியைக காண லாமே. எ

திருதிமையால் ஐவரையுங் காவ லேவித் திகையாதே சிவாயநம
வெனனுஞ் சிந்தைச், சுருதிதனைத் துயககறுத்துத் துனப வெள்ளக்
கடலீந்திக் கரையேறுங் கருததே மிக்குப், பரிதிதனைப் பற்பறித்த
பாவ நாசா பரஞசுடரே யெனறெனறு பரவி நாளுங், கருதிமிகத்
தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கனருப்பூர நடுதறியைக் காண
லாமே. அ

குனிநதசிலை யாற்புரமூன றெரித்தாய் எனறுங் கூற்றுதைத்த
குரைகழற்சே வடியாய் எனறுந், தனஞசயற்குப் பாசுபத மீந்தாய் என்
றுந் தசககிரிவன மலையெடுக்க விரலா லூனறி, முனிந்தவன்தன்
சிரம்பத்துந் தாளுந் தோளும் முரணழித்திட் டருள்கொடுத்த மூர்த்தீ
யெனறுங, கனிந்துமிகத் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்ருப்
பூர் நடுதறியைக காண லாமே. கூ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற் றத்தார் எம்மாடு சும்மாடாம்
ஏவர் நல்லார், செத்தால்வந் துதவுவா ரொருவ ரில்லை சிறுவிறகால்
தீமூட்டிச் செல்லா நிற்பர், சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொனனித் திரு
வானைக் காவுடைய செல்வா என்றன், அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடை
யப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே. க

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய், நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய், தேனாருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம், ஆனாயுன பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன என்செய் கேனே. உ

ஒப்பாயிவ் வுலகத்தோ டொட்டி வாழ்வான ஒன்றலாத் தவத்தாரோ டுடனே நின்று, துப்பாருங் குறையடிசி றுற்றி நற்றன் திறம் மறந்து திரிவேனைக் காத்து நீவந், தெப்பாலும் நுனஉணர்வே யாக்கி யென்னை ஆண்டவனே யெழிலானைக் காவா வானோர், அப்பாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன என்செய் கேனே. ௩

நினைத்தவர்கள் நெஞ்சுளாய் வஞ்சக் கள்வா நிறைமதியஞ் சடைவைத்தா யடையா துனபானை, முனைத்தவர்கள் புரமூன்று மெரியச் செற்றாய் முனனானைத் தோல் போர்த்த முதல்வா வென்றுங், கனைத்துவரு மெருதேறுங் காள கண்டா கயிலாய மலையாநின கழலே சேர்ந்தேன, அனைத்துலகும் ஆள்வானே ஆனைக்காவா அல்லகண்டங் கொண்டடியேன என்செய் கேனே. ௪

இம்மாயப் பிறப்பெனனுங் கடலாந் துன்பத் திடைச்சுழிப்பட் டிளைப்பேனை இளையா வண்ணங், கைம்மான மனத்துதவிக் கருணை செய்து காதலரு ளவைவைத்தாய் காண நில்லாய், வெம்மான மதகரியி னுரிவை போர்த்த வேதியனே தென்னானைக் காவுள் மேய, அம்மான்நின பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய் கேனே. ரு

உரையாரும் புகழானே யொற்றி யூராய் கச்சியே கம்பனே காரோ ணத்தாய், விரையாரும் மலர்தூவி வணங்கு வார்பால் மிக்கானே யக்கரவம் ஆரம் பூண்டாய், திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தம் மல்கு திருவானைக் காவிலுறை தேனே வானோ, அரையாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன என் செய் கேனே. சு

மையாரும் மணிமிடற்றாய் மாதோர் கூறாய் மான்மறியும் மாமழு வும அனலு மேந்துங், கையானே காலனுடல் மாளச் செற்ற கங்காளா முனகோளும் விளைவு மானாய், செய்யானே திருமேனி யரியாய் தேவா குலகமொழுந்தே தெனனானைக் காவுள் மேய, ஐயாவுன பொறபாதம் அடையப பெறறால அல்லகண்டங் கொண்டடியேன எனசெய் கேனே. எ

இலையாருஞ் சூலத்தாய் எண்தோ ளானே யெவ்விடத்தும் நீயல்லா தில்லை யெனறு, தலையாரக கும்பிடுவார் தனமை யானே தழலமடுத்த மாமேருக் கையில் வைத்த, சிலையானே திருவானைக காவுள் மேய தீயாடீ சிறுநோயால் நலிவுண் டுள்ளம், அலையாதே நின்னடியே அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் எனசெய் கேனே. அ

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய் வேத நெறியானே யெறிகடலின நஞ்ச முண்டாய், எண்ணாரும் புகழானே உன்னை யெம்மா னென்றென்றே நாவினில்எப் பொழுதும் உனனிக், கண்ணா ரக் கண்டிருகக களித்தெப் போதுங் கடிபொழில்சூழ் தென்னானைக் காவுள் மேய, அண்ணாநின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அலல கண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே. கூ

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளி பாடக் குறட்பூதங் கூத்தாட நீயும் ஆடி, வடிவேயும் மங்கைதனை வைத்த மைந்தா மதிலானைக காவு ளாய் மாகா ளத்தாய், படியேயுங் கடலிலஙகைக கோமான தன்னைப் பருமுடியுந் திரள்தோளும் அடாத்து கந்த, அடியேவந் தடைந் தடிமை யாகப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் எனசெய் கேனே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னானைத் தோல்போர்தத மூர்த்தி தன்னை மூவாத சிந்தையே மனமே வாக்கே, தன்னானை யாப்பண்ணி யேறி னானைச் சார்தற் கரி யானைத் தாதை தனனை, எனனானைக் கனறினை யென ஈசன தனனை

யெறிநீர்த் திரையுகளுந காவி ரிசூழ், தெனறுனைக காவானைத் தேனைப் பாலைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே. க

மருந்தானை மந்திரிப்பாா மனத்து ளானை வளாமதியஞ் சடையானை மகிழ்ந்தென் உள்ளத், திருந்தானை யிறப்பிலியைப் பிறப்பிலானை இமையவாதம் பெருமானை யுமையா ளஞ்சக், கருந்தான மத களிற்றி னுரிபோாத் தானைக கனமழுவாட் படையானைப் பலிகொண் டோா, திரிந்தானைத திருவானைக காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச் சென றாடி னேனே. உ

முற்றாத வெண்டிங்கள கண்ணி யானை முந்நீாநஞ் சுண்டிமை யோாக கமுதம நல்கும, உறறானைப பல்லுயிர்க்குந துணையா னானை ஓஙகாரத் துட்பொருளை உலக மெல்லாம, பெறறானைப் பினனிரக் கஞ் செய்வான தனனைப பிராவெனனறு போற்றாதா புரங்கள் மூன றுஞ, செற்றானைத் திருவானைக்காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச் சென றாடி னேனே. ங

காராரும மணிமிடற்றெம பெருமான தனனைக் காதில்வெண் குழையானைக கமழ்பூந கொன்றைத், தாரானைப் புலியதளி னுடையானைத் தானனறி வேறொனறு மில்லா ஞானப், பேரானை மணியாரம் மாாபி னானைப் பிஞஞகனைத தெய்வநான மறைகள் பூண்ட, தோாானைத திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த திரளைச்சென றாடி னேனே. ச

பொய்யேது மில்லாத மெய்யன தனனைப் புண்ணியனை நண்ணாதார் புரம்நீ றாக, எய்தானைச் செய்தவத்தின மிககான தனனை ஏறமரும் பெருமானை யிடமான ஏந்து, கையானைக் கங்காள வேடத தானைக் கட்டங்கக கொடியானைக கனல்போல் மேனிச், செய்யானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென றாடி னேனே. ரு

கலையானைப் பரசுதர பாணி யானைக் கனவயிரத் திரளானை மணிமா ணிக்க, மலையானை யென்தலையி னுச்சி யானை வார்தருபுன சடையானை மயானம் மன்னும், நிலையானை வரியரவு நாணைக் கோத்து நினையாதார் புரமெரிய வளைத்த மேருச், சிலையானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீாத திரளைச்சென் றாடி னேனே. சு

ஆதியனை யெறிமணியி னோசை யானை அண்டத்தார்க் கறி வொண்ணா தப்பால மிக்க, சோதியனைத் தூமறையின் பொருளான் தனனைச் சுரும்பமரும் மலர்க்கொன்றை தொன்னூல பூண்ட, வேதி யனை அறமுரைத்த பட்டன தனனை விளங்குமல ரயனசிரங்கள் ஐந்தி லொன்றைச், சேதியனைத் திருவானைக காவு ளானைச் செழுநீரத திரளைச்சென ருடி னேனே. எ

மகிழ்ந்தானைக கச்சியே கம்பன தன்னை மறவாது கழல்நினைந்து வாழ்ததி ஏத்திப், புகழ்ந்தாரைப் பொனனுலகம் ஆள்விப் பானைப் பூதகணப் படையானைப் புறங்காட் டாடல், உகந்தானைப் பிச்சையே யிச்சிப் பானை ஒண்பவளத திரளையென னுள்ளத் துள்ளே, திகழ்ந் தானைத் திருவானைக காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் ருடி னேனே. அ

நகையானை நால்வேதத தப்பா லானை நலகுரவுந் தீப்பிணிநோய் காப்பான தனனை, இசையானை யெண்ணிறந்த குணத்தான தனனை யிடைமருதும் ஈஙகோயும நீங்கா தேறறின, மிசையானை விரிகடலும் மண்ணும் விண்ணும மிகுதீயும புனலெறிகாற் றாகி யெட்டுத், திசை யானைத் திருவானைக காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைசசென ருடி னேனே. கூ

பாரததானைக காமனுடல் பொடியாய் வீழப் பண்டயனமால் இரு வாகும் அறியா வண்ணஞ்,சீரததானைச செந்தழல்போ லுருவி னானைத் தேவாகள்தம் பெருமானைத் திறமுன னாதே, ஆரத்தோடி மலையெடுத்த இலஙகை வேந்தன் ஆண்மையெலாங கெடுத்தவனதன் இடரப் போதே, தீர்த்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீரத் திரளைச் சென் ருடி னேனே. கo

திருச்சிற்றம்பலம

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக குமைத்த கோனகாண் குவல யன்காண் குவலயத்தின நீரா னான்காண், காற்றவனகாண் கனலவன காண் கலிக்கும் மினகாண் கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெளளை, நீற்றவன்காண் நிலாவூருஞ் சென்னி யானகாண் நிறையார்ந்த புனற்

கங்கை நிமிர சடைமேல், ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ௧

பரந்தவன்காண் பல்லுயிர்க ளாகி யெங்கும் பணிந்தெழுவா ர்பாவ மும் வினையும் போகத், துரந்தவன்காண் தூமலரங் கண்ணி யானை காண் தோற்ற நிலையிறுதிப் பொருளாய் வந்த, மருந்தவன்காண் வையகங்கள் பொறைதீர்ப் பான்காண் மலர்தூவி நினைந்தெழுவா ருள் ளம நீங்கா, திருந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ௨

நீற்றவன்காண் நீராகித் தீயா னான்காண் நிறைமழுவுந் தமருகமும் எரியுங் கையில, தோற்றவன்காண் தோற்றக்கே டில்லா தான்காண் துணையிலிகாண் துணையென்று தொழுவா ருள்ளம, போற்றவன்காண் புகழ்கள்தமைப் படைத்தான் தான்காண் பொறியரவும் விரிசடைமேற் புனலுங் கங்கை, ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம் பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ௩

தாயவன்காண் உலகிற்குத் தன்னொப் பில்லாத் தத்துவன்காண் மலைமங்கை பங்கா வென்பார், வாயவன்காண் வரும்பிறவி நோய்தீர்ப் பான்காண் வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் மண்ணு ளோர்க்குஞ், சேயவன் காண் நினைவார்க்குச் சித்த மாகத் திருவடியே உள்கிநினைந் தெழுவா ருள்ளம, ஏயவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவ னென் எண்ணத் தானே ௪

அடுத்தானை யுரித்தான்காண். ௫

அழித்தவன்காண் எயில்மூன்றும் அயில்வா யம்பால் ஐயாறும் இடைமருதும் ஆள்வான் தான்காண், பழித்தவன்காண் அடையாரை அடைவார் தங்கள் பற்றவன்காண் புற்றரவம் நாணி னான்காண், சுழித்த வன்காண் முடிக்கங்கை அடியே போற்றுந் தூயமா முனிவர்க்காய்ப் பார்மேல் நிற்க, இழித்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம் பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ௬

அசைந்தவன்காண் நடமாடிப் பாடல் பேணி அழல்வண்ணத் தில்லடியும் முடியுந் தேடப், பசைந்தவன்காண் பேய்க்கணங்கள் பரவி யேத்தும் பான்மையன்காண் பாவிநினைந் தெழுவார் தம்பால், கசிந்த

வனகாண் கரியினுரி போர்த்தான தானகாண் கடல்விடம் உண்டமரர்க் கமுத மீய, இசைந்தவனகாண எழிலாரும பொழிலார கச்சி ஏகம்பன காண அவனென்ன எண்ணத் தானே. ௭

முடித்தவனகாண் வனகூற்றைச் சீற்றத் தீயால் வலியார்தம் புரமூன்றும வெவ்வச் சாபம, பிடித்தவனகாண் பிஞ்ஞகனும் வேடத் தானகாண் பிணையல்வெறி கமழ்கொன்றை அரவு சென்னி, முடித்த வனகாண் மூவிலைநல வேலி னானகாண் முழங்கியுரு மெனனத்தோன்றும மழையாய் மின்னி, இடித்தவனகாண எழிலாரும பொழிலார கச்சி ஏகம்பன காணஅவனென்ன எண்ணத் தானே. ௮

வருந்தானகாண் மனமுருகி நினையா தார்க்கு வஞ்சகனகாண் அஞ்செழுத்து நினைவார்க் கென்றும, மருந்தவனகாண் வானபிணிகள் தீரும வண்ணம வானகமும் மண்ணகமும மற்று மாகிப, பரந்தவன காண் படர்சடையெட் டுடையான தானகாண பங்கயத்தோன தன சிரத்தை யேந்தி யூரூர, இரந்தவனகாண எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன காணஅவனென்ன எண்ணத் தானே. ௯

வெம்மான உழுவையத் துரிபோர்த்த தானகாண் வேதத்தின பொருளானகாண என்றி யம்பி, விம்மாநின றழுவார்கட் களிப்பான தானகாண் விடையேறித் திரிவானகாண நடஞ்செய் பூதத், தம்மான காண அகலிடங்கள் தாங்கி னானகாண் அற்புதனகாண் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற, எம்மானகாண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ௧௰

அறுத்தானகாண் அயனசிரத்தை அமரர் வேண்ட ஆழ்கடலின நஞ்சுண்டங் கணிநீக் கங்கை, செறுத்தானகாண் தேவர்க்குந் தேவன் தானகாண் திசையனைத்துந் தொழுதேத்தக் கலைமான கையில், பொறுத்த தானகாண் புகலிடத்தை நலிய வந்து பொருகயிலை எடுத்தவனதன் முடிதோள் நாலஞ், சிறுத்தானகாண எழிலாரும பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன காண்அவனென்ன எண்ணத் தானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்தவன்காண் உரகளிற்றை உமையாள் ஒலக ஓங்காரத் தொருவனகாண் உணர்மெய்ஞ் ஞானம், விரித்தவனகாண் விரித்த நால் வேதத் தானகாண் வியனுலகிற் பல்லுயிரை விதியி னாலே, தெரித்தவனகாண் சில்லுருவாய்த் தோன்றி யெங்குந் திரண்டவன காண் திரிபுரத்தை வேவ வில்லால், எரித்தவனகாண் எழிலாரும பொழிலார் கச்சி ஏகமபன காண்அவனென எண்ணத தானே. க

நேசனகாண் நேசர்க்கு நேசந தனபால் இல்லாத நெஞ்சத்து நீசா தம்மைக, கூசனகாண் கூசாதார நெஞ்சு தஞ்சே குடிகொண்ட குழ கனகாண் அழகார் கொன்றை, வாசனகாண மலைமங்கை பங்கன ரூன காண் வானவாகள் எப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தும, ஈசனகாண எழி லாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகமபன காண்அவனென எண்ணத தானே.

பொறையவனகாண பூமியேழ் தாங்கி யோங்கும புண்ணியனகாண் நண்ணியபுண டரீகப போதில, மறையவனகாண மறையவனைப் பயந் தோன தானகாண் வார்சடைமா சுணமணிந்து வளரும பிளளைய, பிறையவனகாண் பிறைதிகழும எயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பேயோடங் கிடு காட்டில எல்லி யாடும, இறையவனகாண எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன காண்அவனென எண்ணத தானே. ௨

பாரவனகாண விசுமபவனகாண் பவவந் தானகாண பனிவரை கள் இரவினொடு பகலாய நின்ற, சீரவனகாண் திசையவனகாண திசைக ளெட்டுஞ் செறிந்தவனகாண சிறந்தடியார் சிந்தை செய்யும, பேரவனகாண் பேரா யிரங்க ளேத்தும பெரியவனகாண் அரியவன காண பெறறம் ஊர்ந்த, ஏரவனகாண எழிலாரும பொழிலார் கச்சி ஏகமபன காணஅவனென எண்ணத தானே. ௩

பெருந்தவத்தெம் பிஞ்ஞகனகாண் பிறைசூ டிகாண் பேதையேன வாதையுறு பிணியைத் தீர்க்கும, மருந்தவனகாண் மந்திரங்க ளாயி னனகாண வானவாகள தாமவணங்கும் மாதே வனகாண, அருந்தவத தாள் ஆயிழையாள் உமையாள் பாகம் அமர்ந்தவனகாண் அமரர்கள்தாம அர்ச்சித் தேத்த, இருந்தவனகாண் எழிலாரும பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன காணஅவனென எண்ணத் தானே. ௪

ஆயந்தவன்காண அருமறையோ டங்கம் ஆறும் அணிந்தவனகாண் ஆடரவோ டெனபு மாமை, காய்ந்தவனகாண் கண்ணழலாற காமன் ஆகங் கனனெறழுந்த காலனுடல் பொடியாய் வீழப், பாய்ந்தவனகாண் பணடுபல சருகால பந்தா பயினறநூற் சிலந்திககுப பாராள செலவம், ஈநதவனகாண் எழிலாரும் பொழிலார கச்சி ஏகம்பன காணஅவனென எண்ணத தானே ௬

உமையவளை யொருபாகனு சோததி ஞனகாண உகந்தொலிநீாக் கஙகைசடை யொழுககி ஞனகாண், இமய வடகயிலைச செல்வ னதானகாண் இல்பலிககுச் சென றுழலும் நலகூாந தானகாண், சமய மவை யாறினுககுந தலைவன தானகாண் தததுவனகாண் உத்தமன காண் தானே யாய, இமையவனகாண் எழிலாரும் பொழிலார கச்சி ஏகமபன காணஅவனென எண்ணத தானே. எ

தொணடுபடு தொணடாதுயா தீாப்பான தானகாண் தூமலாச்சே வடியிணையெம சோதி யானகாண், உண்டுபடு விடங்கண்டத் தொடுக்கி ஞனகாண் ஒலிகடலில் அமுதமராக் குதவி ஞனகாண், வண்டுபடு மலாககொனறை மாலை யானகாண வாண்மதியாய் நாண்மீனு மாயி ஞனகாண, எண்டிசையும எழிலாரும பொழிலாரகச்சி எகமபன காண்அவனென எணணத தானே அ

முந்தைகாண மூவரினும முதலா ஞனகாண மூவிலைவேல மூர்த்தி காண முருக வேட்குத, தந்தைகாண தண்கடமா முகத்தி னறகுத் தாதைகாண தாழ்ந்தடியே வணங்கு வாாககுச், சிந்தைகாண் சிந்தாத சித்தத தாாககுச் சிவனவனகாண செங்கண்மால் விடையொன் றேறும, எந்தைகாண் எழிலாரும் பொழிலார கச்சி ஏகமபன காண் அவனென எண்ணத் தானே. ௯

பொனனிசையும் புரிசடையெம புனிதன தானகாண் பூதகண நாதனகாண் புலித்தோ லாடை, தனனிசைய வைத்தஎழி லாவி ஞனகாண் சங்கவெண குழைககாதிற சதுரன தானகாண், மின்னிசை யும் வெள்ளெயிறறேன வெகுண்டு வெற்பை யெடுக்கஅடி யடாப்ப மீண் டவனறன வாயில், இனனிசைகேட் டிலங்கொளிவா ளீந்தோன் கச்சி ஏகம்பன காண்அவனென் எண்ணத் தானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம

திருநாகேச்சரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயவனை வானோர்க்கும் ஏனோ ருக்குந் தலையவனை மலையவனை உலக மெல்லாம,ஆயவனைச் சேயவனை அணியான் தனனை அழலவனை நிழலவனை அறிய வொண்ணா, மாயவனை மறையவனை மறையோர் தங்கள மநதிரனைத் தந்திரனை வளரா நினற, தீயவனைத் திருநாகேச் சரதது ளானைச சேராதார் நனனெறிககட் சேரா தாரே. ௧

உரிததானை மதவேழந் தனனை மினனா ரொளிமுடியெம் பெருமானை உமையோர பாகந், தரிததானைத தரியலர்தம் புரமெய் தானைத் தனனடைநதார தமவினைநோய் பாவ மெல்லாம், அரித்தானை ஆலதன கீழ் இருந்து நால்வாக கறம்பொருள்வீ டினபமா றங்கம் வேதந், தெரித்தானைத் திருநாகேச சரதது ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. ௨

காரானை உரிபோர்தத கடவுள் தனனைக் காதலித்து நினையாத கயவா நெஞ்சில், வாரானை மதிப்பவர்தம் மனத்து ளானை மற்றொருவர் தனனொப்பா ரொப்பிலாத, ஏரானை இமையவாதம் பெருமான தனனை இயலபாகி உலகெலாம் நிறைந்து மிக்க, சீரானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நனனெறிககட் சேரா தாரே. ௩

தலையானை எவவுலகுந் தானே யானாத தனனுருவம் யாவாக்கும் அறிய வொண்ணா, நிலையானை நேசர்கு நேசன தனனை நீள்வான முகடதனைத் தாங்கி நினற, மலையானை வரியரவு நாணாக கோத்து வலலசுர புரமூனறும் மடிய எயத, சிலையானைத திருநாகேச சாத்து ளானைத் சேராதார் நனனெறிக்கட் சேரா தாரே. ௪

மெய்யானைத் தனபக்கல் விரும்பு வாாக்கு விரும்பாத அரும்பாவியவாகட் கெனறும், பொய்யானைப் புறங்காட்டி லாட லானைப் பொன்பொதிந்த சடையானைப் பொடிகொள் பூதிப், பையானைப் பையரவமசைததான தனனைப் பாந்தானைப் பவளமால் வரைபோல் மேனிச், செயயானைத திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நனனெறிககட் சேரா தாரே. ௫

அறந்தானை அறம்புரியாத துரிசா தம்மைத் தோததிரங்கள பல சொல்லி வானோ ரேதத, நிறைநதானை நீாநிலந்தீ வெளிகாற் றாகி நிற்

பனவும் நடப்பனவு மாயி ஞானை, மறந்தானைத தன்னினையா வஞ்சர் தம்மை அஞ்செழுத்தும் வாய்நவில வல்லோர்க கென்றுஞ், சிறந்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

மறையானை மால்விடையொன் றூர்தி யானை மால்கடல்நஞ் சுண் டானை வானோர் தங்கள், இறையானை யென்பிறவித் துயர்தீர்ப் பானை இன்னமுதை மன்னியசீர் ஏகம் பத்தில், உறைவானை ஒருவருமீங் கறியா வண்ணம் என்னுள்ளத் துள்ளே யொளித்து வைத்த, சிறையா னைத் திருநாகேச் சரதது ளானைச் சேராதார் நனனெறிககட் சேரா தாரே. எ

எய்தானைப் புரமூன்றும் இமைக்கும் போதில் இருவிசும்பில் வரு புனலைத் திருவார் சென்னிப், பெய்தானைப் பிறப்பிலியை அறத்தில் நில்லாப் பிரமனதன் சிரமொன்றைக் கரமொன் றினால், கொய்தானைக கூத்தாட வல்லான் தன்னைக் குறியிலாக் கொடியேனை அடியே னாகச், செய்தானைத திருநாகேச சரத்து ளானைத் சேராதார் நனனெறிககட் சேரா தாரே. அ

அளியானை அண்ணிக்கும் ஆனபால் தன்னை வானபயிரை அப்பயி ரின வாட்டந் தீர்க்குந், துளியானை அயனமாலுந் தேடிக காணாச் சுட ரானைத் துரிசறத் தொணடு பட்டார்க், களியானை யாவார்க்கும் அரியான தன்னை இனகரும்பின தனனுள்ளா லிருந்த தேறல், தெளியானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச சேராதார நனனெறிக்கட் சேரா தாரே. கூ

சீர்த்தானை யுலகேழுஞ் சிறந்து போற்றச் சிறந்தானை நிறைந் தோங்கு செல்வன தனனைப, பார்த்தானை மதனவேள் பொடியாய் வீழப் பனிமதியஞ் சடையானைப் புனிதன தனனை, ஆர்த்தோடி மலை யெடுத்த அரக்கன அஞ்ச அருவிரலா லடர்த்தானை அடைந்தோர்பாவந், தீர்த்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கீழ்வேளூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளான அடியவர்கட் கன்பன் தன்னை ஆனஞ்சும் ஆடியைநான் அபயம் புக்க, தாளானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைச் சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்துந் தோய்ந்த, தோளானைத் தோளாத முத்தொப் பானைத் தூவெளுத்த கோவணத்தை அரையி லார்த்த, கீளானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. க

சொற்பாவும் பொருள்தெரிந்து தூய்மை நோக்கித் தூங்காதார் மனத்திருளை வாங்கா தானை, நற்பான்மை அறியாத நாயி னேனை நன்னெறிக்கே செலும்வண்ணம் நல்கி னானைப், பற்பாவும் வாயாரப் பாடி யாடிப் பணிந்தெழுந்து குறைந்தடைந்தார் பாவம் போக்கக், கிற்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. உ

அளைவாயி லரவசைத்த அழகன் தன்னை ஆதரிக்கும் அடியவர்கட் கன்பே யென்றும், விளைவானை மெய்ஞ்ஞானப் பொருளா னானை வித்தகனை எத்தனையும் பத்தர் பத்திக், குளைவானை அல்லாதார்க் குளையா தானை உலப்பிலியை யுளம்புக்கென் மனத்து மாசு, கிளைவானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

தாட்பாவு கமலமலர் தயங்கு வானைத் தலையறுத்து மாவிரதந் தரித்தான் தன்னைக், கோட்பாவு நாளெல்லா மானான் தன்னைக் கொடுவினையேன் கொடுநரகக் குழியில் நின்றால், மீட்பானை வித்துருவின் கொத்தொப் பானை வேதியனை வேதத்தின் பொருள்கொள் வீணை, கேட்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே.

நல்லானை நரைவிடையொன் றூர்தி யானை நால்வேதத் தாறங்கம் நணுக மாட்டாச், சொல்லானைச் சுடர்மூன்று மானான் தன்னைத் தொண்டாகிப் பணிவார்கட் கினியான் தன்னை, வில்லானை மெல்லியலோர் பங்கன் தன்னை மெய்யராய் நினையாதார் வினைகள் தீர்க்க, கில்லானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே

சுழித்தானைக் கங்கைமலர் வன்னி கொன்றை தூமத்தம் வாளரவஞ் சூடி னானை, அழித்தானை அரணங்கள் மூன்றும் வேவ ஆலால நஞ்சதனை உண்டான் தன்னை, விழித்தானைக் காமனுடல் பொடியாய்

வீழ மெல்லியலோர் பங்கனை முன வேனி லானைக, கிழித்தானைக கீழ் வேளூ ராளுங் கோவைக கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே. ௬

உளரொளியை உளளத்தி னுள்ளே நினற ஓங்காரத் துட் பொருளதான ஆயி ஞனை, விளரொளியை விடுசுடாகள் இரண்டும் ஒனறும் விண்ணுடுமண் ணுகாச மாயி ஞனை, வளரொளியை மாக ததுதி னுருவி ஞனை வானவர்க ளெப்பொழுதும் வாழ்த்தி யேத்துங், கிளரொளியைக கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே ௭

தடுத்தானைக காலனைக காலாற் பொனறத தனனடைந்த மாணிக் கன் றருள்செய தானை, உடுததானைப் புலியதளோ டக்கும் பாம்பும் உள்குவா ருள்ளத்தி னுளளான தனனை, மடுததானை அருநஞ்சம் மிடற் றுள் தங்க வானவர்கள் கூடியவத் தககன வேள்வி, கெடுத்தானைக கீழ் வேளூ ராளுங கோவைக கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே. ௮

மாண்டா ரெலும்பணிந்த வாழ்க்கை யானை மயானத்திற கூத்த னைவா ளரவோ டெனபு, பூணடானைப புறஙகாட்டி லாட லானைப் போகாதெனை னுள்புகுந் திடஙகொண் டெனனை, ஆண்டானை யறி வரிய சிந்தை யானை அசங்கையனை அமராகளதங சஙகை யெல்லாங, கீண்டானைக கீழ்வேளூ ராளுங கோவைக கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. ௯

முறிப்பான பேசிமலை யெடுத்தான தானும முதுகிறமுன கைந் நரம்பை யெடுததுப் பாடப், பறிப்பானகைச சிற்றரிவாள் நீட்டி ஞனைப் பாவியேன நெஞ்சகத்தே பாதப் போது, பொறிததானைப் புரமூனறும எரிசெய் தானைப பொய்யாகளைப் பொய்செய்து போது போக்கிக், கிறிப்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங கோவைக் கேடிலியை நாடு மவா கேடி லாரே. ௧0

திருசசிற்றமபலம

திருமுதுகுன்றம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணியைக் கனகத்தின குன்றொப் பானைக் கருதுவார்க காறற எளியான தனனைக, குருமணியைக் கோளரவம ஆட்டு வானைக் கொல் வேங்கை யதளானைக் கோவணவன தனனை, அருமணியை அடைந்த

வர்கட் கமுதொப் பானை ஆனைஞ்சும் ஆடியைநான அபயம புக்க, திரு மணியைத திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைதத வாறே. க

காரொளிய கண்டததெநு கடவுள தனனைக காபாலி கட்டங்க மேந்தி னானைப், பாரொளியை விணணொளியைப பாதாளத் தானைப் பால்மதியஞ் சூடியோா பணபன தனனைப், பேரொளியைப பெண் பாகம் வைததான் தனனைப பேணுவாா தமவினையைப் பேணி வாங குஞ், சீரொளியைத திருமுதுகுன றுடையான தனனைத தீவினை யேன அறியாதே திகைதத வாறே. உ

எததிசையும் வானவாகள தொழநின றானை ஏறாாந்த பெம்மானை யெம்மா னெனறு, பததனுயப பணிந்தடியேன தனனைப் பனனுள் பாமாலை பாடப் பயிலவித தானை, முத்தினை யெனமணியை மாணிக கததை முளைததெழுநத செமபவளக் கொழுந்தொப் பானைச், சிததனையென திருமுதுகுன றுடையான தனனைத தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. ௩

ஊனகருவின உள்நினற சோதி யானை உததமனைப பத்தர் மனம குடிகொண் டானைக, கானதிரிநது காண்டிப மேநதி னானைக் கார்மேக மிடறறானைக கனலைக காறறைத், தானதெரிந்தங கடியேனை யாளாக கொண்டு தனனுடைய திருவடியென தலைமேல் வைத்த, தீன கருமபைத திருமுதுகுன றுடையான தனனைத தீவினையேன அறி யாதே திகைத்த வாறே. ௪

தககனது பெருவேள்வி தகா ததா னுகித தாமரையான நான்முக னுந் தானே யாகி, மிககதொரு தீவளிநீ ராகா சமாய் மேலுலகுக் கப் பாலா யிப்பா லானை, அககினொடு முததினையு மணிந்து தொண்டர்க் கஙகஙகே அருசமய மாகி நினற, திககினையென திருமுதுகுன றுடையான தனனைத தீவினையேன அறியாதே திகைதத வாறே. ௫

புகழொளியைப் புரமெரித்த புனிதன தனனைப பொனபொதிந்த மேனியனைப புராணன தனனை, விழவொலியும விண்ணொலியு மானான தனனை வெண்காடு மேவிய விகிாதன தனனைக, கழலொலி யுங கைவளையும ஆாபப ஆாப்பக கடைதோறு மிடுபிச்சைக் கெனறு செல்லுங், திகழொளியைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. ௬

போர்த்தானை யின்னுரிதோல் பொங்கப் பொங்கப் புலியதளே உடையாகத் திரிவான் தன்னைக், காத்தானை ஐம்புலனும் புரங்கள் மூன்றுங் காலனையுங் குரைகழலாற் காய்ந்தான் தன்னை, மாத்தாடிப் பத்தராய் வணங்குந் தொண்டர் வல்வினைவே ரறும்வண்ணம் மருந்து மாகித், தீர்த்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினை யேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. ௭

துறவாதே யாக்கை துறந்தான் தன்னைச் சோதி முழுமுத லாய் நின்றான் தன்னைப், பிறவாதே யெவ்வுயிர்க்குந் தானே யாகிப் பெண்ணினோ டாணுருவாய் நின்றான் தன்னை, மறவாதே தன்றிறமே வாழ்த்துந் தொண்டர் மனத்தகத்தே அனவரதம் மன்னி நின்ற, திறலா னைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. ௮

பொற்றூணைப் புலால்நாறு கபால மேந்திப் புவலோக மெல்லா முழிதந் தானை, முற்றாத வெண்திங்கள் கண்ணி யானை முழுமுதலாய் மூவுலகும் முடிவொன் றில்லாக், கற்றூணைக் காளத்தி மலையான் தன் னைக் கருதாதார் புரமூன்றும் எரிய அம்பால், செற்றானைத் திருமுது குன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே.

இகழ்ந்தானை இருபதுதோள் நெரிய வூன்றி யெழுநரம்பி னிசை பாடல் இனிது கேட்டுப், புகழ்ந்தானைப் பூந்துருத்தி மேயான் தன்னைப் புண்ணியனை விண்ணவர்கள் நிதியந் தன்னை, மகிழ்ந்தானை மலைமக ளோர் பாகம் வைத்து வளர்மதியஞ் சடைவைத்து மாலோர் பாகந், திகழ்ந்தானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியின்முக்கூடல் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராத இன்னமுதை அம்மான் தன்னை அயனொடுமா லறியாத ஆதி யானைத், தாராரும் மலர்க்கொன்றைச் சடையான் தன்னைச் சங்க ரனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை, நீரானைக் காற்றானைத் தீயா னானை நீள்விசும்பாய் ஆழ்கடல்க ளேழுஞ் சூழ்ந்த, பாரானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௧

விடையானை விண்ணவர்கள் எண்ணத் தானை வேதியனை வெண்டிங்கள் சூடுஞ் சென்னிச், சடையானைச் சாமம்போல் கண்டத் தானைத் தத்துவனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை, அடையாதார் மூம்மதிலுந் தீயில் மூழ்க அடுகணைகோத் தெய்தானை அயில்கொள் சூலப், படையானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௨

பூதியனைப் பொன்வரையே போல்வான் றன்னைப் புரிசடைமேல் புனல்கரந்த புனிதன் றன்னை, வேதியனை வெண்காடு மேயான் றன்னை வெள்ளேறு றின்மேலானை விண்ணோர்க் கெல்லாம், ஆதியனை ஆதிரைநன் னாளான் றன்னை அம்மானை மைம்மேவு கண்ணி யாளோர், பாதியனைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௩

போர்த்தானை ஆனையின்றோல் புரங்கள் மூன்றும் பொடியாக எய்தானைப் புனிதன் றன்னை, வார்த்தாங்கு வனமுலையாள் பாகன் றன்னை மறிகடலுள் நஞ்சுண்டு வானோ ரச்சந், தீர்த்தானைத் தென்றிசைக்கே காமன் செல்லச் சிறிதளவில் அவனுடலம் பொடியா வங்கே, பார்த்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௪

அடைந்தார்தம் பாவங்கள் அல்லல் நோய்கள் அருவினைகள் நல்குரவு செல்லா வண்ணங், கடிந்தானைக் கார்முகில்போற் கண்டத் தானைக் கடுஞ்சினத்த தோன்றன் றனுடலை நேமியாலே, தடிந்தானைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானைத் தத்துவனை உத்தமனை நினைவார் நெஞ்சில், படிந்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௫

கரந்தானைச் செஞ்சடைமேல் கங்கை வெள்ளங் கனலாடு திருமேனிக் கமலத் தோன்றன், சிரந்தாங்கு கையானைத் தேவ தேவைத் திகழொளியைத் தன்னடியே சிந்தை செய்வார், வருந்தாமைக் காப்பானை மண்ணாய் விண்ணாய் மறிகடலாய் மால்விசும்பாய் மற்று மாகிப், பரந்தானைப் பள்ளியின்முக் கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௬

நதியாருஞ் சடையானை நல்லூ ரானை நள்ளாற்றின் மேயானை நல்லத் தானை, மதுவாரும் பொழில்புடைசூழ் வாய்மூ ரானை மறைக்காடு

மேயானை ஆக்கூ ரானை, நிதியாளன் தோழனை நீடூ ரானை நெய்த்தான மேயானை ஆரூ ரென்னும், பதியானைப் பள்ளியின் முக்கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௭

நற்றவனை நான்மறைக ளாயி னானை நல்லானை நணுகாதார் புரங்கள் மூன்றுஞ், செற்றவனைச் செஞ்சடைமேல் திங்கள் சூடுந் திருவாரூர்த் திருமூலட் டானம் மேய, கொற்றவனைக் கூரரவம் பூண்டான் தன்னைக் குறைந்தடைந்து தன்திறமே கொண்டார்க் கென்றும், பற்றவனைப் பள்ளியின் முக்கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௮

ஊனவனை உடலவனை உயிரா னானை உலகேழு மானானை உம்பர் கோவை, வானவனை மதிசூடும் வளவி யானை மலைமகள்முன் வராகத்தின் பின்பே சென்ற, கானவனைக் கயிலாய மலையு ளானைக் கலந்துருகி நைவார்தம் நெஞ்சி னுள்ளே, பானவனைப் பள்ளியின் முக்கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௯

தடுத்தானைத் தான்முனிந்து தன்தோள் கொட்டித் தடவரையை இருபதுதோள் தலையி னாலும், எடுத்தானைத் தாள்விரலால் மாள வூன்றி எழுநரம்பின் இசைபாடல் இனிது கேட்டுக், கொடுத்தானைப் பேரோடுங் கூர்வாள் தன்னைக் குரைகழலாற் கூற்றுவனை மாள அன்று, படுத்தானைப் பள்ளியின் முக்கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன் பள்ளி தேவன்குடி சிராப்பள்ளி தெங்கூர், கொல்லிக் குளிரறைப் பள்ளி கோவல் வீரட்டங் கோகரணங் கோடி காவும், முல்லைப் புறவம் முருகன் பூண்டி முளையூர் பழையாறை சத்தி முற்றங், கல்லில் திகழ்சீரார் காளத்தியுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. ௧

ஆரூர்மூ லட்டானம் ஆனைக் காவும் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி மாடம் ஆவூர், பேரூர் பிரமபுரம் பேரா வூரும் பெருந்துறை காம்பீலி

பிடவூர் பேணுங், கூரார் குறுக்கைவீ ரட்டா னமுங் கோட்டூர் குட மூக்குக் கோழம் பமுங், காரார் கழுக்குன றுங் கானப் பேருங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே உ

இடைமரு தீங்கோ யிராமேச் சுரம் இன்னம்பர் ஏரிடவை ஏமப் பேறூர், சடைமுடி சாலைக் குடிதக் களூர் தலையாலங் காடு தலைச்சங் காடு, கொடுமுடி குற்றாலங் கொள்ளம் பூதூர் கோத்திட்டை கோட் டாறு கோட்டுக் காடு, கடைமுடி கானூர் கடம்பந் துறை கயிலாய நாதனையே காண லாமே. ங

எச்சில் இளமர் ஏம நல்லூர் இலம்பையங் கோட்டூர் இறையான் சேரி அச்சிறு பாக்க மளப்பூர் அம்பர் ஆவடு தண்டுறை யழுந்தூர் ஆறை கச்சினங் கற்குடி கச்சூர் ஆலக் கோயில் கரவீரங் காட்டுப் பள்ளி கச்சிப் பலதளியும் ஏகம் பத்துங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. ச

கொடுங்கோளூ ரஞ்சைக் களஞ்செங் குன்றூர் கொங்கணங் குன்றியூர் குரக்குக் காவும், நெடுங்களம் நன்னிலம் நெல்லிக் காவும் நின்றியூர் நீடூர் நியம நல்லூர், இடும்பா வனமெழுமூர் ஏழூர் தோழூர் எறும்பியூர் ஏராரு மேம கூடம், கடம்பை யிளங்கோயில் தன்னி லுள்ளுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே ரு

மண்ணிப் படிக்கரை வாழ்கொளி புத்தூர் வக்கரை மந்தாரம் வார ணாசி, வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக்குடி விளமர் விராடபுரம் வேட்க ளத்தும், பெண்ணை யருட்டுறை தண்பெண் ணாகடம் பிரம் பில் பெரும்புலியூர் பெருவே ளூருங், கண்ணை களர்க்காறை கழிப் பாலையுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. சு

வீழி மிழலைவெண் காடு வேங்கூர் வேதிகுடி விசய மங்கை வியலூர், ஆழி யகத்தியான் பள்ளி யண்ணா மலையாலங் காடும் அரதைப் பெரும், பாழி பழனம் பனந்தாள் பாதாளம் பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட் டூர்தண், காழி கடல்நாகைக் காரோ ணத்துங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. எ

உஞ்சேனை மாகாளம் ஊறல் ஒத்தூர் உருத்திர கோடி மறைக் காட் டுள்ளும், மஞ்சார் பொதியின்மலை தஞ்சை வழுவூர் வீரட்டம் மாதானங் கேதா ரத்தும், வெஞ்சமாக் கூடல் மீயச்சூர் வைகா வேதீச்

சுரம் விவீசுரம் வெற்றி யூருங், கஞ்சனூா கஞ்சாறு பஞ்சாக் கையுங கயிலாய நாதனையே காண லாமே. அ

திண்டீச்சாஞ் சேயஞலூர் செம்பொன பள்ளி தேவூர் சிரபாஞ சிற்றேமம் சேறை, கொண்டீச்சரங் கூந்தலூர் கூழையூா கூடல குரு காவூா வெள்ளடை குமரி கொஙகு, அண்டர்தொழும அதிகை வீரட் டானம் ஐயா றசோகந்தி ஆமாத் தூருங, கண்டியூர் வீரட்டங கருகா வூருங கயிலாய நாதனையே காண லாமே. கூ

நறையூரிற சித்தீச் சரம்நள் ளாறு நாரையூர் நாகேச்சரம நல்லூா நல்ல, துறையூர் சோற்றுத்துறை சூல மங்கை தோணிபுரந் துருத்தி சோமீச சரம், உறையூர் கடலொற்றி யூருற றத்து ரோமாம புலியூர் ஓர்வட கத்துங், கறையூா கருப்பறியல் கனரூப் பூருங கயிலாய நாத னையே காண லாமே. கO

புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர் புறம்பயம பூவணம் பொய்கை நல்லூர், வலிவலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல் வலஞ்சுழி வாஞ்சியம் மருகல் வனனி, நிலமலிநெய்த் தானத்தோ டெத்தா னத்தும் நிலவு பெருங் கோயில்பல கண்டால் தொண்டீர், கலிவலிமிக் கோனைக்கால் விரலாற் செற்ற கயிலாய நாதனையே காண லாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

அடைவு திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம

பொருப்பள்ளி வரைவில்லாப் புரமூன றெய்து புலந்தழியச் சலந்தரனைப் பிளந்தான பொற்சக், காப்பள்ளி திருக்காட்டுப் பள்ளி கள்ளார் கமழ்கொல்லி யறைப்பள்ளி கலவஞ் சாரற், சிரப்பள்ளி சிவப் பள்ளி செம்பொன பள்ளி செழுநனி பள்ளிதவப் பள்ளி சீரார், பரப் பள்ளி யெனறென்று பகர்வோ ரெல்லாம் பரலோகத் தினிதாகப் பாலிப் பாரே. க

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட் டானங் கடவூர்வீ ரட்டானங் காமருசீ ரதிகை, மேவியவீ ரட்டானம் வழுவை வீரட்டம் வியனபறி யல் வீரட்டம் விடையூர்திக் கிடமாங், கோவல்நகர் வீரட்டங் குறுக்

கைவீ ரட்டங் கோததிட்டை குடிவீரட் டானமிவை கூறி, நாவில
நவின றுரைப்பாாக்கு நணுகச் செனறால் நமனதமருஞ் சிவனதம
ரென றகலவர் நனகே. உ

நறகொடிமேல் விடையுயாத்த நம்பன செம்பங் குடிநல்லக் குடி
நளி நாட்டியத் தானகுடி, கற்குடிதென களககுடி செங்காட் டங்குடி
கருந்திட்டைக குடிகடையக குடிகா ணுஙகால், விற்குடிவேள் விக்குடி
நல்வேட் டககுடி வேதிகுடி மாணிகுடி விடைவாய்ககுடி, புறகுடி
மாகுடி தேவன்குடி நீலக்குடி புதுக்குடியும போற்றஇடர் போகு
மனறே. ங

பிறையூருஞ சடைமுடியெம் பெருமா னூரா பெரும்பற்றப் புலி
யூரும் போரா லூரும, நறையூரும் நல்லூரும் நல்லாற றூரும நாலூருஞ்
சேற்றூரும் நாரை யூரும், உறையூரும் ஓத்தூரும் ஊற்றத தூரும்
அளபபூரோ மாமபுலியூ ரொற்றி யூருங், துறையூருந் துவையூருந்
தோழூா தானுந் துடையூருந் தொழஇடாகள் தொடரா வன்றே. ச

பெருககாறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும பெருஙகோயி
லெழுபதினோ டெட்டும் மறறுங, காரகோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்
கோயில கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில், இருக்கோதி
மறையவாகள் வழிபட் டேததும் இளங்கோயில் மணிககோயில் ஆலக
கோயில், திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து தாழ்ந்திறைஞ
சத! தீவினைகள் தீரும் அன்றே. ரு

மலையார்தம் மகளொடுமா தேவன சேரும் மறைக்காடு வண்பொழில்
சூழ்!தலைச்சங் காடு, தலையாலங் காடுதடங் கடல்சூ ழந்தண் சாய்க்காடு
தள்ளுபுனற் கொள்ளிக் காடு, பலர்பாடும் பழயனூ ராலங் காடு பனங்
காடு பாவையர்கள் பாவம் நீங்க, விலையாடும் வளை திளைக்கக் குடையும்
பொய்கை வெண்காடும் அடையவினை வேறு மனறே. சு

கடுவாயர் தமைநீககி யென்னை யாட்கொள் கண்ணுதலோன
நண்ணுமிடம் அண்ணல் வாயில், நெடுவாயில் நிறைவயல்சூழ் நெய்
தல் வாயில் நிகழ்முல்லை வாயிலொடு ஞாழல் வாயில், மடுவார்தென்
மதுரைநக ரால வாயில் மறிகடல்சூழ் புனவாயில் மாடம நீடு, குடவாயில்
குணவாயி லான வெல்லாம புகுவாரைக் கொடுவினைகள் கூடாவன்றே.

நாடகமா டிடாநந்தி கேச்சுரமா காளேச் சுரநாகேச் சுரநாக ளேச்சுரநன கான, கோடீச்சுரங் கொண்டீச் சுரந்திண் டீச்சுரங் குக்குடேச் சுரமக்கீச் சுரங்கூ றுங்கால், ஆடகேச் சுரமகத்தீச் சுரமய னீச்சுர மத்தீச் சுரஞ்சித்தீச சுரமந் தண்கானல, ஈடுதிரை யிராமேச்சுர மெனறென றேத்தி யிறைவனுறை சுரமபலவு மியம்பு வோமே. அ

கந்தமா தனங்கயிலை மலைகே தாரங் காளத்தி கழுக்குன றங் கண்ணாரண்ணா, மந்தமாம் பொழிற்சாரல் வடபாபபதம் மகேந்திரமா மலைநீலம் ஏம கூடம், விந்தமா மலைவேதஞ் சையமிகக வியனபொதியின மலை மேரு வுதயம் மத்தம், இந்துசே கரனுறையும் மலைகள் மற்றும் ஏத்துவோம் இடாகெடநின றேத்து வோமே. கூ

நள்ளாறும் பழையாறுங் கோட்டாற றோடு நலந்திகழும் நாலாறுந் திருவை யாறுந், தெள்ளாறும் வளைகுளமுந் தளிக்கு ளமுநல லிடைக்குளமுந் திருக்குளத்தோ டஞ்சைக்களம், விள்ளாத நெடுங்களம் வேட்களம் நெல்லிக்கா கோலக்கா ஆனைக்கா வியனகோ டிகா, கள்ளார்ந்த கொனறையான நினற ஆறுங குளம்களம்கா எனஅனைத்துங கூறுவோமே. கO

கயிலாய மலையெடுத்தான கரங்க ளோடு சிரங்களுரம் நெரியக்கால் விரலாற செற்றோன், பயிலவாய பராய்த்துறைதென பாலைத்துறை பண்டெழுவா தவத்துறைவெண் துறைபைம பொழிற், குயிலாலந் துறை சோற்றுத் துறைபூந் துறை பெருந்துறையுங குரங்காடு துறையினோடு, மயிலாடு துறைகடம் பந்துறை யாவடு துறைமற்றுந் துறையனைத்தும் வணங்கு வோமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையார் புனற்கங்கை நங்கை காண அம்பலத்தில் அருநட்ட மாடிவேடந், தொலையாத வெனறியார் நினறி யூரும் நெடுங்களமும் மேவிவிடை யைமேல் கொண்டு, இலையார் படைகையி லேந்தி யெங்கும் இமையவரும் உமையவளும் இறைஞ்சி யேத்த, மலையார் திரளருவிப் பொன்னி சூழ்ந்த வலஞ்சுழியே புக்கிடமா மருவி னாரே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழியும் - திருக்கோட்டையூர்க்கோடீச்சரமும்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணிபோற் கண்டத் தழகன கண்டாய் கல்லால் நிழறகீ ழிருந் தான கண்டாய், பருமணிமா நாகம் பூண்டான கண்டாய் பவளக குன் றன்ன பரமன் கண்டாய், வருமணிநீர்ப் பொனனிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் மாதேவன் கண்டாய் வரதன கண்டாய், குருமணிபோ லழ கமருங் கொட்டையூரிற கோடீச சரததுறையுங் கோமான் தானே. க

கலைக்கனறு தஙகு காத்தான கணடாய் கலைபயில்வோர் ஞானக் கண் ஆனன கணடாய், அலைககஙகை செஞ்சடைமேல் ஏற்றான கண்டாய் அண்ட கபாலத்தப பாலான கண்டாய, மலைப்பண்டங் கொண்டு வருநீாப்பொனனி வலஞசுழியின மேவிய மைந்தன கண் டாய், குலைதெெங்கஞ சோலைசூழ் கொட்டையூரிற கோடீச் சாததுறை யுங கோமான தானே. உ

செந்தா மரைப்போ தணிநதான கண்டாய் சிவனகண்டாய் தேவர் பெருமான கண்டாய், பநதாடு மெல்விரலாள் பாகன கண்டாய பாலோடு நெயதயிர்தே ஞடி கண்டாய், மந்தாரம் உந்தி வருநீாப் பொன்னி வலஞ்சுழியின மனனு மணாளன கண்டாய், கொந்தா பொழிலபுடைசூழ் கொட்டையூரிற கோடீச் சாத்துறையுங் கோமான தானே. ௩

பொடியாடு மேனிப் புனிதன கண்டாய் புட்பாகற் காழி கொடுத தான கண்டாய், இடியாா கடுமுழககே றூர்ந்தான கணடாய் எண்டி சைக்கும் விளக்காகி நினறான கண்டாய், மடலார் திரைபுரளுங் காவிரி வாய வலஞ்சுழியின மேவிய மைந்தன கண்டாய், கொடியாடு நெடுமா டக கொட்டை யூரிற் கோடீச் சாத்துறையுங் கோமான தானே. ௪

அககரவம அரைக்கசைதத அம்மான கண்டாய் அருமறைக ளாறஙக மானான கண்டாய், தககனது பெருவேள்வி தகர்த்தான கண் டாய் சதாசிவன்காண் சலந்தரனைப் பிளந்தான கண்டாய், மைகொண் மயில் தழைகொண்டு வருநீாப் பொன்னி வலஞ்சுழியான் கண்டாய் மழுவன கண்டாய், கொககமரும வயல்புடைசூழ் கொட்டை யூரிற் கோடீச் சாத்துறையுங் கோமான தானே. ௫

சண்டனைநல் லண்டர்தொழச் செய்தான் கண்டாய் சதாசிவன்
கண்டாய் சங்கரன்றான் கண்டாய், தொண்டர்பலர் தொழுதேத்துங்
கழலான் கண்டாய் சுடரொளியாய்த் தொடர்வரிதாய் நின்றான் கண்
டாய், மண்டுபுனல் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் மாமுனிவர்
தம்முடைய மருந்து கண்டாய், கொண்டல்தவழ் கொடிமாடக் கொட்
டை யூரிற் கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. ௬

அணவரியான் கண்டாய் அமலன் கண்டாய் அவிநாசி கண்டாய்
அண்டத்தான் கண்டாய், பணமணிமா நாக முடையான் கண்டாய் பண்
டரங்கன் கண்டாய் பகவன் கண்டாய், மணல்வருநீர்ப் பொன்னிவலஞ்
சுழியான் கண்டாய் மாதவர்க்கும் நான்முகற்கும் வரதன் கண்டாய்,
குணமுடைநல் லடியார்வாழ் கொட்டை யூரிற் கோடீச் சரத்துறை
யுங் கோமான் றானே. ௭

விரைகமழும் மலர்க்கொன்றைத் தாரான் கண்டாய் வேதங்கள்
தொழநின்ற நாதன் கண்டாய், அரையதனிற் புள்ளியத ளுடையான்
கண்டாய் அழலாடி கண்டாய் அழகன் கண்டாய், வருதிரைநீர்ப் பொன்
னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் வஞ்சமனத் தவர்க்கரிய மைந்தன் கண்
டாய், குரவமரும் பொழில்புடைசூழ் கொட்டை யூரிற் கோடீச் சரத்
துறையுங் கோமான் றானே. ௮

தளங்கிளருந் தாமரையா தனத்தான் கண்டாய் தசரதன்றன்
மகன்அசைவு தவிர்த்தான் கண்டாய், இளம்பிறையும் முதிர்சடைமேல்
வைத்தான் கண்டாய் எட்டெட் டிருங்கலையு மானான் கண்டாய், வளங்
கிளர்நீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான் கண்டாய் மாமுனிவர் தொழு
தெழுபொற் கழலான் கண்டாய், குளங்குளிர்செங் குவளைகிளர்
கொட்டை யூரிற் கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான் றானே. ௯

விண்டார் புரமூன்று எரித்தான் கண்டாய் விலங்கலில்வல் லரக்க
னுட லடர்த்தான் கண்டாய், தண்டா மரையானும் மாலுந் தேடத் தழற்
பிழம்பாய் நீண்ட கழலான் கண்டாய், வண்டார்பூஞ் சோலைவலஞ்
சுழியான் கண்டாய் மாதேவன் கண்டாய் மறையோ டங்கங், கொண்
டாடு வேதியர்வாழ் கொட்டை யூரிற் கோடீச் சரத்துறையுங் கோமான்
றானே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாரையூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லானைப் பொருளானைச் சுருதி யானைச் சுடராழி நெடு
மாலுக் கருள் செய்தானை, அல்லானைப் பகலானை அரியான தனனை
அடியாரகட் கெளியானை அரண்மூன றெய்த, விலலானைச் சரம்விசயற்
கருள்செய் தானை வெங்கதிரோன மாமுனிவா விரும்பி யேத்தும, நல்
லானைத் தீயாடு நம்பன தனனை நாரையூா நனனகரிற் கண்டேன
நானே. க

பஞ்சுண்ட மெலலடியாள் பங்கன தனனைப் பாரொடுநீா சுடா
படாகாற் றாயி னானை, மஞ்சுணட வானாகி வானந் தனனில் மதியாகி
மதிசடைமேல வைததான தனனை, நெஞ்சுண்டென் நினைவாகி நின
றான தனனை நெடுங்கடலைக கடைந்தவர்போய் நீங்க வோங்கும, நஞ்
சுண்டு தேவாகளுக கமுதீந் தானை நாரையூா நனனகரிற் கண்டேன
நானே. உ

மூவாத யாவாக்கும மூத்தான தனனை முடியாதே முதலநடுவு
முடிவா னானைத், தேவாதி தேவர்கட்குந் தேவன தனனைத திசை
முகனறன் சிரமொனறு சிதைத்தான தனனை, ஆவாத அடலேறொன
றுடையான தனனை அடியேற்கு நினைதோறும அணணிக் கினற,
நாவானை நாவினில்நல் லுரையா னானை நாரையூா நனனகரிற் கணடேன
நானே. ௩

செம்பொனனை நனபவளந் திகழும் முத்தைச செழுமணியைத்
தொழுமவர்தஞ் சித்தத் தானை, வம்பவிழும் மலாக்கணைவேள் உலகக
நோககி மகிழ்நதானை மதிறகச்சி மனனு கினற, கம்பனையெங் கயிலாய
மலையான தனனைக கழுகினொடு காகுததன கருதி யேத்தும், நம்பனை
யெம பெருமானை நாதன தனனை நாரையூர் நனனகரிற கண்டேன
நானே. ௪

புரையுடைய கரியுரிவைப் போர்வை யானைப் புரிசடைமேற்
புனலடைதத புனிதன தனனை, விரையுடைய வெள்ளெருக்கங்
கண்ணி யானை வெண்ணீறு செம்மேனி விரவி னானை, வரையுடைய
மகள்தவஞ்செய் மணாளன தனனை வருபிணிநோய் பிரிவிக்கும் மருந்து

தனனை, நரைவிடைநற கொடியுடைய நாதன தனனை நாரையூர் நன
னகரிற் கண்டேன நானே. ரு

பிறவாதும் இறவாதும பெருகி ஞனைப் பேய்பாட நடமாடும் பித
தன தனனை, மறவாத மனததகத்து மனனி ஞனை மலையானைக் கட
லானை வனத்து ளானை, உறவானைப் பகையானை உயிரா ஞனை உள்
ளானைப் புறத்தானை ஓசை யானை, நறவாரும் பூஙகொனறை சூடி
ஞனை நாரையூா நனனகரிற் கண்டேன நானே. சு

தக்கனது வேள்விகெடச் சாடி ஞனைத தலைகலஞைப் பலியேற்ற
தலைவன தனனைக, கொககரைசச சரிவீணை பாணி யானைக கோணு
கம் பூணுகக் கொண்டான தனனை, அககினொடும் என்பணிந்த அழகன
தன்னை அறுமுகனோ டானைமுகற கப்பன தனனை. நககனைவக கரை
யானை நள்ளாற் ருனை நாரையூா நனனகரிற கண்டேன நானே. எ

அரிபிரமா தொழுதேத்தும் அத்தன தனனை அந்தகனுக கந்தகனை
அளக்க லாகா, எரிபுரிய மிலிங்கபுரா ணதது ளானை எண்ணுகிப்
பண்ணெ ரெழுததா ஞனைத், திரிபுரஞசெற ஒருருமூவாக கருளசெய்
தானைச் சிலநதிக்கும் அரசளித்த செல்வன தனனை, நரிவிரவு காட்ட
கத்தி லாட லானை நாரையூா நனனகரிற் கணடேன நானே. அ

ஆலாலம மிடறறணியா அடககி ஞனை ஆலதனகீழ் அறநாலவாக
கருள்செய தானைப், பாலாகித தேஞைகிப் பழமு மாகிப பைஙகரும்பா
யஙகருநதுஞ சுவையா ஞனை, மேலாய வேதியாகரு வேள்வி யாகி
வேளவியினின பயஞய விமலன தன்னை, நாலாய மறைக்கிறைவ ஞயி
ஞனை நாரையூா நனனகரிற் கண்டேன நானே. கூ

மீளாத ஆளென்னை உடையான தனனை வெளிசெய்த வழிபாடு
மேவி ஞனை, மாளாமை மறையவனுக குயிரும வைத்து வனகூறறி
ஞயிர்மாள உதைத்தான தனனைத், தோளாண்மை கருதிவரை
யெடுத்த தூர்த்தன தோளவலியுந் தாள்வலியுந் தொலைவித தாஙகே,
நாளோடு வாள்கொடுத்த நமபன் தன்னை நாரையூர் நனனகரிற் கண்
டேன நானே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொனமலிந்த மறைநான்கா றங்க மாகிச் சொறபொருளுங் கடநதசுடாச் சோதி போலும், கனமலிந்த கயிலைமலை வாணர் போலுங் கடல்நஞச முண்டிருண்ட கண்டா போலும, மனமலிந்த மணிவரைத் திண் தோளா போலும மலையரையன மடப்பாவை மணளா போலுங், கொனமலிந்த மூவிலைவேற குழகா போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத் தெங கூதத னாரே. க

கானலஇளங் கலிமறவ னாகிப் பார்த்தன் கருத்தளவு செருத் தொகுதி கணடாா போலும,ஆனநல்இளங் கவிடையொன் றேறி யண் டத தப்பாலும பலிதிரியும அழகா போலுந், தேனவிளங் குவலைமலி தெனறல முனறிற் செழுமபொழிறபூம பாளைவிரி தேறல நாறுங், கூனலஇளம பிறைதடவு கொடிகொள் மாடக் குடந்தைக்கீழ்க் கோட் டத்தெங கூதத னாரே. உ

நீறலைத்த திருவுருவும நெறறிக கண்ணும் நிலாஅலைதத பாம்பி னொடு நிறைநீர்க் கங்கை,ஆறலைத்த சடைமுடியும் அம்பொன தோளும் அடியவர்க்குக் காட்டியருள் புரிவாா போலும், ஏறலைத்த நிமிாகொடி யொன றுடையாா போலும ஏழுலகுந் தொழுகழலெம மீசா போலுங், கூறலைதத மலைமடந்தை கொழுநா போலுங் குடநதைககீழ்க கோட்டத் தெங கூதத னாரே. ௩

தக்கனது பெருவேள்வி தகாத்தாா போலுஞ் சநதிரனைக கலை கவாந்து தரித்தாா போலுஞ், செககரொளி பவளவொளி மினனின சோதி செழுஞ்சுடர்த்தீ ஞாயிறெனச் செய்யா போலும், மிககதிறல் மறையவரால் விளஙகு வேள்வி மிகுபுகைபோய் விண்பொழியக கழனி யெல்லாங, கொககினிய கனிசிதறித தேறல் பாயுங குடந்தைக்கீழ்க் கோடடத்தெங் கூத்த னாரே. ௪

காலனவலி தொலைததகழற காலா போலுங் காமனெழி லழல் விழுஙகக கணடாா போலும், ஆலதனி லறநால்வாக் களிததாா போலும் ஆணொடுபெண் ணலியலல ராவா போலும், நீலவுரு வயிரநிரை பசசை செமபொன் நெடும்பளிங்கென றறிவரிய நிறத்தார் போலுங,

கோலமணி கொழித்திழியும் பொனனி நனனீாக குடந்தைககீழ்க் கோட்டதெதங கூத்த ஞரே. ரு

முடிகொண்ட வளர்மதியும் மூனருய்த் தோனறும் மூனேஞாயி றனனமலாக கணகள் மூனறும், அடிகொண்ட சிலமபொலியும் அருளார் சோதி அணிமுறுவற் செவவாயும அழகாய்த் தோனறத, அடிகொண்ட இடைமடவாள பாகங் கொண்டு சுடாச்சோதிக் கடிசசெம் பொன மலேபோ லிங்நாள, குடிகொண்டென மனத்தகததே புகுந்தாா போலுங் குடந்தைககீழக கோட்டத்தெதங கூத்த ஞரே. சு

காரிலங்கு திருவுருவத் தவற்கும மற்றைக கமலததிற் காரணற்குங காட்சி யொண்ணுச், சீரிலங்கு தழற்பிழமபிற சிவந்தாா போலுஞ சிலே வளேவித் தவுணர்புரஞ் சிதைததாா போலும், பாரிலங்கு புனலனல் கால் பரமா காசம் பரிதிமதி சுருதியுமாய்ப் பரந்தார் போலுங், கூரிலங்கு வேற்குமரன் தாதை போலுங குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டதெதங கூத்த ஞரே. எ

பூச்சூழ்ந்த பொழில்தழுவு புகலூ ருள்ளார் புறம்பயத்தார் அறம் புரிபூந் துருததி புகரு, மாச்சூழ்ந்த பழனததார் நெய்த்தா னததாா மாதவத்து வளாசோறறுத துறையாா நல்ல, தீச்சூழ்ந்த திகிரிதிரு மாலுக்கீந்து திருவானேக் காவிலோா சிலந்திக கந்நாள, கோச்சோழா குலத்தரசு கொடுத்தாா போலுங குடந்தைககீழ் கோட்டத்தெதங கூத்த ஞரே. அ

பொஙகரவாா புலித்தோலா புராணா மார்பிற் பொறிகிளாவெண் பூணநூல் புனிதா போலுஞ, சஙகரவக் கடனமுகடு தட்ட விட்டுச் சதுாநடம் ஆட்டுகநத சைவர் போலும், அங்கரவத் திருவடிககாட் பிழைப்பத் தந்தை அந்தணனே அறஎறிந்தாாக் கருளப் போதே, கொஙகரவச சடைகொன்றை கொடுத்தாா போலுங குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெதங் கூதத ஞரே. கூ

ஏவியிடர்க கடலிடைப்பட் டுளேககின் றேனே யிப்பிறவி யறுத்தேற வாஙகி யாங்கே, கூவிஅம ருலகனேதது முருவிப் போகக குறியிலறு குணத்தாணடு கொண்டாா போலுங், தாவிமுதற் காவிரிநல் யமுனே கஙகை சரசுவதிபொற ருமரைபுட் கரணி தெண்ணீாக, கோவியொடு குமரிவரு தீாத்தஞ சூழ்ந்த குடந்தைக்கீழ்க கோட்டததெதங் கூத்த ஞரே. க0

செறிகொண்ட சிந்தைதனுள் தெளிந்து தேறித் தித்திக்குஞ் சிவபவனத் தமுதம் போலும், நெறிகொண்ட குழலியுமை பாக மாக நிறைந்தமரர் கணம்வணங்க நின்றார் போலும், மறிகொண்ட கரதலத்தெம மைந்தர் போலும் மதிலிலங்கைக் கோன்மலங்க வரைக்கீ ழிட்டுக், குறிகொண்ட இன்னிசைகேட் டுகந்தார் போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெம கூத்த னாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புத்தூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புரிந்தமரர் தொழுதேத்தும புகழ்தக் கோன்காண் போர்விடையின் பாகன்காண் புவன மேழும், விரிந்துபல வுயிராகி விளங்கி னான்காண் விரைக்கொன்றைக் கண்ணியன்காண் வேதம் நான்குந், தெரிந்துமுதல் படைத்தோனைச் சிரங்கொண் டோன்காண் தீர்த்தன்காண் திருமாலோர் பங்கத் தான்காண், திருந்துவயல் புடைதழுவு திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. க

வாராரும் முலைமங்கை பங்கத் தான்காண் மாமறைக ளாயவன்காண் மண்ணும் விண்ணுங், கூரார்வெந் தழலவனுங் காற்றும் நீருங் குலவரையும் ஆயவன்காண் கொடுநஞ் சுண்ட, காராருங் கண்டன்காண் எண்தோ ளன்காண் கயிலைமலைப் பொருப்பன்காண் விருப்போ டென்றுந், தேராரும் நெடுவீதித் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. உ

மின்காட்டுங் கொடிமருங்கு லுமையாட் கென்றும் விருப்பவன்காண் பொருப்புவலிச் சிலைக்கை யோன்காண், நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னோன்காண், பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு வண்டு, தென்காட்டுஞ் செழும்புறவில் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. ௩

ஏடேறு மலர்க்கமலத் தயனும் மாலும் இந்திரனும் பணிந்தேத்த இருக்கின் றான்காண், தோடேறு மலர்க்கடுக்கை வன்னி மத்தந் துன்

னியசெஞ் சடையான்காண் அகள்தீர் சங்கம், மாடேறி முத்தீனுங் கானல் வேலி மறைககாட்டு மாமணிகாண் வளங்கொள் மேதி, சேடேறி மடுப்படியுந் திருப்புத தூரில் திருததளியான் காண்அவ னென சிந்தை யானே. ௬

கருமருவு வல்வினைநோய் அகற்றி னைகாண் காமருபூங் கச்சியே கம்பத் தானகாண், பெருமருவு பேருலகில் பிணிகள் தீககும பெரும் பற்றத தண்புலியூா மனறாடி காண, தருமருவு கொடைததடககை யளகைக கோனறன சங்காததி ஆரூரில் தனியா னைகாண், திருமருவு பொழிலபுடைசூழ திருப்புத தூரில் திருததளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே. ௫

காம்பாடு தோளுமையாள காண நட்டங் கலந்தாடல் புரிந்தவன காண் கையில வெய்ய, பாமபாடப் படுதலையிற் பலிகொள் வோனகாண் பவளத்தின பருவரைபோல படிமத தானகாண், தாம்பாடு சின விடையே பகடாக கொண்ட சஙகரனகாண பொஙகரவக் கச்சை யோனகாண், சேம்பாடு வயல்புடைசூழ் திருபபுத தூரில் திருததளி யான காண்அவனென சிந்தை யானே. ௬

வெறிவிரவு மலாககொனறை விளங்கு திங்கள் வனனியொடு விரிசடைமேல் மிலைச்சி னைகாண், பொறிவிரவு கதநாகம் அக்கி னோடு பூண்டவனகாண பொருபுலித்தோ லாடை யானகாண், அறி வரிய நுண்பொருளக ளாயி னைகாண் ஆயிரமபே ருடையவனகாண் அந்தண் கானல், செறிபொழிலசூழ மணிமாடத திருப்புத தூரில் திருததளியான காண்அவனென சிநதை யானே. எ

புக்கடைந்த வேதியற்காயக காலற் காய்ந்த புண்ணியனகாண் வெண்ணகைவெள வளையா ளஞ்ச, மிககெதிாந்த கரிவெருவ உரித்த கோன்காண வெண்மதியைக கலைசோதத திண்மை யோனகாண், அக்கரும்பு பெரும்புனலை நெருங்கு சோலை ஆரூருக கதிபதிகாண் அந்தண் தெனறல, திக்கணைந்து வருமருஙகில் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான காண்அவனென சிந்தை யானே. அ

பற்றவனகாண் ஏனோர்க்கும் வானோ ருக்கும் பாரபரனகாண் தக் கன்றன வேள்வி செற்ற, கொற்றவனகாண் கொடுஞ்சினத்தை யடங் கச் செற்று ஞானத்தை மேனமிகுத்தல் கோளாக கொண்ட, பெற்றி

யனகாண் பிறங்கருவிக் கழுககுன றதமெத பிஞுஞகனகாண் பேமொழி லாா காம வேளைச், செற்றவனகாண சிாமருவு திருப்புத் தூரில் திருத தளியான காண்அவனென சிந்தை யானே. கூ

உரம்மதித்த சலந்தரனதன ஆகங் கீண்ட வோராழி படைததவன் காண் உலகு சூழும், வரமதித்த கதிரவனைப் பற்கொண் டானகாண் வானவாகோன புயம்நெரித்த வல்லா னனகாண, அரமதித்துச் செம் பொனனி ஞாம் பூணு அணிந்தவனகாண் அலைகடல்சூழ் இலஙகை வேநதன், சிரம்நெரிதத சேவடிகாண் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான காண்அவனென் சிந்தை யானே. க0

திருசசிற்றம்பலம்

திருவாய்மூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட வடியார் பரவக கண்டேன பததர்கணங் கண்டேன மொயத்த பூதம, ஆடல்முழவம அதிரக் கண்டேன அஙகைஅனல கண் டேன கஙகை யாளை க, கோட லரவாா சடையிற் கண்டேன கொககி னிதழ் கண்டேன கொனறை கணடேன, வாடல் தலையொனறு கையிற் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. க

பாலின மொழி யாளோா பாகங் கண்டேன பதினெண் கணமும் பயிலக கண்டேன, நீல நிறமுண்ட கண்டங் கண்டேன் நெற்றி நுதல கண்டேன பெற்றங் கண்டேன, காலைக் கதிாசெய மதியங் கண்டேன காநதை திருமுடிமேல் தோனறக கண்டேன், மாலைச் சடையும முடி யுங கண்டேன வாயமூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. உ

மணலைத் திகழ நடம தாடும் வரைசிலம் பார்ககினற பாதங் கண்டேன, விண்ணில் திகழும் முடியுங கண்டேன வேடம பலவாகு சரிதை கண்டேன, நணணிப் பிரியா மழுவுங கண்டேன நாலுமறை யஙகம ஓதக் கணடேன, வண்ணப் பொலிந்திலங்கு கோலங கண டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. ௩

விளைத்த பெரும்பததி கூர நினறு மெய்யடியாா தம்மை விரும் பக் கண்டேன, இளைகுங் கதநாகம மேனி கண்டேன் எனபின் கலந்

திகழ்ந்து தோனறக கண்டேன, திளைகருந் திருமாாபில நீறு கண்டேன சேனா மதிலமூனறும பொனற அனறு, வளைதத வரிசிலையுங் கையிற கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. ச

கானமறையும் போதகததி னுரிவை கண்டேன காலிற கழல்கண்டேன கரியின தோலகொண், டேன்மறையப் போாத்த வடிவுங கண்டேன் உள்கமனம் வைதத உணாவுங கண்டேன், நானமறை யானோடு நெடிய மாலும் நண்ணி வங்ககணடேன திணண மாக, மான்மறிதங் கையின மருவக் கண்டேன வாயமூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. ரு

அடியாா சிலம்பொலிக ளாாப்பக கண்டேன அவ்வவர்க்கே யீந்த கருணை கண்டேன, முடியாா சடைமேல் அரவம் ஊழ்க மூரிப் பிறை போய் மறையக் கண்டேன, கொடியா ரதனமே விடபங கண்டேன கோவணமுங் கீளுங் குலாவக கண்டேன, வடியாரும் மூவிலைவேல் கையில் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. சு

குழையாா திருத்தோடு காதிற கண்டேன கொககரையுஞ் சச்சரியுங் கொளகை கணடேன, இழையாா புரிநூல் வலததே கண்டேன ஏழிசை யாழ்வீணை முரலக கண்டேன, தழையாா சடைகண்டேன தனமை கண்டேன தககையொடு தாளங கறஙகக கண்டேன, மழையாா திருமிடறும் மற்றுங் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. எ

பொருநதாத செய்கை பொலியக கண்டேன போற்றிசைத்து விண்ணோா புகழக கணடேன, பரிந்தார்க் கருளும் பரிசுங் கண்டேன பாராகிப் புனலாகி நிற்கை கண்டேன, விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி கண்டேன மெல்லியலும் விநாயகனுந் தோனறக் கண்டேன், மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்கு மாறு கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. அ

மெய்யனப ரானாக் கருளுங் கண்டேன வேடுவனாய் நின்ற நிலையுங் கண்டேன், கையம் பரணெரித்த காட்சி கண்டேன கங்கணமும் அங்கைக் கனலுங் கண்டேன, ஐயம் பலவூர் திரியக் கண்டேன அன்றவனறன் வேள்வி யழித்து கந்து, வையம் பரவ இருத்தல் கண்டேன் வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. கூ

கலங்க இருவாக் கழலாய் நீண்ட காரணமுங் கண்டேன கருவாய் நின்று, பலங்கள் தரித்துகந்த பண்புங் கண்டேன பாட லொலியெலாங் கூடக கண்டேன, இலங்கைத தலைவன சிரங்கள் பததும இறுத்தவ னுக ீந்த பெருமை கண்டேன, வலங்கைத தலத்துள் அனலுங் கண் டேன வாய்மூ ரடிகளை நான கண்ட வாறே. கo

திருசசிற்றம்பலம்

திருவாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறறம்பலம்

ஒனறு வுலகனைதது மானா தாமே ஊழிதோ றூழி உயாந்தாா தாமே, நினறாகி யெங்கும நிமிர்ந்தாா தாமே நீாவளிதீ யாகாச மானா் தாமே, கொனறுடுங் கூறறை யுதைத்தாா தாமே கோலப் பழனை உடையாா தாமே, செனறுடு தீாததங்க ளானா தாமே திருவாலங் காடு றையுஞ் செலவா தாமே. க

மலைமகளைப் பாக மமாந்தார் தாமே வானோர் வணங்கப் படுவார் தாமே, சலமகளைச் செஞசடைமேல் வைததாா தாமே சரணென றிருப்பார்கட் கனபாா தாமே, பலபலவும் வேடங்க ளானா தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே, சிலைமலையா மூவெயிலும் அட்டார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. உ

ஆவுற்ற ஐந்தும் உகந்தார் தாமே அளவில் பெருமையுடையார் தாமே பூவுற்ற நாற்றமாய நினறாா தாமே புனிதப் பொருளாகி நின்றார் தாமே பாவுற்ற பாட லுகப்பார் தாமே பழனை பதியா வுடையாா தாமே [மே. தேவுற் றடிபரவ நினறார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தா

நாறுபூங் கொன்றை முடியாா தாமே நானமறையோ டாறங்கஞ் சொனனா தாமே, மாறிலா மேனி யுடையார் தாமே மாமதியஞ் செஞ் சடைமேல் வைத்தார் தாமே, பாறினா வெண்தலையி லுண்டார் தாமே பழனை பதியா வுடையாா தாமே, தேறினார் சித்தத் திருந்தார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ச

அல்லும் பகலுமாய் நினறாா தாமே அந்தியுஞ் சந்தியு மானார் தாமே, சொல்லும் பொருளெலா மானா தாமே தோத்திரமுஞ் சாத்தி ரமு மானா தாமே, பல்லுரைக்கும் பாவெலா மானார் தாமே பழனை

பதியா வுடையார் தாமே, செல்லும் நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே திரு வாலங் காடுறையுஞ் செல்வா தாமே. ரு

தொண்டாய்ப் பணிவாாக கணியாா தாமே தூநீ றணியுஞ் சுவண் டர் தாமே, தண்தா மரையானும மாலுந் தேடத் தழ லுருவா யோங்கி நிமிர்ந்தார் தாமே, பண்தான இசைபாட நின்றூா தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே, திண்டோளக ளெட்டு முடையாா தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வா தாமே. கூ

மையாருங கண்ட மிடறுரா் தாமே மயானததி லாடல் மகிழ்ந் தாா தாமே, ஐயாறும் ஆரூரும் ஆனைக காவும் அம்பலமுங் கோயிலாக் கொண்டார் தாமே, பையா டரவ மசைததாா தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே, செய்யாள் வழிபட நின்றூா தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. எ

விண்முழுதும் மண்முழுது மானூர் தாமே மிககோர்க ளேத்துங் குணத்தார் தாமே, கண்விழியாற காமனையுங காயந்தாா தாமே காலங்க ளூழி கடந்தார் தாமே, பண்ணியலும் பாட லுகப்பார் தாமே பழனை பதியா வுடையாா தாமே, திண்மழுவா ளேந்து கரத்தார் தாமே திரு வாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே அ

காரார் கடலநஞ்சை யுண்டார் தாமே கயிலை மலையை உடையார் தாமே, ஊரா ஏகம்ப முகந்தார் தாமே ஒற்றியூா பற்றி யிருநதார் தாமே, பாரார் புகழப் படுவார் தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே, தீராத வல்வினைநோய் தீர்ப்பார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல் வர் தாமே. கூ

மாலைப் பிறைசெனனி வைத்தார் தாமே வண்கயிலை மாமலையை வந்தி யாத, நீலக் கடல்சூ ழிலங்கைக் கோனை நெரிய விரலா லடர்த் தார் தாமே, பாலொத்த மேனி நிறத்தார் தாமே பழனை பதியா வுடை தாா தாமே, சீலத்தா ரேத்துந் திறத்தார் தாமே திருவாலங் காடுறை யுஞ் செல்வா தாமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தலையாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டர்க்குத தூநெறியாய் நின்றான தனனைச சூழ்நரகில் வீழாமே காப்பான தன்னை, அண்டத்துக கபபாலைக கப்பா லானை ஆதிரைநா ளாதரித்த அம்மான தனனை, முண்டததின முளைதெழுந்த தீயா னானை, மூவுருவத தோருருவாய முதலாய் நின்ற, தண்டத்தில் தலையாலங் காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போககி னேனே. ௧

அககிருந்த அரையானை அமமான தனனை அவுணாபுர மொருநொடியி லெரிசெய் தானைக, கொககிருந்த மகுடத்தெதங கூத்தன தனனைக குண்டலஞ்சேர காதானைக குழைவார் சிநதை, புககிருந்து போகாத புனிதன தனனைப் புண்ணியனை யெண்ண ருஞ்சீர்ப் போகமெல்லாந், தக்கிருந்த தலையாலங காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போககி னேனே. ௨

மெய்த்தவத்தை வேதத்தை வேத வித்தை விளங்கிளமா மதிசூடும் விகிர்தன தனனை, எய்த்தவமே உழிதந்த ஏழை யேனையிடர்க்கடலில் வீழாமே யேற வாங்கிப், பொய்த்தவத்தா ரறியாத நெறிநின் றானைப் புனல்கரந்திட் டுமையொடொரு பாகம் நின்ற, தத்துவனைத் தலையாலங காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமா லாகிச் செழுஞ்சுடராய்த் தீயாகி நீரு மாகிப், புவனாகிப் புவனங்க ளனைத்து மாகிப் பொன்னாகி மணியாகி முத்து மாகிப், பவனாகிப் பவனங்க ளனைத்து மாகிப் பசுவேறித் திரிவானோர் பவனாய் நின்ற, தவனாய தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போககி னேனே. ௪

கங்கையெனுங் கடும்புனலைக் கரந்தான தனனைக் காமருபூம் பொழிற்கச்சிக கம்பன தன்னை, அங்கையினில் மானமறியொன் றேந்தி னானை ஐயாறு மேயானை ஆரூ ரானைப், பங்கமிலா அடியார்க்குப் பரிந்தான் தன்னைப் பரிதிநிய மத்தானைப் பாசூ ரானைச், சங்கரனைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. ௫

விடம்திகழும் அரவரைமேல் வீக்கி னானை விண்ணவர்க்கு மெண்ணரிய அளவி லானை, அடைந்தவரை அமருலகம் ஆள்விப் பானை; அம்பொனனைக் கம்பமா களிறட் டானை, மடந்தையொரு பாகனை மகுடந் தனமேல் வார்புனலும் வாளரவும் மதியும் வைத்த, தடங்கடலைத் தலையாலங் காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. சு

விடையேறிக் கடைதோறும் பலிகொள் வானை வீரட்டம் மேயானை வெண்ணீற் றானை, முடைநாறு முதுகாட்டி லாட லானை முனனைப் பினனை யந்நா ளானை, உடையாடை யுரிதோலே உகந்தான தனனை, உமையிருந்த பாகத்து ளொருவன் தனனைச், சடையானைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. எ

கரும்பிருந்த கட்டிதனைக் கனியைத் தேனைக் கனறுப்பின நடுதறியைக் காறை யானை, இரும்பமர்ந்த மூவிலைவேல் ஏந்தி னானை யென்னனைத் தெனனைக் காவான தன்னைச், சுருமபமரும் மலர்க்கொனறை சூடி னானைத் தூயானைத் தாயாகி உலகுக் கெல்லாந், தரும் பொருளைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. அ

பண்டளவு நரம்போசைப் பயனைப் பாலைப் படுபயனைக் கடுவெளியைக் கனலைக் காற்றைக், கண்டளவிற் களிகூர்வார்க் கெளியான் தன்னைக் காரணனை நாரணனைக் கமலத தோனை, எண்டளவி லென் னெஞ்சத் துள்ளே நின்ற எம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை பேணுந், தண்டானைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. கூ

கைத்தலங்க ளிருபதுடை அரக்கர் கோமான கயிலைமலை அதுதனைக் கருதா தோடி, முத்திலங்கு முடிதுளங்க விரலா லூன்றி முடுகு தலுந் திருவிரலொன் றூன்றி வைப்பப், பத்திலங்கு வாயாலும் பாடல் கேட்டுப் பரிந்தவனுக் கிராவணனென் றீந்த நாம, தத்துவனைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரானைப் பாரினது பயனா னானைப் படைப்பாகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன தனனை, ஆராத இன்னமுதை அடியார் தங்கட் கனைத்துலகு மானானை அமரர் கோனைக், காராருங் கண்டனைக் கயிலை வேந்தைக் கருதுவார் மனத்தானைக் காலற செற்ற, சீரானைச் செல்வனைத் திருமாற் பேற்றெனு செம்பவளக் குனறினைச்சென றடைந்தேன் நானே. க

விளைக்கின்ற நீராகி வித்து மாகி விண்ணோடு மண்ணாகி விளங்கு செம்பொன், துளைக்கின்ற துளையாகிச் சோதி யாகித் தூண்டரிய சுடராகித் துளக்கில் வான்மேல், முளைக்கின்ற கதிர்மதியும் அரவு மொன்றி முழங்கொலிநீர்க் கங்கையொடு மூவா தென்றுந் திளைக்கின்ற சடையானைத் திருமாற் பேற்றெனு செம்பவளக் குன்றினைச் சென்றடைந்தேன நானே. உ

மலைமகள்தங் கோனவனை மாநீர் முத்தை மரகதத்தை மாமணியை மல்கு செல்வக், கலைநிலவு கையானைக் கம்பன தனனைக காணபினிய செழுஞ்சுடரைக கனகக் குன்றை, விலைபெரிய வெண்ணீற்று மேனியானை மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டு வானைச், சிலைநிலவு கரத்தானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன நானே. ௩

உற்றானை யுடல்தனக்கோர் உயிரா னானை ஓங்காரத் தொருவனையங் குமையோர் பாகம், பெறறானைப் பிஞ்ஞகனைப் பிறவா தானைப் பெரியனவும் அரியனவும் எல்லாம் முனனே, கற்றானைக் கற்பனவுந் தானே யாய கச்சியே கம்பனைக் காலன வீழச் செற்றானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குனறினைச்சென றடைந்தேன நானே. ௪

நீறாகி நீறுமிழும் நெருப்பு மாகி நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை, கூறாகிக் கூற்றாகிக் கோளு மாகிக் குணமாகிக் குறையாத வுவகைக் கண்ணீர், ஆறாத ஆனந்தத் தடியார் செய்த அனாசாரம் பொறுத்தருளி அவாமே லென்றுஞ், சீறாத பெருமானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குனறினைச்சென் றடைந்தேன நானே. ரு

மருவினிய மறைப்பொருளை மறைககாட் டானை மறப்பிலியை மதியேந்து சடையான தன்னை, உருநிலவு மொண்சுடரை உம்ப ரானை உரைப்பினிய தவத்தானை உலகில் வித்தைக், கருநிலவு கண்ட னைக் காளத் தியைக் கருதுவாா மனத்தானைக் கல்வி தனனைச், செரு நிலவு படையானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக குனறினைச் சென றடைநதேன நானே. சூ

பிறப்பானைப் பிறவாத பெருமை யானைப் பெரியானை அரியானைப் பெண்ஆண் ஆய, நிறத்தானை நினமலனை நினையா தாரை நினையானை நினைவோரை நினைவோன தனனை, அறத்தானை அறவோனை ஐயன தனனை அண்ணல்தனை நண்ணரிய அமா ரேத்துந், திறத்தானைத் திக ழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே. எ

வானகததில் வளாமுகிலை மதியந் தனனை வணங்குவார் மனத் தானை வடிவார் பொனனை, ஊனகத்தில உறுதுணையை உலவா தானை ஒற்றியூ ருத்தமனை ஊழிக கனறைக, கானகத்துக் கருங்களிற்றைக காளத் தியைக் கருதுவாா கருத்தானைக் கருவை மூலத, தேனகத்தி லினசுவையைத திருமாற் பேற்றெஞ செம்பளக குனறினைசசெனற டைநதேன நானே. அ

முற்றாத முழுமுதலை முளையை மொட்டை முழுமலரின மூாத் தியை முனியா தென்றும், பற்றாகிப் பலவுயிாக்கும் பரிவோன தன் னைப், பராபரனைப் பரஞ்சுடரைப் பரிவோர் நெஞ்சில், உற்றானை உயர் கருப்புச் சிலையோன் நீறாய் ஒள்ளழல்வாய் வேவவுரு நோக்கத் தானைச், செற்றானைத் திரிபுரங்கள திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றி னைச்செனற டைந்தேன நானே. சு

விரித்தானை நானமறையோ டங்க மாறும் வெறபெடுத்த இரா வணனை விரலா லூனறி, நெரித்தானை நினமலனை யம்மான் தன்னை நிலாநிலவு செஞ்சடைமேல் நிறைநீாக் கங்கை, தரித்தானைச் சங்கரனைச் சம்பு தன்னைத் தரியலர்கள் புரமூனறுந் தழல்வாய் வேவச், சிரித் தானைத் திகழொளியைத் திருமாற பேற்றெஞ் செம்பவளக் குனறி னைச்சென் றடைந்தேன் நானே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்தலஞ்சேர் நெற்றியிளங் காளை கண்டாய் கல்மதில்சூழ் கந்தமா தனத்தான் கண்டாய், மண்டலஞ்சேர் மயக்கறுக்கும் மருந்து கண்டாய் மதில்கச்சி யேகம்பம் மேயான் கண்டாய், விண்தலஞ்சேர் விளக்கொளியாய் நின்றான் கண்டாய் மீயச்சூர் பிரியாத விகிர்தன் கண்டாய், கொண்டலஞ்சேர் கண்டத்தெங் கூத்தன் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. ௧

வண்டாடு பூங்குழலாள் பாகன் கண்டாய் மறைக்காட் டுறையு மணாளன் கண்டாய், பண்டாடு பழவினைநோய் தீர்ப்பான் கண்டாய் பரலோக நெறிகாட்டும் பரமன் கண்டாய், செண்டாடி அவுணர்புரஞ் செற்றான் கண்டாய் திருவாரூர்த் திருமூலட் டானன் கண்டாய், கொண்டாடும் அடியவர்தம் மனத்தான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. ௨

அலையார்ந்த புனற்கங்கைச் சடையான் கண்டாய் அடியார்கட் காரமுத மானான் கண்டாய், மலையார்ந்த மடமங்கை பங்கன் கண்டாய் வானோர்கள் முடிக்கணியாய் நின்றான் கண்டாய், இலையார்ந்த திரிசூலப் படையான் கண்டாய் ஏழுலகு மாய்நின்ற எந்தை கண்டாய், கொலையார்ந்த குஞ்சரத்தோல் போர்த்தான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. ௩

மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லான் கண்டாய் மயிலாடு துறையிடமா மகிழ்ந்தான் கண்டாய், புற்றா டரவணிந்த புனிதன் கண்டாய் பூந்துருத்திப் பொய்யிலியாய் நின்றான் கண்டாய், அற்றார்கட் கற்றானாய் நின்றான் கண்டாய் ஐயா றகலாத ஐயன் கண்டாய், குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தன் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன் தானே. ௪

வாரார்ந்த வனமுலையாள் பங்கன் கண்டாய் மாற்பேறு காப்பா மகிழ்ந்தான் கண்டாய், போரார்ந்த மால்விடையொன் றூர்வான் கண்டாய் புகலூரை அகலாத புனிதன் கண்டாய், நீரார்ந்த நிமிர்சடையொன் றுடையான் கண்டாய் நினைப்பார்தம் வினைப்பாரம் இழிப்பான்

கண்டாய், கூராாந்த மூவிலைவேற் படையான் கண்டாய் கோடிகா அமாந்துறையுங குழகன தானே. ரு

கடிமலிந்த மலாக்கொன்றைச் சடையான கண்டாய் கண்ணப்ப விண்ணப்புக் கொடுத்தான் கண்டாய், படிமலிந்த பல்பிறவி யறுப் பான கண்டாய் பற்றறஞ்றா பற்றவனாய் நினறுன கண்டாய், அடிம லிந்த சிலமபலம்பத் திரிவான கண்டாய் அமராகணங் தொழுதேத்தும் அம்மான கண்டாய், கொடிமலிந்த மதில்தில்லைக கூததன கண்டாய் கோடிகா அமாநதுறையுங் குழகன தானே. சு

உழையாடு காதலமொன றுடையான கண்டாய ஒற்றியூ ரொற் றியா வுடையான கண்டாய், கழையாடு கழுககுனறம் அமாந்தான கண் டாய் காளத்திக கற்பகமாய நினறுன கண்டாய், இழையாடும் எண் புயத்த இறைவன கண்டாய் எனநெஞசத் துள்நீஙகா எம்மான கண் டாய், குழையாட நடமாடுங் கூத்தன கணடாய் கோடிகா அமர்ந்துறை யுங் குழகன தானே. எ

படமாடு பனனகக்கச் சசைத்தான கண்டாய் பாரயததுறையும பாசூரும் மேயான கண்டாய், நடமாடி யேழுலகுந திரிவான் கண்டாய் ஞானமறையின பொருள்கண்டாய் நாதன கண்டாய், கடமாடு களி றுரித்த கண்டன கண்டாய் கயிலாயமமேவி யிருந்தான கண்டாய், குட மாடி யிடமாகக கொண்டான கண்டாய கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழ கன தானே. அ-கூ-கO

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாய்க்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானத் திளமதியும் பாமபுந் தனனில் வளர்சடைமே லாதரிப்ப வைததார் போலுங், தேனைத் திளைத்துண்டு வண்டு பாடுந் தில்லைநட மாடுந் தேவர் போலும், ஞானத்தின் ஒண்சுடராய் நினறுர் போலும் நனமையுந் தீமையு மாணுர் போலுங், தேனுைத தடியார்க் கினியாா போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செலவர் தாமே. க

விண்ணோர் பாவகஞ் சுண்டாா போலும் வியனதுருத்தி வேள் விக் குடியார் போலும்,அண்ணா மலையுறையும் அண்ணல் போலும் அதி

யரைய மங்கை யமர்ந்தார் போலும், பண்ணார் களிவண்டு பாடி யாடும் பாய்த்துறையுள் மேய பரமர் போலுந், திண்ணார் புகார்முத் தலைக் கும் தெண்ணீர்த் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௨

காணிரிய வேழ முரித்தார் போலுங் காவிரிப்பூம் பட்டினத் துள் ளார் போலும், வாணிரிய வருபுரமூன் றெரித்தார் போலும் வடகயிலை மலையதுதம் மிருக்கை போலும் ஊணிரியத் தலைகலனு வுடையார் போலும் உயர்தோணி புரத்துறையும் ஒருவர் போலுந், தேனிரிய மீன்பாயுந் தெண்ணீர்ப் பொய்கைத் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௩

ஊனுற்ற வெண்டலைசேர் கையர் போலும் ஊழி பலகண் டிருந் தார் போலும், மானுற்ற கரதலமொன் றுடையார் போலும் மறைக்காட் டுக் கோடி மகிழ்ந்தார் போலுங், கானுற்ற ஆட லமர்ந்தார் போலுங் காமனுடல் கண்ணழலாற் காய்ந்தார் போலுந், தேனுற்ற சோலை திகழ்ந்து தோன்றுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே.

காமலகு கொன்றையந் தாரார் போலுங் காலனையும் ஒருதையால் கண்டார் போலும், பாமலகி யேத்தப் படுவார் போலும் பருப்பதத்தே பலவூழி நின்றார் போலும், ஊமலகு பிச்சைக் குழன்றார் போலும் ஒத்தொ ரொருநாளும் நீங்கார் போலுஞ், சீமலகு பாட லுகந்தார் போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௫

மாவாய்ப் பிளந்துகந்த மாலுஞ் செய்ய மலரவனுந் தாமேயாய் நின்றார் போலும், மூவாத மேனி முதல்வர் போலும் முதுகுன்ற மூதூ ருடையார் போலுங், கோவாய முனிதன்மேல் வந்த கூற்றைக் குரை கழலா லன்று குமைத்தார் போலுந், தேவாதி தேவர்க் கரியார் போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௬

கடுவெளியோ டோரைந்து மானார் போலுங் காரோணத் தென்று மிருப்பார் போலும், இடிகுரல்வாய்ப் பூதப் படையார் போலும் ஏகம்பம் மேவி யிருந்தார் போலும், படியொருவ ரில்லாப் படியார் போலும் பாண்டிக் கொடுமுடியுந் தம்மூர் போலுஞ், செடிபடுநோ யடியாரைத் தீர்ப்பார் போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ௭

விலையிலா ஆரஞ்சேர் மார்பர் போலும் வெண்ணீறு மெய்க்க ணிந்த விகிர்தர் போலும், மலையினார் மங்கை மணாளர் போலும் மாற்

பேறு காப்பாய் மகிழ்ந்தார போலுந்,தொலேவிலா புரமூனறுந் தொலேத் தார போலுஞ் சோறறுத துறைதுருத்தி யுள்ளார போலுஞ், சிலேயிஞே செங்க ணரவர் போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. அ

அல்ல லடியாரக் கறுப்பார போலும் அமருலகந் தம்மடைந்தார்க் காட்சி போலும், நல்லூரும நல்லூருமமேயார் போலும் நள்ளாறு நாளும் பிரியார் போலும், முல்லே முகைநகையாள் பாகர் போலும முனனமே தோனறி முளேத்தார் போலுந், தில்லே நடமாடுந் தேவா போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வா தாமே. கூ

உறைப்புடைய இராவணனபொன் மலேயைக் கையால் ஊக்கஞ் செய் தெடுததலுமே உமையா ளஞச, நிறைப்பெருந்தோள இருபதும் பொன முடிகள் பத்தும் நிலஞ்சோ விரல்வைத்த நிமலா போலும, பிறைப்பிளவு சடைககணிந்த பெம்மான போலும் பெண்ணு ஞரு வாகி நினருர் போலுஞ், சிறப்புடைய அடியாரகட் கினியார் போலுந் திருச்சாய்ககாட் டினிதுறையுஞ் செல்வா தாமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம

திருப்பாசூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணுகி நிலனுகி விசும்பு மாகி வேலேசூழ் ஞாலத்தார் விரும்பு கினற, எண்ணுகி எழுத்தாகி இயல்பு மாகி ஏழுலகுந் தொழுதேத் திக் காண நினற, கண்ணுகி மணியாகிக காட்சி யாகிக் காதலித்தங் கடி யார்கள் பரவ நினற, பண்ணுகி இனனமுதாம் பாசூா மேய பாஞ்சுட ரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. க

வேதமோர் நானகாய் ஆறஙக மாகி விரிக்கின்ற பொருட்கெல்லாம் வித்து மாகிக், கூதலாய்ப் பொழிகின்ற மாரி யாகிக் குவலயங்கள் முழுதுமாய்க் கொணட லாகிக, காதலால் வானவாகள் போற்றி யென றுங் கடிமலர்கள் அவைதூவி ஏத்த நினற, பாதியோர் மாதினனேப் பாசூா மேய பாஞ்சுடரைக கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. உ

தடவரைக ளேழுமாய்க் காற்ருய்த் தீயாய்த் தண்விசும்பாய்த் தண்விசும்பி னுச்சி யாகிக், கடல்வலயஞ் சூழ்ந்ததொரு ஞாலமாகிக்

காண்கின்ற கதிரவனும் மதியு மாகிக், குடமுழவச் சதிவழியே அனல்கை யேந்திக் கூத்தாட வல்ல குழக னாகிப், படவரவொன் றதுவாட்டிப் பாசூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. ரு

நீராருஞ் செஞ்சடைமேல் அரவங் கொன்றை நிறைமதிய முடன்சூடி நீதி யாலே, சீராரும் மறையோதி யுலக முய்யச் செழுங்கடலைக் கடைந்தகடல் நஞ்ச முண்ட, காராருங் கண்டனைக் கச்சி மேய கண்ணுதலைக் கடலொற்றி கருதி னானைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பரசும் பாசூர்ப் பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. சு

வேடனாய் விசயனதன வியப்பைக் காண்பான வில்பிடித்துக் கொம்புடைய ஏனத் தினபின, கூடினார் உமையவளுங் கோலங் கொளளக் கொலைபபகழி உடனகோததுக் கோரப் பூசல், ஆடினார் பெருங்கூததுக காளி காண அருமறையோ டாறங்கம் ஆய்ந்து கொண்டு, பாடினா நால்வேதம் பாசூா மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. ௬

புததியினாற் சிலந்தியுந்தன வாயின நூலால் பொதுப்பந்தா அது இழைத்துச் சருகால் மேய்ந்த, சித்தியினா லரசாண்டு சிறப்புச் செய்யச் சிவகணத்துப் புகப்பெய்தார் திறலால் மிக்க, வித்தகத்தால் வெள்ளானை விள்ளா அன்பு விரவியவா கண்டதற்கு வீடு காட்டிப், பத்தாக னாக கின்னமுதாம் பாசூா மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. கு

இணையொருவர் தாமல்லால் யாரு மில்லார் இடைமருதோ டேகம்பத் தென்றும் நீங்கார், அணைவரியா யாவர்க்கு மாதி தேவர் அருமந்த நன்மையெலா மடியார்க் கீவர், தணலமுழுகு பொடியாடுஞ் செககர் மேனித் தத்துவனைச் சாந்தகிலி னளறு தோய்ந்த, பணைமுலையாள் பாகனையெம் பாசூர் மேய பரஞசுடரைக கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. எ

அண்டவாகள் கடல்கடைய அதனுள் தோனறி அதிர்ந்தெழுந்த ஆலாலம் வேலை ஞாலம், எண்டிசையுஞ சுடுகின்ற வாற்றைக் கண்டு இமைப்பளவி லுண்டிருண்ட கண்டா தொண்டர், வண்டுபடு மதுமலாகள் தூவினறு வானவாகள் தானவர்கள் வணங்கி யேத்தும், பண்டரங்க வேடனையெம் பாசூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. அ

ஞாலத்தை யுண்டதிரு மாலும் மற்றை நான்முகனு மறியாத நெறியான கையிற, சூலத்தால் அந்தகனைச் சுருளக் கோத்துத் தொல்லுலகிற் பல்லுயிரைக கொல்லுங் கூற்றைக், காலத்தா லுதைசெய்து காதல்செய்த அந்தணனைக் கைக்கொண்ட செவ்வான் வண்ணா, பாலொத்த வெண்ணீற்றர் பாசூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. ௯

வேந்தனநெடு முடியுடைய அரக்கர் கோமான மெல்லியலாள் உமைவெருவ விரைந்திட் டோடிச், சாந்தமென நீறணிந்தான கயிலை வெற்பைத் தடக்கைகளா லெடுத்திடலுந் தாளா லூனறி, வந்துதிரள் திண்தோளுந் தலைகள பத்தும் இறுத்தவனதன் இசைகேட்டு இரக்கங் கொண்ட, பாந்தளணி சடைமுடியெம் பாசூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செங்காட்டங்குடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்தகையைப் பெறற்கரிய மாணிக கத்தைப் பேணிநினைந் தெழுவார்தம் மனத்தே மனனி, இருந்தமணி விளக்கதனை நினற பூமே லெழுந்தருளி யிருந்தானை யெண்தோள் வீசி, அருந்திறல்மா நடமாடும் அம்மான தனனை அங்கனகச் சுடர்க் குனறை அனறு லின் கீழ்த், திருந்துமறைப் பொருளநால்வர்க் கருள்செய் தானைச் செங்காட் டங் குடியதனிற் கண்டேன நானே. ௧

துங்கநகத் தாலன்றித் தொலையா வெனறித் தொகுதிறலவ விரணியனை ஆகங் கீண்ட, அங்கனகத் திருமாலும் அயனுந் தேடும் ஆரழலை அனங்கனுடல் பொடியாய் வீழ்ந்து, மங்கநகத் தானவல்ல மருந்து தனனை வண்கயிலை மாமலைமேல் மன்னி நினற, செங்கனகத் திரள் தோளெஞ் செல்வன தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ௨

உருகுமனத் தடியவர்கட் கூறுந் தேனை உம்பர்மணி முடிக் கணியை உண்மை நினற, பெருகுநிலைக குறியாளர் அறிவு தனனைப் பேணியஅந் தணாக்குமறைப் பொருளைப் பின்னும், முருகுவிரி நறு

மலர்மே லயற்கும் மாற்கும் முழுமுதலை மெய்த்தவத்தோா துணையை வாய்த்த, திருகுகுழல் உமைநங்கை பங்கன தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன நானே. ௫

கநதமலாக் கொன்றையணி சடையான தனனைக கதிாவிடுமா மணிபிறங்கு கனகச் சோதிச், சந்தமலர்த் தெரிவையொரு பாகத் தானைச் சாாசாநற் றாயானை நாயேன முனனைப், பந்தமறுத் தாளாக் கிப் பணிகொண் டாங்கே பன்னியநூல் தமிழ்மாலை பாடு வித்தென, சிந்தைமயக் கறுத்ததிரு அருளினானைச் செங்காட்டங குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ௬

நஞ்சடைந்த கண்டத்து நாதன தனனை நளிர்மலாப்பூங் கணை வேளை நாச மாக, வெஞ்சினத்தீ விழித்ததொரு நயனத தானை வியன கெடில வீரட்டம் மேவி னானை, மஞ்சடுதத நீள்சோலை மாட வீதி மதி லாரூா் இடங்கொண்ட மைந்தன தனனைச, செஞ்சினத்த திரிசூலப் படையான தனனைச் செஙகாட்டங குடியதனிற் கண்டேன நானே.௭

கனனியையங் கொருசடையிற் காந்தான தனனைக் கடவூரில் வீரட்டங் கருதி னானைப், பொனனிசூழ் ஐயாற்றெம் புனிதன தன னைப் பூந்துருத்தி நெய்த்தானம பொருந்தி னானைப், பனனியநான் மறைவிரிக்கும் பண்பன் தனனைப் பரிந்திமையோர் தொழுதேத்திப் பரனே யெனறு, செனனிமிசைக் கொண்டணிசே வடியி னானைச் செங்காட்டங குடியதனிற கண்டேன நானே. ௮

எத்திககு மாய்நின்ற இறைவன் தன்னை யேகம்பம் மேயானை யில் லாத தெய்வம், பொத்திததம் மயிர்பறிக்குஞ் சமணர் பொய்யிற் புக்க ழுந்தி வீழாமே போத வாங்கிப், பத்திக்கே வழிகாட்டிப் பாவந் தீர்த் துப் பண்டைவினைப் பயமான எல்லாம் போக்கித், தித்தித்தென மனத்துள்ளே ஊறுந தேனைச செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ௯

கல்லாதாா மனத்தணுகாக் கடவுள் தனனைக கற்றாா்கள் உற்றோ ருங் காத லானைப், பொல்லாத நெறியுகந்தாா புரஙகள் மூனறும் பொன்றிவிழ அனறுபொரு சாந்தொட் டானை, நிலலாத நிணக்குரம் பைப்பிணககம் நீங்க நிறைதவத்தை அடியேற்கு நிறைவித் தெனறுஞ், செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப் பானைச் செங்காட்டங் குடியத னிற் கண்டேன் நானே. ௧0

அரியபெரும் பொருளாகி நின்றான் தன்னை அலைகடலி லாலாலம் அமுது செய்த, கரியதொரு கண்டத்துச் செங்கண் ஏற்றுக் கதிர்விடுமா மணிபிறங்கு காட்சி யானை, உரியபல தொழில்செய்யும் அடியார் தங்கட் குலகமெலாம் முழுதளிக்கும் உலப்பி லானைத், தெரிவையொரு பாகத்துச் சேர்த்தி னானைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ௯

போரரவ மால்விடையொன் றூர்தி யானைப் புறம்பயமும் புகலூரும் மன்னி னானை, நீரரவச் செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள் நீங்காமை வைத்தானை நிமலன் தன்னைப், பேரரவப் புட்பகத்தே றுடைய வென்றிப் பிறங்கொளிவா ளரக்கன்முடி யிடியச் செற்ற, சீரரவக் கழலானைச் செல்வன் தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுண்டீச்சரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆர்த்தானகாண் அழல்நாகம் அரைக்கு நாணா அடியவர்கட் கன்பனகாண் ஆனைத் தோலைப், போர்த்தானகாண் புரிசடைமேல் புனலேற் றானகாண் புறங்காட்டி லாடல் புரிந்தான் தானகாண், காத்தானகாண் உலகேழுங் கலங்கா வண்ணங் கனைகடல்வாய் நஞ்சதனைக் கண்டத் துளளே, சேர்த்தானகாண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவனென் சிந்தை யானே. ௧

கருத்தனகாண் கமலத்தோன் தலையி லொன்றைக் காய்ந்தானகாண் பாய்ந்தநீர் பரந்த சென்னி, ஒருத்தன்காண் உமையவளோர் பாகத் தானகாண் ஓருருவின் மூவுருவா யொன்றாய் நின்ற, விருத்தனகாண் விண்ணவர்க்கும் மேலா னானகாண் மெய்யடியா ருள்ளத்தே விரும்பி நின்ற, திருத்தனகாண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன் காணஅவனென் சிந்தை யானே. ௨

நம்பனகாண் நரைவிடையொன் றேறி னானகாண் நாதனகாண் கீதத்தை நவிற்றி னானகாண், இன்பனகாண் இமையாமுக் கண்ணி னானகாண் ஏசற்று மனமுருகும் அடியார் தங்கட், கன்பனகாண் ஆரழல தாடி னான்காண் அஃதிவனென் றறியாவாற்கும் அறிய வொண்

ஞைச், செம்பொன்காண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண அவனென் சிந்தை யானே. ரு

மூவன்காண் மூவர்க்கும் முதலா னான்காண் முனனுமாய்ப் பினனுமாய் முடிவா னனகாண், காவன்காண் உலகுக்கோர் கண்ணு னைகாண் கங்காளன் காண்கயிலை மலையி னனகாண், ஆவனகாண் ஆவகத்தஞ் சாடி னான்காண் ஆரழலாய் அயற்கரிகரு மறிய வொண்ணுத், தேவன்காண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன காண்அவனென சிந்தை யானே. சு

கானவன்காண் கானவனாய்ப் பொருதான னுனகாண் கனலாட வல்லானகாண் கையி லேந்தும், மானவனகாண் மறைநான்கு மாயினான்காண் வல்லேறொன றதுவேற வலலான னுன்காண், ஊனவன்காண் உலகத்துக் குயிரா னனகாண் உரையவன்காண் உணர்வவன்காண் உணர்ந்தாக கொனறுந், தேனவனகாண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன காண்அவனென் சிந்தை யானே. ரு

உற்றவனகாண் உறவெல்லா மாவான னுனகாண் ஒழிவறநின் றெங்கு முலப்பி லானகாண், புறறரவே யாடையுமாய்ப் பூணு மாகிப் புறங்காட்டி லெரியாடல் புரிந்தான னுனகாண், நற்றவனகாண் அடியடைந்த மாணிக் காக நணுகியதோா பெருங்கூற்றைச் சேவ டியினல், செற்றவன்காண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன காண்அவனென சிந்தை யானே. சு

உதைத்தவனகாண் உணராத தக்கன் வேள்வி உருண்டோடத் தொடாநதருக்கன பலலை யெல்லாந், தகர்த்தவன்காண் தக்கனறன தலையைச் செறற தலையவனகாண் மலைமகளாம் உமையைச் சால, மதிப்பொழிந்த வல்லமரர் மாணடாா வேளவி வந்தவியுண் டவரோடு மதனை யெல்லாஞ், சிதைத்தவனகாண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன காண்அவனென் சிந்தை யானே. எ

உரிந்தவுடை யார்துவரா லுடமபை மூடி உழிதருமவ வூமரவருணரா வண்ணம், பரிந்தவனகாண பனிவரைமீப் பண்ட மெல்லாம் பரித்துடனே நிரந்துவரு பாய்நீாப் பெண்ணை, நிரந்துவரும் இருகரையுந தடவா வோடி நினமலனை வலஙகொண்டு நீள நோக்கித, திரிந்துலவு திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவனென் சிந்தை யானே. அ-கூ

அறுத்தவன்காண அடியவர்கள் அல்ல லெல்லாம் அரும்பொருளாய் நின்றவனகாண் அனங்க னாகம், மறுத்தவனகாண் மலைதனனை மதியா தோடி மலைமகள்தன் மனம்நடுங்க வானோ ரஞ்சக், கறுத்தவனாய்க் கயி லாய மெடுத்தான கையுங் கதிர்முடியுங் கண்ணும பிதுங்கி யோடச், செறுத்தவன்காண் திருமுண்டீச் சரத்து மேய சிவலோகன காண் அவனென் சிந்தை யானே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம

திருவாலம்பொழில் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவாகிக் கணணுதலாய் நின்றான தனனைக கமலத்தோன தலை யரிந்த காபா லிய்யை, உருவார்ந்த மலைமகளோர் பாகத் தானை உணர் வெலா மானானை ஓசை யாகி, வருவானை வலஞ்சுழியெம் பெருமான் தன்னை மறைக்காடும் ஆவடுதண் டுறையும் மேய, திருவானைத் தென பரம்பைக குடியின மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.௧

உரித்தானைக களிறதனதோல் போாவை யாக வுடையானை யுடை புலியி னதளே யாகத, தரித்தானைச் சடையதனமேற கங்கை யங்கைத் தழலுருவை விடமமுதா வுண்டி தெல்லாம், பரித்தானைப் பவளமால் வரையன் னானைப் பாம்பணையான தனககனறங் காழி நல்கிச், சிரித் தானைத் தெனபரம்பைக குடியின மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. ௨

உருமூன்றாய் உணர்வினகண் ஒன்றா னானை ஓங்கார மெய்ப் பொருளை உடம்பி னுள்ளால், கருவீன்ற வெங்களவை யறிவான தனனைக காலனைத்தன கழலடியாற் காய்ந்து மாணிக், கருளீன்ற ஆரமுதை அமரர் கோனை யள்ளூறி யெம்பெருமா னென்பாாக் கெனறுந், திரு வீன்ற தென்பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. ௩

பார்முழுதாய் விசும்பாகிப் பாதா ளமாம் பரம்பரனைச் சுரும்ப மருங் குழலாள் பாகத், தாரமுதாம் அணிதில்லைக் கூத்தன் தன்னை வாட் போக்கி யம்மானை யெம்மா னென்று, வாரமதா மடியார்க்கு வார மாகி வஞ்சனைசெய் வார்க்கென்றும் வஞ்ச னாகுஞ், சீரரசைத் தென்பரம் பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. ௪

வரையார்ந்த மடமங்கை பங்கன தனனை வானவர்க்கும் வான வனை மணியை முத்தை, அரையார்ந்த புலித்தோல்மே லாவ மார்த்த அம்மானைத் தம்மானை அடியார்க் கென்றும, புரையார்ந்த கோவணத் தெம் புனிதன தன்னைப் பூந்துருத்தி மேயானைப் புகலூ ரானைத், திரையார்ந்த தெனபரம்பைக் குடியின மேய திருவாலம பொழிலா னைச் சிந்தி நெஞ்சே. ரு

விரிந்தானைக குவிந்தானை வேத வித்தை வியனபிறப்போ டிறப் பாகி நின்றான் தனனை, அரிந்தானை சலந்தரனதன் உடலம் வேறாய் ஆழ்கடல்நஞ் சுண்டிமையோ ரெலலா முய்யப், பரிந்தானைப் பல்லசு ரா புரங்கள் மூன்றும் பாழ்படுப்பான சிலைமலைநாண் ஏற்றி யம்பு, தெரிந்தானைத் தெனபரம்பைக குடியின மேய திருவாலம் பொழிலா னைச் சிந்தி நெஞ்சே. சு

பொல்லாத எனனழுக்கிற் புகுவா னென்னைப் புறம்புறமே சோதித்த புனிதன தனனை, எல்லாரும தனனையே யிகழ அந்நாள் இடுபலியென றகந்திரியு மெம்பிரானைச், சொல்லாதா ரவர்தம்மைச் சொல்லா தானைத் தொடர்ந்ததன பொனனடியே பேணு வாரைச், செல்லாத நெறிசெலுத்த வல்லான தனனைத் திருவாலம் பொழிலா னைச் சிந்தி நெஞ்சே. எ

ஐந்தலைய நாகவணைக் கிடந்த மாலோ டயனதேடி நாடரிய அம் மான் தனனைப், பந்தணவு மெல்விரலாள் பாகத் தானைப் பராய்த்துறை யும் வெணகாடும் பயினறான தனனைப், பொந்துடைய வெண்தலை யிற் பலிகொள் வானைப் பூவணமும் புறம்பயமும் பொருந்தி னானைச், சிந்தியவெந் தீவினைகள் தீர்ப்பான தனனைத் திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. அ

கையிலுண் டுழல்வாருஞ் சாக்கியருங் கல்லாத வனமூடாக் கல்லா தானைப், பொய்யிலா தவர்க்கென்றும் பொய்யி லானைப் பூண்நாகம் நாண கப் பொருப்பு வில்லாக், கையினா ரம்பெரிகா லீர்க்குக் கோலாக் கடுந் தவத்தோர் நெடும்புரங்கள் கனல்வாய் வீழ்த்த, செய்யினார் தெனபரம் பைக குடியின மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. கூ-கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிவபுரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவன்காண் வானவர்க்கும் மேலா னான்காண் வடமொழியுந்
தென்றமிழும் மறைகள் நான்கும், ஆனவன்காண் ஆனைந்தும் ஆடி னான்
காண் ஐயன்காண் கையிலன லேந்தி யாடும், கானவன்காண் கான
வனுக் கருள்செய் தான்காண் கருதுவா ரிதயத்துக் கமலத் தூறும்,
தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றான்காண் சிவனவன்
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. க

நக்கன்காண் நக்கரவம் அரையி லார்த்த நாதன்காண் பூதகண மாட
ஆடும், சொக்கன்காண் கொக்கிறகு சூடி னான்காண் துடியிடையாள்
துணைமுலைக்குச் சேர்வ தாகும், பொக்கன்காண் பொக்கணத்த வெண்
ணீற் றான்காண் புவனங்கள் மூன்றினுக்கும் பொருளாய் நின்ற, திக்
கன்காண் செக்கரது திகழு மேனிச் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ்
செல்வன் றானே. உ

வம்பின் மலர்க் குழலுமையாள் மணவா ளன்காண் மலரவன்மால்
காண்பரிய மைந்தன் றான்காண், கம்பமதக் கரிபிளிற வுரிசெய் தோன்
காண் கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டத் தான்காண், அம்பர்நகர்ப்
பெருங்கோயி லமர்கின் றான்காண் அயவந்தி யுள்ளான்காண் ஐயா
றன்காண், செம்பொன்னெனத் திகழ்கின்ற வுருவத் தான்காண் சிவன
வன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் றானே. ௩

பித்தன்காண் தக்கன்றன் வேள்வி யெல்லாம் பீடழியச் சாடி
யருள்கள் செய்த, முத்தன்காண் முத்தீயு மாயி னான்காண் முனிவர்க்
கும் வானவர்க்கும் முதலாய் மிக்க, அத்தன்காண் புத்தூரில் அமர்ந்தான்
தான்காண் அரிசிற் பெருந்துறையே ஆட்சி கொண்ட, சித்தன்காண்
சித்தீச் சரத்தான் தான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்
வன் றானே. ௪

தூயவன்காண் நீறு துதைந்த மேனி துளங்கும் பளிங்கனைய
சோதி யான்காண், தீயவன்காண் தீயவுணர் புரஞ்செற் றான்காண்
சிறுமான்கொள் செங்கையெம் பெருமான் தான்காண், ஆயவன்காண்
ஆரூரி லம்மான் தான்காண் அடியார்கட் காரமுத மாயி னான்காண்,

சேயவன்காண் சேமநெறி யாயி னானகாண் சிவனவன்காண் சிவபுரத் தெந் செல்வன் தானே. ௫

பாரவன்காண் பாரதனிற் பயிரா னான்காண் பயிர்வளர்க்குந் துளி யவனகாண் துளியில் நின்ற, நீரவன்காண் நீர்சடைமேல் நிகழ்வித் தானகாண் நிலவேந்தா பரிசாக நினைவுற் றேருங்கும, பேரவனகாண் பிறையெயிற்று வெள்ளைப் பன்றிப் பிரியாது பலநாளும் வழிபட் டேத் தும், சீரவனகாண் சீருடைய தேவர்க கெல்லாஞ் சிவனவனகாண் சிவ புரத்தெந் செல்வன் தானே. ௬

வெய்யவனகாண் வெய்யகன லேந்தி னானகாண் வியன்கெடில வீரட்டம் மேவி னானகாண், மெய்யவனகாண் பொய்யாமனம் விரவா தான்காண் வீணையோ டிசைந்துமிகு பாடல் மிக்க, கையவனகாண் கையில்மழு வேந்தி னானகாண் காமரங்கம் பொடிவிழித்த கண்ணி னான்காண், செய்யவன்காண் செய்யவளை மாலுக் கீந்த சிவனவன காண் சிவபுரதெதெந் செல்வன் தானே. எ-அ-௯

கலையாரு நூலங்க மாயி னானகாண் கலைபயிலுங் கருத்தனகாண் திருத்த மாகி, மலையாகி மறிகடலேழ் சூழ்ந்து நின்ற மணணாகி விண் ணாகி நின்றான் தானகாண், தலையாய மலையெடுத்த தகவி லோனைத் தகர்ந்துவிழ வொருவிரலாற சாதித் தாண்ட, சிலையாரும் மடமகளோர் கூறன தானகாண் சிவனவனகாண் சிவபுரத்தெந் செல்வன தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவோமாம்புலியூர்- திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராரும் மூவிலைவே லங்கை யானை அலைகடல்நஞ் சயின் றானை அமரா ரேத்தும், ஏராரும் மதிபொதியுஞ் சடையி னானை எழுபிறப்பும் எனையாளா வுடையான் தன்னை, ஊராரும் படநாகம் ஆட்டு வானை உயர்புகழ்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மனனுஞ், சீராரும் வடதளியெந் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே. ௧

ஆதியா னரியயனென றறிய வொண்ணா அமராதொழுங் கழ லானை யமலன் தன்னைச், சோதிமதி கலைதொலையத் தக்க னெச்சன்

சடரிரவி அயிலெயிறு தொலைவித் தானை, ஓதிமிக அந்தணர்க ளெரி மூன றோம்பும் உயாபுகழார் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுந், தீதில்திரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.
உ

வருமிக்க மதயானை யுரித்தான் தன்னை வானவர்கோன் தோளை னைத்தும மடிவித் தானைத், தருமிக்க குழலுமையாள் பாகன் தன்னைச் சஙகரனெம் பெருமானைத் தரணி தன்மேல் உருமிக்க மணிமாடம் நிலாவு வீதி உத்தமாவாழ் தருமோமாம் புலியூா மன்னுந், திருமிக்க வடதளியெஞ் செலவன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.
௩

அனறினவர் புரமூனறும் பொடியாய் வேவ அழல்விழித்த கண் ணனை அமரர்கோனை, வென்றிமிகு காலனுயிா பொனறி வீழ விளங்கு திரு வடியெடுதத விகிர்தன தன்னை, ஒன்றியசீ ரிருபிறப்பா முத்தீ யோம்பும் உயர்புகழ்நான மறையோமாம் புலியூா நாளுந், தென்றல்மலி வடதளியெஞ் செல்வன தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.
௪

பாங்குடைய எழிலங்கி யருச்சனைமுன விரும்பப் பரிந்தவனுக் கருள்செய்த பரமன தன்னைப், பாங்கிலா நரகதனில் தொண்ட ரானூர் பாராத வகைபண்ண வலலான தனனை, ஓங்குமதில் புடைதழுவும் எழிலோமாம் புலியூ ருயாபுகழ்ந் தணரேத்த வுலகர்க கென்றுந், தீங்கில் திரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தி னேனே.
௫

அருந்தவத்தோர் தொழுதேதத்தும் அம்மான தனனை ஆராத இன் னமுதை அடியார் தம்மேல்,வருந்துயரந் தவிர்ப்பானை உமையாள்நங்கை மணவாள நம்பியையென மருந்து தன்னைப், பொருந்துபுனல் தழுவு வயல் நிலவு துங்கப் பொழில்கெழுவு தருமோமாம் புலியூா நாளுந், திருந்துதிரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைதது நாள் செலுததி னேனே.
௬

மலையானை வருமலையன் றுரிசெய் தானை மறையானை மறை யாலும் அறிய வொண்ணுக், கலையானைக் கலையாருங் கையி னானைக் கடி வானை அடியார்கள் துயர மெல்லாம், உலையாத அந்தணர்கள் வாழு

மோமாம் புலியூரெம் உத்தமனைப் புரமூன் றெய்த, சிலையானை வட தளியெஞ் செல்வன தனனைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே. எ

சேர்ந்தோடு மணிக்கங்கை சூடி னானைச் செழுமதியும் படஅரவும் உடன்வைத் தானைச், சார்ந்தோாகட் கினியானைத் தன்னொப் பில் லாத் தழலுருவைத் தலைமகனைத் தகைநால் வேதம், ஓர்ந்தோதிப் பயில் வாரவாழ் தருமோமாம் புலியூ ருள்ளானைக் கள்ளாத அடியார் நெஞ் சிற், சேர்ந்தானை வடதளியெஞ் செல்வன தனனைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே. அ

வார்கெழுவு முலையுமையாள் வெருவ அனறு மலையெடுத்த வாள ரக்கன் தோளுந் தாளும, ஏர்கெழுவு சிரம்பத்தும் இறுத்து மீண்டே இன்னிசைகேட் டிருந்தானை யிமையோர் கோனைப், பார்கெழுவு புகழ் மறையோர் பயிலும் மாடப் பைம்பொழில்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுஞ், சீர்கெழுவு வடதளியெஞ் செல்வன தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே. க-கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின்னம்பர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லிமலர் நாற்றத் துள்ளார் போலுமு அன்புடையார் சிந்தை அகலார் போலுஞ், சொல்லின் அருமறைகள் தாமே போலுந் தூநெறிக்கு வழிகாட்டுந் தொழிலார் போலும், வில்லிற் புரமூன் றெரித் தார் போலும் வீங்கிருளும் நல்வெளியு மானூர் போலும், எல்லி நடமாட வல்லார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோனறி யீச னூரே. க

கோழிக் கொடியோன்தன் தாதை போலுங் கொம்பனாள் பாகங் குளிர்ந்தார் போலும், ஊழி முதல்வருந் தாமே போலும் உள்குவா ருள் ளத்தி னுள்ளார் போலும், ஆழித்தேர் வித்தகருந் தாமே போலும் அடைந்தவர்கட் கன்பராய் நின்றார் போலும், ஏழு பிறவிக்குந் தாமே போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னூரே. உ

தொண்டர்கள் தம்தகவி னுள்ளார் போலுந் தூநெறிக்குந் தூநெறி யாய் நின்றார் போலும், பண்டிருவர் காணாப் படியார் போலும் பத்தர்

கள்தம் சித்தத் திருந்தார் போலுங், கண்ட மிறையே கறுத்தார் போலுங் காமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தார் போலும், இண்டைச் சடைசேர் முடியார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே.

வானத் திளந்திங்கட் கண்ணி தன்னை வளர்சடைமேல் வைத்துகந்த மைந்தர் போலும், ஊனொத்த வேலொன் றுடையார் போலும் ஒளிநீறு பூசு மொருவர் போலுந், தானத்தின் முப்பொழுதுந் தாமே போலுந் தம்மிற் பிறர்பெரியா ரில்லை போலும், ஏனத் தெயிறிலங்கப் பூண்டார் போலும் இன்னம்பர்த் தானதோன்றி யீச னாரே. ச

சூழுந்துயரம்அறுப்பார்போலுந்தோற்றமஇறுதியாய்நின்றார்போலும் ஆழுங் கடல்நஞ்சை யுண்டார் போலும் ஆட லுகந்த அழகர் போலுந் தாழ்வில் மனத்தேனை யாளாகக்கொண்டுதனமையளித்த தலைவர்போலும் ஏழுபிறப்புமறுப்பார்போலும இன்னம்பர்த்தானதோன்றியீசனாரே.

பாதத் தணையுஞ் சிலம்பர் போலும் பாரூர் விடையொன் றுடையார் போலும், பூதப் படையாள் புனிதர் போலும் பூம்புகலூர் மேய புராணர் போலும், வேதப் பொருளாய் விளைவார் போலும் வேடம் பரவித் திரியுந் தொண்டர், ஏதப் படாவண்ணம நின்றார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. சு

பல்லார் தலையோட்டில் ஊணார் போலும பததர்கள்தம் சிததத் திருந்தார் போலுங், கல்லாதார் காட்சிக் கரியார் போலுங் கற்றவர்கள் ஏதங் களைவார் போலும், பொல்லாத பூதப் படையார் போலும் பொருகடலும் ஏழ்மலையுந் தாமே போலும், எல்லாரு மேத்தத் தகுவார் போலும் இன்னம்பர்த் தானதோன்றி யீச னாரே. எ

மட்டு மலியுஞ் சடையார் போலும் மாதையோர் பாக முடையார் போலுங், கட்டம் பிணிகள் தவிர்ப்பார் போலுங் காலன்தன் வாழ்நாள் கழிப்பார் போலும, நட்டம் பயின்றாடும் நம்பர் போலும் ஞாலமெரி நீர் வெளிகா லானார் போலும், எட்டுத் திசைகளுந் தாமே போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. அ

கருவுற்ற காலத்தே யென்னை ஆண்டு கழற்போது தந்தளித்த கள்வர் போலுஞ், செருவிற் புரமூன்றும் அட்டார் போலுந் தேவர்க்குந் தேவராஞ் செல்வர் போலும், மருவிப் பிரியாத மைந்தர் போலும் மல

ரடிகள்நாடி வணங்க லுற்ற, இருவர்க் கொருவராய் நின்றார் போலும்
இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ௯

அலங்கற் சடைதாழ ஐய மேற்று அரவம் அரையார்க்க வல்லா
போலும், வலங்கை மழுவொன் றுடையார் போலும் வான்தக்கன்
வேள்வி சிதைத்தார் போலும், விலங்க லெடுத்துகந்த வெற்றி யானை
விறலழித்து மெய்ந்நரம்பால் கீதங் கேட்டன், றிலங்கு சுடர்வாள்
கொடுத்தார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கஞ்சனூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலைநற் சூலம்வலன் ஏந்தி னானை மூன்றுசுடராக் கண்ணானை
மூர்த்தி தன்னை, நாவலனை நரைவிடையொன் றேறு வானை நால்
வேதம் ஆறங்க மாயி னானை, ஆவினிலைந் துகந்தானை அமரர் கோவை
அயன திருமா லானை அனலோன் போற்றுங், காவலனைக் கஞ்சனூ
ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௧

தலையேந்து கையானை யென்பார்த் தானைச் சவந்தாங்கு தோளா
னைச் சாம்ப லானைக், குலையேறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்
துக் கோணாக மசைத்தானைக் குலமாங் கைலை, மலையானை மற்றொப்பா
ரில்லா தானை மதிகதிரும் வானவரும் மாலும் போற்றுங், கலையானைக்
கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே.

தொண்டர்குழாம் தொழுதேத்த அருள்செய் வானைச் சுடர்மழு
வாள் படையானைச் சுழிவான கங்கைத், தெண்திரைகள் பொருதிழி
செஞ் சடையி னானைச் செக்கர்வா னொளியானைச் சேரா தெண்ணிப்,
பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாம் பாழ்படுத்துத் தலையறுத்
துப் பற்கண் கொண்ட, கண்டகனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்
பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௩

விண்ணவனை மேருவில்லா வுடையான தன்னை மெய்யாகிப்
பொய்யாகி விதியா னானைப், பெண்ணவனை ஆணவனைப் பித்தன
தன்னைப் பிணமிடுகா டுடையானைப் பெருந்தக் கோனை, எண்ணவனை
யெண்டிசையுங் கீழும் மேலும் இருவிசும்பும் இருநிலமு மாகித்

தோனறுங், கண்ணவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௪

உருத்திரனை உமாபதியை உலகா னானை உத்தமனை நித்திலத்தை ஒருவன தனனைப், பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பி னானைப் பக லிரவாய் நீரவெளியாய்ப் பரந்து நினற, நெருப்பதனை நித்திலத்தின் தொத்தொப் பானை நீறணிந்த மேனியராய் நினைவார் சிந்தைக், கருத் தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக கண்ணாரக கண் டுய்ந் தேனே. ரு

ஏடேறு மலாக்கொனறை யரவு தும்பை யிளமதியம் எருக்குவா னிழிந்த கங்கை, சேடெறிந்த சடையானைத் தேவர் கோவைச் செம் பொனமால் வரையானைச் சேர்ந்தார் சிந்தைக கேடிலியைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக கிறிபேசி மடவார்பெய் வளைகள் கொள்ளுங், காட வனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண் டுய்ந் தேனே. ௬

நாரணனும் நானமுகனும் அறியா தானை நால்வேதத் துருவானை நம்பி தனனைப், பாரிடங்கள் பணிசெய்யப் பலிகொண் டுண்ணும் பால் வணனைத் தீவணனைப் பகலா னானை, வாாபொதியும் முலையாளோர் கூறன தனனை மானிடங்கை யுடையானை மலிவார் கண்டங், கார் பொதியுங கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண் டுய்ந் தேனே. ௭

வானவனை வலிவலமும் மறைக்காட் டானை மதிசூடும் பெருமானை மறையோன் தனனை, ஏனவனை யிமவானறன பேதை யோடும் இனி திருந்த பெருமானை யேத்து வார்க்குத், தேனவனைத் தித்திக்கும் பெருமான தனனைத் தீதிலா மறையோனைத் தேவர் போற்றுங், கானவனைக கஞசனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. அ

நெருப்புருவு திருமேனி வெண்ணீற் றானை நினைப்பார்தம் நெஞ் சானை நிறைவா னானைத், தருக்கழிய முயலகன்மேல் தாள்வைத் தானைச் சலந்தரனைத் தடிந்தோனைத் தககோா சிந்தை, விருப்பவனை விதியானை வெண்ணீற் றானை விளங்கொளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றுங், கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டுய்ந் தேனே. ௯

மென்பூச், செறியெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக கத்தைச் செழுஞ் சுடரைச் சென றடையப் பெற்றேன் நானே. க

அருந்தவத்தின் பெருவலியா லறிவ தன்றி அடலரக்கன் தட வரையை யெடுத்தான திண்தோள், முரிந்தொரிந் தழிந்துபா தான முற்று முனகைகரம் பினையெடுத்துக் கீதம் பாட, இருந்தவனை யேழு லகு மாகநி ஞானை யெம்மானைக கைம்மாவி னுரிவை போர்த்த, திருந் தெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்ற டையப் பெற்றேன நானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலைவேற் கையானை மூர்த்தி தன்னை முதுபிணக்கா டுடை யானை முதலா ஞானை, ஆவினிலைந் தாகந்தானை அமரர் கோனை ஆலால முண்டுகந்த ஐயன தனனைப், பூவினினமேல் நான்முகனும் மாலும் போறறப் புணாவரிய பெருமானைப் புனிதன் தன்னைக், காவலனைக் கழுக்குனறம் அமர்ந்தான் தனனைக கற்பகத்தைக கண்ணாக் கண் டேன நானே. க

பல்லாடு தலைசடைமே லுடையான் தன்னைப் பாய்புலித்தோ லுடையானைப் பகவன தன்னைச், சொல்லோடு பொருளனைத்து மாஞன் தனனைச் சுடருருவி லெனபறாக் கோலத தானை, அல்லாத காலனைமுன னடாத்தான தனனை ஆலினகீழ் இருந்தானை அமுதா ஞனைக், கல்லாடை புனைந்தருளுங் காபாலியைக் கற்பகத்தைக் கணணு ரக கண்டேன் நானே. (உ-ங-ச-ரு-சு-எ-அ-கூ-க0)

திருச்சிற்றமபலம்

பல வகைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக் கண்டு நிலைதளா ஆயி ரமா முகத்தி னேடு, பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற் பயிலக் கண்டு படஅரவும் பனிமதியும் வைத்த செல்வா, தாந்திருத்தித் தம்மனத்தை

யொருக்காத் தொண்டர் தனித்தொருதண் டூன்றிமெய் தளரா முன்னம், பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி யெனவீ ராகில் பொல்லாப் புலால் துருத்தி போக்க லாமே. ௧

ஐத்தானத தகமிடறு சுற்றி யாங்கே யகத்தடைந்தால் யாதொன்று மிடுவா ரில்லை, மைத்தானக் கண்மடவா தங்க ளோடு மாய மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர், பைத்தானத் தொண்மதியும் பாம்பும் நீரும் படர்சடைமேல் வைத்துகந்த பண்பன் மேய, நெய்த் தானம் நெய்த்தான மெனவீ ராகில் நிலாவாப் புலால்தானம் நீக்க லாமே.

பொய்யாறு வாறே புனைந்து பேசிப் புலர்ந்தெழுந்த காலைப் பொருளே தேடிக், கையாறுக் கரண முடையோ மென்று களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர், நெய்யாறு ஆடிய நீல கண்டா நிமிர்புன் சடைநெற்றிக் கண்ணர் மேய, ஐயாறே ஐயாறே யெனவீ ராகில் அல்லல்தீர்ந் தமருலகம் ஆள லாமே. ௩

இழவொன்று தாமொருவர்க் கிட்டொன் றீயார் ஈனறெடுத்த தாய்தந்தை பெண்டீர் மக்கள், கழனங்கோ வையாதல் கண்டுந் தேறார் களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர், அழனம்மை நீக்குவிக்கும் அரைய னுக்கும் அமருலகம் ஆள்விக்கும் அம்மான் மேய, பழனம் பழனமே யெனவீ ராகில் பயினறெழுந்த பழவினைநோய் பாற்ற லாமே. ௪

ஊற்றுத் துறையொன்ப துள்நின றோரீர் ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டீர், மாற்றுத் துறைவழிகொண் டோடா முன்னம் மாய மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர், வேற்றுத் தொழில்பூண்டார் புரங் கள் மூன்றும் வெவ்வழல்வாய் வீழ்விக்கும் வேந்தன மேய, சோற்றுத் துறைசோற்றுத் துறையெனவீ ராகில் துயர்நீங்கித் தூநெறிக்கட் சேர லாமே. ௫

கலஞ்சுழிக்குங் கருங்கடல்சூழ் வையந் தன்னிற் கள்ளக் கடலி லழுந்தி வாளா, நலஞ்சுழியா எழுநெஞ்சே யின்பம் வேண்டில் நம் பனறன் அடியிணைக்கே நவில்வா யாகில், அலஞ்சுழிக்கும் மன்னாகந் தனனான் மேய அருமறையோ டாறங்க மானார் கோயில், வலஞ்சுழியே வலஞ்சுழியே யெனவீ ராகில் வல்வினைகள் தீர்ந்துவா னாள லாமே. ௬

தண்டி குண்டோ தான்பிங் கிருடி சார்ந்த புகழ்நந்தி சங்கு கன் னன், பண்டை யுலகம் படைததான் தானும் பாரை யளந்தான் பல்

லாண் டிசைப்பத், திண்டி வயிற்றுச் சிறுகட் பூதஞ் சிலபாடச் செங்
கண் விடையொன றாவான், கண்டியூர் கண்டியூ ரெனபீ ராகிற் கடுக
நும வல்வினையைக் கழற்ற லாமே. எ

விடமூக்கப் பாம்பேபோற் சிந்தி நெஞ்சே வெள்ளேற்றுன தன்
தமரைக் கண்ட போது, வடமூக்க மாமுனிவர் போலச் சென்று மாத
வத்தார் மனத்துளார் மழுவாட் செல்வர், படமூக்கப் பாமபணையிற்
பள்ளி யானும் பங்கயத்து மேலயனும் பரவிக் காணுக், குடமூககே
குடமூக்கே யென்பீ ராகிற் கொடுவினைகள் தீர்ந்தாரைக் குறுக லாமே.

தண்காட்டாச் சந்தனமுந் தவள நீறுந் தழையணுகுங் குறுங்
கொன்றை மாலை சூடிக், கண்காட்டாக கருவரைபோ லனைய காஞசிக்
கார்மயிலஞ் சாயலாா கலந்து காண, எண்காட்டாக் காடங் கிடமா நின்று
எரிவீசி யிரவாடும் இறைவர் மேய, வெண்காடே வெண்காடே எனபீ
ராகில் வீடாத வல்வினைநோய் வீட்ட லாமே. கூ

தந்தையாா தாயா ருடன் பிறந்தாா தாரமாா புத்திரராா் தாந்தா
மாரே, வந்தவா றெங்ஙனே போமா றேதோ மாயமா மிதறகேதும மகிழ
வேண்டாம், சிந்தையீ ருமககொன்று சொல்லக் கேண்மின திகழ்மதி
யும் வாளரவுந் திளைக்குஞ் சென்னி, எந்தையாா திருநாமம நமச்சிவாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருகக லாமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்ற திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமான னாயெறியுங் காற்று
மாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி
யாகிப், பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும் பிறருருவுந் தம்
முருவுந தாமே யாகி, நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி நிமிர்புன
சடையடிகள் நின்ற வாறே. க

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையு மாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே
யாகிக், கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக் கலையாகிக் கலைஞானந்
தானே யாகிப், பெண்ணாகிப் பெண்ணுக்கோ ராணு மாகிப் பிரளயத்
துக கப்பாலோ ரண்ட மாகி, எண்ணாகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்து மாகி
யெழுஞசுடரா யெம்மடிகள் நின்ற வாறே. உ

கல்லாகிக் களறாகிக் கானு மாகிக் காவிரியாய்க் கால்ஆறாய்க் கழியு மாகிப், புல்லாகிப் புதலாகிப் பூடு மாகிப் புரமாகிப் புரமூன்றுங் கெடுத்தா னாகிச், சொல்லாகிச் சொல்லுக்கோர் பொருளு மாகிச் சுலா வாகிச் சுலாவுககோா சூழ லாகி, நெல்லாகி நிலனாகி நீரு மாகி நெடுஞ் சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே. ௩

காற்றாகிக் கார்முகிலாய்க் காலம் மூனறாய்க கனவாகி நனவாகிக் கங்கு லாகிக, கூற்றாகிக் கூற்றுதைத்த கொல்களிறு மாகிக் குரைகட லாய்க் குரைகடற்கோர் கோமா னுமாய், நீற்றானாய் நீறேற்ற மேனி யாகி நீள்விசும்பாய் நீள்விசும்பி னுச்சி யாகி, ஏற்றானா யேறூர்ந்த செல்வ னாகி யெழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே. ௪

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகித திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வ மாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச சார்வு மாகித் தாரகையும் ஞாயி றுந்தண் மதியு மாகிக, காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தில் நின்ற இரதங்கள் நுகாவானுந் தானே யாகி, நீயாகி நானாகி நோமை யாகி நெடுஞ்சுட ராய் நிமிர்ந்தடிகள நின்ற வாறே. ௫

அஙகமா யாதியாய் வேத மாகி அருமறையோ டைம்பூதந் தானே யாகிப், பங்கமாய்ப் பலசொலலுந் தானே யாகிப் பால்மதியோ டாதி யாய்ப் பானமை யாகிக, கங்கையாய்க காவிரியாய்க கனனி யாகிக கட லாகி மலையாகிக கழியு மாகி, எங்குமாய் ஏறூாந்த செல்வ னாகி எழுஞ் சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே. ௬

மாதா பிதாவாகி மக்க ளாகி மறிகடலும் மால்விசும்புந் தானே யாகிக, கோதா விரியாய்க் குமரி யாகிக் கொல்புலித்தோ லாடைக் குழக னாகிப், போதாய மலாகொண்டு போற்றி நின்று புனைவாா் பிறப் பறுக்கும் புனித னாகி, யாதானு மெனநினைந்தார்க் கெளிதே யாகி அழல்வண்ண வண்ணாதாம் நின்ற வாறே. ௭

ஆவாகி ஆவினில் ஐந்து மாகி அறிவாகி அழலாகி அவியு மாகி, நாவாகி நாவுக்கோர் உரையு மாகி நாதனாய் வேதத்தி னுள்ளோ னாகிப், பூவாகிப் பூவுக்கோர் நாற்ற மாகிப் புக்குளால் வாசமாய் நின்றா னாகித், தேவாகித் தேவர் முதலு மாகிச் செழுஞ்சுடராய்ச் சென றடிகள் நின்ற வாறே. ௮

நீராகி நீளகலந் தானே யாகி நிழலாகி நீள்விசும்பி னுச்சி யாகிப், பேராகிப் பேருகவோர் பெருமை யாகிப் பெருமதில்கள் மூன றினையு மெய்தா னுகி, ஆரேனுந் தனனடைந்தார் தம்மை யெல்லாம் ஆட் கொள்ள வல்லவெம் மீச னாதாம், பாராகிப் பண்ணாகிப் பாட லாகிப் பரஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நினற வாறே. ௯

மாலாகி நானமுகனாய் மாபூதமாய் மருக்கமாய் அருககமாய் மகிழ்வு மாகிப், பாலாகி யெண்டிசைக்கும் எல்லை யாகிப பரப்பாகிப் பரலோகந் தானே யாகிப், பூலோக புவலோக சுவலோகமாயப் பூதங்களாய்ப் புரா ணன் தானே யாகி, ஏலா தனவெல்லாம் ஏல்விப் பானாய் எழுஞ்சுட ராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பனநீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ அனபுடைய மாமனும மாமி யும் நீ, ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஓரு ரும்நீ, துய்ப்பனவும் உயப்பனவுந் தோறறு வாயநீ துணையாயென நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ, இப்பொனநீ இமமணிநீ இமமுத துமநீ யிறைவனநீ ஏறூர்ந்த செல்வன நீயே. ௧

வெம்பவரு கிறபதனறு கூற்றம் நம்மேல் வெய்யவினைப் பகை யும் பைய நையும், எம்பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம் எங்கெழி லென் ஞாயி றெளியோ மல்லோம், அம்பவளச் செஞசடைமேல் ஆறு சூடி அனலாடி ஆனஅஞசும் ஆட்டு கநத, செம்பவள வண்ணா செங் குனற வண்ணர் செவவான வண்ணரென சிந்தை யாரே. ௨

ஆட்டுவித்தால ஆரொருவ ராடா தாரே அடககுவித்தால் ஆரொ ருவ ரடங்கா தாரே, ஓட்டுவிததால் ஆரொருவ ரோடா தாரே யுருகு வித்தால் ஆரொருவ ருருகா தாரே, பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தால் ஆரொருவா பணியா தாரே, காட்டுவித்தால் ஆரொருவா காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாயக் காட்டாக் காலே.

நற்பதததார நறபதமே ஞான மூாததீ நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நினற, சொறபததாா சொறபதமுங் கடந்து நினற சொலற்

கரிய குழலாய் இதுவுன் தனமை, நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தனனுள் நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற, கற்பகமே யானுனனை விடுவே னலலேன கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே. ௫

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும், பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா ஆரும் பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா ஆரும், விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஆரும் விதா னமும் வெண்கொடியு மில்லா ஆரும், அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணு ஆரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே. ௬

திருநாமம அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில் தீவண்ணர் திறமொ ருகால் பேசா ராகில், ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில் உண்பதன் முன மலர்பறித்திட் டுண்ணு ராகில், அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில் அளியற்றார் பிறநதவா றேதோ வென்னிற், பெரு நோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழி லாகி யிறக்கின றாரே. ௭

நினைவார் பிறரானறி நீயே யாஞய் நினைப்பாகள் மனத்துக் கோர் வித்து மாஞய், மன்னுஞய் மன்னவாககோ ரமுத மாஞய் மறை நான்கு மாஞய்ஆ றங்க மாஞய், பொன்னுஞய் மணியாஞய் போக மாஞய் பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே யுனனை, எனஞய் என ஞய் எனனி னல்லால் ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேனே. ௮

அத்தாவுன் அடியேனை அனபா லார்த்தாய் அருள்நோக்கில் தீர்த் தநீ ராட்டிக் கொண்டாய், எத்தனையும் அரியநீ யெளியை யாஞய் எனை யாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய், பித்தனேன் பேதை யேன் பேயேன் நாயேன் பிழைத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே, இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ எம்பெருமான் திருக் கருணை யிருந்த வாறே. ௯

குலம்பொல்லேன குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன் குற றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய, நலம்பொல்லேன் நான பொல் லேன் ஞானி யல்லேன நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நினற, விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன அல்லேன வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன், இலம்பொல்லேன இரப்பதே ஈய மாட்டேன் என்செய்வான தோன்றினேன் ஏழை யேனே. ௧௦

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும், மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம் மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில், அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய் ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங், கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில் அவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக் கொண்டார் அதிகைவீ ரட்டா னம் ஆட்சி கொண்டார், தாமரையோன் சிரமரிந்து கையிற் கொண் டார் தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவாம் தன்மை, வாமனனார் மாகாயத் துதிரங் கொண்டார் மானிடங்கொண் டார்வலங்கை மழுவாட் கொண்டார், காமனையும் உடல்கொண்டார் கண்ணால் நோக்கிக் கண் ணப்பர் பணியுங்கொள் கபாலி யாரே. க

முப்புரிநூல் வரைமார்பின் முயங்கக் கொண்டார் முதுகேழல் முளைமருப்புங் கொண்டார் பூணாச், செப்புருவ முலைமலையாள் பாகங் கொண்டார் செம்மேனி வெண்ணீறு திகழக் கொண்டார், துப்புர வார் சுரிசங்கின் தோடு கொண்டார் சுடர்முடிசூழ்ந் தடியமரர் தொழ வுங் கொண்டார், அப்பலிகொண் டாயிழையார் அன்பும் கொண்டார் அடியேனை ஆளுடைய அடிக ளாரே. உ

முடிகொண்டார் முளையிளவெண் திங்க ளோடு மூசுமிள நாக முட னாகக் கொண்டார், அடிகொண்டார் சிலம்பலம்பு கழலு மார்ப்ப அடங்காத முயலகனை யடிக்கீழ்க் கொண்டார், வடிகொண்டாந் திலங்கு மழு வலங்கைக் கொண்டார் மாலையிடப் பாகத்தே மருவக் கொண் டார், துடிகொண்டார் கங்காளந் தோள்மேற் கொண்டார் சூலைதீர்த் தடியேனை யாட்கொண் டாரே. ங

பொக்கணமும் புலித்தோலும் புயத்திற் கொண்டார் பூதப் படை கள்புடை சூழக் கொண்டார், அக்கினொடு படஅரவம் அரைமேற் கொண்டார் அனைத்துலகும் படைத்தவையும் அடங்கக் கொண்டார், கொக்கிறகுங் கூவிளமுங் கொண்டை கொண்டார் கொடியானை யட

லாழிக் கிரையாக கொண்டார, செக்கரநிறத் திருமேனி திகழக் கொண் டார செடியேனை யாட்கொண்ட சிவனார் தாமே. ௪

அந்தகனை அயிற்சூலத் தழுத்திக் கொண்டார அருமறையைத் தேர்க குதிரை யாக்கிக் கொண்டார், சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண் டார் சுடுகாடு நடமாடு மிடமாக் கொண்டார, மந்தரம்நற் பொருசிலையா வளைத்துக கொண்டார் மாகாளன வாசல்காப் பாகக் கொண்டார, தந் திரமந் திரத்தார யருளிக் கொண்டார் சமண்தீர்த்தென் தன்னையாட் கொண்டார் தாமே. ௫

பாரிடங்கள் பலகருவி பயிலக கொண்டார பவளநிறங் கொண் டார் பளிங்குங் கொண்டார், நீரடங்கு சடைமுடிமேல் நிலாவுங் கொண் டார நீலநிறங் கோலநிறை மிடற்றிற் கொண்டார், வாரடங்கு வன முலையார் மைய லாகி வந்திட்ட பலிகொண்டார் வளையுங் கொண்டார், ஊரடங்க வொற்றிநகர் பற்றிக் கொண்டார் உடலுறுநோய் தீர்த் தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௬

அணிதில்லை அம்பலமா டரங்காக கொண்டார் ஆலால அருநஞ்சம் அமுதாக் கொண்டார, கணிவளர்தார்ப் பொன்னனிதழிக் கமழ்தார கொண் டார காதலார கோடிகலந் திருக்கை கொண்டார், மணிபணத்த அரவந் தோள் வளையாக் கொண்டார் மால்விடைமேல் நெடுவீதி போதக் கொண்டார, துணிபுலித்தோ லினையாடை யுடையாக் கொண்டார் சூலங் கைக் கொண்டார்தொண் டெனைக்கொண் டாரே. ௭

படமூக்கப் பாம்பணையா னோடு வானோன் பங்கயனென றங்க வரைப் படைத்துக் கொண்டார, குடமூக்கிற் கீழ்க்கோட்டங் கோயில் கொண்டார் கூற்றுதைத்தோர் வேதியனை உய்யக் கொண்டார், நெடு மூக்கிற் கரியினுரி மூடிக் கொண்டார் நினையாத பாவிகளை நீங்கக் கொண்டார், இடமாக்கி யிடைமருதுங் கொண்டார் பண்டே யென்னை இந்நாள் ஆட்கொண்ட இறைவர் தாமே. ௮

எச்சன்நிணத் தலைகொண்டார பகன்கண் கொண்டார் இரவிகளி லொருவனபல் லிறுத்துக் கொண்டார், மெச்சன்வியாத் திரன்தலை யும் வேறாக் கொண்டார் விறலங்கி கரங்கொண்டார் வேள்வி காத்து, உச்சநமன் தாளறுத்தார் சந்திரனை யுதைத்தா ருணர்விலாத் தக்கன் றன் வேள்வி யெல்லாம், அச்சமெழ அழித்துக்கொண் டருளுஞ் செய் தார் அடியேனை யாட்கொண்ட அமலர் தாமே. ௯

சடையொன்றிற் கங்கையையுந் தரித்துக் கொண்டார் சாமத் தின இசைவீணை தடவிக் கொண்டார், உடையொன்றிற் புள்ளி யுழைத் தோலுங் கொண்டார் உள்குவார் உள்ளத்தை ஒருகிக் கொண்டார், கடைமுனறிற் பலிகொண்டார் கனலுங் கொண்டார் காபால வேடங் கருதிக் கொண்டார, விடைவென்றிக கொடியதனில் மேவக் கொண்டார் வெந்துயரந் தீர்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௧௦

குராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் குடமுழநந் தீசனைவா சகனக கொண்டார, சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார் தென்றல்நெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார், பராபரனென பதுதமது பேராக் கொண்டார் பருப்பதங் கைக்கொண் டார் பயங்கள் பண்ணி, இராவணனென றவனைப்பேர் இயம்பக் கொண் டார் இடருறுநோய் தீர்த்தெனனை யாட்கொண் டாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிழுத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டங் கடந்த சுவடு முண்டோ அனலங்கை யேந்திய ஆட லுண்டோ, பண்டை யெழுவா படியு முண்டோ பாரிடங்கள் பல சூழப் போந்த துண்டோ, கண்ட மிறையே கறுத்த துண்டோ கண் ணின்மேற் கண்ணொனறு கண்ட துண்டோ, தொண்டர்கள் சூழத தொடாச்சி யுண்டோ சொல்லீரெம் பிரானைக் கண்ட வாறே. ௧

எரிகின்ற இளஞாயி றனன மேனி யிலங்கிழையோர் பாலுண்டோ வெள்ளே றுண்டோ, விரிகின்ற பொறியரவத் தழலு முண்டோ வேழத்தி னுரியுண்டோ வெண்ணூ லுண்டோ, வரிகின்ற பொறியர வச் சடையுமுண்டோ அச்சடைமேல் இளமதியம் வைத்த துண்டோ, சொரிகின்ற புனலுண்டோ சூலம்உண்டோ சொல்லீரெம் பிரானைக் கண்ட வாறே. ௨

நிலாமாலை செஞ்சடைமேல் வைத்த துண்டோ நெற்றிமேற் கண்ணுண்டோ நீறு சாந்தோ, புலால்நாறு வெள்ளெலும்பு பூண்ட துண்டோ பூதந்தற் சூழ்ந்தனவோ போரே றுண்டோ, கலாமாலை வேற் கண்ணாள் பாகத் துண்டோ காக்கொன்றை மாலை கலந்த துண்டோ,

சுலாமாலை யாடரவந் தோள்மே லுண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ௩

பண்ணார்ந்த வீணை பயின்ற துண்டோ பாரிடங்கள் பலசூழப் போந்த துண்டோ, உண்ணா வருநஞ்ச முண்ட துண்டோ ஊழித்தீ யனன ஒளிதா னுண்டோ, கண்ணார் கழல்காலற் செற்ற துண்டோ காமனையுங் கண்ணழலாற் காய்ந்த துண்டோ, எண்ணார் திரிபுரங்களெய்த துணடோ எவவகையெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ௪

நீறுடைய திருமேனி பாக முண்டோ நெற்றிமே லொற்றைக்கண் முறறு முண்டோ, கூறுடைய கொடுமழுவாள் கையி லுண்டோ கொல்புலித்தோ லுடையுண்டோ கொண்ட வேடம, ஆறுடைய சடையுணடோ அரவ முண்டோ அதனருகே பிறையுண்டோ அளவிலாத, ஏறுடைய கொடியுண்டோ இலய முண்டோ எவ்வகையெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ௫

பட்டமுந் தோடுமோா பாகங் கண்டேன் பார்திகழப் பலிதிரிந்து போதக கண்டேன, கொட்டிநின்றி லயங்க ளாடக கண்டேன குழைகாதிற் பிறைசெனனி யிலங்கக் கண்டேன், கட்டங்கக கொடிதிண்டோள் ஆடக கண்டேன் கனமழுவாள் வலங்கையில் இலங்கக கண்டேன, சிட்டனைத் திருவால வாயிற் கண்டேன் தேவனைக கனவில் நான கண்ட வாறே. ௬

அலைததோடு புனற்கங்கை சடையிற் கண்டேன் அலர்கொன்றைத் தாரணிந்த வாறு கண்டேன், பலிக்கோடித் திரிவார்கைப் பாம்பு கண்டேன் பழனம் புகுவாரைப் பகலே கண்டேன, கலிக்கச்சி மேற்றளியே யிருக்கக் கண்டேன் கறைமிடறுங் கண்டேன கனலுங் கண்டேன, வலித்துடுத்த மானதோல் அரையிற கண்டேன் மறைவல்ல மாதவனைக கணட வாறே. ௭

நீறேறு திருமேனி நிகழக் கண்டேன நீள்சடைமேல் நிறைகஙகை யேறக் கண்டேன், கூறேறு கொடுமழுவாள் கொள்ளக் கண்டேன கொடுகொட்டி கையலகு கையிற் கண்டேன், ஆறேறு செனனி யணி மதியுங் கண்டேன அடியார்கட் காரமுத மாகக் கண்டேன், ஏறேறி யிந்நெறியே போதக் கண்டேன இவ்வகையெம் பெருமானைக் கண்ட வாறே. ௮

விரையுண்ட வெண்ணீறு தானு முண்டு வெண்தலைகை யுண்டொருகை வீணை யுண்டு, சுரையுண்டு சூடும் பிறையொன றுண்டு சூலமுந் தண்டுஞ் சுமந்த துண்டு, அரையுண்ட கோவண ஆடை யுண்டு வலிக்கோலுந் தோலு மழகா வுண்டு, இரையுண் டறியாத பாம்பு முண்டு இமையோர் பெருமா னிலாத தெனனே. க

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான வார்சடையான எனனி னல்லான, ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன ஓரூரனல்லன் ஒருவம னில்லி, அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும் அவனருளே கண்ணாகக் காணின அல்லால், இப்படியன இந்நிறத்தன இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே. க0

பொனனொத்த மேனிமேற பொடியுங் கண்டேன் புலித்தோலுடைகண்டேன் புணரத் தனமேல், மின்னொத்த நுண்ணிடையாள் பாகங் கண்டேன் மிளிர்வதொரு பாம்பும் அரைமேற் கண்டேன், அன்னத்தே ரூர்ந்த அரக்கன் தன்னை அலற அடர்த்திட்ட அடியுங் கண்டேன, சின்ன மலாக்கொனறை கண்ணி கண்டேன சிவனைநான சிந்தையுட் கண்ட வாறே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம் நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம் இன்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை, தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தனமை யான சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற், கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க் கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே. க

அகலிடமே இடமாக ஊர்கள் தோறும் அட்டுண்பார் இட்டுண்பார விலக்கார் ஐயம், புகலிடமாம் அம்பலங்கள் பூமி தேவி யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யனறு மெய்யே, இகலுடைய விடையுடையான்

ஏன்று கொண்டான இனியேதுங் குறைவிலோம் இடர்கள் தீர்ந் தோம், துகிலுடுத்துப் பொனபூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ் சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற் றேமே. உ

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோம் மாதேவா மாதே வா எனறு வாழ்த்தி, நீராண்ட புரோதாயம் ஆடப் பெற்றோம் நீறணி யுங் கோலமே நிகழப் பெறறோங், காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக் கனமனமே நனமனமாக் கரையப் பெற்றோம், பாராண்டு பக டேறி வருவார் சொல்லும் பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே.

உறவாவார் உருத்திரபல் கணத்தி னோர்கள் உடுப்பனகோ வணத் தொடுகீ ளுளவா மனறே, செறுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானும் நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம், நறவார்பொன் னிதழி நறுந் தாரோன சீரார் நமச்சிவா யஞ்சொல்ல வல்லோம் நாவால், சுற வாருங் கொடியானைப் பொடியாக் கண்ட சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுற் றோமே. ச

எனறும்நாம் யாவாககும இடைவோ மல்லோம் இருநிலத்தில் எமக் கெதிரா வாரு மில்லை, சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேரவோ மல்லோஞ் சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம், ஒனறினுற் குறை யுடையோ மல்லோ மனறே உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனூர், பொனறினூர் தலைமாலை யணிந்த செனனிப் புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து ளோமே. ரு

மூவுருவின முதலுருவாய் இருநான கான மூர்த்தியே யென்றுமுப் பத்து மூவா, தேவர்களும் மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ் செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே யெனனும், நாவுடையார் நமையாள வுடையா ரன்றே நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான, காவலரே யேவி விடுத்தா ரேனுங் கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் றோமே. சு

நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும் நெருப்பினெடு காற்ரு கி நெடுவா ஞகி, அற்பமொடு பெருமையுமாய் அருமை யாகி அன்புடை யார்க் கெளிமையதாய் அளக்க லாகாத், தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்த் தானும் யானும் ஆகின்ற தனமையனை நன்மையோடும், பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயா பேசுவன பேசுதுமோ பிழையற் றேமே. எ

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கும் இறைவன் தன்னை இமையவர்தம் பெருமானை எரியாய் மிக்க, தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச் சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய் கின்ற, நேசனை நித்தலும் நினையப் பெற்றோம் நின்றுண்பார் எம்மை நினையச் சொன்ன, வாசக மெல்லாம் மறந்தோ மன்றே வந்தீரார் மன்னவனா வான்றா னாரே. அ

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன் சாம்பலும் பாம்பும் அணிந்த மேனி, விடையுடையான் வேங்கை அதள்மே லாடை வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மானதோல் சார்ந்த, உடையுடையான் நம்மை யுடையான் கண்டீர் உம்மோடு மற்று முளராய் நின்ற, படையுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம் பாசமற வீசும் படியோ நாமே. ௯

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோம் நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம், ஆவாஎன் றெமையாள்வான் அமரர் நாதன் அயனொடுமாற் கறிவரிய அனலாய் நீண்ட, தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை சேர்ந்திருந்தான் தென்திசைக்கோன் தானே வந்து, கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங் குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால், கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன் கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால், ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய் ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன், புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ௧

அங்கமே பூண்டாய் அனலா டினாய் ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே றூர்ந்தாய், பங்கமொன் றில்லாத படர்ச டையினாய் பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய், சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச் சமுத்திரத்தின் நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச், சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன் திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே. உ

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய் பளிக்குக் குழையி னாய பண்ணா ரின்சொல், மைவிரவு கண்ணாளைப் பாகங் கொண்டாய் மானமறிகை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வா, ஐவரையும் என்மேற் றரவ றுத்தாய அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை, பொய்யுரையா துன் னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ங

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில் வேவச் சிலைவளைத்துச் செங் கணையால் செற்ற தேவே, மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய் மருந்தாயப் பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க் கென்றும், அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி அலர்மேலான நீர்மேலான ஆய்ந்துங் காணாப், பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள் நீங்காமை வைத்து கந்த நீதி யானே, பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே பண்டநங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா, காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே கருங் கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த, போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ரு

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா விரிபொழில்சூழ் வெண் காட்டாய் மீயச் சூராய், திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே திருவா ரூர்த் திருமூலட் டானம் மேயாய், மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத் தாய் வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும், புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. சு

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந் திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று, நாவார்ந்த மறைபாடி நட்டம் ஆடி நான்முகனும் இந்திர னும் மாலும் போற்றக், காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய் கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேநின், பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. எ

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே, மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே மான்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய், கொய்யாடு கூவிளங் கொனறை மாலை கொண்டடியேன் நானிட்டுக் கூறி நின்று, பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. அ

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய் துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித், தன்னனையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ் சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே, அன்ன நடை மடவாள் பாகத் தானே யக்கார மூண்டானே ஆதி யானே, பொன்னங் கழலடிக்கே போது கினறேன பூமபுகலூா மேவிய புண்ணி யனே. கூ

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம் உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற, இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி இல்லாத தாவறுத்தாய்க் கில்லேன ஏலக, கருவரைசூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற, பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கினறேன பூம்புகலூா மேவிய புண்ணி யனே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுககரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருமுறைகள்

முற்றிறறு.

சிவஸ்தல, சிவநாம சத்திநாம அட்டவணை

சோ - சோழநாடு, சே - சேரநாடு, பா - பாண்டிநாடு, தொ - தொண்டைநாடு, ந - நடுநாடு,
கோ - கொங்குநாடு, து - துளுவநாடு, வ - வடநாடு

ஸ்தலங்களின் பெயர்	நாடு	சுவாமி பெயர்	தேவியார் பெயர்

மூவரும் தேவாரம் பாடியுள்ள ஸ்தலங்கள் 44.

1 திருஅதிகை	ந	வீரட்டேசுவரர்	திரிபுரசுந்தரி
2 திருஅரிசிற்கரைப் புத்தூர்	சோ	படிக்காசளித்த ஈசுவரர்	அழகாம்பிகை
3 திருஆமாத்தூர்	ந	அபிராமேசுவரர்	முத்தாம்பிகையம்மை
4 திருஆரூர்	சோ	வன்மீக நாதர்	அல்லியங்கோதையம்மை
5 திருஆலங்காடு	தொ	தேவர்சிங்கப் பெருமான்	வண்டார்குழலியம்மை
6 திருஆவடுதுறை	சோ	மாசிலாமணி ஈசுவரர்	ஒப்பிலாமுலையம்மை
7 திருஆனைக்கா	சோ	ஜம்புகேசுவரர்	அகிலாண்ட நாயகி
8 திருஇடை மருதூர்	சோ	மகாலிங்கேசுவரர்	பெருநலமாமுலை நாயகி
9 திருஐயாறு	சோ	பஞ்சநதேசுவரர்	அறம்வளர்த்த நாயகி
10 திருஒற்றியூர்	தொ	படம்பக்க நாதர்	வடிவுடையம்மை
11 திருக்கச்சி ஏகம்பம்	தொ	ஏகாம்பர நாதர்	காமாக்ஷியம்மை
12 திருக்கடவூர்	சோ	அமிர்தகடேசுவரர்	அபிராமியம்மை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

